TRENDING PE
UN M
DE SĂR
ÎNTR-O
MONICA
LITERA

Monica Murphy

MONICA MURPHY es! e autoarea seriilor *One Week Girlfriend. Billionaire Bachelors and The Rules* aflate în topurile de bestseller« *New York Times* şi *USA Today.* Romanele ei au fost traduse în 12 limbi şi vândute în peste un milion de exemplare în întreaga lume. Monica Murphy este publicată atât de edituri consacrate, cât şi ca autor independent. Genurile abordate sunt new *adult, young adult* şi *contemporary romance.* De asemenea, scrie şi sub pseudonimul Karen Erickson.

MODN
LIGHT

MONICA MURPHY

vtf1 Milion

n ifww

im-oîtÂTA

f

Traducere din limba engleză ALEXANDRA CERNAT

LITERA
București

A *Millinit Kitses Ili Your l.lfrllme*
Monica Murphy Copyright *t 2022
Montra Murphy Toale drepturile rezervate

Editura Litera tel.: 0374 82 66 35; 021 319 63 90:031 425 16 19 e-mail: contact@litera.ro
www.litera.ro

Un milion de săruturi Într-o viaţă Monica Murphy

Copyright © 2023 Grup Media Litera pentru versiunea în limba română Toate drepturile rezervate

Editor Vidraşcu şi fiii Redactori: Mira Velcea, Daniela Nae Corector: Emilia Achim Copertă: Flori Zahiu-Popescu Design copertă: Emily Wittig Designs Tehnoredactare şi prepress: Ioana Cristea Seria de ficţiune a Editurii Litera este coordonată de Cristina Vidraşcu Sturza.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României MURPHY. MONICA
Un milion de săruturi într-o viaţă / Monica Murphv; trad. din limba engleză: Alexandra Cernal – Bucureşti: Litera, 2023

ISBN 978-606-33-9878-0 I. Cernat, Alexandra (trad.)

821.111

El era dimineaţa de Crăciun, artificiile strălucitoare i dorin(ele aniversare.

PiANm

Capitolul 1

Crew

Au trecut trei ani, patru luni, două zile şi câteva ore de la prima clipă în care am zărit-o.

Cea mai frumoasă fată pe care am văzut-o vreodată.

Blestemul absolut al existenţei mele.

A sosit la internatul Lancaster Prep în prima zi a primului nostru an de liceu, şi nimeni nu ştia cine era. Inocentă şi lipsită de experienţă, deschisă şi primitoare, având mereu pe faţa zâmbetul acela nenorocit. Toate fetele din da sa noastră au căzut imediat pradă farmecelor ei. O urmăreau peste tot pe unde mergea. Voiau cu disperare să fie prietene cu ea, ba chiar, se luptau pentru mult râvnitul rol de *cea mai bună* prietenă. îi copiau eleganţa naturală, şi toată şcoala vuia de fiecare dată când îşi aranja părul într-un mod ^tont sau când Îşi punea o pereche nouă de cercei, pentru numele lui Dumnezeu.

Chiar şi tetele raai mari erau atrase de ea. Captivate în totalitate ^ o fotă aparent inocentă, cu ochii verzi, care abia dacă îmi spusese vorbe de când ajunsese aici,

Am auzit de la mai mult de o persoană că o sperii. O intimidez. | toate lucrurile de care se teme, aşa cum ar trebui.

Aş «pleşi-o. Aş consuma-o în totalitate – şl m-aş bucura de fie-
ca« secundă.

Iar ra şl ie asta.

Suntem diferiţi din toate punctele de vedere la care te-ai putut gândi. dar suntem, de asemenea, egali fără să o recunoaştem cel mai ciudat lucru posibil.

Este un lider pc care toată lumea ti urmează ţi, la fel ca rtim(conduce şcoala din umbră. Hat coroana ei este uşoară. Făcută rjjn rată de sticlă ţi efervescenţă diafană – ţi fără nici o aţteptare jn timp ce a mea este grea şi împovărătoare, aducându-mi amj'nt de datoria faţă de familie. Faţă de numele meu. ’e

Faţă de familia Lancastcr.

Suntem una dintre cele mai bogate familii din ţară, dacă nu chiar din lume. Cu o moştenire care datează de generaţii. Şcoala asta îmi aparţine, literalmente, la fel ca toată lumea din ea. Cu excepţia un« singure persoane.

Ea nici măcar nu se uită la mine.

- De ce te holbezi?

Nici nu mă deranjez să mă uit în direcţia celui mai bun prieten al meu, Ezra Cahill, când îmi pune această întrebare idioatâ. Suntem la intrarea principală a şcolii, în lunea de după vacanţa de Ziua Recunoştinţei, iar aerul aspru al dimineţii este atât de rece, încât reuşeşte să se strecoare prin haina mea groasă de lână. Ar fi trebuit să port o haină mai groasă. Şi sub nici o formă nu am de gând să mă duc înăuntru. Nu încă.

Fac asta aproape în fiecare dimineaţă: aştept sosirea reginei, până în ziua în care chiar are să mă bage în seamă, în acest moment, şansele sunt nule.

-Nu mă holbez, îi răspund lui Ez într-un final, pe un ton sec. Nepăsător.

în aparenţă, mă comport ca şi cum nu mi-ar pasa de nimeni ţi de nimic. Este mai uşor aşa. Credeţi-mă, sunt perfect conştient că sunt un clişeu, dar pentru mine funcţionează. Să-ţi pese înseamnă să recunoşti că eşti vulnerabil, iar eu sunt cel mai puţin vulnerabil nenorocit din întreaga şcoală. Nimic nu mă afectează, Nimeni nu are aşteptări de la mine. Fraţii mei mai mari cred că sunt cel mai norocos dintre noi, dar eu nu sunt de aceeaşi părere.

sunt apreciaţi constant. Uneori, am impresia că tatăl Mâ[car el S]. ,
, uită că [ex]
n cauţi din nou. .
deodată capul către Ezra şi il fixez cu o privire rece, dură, în-
[nor]ă, singurul semn că mă vede fiind rânjetul de pe

Întrebarea mea e tăioasă. Precum o palmă peste faţă, nu că lui i-ar păsa- ., .
Nenorocitul chiar rade de mine.
-La naiba cu aşteptarea asta! Cât timp a trecut? Ar trebui să vorbeşti cu ea.
Îmi schimb poziţia, lipit de stâlpul rece de care mă sprijin, cu corpul relaxat. Degajat. Deşi, în interior, fiecare muşchi e încordat, o privesc încă o dată. încă o dată. întotdeauna.
Wren Beaumont.
Merge agale pe aleea care duce spre intrarea în şcoală. Spre mine. Cu un zâmbet cald, radiază lumină, aruncându-şi raza unică asupra tuturor celor pe lângă care trece, făcându-i să intre într-o transă. Salută pe toată lumea, mai puţin pe mine, cu vocea ei ascuţită, spunând bună dimineaţa pe un ton plăcut, ca şi cum ar fi nenorocita de Albă-ca-Zăpada. Dulce şi prietenoasă şi atât de frumoasă, că aproape te doare să o priveşti prea mult timp.
îmi arunc ochii spre mâna ei stângă, unde zăresc inelul de aur care i se potriveşte perfect pe degetul inelar, decorat cu un diamant ntic, simplu. Un inel de promisiune pe care l-a primit la una dintre ceremoniile acelea îngrozitoare unde o grămadă de viitoare debutante preadolescente sunt puse să defileze într-o mare de rochii pastelate cu croieli modeste. Nici un centimetru de piele vizibil.
Partenerii lor sunt taţii acestora, bărbaţi importanţi din societate, ^arora le place să deţină lucruri, inclusiv femei. Precum fiicele lor. ^andva de-a lungul serii, sunt obligate să treacă printr-o ceremonie ^feroasă, în timpul căreia se întorc spre taţii lor şi repetă un jură- [an(] de castitate în vreme ce inelul le este strecurat pe deget. C a şi [CUm]«fionuntă.

Incredibil do ciudat, dacă mă întrebi pe mine. Mă bucur ci tatăl meu nu a lâeul <' pe < harlottc, sora mea mai mare, si treacă Pn porcăria asta Parc si fie ceva ce i ar fi făcut plăcere.

Micuţa noastră Wrcn este virgină – şi e mândră de asta Tr>at; lumea din campus ştie despre discursurile pe care li le ţine celorlalt* fete, fncurajându le să se păstreze pentru viitorul soţ.

E demn de milă.

Când eram mai mici, fetele din clasa noastră o ascultau pe W$_{ren}$ şi erau de acord cu ea. Trebuiau să se păstreze. Să-şi aprecieze a* pul şi să nu ni-l ofere nouă, nişte creaturi dezgustătoare şi inutile Dar apoi toţi am crescut şi am început să avem relaţii sau întâlniri Una câte una, fiecare dintre prietenele ei şi-a pierdut virginitatea Până când Wren a rămas singura virgină din anul terminal.

- îţi pierzi timpul cu ea, Lancaster, spune celălalt cel mai bun prieten al meu, Malcolm. Nenorocitul e mai bogat decât Dumnezeu şi e din Londra, aşa că toate fetele cedează în faţa lui, datorită accentului său britanic. Nici măcar nu trebuie să le ceară. E o puritană, şi ştii asta.

- Acesta e doar parte din motivul pentru care o doreşte, intervine Ezra, ştiind adevărul. E disperat să o corupă. Să fure toate acele prime dăţi de la viitorul soţ legendar pe care îl va avea într-o zi. Cel pe care îl va durea undeva dacă este sau nu virgină.

Prietenul meu nu se înşală. Exact asta vreau să fac. Doar ca să spun că pot. De ce să te păstrezi pentru un bărbat fals care nu va face altceva decât să te dezamăgească în noaptea nunţii?

Atât de prostesc.

Malcolm o privi îndelung pe Wren când se opri să discute cu un grup de fete, toate mai mici decât ea. Fiecare se agita în jurul ei, de parcă ar fi fost pasărea-mamă, iar ele – puii care depindeau de ea, dornici de o fărâmă de atenţie.

- Nu m-ar deranja să mi-o trag şi eu cu ea, murmură Malcolm, mijind ochii în timp ce continuă să se uite la ea.

îi arunc o privire criminală.

- Dacă o atingi, eşti mort.
îşi lasă capul pe spate şi începe să râdă.

Nu sunt interesat de virgine. Prefer ca femeile cu care ^TM°5ba puţinâ experienţa, fu siguranţă, nu-mi place când sunt speriate de un penis, ^Ezra ţi & ăpucâ de tuiul pantalonilor, în mod sugestiv. adT norâitdu-i, îmi îndrept din nou atenţia spre Wren, admirând-o . ¡ tregime- [acheta bleumarin cu simbolul Lancaster pe ea, că- ia " ^ cu nasturi pe dedesubt, sânii care împing ţesătura. Fusta ^ţă care se opreşte deasupra genunchilor. Mereu modestă, Wren p noastră. Şosetele albe cu dantelă şi încălţările Doc Marten Mary ÎanesînPidoare-

jAicul ei semn de rebeliune, deşi unul minor. Pantofii aceia au innebunit toate fetele de la Lancaster Prep atunci când a apărut la şcoală purtându-i, îu prima zi de după vacanţa de iarnă din primul m de liceu- Fetele au fost şocate. Toată lumea de la Lancaster purta mocasini. Era o regulă nescrisă, până la Wren.

Până la Începutul celui de-al doilea an de liceu, aproape toate tetele care învăţau la Lancaster purtau Mary Janes în picioare, Doc Marten şi alte firme. E amuzant cum nici una dintre cele care poartă acele încălţări nu mă tulbură aşa cum o face Wren.

Pantofii aparent inocenţi şi şosetele de fetiţă. Fusta plisata şi obrajii Îmbujoraţi şi felul în care merge întotdeauna prin campus în pauza de prânz, cu o acadea în gură, cu buzele roşii de la bomboană, 0 văd cu acadeaua între buze şi nu pot decât, să mi-o imaginez în genunchi în f„ţa mea. Cu mâna pe mădularul meu, în timp ce îl bagă în gura ei primitoare, iar inelul acela nenorocit, pe care i l-a dăruit scumpul ei tată, strălucind în lumină-

Asta vreau. Să o văd pe Wren în genunchi, implorând pentru mădularul meu. Plângând după el când o resping. Pentru că o să o resping până la urmă. Eu nu vreau relaţii. Reprezintă o slăbiciune de care nu am nevoie. Am văzut cum s-a purtat tată) meu cu fraţii mei atunci când aceştia au venit cu o femeie pe care să o prezinte familiei- Grant şi prietena lui, care Lucrează pentru el... Bineînţeles că tata s-a dat la ea. Celălalt frate al meu, Finn, nici măcar nu încearcă să aducă vreo femeie în preajma familiei.

Nu ca l-aş putea învinovăţi.

1
7 **,Ş| «not nini c SOM moa, Charlottc latál meu a vândut o celui i nrr a otcril mai mult. iar acum e căsătorită cu un bărbat pe care nici măcar nu I cunoaşte. K un tip de treabă, dar un idiot.**

Nu am dc gând să 1 las pe tata să-şi bage nasul În relaţiile mele Şi cum evit asta?

Nu am una.

Mă gândesc la vărul meu, Whit. Cum a fost implicat într-un mic scandal în ultimul lui an la Lancaster Prep împreună cu fata cu care urmează să se căsătorească. Au chiar şi un copil, în afara căsătoriei, scandalul suprem pentru un Lancaster. Propria mea mamă spune despre viitoarea soţie a lui Whit că este un gunoi, dar asta i se întâmplă unei familii ca a noastră. Reputaţia ne precedă şi, uneori, ajunge să fie pătată.

De multe ori.

Iar logodnica lui Whit nu e un gunoi. E îndrăgostită de el, şi nimeni nu acceptă prostiile lui cum o face Summer.

Wren se apropie, iar eu stau mai drept, încercând să-i întâlnesc privirea, dar, ca de obicei, refuză să se uite la mine. Aproape izbucnesc în râs când îi spune bună dimineaţa lui Malcolm. Lui Ezra.

Nu-mi adresează nici măcar un cuvânt când trece pe lângă mine, intrând în clădire fără să se uite înapoi, urmată de fetele mai mici, care îmi aruncă o privire, cu ochi de căprioară, fiecare dintre ele.

În momentul în care uşa se închide, Ezra începe din nou să râdă, lovindu-şi genunchiul pentru a atrage atenţia.

- De cât timp încerci să-i atragi atenţia acelei fete? Iar ea tot te ignoră. Renunţă!

Oare nu-şi dau seama că provocarea e ceea ce mă face să continui? Nu înţeleg?

- Organizează o petrecere, să ştii, spune Malcolm când Ezra se opreşte din râs.

- Pentru ce? întreb iritat.

- Ziua ei. Dumnezeule! Malcolm clatină din cap. Pentru cineva care se presupune că e obsedat de Wren Beaumont, nu ştii prea multe despre ea, nu-i aşa?

- Nu sunt obsedat. Mă îndepărtez de stâlp şi mă

apropii de prietenii mei, având nevoie de fiecare detaliu. Când e petrecerea?

„vi săptămâni până la vacanta de iarnă, ne chinuim ^a'aVtu ,iroiecie şi «e pregătim pentru examenele finale din ^ acslru al ultimului an şi suntem deja epuizaţi. Mă dau „Him”1 '^n(ru note care nu contează, din moment ce nu am de l'?'f l”-'mcvgla 'acullale când lermin 'iceu1' Am obţinut acces ci'„' v' „dintte cele trei fonduri fiduciare când am împlinit 18 ani, în '^Tmhrie-1” Plus'fra''' mei vor să lucrez Pentru ei 'a firma '0,IU ^¡1 ^. De ce să merg la facultate când pot să-mi obţin licenţa de ^ ^ imobiliar şi să cuceresc lumea vânzând case de lux şi corpo- raţu g>gant? Fra' „ mei aU divizii atat rezidenţiale, cât şi comerciale.

Ceea ce mi-aş dori cu adevărat ar fi să călătoresc prin lume pen- iru un an sau doi după ce termin liceul. Să nu muncesc niciodată. Să mă bucur de cultură şi mâncare. De peisaje şi de istorie. într-un final, pot să mă întorc la New York, să încep să muncesc pentru a-mi obţine licenţa de agent imobiliar şi să mă alătur afacerii fraţilor mei. Am opţiuni, în ciuda a ceea ce ar putea crede tata.

- Ziua ei e, de fapt, de Crăciun, dar a spus că va organiza petrecerea a doua zi. Ziua Cadourilor, zice Malcolm. Cea mai puţin apreciată sărbătoare, aş spune.

-0 sărbătoare inventată pentru ca britanicii să primească şi mai mult timp liber, dacă mă întrebi pe mine, mormăi eu.

Malcolm imi arată degetul mijlociu.

- Dacă o organizează, sigur mă duc.

- Şi eu, intervine Ezra.

Mă încrunt.

- Voi, măgarilor, aţi fost invitaţi?

Malcolm pufneşte.

- Bineînţeles. Bănuiesc că tu nu?

Uatin uşor din cap, mângâindu-mi bărbia.

-Nu vorbeşte cu mine. Sigur nu o să mă invite la petrecerea de ziua ei.

'18 ani, şi nu a fost sărutată niciodată, spune Ezra

cu voce piţi- B[a]>atâ, încercând fără succes să imite o fată. Ar trebui să te strecori [a] petrecere şi să o ajuţi, Lancaster.

■ De-ar fi ea aşa norocoasă, zic eu tărăgănat, bucurându-mă <• <• 'deealui.

Mull picii mull.

Pnmilia Beaumont c putred de bogată, ne aminteşte Malcolm AvAnd În vedere toate obiectele de artă de pe pereţii lor, securitatea de la petrecere va fi incredibilă. În plus, tatăl ci e cu ochii pe ea ca un vultur. De aici şi inelul de promisiune de pe degetul ei.

Ezra se preface că se cutremură.

- E înfricoşător, dacă mă întrebi pe mine. Să i te promiţi tatălui tău? Mă lace să mă întreb ce se întâmplă cu familia aceea.

Urăsc locul în care rn-au dus gândurile mele după comentariile lui Ezra. Sper din suflet că nu e nimic ciudat sau, îndrăznesc să spun, incestuos în familia Beaumont. Mă îndoiesc serios de asta, dar nu le cunosc nici pe ea, nici pe familia ei. Nu ştiu decât ceea ce văd, şi nu văd nici pe departe atât de multe pe cât mi-aş dori.

- Au fost multe fete la şcoală care purtau inele de promisiune dăruite de taţii lor, spune Malcolm. Toate au copiat-o pe Wren. Mai ştiţi? Erau câteva fete din clasa noastră şi cele din anul întâi când eram noi în anul al doilea.

încep să mă enervez.

- Moda aceea a murit încet şi dureros.

Sunt destul de sigur că Wren este literalmente singura care mai poartă inelul.

- Aşa e, spune Malcolm rânjind obscen. Acum, sunt toate nişte curve care ne imploră să le-o tragem.

Chicotesc, deşi nu mi se pare foarte amuzant ce spune. Malcolm are un stil aparte de a insulta femeile care mi se pare extrem de enervant. Da, toţi suntem nişte misogini nesimţiţi atunci când suntem împreună, dar nici unul dintre noi nu spune despre fete că sunt curve aşa cum o face Malcolm.

- E un termen atât de jignitor, zice Ezra, făcându-ne pe amândoi să ne uităm la el. „Târfă" îmi place mai mult. „Curvă" sună... răutăcios.

- Şi „târfă" nu? râse Malcolm.

Deviem de la subiect. Trebuie să aduc conversaţia

înapoi la Wren.

Pasărea mică şi dulce care este speriată de pisica periculoasă cu colţi.

„'„thîar organizează o petrecere de ziua ei, vreau o invitaţie,

■ic un ton terni.

si”¹”'! fece minuni, zice Ezra cu nonşalanţă,

ridicând din 'par ce i pasă lui? Deja a fost invitat.

Poate ar trebui să Încerci „„bordate mai galantă cu

Wren. Măcar o dată fii drăguţ, nu idiotul lolan care eşti mereu.

pe fiecare dată cand o vad, mă încrunt imediat. Cum aş putea să nu drăguţ când tot ce vreau e să o răvăşesc?

Să o răvăşesc... adică, să i-o trag până la epuizare. O văd şi sunt prins de dorinţă. Mă excit şi doar când o văd sugând acadeaua. Pentru toată lumea e Wren, cea dulce şi delicată.

Dar eu o văd altfel. O vreau... altfel.

Nu ştiu cum să explic în alt mod.

-Se încruntă şi acum când se gândeşte la ea, evidenţiază Malcolm. E o cauză pierdută. Renunţă, prietene! Nu e pentru tine. Ce naiba ştie el? Sunt un Lancaster, pentru Dumnezeu.

Pot face să se întâmple orice.

Cum ar fi să mă culc cu o virgină.

Capitolul 2

Wren

în momentul în care uşile duble se închid în urma mea, mă uit peste umăr, încercând să-l văd pe Crew Lancaster prin geamul opac Dar nu reuşesc să văd decât părul lui blond şi capetele celorlalţi prieteni ai lui. Malcolm şi Ezra.

Ei nu mă intimidează aşa cum o face Crew. Malcolm e doar un mare seducător cu o latură răutăcioasă. Ezra vrea mereu să se distreze.

în timp ce Crew stă acolo şi se uită urât. Asta face el. Şi nu-mi place.

Mă încrunt la propriile gânduri, ultimul a părut cu adevărat nepotrivit, iar eu nu am gânduri de acest fel...

- Wren, o să stai cu noi astăzi la prânz? mă întreabă una dintre fete.

Ah! Am început să mă gândesc la Crew şi am uitat ce se întâmplă în jurul meu. Cum ar fi faptul că patru fete din anul întâi mă urmează peste tot pe unde merg.

-îmi pare rău, dar trebuie să mă prezint la o întrunire în timpul prânzului! Poate altă dată? zic, zâmbindu-i vag tetei «.are m-a întrebat. ,

Zâmbesc toate, deşi dezamăgirea li se citeşte pe taţă câne au refuzul meu. Toate încuviinţează din cap în acelaşi timp, tară trag

■ ¡nainie să se privească şi să meargă mai departe, fără să-m i
lil „Tvrn'n cuvint.
^\iudat Să am Ufl club de fani când nu fac altceva decât

^ Otiw Ş‘ în«Psă merE Pe ho1- Presiunea de a fi perfectă pe care le aStca o pun Pe umerii mei fără să-şi dea seama mi se pare imposibil de învins. M-au ridicat pe un piedestal, şi aş putea ^deriniT-o clipită- Aş ajunge o dezamăgire pentru toată lumea, iar acesta este ultimul lucru pe care mi-l doresc. Ultimul lucru pe care ele şi -l doresc.

Trebuie să-mi protejez imaginea, şi uneori mi se pare...

Imposibil.

E o responsabilitate mare să fiu un model de urmai pentru atâtea fete ca mine. Fete pierdute care provin din familii bogate. Fete care vor să-şi găsească locul şi să se integreze. Să se simtă normale şi să aibă o experienţă tipică la liceu.

F. adevărat că ne aflăm la o şcoală privată, exclusivistă, la care sunt înscrişi doar cei din înalta societate, şi că nu e nimic normal la viaţa noastră, dar totuşi încercăm să facem totul cât mai normal posibil, pentru ca unii dintre noi suferă, la fel ca restul oamenilor, Cu probleme de stimă de sine, studii presiunea aşteptărilor pe care o resimţim de la familie, prieteni şi profesori. Ne simţim ignoraţi, necunoscuţi

Ştiu ca eu asta am simţit.

Uneori, încă simt

Acesta este, momentan, obiectivul meu în viaţă – să-i ajut pe alţii să se simtă confortabil şi poate chiar să se simtă bine în pielea lor. Când eram mai mici, obişnuiam să cred că vreau să fiu asistentă medicală, dar tatăl meu m-a convins să renunţ la această idee, bălmăjind încontinuu despre faptul că presupune multă muncă, plătită prea puţin.

Plătită puţin în opinia lui, Harvey Beaumont este bogat, a preluat afacerea cu imobiliare a tatălui său

pe când avea doar 30 de ani şi a făcut-o să Înflorească, iar acum este miliardar. Ar fi dezamăgitor P^entru el şt pentru numele Beaumont ca fiica lui sâ devină asis ^ntă medicală.

lîste un lucru pc care nici măcar nu îl pot lua în calcul. Nu co$_{n}$ tcază cc vreau.

Pentru orice mişcare vreau să fac, am nevoie de acordul lui. s$_{Un}$, singurul lui copil, singura fată, şi nu poate avea Încredere că ţ$_{au}$ mereu decizia corectă.

Mă îndrept spre prima oră, engleză. Doar douăzeci de oameni sunt primiţi în clasa noastră din ultimul an, şi, bineînţeles, Crew este unul dintre ei. De când am început să merg la Lancaster Prep, $_{artl}$ avut câteva ore împreună, dar niciodată nu a trebuit să stau lângă el sau să îi vorbesc, lucru pe care îl prefer.

Adică nu am purtat niciodată o conversaţie cu el. Nu cred că mă place prea mult, ţinând cont de rânjetul batjocoritor pe care îl $_{are}$ de fiecare dată când mă priveşte.

Şi mă priveşte destul de des.

Nu înţeleg de ce. încerc, pe cât posibil, să nu mă uit în ochii lui, dar, din când în când, privesc în ochii lui albaştri şi reci şi nu văd decât dezgust.

Ură.

De ce? Ce i-am făcut?

Crew Lancaster e prea mult. Prea schimbător, prea misterios şi prea tăcut. Prea atrăgător, magnetic şi inteligent. Nu-mi place cum mă simt când se uită la mine. Tremur şi am o senzaţie ciudată. Este un sentiment complet necunoscut şi nu îl am decât în preajma lui, iar asta nu are nici un sens.

O iau pe holul unde se află departamentul de limba engleză, nerăbdătoare să ajung devreme la oră, ca să pot sta în primul rând de pe mijloc. Când prietenii mei ajung în clasă, am grijă să se aşeze lângă mine, pentru ca nimeni dezagreabil să nu o poată face. Cineva precum Crew.

Cunoscându-l, dacă ar avea ocazia să se aşeze lângă mine, ar face-o. Doar ca să mă tulbure.

Cred că s-ar bucura de asta.

Profesorul nostru, domnul Figueroa, nu stabileşte locuri şi are o atitudine toarte relaxată în timpul orei. Ţinând cont să suntem în timul an şi fiecare student a fost ales special pentru a participa la °^{ra} lui avansată înainte de începerea anului şcolar, are încredere în $^{n°}$

! prostii sau probleme. Vrea doar să „modeleze minţile $_{s}$S n" f$^{cetl}_{al[n}$ spune, fără restricţii sau limite. Este profesorul meu tiflei*" ^ $_{m}$g$_{at}$ fi$_{u}$ asistentă în semestrul din primăvară, „'¿eptat imediat, bineînţeles.

m în clasâ ţi mă opresc brusc în clipa când îl văd pe Figueroa > hlătisând pe cineva. O studentă, pentru că poartă uniforma, fusta Mâ şi sacoul albastru. Părul ei e castaniu-închis, o culoare pe care ^unosri iar când el o înghiontește uşor, sare din braţele lui ţi se întoarce spre mine.

Niagg* Gipson. Prietena mea. Cu faţa brăzdată de lacrimi care se usucă, îţi trage nasul, clipind la mine.

-Oh, bei, Wren!

-Maggie. Mă duc spre ea şi cobor vocea ca Fig să nu ne audă. Aşa ne-a spus să i ne adresăm, deşi toţi băieţii îşi bat joc de poreclă pe la spatele lui. Bănuiesc că sunt geloşi de relaţia pe care o are cu noi, fetele. Eşti bine?

- Sunt bine. îşi trage iar nasul şi clatină din cap. Ceea ce-mi spunea că nu e bine deloc, dar nu pot să insist. Nu când suntem în clasă. Doar că... m-am certat din nou cu Franklin noaptea trecută.

-Of, nu! îmi pare rău!

Franklin Moss este iubitul ei, de care se desparte şi cu care se împacă destui de des, şi pare un tip foarte solicitant întotdeauna o presează să facă tot felul de lucruri sexuale. Trebuie doar să fie mai sigură pe ea pentru a-i spune „nu" şi a vorbi serios.

Dar mi-i spune niciodată „nu". Dej a a făcut sex cu el de mai multe ori, dar asta tot nu contează. Nu o iubeşte aşa cum ar vrea ea.

Cred că e din cauză că a cedat prea devreme, dar nu vrea să mă asculte. După ce am trecut în anul al doilea, sexul a devenit din ce în ce mai excesiv, una câte una prietenele mele sacrificându-se pentru băieţii care le implorau să

se culce cu ei. Cel puţin, acesta era cuvântul pe care îl folosea tatăl meu în situaţii de genul: sacrificiu.

Majoritatea nu s-au ales decât cu inima frântă, şi îmi stau pe limbă cuvintele „ţi-am spus eu“ de fiecare dată când vin la mine să se plângă, deşi asta nu se întâmplă des. Sau nu se *mai* întâmplă.

Ştiu toate ce părere am. Ştiu ce aş putea să le spun. Preferă să mă ʺtte decât să audă adevărul.

O să tic bine. Maggie. 'ține capul sus. zice Fig, cu vo$_{ce}$ h și ochii strălucind în timp ce o privește. $_{,ai}$>dă

Mă uit la el și simt că mi se ridică părul pe ceafa când la unul la altul. Felul în care spune asta, felul în care se uită?' ^ e foarte familiar. $_{a\ ea}$.**

Prea familiar.

Alți elevi încep să intre, vorbind între ei tare și jovial în bancă, îmi deschid ghiozdanul și îmi scot caietul și creionul ^ gătindu-mă de începutul orei. Maggie face același lucru, privi' d* încontinuu pe Fig, care ocolește catedra și se așază pe scaun ** * câteva fete din clasă merg să discute cu el. Toate chicotesc cândT spune ceva, iar sunetul mi se pare enervant.

Mă uit la Maggie cum îl privește, uimită de gelozia din ochii Hmm.

Nu-mi place nici asta.

Chiar când sună clopoțelul, Malcolm și Crew intră în clasă, așa cum fac de obicei. Uneori, întârzie, dar Fig nu-i notează niciodată că au întârziat.

Mă uit în altă parte în ultima secundă, pentru că nu vreau să am contact vizual cu Crew, dar e inutil. Mă ţintuiește cu privirea, ochii lui albaștri părând să-i penetreze pe ai mei, și mă holbez la el puțin mai mult decât trebuia, iar gura mi se usucă.

Să te uiți la Crew e ca și cum ai fi prins într-o capcană. E aproape înfricoșător câtă putere pare să aibă doar cu o privire.

Numele lui e pe clădire. Familia lui deține Lancaster Prep de sute de ani. Este cel mai privilegiat elev al acestei școli. Obține orice vrea. Toate fetele îl doresc. Toți băieții vor să fie prieteni cu el, dar el ignoră pe aproape toată lumea. Chiar și pe multe dintre fete.

Urăsc să recunosc asta, dar eu și Crew semănăm puțin. Doar că ne trăim zilele în mod diferit. El este dur și intolerant, iar eu sunt mult prea bună. încerc să fiu drăguță cu toți cei pe care îi întâlnesc, iar ei vor ceva de la mine. El e rău și dispreţuitor, și toată lumea vrea mai mult.

E ciudat.

Reușesc într-un final să-mi iau ochii de la Crew când Fig

Monica Murphy

se aşază în faţa tablei albe, iar vocea lui puternică îmi atrage

Jiid 'mcepe o prelegere despre următoarea noastră lectură, a«[11]”.[1] *[L]fafs.by,* Nu am mai citit nimic de Fitzgerald până acum si

i!<„\^bdătoare.

\VriH. poţi ^[tim4i citeva minute du]Pă oră? O să-ţi dau scuti- . i [zice] domnul Figueroa şi îmi întinde un exemplar ai cărţii pe ^ o ivem de studiat.

[C] Sigur, spun încuviinţând din cap şi zâmbesc.

£ 1 îmi »mbeşte înapoi.

_ pun. Vreau să te întreb nişte lucruri,

(furioasă, îl observ cum se îndepărtează, Despre ce vrea să dis- [cu]ţe cu mine? Mai avem trei săptămâni până la vacanţa de iarnă, ce înseamnă că mai este mai mult de o luna până voi deveni asistenta lui, în semestrul din primăvară.

Nu ştiu despre ce altceva am putea discuta.

-Ce vrea?

Mă uit la Maggie, care mă priveşte mijind ochii.

-Te referi la Fig?

-Da, mă refer la Fig. La dne altcineva?

Tonul ei e meschin. Ca şi cum ar fi supărată.

Mă las puţin pe spate pe scaun, simţind nevoia să mă distanţez.

- M-a rugat doar să rămân puţin după ore. A spus că vrea să discute ceva cu muie.

- Probabil are legătură cu mine şi cu ce ai văzut. Mă priveşte cu subînţeles. Probabil îţi va cere să nu vorbeşti despre asta. Nu vrea să ştie nimeni.

-Să ştie ce?

Adică înţeleg oarecum ce vrea să sugereze, dar e imposibil ca Maggie să se... încurce cu profesorul nostru, nu? E cu Franklin de mai bine de un an. Au o relaţfe destul de serioasă, deşi s-au certat cam des sn ultima vreme. Maggie spune că relaţia lor este foarte pasională din toate punctele de vedere şi pare a fi ceea ce-şi doreşte. Dar de ce ai vrea să fii cu un tip pe care îl iubeşti şi 31 urăşti în aceeaşi măsură?

Asta nu are nici un sens pentru mine.

- Despre prietenia noastră, prostuţo, Se uită iar după Fig, cate se mdreaptă spre catedra, cu o privire visătoare. Una pe care probabî

o afişează În mod normal când se uită la iubitul ei, nu |$_{H}$ nostru. Oamenii nu ar înţelege. P'r)fesr,r$_{U}$|

Ku sigur nu înţeleg, răspund.

Maggie chiar izbucneşte în râs.

-Evident. Ştii, Wren, poţi fi destul de moralistă.

Sunt jignită. Oare ăla chiar e un cuvânt?

-Crezi că sunt moralizatoare?

-Uneori, zice şi ridică din umeri. Eşti aşa perfectă în tot şi ai aceleaşi pretenţii de la toată lumea, ceea ce e imposibil I$_{e}$j ^ mari şi *niciodată* nu faci probleme. Profesorii şi angajaţii te
Faci voluntariat cu fiecare ocazie, iar fetele mai mici nu cr<vt^
[1] ca csti capabilă să greşeşti.

înşiră toate acele lucruri de parcă ar fi defecte, nu calităţi

- Şi tu ce crezi despre mine?

Mă pregătesc, simţind că nu o să-mi placă ce aud.

Oftează, uitându-se la mine.

- Cred că eşti o fată naivă care a fost protejată întreaga viaţă Si când lumea reală o să te lovească, o să ai un şoc imens.

Fix în acel moment, se aude clopoţelul, iar Maggie nu ezită. Se ridică, îşi deschide rucsacul şi îşi îndeasă cărţile înainte să plece fără să mai spună vreun cuvânt. Nici măcar un „la revedere" mie sau lui Fig.

Toţi ceilalţi elevi pleacă repede, chiar şi Crew, care nu se uită înspre mine. Prea ocupat să rânjească la Malcolm legat de ceva.

Ceva despre care cu siguranţă nu vreau să ştiu.

Rămân la locul meu, brusc neliniştită de motivul pentru care domnul Figueroa ar vrea să discute cu mine. îmi pun ghiozdanul pe bancă, îndes exemplarul vechi din *Marele Gatsby* în buzunarul din faţă şi, când îmi verific telefonul, văd că am un mesaj de la tatăl meu.

„Sună-mă când poţi.“

Simt un gol în stomac. De obicei, când îmi dă mesaj să ¡1 sun, nu e semn bun.

- Nu am oră acum. Fig se duce şi închide uşa clasei, blocând zgo moţul ce se auzea de pe hol. E dubios de linişte. Bun, este momentu perfect să... stăm de vorbă.

. ninâinile pe ghiowian ţi ti zâmbesc slab, încercând să ţin
■■^ol emoţiile care se adună în interiorul meu.

caduce spre banca de unde tocmai a plecat Maggie şi se aşază,
. da_mă cu căldură. Inspir adânc şi îmi readuc aminte că Fignu ^ mai mult decât ajutorul meu. în ciuda bârfelor şi a zvonurilor ^are le-am auzit despre el şi alte eleve de-a lungul anilor, nu ar ¡noerca niciodată aşa ceva cu mine,

Fig ştie ca nu e cazul.

-Despre ce vreţi să vorbim? îl întreb când nu spune nimic, urând cât de sugrumată sună vocea mea.

Ca şi cum aş încerca să flirtez cu el, deşi este ultimul lucru pe ţarevreau să-l fee.

Îşi înclină capul, privindu-mâ.

-Fad 18 ani săptămâna viitoare, nu-i aşa?

Clipesc la el, surprinsă de faptul că ştie acest lucru. Sunt convinsă că l-ar putea afla din dosarul meu, dar de ce i-ar păsa? Oare profesorii au acces?

- Da. Pe 25 decembrie, răspund agale, cu o privire întrebătoare. Unde vrea să ajungă cu asta?

Zâmbeşte călduros.

- Un copil al Crăciunului. Ce drăguţ!

- De fapt, e oribil. Oamenii îţi oferă cadouri împachetate în hârtie roşie imprimată cu Moş Crăciun.

Dumnezeule, par atât de nerecunoscătoare, dar doar spun adevărul.

- Este un păcat capital?

Ridică din sprâncene, cu ochii licărind. Sunt convinsă că mă tachinează, dar nu înţelege cum e cu adevărat.

Nimeni nu înţelege, decât dacă ziua lor pică în aceeaşi zi cu o altă sărbătoare mare, precum a mea.

-Nu aş spune că e chiar atât de rău. Doar că nu e plăcut ca ziua ta de naştere şi Crăciunul să fie în

acelaşi timp. Ziua ta nu e niciodată la fel de specială ca a cuiva născut în Iunie sau altcândva, îi explic ■

- Sunt convins, zice încuviinţând din cap, pe un ton solemn. Păi. Wren, mă bucur că vei fi asistenta mea semestrul viitor!

Manica
Murphy

Stint recunoscătoare că a schimbat subiectul. Nu hesc despre nimic personal în ceea ce mă priveşte,

Şi eu mă bucur.

Suni doar încântată de ora liberă de semestrul viitor a că *e* destul de uşor să fii asistenta lui. Ntl-ţi cere să faci prea”[1]

-O vei înlocui pe Maggie. De asta plângea mal devrem^*' spus că nu mai e nevoie să fie asistenta mea.

Mă străbate un fior de alarmă ce mă face să îngheţ,

- Ce vreţi să spuneţi? Credeam că în fiecare semestru „Timai mulłţi asistenţi.

- Am, încă am. Dar cu Maggie... nu mergea. Se apleacă p^ tedrâ, apropiindu-se de mine. Atât de aproape, că nu mă pot abţin ţi mă trag înapoi. Uneori, e prea sâcâitoare.

Vorbeşte încet, ca şi cum ml-ar spune un secret

Simt cum mă cuprinde neliniştea.

- Sâcâitoare în ce fel?

Când ezită, regret întrebarea. Poate nu voiam sa ştiu.

- I-am dat numărul meu de telefon. în caz că apare vreo urgenţa sau dacă are nevoie să mă contacteze. Nu am crezut că va fi o problemă.

Dacă aşa spune el. Mi se pare o idee îngrozitoare. Un profesor să-i dea numărul lui unei eleve? Asta e o limită care probabil nu ar trebui trecută.

-Şi nu încetează să-mi dea mesaje. A devenit... o problemă, continuă el.

O problemă pe care şi-a creat-o singur aş vrea să-i spun. Dar îmi ţin gura.

- Sper că, dacă e să facem schimb de numere de

telefon când vei deveni asistenta mea, semestrul viitor, nu o să reacţionezi aşa. Caut pe cineva mai puţin... entuziasmat. Dacă înţelegi ce vreau să spun.

Zâmbetul lui, atitudinea lui par relaxate, ca şi cum nu ar fi mare lucru.

Dar simt o tensiune în el dincolo de suprafaţă. Doar că nu vrea sâ o arate.

^ să fiu & acord cu ceea ce încearcă să-mi spună. Nu ^ând [să i dau vreodată numirul meu de] **telefon. E nepo-** [31,1] **^ – u nă interesează să am o altă relaţie cu el decât cea de** [lfiVit]**roftsor.**

^vr fa«[sa mâ] **®**[ntre^] **ce s a** [*nt^m]**Pl**[at cu a(]**Ţ**[e]**vărat între Maggie nklin î* ¿**[ac ă a] **avut ceva de-a face cu asta.**

^Ar trebui să plec. Mă ridic şi îmi arunc ghiozdanul pe umăr. Nu să întârzii prea mult la următoarea oră.

' Aproape ajung la uşă, când mă striga. înţepenesc cu mâna pe u"iă si, când mă uit peste umăr, Fig stă direct în faţa mea.

[C] **Mult p«a aproape.**

_Ţi-ai uitat scutirea. îmi înmânează cunoscuta hârtie albastră. Mu vrei să te marcheze ca întârziată,

Mă întorc cu faţa la el şi iau scutirea, urând faptul că o ţine strâns, iâcându-mă să trag de ea, apropiindu-mă şi mai mult de el. Într-un final, mă lăsă să o iau, zâmbind, cu o privire periculoasă.

- Mulţumesc! îi zic încet, întorcându-mă spre uşă.

-La revedere, Wren! spune el când eu deschid uşa.

Nu-i răspund în vreme ce mă fac nevăzută.

Capitolul 3

Wren

Restul zilei continuă normal. Mi-am făcut griji că aveam să fiu nevoită să petrec pauza de prânz cu Maggie la şedinţa Societăţii de Onoare, dar a petrecut-o cu Franklin, aşa că nu a trebuit să am de a face cu întrebările ei despre conversaţia mea cu Fig.

O conversaţie care m-a neliniştit. Parcă încerca să comunice cu mine fără cuvinte. Sugerând ceva, dar zicând altceva. Nu mi-a plăcut tonul lui. Familiaritatea lui. Ştie cum sunt.

Ştie că nu sunt interesată de băieţi, de băutură sau de sex. Nu e mediul meu. Niciodată nu a fost. Sunt o fată bună.

Lucrurile de genul ăsta... mă sperie.

Când intru în clasă la a şaptea oră, ultima din acea zi, sunt entuziasmată. Psihologia e materia mea preferată. îmi place să învăţ cum se comportă oamenii, cum gândesc şi motivele din spatele acţiunilor lor. E atât de interesant. Astăzi, domnişoara Skov o să ne anunţe care este ultimul proiect din acest semestru, şi de obicei ne lasă să lucrăm în grup. Sunt câteva fete cu care am mai colaborat la proiecte de grup şi ştiu că mi-ar fi uşor să lucrez cu ele din nou. Măcar vom împărţi munca în mod egal.

Crew e deja acolo, la cealaltă oră pe care o avem împreună, alături de Ezra şi de Malcolm. Toţi trei stau în spatele clasei, înconjuraţi de fete. Fete care îşi ridică fustele atât de mult, încât aproapi

yLHle lenjeria intimi ţi care au atât de mult machiaj, încât [11] f 1 Că pot deschide ochii. Genele lor sunt Îngreunate de prea
IIlS [11] _ j
^ar trebui să gândesc lucruri atât de urâte. Nu e frumos. Dau ₚe faptul că e luni. Pe tensiunea dintre mine şi Maggie şi dintre *m&V* domnul Figueroa. Pe conversaţia cu Flg.

Totul e atât de tulburător.

-Hei, toată lumea, ascultaţi!

Skov trânteşte uşa în urma ei după ce intră în clasă şi se duce la catedră. E mişcare fluidă şi sunet ritmic, brăţările de la încheieturi zăngănind cu fiecare mişcare a mâinilor. Şi îi place să-şi mişte mult mâinile.

Cu toţii ne liniştim şi ne întoarcem, privind atenţi. Toată lumea o respectă pe Skov. E amuzantă, interesantă şi ne trezeşte entuziasmul pentru învăţătură, lucru care poate fi o raritate, chiar şi la o şcnală privată care dă salarii generoase pentru a avea cei mai buni educatori,

- Aşa cum bine ştiţi cu toţii, e timpul să începem ultimul proiect din semestrul acesta. în timpul vacanţei de Ziua Recunoştinţei, m-am gândit bine la asta şi, după ce am făcut aproape acelaşi lucru timp de unsprezece ani, am ajuns la concluzia că... m-am plictisit. Domnişoara Skov se uită urât când Ciew şi gaşca lui încep să ţipe şi să fluiere din spate. Linişte, băieţi!

Se liniştesc, iar eu nu mă pot abţine şi arunc o privire peste umăr, deja rânjind. Rânjetul îmi dispare când observ ca Ciew mă priveşte urât, ochii lui albaştri ţintuindu-mă.

Mă întorc rapid şi îmi împreunez strâns mâinile

pe bancă. -Vreau să fac o schimbare. Veţi lucra la proiectul vostru unu la unu. Adică veţi face pereche cu cineva. Face o pauză. Iar eu vi voi desemna partenerul de proiect.

Toată lumea începe să se vaite, dar eu rămân tăcuta. Şi sunt puţin stiesată. Sigur Skov nu poate sa mă pună cu cineva prea tău, Emoţiile mă cuprind în momentul în care începe să înşi re numele. îmi dau imediat seama că ne pune cu persoane ca

ne suni complet opuse. Se aud şi mai multe nemulţumiri. B$_{a\ ch}$ şi câteva înjurături. Iar

and. într-un final, tmi spune numele, deja aveam un nod]" ■

Wren Beaumont, tu o să lucrezi cu... ga|

Pauza nu durează mai mult de două secunde, dar mi se p$_{are}$. ţine o viaţă întreagă.

... Crew Lancaster.

„Ce?"

Cuvântul chiar mi se strecoară printre buze. Il spun tare, d$_{es}$, nu asta a fost intenţia mea.

Dumnezeule!

- Afurisit norocos! îi aud pe Ezra zicând şi strâng din ochi de jenă când îi aud limbajul.

Urăsc când înjură băieţii.

Iar ei ştiu asta.

Domnişoara Skov termină lista de parteneri şi îşi drege glasul zgomotos, iar vociferările se potolesc. Se uită prin clasă în timp ce se plimbă prin faţa băncilor noastre.

- Ştiu că nu v-aţi imaginat asta, dar lăsaţi-mă să vă spun care este tema. Va avea mai mult sens când o să auziţi. Se opreşte în faţa băncii mele, pentru că, bineînţeles, stau în prima bancă. V-am cuplat cu cineva care ştiu că este opusul vostru. Analizaţi-vă cu atenţie unul pe celălalt, pentru că veţi folosi toate informaţiile pe care le aflaţi pentru a ţine un discurs despre ce şi de ce îl determină pe partener să se comporte aşa cum o face.

Se aud şi mai multe vaiete. Mă cufund în scaun şi încep să-mi muşc buza de jos. Sub nici o formă nu am de gând să-i spun lui Crew ceva despre mine. Mă urăşte. Orice informaţie îi voi da, până la urmă va găsi o cale să o folosească împotriva mea.

Nu mi-a mai făcut vreodată aşa ceva, deci poate gândurile mele sunt puţin... extreme.

- Bineînţeles, nu trebuie să spuneţi lucruri intime, secrete pe care nu vreţi să le ştie nimeni. Ştiu că toată lumea din această clasă este suficient de matură încât să respecte intimitatea celorlalţi, dar ştiţi cum este. Până la

urmă, lucrurile se află, explică Skov.

Crew nu trebuie sá ştie nimic despre mine, l:.sac

^Tlitru unü dintre voi acest lucru va fi greu. Dar am făcut 'PE cercetare despre genul acesta de proiect, şi mulţi dintre pUt'na licBţi au spus că le-a fost mai uşor să-şi mărturisească cele ^'^tuflecate frici sau secrete unei persoane pe care o consideră ' pwape în totalitate un străin. Cei care ne cunosc au tendinţa să

nf: judece.

Mă gândesc k ce mi-a spus Maggie, cum că aş face pe moralista.

^tl m•a *cm.* durut. Niciodată nu vreau si judec...

4n următoarele trei săptămâni, nu veţi avea cursuri, teste sau a)te proiecte. Dc acum şi până la vacanţa de iarnă, vreau să vă pereţi această oră cu partenerul vostru. Si ajungeţi să-l cunoaşteţi, să-l întrebaţi despre trecutul său, despre pknurile de viitor şi ce speri să facă. Ce vrea să devină. Încercaţi, pe cât posibil, să ajunaţi dincolo de suprafaţă. Fiţi sinceri unii cu alţii, oameni buni' Nu încercaţi să prezentaţi viaţa perfectă pe care o aveţi pe Instagram. Ştim cu toţii că ăsta este doar rodul imaginaţi« voastre, ne tachinează Skov.

-Nimeni nu prea mai stă pe Instagram, domnişoară Skov, ţipă unul dintre băieţi, iar din restul clasei se aud câteva râsete.

Skov zâmbeşte şi încuviinţează din cap.

-Suntbătrână, ce pot să spun? Nu pot sa ţin pasul cu reţelele sociale pe care vă petreceţi voi timpul

Se aud şi mai multe râsete şi glume, dar nu mă pot concentra. Nu vreau decât să dispar. Să nu mai vin la ora asta.

Poate să nu mai vin deloc la Lancaster Prep.

Dumnezeule! Nu pot scăpa de el. Când mă gândesc la liceul meu, mă gândesc la el din cauza numelui,

' Atenţie, toată lumea! Grupaţi-vă în perechi! Repede! Nu vreau si aud prea multă vorbărie, decât dacă discutaţi cu partenerul vostru.

Zâmbeşte, pârând destul de încântată de ea însăşi, în

Mimica
Murphy
timp ce se aşază pe scaunul din spatele catedrei.

MS ridic, ignorând pe toată lumea, şi mă duc I_a catedră opresc în faţa ei. uitându-mă la ea până când ridică privirea, c" expresie calmă. **0**

- Te pot ajuta, Wren?

Citesc dezamăgirea de pe faţa ei înainte să deschid gura. Ştie vreau să spun.

- Mă întrebam dacă aţi fi dispusă să-mi permiteţi să f_{ac} schimş de partener.

Skov oftează şi îşi sprijină braţele pe catedră.

-Ştiam că cel puţin unul dintre voi va veni să mă întrebe $_{as}t_a$ Dar nu mă aşteptam să fii tu.

-Nu-mi place de el. E mai bine să fii sincer, nu?

Ridică dintr-o sprânceană când aude afirmaţia mea îndrăzneaţă

- Nici măcar nu-l cunoşti.

- De unde ştiţi?

Of, asta sună obraznic, şi nu vreau să par obraznică faţă de un profesor.

- Sunt la acest liceu de mult timp. Ştiu că elevii cred că nu suntem atenţi, dar suntem. Şi ştiu sigur că tu şi Crew nu vorbiţi. Niciodată. Ceea ce mi se pare amuzant, pentru că voi doi semănaţi destul de mult.

Despre ce naiba vorbeşte? Nu semănăm. Absolut deloc.

- Nu, chiar nu semănăm, îi spun. Nu avem nimic în comun, şi se poartă mereu... urât cu mine.

- Cum se poartă urât cu tine?

Mintea mi se blochează. Urăsc când lumea îmi cere exemple, pentru că, de cele mai multe ori, nu le am.

- Se uită urât la mine.

- Eşti sigură de asta?

Acum, mă face să mă îndoiesc de fiecare privire urâtă pe care Crew mi-a aruncat-o vreodată.

-Nu ştiu.

Zâmbeşte slab.

- Aşa mă gândeam şi eu. în primul rând, trebuie să ajungi să cunoşti pe cineva ca să înţelegi ce simte pentru

Mimica
Murphy

tine. Nu crezi?

i0 deja că nu mă place, spun pe cel mai ferm ton de care sunt

Si At fi mult ma‹uşo1 T'.entTU lumea dacă aş putea lucra ^ roiect cu altcineva. Poate cu Sam? b | drăguţ. Nu am mulţi prieteni băieţi, dar el este unul dintre ^ ^totdeauna s-a purtat frumos cu mine. Am avut câteva ore C1 ansa*« impună de când am început liceu şi anul trecut chiar ^ invitai la bal, deşi doar ca prieteni. Ştie care este părerea mea ¿fspte «lăţit şi sex şi nu a încercat niciodată mai mult.

Mici nu a încercat să mă sărute, şi, când vine vorba despre Sam, a* â luat asta în calcul Wă sunt dispusă să o fac.

' Mă uit P€St£ umăr către locul lui obişnuit, iar una dintre fetele cu fuste foarte scurte stă lângă el încruntată, în timp ce Sam încearcă sa discute cu ea.

- Sunt sigura că ai vrea să facă schimb şi să fie partenerul meu, ii spun lui Skov, uitându-mă la Sam, care îi zâmbea fetei, încercând să u facă să se relaxeze, O cheamă Natalie.

Mu e foarte drăguţă. Le evit pe ea şi pe fetele din grupul ei cât de mult pot

- Sunt sigură că ar vrea.

Domnişoara Skov pare amuzată, lucru care e puţin enervant.

Nu e ceva de râs. Este vorba despre următoarele trei săptămâni din viaţa mea. Cea mai intensă perioadă a liceului – şi se apropie cea mai importantă săptămână a ultimului an, cea a examenelor finale. Cea care contează cel mai mult. Tata m-a asigurat ca banii familiei noastre mă pot ajuta să intru la orice facultate vreau, dar prefer să merg pe merit la una dintre facultăţile visurilor mele.

Numele familiei mele face ca asta să fie aproape imposibil, dar vom vedea ce se întâmplă.

-Atunci ne lăsaţi să facem schimb? Pac paiiu că lui Natalie i ar plăcea să lucreze la acest proiect cu Crew.

Cred că, la un moment dat, în ultimii doi atu, au fost top»«*- Sau cel puţin s.au întâlnit ocazional *thhi*

Nn. nu vă las să faceţi schimb. Obiectivul acestui este să învăţaţi despre cineva care nu e ca voi, care face Pr,,tec| tr un alt grup de prieteni. Tu şi Sam aţi fost împreună laTi d'n trecut, ceea ce înseamnă că nu poate fi partenerul tău, 7;Ke ■ anul şoara Skov. ^ni lotul în interiorul meu se ofileşte şi moare.

- Doar că ar fi mai uşor. Mă simt confortabil în preajma lui s iar Crew... mă nelinişteşte. arr

- într-un mod amenințător?

Grija din vocea ei pare foarte, foarte reală.

Poate acesta este punctul slab de care pot să profit pentru a obţine ce vreau.

- Da, are mereu o privire amenințătoare.

- Deci nu te-a amenințat niciodată în vreun fel?

Şi aici sinceritatea mea mă pune în dificultate.

- Nu. Nu chiar.

Pura lui existenţă mi se pare o amenințare, dar nu-i pot spune asta. Sunt o persoană oribilă doar pentru că gândesc asta, nu am cum să o spun cu voce tare.

- Cred că ai nevoie de o provocare, Wren. Mereu vrei sâ ajuţi oamenii.

- Fete, subliniez. Pentru ce îşi pot face griji băieţii de la această şcoală? Nu îi încurajez, doar spun lucrurile aşa cum sunt. Toţi sunt populari. De neatins. Pot face tot ce vor, mai ales cel al cărui nume este oriunde mă uit.

Când simt pe cineva apropiindu-se, mi se ridică părul. îi simt căldura, mirosul delicios şi ameţitor şi ştiu.

Ştiu imediat cine e.

- Este vreo problemă? întreabă Crew cu vocea lui groasă, profundă, care atinge ceva străin în interiorul meu.

Mă pregătesc ca Skov să mă dea de gol.

- Domnişoara Beaumont avea câteva întrebări legate de proiect Nu-i aşa, domnişoară Beaumont?

Domnişoara Skov ne zâmbeşte larg amândurora.

|Ku vim|ea din ap, privind În k,. |;. * ,3
¡»*>i,mi ,em * d« Wultl" „ci, n'PMvir'» care tm, , a mii de piatră. De
parcă ar 8 Med, 1 ms ni Ine ,
pcpostdepdr.
.ArtKbuiairi^j^ **p „coIJe,,,**
sz=KSîî'.'ftr«*

Capitolul 4

Crew

Wren Beaumont este îngrozită de mine.

Am ştiut asta din clipa în care s-a ridicat de pe scaun şi s-adus la domnişoara Skov pentru a încerca să scape de mine. Mi-am daţ seama. Toată lumea din clasă se muta, făcând pereche cu partenerul în timp ce eu stăteam singur, fierbând de mânie.

Mă face să par ultimul prost, şi pentru ce? Pentru că are impresia că o să mă port urât cu ea? Nu-şi dă seama că nu face decât si înrăutăţească situaţia? E prea preocupată de propriile griji ca să priceapă ce a făcut.

Comportament tipic.

Ne întoarcem în acelaşi timp, iar Wren se duce la banca ei şi se pregăteşte să se aşeze când eu deschid gura.

- Nu vreau să stau în faţă.

Chipul ei frumos se încruntă. Pentru că nu pot să neg. Wren Beaumont e frumoasă. Dacă mironosițele protejate sunt genul tău, ceea ce pare că pentru mine sunt.

- De ce nu?

- Aş prefera sa stau în spate.

îi arăt cu capul banca mea goală.

Se întoarce, analizând băncile goale de lângă a mea şi[se] bătută.

- Bine.

j o văd că îşi ia caietul şi ghiozdanul, mă simt triumfător şi privirea spre picioarele ei. Poartă fusta la lungimea nor- ea lungă după părerea mea, iar astăzi are o pereche de şosete genunchi, aşa că nu văd prea multă piele. Are nenoroci- de pantofi Mary Janes, dar nu firma Doc obişnuită. Sunt altă i alt stil, finuţi şi strălucitori.

„''pomnişoara Virgină face schimbări. Frumos.

O **urmez în spatele clasei şi îi admir linia dreaptă a umerilor şi brunet, lucios, care îi cade pe spate. Are şuviţele din faţă prin la spate cu o fundă albă, precum un copil, şi mă întreb din nou dacă a fost sărutată vreodată.**

Probabil că nu. E pe cât de drăguţă şi de inocentă posibil, cu un diamant pe deget care îi promite tatălui ei că se va păstra neprihănită până la căsătorie.

Nu ştiu de ce asta mi se pare incitant, dar asta simt. Vreau să o dau peste cap. Să o răvăşesc. Să mă culc cu ea până devine dependentă de mine şi uită de toate promisiunile de virginitate. Să distrug această fetiţă dulce şi inocentă e ca un sport pentru mine.

O provocare.

Un joc.

Se aşază cu delicateţe pe scaunul gol de lângă al meu şi îşi trânteşte zgomotos caietul pe bancă. Mă aşez lângă ea şi mă las pe spate, întinzându-mi picioarele până când o ating din greşeală cu vârful.

Wren îşi trage piciorul brusc, de parcă aş fi ars-o.

- O să-ţi scoţi caietul? mă întreabă.

- Pentru ce?

-Ca să-mi iei interviu. Să-mi pui întrebări. Să iei notiţe.

- Skov a spus că trebuie să ne cunoaştem. E prima zi a proiectu- M em mult timp la dispoziţie.

Fetiţa asta are nevoie să se calmeze. . ..

-Vreau să fac asta bine, insistă ea, cu privirea aţintită asupra ton goale din faţa ei. Vreau să iau o notă bună.

'Şi eu vreau. O să luăm. Nu-ţi face griji! . .

' Asta e întotdeauna abordarea ta? îşi ridică privirea, şi oc culoarea muşchilor de copac îi întâlnesc pe ai mei.

cit nm mai stat aşa aproape ele Wren în cei trei ani de când la acelaşi liceu, şi sunt surprins de cât de frumoşi sunt och Fără să-mi faci griji? 11ei'

- Da, răspund fără ezitare. Ai o problemă cu asta?

- Eu nu funcţionez aşa. Muncesc din greu ca să am note să nii păstrez media maximă. mari şi

Spune acea bucăţică de informaţie intenţionat. O reuşită D virgină, mare lucru. Pentru

- Avem ceva în comun, îi zic, şi asta o face să se încrunte

-Ce?

- Şi eu am media zece. Amândoi am fost în clasele de avane . încă din primul an. aţi

Privirea ei uimită e imposibil de ignorat.

- Serios?

- Nu fi atât de sceptică! E adevărat, zic ridicând din umeri.

- Nu te văd niciodată învăţând.

- Nu e ca şi cum ne petrecem timpul în aceleaşi locuri. Nici eu nu te văd pe tine învăţând.

Wren nu mai spune nimic, pentru că era adevărat. Cu siguranţă, nu ne petrecem timpul cu aceiaşi oameni, în aceleaşi locuri.

- Sunt convinsă că singurul motiv pentru care iei note mari este numele tău de familie, comentează ea.

Hopa! Domnişoara Virgină e puţin agresivă.

- Crezi că am media zece pentru că sunt un Lancaster? Şi pentru că merg la Lancaster Prep?

Ridic dintr-o sprânceană când îşi face curaj să se uite la mine. îşi coboară privirea, cu capul plecat.

- Poate.

- Mă simt jignit. Ridică privirea, cu ochii plini de remuşcare. Nu sunt un idiot, Păsăruică.

- Păsăruică?

- Ai nume de pasăre[I]. Porecla mea pentru ea nu e foarte origina lă, dar, uneori, îmi aduce aminte de o pasăre. O pasăre micuţă care

I Crevy – ec.h.ipâ

ri de pc ° creangă P^e ^a^a' ciripind la toată lumea, un sunet Melodios.

Sar tu » nume legat de sport'. Ar trebui să-ţi spun ţi eu aşa? *Ce*
iaC1; sportivul?

ţ,i dă ochii peste cap.

Ha! Are şi puţin simţ al umorului. Nu credeam că e posibil. Umblă mereu prin campus susţinându-şi cauzele. Situaţia fetelor bogate, ceva total neinteresant, dacă mă întrebi pe mine. Nu-mi pasă de o grămadă de boboace virgine. Nu aţa cum îi pasă el

- poţi să-mi spui cum vrei, zic eu tărăgănat. Măgar. Idiot nenorocit. Orice. Pentru mine nu contează.

Reacţionează fără ezitare. Mă priveşte cu ochii mijiţi, aruncân- du-mi săgeţi cu ochii ei verzi.

- Eşti revoltată. Ah, greşeala mea. Am uitat că tu nu spui asemenea cuvinte urâte.

- Lucrurile se pot spune ţi fără a adăuga cuvinte murdare. Sunt complet inutile

Vocea ei delicată spunând cuvântul „murdare“ mă excită extrem de mult Ceea ce înseamnă că ceva este foarte în neregulă cu mine.

-Uneori, e foarte satisfăcător să spui câte un *fude.* Mă opresc, ştiind deja răspunsul la ce urmează să o întreb. Tu ai spus vreodată? Clatină imediat din cap.

-Nu. B cel mai rău dintre ele, dacă mă întrebi pe mine.

-Nu ştiu ce să zic despre asta. Mă pot gândi la câteva cuvinte •tiuit mai vulgare.

Multe îmi stau pe limbă, dar mă abţin.
Cu greu.
Wien se încruntă, ţi e adorabilă.

- Nu sunt surprinsă. Tu ţi prietenii tăi sunteţi extrem de vulgari.

- Eşti o puritană care judecă pe toată lumea, nu-l aţa?

Wren clipeşte şi mă priveşte rănită.

- Eşti a doua persoană pe ziua de astăzi care îmi

spune că i ju ac pe ceilalţi.

Unu«, ponte ni treimi să consideri ăsta un «mu c ntmli. tonllnui 1'ontr oşti puţin moralizatoare ⁿ”

Nii i măi nt nu mă i unnştt. ripostează ea. vizibil jicnii*

Nu spun nituit. doar mă uit la ca. F. o plăcere să o văd ₍ₐ ,ₚ > 1 c cfitlcnl til o face, deşi ntai mult În interior.

Midi prinţese, pe care toată lumea o adoră, i se scot în e,/|rtr defectele în repetate rânduri. Sunt sigur că nu i place asta Cui i-ar plăcea?

Asta nu o să funcţioneze. Se ridică, tot corpul tremurând' vizibil. îşi încleştează pumnii. Nu pot fi partenera ta.

O privesc surprins.

- Renunţi deja?

-Nu-mi place de tine! Şi ţie nu-ţi place de mine. Ce rost are ţj lucrăm împreună? Voi discuta mai mult cu domnişoara Skov după ore. O să mă asculte.

- Nu fi aşa sigură! La naiba, e amuzant să o enervez. Şi ea ¡nu uşurează sarcina.

- Nu ai prefera să lucrezi cu Natalie?

- Deloc, mă strâmb. E superficială. Needucată. Nu-i pasă de nimeni altcineva în afară de ea.

Privirea îndurerată a lui Wren când mă aude spunând asta e aproape amuzantă. E clar că fetiţa asta are probleme.

- Sună familiar. Tonul ei e rece şi nonşalant, deşi reuşesc să simt tremurul din vocea ei. Ar trebui să vă înţelegeţi de minune. Nu ai ieşit cu ea?

- M-am culcat cu ea de câteva ori. Spun asta intenţionat şi obţin efectul scontat. Expresia ofensată a lui Wren e extremă. îmi fac griu că ar putea izbucni în lacrimi. Nu a fost nimic serios.

- Asta e dezgustător.

- Nu, Păsâruică, e perfect normal. Suntem adolescenţi phm de hormoni. Ar trebui să ne culcăm cu oricine putem. Lucru pre care tu nu ai habar. Decid să îi pun întrebarea care nu-mi Ji pace de când am început

această conversație absurdă. Ai fost săru tată vreodată?
își ridică bărbia. Pare gata să lugă. Aștept să o tacă.
dar, surprin zător, rămâne pe loc.

Tisul evident este nu.

,u ri ivirea pe Sam Schmidt, care în acest moment e tortu- [11]

Italic. care îi povestește despre viața ei lipsită de sens.

Deși n/JI N supărat- F. prea ocupat să se uite la buzele ei umede care nu încontinuu. El este băiatul care a dus-o pe Wren la bal w Trecut, foi oameni plictisitori care cel mai probabil s-au plic-

jnultrc*- •
- :ț ifllprCUfla.

Undeva în interiorul meu răsare gelozia, dar o ignor. Cum aș , tea să tiu gelos pe Sam? Pentru că a dansat cu ea? Pentru că a atins-o? Pentru că ea i-a zâmbit și pentru că a vrut să stea de vorbă
.u el o seară întreagă?

-Dar Sam?

Wren tresare, de parcă aș fi spus ceva care a durut-o.

-Ce-icuel?

-Nu a încercat să te sărute în seara balului?

Sunt sigur că asta ar fi întrunit așteptările ei romantice și visătoare, deși am impresia că Sam nu e neapărat romantic. E mult prea .erebral pentru asta.

Nenorocitul e înfricoșător de deștept.

-De unde știi că Sam a fost partenerul meu la bal?

Dacă chiar ar fi vrut să renunțe la mine și la conversația cu mine, ar fi făcut-o deja. Aproape o făcuse.

-Eun liceu mic și suntem o clasă mică. Toată lumea cunoaște pe toată lumea. Ezit, în vreme ce o privesc de sus până jos. Puloverul și cămașa încheiată până la gât îi ascund sânii, dar, din cum îmi amintesc că arăta în rochia pe care a purtat-o la dans, fata e dotată, fii aduci aminte cu cine am fost eu?

Ariana Rhodes, răspunde imediat și își mușcă buza de jos în c ipa când scapă cuvintele din gură.

^mi P'ec caPul înspre ea. Știm ce fac ceilalți în fie-

Eu știu asta doar pentru că am fost prietenă cu Ariana, zice. a^r'ana- A plecat din țară după ce am terminal clasa
miil[8] „,'nAnglia să termine școala într-o

zonă rurală, în
[1] °cu' P[u]stiului. Era o fată pierdută, cu o gură talentată și care

problemă cu drogurile, problemă care **a** devenit avea Părinţii ei au scos-o naibii **de** a.ci

Înainte *ă d* *

mare vara HW »aţ. [

£ Se acum putem deveni prieteni, sugerez eu, pe adevărat' ticălos, chiar şi pentru mine.

Nu cred. Cum am spus, o să d.scut cu domnişoara Skov ^ oră. Îşi pune ghizdanul pe umăr. Pregăteşte-te! Mai mult ca Natalie va fi partenera ta mâine.

-O să-mi fie dor de tine, Păsăruică, strig după ea când * îndepărtează.

Nu mai zice nimic. Nici măcar nu se uită spre mine.

Orice ar crede că îi poate spune lui Skov ca să o convingă că nu ar trebui să fim parteneri nu o să funcţioneze. O cunosc pe Skov şi, în sinea ei, şi Wren o cunoaşte. Profesoara noastră s-a hotărât. Şi aşa vor sta lucrurile.

Fie că îi place lui Wren, fie că nu.

Mónim Murphy

Capitolul 5

WrfM

Mă plimb pe holurile goale ale liceului, încercând să-mi ţin lacrimile sub control, dar nu are nici un rost.

îmi curg şiroaie pe feţi şi le şterg cât de bine pot, iritată de mine însămi. De profesoara mea. De întreaga zi.

Slavă Domnului că nu e nimeni prin preajmă să le vadă, căci orele s-au terminat de aproape treizeci de minute.

Am rămas după ori, aşa cum i-am spus lui Crew, şi am vorbit din nou cu domnişoara Skov, încercând să-i ofeT argumente pentru a-mi susţine cauza. Dar nu a fost de acord. Nu s-a purtat urât, dar nu a vrut să asculte motivele pentru care nu pot lucra cu Crew. Nu a contat pentru ea că e vulgar şi îmi spune lucruri obscene doar pentru a obţine o reacţte de la nune. Că nu-i pasă de proiect şi ca presupune că va obţine notă mare doar pentru că este 1111 Lancaster.

Nu a spus neapărat asta, dar, cum, atunci când l-am întrebat, nu a ne6at' nu pot decât să presupun,

Un lucru pe care urăsc sâ-l fac, dar l-am făcut oricum... şi i l-«rn pomenit şi lui Skov. Privirea ei sceptici mi-a confirmat că nu mă ^de, dat ce conta, încercam să mă gândesc la oricare motiv posi 1 pentru care nu voiam să lucrez cu Crew.

Şi acum, am rămas cu el pe cap.

Am rămas pe cap cu atitudinea lui odioasă şi privi$_{re}$, u toarc Cu vocabularul dezgustător şi cu felul în care mă L şi cum ai putea să vadă direct prin mine.

Asta urăsc cel mai mult.

Îmi şterg alt rând de lacrimi şi Îmi trag zgomotos nasul Wren!

Mă întorc şi îl zăresc pe domnul Figueroa stând în *n„* departamentului.

- Oh! Mă opresc, sperând că nu par extrem de supărată p, ziua, domnule Figueroa!

Se apropie încet de mine, încruntându-se îngrijorat.

- Eşti bine?

- Sunt bine, zic şi zâmbesc, urând faptul că îmi tremură bârfi Ca şi cum aş putea izbucni în lacrimi în orice secundă. Doar , am avut o după-amiază grea.

- Vrei să-mi povesteşti?

Nu ar trebui. Nu are de ce să ştie despre problema mea cu Crew sau cu domnişoara Skov. Dar, în momentul în care mă întrebă, arâ- tându-mi că-i pasă, încep să vorbesc.

Şi nu mă opresc până când nu-i povestesc tot ce s-a întâmplat în timpul ultimei ore, omiţând câteva detalii ruşinoase. Cum ar fi acela cu Crew întrebându-mă dacă am fost sărutată vreodată.

De parcă ar fi problema lui. în plus, răspunsul e „nu", şi, dacă i-aş fi spus asta, ar fi râs de mine, iar apoi s-ar fi dus să le zică tuturor prietenilor lui. S-ar fi răspândit ca vântul confirmarea că Wren Beaumont nu a sărutat niciodată un băiat. Nu a sărutat niciodată *pe nimeni.*

Deşi probabil toată lumea crede deja asta. Ştiu toţi ce părere am despre sex şi despre relaţii. Mă mândresc cu faptul că sunt virgină şi nu văd de ce nu aş face-o. Presiunea socială e mult prea mare pentru fete. F. apăsătoare. Şi trebuie să fim stăpâne pe corpurile noastre în orice fel putem.

Nu-mi place când ceilalţi mă fac să mă simt prost

pentru că ta*- ceea ce consider că e bine pentru mine. Crew Lancaster nu are de u să mă desconsidere pentru că nu fac sex. Doar pentru că el e dispus

oricărei persoane care îl doreşte nu înseamnă că e o si' se° ^ bună decât mine.

g*ndul că CreW Se o ferâ Uncl alte fete ltni face 5iiie s l zboare. L-am văzut fără cămaşă, primăvara trecută, nlio tea e de terminarea şcolii, când toţi băieţii erau pe teren, aler-

a ide rolo-colo şi prostindu-se, cum fac băieţii, Am stat în ?*bune cu prietenele mele, iar privirea mi-a fugit la el când şi-a jos cămaşa, scoţând k iveală pielea bronzată, fină, şi muşchii fermi, încordaţi.

Mi s-a uscat gura. Inima a început să-mi bată nebuneşte. Iar el s .a uitat la mine şi mi-a susţinut privirea, de parcă ştia ce efect are asupra

ţgnoT acest gând şi mă concentrez din nou asupra profesorului meu, vizibil îngrijorat în vreme ce mă ascultă, privindn-mă înţelegător şi cu călduri. Pe la jumătatea poveştii, îmi pune braţul pe după umeri, o atingere uşoară, cu care mă conduce în sala departamentului, care era goală, din fericire. Mă aşază la una dintre mese şi ia loc lângă mine. Când termin, mă mângâie reconfortant pe braţ şi oftează zgomotos.

- Vrei să vorbesc cu Anne?

Clipesc, înţelegând apoi că se referă la domnişoara Skov. Niciodată nu îi folosesc prenumele când mă gândesc La ea, Pentru mine e doar Skov.

-Nu ştiu daca ar trebui.

-Aş putea să pun o vorbă bună pentru tine. Eu şi Anne suntem destul de apropiaţi. O să mă asculte. îmi pune mâna pe braţul pe caie îl ţineam pe masă şi mă strânge încurajator. Nu ar trebui să fii torturată de Lancaster în săptămânile care urmează. Eşti deja sub suficientă presiune.

Uşurarea pe care o simt în faţa cuvintelor lui înţelegătoare aproape că mi face să izbucnesc din nou în plâns,

-Sunt sub atât de multă presiune. Se întâmplă multe

lucruri acum,

-Ai trimis deja cererile de înscriere pentru facultate?

. încuviinţez din cap, apreciind că e primul lucru despre care s-a gândit să mi întrebe. Facultatea reprezintă un mare stres pentru

mulţi dintre noi. Majoritatea profesorilor par să uite, *dî A* mai multe de făcut, ca şi cum am putea face faţă, când J!- şi suntem pe punctul de a avea o cădere nervoasă.)0rit4tea

- Asta e bine. Sunt sigur că mai ai câteva proiecte şi test ■ al meu. Zâmbeşte cald. Pe care d vei trece cu brio. Mereu^

- Abia aştept să citesc cartea, 0 c*-

-Surtt sigur. îşi Îndepărtează mâna, se lasă pe spate şi Se jur. Voi discuta cu Anne. Şi poate voi vorbi şi cu Crew. în

- Poftim? Nu, Clatin cu vehemenţă din cap, ignorând ex lui uimită. Vorbesc serios, vă rog să nu-i pomeniţi despre asta^ vreau să vă implic în dezastrul acesta, ^

- Sunt deja implicat. Vreau să te ajut

Strânge din dinţi. Este cea mai feroce expresie pe care im ■ zut-o vreodată la domnul Fig. Tipii ca ei scapă cu orice. Ca şi cum ar fi de neatins, nu se gândesc niciodată la cum îi afectează pe ceilalţi.

- E în regulă...

- Nu, Wren. Nu e în regulă. Nu am de gând să stau deoparte şi sâ-i permit să te rănească în continuare.

Strâng din buze, iar îngrijorarea îmi provocă un nod în stomac. Nu vreau să discute cu Crew despre mine. Nu-mi pot imagina ce i-ar spune Crew. Ce mi-ar spune mie mai apoi. Cum că trimit profesorul care mă protejează peste el sau aşa ceva.]-ar spune lui Fig în toate felurile şi ar râde de mine, cu privirea aceea batjocoritoare aţintită asupra mea.

E ultimul lucru pe care mi-l doresc.

-ăă rog! E rândul meu să-l ating, iar el se uită în jos la mâna pe care o pusesem pe braţul lui, apoi ridică privirea la mine. rog nu vorbiţi cu el! Mă descurc singură cu Crew. Dar, dacă aţi putea discuta cu domnişoara Skov despre posibilitatea de a-mi schimba partenerul, ar fi minunat

Mă priveşte neînduplecat, şi îmi dau seama după expresia serioasă că nu e încântat de cererea mea.

- Bine. Nn voi vorbi cu Crew. Dar voi vorbi cu Anne şi

sunt sigur că ntâ va asculta.

-Mulţumesc!

îi zâmbesc, şocată când vine spre mine şi mă ia în braţe.

, stânjenitor, mai ales că amândoi stăm jos, tar el e *I* ^ aşa că fac tot posibilul să mă îndepărtez. Oftez tre- Tdau o şuviţă după ureche, rămânând fără aer când aud
|15Ut feminină tipân*3'
0',L'"ridracu,F'Ş^
ândoi ne întoarcem să o vedem pe Maggie în uşă, cu gura cî fata ei, de obicei palidă, roşie de mânie. Mă priveşte urât,
t-âsciifr şi1 *1 * 1 *
îochii mijiţi, plini de ură.
_ Irfaggie, spune el cu voce calmă, ridicându-se, Calmează-te!
Mu e ceea ce crezi.

Maggie pufneşte, intrând în sala departamentului de parcă mai âuese aici în nenumărate rânduri.

-Da, sigur. Mai degrabă este exact ceea ce cred. Aşa începe totul, nu-iaşa, Fig? Mereu dulce, bun şi blând cu o anumită studenta, 0 fad să se simtă specială. O rogi să fie asistenta ta, o aduci ca pe un miel la tăiere, fix înainte sâ-i dai lovitura fatală.

Sar de pe scaun, nerăbdătoare să scap.

-Trebuie să plec...

-Nu, rămâi! Deşi sunt sigură că ceea ce am de spus îţi va răni urechile virgine, trebuie să auzi. Să ştii de ce e în stare bărbatul acesta. Zâmbetul ei pare fragil şi ochii îi strălucesc, de parcă ar fi pe cale să izbucnească în plâns în orice clipă. Pentru că, pentru prima dată în viaţa lui, o să se ducă la fund. De câţi ani lucrezi la Lancaster? Şi cu câte fete te-ai culcaţi Sunt convinsă că lista e interminabilă. Tresar când o aud şi îmi îndrept privirea spre domnul Figueroa, "far nu era atent la mine.

Era prea concentrat la Maggie, cu pumnii încleştaţi pe lângă ^tp, deşi încerca sa pară calm.

'Ai griji ce spui, Maggie!

Ah, da, trebuie să protejez urechile inocente ale cetei mai din campus, nu, Figgy? Cred că arzi de nerăbda- ' 1
lntri în pantaloni. Probabil că vaginul acela are lacăt, dar, o i tf at^ dc convingător, o să ajungă să-ţi dea cheia. Fără nici P^blemă.

Maggie înaintează, până când se opreşte tn faţa lui Fig,

ş> Îmi dau [1111 a el] vrea s-o atingă. S-o apuce.

Poate chiar s o rănească?
Nu sunt sigură.

Şi nu înţeleg tle ce trebuie să mai fiu martoră la aşa ceva O să vă las să discutaţi în privat Mă îndrept spre uşă; Maggie deja nu mai e atentă la $_{\text{mine}}$ **Nici Fig nu se uită la mine când ies. Sunt prea captivat, de celălalt.**

Ca doi iubiţi.

Capitolul 6

Wren

Mă întorc în camera mea privată, recunoscătoare să am o pauză. Dar nu mă bucur prea mult de liniște, căci telefonul începe să-mi sune, spcriindu-mă.

Numele tatălui meu apare pe ecran, și îmi dau neliniștită seama că nu l-am sunat după ce mi-a trimis mesajul acela.

- îmi pare rău, tati! Ziua a zburat pe lângă mine, spun când îi răspund.

Râsul lui e plin și călduros, făcându-mă să zâmbesc în ciuda faptului că mă simt agitată după confruntarea dintre Fig și Maggie. Și mine, bănuiesc. Nu am mai fost niciodată implicată în așa ceva Și este derutant.

-M-a sunat șeful Departamentului de Istoria Artelor de Columbia.

Inima îmi tresaltă și se oprește în acelaşi timp.

-Ah!

- Nu vrei să știi ce a avut de spus?

Ș'>u deja. Abia așteaptă să mă duc. Mulțumită tatălui meu. care

[a a]pelat la o favoare.

-Ce a spus? îl întreb pe un ton relaxat și încântat, exact așa

[c]um vrea.

Fetiţa lui dulce şi fericită, care ar face orice n,.n. simte acelaşi lucru. r" t;,t ăl ţj ^

Atunci când ti convine.

Te vor, draga mea. Ai intrat, zice, plin <|e mândn.

Vai. e grozav, răspund cu voce stinsă.

Mă aşez pe scaunul de la banca mea, uitându mă care dă spre campus. Mai sunt câţiva elevi care se plimbă" H dau seama cine. Arată la fel îmbrăcaţi, poartă uniformă ^ m' -Nu pari fericită, Dovlecel. Aud dezamăgirea din vr Credeam că la Columbia îţi doreai cel mai mult să ajungi^'3 lu' Nu am spus niciodată asta. Doar am fost de acord cu el zis cât de grozavă e facultatea şi cât de bun e programul l0r *de* ^- într-o zi, mi-ar plăcea să lucrez într-o galerie sau într-un muz^ Poate chiar să am propria galerie, unde să descopăr şi să sustm tişti în devenire.

Acesta este visul meu, iar părinţii mei ştiu asta. Chiar mă încurajează, deşi am impresia că nu mă cred în stare să reuşesc de una singură. Aş putea să fac totul pe cont propriu. Cred că doar mă răsfaţă. Motivele tatălui meu nu au legătură cu mine, ci cu el.

Universitatea Columbia e prea aproape. New York înseamnă să nu am cale de scăpare, pentru că acolo locuieşte familia mea. Acolo am crescut.

Vreau ceva diferit. Ceva îndepărtat.

Şi, dacă tatăl meu are ceva de spus în privinţa asta, nu o să se întâmple niciodată.

- Sunt încântată. Serios. încerc să par cât de entuziasmată po- sibil, sperând să mă creadă. îţi mulţumesc că ai vorbit cu el. Abia aştept să văd unde mai intru.

- Mai contează vreo altă facultate? Credeam că la Columbia e cel mai important.

Nu am de gând să-i enumăr toate universităţile la

care am ep cereri, cele la care îmi doresc cu adevărat să ajung. Ori o să sui^ ca să mă ajute să intru, ori o să-mi spună direct că nu pot merge unele dintre ele. Nu pot să risc.

- E bine să ai opţiuni, tati.

întotdeauna e bine să ai opţiuni. Un plan

Ai
Jl•n;ZC¦V jrep tal lain ^ i» cuvinţânddi n Ca P-
M ^ă vorbesc cu mama?

nu sunt cu ea. Sunt la Boston, cu afaceri. O să mă duc acasă A Jtrebuie s-o suni. Cred că îi e dor de tine.

'„'' „uit voi weekendul trecut

\m ajuns în campus ieri după-amiază, după ce am petrecut toată a•anța *¿e* ziua Recunoştinţei cu părinţii mei.

' \ întotdeauna ne e dor de tine, draga mea. Mai ales mamei tale. Ştii cât tânjeşte după afecţiune. Chiar ştiu. Şi nu tânjeşte neapărat jupă atenţia mea... ci după a lui. Nu că el ar observa. Cum a fost la şcoală?

îi povestesc pe scurt, având grijă să nu pomenesc nimic despre Crew, Fig sau Maggie. Ziua asta a fost diferită de oricare alta la Lancaster Prep.

Şi am avut parte de multe zile aici. Nu m-am aşteptat niciodată a ultimul an de liceu să ia o întorsătură aşa dramatică, atât de repede. E doar o dramă în care nici nu sunt neapărat implicată, ceea ce e ciudat.

De obicei, nu sunt implicată în drame.

Mai vorbim câteva minute înainte să aud o voce de femeie. -Harvey, să mergem!

-Vorbim mai târziu, draga mea! Am vrut doar să-ţi dau veştile bune. Să le spui tuturor prietenilor tăi. Te iubesc! închide înainte să apuc să-i spun la revedere, îmi pun telefonul pe birou şi mă uit la el. Cine i-a spus tatălui meu e timpul să plece? O parteneră de afaceri? Asistenta lui? Ştiu Ca are una nouă, dar nu-mi amintesc numele ei. bau era o altă femeie?

lata a mai înşelat. Bărbaţii puternici ca el fac mereu asta, ceea ce e dezamăgitor. Poate de aceea loialitatea este atât de importantă Pentru mine. Poate de asta îmi este atât de frică să mă implic într-o re*aţie cu un băiat.

BSicţii mi par niciodată să rămână prin preajmă. Şi ^ nu pot lî fideli, de parcă ar fi în AON-ui lor sau ceva d$_{e\ K}$^ ^{o}ritat ea Se plictisesc atât de uşor. atât de repede. De parcă, atunci * ^{aCes,a} renunţă la ei. sunt deja pregătiţi să meargă mai departe ^{o}fată

De exemplu, Maggie şi Pigueroa. Este evident că există ei de ceva timp, lucru pe care mie îmi este greu să-l înţelept ^{intre} asumat un risc atât de mare implicându-se într-o relaţie cif * ^{a} Dc-a lungul timpului, chiar dinainte ca eu să vin la Lancaste/^' zvonurile despre el nu au încetat să curgă, deşi nu au fost confirmate oficial. ^{0} ^{ată}

Confruntarea la care am fost martoră a fost cu siguranţă o firmare. Maggie era furioasă. Mă întreb dacă ea chiar credea cap" intenţiona să se dea la mine? Eu nu cred. Cred că încerca doar – fie amabil. S-a simţit prost că m-a găsit plângând pe hol, şi am auzi, de nenumărate ori că bărbaţilor nu le plac lacrimile. Tatălui meu nu i-au plăcut niciodată.

Bărbaţii. Nu-i înţeleg.

Brusc, mi se face poftă de o gustare, deschid sertarul şi scot o acadea. Rup ambalajul şi îl arunc în coşul de gunoi înainte să bag acadeaua în gură. Sug bomboana cu aromă de cireşe, simţind cum zahărul îmi inundă gura.

Singurul răsfăţ nesănătos pe care mi-l permit. Am grijă la ce beau şi la ce mănânc, dar dulciurile sunt slăbiciunea mea. îmi plac bomboanele, în special acadelele.

Aud pe cineva ciocănind la uşă şi o voce puternică de partea cealaltă:

- Beaumont! Ai un vizitator!

Mă las pe spate pe scaun, surprinsă. Cine ar vrea să mă viziteze? Putem primi vizitatori în camera comună din clădirea cu dormitoare aflată la etajul întâi, lângă recepţia unde stau supraveghetorii căminului, mereu cu ochii pe noi. Vizitatorii sunt uneori oameni din oraş sau băieţi. Iubiţi. Multe cupluri îşi petrec timpul în camera comună după şcoală.

Nu am idee cum este asta. Nu mi-am petrecut niciodată timp cu Sam în camera comună, şi este cel mai apropiat prieten

Gind ceva împreună, fie ne Întâlnim la prânz, CSIreen^*

bibliotecă.

^ Mulţumesc! Cobor imediat! strig după persoana care probabil rthor&t

fl Mă ridic şi mă duc la oglindă, ţinând intre degete acadea- ■ uitându-mă la mine. O bag în gură, Îmi Îndes cămaşa mai wne în fostă şi îmi trec mâna prin pâr ca să-l aranjez puţin, ¡mi dădusem jos geaca în clipa în care intrasem în cameră şi eram pe punctul de a mă schimba în haine mai confortabile chiar când m-a sunat tata.

Merge şi aşa.

Cobor pe scări din moment ce stăteam la etajul al doilea, fără să mi mai chinui cu liftul vechi. Chestia aia e mai mult stricată decât funcţională.

Intru în camera comună şi înlemnesc în dipa când văd cine stă rezemat de una dintre vechile canapele. Are picioarele încrucişate ia glezne şi încă poartă uniforma, deşi a scăpat de geacă, la fel cămine.

Crew Lancaster.

Stă ca capul plecat, uitându-se pe telefon, iar părul auriu îi cade peste frunte. Nu mai are nici cravata şi şi-a desfăcut câţiva nasturi de la cămaşă, scoţând la iveală gâtul puternic. Şi un crâmpei de piept. Are mânecile răsucite până la cot, şi arunc o privire spfe braţele lui Sunt pline de muşchi şi presărate cu păr auriu, iar ceva începe să pulseze jos. între picioarele mele.

încerc să ignor senzaţia în timp ce mă uit la Crew, sugând mai 'are acadeaua pe care o am în gură. Nu făcea altceva decât să stea acolo, dar emana o aură autoritară.

P^că locul era al lui.

Şi chiar era.

îmi dreg uşor glasul, iar el ridică privirea, ţintuindu- mă cu ochii sii albaştri.

îşi coboară privirea spre buzele mele şi zăreşte băţul de U acadea,

iareNoscotdingurâ.

Ce **vroi? ît întreb pe un ton arogant, încercând sunt de agitată** **asc und**

Se ridică de pe canapea, Îşi bagă telefonul În buz Utlar încet spre mine. **^**

riti ţ

- Ai un minut?

Mă uit peste umăr la cel doi supraveghetori ai căminului v unul nu e atent îa noi. Nu contează. Vreau ca el să ştie c că ' – sunt acolo şi ci vor veni să mă salveze dacă îmi spune «« ^ ^ lucru nepotrivit, Sln ţ|aT

- Sigur,

îl urmez până în partea opusă a camerei, unde ne aşezăm două scaune capitonate, de o parte şi de alta a unei mese rotunde Nu sunt prea mulţi oameni în cameră, ceea ce înseamnă că avem parte de puţină intimitate, deşi sunt sigură că până dimineaţă lumea are să ştie că Wren şi Crew au fost văzuţi împreună, stând de vorbi Wren şi Crew. Nu băgasem de seamă cât dc asemănătoare su^ numele noastre. Avem trei litere în comun, Hmml

- Despre ce voiai să vorbim? îl întreb când nu spune nimic. Probabil se foloseşte de linişte ca să sperie oamenii şi funcţionează.

Destul de bine.

Se apleacă şi îşi sprijină coatele pe genunchi în timp ce mă studiază.

~ Tocmai am avut o discuţie interesantă cu Skov.

Ttuţinată. închid repede ochii şi îmi bag din nou acadeaua în gură. Oare ziua asta poate deveni mai rea de atât?

-Sunt supărat pe tine, Păsăruică, M-a întrebat dacă am Scut vreodată ceva nepotrivit care să te supere atât de tare. Ce naiba i-ai spus?

- Uite ce e, nu vrei să lucrezi cu mine...

- Al dreptate, fir-ar să fie, mai ales dacă ai de gând să le spui profesorilor că te hărţuiesc sexual sau ce naiba i-ai zis.

Cuvintele lui sunt ca nişte gloanţe care îmi străpung P[ielea]- -Nu am spus niciodată asta...

L

să se înţeleagă. Asta am înţeles de la Skov, şi a trebuit să ' spun direct că eşti o mincinoasă. Ezită, iar privirea ijiâ #r ^ţ3<x si tremur fără să vreau. Ceea ce eşti. lui retf spuS câ ^ tăcut ceva nepotrivit. I-am zis doar că vor-

’ rât ŞL VUl^^”1

W11,1*. -ţyrL Atât. Nu am spus niciodată că vreau să ţi-o trag. tonul lui Ş* cuvintele pe care le spune mă iau prin suiprin- Modul iu care mă priveşte. De parcă exact asta vrea să-mi facă, ^Mintea îmi fuge în locuri în care nu vreau să fiu, fără să mă pot abţine. Dar, serios... cum ar fi să am toata atenţia acestui băiat? Să mi privească de parcă i-ar păsa şi nu cu atâta ură.

Mă uit la braţele lui şi la bicepşii care se întind sub cămaşa albă ie bumbac. Cum ar fi să mă ţină în braţe? Să-mi şoptească la ureche cuvinte dulci, deşi probabil e incapabil de asta?

Mă uit la gura lui, la buzele lui. Ce formă perfecta au, cu buza de jos uşor mai plină. Oare cum sunt săruturile lui? Dulci şi catifelate? Sau puternice şi pasionale? Mă gândesc la cărţile pe care le-am citit, la filmele pe care le-am văzut şi îmi imaginez primul moment, când limba lui alunecă uşor către a mea....

Nu. Nu, nu, nu. Acesta este ultimul lucru pe care 11 vreau.

- Ai spus-o acum, zic cu voce tremurândâ. Îmi aruncă o privire urâtă.

-Nu am vorbit serios. Crede-mă, eşti ultima fată căreia aş vrea să i-o trag.

Acum, mă simt insultată, ceea ce e o prostie.

- Foarte bine, pentru că n-o să poţi face

niciodată asta.

- Ştiu. Tontă lumea ştie. Se lasă pe spate în scaun şi se relaxează puţin. Nu pricep de ce e relaxat. Nu poţi spune lucruri de genul ăsta. continuă. Profesorii iau În serios astfel de acuzaţii, indiferent de cât •k voalate sunt Trebuie să verifice totul

Nici nu m-am gândit la consecinţele cuvintelor mele când am vorbit cu Skov mai devreme. Nu căutam decât o cale de scăpare ™ª Pmiect.

W pare rău! Nu am vrut să-ţi fac probleme.

Dumnezeule, tu chiar eşti mereu atât de drăguţă, nu surprins de cât do repede Îmi cer scuze, deşi strică totul fij^ ticos. Nimic nou. Nu mi-ai făcut probleme. Doar că a trebu neP(l11 de a face cu Skov şi cu şirul ei interminabil de Întrebări Să grijă ce spui! Ne am pricopsit unul cu altul. Descurcâ-te! H|

- Asta ai venit să-mi spui?

Crew încuviinţează din cap.

- Ai fi putut să-mi trimiţi un e-mail.

Avem acces la adresele studenţilor, precum şi ale angajaţilor

- Am vrut să-ţi spun în faţă, ca să vezi cât sunt de supărat ¡n mă priveşte urât, deşi nu la fel de intens ca atunci când am ¡n ceput să vorbim. Acţiunile tale au consecinţe, Păsăruicâ. Trebuie să ai grijă.

Apuc băţul acadelei, sugând tare şi gândindu-mă să o sparg cu dinţii când Crew spune:

-Şi încă ceva.

-Ce?

Scot acadeaua din gură,

- Nu ar trebui să mănânci chestiile alea în faţa mea, zice şi face semn către acadea.

- De ce nu?

Mă încrunt.

- Atunci când te văd jucându-te cu chestia aia în gură, nu mă pot gândi decât la cum ar fi să mi-o sugi, spune, pe un ton relaxat.

De parcă nu ar fi spus ce tocmai a spus.

Apoi se ridică de pe scaun şi pleacă, înainte să apuc să mai spun ceva. Mă lasă acolo, gândindu-mă la toate lucrurile pe care i le-aş fi putut spune.

E mai nepoliticos decât ar trebui faţă de mine. Spune lucruri vulgare doar ca să mă facă să reacţionez, îmi pune o poreclă care nu-mi place în mod deosebit. Dar nu-mi dă ocazia.

Tipic. încep să-mi dau seama că aşa se poartă toată lumea cu mine. De parcă ar vorbi înspre mine şi nu cu mine. Nu sunt

n¡¿odată incluşi în ***conversa*** *ţii, Toata i lo şi să Îscuîî,* ***ca o*** *fată bună.* *Ufne:* ***> se***

£ enervant.

Mai rău?

B dureros.

Capitolul 7

Crew

îmi văd de treaba mea, plimbându mă pe holurile liceului i dreptându-mă către sala de mese, din moment ce e ora orânM,i ^ când îmi aud numele.

Mă uit peste umăr şi îl văd pe nenorocitul de Figueroa venind spre mine, cu o expresie plină de hotărâre,

Grozav!

De când ne-am întors din vacanţa de Ziua Recunoştinţei, lucrurile nasoale s-au ţinut lanţ, şi e abia marţi. Mă frustrează enorm. Majoritatea lucrurilor au de-a face cu Wren, ceea ce este interesant.

Wren Beaumont e mai mult decât o faţă drăguţă. Lucru pe care, în adâncul sufletului, l-am ştiut dintotdeauna. E deşteaptă, e amabilă cu toată lumea – poate nu cu mine, dar mî-am ficut-o cu mâna mea – şi are influenţă. Lucruri pe care le respect, deşi, din nu ştiu ce motiv, în mintea mea cuvintele „Wren“ şi „respect“ nu s-au amestecat niciodată.

Sunt atras de ea. Când ţin eu cont de respect? Nu e ca şi cum îmi place sâ înjosesc fetele, dar ele sunt pur şi simplu... acolo. Să vorbeşti cu ele, să le săruţi, să te culci cu ele.

Atâta tot.

M-a derutat când şi-a cerut scuze pentru ce i-a spus lui Skov despre mine. Am exagerat puţin, exact ca ea, făcând să pa*

^noastră m-a interogat temeinic legat de acuzaţiile c* P[r0leS° care l-a ac«[l;dar nu atât de rftu P[e cit am spus eu. Am el,[locrJ fit pe Wren sl se simtă prost şi am reuşit, deşi nu ar fi [tncef?jfiu serios-

o«*"[11] ^ [e] prea uşor de manipulat şl prea drăguţă. Atât de dră-

^ să te doară măselele când stai de vorbă cu ea.

euţi,[ci,n0V;

„ stat ide dulce.

Wrtn siguir ştie că tot ce spun e ca să o întărât. Şl e atât de uşor.

[&] ^tă mult prea repede. Aproape că e amuzant să o supăr.

Amuzant şi inofensiv.

- Putem discuta câteva minute' Întreabă Figueroa pe un [ton] prietenos.

Deşi simt subtonul întunecat din spatele cuvintelor lui.

E nemulţumit

Presupun ca nemulţumit de mine.

Ce am mai tăcut acum? Ah, da, ştiu, m-am născut. Şi bogat. îi urăşte pe top copiii bogaţi, ceea ce e al dracului de amuzant, ţinând cont că lucrează la unul dintre cele mai exclusiviste licee private dinţară

Dar este atras de fetiţele bogate şi rănite şi cu probleme cauzate de taţi. Profită de ele şi, când termină, le aruncă şi trece la următoarea, apoi la următoarea. Precum un rechin înotând în ocean, un prădător.

îigueroa e ca o maşină de cucerit şi regulat între pereţii de la Laucaster Prep, un bolnav nenorocit.

Care-i treaba?

Hidic bărbia spre el, deja plictisit.

- Hai să discutăm într-un loc mai retraşi Durează puţin.

11 urmez până ajungem afară, în faţa intrării principale a liceului. ÎJ*[s1U[t] mulţi oameni aici la începutul pauzei de prânz, deci proba- avem să găsim un loc mai intim.

~ Desprp ce voiai să vorbim? îl întreb când

ticălosul nu spune nimic.

. ^ P^rea^ ocupat să se ducă în iur, probabil temându-se că cineva o **"* din tufişuri

Wren Beatnnont, spune întorcându-se cu faţa |a mi$_{ne}$ în pace! '^^{a}-o

Are tonul ameninţător şi privirea dură.

O dracu'? lipul ăsta chiar vorbeşte serios?

- Despre ce vorbeşti?

- Nu o mai chinui la ore! Nu-i place. Şi, din moment ce e obl

să facă proiectul la psihologie cu tine, nu e încântată de asta ex'^ Figueroa. Deloc. ^

'că

-Ţi-a spus ea asta? Sunt surprins. Chiar s-a dus la tipul ¿$_{st}$. a avut încredere în el să-i spună cât de mult detestă să lucre^ cu mine?

Asta chiar e nasol.

- Da, a făcut-o. Ieri. Plângea. Era supărată că nu poate să scape de tine ca partener de proiect. Strânge din buze. Am făcut tot ce am putut să o consolez, dar nu se oprea din plâns.

- Sunt sigur că ai încercat să o consolezi, răspund.

Tipul ăsta e culmea.

Cu toţii ştim că s-a culcat cu Maggie pe ascuns în ultimele luni. Franklin a părăsit-o imediat ce a aflat. Se aud zvonuri cum că ar fi însărcinată cu copilul lui Fig, dar nu ştiu dacă asta e adevărat.

Urăsc că toate fetele îi spun Fig. Mă enervează la culme. Nu merită atenţia sau afecţiunea lor. E un dubios.

- Spune-i lui Skov că vrei un partener nou, îmi cere Figueroa. -Nu.

- Pe tine o să te asculte. Toţi o fac.

Spune ultima propoziţie plin de dispreţ.

Urăşte faptul că sunt un Lancaster. Că nu-mi poate face nimic pentru că nu are cum. Sunt de neatins... în mare parte. La naiba, sunt cea mai puternică persoană din campus, iar majorităţii angajaţilor şi celor din administraţie nu le pasă de ceea ce fac. Sunt obişnuiţi ca membrii familiei Lancaster să fie trataţi

cu mănuşi.

Din nu ştiu ce motiv, tipului ăstuia îi pasă – îi pasă prea mult de mine. Şi nu la modul bun.

- Poate chiar vreau să lucrez cu Wren. Fac un pas mai aproape şi îmi cobor vocea. Poate vreau să mă apropii de ea. Să-i aflu toate secretele. Ce-i place. Ce nu-i place. Poate, cu cât petrece mai mult

mine, cu atât o să lase garda jos şi o să-şi dea seama că nu

„[U] pjgueroa pufneşte. ^

fe rog! Nu îţi pasă de ea.

'« ţie îţi pasă? Ridic din sprâncene. Eşti supărat pentru tii că, orice ai face, nu o să cadă în plasa ta. Nu cu adevărat. 2ţe o fată atât de bună, Fig. O virgină dulce care nici nu ar îndrăzni să se gândească să facă sex cu un tip care e atât de bătrân, încât i ar putea fi tată.

Profesorul ei. O persoană pe care o stimează şi o admiră.

Expresia de pe chipul lui se înăspreşte, dar nu spune nici un cuvânt.

- Din păcate pentru tine, Wren se păstrează pentru viitorul ei soţ, nu pentru un pervers nenorocit care este profesorul ei de limba engleză, **continui, doar ca să-l enervez mai tare.**

Funcţionează. Mişcă maxilarul şi deschide buzele, pe cale să spună ceva, dar îl întrerup:

- Dar cred că Wren ar putea să vrea ceva cu mine. Sunt tânăr – mult mai potrivit ca vârstă decât tine. Suntem doar doi adolescenţi plini de hormoni care lucrează împreună la un proiect, ştii? Sigur va fi nevoie să petrecem ceva timp la bibliotecă. Timp în intimitate. Doar noi doi. Ştiu că îi place să înveţe acolo – e locul ei preferat din tot campusul. Mă voi asigura că stăm într-un colţ întunecat, apoi voi trece la acţiune chiar acolo, printre rafturi.

-O să te plesnească.

- Sau s-ar putea să-şi desfacă picioarele şi să mă lase să-mi bag mâna în chiloţii ei. Sunt dispus să-mi asum riscul. După ce o să în- [cerce]> va fi dispusă – îşi va dori – să experimenteze. Cu mine.

Rânjesc când văd furia din ochii lui. Mă distrez

mult prea tare cu asta, dar probabil ar trebui să înceteze. Cunoscându-l, o să se ducă în fugă la păsăruica mea şi o să-i spună ce am zis despre ea. Iar ea Probabil o să-l creadă.

Cea ce ar trebui să facă.

b'gueroa oftează nervos şi îşi îndreaptă un deget spre mm – Dacă te atingi de un singur fir de păr din capul ei, o să

OsiUe? ¡1 întrerup, pc un ton înfricoşător de calm o |.t Mtaie? I Inide! Nu mi e frică de tine. Şi ştiu sigur că ^ Sa j,ı distrug. *l-'tR.* le «I înmuiat odată cu vârsta. Singura activita'* '* pe care o mai faci e să te tăvăleşti cu Maggic pe bancheta dm ^ a maşinii tale? Nu le ai plictisii de prostia asta? ^

Se uită la mine, respirând agitat, cu pieptul pulsând rapid , îmi bag mâinile în buzunare, plictisit de conversaţia noastră ^ l.as-o în pace pe Wren! îmi cere el, dar în vocea lui nu se aude la fel de multă fermitate ca înainte. Doar atât îţi spun. Da ■ T' orice ca să o răneşti, vor exista consecinţe!

Amuzat, mă uit în urma lui. Ameninţările lui sunt inutile Nu fac decât să-mi doresc să distrug zidul pe care Wren l-a construit în jurul ei pentru a se proteja şi să mă joc cu mintea ei. Să o fac ^ înnebunească de dorinţă pentru mine.

Aş putea să o fac. Nu ar fi greu. Fata e disperată după atentie masculină. Se vede. încearcă atât de tare să se ascundă. înăuntrul ei sigur are nişte fantezii secrete.

Sper că sunt depravate şi întunecate şi că mă va lăsa să i le împlinesc.

Proiectul ăsta idiot imi va permite să o cunosc. Să învăţ ce o face să reacţioneze. O s-o descopăr, o s-o seduc, şi, înainte să-mi dau seama, voi intra la ora de limba engleză ţinând-o de mână şi sărutand-o pe frunte în timp ce mă uit la nenorocitul ăla gelos pe care îl numim profesor, aflat în spatele catedrei.

Va fi marea mea plăcere să fac un asemenea spectacol, încep să zâmbesc şi mă îndrept din nou spre sala de mese.

Abia aştept.

în clipa în care intru la ora lui Skov, o zăresc pe Wren. Stă pe locul meu, cu Malcolm şi Ezra de o parte şi de alta, fiecare la banca lui, încercând sâ-i atragă atenţia lui

Wren. Ea se uită zâmbind când la unul, când la altul.

Brusc înţeleg ce a simţit Figueroa în momentul în care am spu> toate acele lucruri despre Wren. O simt acum, oricât de mult aş încerca să neg.

Mónim
Murphy

mă o eetozie în toată regula, îmi tace sângele să

fiarbă,

^ *ie* abia când ajung în dreptul pantofilor Mary)ane pe M^{ă} ^{Ve}$_{al}$-tă şi îşi ridică privirea, uitându-se la mine cu ochii mari. ^^{Vip}ţ$^{a'}$ i tac. Toată lumea pare să tacă în timp ce ne studiem prieten[1]*

^{1} ɒd
$_{fliy}$**I Stai În banca mea, Păsârulcă, o acuz, încet.**
prietenii mei se privesc, auzind, fără îndoială, tonul meu
$_{sinei}$**utiţător. viren nu pare afectata.**
Credeam că ne vedem aici, în spate.
Mă nit ia Ezra, caie rânjeşte ca un tâmpit.
~Nn ar trebui să vorbeşti cu ea.
Rânjetul îi dispare, şi mă priveşte urât.
- Nu e proprietatea ta.
-Sigur nu sunt, răspunde Wren când mâ uit din nou la ea. Sunt prietenii mei. Spre deosebire de tine.
Punct ochit. Unu la zero pentru Păsăruică,
-Relaxează-te, prietene! se aude Malcolm.
li ignor pe amândoi şi îmi îndrept atenţia spre Wren.
- Şi atunci unde ar trebui să stau?
- Pop să stai în banca mea.
W arată banca goală din faţa clasei Mă strâmb.
-Nu. mulţumesc'.
V pune mâinile pe banca mea, şi îmi vine o idee nebunească.
Mă hotărăsc să o pun în aplicare.
Îmi las ghiozdanul jos şi mă opresc lângă scaunul lui Wren – al ^{mei1} mă aşez, împingând-o mai încolo, lucru deloc greu.
Nu cântăreşte prea mult şi nici nu ocupă prea mult loc pe scaun, Mirosul ei e ameţitor, ca al florilor de câmp în mijlocul unei câmpii, primăvara, E caldă şi fină şi se potriveşte perfect lângă mine. întind ^ol prin spatele scaunului, tentat să o trag la mine în poală. -Crew! ţipă ea.

Ce faci?

~¹Ce ţi se pare că fac? își rotește capul spre mine, iar fețele noas- re sunt atât de apropiate, încât pot să observ pistruii de pe nasu

ci. Bineînţeles că are pistrui. Fi drăgălăşenia în persoană c banca meu.

IVam spus să te aşezi în locul meu. Pentru o persoană pare gata să şi înghită limba, este destul de calmă. Singurul! ^ care o dă de gol este vena care ii pulsează la baza gâtului. îşi deschide buzele şi răsuflă uşor, iar eu mă întreb ce ar face dacă „ ** apleca şi aş săruta locul în care îi văd pulsul palpitând.

Probabil ar lua-o razna.

- Ţi-am spus ieri că nu îmi place să stau în faţă. O mângâi cu ,]e getul pe spate, iar ea tresare. Cred că va trebui să îl împărţim ?

Se aude clopoţelul, iar Skov intră în ultima clipă, uitându-se cu atenţie când ne vede pe mine şi pe Wren împărţind acelaşi scaun

- Pare că staţi foarte confortabil.

Din clasă se aud râsete, inclusiv al lui Ez. Wren Îşi îndreaptă spatele, cu mâinile încă pe bancă, şi îşi concentrează atenţia numai asupra profesoarei.

Nu mă obosesc să mă uit la Skov. Sunt prea captivat de forma delicată a urechii lui Wren. Şi de cercelul cu perlă care o scoate în evidenţă. Pielea fină a gâtului, părul ei perfect drept şi strălucitor, îşi întredeschide buzele, uitându-se pentru o clipă la mine înainte să-şi îndepărteze privirea.

Simte că o privesc. Foarte bine. Asta o face să se simtă incomod?

Sau îi place?

Eu cred că incomod. Nu e obişnuită cu atenţia bărbaţilor.

- Crew, stai în altă parte, te rog, cere Skov.

- Wren stă în banca mea.

Se vede că Skov este puţin amuzată. îmi arată banca goală a lui Wren.

- Atunci vino şi stai în banca ei!

-Nu-mi place să stau în faţă.

- Mă mut eu, zice Wren şi îmi aruncă iar o privire

rapidă. Nu pare supărată. Mai degrabă, pare să-i fie frică să se opună unei figuri de autoritate. Nu mă deranjează.

Ezra şi Malcolm gem nemulţumiţi când îşi pierd audienţa captivată, iar eu simt imediat lipsa căldurii ei. A mirosului ei. Dacă

,rcl ***nurnl mâinilor ei când fa*** *caieţuld* «
(1 ***jwtfc fi /uat drept*** *un* ***semn, WreZ\ ,?*** *ca mca* ***H îl strâ”***

- imi *pot lăsa ghiozdanul a i C ff* ***tul hurată.***

%e

Încuviinţez, din cap şi îmi fot/nd *tflcin»* , nfci o griji dar, fa naiba, şi eu sUnf *****>* <* ?i COnj nu <3 o am aşa aproape m-a dat r*»<f *tulf >urat,*

Şi nu-mi place. *e ca* ***P-***

Capitolul 8

Wren

Nu-mi place când cineva mă expune în mod public, şi exaci asta a făcut Crew. Nu mă deranjează atenţia, atât timp cât nu este negativă.

Ceea ce tocmai a făcut să se întâmple mi s-a părut negativ Aproape batjocoritor. Să mă împingă ca să împârţim scaunul, chiar şi pentru câteva minute, mi s-a părut enervant...

De plăcut.

E puternic. Muşchi fermi şi piele arzătoare. Umeri laţi, piept amplu şi braţe puternice. Să fiu atât de aproape de el, cu braţul lui întins pe spătarul scaunului, m-am simţit de parcă aş fi fost prinsă în culcuşul lui Crew Lancaster. Şi mi-a plăcut. Mi-a plăcut să-l am aproape. Inima a început să-mi bată cu putere când l-am avut atât de aproape.

încă îmi bate nebuneşte.

Mă aşez pe scaun şi îmi pun caietul pe bancă, rămânând atentă la domnişoara Skov, care tocmai termina prezenţa.

Mi se ridică părul pe ceafa şi încerc din toate puterile să nu mă întorc să văd cine se uită la mine.

Ştiu deja. îi simt privirea intensă şi încruntată. Cât de subtil pot, mă uit peste umăr, iar el mă priveşte, apoi face cel mai ciudat lucru posibil.

Zâmbeşte.

Antet sc«rt ţi rapid, şi, dacă aş spune oricui că s-a îmâm ttt leni nu m-« c«de, dar, Dumnezeule, Crew tocmai mi-a f”'w, Simt că un milion de fluturi încep să-mi zboare prin stomac rtnf! .a ^pilor lor mă gâdilă peste tot,
,a 4al dc U un simplu zămbet.

[eralbae în neregulă cu mine?

***Im*- Grupaţi-vâ cu partenerul vostru! Suntem în regală cu asu, di? Skov se uită la mine şi ridică din sprâncenele subţiri, focuvunţez subtil din cap, ruşinată să fiu confruntată din nou, Bine.**
Treceţi la treabă!

Mă ridic din banca mea şi mă duc înapoi la Crew, care stă întins pe scaun într-un mod aproape impertinent, cu o expresie plictisită. Umbajul corpului său îmi spune că ar prefera să fie oriunde altundeva decât aici.

Fac un pas peste picioarele lui şi mă aşez în banca go ală de lângă el, cea de unde tocmai a plecat Ezra.

- Ai pregătit ceva pentru astăzi? ii întreb, deşi ştiu care va firăspunsuL

- Nu. îşi ridică privirea cu pleoape grele spre mine. Tu? încuviinţez din cap şi îmi deschid caietul pe care am scris câteva
'întrebări azi-dimineaţă, când am Înţeles că nu am de ales şi că, fie că-mi place, fie că nu, Crew va rămâne partenerul meu la proiectul de la psihologie.

- M-am gândit la câteva întrebări.

-Pentru mine? îşi îndreaptă spatele şi începe să-şi frece mâinile. Să k aud!

îl privesc contrariată, surprinsă de comportamentul lui. Nu-l înţeleg pe băiatul ăsta. Ştiu sigur că cu nu aş fi nerăbdătoare să răspund Întrebărilor pe care le-ar putea avea pentru mine.

~ Sunt doar nişte Întrebări..., Încep eu, dar el datină din cap şi ®â întrerupe:

-Nimic nu e simplu când vine vorba despre tine> Păsăroică Am impresia că o să încerci să mă descoperi.

Are dreptate, deşi nu cred că o să am ocazia. l^{IB}$_{4}$j$_{a}$ ^{e} timpul limitat pe care îl avem la dispoziţie pen ru atest proiect,

SA I descopăr pe (>ew Eancaster şi ceea ce I motivează luni întregi. Poate chiar ani. ar
l'ia

Asta ar trehul să facem, subliniez eu, aplecându 4 bancă.

îşi coboară privirea, uitându se la pieptul meu, şi conştv-,, pica târziu că inii sprijin sânii pe bancă.
1

'***

Mă dau în spate, cu obrajii îmbujorați, iar, când se uită |a ...

^ine
rânjește.

-Am o idee, zice el, şi pentru o clipă uit de ruşinea mea bUr roasă că e dispus să se gândească la ceva.

- Care?

- Hai să facem o listă cu presupunerile noastre despre celălalt' E rândul lui să se aplece spre mine, fără să-şi ia ochii strălucitori de la mine. Mi-ar plăcea să aflu ce crezi că ştii despre mine.

Eu nu vreau să ştiu ce crede despre mine. Sunt sigură că sunt doar lucruri îngrozitoare, mai mult bârfe decât lucruri adevărate Majorității băieților de la liceu nu le pasă de mine, şi asta doar pen tru că nu cad pradă farmecelor lor.

Vorbesc asemenea mamei mele când spun asta, dar e adevărat. Nu cad pradă constrângerii sau minciunilor lor. Ne măgulesc, ne spun ceea ce vrem să auzim şi, fără să ne dăm seama, cădem în genunchi în fața lor. Ori sub ei în pat, în maşină sau în orice alt loc întunecat şi intim reuşesc să ne ducă. Ne cer poze provocatoare, pretinzând că sunt doar pentru ei, apoi le împart cu prietenii. îşi bat joc de ele.

Nu respectă femeile. Şi asta e problema. Sunt

doar o grămadă de băieţi care abia aşteaptă să adauge numele cât mai multor tete pe lista lor de cuceriri sexuale. Atâta tot.

Doar asta suntem. Chiar şi Franklin şi Maggie, despre care credeam că au o relaţie serioasă, nu au, de fapt. Au o relaţie volatilă, pe care nu mi-o doresc.

Nici una dintre relaţiile de la şcoală nu este ceva pe care să mi I doresc. Băieţii sunt fie prea direcţi, fie prea imaturi. Nu sunt neapărat o persoană religioasă, dar îmi preţuiesc corpul şi principiile Părinţii mei mi-au spus întotdeauna că trebuie să am grijă când ¡nu aleg persoana căreia să-i dăruiesc dragostea şi trupul meu.

- fn răsputeri si mă convingft să nu am nici o relaţie ai

wiic ***L*** **Uiflestatfl.**

Vi>cet) **profundă a lui Crew mă trezeşte la realitate,**

'IW'' 5| **mă concentrez din nou asupra lui.**

Ce zici? '^fiwnaNl? îl întreb pe un ton precaut, si fiu sincer? Sau amabil?

un ci, atunci când vine vorba despre Crew şi părerea lui de^Smine, **cele două nu merg mână în mâna.**

Bine de ştiut- ,

„Sincer,spun, pârând mult mai încrezătoare decât mâ simt.

„ Şi eu vreau acelaşi lucru. Spune-mi tot, Păsaruică! Spune-mi toâtE **gândurile tele secrete despre mine!**

Cuvintele lui mă irită. Cum poate cineva să facă nişte cuvinte aparent inocente să pară atât de murdare?

- Nu am gânduri secrete despre tine.

-Sunt dezamăgit Chicoteşte, iar sunetul intens îmi dă fiori. Eu am o grămadă de gânduri secrete despre tine.

Asta îmi trezeşte interesul, dar încerc să nu-i dau atenţie. Nu-mi păsa de gândurile lui ascunse despre mine.

-Nuvreau să le ştiu.

-Eşti sigură de asta?

Se încruntă. Pare surprins, încuviinţez din cap.

- Absolut. Sunt convinsă că toate sunt desfrânate.

-Desfrânate. Chicoteşte din nou. Interesantă alegere a cuvântului!

- Sunt convinsă că e potrivit. Mă uit pe lista de întrebări pe care o ^sesem pe caiet şi îmi trec mâna peste pagina curată. Eşti pregătit?

-Chiar facem asta?

minute? ^Uaem alarma.! Iau telefonul şi deschid aplicația. Zece**

Încuviințează din cap»

j când sâ încep!

^toiujM[11 te^0rm]l P[e] bancă şi îmi iau creionul, aşteptând să apăs [ut]j o [U start] în timp ce Crew îşi îa un pix şi 11 apasă de câteva ■Ardoarea să mi deranjeze.

Eşti gata?

- Pa.

- Săi dăm drumul!

Încep imediat să scriu toate lucrurile pe care le am auzit Crew de-a lungul anilor. Câteva dintre presupunerile mele Prc în vedere că nu am mai vorbit niciodată, nu am nici cea m AVand idee dacă lucrurile pe care le scriu sunt adevărate sau nu ma' ^ Asta mă face oarecum să mă simt prost, dar nu las vino • să-mi stea în cale prea mult timp. Va'la

Sunt prea ocupată să-mi scriu lista.

Crew, pe de altă parte, nu se grăbeşte, scrie câte un cuvânt ici colo. Bătându-şi uşor pixul de buze în timp ce se gândeşte la ce s-o gândi.

Să ştiu că se gândeşte la mine mă dă puţin peste cap. Mă face să ezit, cu creionul încă pe foaie; respiraţia mi se opreşte când ridic privirea, iar el se uită la mine. Ne uităm unul la altul pentru câteva clipe, până când îşi îndreaptă pixul spre mine şi începe imediat sâ scrie ceva pe foaie.

Fac acelaşi lucru, scriind orbeşte, fără să-mi dau seama dacâ ce scriu are sens, dar sperând că va ieşi bine.

Oare ce i-a trecut prin minte? Ceva bun sau ceva oribil? La cum îl cunosc pe Crew, cel mai probabil e ceva oribil.

Când sună alarma, tresar, iar creionul îmi cade, rostogolindu-se spre Crew. ll opreşte cu piciorul şi se apleacă să-l ridice, în timp ce eu încerc să opresc alarma. Reuşesc în acelaşi moment în care el imi întinde creionul, mâna lui acoperindu-l aproape în totalitate. Obligându-mă să-l ating ca să-l iau.

Degetele îi alunecă peste ale mele, şi un curent electric trosneşte între noi, dar expresia lui rămâne neutră. De parcă nu s-ar fi întâmplat nimic.

Din nou, doar o plăsmuire a imaginaţiei mele.

-Citeşte-mi lista ta! îmi cere el, iar vocea lui fermecătoare ma

învăluie. .

Clatin din cap, încruntându-mă la cuvintele pe care mâzgălit.

-întâi trebuie să descifrez ce am scris.

foaie în faţa 'ui î' P[are] să se încrunte, concentrat. A'[011 s,l1^s]â încep eu.

. ACuia-' U ^ scaunului, cu tot corpul încordat de îngrijo- tfA[la5 i'e,'T huWţ] înghit în sec ţi mă pregătesc pentru cuvintele urmează să le aud,

^ ^punerile mele despre Păsăiuică, Se uită la mine pe deasu-

urtiei Asta*ţ[tiu'- r] p foesc în râs, dar fără să scot cu adevărat vreun zgomot.

Corect-

' [E] jfăguţă cu toată lumea. Vrea ca oamenii să o respecte. Să o -culte Dar, în realitate, majoritatea oamenilor doar profită de ea. *[sC Nu s]pUil nimic, asimilând ceea ce citeşte.

^ E o eleva bună. Inteligenta. Vrea ca profesorii să o admire,

^ [crea]di că munceşte din greu. Unii o admiră piea mult.

privirea cu subînţeles pe care mi-o aruncă mă duce imediat cu gândul la Figueroa.

Mă îndoiesc. Dar fie.

-E înconjurată de mulţi oameni, dar nu o văd niciodată cu prieteni adevăraţi. E introvertită. Crede că e mai bună decât ceilalţi, îi judecă.

Tresar când aud ultimul cuvânt.

-... E o puritană. O virgină. Nu e interesată de sex. Probabil e speriată de el. Speriată de băieţi. Speriată de toată lumea. Poate a avut parte de o experienţă traumatizantă în trecut? îţi ridică privirea şi se uită la mine. Asta e tot. în capul meu e o învălmăşeală de gânduri. Nici unul pozitiv.

Nu roi-e frică de băieţi. Nu mi-e frică de nimeni.

Mn rog, el mă face să-mi fie destul de frică, dar nu aş recunoaşte niciodată asta.

' ^ fost destul, nu crezi?

ncerc să-i zâmbesc, dar îmi iese un zâmbet atât de diform, tocât renunţ.

Nu ai nici o părere despre gândurile mele?

«dicăÎntrebător din sprâncene.

Nu am avut parte de nici o experienţă traumatizantă

În trecut, sigură de asta?

Faptul că se Îndoieşte «Ic mine..

Pa, răspund holărâl Rftmănrm tăcuţi pentru câleva momente, privind,

Crew se uită înapoi la mâzgăliturlle de pe foaia Ini fi „ ^ aP'M mintea mea meditez la ceea ce a spus despre mine „ Cţ în Să profite de ca.

Introvertită.

Nu are prieteni.

Judecă.
O puritană. O virgină.
Speriată de sex.

Nimic din toate astea nu e adevărat. Am prieteni. Nu las oamer să profite de mine şi sunt foarte deschisă. Nu mi e frică de sex Doa că nu sunt interesată.

Singurul lucru adevărat e că sunt virgină. Şi sunt mândră de asta

- E rândul tău, zice el încet, întrerupându-mi gândurile.

Mă uit la pagina de caiet, încruntându-mă la câteva dintre cuvin- tele scrise în grabă. Nu înţeleg câteva, dar asta e.

- Crew Lancaster crede că este de neatins şi, în mare parte, aşa şi e. E arogant. Este exigent. Uneori, chiar un tiran.

îi arunc o privire, dar nici măcar nu se uită la mine. îşi bate pixul de buze, şi rămân din nou captivată de forma gurii sale.

Nu am nici un motiv să fiu atât de fascinată de buzele lui Spune lucruri oribile. Iar acesta este un motiv suficient ca să urăsc gura aia. Să-l urăsc pe el şi tot ce reprezintă.

Mă forţez să continui să citesc.

- E inteligent. Fermecător. Profesorii fac ceea ce vrea pentru că liceul e deţinut de familia lui.

- Adevărat, adaugă el.

îmi dau ochii peste cap şi continui:

- E distant. Nu spune multe. Se uită adesea urât la

oameni. Nu e deloc prietenos, dar toată lumea vrea să îl aibă ca prieten.

- F. din cauza numelui, spune el. Nu le pasă decât de faptul >.â ma cheamă Lancaster. Toţi vor să se înţeleagă bine cu mine.

Intervine des, deşi eu nu zic nimic.

ienin ţător. Crud. Nu zâmbeşte aproape niciodată. Probabil
'E tJit cu viaţa pe care o are. Termin, dar hotărăsc să
mai adaug nUelerlt timul moment: Suferă de sindromul
bietului băiat bogat.

^ Ce naiba înseamnă asta?

> n0r înjurătura, încercând să nu reacţionez.

^aide, ştii ce înseamnă!

I Vreau să-mi explici.

Vocea lui e periculos de blândă, iar licărirea din ochii lui – atât
de rece.

Inspir adânc şi-i spun:

- E atunci când familia ta te ignoră în totalitate şi banii sunt singura sursă de dragoste. îţi acordă atenţie doar când consideră că este necesar, dar, în rest, eşti doar un obiect decorativ în aşa-numita viaţă de familie. Eşti cel mai mic, nu-i aşa? Sunt atât de ocupaţi să intervină în viaţa celorlalţi, încât uită de tine.

Zâmbetul lui nu e prietenos. Ci în totalitate ameninţător.

- Interesantă descriere! înţeleg că eşti familiarizată cu un asemenea comportament.

Mă încrunt.

-Ce vrei să spui?

-Tatăl tău este Harvey Beaumont. Unul dintre cei mai mari agenţi imobiliari comerciali din New York, nu-i aşa? Nu fac altceva decât să-l privesc, iar el continuă: Fraţii mei lucrează în domeniu. Ştiu totul despre el. E un nemilos nenorocit, cu o impresionantă colecţie de artă nepreţuită.

E deconcertant să-l aud spunând despre tatăl meu că este un nenorocit.

-Mama este colecţionara, recunosc, fără să-mi dau seama. Este singurul lucru din viaţa ei care o face cu adevărat fericită.

Dumnezeule! Urăsc că tocmai am recunoscut asta în faţa

lui. Nu ᵐerită să ştie nimic despre viaţa mea personală. Ar putea răstălmăci ʳ'ᶜe informaţie pe care i-o ofer. Mă face să par o fetiţă nefericită.

M <ˡ Cea Ce> c°nf°rm spuselor lui, chiar sunt. Şi poate are dreptate. ‘ᵣ ᵃᵐᵃ ⁿᵘ mă place în mod deosebit. Tata mă foloseşte pe post de ᶜᵘritâ. îmi controlează amândoi prea mult viaţa şi spun că tac

asia pentru că mă protejează. Credeam că am prieteni, dar mai simt aşa sigură.

Ai crescu! În apartamentul cu terasă din Manhattan expusă toată arta?

încerc să ignor teama care mă cuprinde la auzul cuv sale. La cât de familiar pare să fie cu viaţa mea. Şi din care nu'^ simt că fac parte, având în vedere că sunt la Lancaster mai bine de trei ani, aproape patru.

îmi îndrept spatele şi, alungând toate gândurile despre cât de amărâtă, îi zâmbesc politicos lui Crew.

-Ne-am mutat în apartamentul acela când aveam 13 îi confirm.

- Şi eşti singură la părinţi.

Zâmbetul îmi dispare.

- De unde ştii toate astea?

Crew ignoră întrebarea mea.

- Nu ai fraţi sau surori, nu-i aşa?

Sunt mândria tatălui meu şi cel mai mare coşmar al mamei mele. Exact asta mi-a spus vara trecută, în timp ce eram în vacanţă pe Riviera Italiană şi tatăl meu a cumpărat un obiect de artă extravagant al unui artist în devenire pe care tocmai îl descoperise.

îl descoperiserăm. Tatăl meu cumpărase obiectul pentru că îmi plăcuse mie, ignorând complet părerea ei. Mama îl ura. Preferă piesele mai moderne, iar piesele acestui artist se bazau pe perioada impresionismului.

A fost extrem de furioasă pe mine când tata a cumpărat tabloul şi a plătit o sumă enormă ca să fie livrat acasă. Mi-a spus că pe ea nu o mai ascultă, doar pe mine, lucru complet fals.

Harvey Beaumont nu ascultă de nimeni altcineva în afară de el însuşi.

- Nu am fraţi, recunosc. Sunt singură la părinţi.

- De asta este atât de protector cu tine, nu-i aşa? Prețioasa lui fiică, promisă lui printr-o... ceremonie ciudată de puritate.

Se uită la inelul cu diamant de pe mâna mea stângă, şi mi-o las

imediat în poală.

-Toţi adoraţi să râdeţi de mine pentru asta.

unt aceşti »toţi?

' ^hime* din clasă, din liceu. Nu e ca şl cum am fost singura T°f Au mă» fost şi alte fete acolo – unele chiar de la acest liceu. Je ia nu a fo^ ciudată, A fost specială. Îmi închid caietul şi Cerem i!cdup ghiozdan. Bag totul înăuntru şi Închid fermoarul 05 să mă ridic, apoi mi-l pun pe umăr.

^tide te dud? ml întreabă surprins.

K.i *t> de *>«*-»* --•.

_____ — ~i«v«va surprins.

.Nu am de ce să-ţi mat suport întrebările. Plec.

Mă îndepărtez de Crew şi tnă duc spre uşă, ignorlnd-o pe dom- ¡iiţoara Skov, care mă strigă când ies din clasă.

Nu am nai plecat niciodată devreme de la ore, dar în momentul **acesta** mă simt puternică.

Şi nici măcar nu mt-«»» —

Şmcimăcarnumi-am cerut scuze.

Capitolul 9

Wrcn

E ora prânzului a doua zi, după momentul în care am plecat de la ultima oră, şi mă îndrept spre o masă la care sunt mai multe fete din ultimul an. Fete cu care, deşi am fost în aceeaşi clasă de la începutul liceului, nu pot spune că sunt prietenă.

Nu *mai* sunt.

Da, eram apropiate când am început. Eu eram nouă şi reprezentam o noutate pentru ele, dar nu am văzut asta atunci. Credeau să sunt drăguţă şi elegantă, iar eu m-am bucurat de atenţia şi aprobarea lor.

Asta era tot ce-mi doream. Aprobare. Să mă integrez.

În schimb, am ieşit în evidenţă. Odată cu trecerea timpului, s-au plictisit de mine, şi ne-am îndepărtat din ce în ce mai mult. Până când au incetat să-şi mai dorească să petreacă timp cu mine. încă sunt politicoase cu mine, aşa cum sunt şi eu cu ele. Singura care mă tolerează cu adevărat e Maggie, dar nici ea la fel ca inainte de când am inceput ultimul an, mai ales după ce am văzut ce s-a întâmplat

intre ea şi Fig,

Subiect pe care nu l-a mai adus în discuţie, iar asta nu ntă deranjează. Deşi Maggie nu a confirmat, am auzit că ea şi Franklin s-au despărţit definitiv.

I £ ce[mai bine aşa. Sper ca profesorul nostru să nu fi Pr0b* ' |*e* a face cu despărţirea lor, deşi, în interiorul meu, pre- iVUiniml^ut simt eâ[a] vreQ ¿ovadă, aş spune ceva. Dar nu pot să mă duc PâC i doar cu o bănuială. Dacă mă înşel?

[13] Tinerii pe fete când mă aşez neinvitată la masa lor, dar nici una x onune nimic. în schimb, toate îmi zâmbesc şi apoi revin la nu-iu spui* - conversaţiile **lor.**

Încep să mănânc salata pe care mi-am cumparat-o şi trag cu urechea la conversaţiile lor interminabile. Sper să aud ceva despre Crew şi să îi spun în timpul orei de psihologie.

După ce l-am lăsat baltă ieri, astăzi m-a ignorat complet la ora de limba engleză. Nici nu mai aştepta la intrare, cum făcea în fiecare zi. Chiar îmi era dor de privirea încruntată de dimineaţă a lui Crew Lancaster.

Nu cred că mă aşteaptă mereu *pe mine,* dar aşa mi se pare cel mai adesea...

Continui să îmi mănânc salata, fără să mă implic în conversaţiile din jurul meu, până când Lara mă întreabă ceva.

-Ce se întâmplă cu tine şi Crew Lancaster?

Mă opresc din mestecat, şi salata mi se înmoaie în gură. O înghit, iau o gură de apă şi îmi dreg glasul înainte să-i răspund.

-Nimic.

-Ah! Păi, a întrebat despre tine.

Mărturisirea vine de la Brooke, care e prietena cea mai bună a Larei.

Furculiţa zăngăne în castronul aproape gol de salată.

-Ce vrei să spui?

Cele două prietene se uită una la alta înainte ca Brooke [sa] continue:

A pus întrebări despre tine. Despre familia ta. Despre trecutul tău.

Ridică din umeri.

Crase faptul că a încercat să afle informaţii. De ce nu a venit să întrebe [pe] mine?

[Ce] i-aţi spus?

Ce **am li pulul sil i spunem? Nu ştim prea multe <|c Wren. 5pre'ine,**

Tonul Larci e puţin arogant. Mereu s-a purtat de parcă o problemă cu mine. ar«vu,

De asta nici nu mă cert cu ea.

- Dar de ce întreabă despre tine?

Lata se uită la niine.

-Nu ştiu. Lucrăm împreună la un proiect, recunosc eu | hologie. Este partenerul meu. Skov ne-a pus împreună. 'PS'

- Ah, nu am ales ora asta anul acesta.

Lara pare dezamăgită.

- Nici eu. Ar fi trebuit, doar ca să avem şansa să lucrăm alături de Crew, zice Brooke, şi amândouă încep să chicotească.

Mi-aş dori să le pot spune cât de îngrozitor este să lucrezi cu Crew, dar ştiu că nici una din ele nu m-ar crede, aşa că imi ţin gura

- E atât de sexy, spune Brooke când se opreşte din chicotit. Lara încuviinţează, de acord cu ea. Vara trecută am auzit că se vedea cu o fată cunoscută pe TikTok, cu miliarde de urmăritori. Cea care a făcut un film?

- Of, da, îmi amintesc. A făcut pe timida şi nu a recunoscut niciodată, dar am văzut poze cu ei împreună. E dezgustător de frumoasă. Bineînţeles că s-a întâlnit cu ea. Lara îşi dă ochii peste cap înainte să se uite în jos la propriul corp. Mi-aş dori să fiu la fel de slabă ca ea.

O analizez pe Lara pe cât de discret pot. Arată foarte bine. Nu ştiu de ce se plânge.

- Am auzit că îi plac femeile mai în vârstă, zice Brooke, dar bănuiesc că doar a auzit bârfe despre Crew şi presupusele lui preferinţe pentru femei mai în vârstă. Adică serios... de unde ar putea şti? Nici nu-mi aduc aminte când a ieşit ultima dată cu o fată de aici.

- Poate din primul an?

Lara încuviinţează din cap.

- Dar Ariana? întreb eu.

Amândouă se uită la mine, surprinzător de tăcute.

-A fost cu ea la bal anul trecut, le amintesc eu. Nu erau împreună?

Uh ffliiton de săruturi într-o vtaM 1

Te ^ **Era o dependentă d* Stoguri. A fost U reabilitate pe**

^^»B^strimbâdmnas.ProbabiU-a^pUt^J^

urf **Lg**^ atraftcart‘

* [jrarâde şi >Ş’ ^*tsaafa* uşor prietena peste braţ.

_ grooke)

^ E adevărat. Ştiu că lui Crew Lancaster ti place să Încerce

¿în când în când,

Nu-mi dau seama de unde ar putea şti asta, dat tn fine.

.Şi, după cum am spus, preferă femeile mai în

vârstă, Cu stgu- *m*|*i* BB-i P tac ielele ^ mfir S la bancaster.

Nu-i moi plac. Poate

¿în cauea uniformelor!

Le ignor şi mă uit tn jos la fusta uniformei şi la. modul în care îmi acoperă în totalitate genunchii. Aud tn minte vocea tatălui meu, întotdeauna de modă veche tn remarcile lui despre înfăţişarea mea. jUumtindu-mi mereu că fustele trebuie să aibă o lungime decentă.

Că nu trebuie sa arăt pTea multă piele. Am fost ocrotită întreaga viaţă, mai ales după incidentul dureros prin care am trecut pe când aveam 12 am.

Când eram mică şi naivă şi credeam tot ce mi se spunea.

Ma uit la prostiile de pantofi din picioare. îmi aduc aminte că m-au făcut să mă simt atât de elegantă – şi, pentru un timp, chiar am fost. Fetele de la liceu m-au considerat un modeL pentru că am purtat aceşti pantofi,

Acum, mă uit la pantofii Mary jane şi mi se pare că arat ca un copiL O fetiţă cu şosete albe şi picioarele protejate de aerul rece pentru că aşa e „moda“,

Ce fel de modă este asta! Arăt ridicol.

Sunt ridicolă. Nici un băiat nu o să mă observe dacă arăt aşa. Cu siguranţa nu Crew Lancaster,

Şi de când îmi doresc ca el să mă observe! E un tip îngrozi or. Dar atrăgător.

Nepoliticos.

-κ **Puţin fermecător.** *MonIrt)Murphy* **„ rw**
Nu mă place. Practic, mi-a spus asta,
în repeta f Sunt atrasă de el

l'ruslrată, lovesc pkIonii mesei atât de tare. încât « ruf$_{r}$^$_{rni}$ iar Ielele se opresc din râs.

Tocmai ai lovii masa? mă întreabă I.ara după câteva clip,. (linişte incomodă.

Scuze! Ridic din umeri, fără să ml pară rău cu adevâ$_{rtl}$ Cuvintele îmi ies pe gură de fiecare dată când cineva îmi repru^,^ ceva. Nu am vrut.

- Ştii, Wren, chiar eşti norocoasă că lucrezi cu Crew la proiect.,! acela, spune Brooke, şi mă întreb dacă era atât de drăguţă cu mine din cauza crizei pe care tocmai am avut-o.

- Cum adică?

- Păi, e la psihologie, nu? Trebuie să-ţi spună cele mai ascunse profunde fantezii ale lui? Asta ar putea fi scandalos.

Ochii lui Brooke strălucesc, şi ea pare entuziasmată de ideea că ar putea afla secretele lui Crew.

Eu nu vreau să le ştiu. E rău, groaznic şi spune despre mine că ii judec pe ceilalţi? E la fel de rău ca mine.

Poate chiar mai rău.

- Mă îndoiesc că îmi va spune ceva, recunosc.

Amândouă se uită la inelul cu diamant de pe degetul meu şi se privesc, comunicând între ele fără să spună ceva.

-Ai dreptate, zice Lara şi se foieşte pe scaun.

Wren cea normală s-ar preface că nu a auzit şi că nu a văzut privirea dintre ele, de parcă ştiu ceva ce eu nu ştiu. Ar încerca să schimbe subiectul sau ar pleca de la masă, încercând să găsească pe altcineva cu care să discute, dar nu mă simt neapărat „normală" în acest moment.

- Ce vrei să spui cu asta? întreb.

- Păi, în primul rând, inelul pe care îl porţi, răspunde Brooke, evident cea mai curajoasă din ele.

O spune iară nici o ezitare.

- Ce e în neregulă cu inelul meu? îmi împreunez mâinile strâns, rotind inelul astfel încât diamantul să nu se mai vadă.

- Ştii, e un fel de stimă. Crew probabil nu va vorbi cu tine. din moment ce crede că nu eşti altceva decât o virgină speriată, promisă tatălui ei.

tJu miliM (Jc sâruiwi într-o vraf«

'' La'a onvinsă că toţi băieţii cred asta, adaugă Brooke.

' ^ i′1 împ'n& intenÎionat masa cu coapsele î n direcţia

?.Wa-le să ţipe nemulţumite, ifc st iini rău, le spun înainte să mă întorc şi să ies din sala ignorând toate privirile curioase aţintite asupra mea.

Je Dumnezeule, sunt atât de proastă! Atât de... nici nu ştiu cum *iai* descriu. Demnă de milă?

Patetica?

îmi vine să-mi trag o palmă. Numai eu aş putea crede că sunt puternică dacă împing o masă spre ele după ce au spus ceva nepoliticos, a mai apoi să-mi cer scuze înainte să fug.

Mu e de mirare că Crew mă desconsideră atâtde tare. Sunt o fedţă protejată care se preface a ti adult. Mai am puţin şi împlinesc 1 s ani, dar nu am făcut nimic.

Nimic.

Nu m-a deranjat până acum. Atunci de ce mă deranjează acum? Pentru a doua oară săptămâna asta, simt cum lacrimile încep să-mi curgă pe obraji în timp ce merg pe coridoarele goale ale liceului, grâbindu-mă să trec pe lângă biroul departamentului Nu vreau ca Fig să iasă şi sâ mă găsească din nou. Probabil ar încerca sâ mă consoleze şi să mă pipăie.

Gândul acela îmi provocă un fior. Primul gând oribil pe care îl am despre Figueroa de când am venit la Lancaster.

Poate nu ar trebui să fiu asistenta lui.

Mă îndrept spre uşile duble care dau în curte şi ies, simţind aerul rece ca o palmă peste faţă, Inspir adânc, strângându-mi sacoul, dorindu-mi să fi avut paltonul, dar l-am lăsat în dulap, convinsă că nu o să am nevoie de el până la terminarea orelor.

Dau colţul clădirii şi mă opresc când văd capetele a trei băieţi plecate la un ioc ţjn nor de fura se ridică din mijlocul lor. li cunosc I* fiecare dintre ei – şi mă opresc brusc, Înţepenită.

, Nu doar din cauza aerului rece, ci şi a panicii care mă cuprinde ‘rând îi zăre$_{SC}$ pe cei trei băieţi uzra, Malcolm şi Crew.

Malcolm mă vede primul, ţinând între degete o ţigară Car ciudat şi pe care o duce la gură, trăgând din ea cu putere s ^ la mine. evident uimit, în timp ce îşi ia ţigara de la gUrâ şj *,i,â braţul pe lângă corp. 1?lasâ

- Ah, fir-ar, uite cine a venit!

îi dă un cot lui Crew, iar Ezra se uită peste umăr, făcând mari când mă zăreşte. c „

- Super, geme Ezra. O să ne pârăşti, Beaumont?

Pentru ce să-i pârăsc? Strâmb din nas când simt mirosul () canabis. Ah...

Fumează iarbă.

Crew mă priveşte cu ochii lui albaştri atotcunoscători, fără şj spună vreun cuvânt, iar inima începe să-mi bată mai tare.

- îmi pare rău! *Chiar* trebuie să încetez să-mi mai cer scuze tot timpul. Nu am vrut să vă întrerup. Tocmai plecam...

încep să mă retrag cu spatele, pas cu pas, fără să-mi iau ochii de la ei. în ultima secundă, mă întorc.

Şi o iau la fugă.

Mónim
Murphy

Capitolul 10

Crcw

Alerg după ea, cu Malcolm şi Ezra pe urmele mele, amândoi
ţipând:

- Prinde-o!

La dracu, ar putea să iasă mai mult în evidenţă? Nu trebuie să atragem atenţia asupra noastră. Şi nici nu trebuie să o speriem.

Prea târziu pentru asta. începe să fugă în toată regula, cu părul brunet fluturând în urma ei, fundiţa aceea albă copilărească tresărind la fiecare pas. 1 se ridică fusta, lăsându-ne să vedem o porţiune din coapsele ei goale, şi încep să fug mai repede.

O s-o prind primul. Să-i ia naiba pe ăştia doi!

Ezra se dovedeşte un adversar pe măsură, alergând la fel de repede ca mine, în timp ce Malcolm renunţă şi începe să tuşească. Asta * întâmplă de la prea multă iarbă.

Iar lui Malcolm îi place iarba.

Elin de hotărâre, încep să-mi mişc mai repede braţele şi picioa-
rt'e ^trec pe lângă Ezra, ignorându-l când ţipă „Hei", şi preiau din
nou con ducerea. Mă apropii de Wren, care încetineşte, uitându-se
.n stânga şi în dreapta,

''cercând să-şi dea seama unde să se ducă mai departe.

„Nu-ţi face griji, micuţă pasăre, aproape mi-am dat seama cine eşti."

uită \proape o prinsesem din urmă. c Anti o ia la stânca PUII ,. ndu |v i ultima secunda. .ca din

Păsăruică! strig porecla pe care o urăşte atât de tare , ,r •'îJ V

pest

e umăr, privindu mă speriată.

I: ceva în neregulă cu mine dacă mâ bucur când văd f> ochii ei. nu i aşa? Par o parte din mine asta simte Să ştiu r, riatâ de mine îmi dă un sentiment de putere care mi se urci |,

Şt coboară intre picioare.

A tăcut o greşeală când s-a uitat la mine. A fâcut-o sâ inep- ncascâ şt să se dezechilibreze când a constatat cât de aproape ,,lnT Ezitarea ei imi oferă un avantaj, şi reuşesc să o apuc, prinzând-o v talie din spate şi ridicând-o.

Urlă, lovindu-mă cu pumnii, aproape de testicule, dar mmerin du-mi coapsa.

- Lasâ-mă jos!

-Şşşttt! îi şoptesc la ureche, ţinând-o mai strâns când începe să se zvârcolească. E atât de nervoasă, încât pot simţi vibraţia de sub pielea ei. Calmează-te, ce mama dracului?!

- Dă-mi drumul!

încearcă să-mi dea braţele laoparte, iar eu îmi ridic mâna dreapta ca să o apuc mai bine. Sânii ei imi apasă pe antebraţ, plini şi volup tuoşi, şi mă întreb cum ar arăta dezbrăcată.

Mă călcâ pe picior, făcându-mâ să înjur. Bineînţeles că a ales să se incalţe azi cu pantofii Doc Marten.

Chestiile alea ar trebui considerate arme.

Slăbeşte strânsoarea şi acţionează, încercând sâ scape din braţele mele. îmi strecor mâna pe sub sacoul uniformei ei şi o prind de sânul drept.

Wren se linişteşte complet, cu respiraţia agitată şi pieptul zvâe nind. Nu-i dau drumul.

De parcă aş li capabil.

-Ce... ce vrei de la mine?

Vocea ii tremură. Tot corpul ii tremură.

Şi e doar vina mea.

Mónim
Murphy

- Ce crezi că vreau?

întunecai. Insinuam, tşi poate da scama din felul „„"¡iii'[1]!»' [in]' iisia vreau |V$I Sil î*[1]' „[111]'

[1] ^ peste umăr şi il văd pe lizra apropiindu se, incruntân [M]*i 'trebător. Clatin din cap, privindu-l urât, iar el înţelege şi se [lP] -.i sure Malcolm. Suficient de departe încât să nu ne audă

***£££»«■«** ❜ ❜

pa mi drumul, Crew! Te rog! imploră Wren, cu vocea plină

[ii] ce°vede pe chipul ei contorsionat de durere.

Teamă.

Mâ tem că trebuie să stau cu ochii pe tine, Păsăruică, mai ales jupă ce ai văzut.

-Nu voi spune nimic, răspunde imediat.

-Ai face bine să nu. Nu ne permitem să intrăm în belele tocmai acum. Aici, nu există toleranţă pentru aşa ceva, scumpo! O strâng uşor de sân, iar ea scânceşte. Nici măcar în cazul unui Lancaster. Dacă află conducerea că fumez iarbă în campus, o să mă dea afară. Wren nu mai spune nimic, iar corpul i se zguduie înfiorat.

- Puterea e în mâinile tale acum. îmi cobor capul spre urechea ei, aproape atingându-i pielea cu buzele. Ai putea să mă distrugi.

Clatină din cap, iar părul ei mătăsos îmi mângâie faţa.

- Nu... nu o să te distrug. Şi nici pe prietenii tăi. Nici măcar nu am văzut ce făceaţi.

-Mincinoaso! îmi cobor braţul peste şoldurile ei, chiar deasupra taliei fustei. Ar fi atât de uşor să-mi strecor degetele pe dedesubt şi să o ating. Ne-ai văzut.

- Fumaţi... ceva.

Ei, haide! Sigur ştie ce fumam.

- Va trebui să uiţi ce ai văzut.

-Bine.

-Trebuie să promiţi, Păsăruică!

îmi cobor mâna, jucându-mă cu marginea tustei.

Mónim
Murphy

Wren scânceşte.

Ic rog nu-mi face rău!

Dumnezeule! Crede că vreau să-i fac rău? l$_n$ m i lui, la ora prânzului? °cu* car^p^

- Nu am de gând să fac nimic din ceea ce nu vrei [• cu buzele, lăcând-o să tremure. Pot fi destul de conv'Urecl*a când vreau. ingâtor at Jnt:|

- F.şti dezgustător, răspunde ea.

-Vrei să-mi spui că, dacă îmi bag acum mâna în chilot eşti udă pentru mine? Nu cred asta. ,ăi'nu

Poate că e speriată de mine, dar e şi excitată. Jur că pot s mirosul. Intens şi aromat. simt

Ameţitor.

Geme încet, frustrată.

- Nu mai spune lucruri de genul ăsta!

- De ce? Pentru că e împotriva tuturor lucrurilor în care crezi? Sau pentru că îţi place prea mult? îi mângâi uşor sfârcul şi imi do- resc să nu fi avut un sutien atât de gros, ca să-mi dau seama dacă e întărit sau nu.

- Ambele, recunoaşte ea.

Atât de încet, încât aproape n-am auzit-o.

De data asta, eu sunt cel surprins.

- Serios, Păsăruică?

Nu răspunde. încă gâfâie şi corpul îi tremură, dar nu pare la fel de speriată ca acum câteva minute.

Decid să îmi încerc norocul.

- Nu ţi-aş face rău niciodată. îmi bag nasul în părul ei, inhalând mirosul floral al şamponului ei. La naiba, fata asta miroase atât de bine! Decât dacă tu preferi asta.

Geme. Probabil o derutez teribil. Chiar e toarte inocentă.

Ar fi amuzant să mă joc cu ea.

-Nu-mi place de tine, mârâie ea, şi nu pare aceeaşi dulce Wen.

- Bine. Respir în urechea ei şi zâmbesc când simt că tremura^

Nici mie nu-mi place de tine. Deşi nu pot să neg că-mi place ci .1 când te ţin în braţe. j

- Deci aşa procedezi? Trebuie să obligi tetele ca sâ o ţu c de la ele?

Chicot»!«'E *«Woul ctod vrea. N» „ ctwtam,, . Nu trebuie sa forţez mei o fali d faci nimic N"' | inacar pe tine-

- Atunci da-mi drumul! Să vezi dacă o *a* mai stau prin prea,**n,â**
mă provoacă.

-Nu, spun simplu, strângând-o mai tare. Ai să fugi }n biffm! **directorului Matthews şi ai să i spui totul. Nu-mi pot asuma riscul -Ţi-am zis deja ca nu o să spun nimic. Haide, Crew! Te rog aâ-mi drumul!**

Monica Murphy

Îmi place când mă roagă. Nu m-ar deranja nici să implore, dar nu aici.

-Trebuie să facem o înţelegere, Pâsăruică.

-Ce vrei să spui?

înţepeneşte în braţele mele, părând precaută.

-Nu am încredere în tine ca nu o sâ ne pârăşti, în cel mai bun caz, o sâ te duci la Figueroa, şi nu vreau să am de-a face cu tâmpeniile lui. Ceea ce înseamnă că trebuie să te urmăresc oriunde te duci. Scoate un sunet plin de iritare.

-Asta e ridicol! Imposibil. în plus, deja am promis.

-Nu am încredere în tine,

-Nu o să spun nimic! aproape se vaită ea. Ce aş câştiga dacă aş face una ca asta?

-Ai scăpa de mine şi de prietenii mei şi nu ar trebui sâ ne mai vezi vreodată. Suni perfect, nu-i aşa? Nu te obosi să negi! Simt ura ta faţă de mine cum îţi iese prin fiecare por.

Se aude clopoţelul, un sunet slab, din moment ce suntem atât de departe de clădire, şi ea încearcă iarăşi să se elibereze.

- Dâ-mi drumul! Trebuie să mergem U ore.

- Putem să întârziem.

- Nu. Clatină din cap, iar părul ei mi se freacă de bărbie. Eu nu întârzii niciodată. Nici

măcar nu chiulesc

- Ba o faci. Toţi te-am văzut plecând mai devreme de la ora ui ^U)v ieri, îi amintesc

Scoate un alt sunet plin de iritare.

- Aia a fost diferit. Şi a fost vina ta, aş putea spune.

Nu sunt responsabil de acţiunile tale. îi mângâi sânul $_{c}$ atingere foarte blândă, şi observ cum se relaxează în braţele'^,⁰ Pupă cum am spus, trebuie să lacem o înţelegere, Păsăruică.

Nu fac nimic cu tine. Dă-mi drumul! Mă calcă iarăşi, |$_{U}$â$_{n}$ du mă prin surprindere. Ţip^{ă} $' reuşeşte să se elibereze, f$_{ugind}$

mine, tară să privească înapoi.

Mă uit după ea, ignorând piciorul care mă doare şi concentrându-mă asupra erecţiei cu care m-am ales fiindcă am avut corpul ei sexy lipit de al meu în ultimele cinci minute.

M-a şocat să o aud recunoscând că urăşte, dar îi şi place c

am spus.

Cu siguranţă e ceva ce voi explora mai îndeaproape.

Capitolul 11

Crew

Când ajung la ultima oră, o văd pe Wren la locul ei obişnuit, în prima bancă de la mijloc, cu capul plecat şl pârul acoperindu-i faţa. Mă opresc tn prag şi o analizez. Toata lumea vorbeşte. Râde. Mai puţin Wren. Pare... tristă.

învinsă.

Singură.

Durerea ei evidentă apasă greu pe umerii mei şi mă enervează la culme Eu sunt de vină pentru asta, în mod normal nu m-ar deranja, dar să fim serioşi. Ce mi-a făcut mie Wren Beaumont vreodată?

Absolut nimic. Simpla ei existenţă mă enervează, dar ăsta nu e un motiv suficient ca să o chinuiesc.

Sau este?

Dumnezeule! Chiar sunt nebun.

Trec pe lângă ea fără să spun vreun cuvânt şi mă duc în spatele clasei, unde mă aşez pe locul meu obişnuit. Ezra e deja în banca Ini, cu Natalie cocoţată pe genunchii lui, sorbindu-l cu o privire provocatoare, în timp ce el stă acolo ca un idiot, bucurându-se deasta.

Cunoscând o pe Natalie, nu am încredere În acţiunile ei. Vrea ceva k ^ Ez. Este singurul motiv pentru care li acordă atenţie.

'Crew, Dumnezeule! spune când mă vede şi Îşi dă ochii peste ^P când se Întoarce cu faţa la mine. Nu te-ai plictisit deja?

IV conversaţia asta? Ha <la.

I,i ce le relei i, mai exact?

SA Im re/i I n virgin». < >«l că urăşti fiecare sec tindă. f

;ıc(•

jănc Wicn Nu suport să I am pe Sam ca partener. (•; atât ,|,-i$_{l&J}$|or Vorbeşte inconlinuu. Despre lucruri pe care nici mărar' -ar nu Ic înţeleg.

\sia pentru că Sam c genial, iar Natalie c o idioată. Nu $_{r}$ă * 3s puica spune asta.

Sam o un lip deştept. O să le ajute sâ iei zece la proiectul â$_{Ma}$ răi! Natalie ¡şi lasă capul pe spate şi se uită la Ezra, amândc zâmbind. Mi-ar plăcea mai mult să lucrez cu tine, Crew.

Si eu? Ezra o strânge în braţe, punându-şi mâna pe abdomenul ci, îndrăzneţ nenorocit. Nu ai prefera să fii partenera mea, Nat? Strâmbă din nas.

Nicidecum! îi dă mâna laoparte şi se ridică, venind lângă mine. Asta nu-mi place la Natalie. E provocatoare. Când nu eram prin preajmă, stătea pe genunchiul lui Ezra, probabil făcându-l să aibă o erecţie. în clipa în care el încearcă să fie mai direct cu ea, după ce ea ii dăduse clar de înţeles că îi permitea, se poartă de parcă ar fi un pervers dezgustător şi îl respinge.

Cred că orice femeie are dreptul să spună nu, inclusiv VVren. Doar o tachinam la prânz, nu că şi-ar fi dat seama.

Natalie testează mereu limitele, încercând să întreacă linia şi apoi retrăgându-se când lucrurile nu ies aşa cum vrea. E obositor. Şi periculos.

Oftez plictisit când îmi dau seama că nu a terminat conversaţia şi îmi înclin capul, uitându-mâ la ea.

-Ce vrei, Nat?

I lai cu mine să vorbim cu Skov! Ştiu că nu-ţi place să fie partenera ta. l-ace semn din cap spre Wren. Pun pariu că, dacă mergem amândoi să-i spunem, Skov o să ne asculte.

Probabil că nu, dar ar merita încercat. Ştiu că VVren ar fi uşurată sâ nu mai trebuiască să aibă de-a face cu mine. Să

mă distanţez de ea probabil mi-ar diminua şi mie nivelul de frustrare.

Mituit <i
Murfthy

lunga nevoia bruscă de a mă masturba în fiecare noapte ^ ajmagitlătltiu'mi"0 Pe Wren în genunchi cu bunele în jurul b ^darului meu. *Ii* naiba- aş P«tea s o fac thiar aami- d«ar gândindu-mă

la allJ,u ^au să fac schimb de parteneri, spun pe un ton categoric. Natalie rămâne cu gura căscată.

Ha ide! Nu-mi spune că-ţi face plăcere să lucrezi cu virgina! >j0.j ni ai spune aşa! zic iritai,

_pe ce? E adevărul! Nu e virgină?

_Ba da. Sunt.

La naiba! Se pare că Wren a decis să participe la discuţie,

Natalie se uită la ea, rânjind batjocoritor.

-Ce faci aici?

- Dacă aveţi de gând să vorbiţi despre mine, poate ar trebui să iau parte la conversaţie.

Wren îşi încrucişează braţele, şi pieptul i se ridică, oferindu-mi o privelişte amplă.

- Nu ai fost inclusă în conversaţie dc la început, bombăne Natalie, Wren îşi îndreaptă umerii.

-Atunci iţi sugerez să nu-mi mai pomeneşti numele,

- Hopaaaa! Ezra spune cuvântul, aproape sărind de pe scaun la posibilitatea unei bătăi între fete.

Natalie se uită la mine.

-Nu ai de gând să-i spui să se ducă să stea jos sau ceva?

-Nu. Nici nu mă uit la Wren când ma las pe spate pe scaun, cu braţele la ceafa, sprijinindu-mi capul, ca şl cum aş avea tot timpul din lume la dispoziţie. Cred ca se descurcă singuri Natalie îmi aruncă o privire urâtă înainte să-şi îndrepte iar aten ţia asupra fiii Wren.

"Vrei să-mi spui că te cheamă „Virgina"? Pentru că asta este tot 06 am spus.

Expresia lui Wren se întunecă. E nervoasă. Şi nu o învinuiesc. Natalie e o nesimţit!

Nu mai vorbi despre mine, Natalie!

. da? Şj ce ai de gând să faci dacă nu încetez? o tachinează ea.

Mniiiin
Murtiov

Nu aş face asia În locul lui. murmur eu. Ambele f$_{e}$ţ$_{r}$. la mine, ochii lui Nalalie licărind de enervare. Ştiu câtcv, i ' $^{'li,ă}$ despre line, Nat. ^{Ucr}Uri

Poze cu ea dezbrăcată pe care mi le-a trimis mai demult le-a trimis aproape tuturor băieţilor din campus. Un filmm $^{Mrc'}$ care pulâic o ţigară electronică la o petrecere de anul trecut î ^{ln} unul în care şi-o trage cu Malcolm, la care nu m-am uitat niciodar

bineînţeles, Malcolm s-a asigurat că toţi avem câte o copi$_{e}$ nu sunt sigur că ea ştie că l-a făcut. Ideea i-a venit de la un alt tip declasa noastră care a tăcut acelaşi lucru. Atât de josnic.

-Vorbeşti serios? Chiar îi iei partea?

Flutură din mână spre Wren.

- Dacă încerci să o înjoseşti în public, o voi ajuta să-ţi facă acelaşi lucru, zic şi ridic din umeri. E simplu.

Natalie nu mai spune nimic, dar tremură vizibil. De frică. D$_{e}$ nervi. Poate de amândouă.

-Eşti un dobitoc.

- Nimic nou, scumpo. Spune-mi ceva ce nu ştiu!

Pufnind, se întoarce şi se duce la locul ei, unde se aşază zgomotos.

Exact în acel moment, Malcolm intră în clasă, uitându-se la Wren, care stă în banca mea, şi se încruntă.

Nu pare fericit.

Dintre noi toţi, Malcolm are cel mai mult de pierdut dacă Wren ne dă de gol. Ar fi trimis în Anglia, ultimul loc în care ar vrea să ajungă. Are o relaţie volatilă cu părinţii săi, mai ales cu mama lui. Nimic din ce face nu e suficient pentru femeia aceea. Dacă ar fi dat afară de la şcoală şi trimis înapoi în Anglia?

Să uităm de asta. Probabil ar fi furioasă şi nu i-ar mai da nici un ban.

Malcolm se duce la banca lui, care e lângă a mea, pe partea mai apropiată de Wren. Se ciocneşte de ea, fără să spună „scuze" sau „îmi pare rău", ceea ce e ciudat, pentru că e britanic şi extrem de politicos, şi se aşază în bancă, privind-o urât.

-Te superi?

Wren îşi freacă braţul unde a lovit-o, clipind rapid.

Ce naiba? Nenorocitul chiar a rănit-o.

că începe să plângă, o s-o iau razna.

pî „tijă, Mal! and se uită la mine, îi arunc o privire prin care „ . Valmează-te, la naiba!" iis5ică din umeri.

Stătea **în drum.**

,E fată. îe-ai izbit de ea de parcă ar fi un fundaş sau ceva de

¡^iiul ăsi*- ,

-0 spui de parcă ar b un lucru rau, remarcă Wren.

¡mi îndrept atenţia spre ea.

- Ce spun de parcă ar fi un lucru rău?

_Că sunt fotă. De parcă ar fi un blestem sau ca şi cum aş fi mai putifl offi-

-păi..., începe MalcoLm. Tu ai spus-o.

Ezra râde.

Rămân tăcut, încercând să-mi ţin furia sub control.

-Femeile sunt bune pentru un singur lucra, nu crezi, Crew? Asta obişnuiai să spui. Malcolm nu ezită nici o secundă. Sex, Asta e. Ah, şi gătit Deci asta înseamnă două lucruri.

- Eşti dezgustător! şopteşte Wren, apoi se uită la mine. Iar tu nu eşti cu nimic mai bun, având în vedere că îi permiţi să spună asemenea lucruri îngrozitoare.

Când o aud pe Wren judecându-i pe ceilalţi ca de obicei, furia iese la suprafaţă.

- Ce ai vrea să spun? Că sunt de acord cu Malcolm? Că femeile nu sunt bune decât pentru o partidă rapidă? Este posibil să aibă dreptate.

-Eşti un măgar, Lancaster! ţipă Natalie de la locul ei, râzând în hohote.

Poate s-o spună doar pentru că Skov încă nu a intrat în clasă. -Are dreptate, zice Wren, pe un ton incredibil de calm. Chiar «ţti un... măgar.

Rămân cu gura căscaţi Ezra râde cu gura până la urechi Chiar şi Malcolm chicoteşte.

Wren se întoarce şi începe să meargă printre bănci, îşi ridică Shiozdanul şi iese din dasâ. Alergând chiar pe lângă Skov, care se hă ia Wren înainte să închidă uşa.

Pe ce fain asia continuă să fugă de la orele mele, când mai chiulii niciodată în viaţa ei? Întreabă Skov fără să aştepte v"'„3 răspuns în timp ce se duce la catedră, clătinând din cap. rtUn

Ce naiba a fost asta? îl întreb pe prietenul meu? Ai |0vi, intenţionat?

Malcolm mă priveşte urât.

Nu ani încredere în ea. Şi nici tu nu ar trebui să ai. Puritana o să nc pârascâ până la urmă, şi o să fim pierduţi.

-Şi ai impresia că, dacă o confrunţi şi o faci de râs în faţa c|ast., işi va ţine gura?

Are decenţa să pară spăsit.

-Dacă îi e frică de noi, poate nu va spune nimic.

- Poate, dacă o sperii de moarte, o vei face să spună ce a văzut La naiba, habar nu am ce o va face pe Wren să-şi ţină gura. Poate şi eu ar trebui să încerc să mă port frumos cu ea. Nu uita că ar putea să te distrugă – să ne distrugă – cu o simplă vizită în biroul directorului. Ai pus la cale un plan grozav, prietene! Extraordinar!

Deşi cine sunt eu să comentez? Nu am făcut altceva decât să o ameninţ mai devreme. Sunt la fel de rău ca Malcolm.

Probabil chiar mai rău, având în vedere că nu vreau decât să i-o trag.

Această conştientizare mă izbeşte direct în piept, reamintin- du-mi că sunt un simplu muritor, până la urmă. îmi place să mă comport ca şi cum nimic nu m-ar afecta, dar, în acest moment, există un lucru – o persoană – care are puterea să mă afecteze. Să mă dea peste cap.

Să mă distrugă în totalitate.

Şi aceea este Wren.

-Poate cineva trebuie să o ameninţe, ca să fim siguri că îşi ţine gura, din moment ce singurul lucru la care te gândeşti tu este să o dezvirginezi, zice Malcolm.

ll străpung cu privirea. Urăsc faptul că ştie ce gândesc. Dar e doar vina mea. Visez la Wren de când a început anul şcolar, ba chiar de mai mult timp.

nebai să-mi pese de o amărâtă de virgină, care probabil " palmă dacă aş încerca si o ţin de mână? Probabil nu a

lX ce

eoP*lnia ^ ■utiiia: rrooar

,ni-ar ^ niciodată. Nit a fost sărutată. Nu a fost atinsă

t. ". meu.

nin ci de «-mi doresc să o Întinez?

(dă uit şi o văd pe Natalie ascultându-ne cu interes. Grozav!

_Nu e adevărat.

pe naiba! O doreşti foarte tare. O vid în ochii tăi. Ceea ce

»moi nu 0 ™ amet'mţa. Malcolm datină din cap. O să nedistrugă pe toţi, iar tu d s-o laşi.

-Vorbeşte mai încet! şuier, uitându-mâ la Natalie. Se uită repede în altă parte. Nu am de gând s-o las pe Wren să distrugă nimic, bineî 0 să am grijă să nu spună nimic.,

_ Aha, zice Ezra, cu un zâmbet până la urechi. Singurul lucru la cart visezi ca să o fad să tacă e să îţi vâri penisul în gura ei,

- Taci dracului! izbucnesc, suficient de tare încât să-i atrag atenţia lui Skov.

Oftează şi îşi pune mâinile în şolduri.

- Domnule Lancaster, chiar nu-mi place să aud asemenea vocabular la ora mea.

Nu par plin de remuşcări, iar ea ştie asta.

-Da, sunt convinsă că îţi pare rău. Pentru că pari dispus sa te potoleşti, ce-ar fi să te duci să-ţi cauţi partenera? Adu-o înapoi în clasă, în regulă? Nu aş vrea si o trec absentă. Cum rămân blocat, uitandu-mă la ea, Skov îşi flutură mâinile înspre uşă. Haide! Du-te! Gaseşte-o pe Wren şi adu-o înapoi aici!

îmi iau ghiozdanul, ca nimenisă nu umble pr în el – nu am încre- ere *dd un idiot de aici şi ies din dasă, iară să ştiu unde s-ar Putea ascunde o mică virgină care s-a certat cu una dintre fetele rde î¹ c^e mi-a spus că sunt un măgar.

(ac "U'tui vine să cred că a zis asta. Cuvintele de genul ăsta nu ^ vocak u*afllîe' - Tocmai de asta este şocant că a

Mónim
Murphy **spus**

^P^bnana aceasta a făcut multe lucruri care nu ii sunt tipice.

Mft plimb pc hol, încercând să pierd timpul. Mă uit |a dar nu se întâmplă nimic. (lând văd baia fetelor, ezit, gând că Wren a mers acolo. n u nii

Pâră să mă gândesc de două ori, împing uşa şi intru, op, brusc când o văd pe Wren stând lângă chiuvetă şi uitindu U"n*i oglindă. Işi ridică privirea şi se uită la mine prin oglindă e 'n ei îndurerată fiind pe punctul de a dărâma zidul pe care Um Pr, fM;i .•i• • •• I r/dical în jurul minut mele.

- Ce vrei?

Vocea îi e plină de lacrimi. Orice alt tip ar urî acel sunet dar încerc să mă conving că nu sunt oricare alt tip. Pot să trec pes^ Deci e rănită şi a plâns.

Şi ce dacă?

Dar, cu cât se uită mai mult la mine cu ochii aceia trişti, cu atât mă simt mai vinovat.

-Skov m-a trimis să te aduc înapoi la oră, spun într-un final.

Mă priveşte urât.

- Spune-i că nu vin.

- Nu cred că ai de ales, Păsăruică...

- Nu-mi mai spune aşa! ţipă şi se răsuceşte spre mine. Are obrajii umezi de lacrimi şi ochii roşii. Doar... pleacă. Ai obţinut ce-ai vrut, nu-i aşa? Stima mea de sine a ajuns în toaletă. Mi-am dat seama că nu am nici un prieten adevărat. Nici unul care să mă cunoască. Nu mă întreabă ce fac, nu mă caută să vadă dacă sunt bine. Nimănui nu-i pasă. Viaţa mea e un dezastru. Sper că eşti fericit.

Mă încrunt.

- De ce aş fi fericit că eşti un dezastru?

- Pentru că mă urăşti. Cred că încerci să mă faci să plec de la liceul ăsta. Ştiu că e teritoriul tău. într-un final, vei reuşi să convingi pe toată lumea că nu merit, şi nu voi avea de ales, va trebui să nu mă mai întorc niciodată.

- Haide, Wren! Eşti melodramatică.

- Din cauza ta! Tu mă faci să mă simt aşa. îşi ridică braţele. Asta e lumea lui Crew Lancaster, iar noi

Mónim
doar trăim în ea, nu-i aşa? *Murphy*

Nu. Mi se pare că îmi împart lumea cu Wren, chiar şi când nu vreau asta. E diferită de toate fetele pe care le-am cunoscut: gândește

U» milion de săruiunîntr-a

^sa, în ciu-

Xrea să *k* ghidete pe fete să facă d_{eger}£"'$^{>anie}$f »4 o placă corecte – de exemplu, să fie la fe] de pure ca ea* ^{Consitler}ă**

Căută mereu aprobare.

Atenţie.

Le obține de *h* tot felul de oameni.

Dar nu atenţia de care are nevoie Cea pe care doar eu ¡-$_{o}$ pot oferi.

Capitolul 12

Wren

Fără tragere de inimă, îl urmez pe Crew înapoi la ora de psiholo gie, fără să spun vreun cuvânt. Nici el nu zice nimic, deşi tot corpul îi vibrează cu o emoţie necunoscută.

Nu ştiu şi nici nu-mi pasă ce-l deranjează. Dacă sunt eu?

Foarte bine. Sper să-l înnebunesc. Asta îmi face el mie, deci mi se pare corect.

Intrăm în clasă, şi mă duc imediat la catedră, cu privirea plină de remuşcări când Skov se uită la mine.

- îmi pare rău că am plecat aşa! spun încet. Şi îmi pare rău şi pentru ieri! Am fost... prost dispusă, deşi asta nu este o scuză.

Oftează şi îşi pune mâinile pe catedră.

- E în regulă, Wren.

Sunt pe cale să plec, când vorbeşte din nou:

- Vreau să ştii că m-am gândit mai bine şi, dacă vrei ca Sam să fie partenerul tău pentru acest proiect, ai permisiunea mea, zice Skov.

Mă întorc şi clipesc, surprinsă de ofertă.

- Serios?

încuviinţează din cap.

- îmi dau seama că te simţi incomod în preajma lui Crew.

Aşa este. Tocmai m-a alergat, m-a pipăit şi m-a ameninţat. Ar

(,/n milion desfiritluri folr-n vi «pi

trebui să-i spun chiar acum lui Skov ce a tăcut. Cât de tare m-a dat peste cap.

multe feluri decât pot spune.

to <' ar ţusemna să-i zic de ce m-a urmărit şl «. arn văi(lf**

Piir * însemna ci ar li exmatriculaţi, şl ar fi numai vina mea. ^^"eau **si** fi» responsabili de asta. Sau slt mi **urasei** pen-

ţf" aSÎÎ'vorf}it cu Sam despre schimbare? o tntreb.

p[i, nu. Nu Inci. Dar şi Natalie a venit la mine ca să-mi

- um al* Partetier ^ a SPUS că ar vrea sa lucl,eze cu Crew. ^este împotriva viziunii mele despre acest proiect, nu-mi place ^ văd atât de supărată. Mă priveşte cu subînţeles. Arăţi de parcă

ai plâns.

-Sunt bine. Ridic din umeri şi mă uit la Natalie, care încearcă ¡¡4 vorbei cu Ctew, în timp ce el face tot posibilul să o ignore, iar Ezra o priveşte pierdut. Mă întorc din nou spre profesoara mea. Nu weau să fee schimb de parteneri.

Skav face ochit mari,

- Eşti sigură?

-Da Încuviinţez din cap cu convingere. în plus...

Nu vreau ca Natalie şi Crew să lucreze împreună. Asta ar face-o să simtă că a câştigat, şi nu vreau acest lucru,

Nu merită. Şi nid eL

-Dacă vei continua să lucrezi alături de Crew, nu pot să accept asemenea izbucniri în fiecare zi. înţelegi?

-Da, doamnă.

îmi plec capul, ruşinată. De obicei, nu las ca lucrurile să mă afecteze. Dar de obicei nimeni nu încearcă să mă supere. Am câţiva "depţi care respectă ce spun, iar cine nu e de acord cu valorile mele m lasă în pace, de obicei.

fână la Crew. E ca şi cum nu se poate opri, şi urăsc asta.

lt|să o mici parte din mine nu urăşte asta, E o parte

(,/n milion desfiritluri folr-n vi «pi

îngropată j^deva adânc. O sămânţă mică şi întunecată de plăcere înfloreşte patima mea de fiecare dată când el ml atinge. Mai devreme, când să mă ţină, când mi-a pus mâna pe sân, ar fi trebuit si fiu Speriata.

Si nm losl. 1n Început Har apoi am mai simţit ceva s- m ar putea dori a (ost aproape încântător Am simţit ast$_{a}$ * ?tiu Ca Ini. În felul În care mă atingea. Ir*v o$_{CCa}$

În clipa aceea, mă dorea. (ihiar dacă doar pentru o se

Pine. atunci. Halde, treceţi la treabă! insistă Skov, şj [1] catedră spre spatele clasei, unde stă Crew, cu Natalie în

P^{iec} de l$_{a}$ nca lângă a lui.

Facem schimb de parteneri? întreabă Natalie de nus . „ la Crew. ,uiiid ndu-”,

Nu, spun clătinând din cap, fără să-mi iau privirea de l$_{a}$ r încă suntem parteneri.

Dumnezeule! Ce nenorocită e Skov, mormăie Natalie şi se du în banca goală de lângă Sam.

Mă aşez pe scaunul de pe care s-a ridicat Natalie, încercând – înăbuş valul de fericire care dă să mă cuprindă. îmi pun ghiozdanul jos, îl deschid şi scot caietul şi creionul, pe care le pun pe bancă

- Skov nu se lasă, nu? întreabă Crew cu vocea lui profundă, care mă învăluie cu totul.

îi zâmbesc cu subînţeles, incapabilă să mă abţin.

- Aşa se pare.

Restul săptămânii e destul de monoton. Nu se întâmplă prea multe, şi toţi ne pregătim de examenele şi proiectele finale în timp ce se apropie vacanţa de iarnă. Fac tot posibilul să-l evit pe Fig şi încerc să nu rămân singură cu el la ore. Uneori, chiar întârzii, deşi locul meu mă aşteaptă, mereu gol. Nimeni altcineva nu vrea să stea în faţă, pe mijloc.

Maggie a fost distantă, petrecându-şi timpul urmărindu-l pe Franklin. Bănuiesc că nu vrea să-şi mai petreacă timpul cu mine.

E în regulă. Nu contează.

Observ felul în care îmi vorbesc oamenii la şcoală,

mai ales cei din clasa mea, şi constat că sunt exclusă din toate grupurile celor din ultimul an. Nimeni nu încearcă să mă includă sau să mă caute.

E deprimant. înainte să aud asta de la Crew, nici nu conştien tizasem, şi uneori mă gândesc că aş prefera să nu ştiu. Preferam perioada când credeam că toată lumea mă place şi toată lumea vrta

a cu irtine. Când credeam cS am o influenţa pozitivă s ă ᵖ ⁿ

dTfrrenţa-

L-are V nWi micl încă vor să-ţi petreacă timpul cu mine, ţi stau Pª> ânz peiitm că nu am cu cine altcineva, dar se uită la mine ,e^sesJmtă maî bine În legătură cu alegerile pe care le-au d«ir **s, acum în viaţa lor. Majoritatea vor ceda până la urmă. Vor până ^ wr îndrăgosti. Vor face sex. ivţr apoi ^ vor lăsa în urmă.

Ora de psihologi« şi proiectul sunt singurele lucruri care încă elinţt«^- Dfivine obositor * trebuiască să-l înfrunt în fiecare *A* '-amiază pe Crew, cu zâmbetul lui afectat, dar fee tot posibilul -Zâmbesc şi să trec peste. încerc sl păstrez conversaţiile noastre ** cat de impersonale posibil, lucru destul de complicat, având În ^ere că amândoi trebuie să căutăm dincolo de suprafaţă şi să des- '(„pecim cealaltă persoana.

Deja am renunţat. Nu îl pot descoperi, oricât aş încerca. E rău, Jar mă fixează cu privirea aceea arzătoare, ca şi cum m-ar vedea goală sau ceva de genul acesta. Mă face sa mă simt incoinud.

Şi nu mereu într-un mod neplăcut.

Dar nu am de gând să cedez în feţa lui Natalie. Ştiu ci încă e supărată că eu sunt partenera lui Crew şi nu ea. Păcat! Va trebui să accepte.

E al meu.

Când vine ziua de vineri, pot să respir uşurată. Voi merge în vizită la părinţi weekendul acesta şi abia aştept. Nu pentru că ard de nerăbdare să-i văd – am fost la ei acum o săptămână, de Ziua Recunoştinţei dar eu şi tata mergem la o expoziţie de artă sâmbătă. Una la care sunt expuse lucrări ale unui artist în devenire pe care il admir destul de mult. în plus, abia aştept să plec din cam- pua- Deja sunt sătulă, şi mai sunt două săptămâni până la vacanţa de iaruj.

Şi până fe ziua mea – petrecerea aceea imensă pe care plănuia o ţin pentru presupuşii mei prieteni? Nici nu ştiu de ce fecerc.

gur?s ®tulez. Oricum, cine ar veni? Nu e ca şi cum voi

avea dro- S[L] cool. Aş fi surprinsă dacă ar apărea cineva,

IIKI

Ignoi gândul acela depresiv înainte să i permit să mă dist

Merg pe hol spre „„il,ia oră 11 ace,ci z„c»cân<l aud în spat^1'8* pe cineva care își drege glasul.

„»eu

Wren, hună.

Mă întorc și îl văd în fața mea pe l.arsen Von We||Pr . Ml») ta*

F ¡11 ultimul an, la fel ca mine. nScut. Deștept. Atletic, dar fel de idiot ca sportivii de la liceul ăsta îngrozitor. F. atrăgător, cu" șaten și ochi căprui. Slăbuţ, dar cu mușchi.

- Bună, îi răspund zâmbind ușor, întrebându-mă de ce vorbit cu mine.

Am fost mai apropiaţi în primii doi ani, când aveam mai multe ore împreună și ne vedeam mai des de-a lungul zilei. în anul al trei lea, și-a văzut fiecare de drumul lui ca urmare a orelor pe care le-am ales, iar acum nu prea mai vorbim.

- Ce mai faci? mă întreabă.

- Bine. încuviinţez din cap și mă uit în jur, la oamenii care trec pe lângă noi și ne privesc, curioși să vadă cu cine vorbesc. Tu ce mai faci?

- Nu mă pot plânge. Zâmbește relaxat. Am auzit un zvon.

-Ah?

Dumnezeule, oare ce știe?

- Da. Că te duci acasă weekendul acesta, zice și zâmbește.

Mă încrunt.

- Unde ai auzit asta?

Se ruşinează și își bagă mâinile în buzunare.

- Mama a menţionat asta, pentru că și eu merg acasă. Părinţii mei i-au invitat la cină pe ai tăi sâmbătă seara, și mama ta i-a spus mamei mele că o să vii și tu.

- Ah! Da, presupun că da.

Nu mi-am dat seama că părinţii lui sunt prieteni cu ai

mei, dar tata nu refuză niciodată o prietenie. Din moment ce lucrează m imobiliare, toată lumea din viaţa lui are potenţialul de a deveni partener de afaceri într-un fel sau altul. în ochii lui, toată lumea vrea să vândă sau să cumpere ceva.

VA **fi inimos să ne vedem, tiu crezi? mi întreabă, ţinând**
pasul **când încep să merg.**
'U m**Lrcă da. Îi «âtnbesc rapid şi mă opresc lângă uşa clasei mele ^presupun că ne vedem mâine!**
AtU_ **Abia aştept! zice şi zâmbeşte larg. Ne vedem mâine, Wren!**

Larsen pleacă în grabă şi se pierde în mulţime, iar eu privesc în nrTnalui, sprijinită de zid ca să nu stau în calea oamenilor care
f**educ la ore.**

- Ce naiba a fost asta?

Mă întorc şi îi văd pe Crew, încruntat, uitându-se în direcţia în eare tocmai plecase Larsen.

-La ce te referi, mai exact?

-Larsen. De ce îţi dă târcoale?

Strâmb din nas, deranjată de exprimarea aleasă.

-Chiar nu e treaba ta.

Intru în clasă, cu Crew pe urmele mele.

- E treaba mea dacă ştiu ca tipul e un pervers.

- înseamnă ca voi doi sunteţi foarte buni prieteni.

Rânjesc la el peste umăr şi mă aşez pe scaunul de lângă al lui.

În ultimele zile, nu am făcut altceva decât să coexistăm, dar în momentul ăsta sunt în flăcări. Gala să-i spun tot ce gândesc.

-Nu sunt prieten cu dobitocul ăla. E un cretin arogant, spune d cu dispreţ când se aşazâ.

- Sună familiar Îmi pun ghiozdanul jos şi ma întorc să mă uit la d. Nu te băga, Crew! Nu e treaba ta.

-Dacă îţi afectează sănătatea mintală, sigur va fi treaba mea. Avem un proiect la care trebuie să lucrăm.

-Singurul pericol pentru sănătatea mea mintală eşti tu.

Ştiu deja ce urmează să se întâmple când îmi scot caietul şi creionul. Crew n-o să vorbească cu mine şi nu o să-mi ofere nimic. Niciodată nu o face. Aş putea să-i pun milioane de întrebări, iar el tot im mi-ar răspunde. E atât de frustrant!

fi e frustram. Susţinând că Larsen este un pervers, când

ei nici [1,11] [su]nt prieteni De unde ar putea şti?

- **El va tace să fie mai rău, zice.**
- **Cum? întreb curioasă. Ce ar putea să-mi facă atât de îngrozitor?**

Dumnezeule, tu chiar eşti inocentă, nu i aşa?

Tresar la armii acelor cuvinte. Urăsc faptul că mă face să m, prost pentru că sunt drăguţă. Nu am ce să fac clacă nu sunt |. V.”1” pervertită ca el. e ^

Prefer să fiu inocentă decât nemiloasă şi plictisită ca tinr Crew ignoră itrsultele orele.

- Chiar vrei să ştii ce pune la cale Larsen?

-Te rog!

-]oacâ acest rol de băiat drăguţ. De parcă nu ar fi în stare omoare nici o muscă. Poarte frumos din partea lui, nu-i aşa> pIIn în scenă acest spectacol în faţa unei fete care nu bănuieşte nimic şi, înainte să-şi dea seama, tipa se află în genunchi în faţa lui cu mădularul lui în gură, în timp ce el înregistrează pe ascuns toată tranzacţia, detaliază Crew.

Mă dau înapoi când aud cuvintele lui. Sună absolut oribil. Iar Crew face totul să sune cinic folosind cuvântul „tranzacţie“.

Doar asta e sexul pentru el? O tranzacţie? Un schimb de fluide corporale?

Scârbos!

- Le înregistrează? întreb cu glas şoptit. Nu vreau să mă audă nimeni spunând asta. Deja prea mulţi oameni sunt atenţi când eu şi Crew vorbim, iar eu nu ştiu de ce.

Crew încuviinţează, cu o expresie solemnă.

- Apoi le vinde înregistrările prietenilor lui.

Ţip surprinsă.

- Ce? De ce?

- Material pentru masturbare? Haide, Păsăruică! Nu crezi că fiecare tip de aici ar vrea să te vadă în genunchi în faţa cuiva? Privirea lui mă face să mă gândesc că şi el ar vrea să mă vadă... într-o poziţie atât de vulnerabilă. Dacă Larsen ar reuşi să înregistreze asta, ar fi eroul de la Lancaster Prep.

- Asta este... dezgustător.

Mă uit la banca mea. Cuvintele lui Crew mi se repetă în minte. Nu ştiu dacă îl cred. Crede ce-i mai rău despre toată lumea. Nu am mai auzit ca

Larsen să facă aşa ceva. Deşi am grijă să nu fiu implicata

. scanda'«^'mai aud uneori anum'te informaţii, iar asia „u inb „«te care să mai fi dat.
^'^aodati

' Ai gTiii cu el! zice Crew, pe un ton solemn, 'le-am avertizat! aji"tri în clasă chiar înainte să 8une clopoţelul ţi Începe să ^^enţa. Eu cad pe gânduri, urând faptul că Crew a reuşit -strice cina de sâmbătă seara cu doar câteva cuvinte.

^fre talentul de a face asta. De a-mi distruge viaţa, pramatie, dar adevărat.

Când Skov ne lasă să continuăm să lucrăm la proiect alături de partenerii noştri, îl văd pe Crew cum îşi trage scaunul şi banca mai aproape de mine, lucru care mă surprinde. De ce vine mai aproape?

No vreau să facă asta. Prefer să păstreze distanţa. Mă simt incomod când e atât de aproape – şi nu ia modul neplăcut. Ceea ce nu e bine.

Nu e bine deloc.

- M-am gândit la ce ai spus, încep.

-Şi?

-Nu te cred.

Oftează exasperat.

-Oare de ce nu sunt surprins?

-Nu pare genul acela de băiat.

-Nu aşa începe totul? „Vai, era cel mai drăguţ băiat! Nu pot si cred ci e un criminal în serie.“ Privirea lui aproape mă face si râd. fii serioasă, Păsăruică!

- Cred doar că aş fi auzit despre asta de la alte fete. Unele care au fost.. înregistrate de el, ştii? Pe chipul meu se citeşte dezgustul când îmi imaginez asta – şi ce aş face dacă mi s-ar întâmpla mie.

Vorbind despre umilinţă. Nu mi-aş reveni după aşa ceva.

-Chiar crezi ci vreuna dintre ele vorbeşte despre asta? Ar prefera să uite că s-a întâmplat vreodată. Şi, dacă ţi-ar spune ţie ceva, sigur le-ai ţine o prelegere

despre alegerile proaste, zice Crew.

bîi se strânge inima, pentru că ceea ce spune e, din păcate, adevărat.

L^am ţinut multor fete morală de-a lungul timpului despre ale- 8°n greşite. Nu e de mirare că oamenii cred că îi judec.

- probabil ar trebui să încetez să mai fac asta rPr,

1 ,c'-UHf)Sr

bind încet. ■ vOr.

C'rew se apleacă spre mine, şi umărul lui îl atinge D dându-mi fiori. e a

^eu,

- Să mai faci ce?

-Să fiu atât de critică tot timpul. Mă uit la el. Aveai dre fel şi toţi ceilalţi care mi-au spus asta. a ■ La

- Of, Păsăruica învaţă ceva din proiectul ăsta. Se întinde dă o şuviţă după ureche. Sunt mândru de tine!

Pielea mi se încălzeşte odată cu atingerea lui, şi încerc să înăb senzaţia necunoscută. Nu ar trebui să spună asemenea cuvinte ^

S-ar putea să-mi placă prea mult.

- Tu ai descoperit ceva despre tine? întreb, plină de speram încercând să ignor roiul de fluturi care începe să zboare la mine în stomac atunci când mă atinge.

- Am descoperit că mă crezi un nenorocit.

Mă încrunt.

- Nu am spus asta niciodată.

- Nu e nevoie. îmi dau seama.

Mi s-a mai zis că mi se citeşte totul pe faţă...

- Şi mai crezi că mă port de parcă liceul ar fi al meu.

- Ăăă, chiar e al tău.

- E al familiei mele, mă corectează el.

îmi dau ochii peste cap.

- Cum spui tu.

- Eşti impertinentă astăzi, Păsăruică.

- Atunci când te bagi în treburile mele, devin impertinentă. Bat uşor caietul cu creionul. Astăzi chiar o să lucrăm la proiectul acesta?

- Da. Haide! Se reazemă de spătar, continuând să se uite la mine. Vreau să-ţi pun întrebări.

Mă cuprinde neliniştea, şi simt că nervii mi se întind la maximum.

- Ce-ar fi să-ţi pun eu ţie întrebări?

-Nu. Clatină din cap. Mi-au venit în minte câteva întrebări noaptea trecută. Lucruri pe care aş vrea să le ştiu despre tine.

De ce cuvintele lui par mai mult o ameninţare?

r-de-mă. n» am de gând să-ţi spun nimic despre mine,

' că acesta este scopul proiectului,

'cÎ presupune d tu ar trebui să mă analissezi. Să Încerci să mă „«.ci, nu să-ţi ofer eu toate informaţiile, ti reamintesc, "totdeauna găseşti o cale să fad lucrurile mai grele decât tre- buiesâiîe, aşa-i. jju e o întrebare.

Cuvintele lui mă dor şi urăsc asta,

-Bine- întreabă-mi!

CKW îţi deschide telefonul şi se uită peste notiţe, analizând orice scrie acolo, încruntat. Profit de ocazie şi mă uit la el, admirându-i trăsăturile cizelate. Mandibula ascuţită şi buzele moi. Nasul puternic şi pomeţii pronunţaţi, Sprâncenele groase şi ochii albaştri, reci. Chipul lui e ca o operă de artă, cm ce ai găsi într-un tablou de acum 100 de ani. Un aristocrat insensibil, îmbrăcat în colanţi care îi scot în evidenţă picioarele musculoase şi o haină grea, de catifea, care arată cât e de bogat S-ar fi integrat şi aluna aşa cum o face şi acum. Cum o fi să ştii unde îţi este locui? Să fii atât de încrezător?

Credeam ci ştiu, dai, de când am început proiectul acesta, nu mai simt la fel. Nu mă simt în apele mele.

-Bine. Vocea profundă a lui Crew mă trezeşte la realitate, şi mă concentrez din nou asupra lui. Ai vreun hobby?

- Ce întrebare generală!

Stai, cumva U tachinez?

-E un mod *bun* de a afla ce-ţi place.

Are dreptate.

- îmi place să călătoresc.

- Unde ai fost?

-în multe locuri. în toată Europa. În Japonia, Am fost în Rusia acum câţiva ani.

-Şi cum a fost?

Observ că îşi ia notiţe.

Hmm,

-Am fost cu părinţii la o expoziţie de artă acolo.

- Corect. Sunt mari colecţionari.

lOft

|)a. Mama a devenit expertă în lumea artei. Ar călători ori$_{Un}$. ca să obţină o piesă pe care a pus ochii. Am fost în Rusia în ţyj februarie, acum câţiva ani. Era extrem de frig. Am rămas bloJ acolo mai multe zile pentru că se anulau Încontinuu zboruri din cauza vremii, ii explic.

-Ţi-a plăcut în Rusia?

- A fost frumos, dar îngrozitor de frig. Cerul era de un gri solut şi nu s-a schimbat vreo clipă. Poate într-un alt anotimp mi-$_{ar}$ plăcea mai mult.

Scrie ceva, şi tare mi-aş dori să ştiu ce.

-Ce altceva îţi mai place să faci?

- îmi place să citesc.

Se uită la mine.

- Plictisitor.

- Nu poţi să ai media pe care o avem *noi* fără să şi citeşti mult, evidenţiez.

- Adevărat. Deşi eu nu prea citesc de plăcere.

Modul în care foloseşte cuvântul „plăcere", modul în care îl spune... mă face să mă gândesc la...

Lucruri.

Lucruri rele.

Oare el ce face de plăcere?

-Ce altceva, Păsăruică? întreabă încet. Iscoditor.

- îmi place arta, recunosc.

- Ce fel de artă?

-Toate felurile. Când eşti târât prin diferite galerii de-a lungul întregii vieţi, începi să înveţi să apreciezi ceea ce vezi. Operele de artă încep să-ţi vorbească. Brusc, ai o listă întreagă de artişti pe care îi admiri. Oftez. M-am opus la început. Niciodată nu am vrut să merg la muzee sau la galerii de artă. Mi se păreau plictisitoare.

- Când eşti mic, exact aşa sunt. Extrem de plictisitoare, spune el.

- Exact. Am început să le apreciez mai mult când aveam 13 ani. Există opere de care m-am îndrăgostit. încep să zâmbesc. Acum câţiva ani, am descoperit una care a

devenit preferata mea.

Ochii îi lucesc de curiozitate.

- Ce este?

,h nu mare lucru. Nu ar fi trebuit să recunosc asta. Nu i-ar '\ju cu adevărat. Doar o piesă de care m-am simţit atrasă. ¡^Vesteşte-mi despre ea!

„g plictisitor.

„Haide, Wren!

■peţi pare complet exasperat, modul în care uni spune numele „ăfacesâ continui să vorbesc _E o piesă creată în 2007 de un artist care explorează multe medii ţi foloseşte o varietate de materiale. Am citit că încă era dependent de droguri când a creat opera mea preferată.

-Dependent de droguri? Asta pare să fie împotriva codului tău morali Pâsăruică.

-Nu se mai drogheză. Oamenii greşesc uneori. Nici unul dintre noi nu e perfect, spun, ridicând din umeri,

-Doar tu. îmi zâmbeşte. Eşti cea mai perfectă fată din campus. -Te rog! Sub nici o formă nu sunt perfectă, insist, urând faptul că ar putea crede asta. E greu să mă ridic la nivelul aşteptărilor celorlalţi. Ale părinţilor. Ale profesorilor. Ale felelor de la şcoală care mă admiră. Chiar şi ale oamenilor care cred că sunt ridicolă, ignoră complet ce-i spun.

-Cum arată piesa asta?

îmi îndrept spatele, încântată să-i explic.

-E o pânză imensă acoperită de săruturi.

-Săruturi?

-Da, Aceeaşi femeie a sărutat pânza folosind mai multe nuanţe ale unui ruj de la Chanel. Zâmbesc când Crew se încruntă. A sărutat pânza într-un mod diferit de fiecare dată. Mai apăsat. Mai uşor. Cu buzele întredeschise sau închise,

-Bine.

-Originalul nu are nume, dar în lumea artei lucrarea este cunoscută ca „Un milion de săruturi într-o viaţă". Tata a încercat sa mi'° cumpere anul trecut ca o surpriză de ziua mea, dar persoana C4ie 0 deţine acum nu vrea să se despartă de ea. Şi mai există o piesă similară, dar nici aceea nu poate fi găsită.

Monica Murphy

~ Cât costă cea pe care o vrei?
-Mult.

Defineşte „mult”. Poate însemna sume diferite.

Când a ajuns la licitaţie, a fost cumpărată de un co| cţt privat cu mai mult de 500 010 de dolari. ''onar

Crew pufneşte.

Uşor de cumpărat.

Nu şi dacă proprietarul nu vrea să o vândă. Pentru el e de preţuit. îmi iau telefonul. Vrei s-o vezi?

-Sigur.

Deschid aplicaţia Google, şi în mai puţin de un minut am 0per, pe ecran. Când o văd, inima îmi tresaltă. în modul acela visceral când un anumit lucru te cheamă, atingând ceva adânc îngropat în interiorul tău.

Nu am fost sărutată niciodată, dar pot să-mi imaginez cum ar fi să săruţi un bărbat, iar rujul tău să rămână pe buzele lui când termini. Pare atât de...

Romantic.

- Uite-o! îi dau telefonul lui Crew, iar el îl ia şi studiază fotografia pentru câteva secunde interminabile. Ce părere ai? Poţi să vezi cum pare că se ondulează? Artistul i-a cerut femeii să sărute pânza în anumite locuri pentru a crea această iluzie.

- Vad, spune şi mijeşte ochii la ecranul telefonului meu.

- Nu-i aşa că e frumoasă? îl întreb pe un ton melancolic, aşa cum mi se întâmplă mereu când vorbesc despre piesa mea preferată.

Tata a încercat din răsputeri să o facă prima piesă din viitoarea mea colecţie.

Atunci când nu a putut să o obţină pe aceea, a cumpărat o altă piesă a aceluiaşi artist. E frumoasă, dar nu e cea pe care o vreau cel mai mult.

- Cred că ai putea să o recreezi singură fără nici o problemă.

îmi dă telefonul înapoi.

- Dar nu vreau să o recreez.

Mă uit la ecran şi la pânza acoperită de ruj, pe care o

ador.

- Câte rujuri Chanel ai?

- Nici unul. Nu prea mă dau cu ruj. Doar cu balsam de buze şi cu rimei. Cam la ele mă rezum la partea de cosmeticale.

_Cu o gu« ca a ta, ar trebui să investeşti mai mil]t 1n ^
7'i<'Sjmt o'senzaţie ciudată prin vene, una care mă face să conştien- cât de atent îmi studia buzele.
spui? ţi-a mai zis nimeni?
_ Ce sâ-mi spună?
Se întinde şi se opreşte cu degetul ia colţul buzelor mele, zăbo- .¡pd O atingere uşoară, care mă înfioară.
-Al o gură senzuala.

Capitolul 13

Crew

Buzele ei sunt moi. Şi felul în care se uită la mine?

Al naibii de sexy.

Sunt tentat. Tentat să fac multe lucruri. Să-i mângâi buza de jos cu degetul mare. Să-i testez limitele, să văd cum ar reacţiona dacă aş atinge-o. Ce ar face dacă mi-aş strecura degetul în gura ei? Ar lua-o razna? M-ar muşca? Sau mi l-ar prinde între buze, ţinându-l acolo? Poate chiar l-ar muşca uşor? L-ar suge?

Da, nu există nici o şansă să se întâmple aşa ceva.

îmi îndepărtez degetul fără tragere de inimă şi pun mâna pe bancă. Wren mă priveşte cu ochii mari, fără să clipească.

- Ce vrei să spui?

- Exact ce ai auzit, Păsăruică. Ai o gură al dracului de sexy.

Ridică mâna şi o duce la colţul buzelor, acolo unde tocmai am atins-o.

- Nu m-am gândit niciodată la asta până acum.

- Bănuiesc că nu crezi că există ceva sexy la tine.

- Nu. Clatină din cap. Chiar nu cred.

- Nu te-ai gândit niciodată să recreezi opera ta favorită? Să-ţi cumperi câteva rujuri şi să săruţi o pânză goală iar şi iar? Dacă ar trebui s-o văd făcând asta, probabil mi-aş da drumul în pantaloni, având în vedere că nu am nici un control asupra mea şi că nu am mai făcut-o de mult.

^ are ceva care mă fflCe 8ămi *ăor* ^ * pierd controlul, gâdeuşok

„Nu, nu gândit niciodată să iac asta. Îţi poţi ima ina? pot. Mi-ar plicea să văd urma sexy a buzelor ei în diferite culori e o pânză albă*

P „Ar trebui să te gândeşti la asta, spun, păstrând intenţionat un tpn relaxat Neutru. Poate fi un proiect la care sâ l ucrezi mai Urîju „Am <kj a deimle Proiecte la care lucrez. Inclusiv acesta. Mă baie CU creionul pe mână. Mai ai întrebări pentru mine? Aproape 6 _a terminat ora.

U naiba, timpul trece mult prea repede când sunt cu ea.

„ Mai am o întrebare -Care?

„ Deşi ţi-am mai pus-o înainte.

Mă priveşte sceptică şi oftează.

- Haide! Probabil îţi voi da şi acelaşi răspuns ca înainte.

- De fapt, nu mi-ai răspuns niciodată.

- Ah! Ce nepoliticos din partea mea!

Fata asta. Mă mir că nu şi-a cerut scuze că nu a răspuns,

-îmi promiţi că o să-mi răspunzi de data asta? o întreb ridicând dintr-o sprânceană.

-Poate.

Tonul ei e precaut.

Deşteaptă mişcare!

-Bine. Mă aplec şi o privesc în ochi. Ai fost sărutată vreodată? Fii sinceră, Păsămică! Spune-mi adevărul! Abia aştept să aflu. tşi pleacă privirea, uitându-se Ja bancă.

- Nu e treaba ta.

- Doar o fată care nu a fost sărutată ar răspunde asta. Nu reacţionează, Haide! Spune-mi! Niciodată nu ai simţit alte buze peste ale tale?

Wren rămâne tăcută

- Buze fierbinţi care se ating iar şi iar?

Nimic.

■Prima atingere a limbii cuiva care alunecă în gura

ta. Explorând. Căutând. Mâinile încep să se mişte.,,
Vocea mi se pierde,

,lni en tol mi are ni« i <> reacţie. Rămâne nemişcată, cu piaiul hriincl ascuiv/AiuUi i faţa. Iar apui mâinile alt

capul plecat
inecă pe sub

haine, alingându le..

Opreşte le! şoptește ea şi îşi ridică privirea , 00r»i; îmbujorați. I"

Deci care e răspunsul tău, Wren?

Nu Bine? Kşti fericit? Nu am fost sărutată niciodată h_{ti} , asia pentru line.

Mă cuprinde nevoia de a o săruta chiar acum, dar mă abţn

Vrei să fii sărutată?

Bineînțeles? Doar că... nu mi s-a întâmplat încă.

- De ce nu? Mă uit spre mâna ei, unde diamantul ăla nenorocii parcă clipește la mine. Pentru că i te-ai promis tatălui tău?

- Nu e asta. Clatină din cap. Nu ai înţelege.

- Te rog, explică-mi! Mi-ar plăcea să înţeleg.

- Uite ce e, nimeni nu a fost suficient de interesat de mine încât să vrea să mă sărute. Şi nici pe mine nu m-a interesat cineva.

- Dacă ţi-aş spune că eu sunt interesat?

Cuvintele îmi ies pe gură de parcă nu am nici un control asupra gândurilor sau asupra sentimentelor mele. Nu ar fi trebuit să spun asta. Momentul ăsta pare prea real, prea profund.

Ar trebui s-o amenință să-şi ţină gura după ce a văzut, dar nici măcar nu deschid subiectul. Şi ce e cu adevărat ciudat? Nici măcar nu-mi fac griji că o să ne pârască. Nu o va face.

Simt asta.

îşi dă ochii peste cap. încearcă să râdă de ceea ce am spus.

-Te rog. Sigur nu vrei să mă săruţi.

- De unde ştii? Mă apropii, şi mirosul ei ameţitor mă învăluie. O sâ-l laşi pe Larsen să te sărute, atunci?

-Ce? Nu. Râde neliniştită. Nu după ce mi-ai spus.

- Bravo! murmur, şi văd că ochii îi licăresc când primeşte aprobarea mea. Trebuie să stai departe de dobitocul ăla.

S-ar putea să fie cam greu, având în vedere că mă duc la el acasa la cină mâine-seară.

,, grijă si m*krămâi sing ură cu el! Sunt al draculu! de »L *'¿1 petreacă sâmbăta cu idiotul ăla de Larsen. PromitfiT ª ° jci! insist. N-o să fiu acolo să am grijă de tine, ⁿ%e parcă aş avea nevoie de tine pe post de câine de pază uita că tu eşti cel care m-a alergat acum câteva zile şi a încercat „mă atace, spune ea.

[51] „ sj K atac? Sunt recunoscător că vorbeşte încet şi „imeili nu ŋ ïU de. Cred că ţi-a plăcut prea mult de ii numeşti atac.

+sva1~ă

-Eşti groaznic,

-DaiSţiP[kce']

_Hu chiar.

puţin? Haide, poţi să recunoşti!

-Nu suficient încât să-ţi dau satisfacţia de a D spune, Zâmbeşte senină. Nu mai insista, Crevri Nu-ţi stă bine.

Zâmbim unul la celălalt şi e." ciudat. Într-un mod bun, la modul „Îmi place asta mai mult decât sunt dispus să recunosc".

Sună clopoţelul, amândoi ne trezim din transă, iar Wren tresare, intinzându-se imediat după ghiozdan. O privesc în timp ce îşi ia lucrurile, trage fermoarul şi îşi pune rucsacul pe umăr înainte să se ridice.

-La revedere, Crew!

Pleacă înainte să apuc să-i răspund, cu părul fluturând. Mă uit la fasta ei, dorindu-mi să pot vedea mai mult

Dorindu-mi să o pot proteja.

Mă cuprinde acest sentiment ciudat, apoi îmi frec pieptul, 3n- cnmtându-nii. De ce vreau să o protejez? De ce îmi pasă atât de mult? Nu înţeleg.

Nu înţeleg sentimentele pe care le am pentru ea.

Plec din clasă şi ies din clădire, ducându-mă spre dormitoarele «dor din clasa a Xl-a şi a Xll-a. Dormitorul meu nu e acolo. Fiind un Lancaster, primesc automat un apartament privat într-o altă clădire, unde înainte stăteau angajaţii. Dar îmi petrec timpul acolo, de obicei în camera comună.

Exact acolo mă duc acum. *Murphy*

tiăscsc un scaun şi mă aşez, stânci pe telefon, cu n uşă. ştiind că o să apară la un moment dat. E atât de previ^-f* 'pr< lui preferat în care îşi petrece timpul după şcoală este exact rea aceasta. Toţi adepţii lui il înconjoară, aşteptând să a ,'ncă[>] poveste despre o altă fată inocentă care i-a căzut în plasă ' ³ °a|,ă

Problema la faptul că fetele nu vorbesc despre ceea ce f că celelalte nu au parte de un avertisment. E ca un secret ci d eSte devine din ce în ce mai mare. Toată lumea ştie că se intâm p Care nimeni nu recunoaşte că i s-a întâmplat.

E complet greşit. Şi cineva ar trebui să-l tragă la răspundere pe Larsen pentru ce face.

Poate acel cineva ar trebui să fiu eu.

De ce contează ce face Larsen cu alte fete? Am permis ca asta se întâmple de ani în şir, care e diferenţa acum?

Wren.

Wren e diferenţa. Nu suport nici măcar ideea ca el să se uite l$_a$ ea, darămite să o atingă. E un pervers de doi bani care nu merită nici o fărâmă de atenţie. Wren e atât de drăguţă, de pură şi de bună

Abia merit eu atenţia ei, şi sunt de zece ori mai bărbat decât cretinul de Larsen. Şi dacă ar ajunge să facă ceva care să o distrugă complet, cum ar fi să profite de ea după ce o drogheză fără să ştie? Dumnezeule!

Probabil l-aş omorî dacă aş avea ocazia.

îi ia douăzeci de minute să apară. Larsen intră în camera comună zâmbind, bătând palma cu nişte tipi care îl salută de parcă ar fi liderul lor de mult pierdut.

Ce porcărie! Faptul că îl admiră pe dobitocul ăsta spune multe despre ei.

Mă zăreşte, surprins să mă vadă pe scaunul pe care, de obicei, stă el. Ştiu ce pune la cale. Ştiu cum acţionează. Şi îmi dau seama după expresia sinistră de pe chipul lui că nu-i place să mă vadă pe scaunul lui.

Familia mea deţine locul ăsta. Practic, e scaunul meu. Pot să mă aşez unde vreau.

- Salut, Crew! zice Larsen, oprindu-se în faţa mea.

- Salut, zic şi îi fac semn spre scaunul din faţa mea. Stai jos!

se aşază fără tragere de inimă pe marginea scaunului, ■ gata să
g în orice clipă.
. Ce faci?
- Nimic. Tu ce faci?
Mă doare-n cól de ce face, dar nu am de gând să fiu un idiot

• s^.| atac din prîrna.

' Am nevoie de o abordare liniştită. Să-l fac să creadă că totul e în regulă înainte să-l ameninţ.

_ S u n t bine. Pregătit de weekend.

Dumnezeule, a căzut direct în plasă!

-Ai planuri?

încuviinţează, relaxându-se puţin.

-Mă duc În oTaş. Dar plec dimineaţă.

Bine de ştiut. Am făcut deja ceva muncă de cercetare. Ştiu exact unde ^ ţine expoziţia la care o să meargă Wren.

- Ce faci acolo?

- Stau cu familia. Au musafiri la rină, iar mama vrea să fiu acolo.

- Serios? Cine vine?

- Familia Beaumont -Adică Wren Beaumont? încuviinţează din cap. Rânjeşte.

- Sper să petrec puţin timp doar cu ea, ştii ce zic? E fata »intangibilă“

-Chiar crezi că se va uita la un pervers dezgustător ca tine? Zâmbetul lui păleşte, înlocuit de o privire urâtă.

- Ce dracu[1], Lancaster?

Mă aplec în faţă şi îmi sprijin coatele pe genunchi, uitându-mă la el.

- Eşti un nenorocit bun de nimic care filmează fetele cu care R-o trage. Singurul motiv pentru care te culd cu ele sunt filmârî- tl ^ & li poţi da mai departe. Să faci bani de pe urma lor. Nu-ţi ^ alea sunt devastate

de ceea ce faci. Unele dintre ele iar au plecat de la liceu din cauza asta. Nu s-au mai întors. Şi continui **să faci asta pentru că nici una dintre ele nu spune ni- m**ătui ce se întâmplă. Le este prea ruşine. Au impresia că viaţa lor

s-n terminat. Simt surprins că încă nu ai primit factura de I de la nici una dintre ele.

Pac pariu că şi Iu ai văzut câteva dintre filmările I arsen. cu o expresie posomorâtă. Sunt convins că nu e pi^*' explice cineva ce porcării faci. *S-ţi

Una. Chiar e adevărat. M am uitat la o filmare, am t dt şi m-am oprit.

‘®

is-

- Ce arogant eşti! izbucneşte. Ai impresia că eşti şeful aici i

e de rahat. Nici unul dintre noi nu trebuie să facă ce vrei tu ^ nule! Dacă ai o aşa mare problemă cu mine, du-te şi dă-mâ de^'i Te provoc!

- Nu am dovezi. Şi nu am de gând să aduc nişte fete, care nu să vorbească despre asta, în centrul atenţiei. Ezit pentru o secunda Âsta e planul tău pentru Wren? Vrei să faci un filmuleţ distractiv cu ea? Poate cu ea sugându-ţi scula aia mică? Sau trăgându-i-o pe spate, ca să nu-i vedem faţa?

E unul dintre trucurile lui. Niciodată nu le arată feţele. Nu de tot Dar îţi dai seama cine sunt. De fiecare dată.

- Eşti doar gelos, pufneşte el. Şi tu o vrei. Să nu crezi că nu am văzut cum te ţii după ea în ultima vreme. La naiba, te uiţi la ea în fiecare dimineaţă când intră în clădire, de doi ani, ca un hărţuitor. Nu e vina mea că ai aşteptat prea mult şi ţi-ai ratat şansa.

- Chiar crezi că ai vreo şansă cu ea? îl întreb sec.

- Am şanse mai mari decât tine, dobitocule! Măcar eu am aprobarea lui mami şi a lui tati. Şi asta e cel mai greu de obţinut când vine vorba despre familia Beaumont. Tatăl ei o ţine din scurt. Deşi nu mi-e clar de ce. Poate în secret are o reputaţie proastă? Poate s-a prostituat la 13 ani? Nu m-ar mira. Uită-te la ea, cu

sânii ăia imenşi şi gura aia apetisantă!

Mă năpustesc asupra lui într-o clipă, ridicându-l de pe scaun. 11 strâng atât de tare de cravată, că se sufocă, iar ochii dau să-i sară din orbite când mă apropii cu faţa de a lui.

- Taci dracului din gură!

Larsen expiră cu greu, zâmbind, deşi sunt pe cale să-l strâng de gât.

? o sa iei 'a ^taie^ Haide, Lancaster! Nu mă spe-

- iau *• ; .koare de aici atât de repede, că nici nu *o* să-ti

d»siJn,a Hm no«, Ş'nu vreau decât SÎM ?ter® zambetul de pe faţa ţr jnie?te cu f ^ate atingi de un singur tir de păr din capul ei, o să le spun Lla, filmări. O să le arat tuturor ce ai făcut În ultimii doi ,UtU (Tsăuit de fete şi de protejarea intimităţii lor. Până la urmă, aiU , mulţumească atunci când o să se afle şi toată lumea ^vadă ce nenorocit eşti.

jn ochii lui se citeşte o combinaţie de teamă şi furie.

Ore e treaba, mă? De ce îţi pasă atât de mult dacă mă culc cu w jau nu?

^¡n primul rând, nu l-ar lăsa niciodată pe un scârbos ca tine să o atingă- în al doilea rând, îmi pasă pentru că îmi place de ea, ceea ce nu pot spune despre tine.

înţepenesc în momentul în care scot cuvintele pe gură. complet şocat.

îmi place de ea.

Chiar îmi place,

„Ce naiba?"

-Haide, Crew! Lasâ-l în pace!

Mă întorc şi îl văd pe Ezra care clatină uşor din cap. îl ignor şi mă uit înapoi la Larsen.

- După cum am spus, dacă te atingi de ea, o să-ţi rup fiecare os. Dacă o filmezi făcând orice, chiar şi zâmbindu-ţi, te omor.

II arunc, şi se împiedică de scaun, căzând.

Ne uităm unul la altul plini de nervi, în timp ce stau deasupra lui, ca pumnii încleştaţi. Gâfâi. Sunt atât de nervos!

u urăsc pe cretinul ăsta. Atât de mult!

Mă. întorc şi plec din camera comună, cu Ezra pe urmele mele. Ce naiba, omule? De ce te iei de Larsen? întotdeauna l-am lăsat ut pace.

t ./entru ca a,h fost nişte idioţi, crezând că facem bine şi că îl pro-unul dintre noi. a na'ba cu asta!

| un nenorocit. M;1 şterg la gură cu mâneca vi lic confruntat.

IV ce? IV ce contează acum?

Mă întorc spre prietenul meu.

la cina cu lamilia Beaumont mâine seară, l-xprcsia lui li/va trădează faptul că a înţeles.

«>1 ce? ('iezi că o să se culce cu Wren? I.as-o balta' h speriată, că nici nu s-ar uita la el.

I am văzut vorbind pe hol mai devreme. Cred că are H în idiotul ăla.

Nu ar trebui. Nu ştie?

Probabil că nu.

Nu ştia. Şi nici nu ştiu dacă a crezut ce i-am spus. în mintea mea nu pot să nu mi-o imaginez cu Larsen. Râzând cu el, în timp ce tipul îi câştigă uşor, uşor încrederea. Profitând de latura aceea a ei care are nevoie de atenţie, cea pe care nu o arată nimănui. Vrea atenţie. E disperată după ea. Iar el o să i-o ofere S-ar putea chiar să încerce să o drogheze.

înainte ca ea să-şi dea seama, nenorocitul ar putea să i-o tragă Şi pot să văd asta. Pot să văd totul în mintea mea şi nu am de gând să permit să se întâmple.

Nu pot.

Nu o voi face.

f

Capitolul 14

lvmi

-îmi pare râu, Dovlecel, dar nu voi putea ajunge mâine la expoziţie-

-Siaj, ce? Vorbeşti serios? îmi pun telefonul mai aproape de ureche, sirângându-l atât de tare, că aproape mâ dor degetele. Am venit acasă doar ca să mergem împreună.

- Ştiu şi mi-aş dori să-ţi pot da alt răspuns, dar a intervenit ceva, zice tatăl meu.

Mă aşez pe canapeaua din catifea albastră din camera de zi, urând cât e de tare. De rigidă. La fel ca loaLe celelalte lucruri din apartamentul acesta rece şi steril în care locuiesc părinţii mei.

-Ce a intervenit?

-Mă întâlnesc cu nişte clienţi în seara asta La cină, spune, pe un ton cald. Ştii cum este.

Aşa e mereu. Dar, din nu ştiu ce motiv, mi se pare că minte.

- Vineri seara?

- Lucrez şapte zile pe săptămână. Ştii asta.

Pune iritat, şi mă simt prost pentru că nu l-am crezut.

Ştiu, ai dreptate. Doar câ._. sunt deva mă vită. închid ochii si las

'Oale emoţiile să mă cuprindă. Am avut o săptămână proastă şi abia aşteptam să văd expoziţia mâine.

Măcar o dată i voiam sa iasă ceva în favoarea mea.

. M n t t i c a
Murphy

şi iu sunt dezamăgit. Dovlecel. Poate putem m«ᵣ.. Mi ¡11 plăcea sil vilii expoziţia ci. ff?e

dₐ,ă

Sc termină la sfârşitul anului, ii amintesc. Şi wec-k • era cel mai hun pentru mine. Trebuie să mă pregătesc ' ! „* 3Cesta menele linale, iar apoi vine Crăciunul. Ziua mea. pentru Poate putem merge în săptămâna dintre Crăciun lionî sugerează. n revţ

Dar e săptămâna cu ziua mea. F. posibil să am planuri

Cu cine, asta nici nu mai ştiu.

Chicoteşte.

Aşa este. Fetei mele ii place să se bucure de ziua ei cât de poate.

Numai tatăl meu m-ar face să mă simt prost pentru ceva cechi el a început. Când am împlinit zece ani, a făcut ca ziua mea să fie ur eveniment important, încercând să o facă specială, având în veder, că este în acelaşi timp cu una dintre cele mai importante sârbâtor ale anului. A avut grijă ca festivităţile de ziua mea să dureze zile întregi, spre supărarea deloc secretă a mamei mele. De atunci a devenit o tradiţie.

- Ce planuri ai? întreabă când nu spun nimic.

- Voiam să plec din oraş, recunosc, dându-mi deodată seama că nu mai vreau să merg cu nimeni anume.

Mă gândisem să o întreb pe Maggie, dar tot nu vorbeşte cu mine de la incidentul cu Fig, aşa că ce rost ar avea? Probabil mă urăşte, iar ea era ultima mea prietenă adevărată.

- Unde te gândeai să te duci? într-un loc cald?

- De fapt, mă gândeam să merg undeva la munte, cu multă zăpadă. Sună confortabil să stau într-o cabană din lemn şi să beau ciocolată caldă lângă foc.

Sigur par o fată prostuţă când spun asta cu voce tare.

- Nu vrei să mergi într-un loc tropical?

. M n t t i c a

Murphy

Majoritatea oamenilor vor să meargă la plajă iarna. Ce zici de Aruba?

O vacanţă tropicală înseamnă să port costum de baie şi să-nu arăt corpul. Tipi care să mă privească şi să se uite cu lăcomie la sann mei. Nu-mi place să-i expun. Sunt atât de... mari.

să merg în Aruba, tali, spun tară vlagă.

N“ "f$_{in}$ regulă. Ce ai zice să o rog pe Veronica să caute ni>te $^{Bil'e}$. line? Poate să facă nişte cercetări şi să ţi olerc câteva

• .şpntru »** W

l'^{Kaţ}”î .stecare să te uiţi, sugerează.

°f$^{lU\ n}$|$_{ne\ e}$ Veronica?

Secretara mea. A început acum câteva luni. Ştiu că ţi am spus

^ Abţine- Pa, sigur. Ar fi drăguţ.

i$_n$cerc doar să te ajut, Dovlecel. Ştiu că eşti ocupată cu •oala cu examenele finale şi proiectele de sfârşit de semestru. V-r Miica se pricepe să facă planuri de călătorie. Se ocupă mereu de

ale mele.

- Mulţumesc! Ar li grozav. Chiar voiam să plănuiesc această călătorie pe cont propriu, dar se pare că nimeni nu mă lasă să fac ceva singură. Iar eu le permit. Mă gândesc să mă duc mâine la expoziţie. - Cu mama ta?

-Nu. Nu cred că ar vrea să meargă cu mine. Am încercat să discut cu ea despre această artistă acum câteva săptămâni, atunci când am auzit prima dată despre expoziţie, dar nu a fost interesată, în ultima vreme, nu prea o mai interesează ce fac.

Tonul lui devine serios.

-Nu vreau să te duci singură.

-De ce? Am mai fost la expoziţii acolo. Cunosc zona.

Se află în Tribeca, într-un cartier care nu e râu famat, dar, pentru tatăl meu, nici un cartier nu este suficient de bun când vine vorba despre mine.

- Niciodată singură. Voi trimite o maşină pentru tine. Doar sună la birou mâine când eşti gata, şi vor veni după tine.

- lati. Pot să iau un taxi..., încep, dar mă întrerupe.

-Sub nici o formă! O să foloseşti maşina mea.

Tonul vocii lui îmi spune că nu va permite altă variantă.

-Bine.

Wbesc incet şi, pentru o clipă, închid ochii şi îmi doresc sa tiu ᵘ cient de curajoasă încât să-i spun că o să tac ce vreau.

^ᵃʳ ⁿ~° f*tc. Niciodată nu o fac.

Muma la e acasă? mă întreabă.

Nn. I- la cină eu nişte prieteni

Pufneşte.

Prieteni. Sunt sigur. Păi, atunci, ne vedem mâine dup O să ajung pe la 14.00.

amia^!

Stai puţin, nici măcar nu eşti aici?

Sunt în l lorida. Mă întorc mâine, în fundal se aud,.

melodioasă, feminină, şi il aud pe tatăl meu cum acoperă leleiT^

ca să poată vorbi cu ea. Trebuie să plec, Wren. Ne vedem mâine

le iubesc!

închide înainte să apuc să- i răspund.

Arunc telefonul pe canapea şi îmi las capul pe spate, uitându la tavan. La obiectul de iluminat scump şi complex care străluce T deasupra capului meu. Totul în casa asta este scump. Unele obiecte sunt de nepreţuit.

Mă simt de parcă nu le pot atinge. Prea speriată să nu stric ceva de neînlocuit. Artă. Obiecte. Lucrurile sunt mai importante pentru mama şi pentru tata.

Eu? Fiica lor? Uneori, mă întreb dacă eu contez. Dacă nu cumva am devenit un alt obiect cu care să se laude.

Un obiect de artă la care mai e mult de lucru.

Mă ridic de pe canapea şi încep să mă plimb prin casă. Pe hol, trecând pe lângă tablourile imense de pe pereţi. Cele asupra cărora bate lumina atât de frumos, încât toată lumea de pe stradă le poate vedea. Cei care apreciază arta ar da orice să intre în această casă. Să arunce măcar o privire la tablourile, sculpturile şi piesele care umplu apartamentul nostru.

Eu nici măcar nu le mai văd. Nu mai înseamnă nimic.

La fel ca mine.

Mă închid în camera mea şi încerc să o analizez cu ochi cri tic. Nu există pală de culoare. Mama a tăcut asta intenţionat, ca să nu fie în contrast cu orice obiect de artă ar decide să pună aici. Pentru că, da, chiar şi dormitorul meu este un potenţial loc în care să şi expună ea piesele. Piesa pe care tatăl meu mi a cumpărat-o anul trecui de ziua mea este agăţată pe perete. Este o pânză cu urnu

ici pe departe atât de mulLe ca aceea
ţ»c care mi-o ţ,u3Sicr' n f a t ş i gumă mestecată 1it
culori aprinse lipită în IU a.,j p puţin scârbos.
¿lfeTi^iel0C! â mă prefac că o ador când mi-a oieril-a
A trebui' íta,iou şt mă uit la cuvertura de pe pat.
Pernele ne-
plec d^lângă (âblia metalică a patului. Mobila albă.
Pozele
?re Ş> S^ri^ pereţi... fiecare dintr-o altă perioadă,
Dccând eram
prieteni. Dinainte să ne schimbăm, să creştem şi
mai
ţ ne îndepârtaiii.
âcum vorbim pc Instagram, pnn coinentam şi
uneori mesaje, mers mai departe, în timp ce eu
simt că am rămas blocată. ^Mă văd în oglinda
de pe perete şi mă duc spre ea, uitându-mă (dine.
M-am schimbat într-o pereche de blugi şi un
hanorac ne- gm înainte să plec din campus, şi,
dacă mama m-ar vedea acum, ar
spene că arăt neîngrijită.
poate că da. Dar măcar mă simt confortabil, îmi
dau jos hanoracul şi mă uit la sânii mei,
încruntată. Urăsc modul în care tricoul alb de
bumbac se întinde din cauza lor. Mama rr.ereu
îmi spune să ţin o dietă, dar nu cred că o să mă
ajute. La final, tot o să am sânri mei, care nu sunt
ca ai ei. Ea nu are forme. Trupul ei arată aproape
ca al unui băiat, şi se străduieşte di n greu sa se
menţină aşa.
în timp ce eu mă lupt cu formele mele şi încerc
să-mi ascund sânii în cele mai strâmte sutiene,
doar ca sa o mulţumesc.
E obositor să pretind că sunt ceea ce nu sunt.
îmi scot tricoul şi îi dau drumul pe jos, lovin.du-l
cu piciorul. Mă descalţ. îmi scot şosetele. Apoi,
blugii, pe care îi arunc zgomotos spre perete.
Rămân în mijlocul camerei, doar în lenjerie

intimă.

^ete^E dc vârsta mea poartă chiloţi tanga sau sexy, din dante [a]- Sutiene transparente – sau, uneori, nici nu poartă. Le poartă [Ca] [ere] *[mci]”[e]dere. Să se simtă sexy. Să-i provoa- _ [aie]ţi. pe fete sau pe orice persoană cu care sunt. Pe orid-hainek[i>ermit] ^ desprindă fiecare strat şi să vadă ce se află

IM

I „ „„ privr.« lenjeria «şa. Suni doar obiecte vesti$_{m(,n|}$ p,- t are mi sc parc ci Ic pori dintotdeauna. Am încep,^ $^{4/}$ dezvolt dc miei. cam în clasa .1 cincca, şi a fost ntât <|$_{e}$ $_{N}$i probe/ primul meu sutien. Mlnzâtoarea s-a mirat ci p$_{f)r}$”’$^{eni,f”'}$ ntât de marc la o vârstâ atât dc fragedă. Iar mama m-a priva’$^{C”M}$ dezgust evident.

întotdeauna sânii mei mi s-au părut o povară

Mă întind, desfac inchizătoarea, iar sutienul alunecă p$_{P}$ p gâ mine, căzând pc podea. Sânii nici sunt dezgoliţi, iar sfâm ^ 1111 sc întăresc pc măsură ce mă uit la ei. Sunt roz, areola e mare ^ ’ seamănă cu nimic din ce am văzut pe internet, unde toate fetele , sâni mici şi sfârcuri drăguţe.

Nu că m-aş uita la sfârcuri, dar... sunt curioasă. în ultimul timp am fost curioasă în legătură cu multe lucruri.

îi cuprind în mâini, strângându-i cu palmele. îi apropii, ¡ncer când să fac un decolteu mai adânc. Mă întorc într-o parte şi mă uit la mine. La abdomenul meu. La lăţimea şoldurilor. La picioare. Sunt atât de palidă. Aproape transparentă, iar venele albastre mi se văd pe sub piele.

Mă gândesc la Natalie, la corpul ei perfect şi la sânii ei mici. La picioarele ei lungi şi la încrederea evidentă pe care a afişat-o când s-a aşezat pe genunchii lui Ezra, de parcă locul ei ar fi fost acolo. în tot acest timp privindu-l pe Crew de parcă ar fi fost o friptură suculentă, iar ei i-ar fi fost poftă de carne roşie. Cum ar fi să mă port ca Natalie?

Nu am nici cea mai vagă idee.

Mă întorc iar cu faţa la oglindă, îmi cobor braţele şi îmi dau jos chiloţii înainte să mă răzgândesc. Rămân complet goală şi mă uit la imaginea mea. Trupul meu expus complet, doar pentru mine.

Fixez cu privirea smocul de păr pubian şi ce se

ascunde sub el. Adică nu sunt o idioată. Ştiu la ce foloseşte un vagin. Am menstruaţie în fiecare lună. Uneori, am şi dureri. Când eram mai mică, aveam dureri tot timpul, iar menstruala mea era atât de neregu lată, încât mama m-a pus să iau anticoncepţionale, tară să-i spun-' tatălui meu.

,v,ir Pf«»rH că iei anticoncc PH°lwle «« înseamnă ca mi J se v eu cine vrei“ mi-a ţinut morală. La vremea a««

-t;' ani ii ultimul lucru la care mă gândeaţi, era să fac ,« î H

i ◊ rf ' „a măril CU un bărbat drăgu* ŷi V0l face destul *-ne* s-ar pul« să-mi placa sau nu, apoi voi face copii. Aşa mi a '^licat mania. La asta trebuie să mă aştept.

' ^pujiincr-cnle. totul sună atât de

rece! îngrozitor! plictisitor.

jvlâ gândesc la Crew. La cum mi-a atins sânul când m-a prins. Sttânsoarea Ini fermâ, trupul tui plin de muşchi lipit de al meu, jeeetek care mi-au mângâiat pieptul precum atingerea unui fulg. Am simţit-

Simt şi acum. Când mi-a atins buzele Ja oră în această
după-amiază.

„Ai o gura senzuală. “

Mă învăluie clocea lui profundă, şi îmi cuprind sânii. îmi mângâi sfârcurile. Mă fac să tresar.

Mă duc să mă întind pe pat şi, când mă ridic pe coate, observ că incă mă pot vedea în oglindă. îmi desfac încet genunchii. Coapsele. Până reuşesc să văd totul. Sunt rozalie.

Peste tot

Nu am mai făcut niciodată aşa ceva, să mă examinez atât de atent. Mă uit la locul dintre picioarele mele, privindu-mă cu adevărat şi mă întreb cum ar fi să mă atingă cineva acolo.

Da, am încercat să mă masturbez înainte – de mai multe ori. De nenumărate ori Dar niciodată nu reuşesc să ajung la orgasm. Mintea mi-o ia razna, şi Încep să mă gândesc la tot felul de lucruri, lucruri care mă îngrijorează. Sau mă cuprinde vina şi simt ruşinea cu care sunt atât de familiarizată.

Ca şi cum aş face ceva rau. în plus, niciodată nu mi-am permis să-mi placă de un băiat. Nu cu adevărat.

Până la Crew. Mă gândesc la el mereu. Şi mă face să simt... tot felul de lucruri. Sentimente pe care nu le-am mai avut şi de «ie devin dependentă.

lelni în mrc mă priveşte cu ochii lui pătrunzători. T₀ câtor cu cure inii spune „Păsăruică" M;i prefac a ₀ Uri J^"^1 Sc<lu *» '13r ()f, *e inii place porecla. 'apt

MS tace să simt că împărtăşim ceva special.

***I I* mă face să mă simt specială.**

Mă întind pe pal, închid ochii şi, trecând peste párul pu^ ating. Mă tachinez. Imi mângâi labiile, încet, înainte şi inapo,' ^ încearcă fiori care îmi taie respiraţia.

E bine.

îmi desfac picioarele şi strecor degetul înăuntru. Nu găsesc d_er pielea caldă, umedă şi alunecoasă. în mintea mea, era doar *(* Chipul lui. Vocea lui. Mâinile lui.

Timid, caut, trecând printre labii, şi înconjor centrul plăcem i_na iute să bag degetul înăuntru, tresărind. Apoi îl scot.

Şi îl bag înapoi.

Ah! Ce bine el

Cum ar fi să mă sărute Crew? Are o gură frumoasă. Buze pli_ne Miroase bine. E puternic. Musculos. Deja ştiu cum e să fiu în braţele lui, dar cum ar fi să mă ţină cu adevărat în braţe? Să mă strângă la piept şi să-şi treacă degetele prin părul meu? Să mă sărute pe tâmplă cu un sărut suav şi dulce?

Tremur doar când mă gândesc la asta.

Când trec cu degetele peste mugurul de deasupra, îmi dau seama că e clitorisul meu. îl mângâi şi gem uşor. Continui sâ fac asta, încercuindu-l. Frecându-l. încep să respir din ce în ce mai repede şi, când îmi strâng mâna între coapse, e şi mai bine. Presiunea. Intensitatea.

Mă întorc pe burtă, cu mâna încă între picioare, şi inii ţin degetele ocupate, aproape

călărind patul. Mâna. Mă frec de saltea şi deschid ochii să mă uit în oglindă.

Arăt îngrozitor. Am părul în ochi, pielea transpirată, sânii mi se balansează şi sfârcurile sunt întărite. îmi arcuiesc spatele şi mă lipesc cu şoldurile de pat, frecându-mi clitorisul cu palma, apoi scâncesc.

„Ai fost sărutată vreodată?“

iU"te la ureche în imaginaţia mea, atingându mi pielea lnr' Tremur şi clatin din cap. dorindu mi ca el să fie primul C^^ruUV BuzeU lui sunt moi şi calde, iar prima atingere a *cift*[111] **SI**

'dă mâna laopartc şi o înlocuieşte cu a lui, mângâindu mă I . 't încrezător! Atât de stăpân pe corpul meu. iar eu il las să preia a>^,u, A?a cum tac cu toată lumea din viaţa mea.
‘’’’par cu el nu-mi displace.

Vreau asta.

Mă întorc din nou pe spate, cu degete frenetice, cu respiraţia citată, căutând senzaţia necunoscută pe care o simt crescând în interiorul meu. E aproape înfricoşător cât de profundă pare. cât de misterioasă! Ca şi cum nu aş şti ce este, dar ştiu.

Însă nu mi-e frică. O caut, şi aerul mi se opreşte în piept, membrele mi se încordează, picioarele îmi tremură şi mă mângâi din ce în ce mai repede. Ţip şi rămân complet nemişcată.

„Atât de sexy, Păsăruică.“

Apoi mă cutremur, trupul meu e mistuit complet, şi gem când orgasmul mă loveşte din plin. Parcă nu am nici un control asupra corpului meu, şi orgasmul pare să se întindă la infinit. Dispare aproape la fel de repede, şi rămân acolo, tremurând, transpirată. Abia pot să respir, iar inima îmi bate atât de repede, încât aş putea să jur că fac infarct.

Deci despre asta e vorba. Cum ar fi ca altcineva să-mi provoace un orgasm? Crew?

închid ochii strâns şi mi-l imaginez în pat, lângă mine, căutân- du-mi gura cu a lui, degetele lui între coapsele mele, făcând magie. –

Dumnezeule! şoptesc şi mă uit în gol la tavan.

Poate că nu e nimic în neregulă să-l doresc pe Crew. Poate merit să mă îndrăgostesc, să ies la

întâlniri, să las un băiat să mă sărute ore întregi şi să mă atingă oriunde vrea. Ce e greşit în asta?

^'mic. Absolut nimic. Aşa cum a spus Crew, suntem doar nişte adolescenţi plini de hormoni care vor să se relaxeze.

Adică nu e ceva ce aş spune vreodată, dar are dreptate.

Mii nil prin i .muTâ şi îmi dau seama că nu suni suni agilală. l'oalc iliiar pu(în fruslrală. **Vreau** să |ₙ .
sen/a (ia aceea. ·ʳâiesc (jjₙ
c*
n0lJ

Vreau loiul.
(ii (ivu

Capitolul 15

HVi'fl

Cobor din maşina şi tresar când simt valul de aer rece care îmi loveşte obrajii. E neobişnuit de frig, în ciuda soarelui care străluceşte pe cer, şi probabil nu m-am îmbrăcat potrivit pentru aceasta vreme, îmi trec mâinile peste fusta strâmtă de pieie pe care mama mi-a cumpărat-o acum câteva luni şi pe care am aruncat-o imediat în fandui şifonierului. Nu am mai purtat niciodată aşa ceva, aşa că nu ştiu ce a făcut-o să creadă că aş purta-o.

Dar în dimineaţa asta m-am trezit cu o altă hotărâre. Mă extind. Fac haruri noi şi diferite. încă nu ştiu care sunt lucrurile acelea, dar unul dintre ele este să-mi caut independenţa. De asta şi port fusta de piele, care nu dezvăluie nimic, dar care totuşi mi se pare îndrăzneaţă, şi puloverul pe gât din caşmir bej. în mod normal, nu aş alege să mă îmbrac aşa, pentru că nu vreau să atrag atenţia.

Dar nimic în legătură cu dimineaţa aceea – sau eu mine – nu pare normaL

fa fel ca noaptea trecută, când nu am luat cina şi am rămas închisă în camera mea. Am deschis calculatorul şi am căutat pagini de internet cu filme porno, uitându-mă în jur ca şi cum aş fi descoperit pe cineva care mă privea făcând ceva interzis înainte sa mă uit la ^ hhuuleţ de douăzeci de minute cu un cuplu făcând tot felul de ᵘᶜnui în diferite poziţii.

A fost revelator. Indiscutabil excitant. Când l-am vâ hat At Antic i sex oral femeii, cu Im/ele. limba şi mâinile J* j ca . u mâinile în pârul lui, Irăgându I mai aproape, dul complet controlul şi m am masturbat din nou mi am imaginat că cineva îmi Ikea mie asta. f>

Cineva anume, cu ochi albaştri şi un zâmbet batjocoritor, , ce mă privea aproape implorându-l să o facă. Chiar ina, ie coboare capul între picioarele mele şi să mă lingă

Dumnezeule! Sunt un dezastru. Serios. De ce am fante/,,

E îngrozitor.

Sunaţi-mă sau daţi-mi mesaj când sunteţi gata de p re. domnişoară! Şoferul îmi dă cartea lui de vizită cu numărul telefon. Voi veni imediat.

Mulţumesc! îi zâmbesc şi iau cartea de vizită, în timp ce inch, de portiera. Apreciez.

Mă intorc şi mă îndrept spre uşa galeriei, apoi intru. Mă intâm pină o asistentă prietenoasă, o femeie care nu pare mult mai mare decât mine şi care mă priveşte cu tot mai mult interes.

- Bună dimineaţa! Bine aţi venit! Vă pot lua haina?

- Bună dimineaţa! îi răspund şi o las să mă ajute să mă dezbrac de haina bej. Mulţumesc!

Se uită la mine cu atenţie şi se încruntă.

- Nu sunteţi fiica lui Cecily Beaumont?

Bineînţeles că mă recunoaşte. Mama este renumită în anumite cercuri din lumea artei, mai ales în Manhattan.

- Da, sunt.

- Oh, este o onoare să vă cunosc! zice. Eu sunt Kristin.

- Bună, Kristin! îi strâng mâna pe care mi-a întins-o. Eu sunt Wren.

- Mama dumneavoastră o să vă însoţească în dimineaţa aceasta? întreabă Kristin plină de speranţă.

- Din păcate, nu. Avea alte planuri.

Nici măcar nu am invitat-o. Nu am mai văzut-o de ieri, când ani venit acasă, dar ştiu că a fost prin preajmă.

Dezamăgirea de pe chipul ei era evidentă.

Mihaela Murphy

i nar mă bucur că sunteţi aici. Sunteţi o admiratoare a , păcat-

|(|j Ham[1'1] este artista ale cărei opere sunt expuse în galerie. [|1aP]colecţie este inspirată destul de mult de Picasso, dar indii [L'|] tinia [C]-ji- .letalii. Lucrările ei sunt proaspete, dar familiare, cu o deproP[rule<]f **fefIllflÎlM****

pa spun şi niâ uit prin galerie. Nu sunt mulţi oameni aici în ■ata aceasta, dar am ajuns devreme, imediat după deschidere, î'r'să găsesc o piesă pe care să o cumpăr.

Kristin zâmbeşte.

Asta este fantastic! A vândut deja câteva tablouri, dar mai sunt multe dintre care să alegeţi.

- Mi-ar fi plăcut să fiu aici la deschidere, dar sunt la liceu în timpul săptămânii, aşa că nu am putut, recunosc.

*** -Deschiderea a fost un succes. A fost de ajutor şi faptul că l-a adus pe logodnicul ei, faimosul jucător de fotbal. Era atât de mândru de ea. Kristin zâmbeşte. Sunt atât de drăguţi împreună!**

-Sunt sigură, murmur, ştiind totul despre povestea lui Hannah. Cum o fi să ai alături de tine un bărbat aşa frumos şi de succes? Care să te susţină şi să-ţi susţină cariera? Există multe lucruri scrise despre el, dar nu şi despre ea, şi mi se pare fascinantă.

Cred că de asta sunt atât de atrasă de opera ei.

-Vreţi să vă arăt expoziţia sau preferaţi să o exploraţi singură? -Dacă nu vă deranjează, aş vrea să mă plimb singură puţin. Dar vă voi chema dacă am nevoie de ceva, îi spun cu un zâmbet slab.

-Bine, sună grozav. Sunt pe punctul de a pleca, dar continuă: Pot să vă spun doar cât de mult o admir pe mama dumneavoastră şi tot ce a făcut pentru lumea artei? Este atât de generoasă şi se pricepe atât de bine. Sunteţi norocoasă că aţi învăţat atât de multe de la ea!

Aud asta des, însă rareori mă include cineva aşa cum o tace ea.

îmi indrept umerii, simţindu-mă mândră, sâple -[U] 'Umesc' vo* spune că aţi zis asta, ii răspund înainte

lui tablcT^ *U' ^ristin mă urmăresc când mă opresc în ţâţa prirnu- [u'] P[riv]*ndu-l pierdută. Nu mi se pare că am învăţat nimic

de la mama. Adică probabil am învăţat ceva, dar în mar uilându mă la ea şi la ce face, nu pentru că şi-ar f, ^?ar,e ca să mă înveţe despre artă şi colecţii. Am învăţat totui^' 'S singură, cu ajutorul tatălui meu, care intervenea uneo lprr,:iPe priile păreri. r' Cupr0

!ji ol colecţionează, dar ea este adevăratul colecţionar FI pentru tot, dar ea este cea care alege aproape fiecare piesă o au. De a lungul mariajului lor, s-au completat recipr)(^ Car* ultima vreme lucrurile par... diferite atunci când sunt în pre '' ** 'n Ca şi cum nu le-ar mai păsa unul de celălalt.

Sau de mine.

Mă trezesc din propriile gânduri şi încep să mă plimb pnn lerie, oprindu-mă în faţa fiecărui tablou şi analizându-l cu ochi ^ tic. Toate sunt superbe. Pictează cu mişcări îndrăzneţe şi culori O imagistică puternică ce nu lasă loc de interpretări. Majoritate tablourilor sunt cu oameni. Bărbaţi. Femei. Animale. Un peisaj, car- este deja vândut, probabil fiind unicul de acest fel.

Invidiez persoana care l-a cumpărat.

Continui să mă întorc la un tablou anume. Fundalul este verde aprins, iar o femeie stă pe podea, cu o pisică lângă ea, suficient de departe încât să nu o poată atinge. Femeia are braţul întins, nefiresc de scurt, iar pisica se uită direct la mine, în timp ce femeia priveşte spre pisică.

Imaginea prezentată în tablou e aproape tulburătoare, şi plec de lângă ea de fiecare dată.

Apoi revin în faţa ei.

- Cred că acesta îţi place cel mai mult, se aude o voce masculină profundă, familiară.

Rămân nemişcată, respiraţia mi se opreşte, apoi mă întorc incet şi ¡1 văd...

Pe Crew Lancastcr lângă mine, cu privirea aţintită la tabloul din faţa noastră.

Ce caută aici? De unde a ştiut? De unde a apărut? Nici nu am văzut când a intrat în galerie. Bănuiesc că eram prea captivată <■ fiecare tablou la care m-am uitat.

- Ce faci aici? îl întreb Iară aer.

it că e o expoziţie în Tribeca de acum până la sfârşitul [An\[aiun gândit să o vizitez. îşi bagă mâinile în buzunare şi se anullli- N şj tu eşti aici din acelaşi motiv? uită,a n1'n^ că îmli vine să-l pocnesc. Sau să-l iau în braţe. Mi se Af>r^apm făcut să apară ca prin vis. Oare momentul acesta chiar pare că l-"„

csie_pa. Chiar asta fac. ne parcă n-ar şti.

Ce **coincidenţă! îşi îndreaptă atenţia înapoi spre tablou, studi- 1 înainte să se apropie şi să citească descrierea de pe cartonaşul de lângă Hmm. Interesant! Acesta se numeşte *Două pisicuţe'.***

C C Nu Mă duc spre tablou, trecând pe lângă el, ca să citesc numele

tabloului...

Două pisicuţe.

Când mă întorc spre el, chicoteşte, iar pe faţa mea sigur se citeşte uimirea.

-Nu pot să cred că se numeşte aşa.

- Eu pot. Nu se presupune că arta este provocatoare?

Mă uit la el surprinsă. încă nu-mi vine să cred că e aici. în faţa mea. Arată atât de bine, îmbrăcat într-o pereche de blugi, un pulover de culoarea antracitului şi o geacă neagră. O pereche de adidaşi Nike în picioare şi un fes pe cap, pe care şi-l dă jos şi îl îndeasă în buzunarul gecii, rămânând cu părul răvăşit.

Sunt tentată să i-l aranjez. Să-mi trec degetele prin el. Să văd dacă este atât de moale pe cât pare.

- De ce crezi că îmi place tabloul acesta? îl întreb.

- Pentru că te tot întorci la el.

- De cât timp eşti aici?

- De suficient de mult timp încât să văd că te-ai întors deja de trei 0fi la el. Vine mai aproape şi coboară vocea. Cumpără-l, Păsăruică! Ştii că îl vrei.

Cuvintele lui îmi clocotesc prin vene, şi mă întorc cu spatele a el. sâ mă uit din nou la tablou.

se engleză, în original, Two Pussies, joc de cuvinte pornind de la ■ficaţia cuvântului pussy (şi „pisicuţă", dar şi „vagin, vulvă" (n.red.)

Wnlflr imi place ccl mai mult I atât de vibrant!

Verdele ostc < uloâren ta preferata?

Simt < nm !a»c im pas spre mine, corpul lui aproap,. |,

,lc al meu Nn mişi nici un muşchi, ca sâ nu I ating, f| cs,, 'r„nfl" •

Nu îmi place rozul. Sau roşul f./it inainte să I jntr,"' , uloarea la preferata?

Verdele Se apropie şi îmi şopteşte la ureche, exact , mi am imaginat noaptea trecută. (:a ochii tâi.

Picioarele încep să-mi tremure, şi strâng clin genunchi a ,lu mi privirea. încercând să-mi recapăt suflul. Ce vrea sa ,pi).

C,e vrea să Iacă?

Ai de gând să-l cumperi? E atât de aproape, incât respirat, îmi gâdilă urechea. Gâtul. îmi înalţ capul şi ii întâlnesc prtvir.- , tensă, iar gura mi se usucă pe măsură ce ne studiem unul pe celai Ar trebui. Instinctul iţi spune că ăsta e alesul.

Strâng din buze, de teamă să nu spun ceva prostesc, cum c ar fi acela.

Dar nu spun nimic, înghiţindu-mi cuvintele care ¡mi stau pe limbă.

- Hai să ne mai plimbăm o dată prin galerie! ii sugerez. Vreau sa mă asigur că asta este piesa pe care mi-o doresc.

-Nu faci niciodată ceva impulsiv, Păsăruică? întreabă pe un ton cald. Aproape sugestiv.

- Nu. Nu chiar.

- Ar trebui să încerci cândva.

- De ce?

- Uneori, este eliberator să faci ceva fără să te gândeşti.

Nu ştiu cum este să te simţi eliberat. Să te simţi liber. E un concept necunoscut. Mereu mi se spune ce să fac, unde şi când să tac Am fost controlată întreaga viaţă.

Arta mă face să mă simt liberă, ii spun.

Îi ploua cu ploaie de săruturi într o
viuță

tşi înclină capul.

Ce vrei să spui?

Îi greu de explicat. Mă uit înapoi la tablou. Când mă uit la el. simt că aş putea fi o altă persoană. Ca fata de pe podea eare işi do reşte ca pisica să vină la ea ca să o poată mângâia.

C

chicoteşte- C crezi că încearcă să spună artista?

.-e vrea să spună, dar asta văd. Frustrare. Vrea să fie \ju Ştiu 9

hitâ Nu aSta vrem *

• 1 | el

nimic, dar privirea lui vorbeşte de la sine.

^Toţi reacţionăm diferit când vine vorba despre artă, continui. te atât de minunată. Nu e doar un lucru. Reprezintă atât multe. Un milion de idei, gânduri şi viziuni. â priveşte apreciativ şi cu o voce profundă şi răguşită

- \dor cât eşti de pasionată de artă. Şi de frumuseţe.

Clipesc, surprinsă de complimentul lui.

-îmi plac lucrurile frumoase.

-Şi mie. Mă priveşte de sus până jos, de parcă mă vede pentru prima dată. Vorbind despre lucruri frumoase, îmi place cum eşti îmbrăcată.

Nu mă deranjează că privirea lui zăboveşte asupra pieptului meu. -Mulţumesc!

-Nu e ce porţi în mod normal, îmi ridic bărbia.

- Mereu mă vezi doar în uniformă.

- Adevărat.

- Dar încerc ceva diferit.

- îmi place, zice şi zâmbeşte. Cumpără tabloul!

Nici nu mă gândesc înainte să-i răspund.

-Bine.

Zâmbeşte mai larg.

■Şi, după ce-l cumperi, putem să mergem să luăm prânzul.

- \ rei să iei prânzul cu mine?

Mă încrunt. Dacă fac asta, dacă mă duc eu el, dinamica dintre n°i s-ar putea schimba.

Mi-ar putea schimba viaţa, i rei să iei prânzul cu mine? ncuviinţez uşor din cap, în timp ce inima inii bate nebuneşte. „Da, şoptesc.

(V părere aveţi despre expoziţie, domnişoară Hea Vraja se rupe când apare asistenta galeriei. Ku şi (r Umont? cern spre Kristin, care stă în faţa noastră, zâmbind W ^ lni' >3r 1 minunată! îi răspund. Mi e greu să mă hotârâs să cumpăr.

Ceţa Mr>„

Se gândeşte la acesta, spune Crew şi arată spre tab|", căruia ne allam.

f>u

lnf« ta

Kristin râde.

Este frapant, de la culorile folosite şi până la nume (artista a vrut să şocheze puţin cu această expoziţie.

-E vorba despre culoare, îi spun şi mă uit din nou la tabio,, dau seama că şi Crew mă priveşte cu atenţie. Modul în care s! la mine e aproape tulburător. îmi place verdele.

- E frumos, spune Kristin melancolică, cu privirea la tablou r văd în ochii ei. Şi-l doreşte. Le doreşte pe toate. De asta lucrează , Probabil este studentă la istorie, o femeie care vrea să fie înconjurat- de artă care îi transmite ceva. De lucruri frumoase care sâ o facă sa siintă că e pe punctul de a exploda.

Cunosc sentimentul.

- Il voi cumpăra, spun şi citesc pe chipul lui Crew aprobarea faţă de alegerea mea.

- Minunat! Mă duc să pregătesc factura pentru vânzare, zice Kristin înainte să pornească spre partea din faţă a clădirii.

- O alegere grozavă, spune Crew după ce ea pleacă.

- Mulţumesc! Chiar îmi place. Mă uit la tablou – tabloul meu simţind o strângere de inimă pe măsură ce îl privesc. Dar nu ştiu unde o să-l pun.

- La tine acasă?

- Presupun. Dar nu vreau să fie parte din colecţia părinţilor mei. Acesta este al meu. Mă uit iarăşi la Crew. Doar al meu.

1
'K

Capitolul 16

Wren

După ce am finalizat tranzacţia şi suntem gata de plecare, Kristin îmi aduce haina, Crew o ia de la ea şi mă ajută să mă îmbrac. îşi trece mâinile prin părul meu, atingându-mă la ceafa când îl scoate de sub guler. Continuă să-şi strecoare degetele printre şuviţe, mângâindu-mi părul, iar eu mă uit la el, fără să pot să-mi îndepărtez privirea.

- Nu voiam să ţi se prindă, murmură, iar eu încuviinţez din cap, fără să-mi pot găsi cuvintele.

Aşa că nu spun nimic. Cad pe gânduri atunci când îmi dau seama că nu e o fantezie pe care mi-am creat-o în minte aşa cum am făcut noaptea trecută. Chiar e aici, în faţa mea, şi mă priveşte cu atenţie. La fel de atent cum îl privesc şi eu.

Poate să simtă? Atracţia dintre noi? Chimia? Sau este doar din partea mea? Sunt doar o fetiţă atrasă de un băiat care nu este deloc interesat de mine? Oare doar îmi face pe plac? Se joacă cu mine?

Crew a venit aici, la expoziţie, să mă caute. Singurul motiv pentru apariţia lui este că a vrut să mă vadă.

Pe mine.

Mă conduce afară din galerie, cu mâna pe spatele meu, ghidân- ^n-mâ spre intersecţie. Se uită în ambele sensuri înainte să mă ia Ţ.° 9* să trecem strada, spre Mercedesul negru parcat la colţ. beşte ^ costum negru coboară de pe scaunul şoferului şi zâm-

Aţi găsii im musafir, domnule l.ancastcr!

Da. răspunde ('.rcw. Wren, el este Peter.

Inii pare bine să vă cutumei îi spun. Fste un bărbat mai ţ stă. eu părul grizonanl şi «chi căprui, calzi.

Domnişoară. Peter înclină din cap înainte să deschidă p”rt din spate. întâi intru cu. iar (rcw mă urmează, şi „Şa s” jn^' r * lăsându ne într o linişte absolută. Singurele sunete pe rar” j „„ sunt cel al motorului care vibrează ritmic şi al inimii mele care , cu putere.

Unde vrei să luăm prânzul? mă întreabă Crew încet

Mă face să tremur.

Nu ştiu.

Ridic din umeri, iar stomacul îmi chiorăie în semn de prote-a

Nu-mi aduc aminte când am mâncat ultima dată.

- Ţi-e foame?

Felul în care se uită la buzele mele mă face să spun:

- Sunt leşinată de foame.

- Şi eu, zice şi zâmbeşte galeş.

Şi eu la fel.

După ce căutăm puţin pe telefon, ne hotărâm sâ mergem la un restaurant care nu e prea departe de galerie şi care serveşte şi mic-dejun, şi prânz.

Intrarea restaurantului Two Hands este pictată într-un albastru vesel şi vibrant, iar, când intrăm, sunt captivată de decorul simplu şi aerisit. Totul este din lemn alb sau deschis la culoare, cărămida este vopsită în alb, iar din tavan atârnă obiecte de iluminat imense, din fire metalice.

Fata de la intrare ne conduce la singura masă liberă, o masă înghesuită, de două persoane,

1

alăturată la fereastra care dă spre stradă Când ne aşezăm, genunchii ni se ciocnesc, iar eu mă înroşesc

-Cât eşti de înalt? il întreb după ce chelneriţa ne aduce meniul.

Se încruntă.

-Dece întrebi?

-Oh! Te-ai lovit de mine.

- Îmi pare rău!

S

„ Nu m-a deranjat, recunosc şi simt că obrajii im, tau,

esWP1' wpid. Ai picioare lungi. «.cee,«*

1

Ştiam că e înalt. Eu am doar 1,65.

,Toţi membrii familiei Lancaster sunt înalţi contlmr Majoritatea, blonzi. Cu ochi albaştri. Arătăm cam la fel.

Dacă toţi bărbaţii din familia Lancaster sunt ta fel de frumo ' precum Crew, atunci probabil sunt superbi.

şi

Reapare chelneriţa, extrem de veselă când ne ia comanda de băutură. Are părul vopsit într-un roz aprins, tuns bob, şi poartă 0 **pereche de ochelari roz care se asortează. E adorabilă.**

_ Doar apă, îi spun zâmbind.

- La fel, adaugă Crew.

- Grozavi Voi reveni în câteva minute să vă iau comanda. Pleacă, şi mă uit după ea, observând cât de încrezătoare pare. Ar trebui să fii ca să îţi vopseşti pârul aşa.

-îţi plac fetele cu părul roz? îl întreb pe Crew.

Mă priveşte cu ochii lui albaştri.

-Prefer brunetele.

-Serios?

Crew încuviinţează din cap.

- Cu ochi verzi şi pasionate de artă,

-Spui asta doar aşa. Iau meniul şi mi-l pun în faţă, încercând să mă concentrez la ce citesc, dar cuvintele îmi tremură în faţa ochilor. Simt cum mă priveşte, iară să spună nimic, şi asta mă nelinişteşte. Într-un final, las jos meniul. Ce e?

-Chiar crezi că »spun asta doar aşa“, când am venit după tine la galerie? Chiar crezi că a fost o coincidenţă?

Clipesc, captivată de intensitatea lui.

-Mu, Nu mai spune nimic, şi nu pot să mă abţin. Dar de ce eşti aici?

-Dececrezi?

- Mă urmăreşti?

Hâde, un sunet aspru, lipsit de amuzament. Se opreşte pe cât e tepede a început.

Mir aşa mi se parc, deşi nu o spun.

Ai spus i â <> să slai cu ochii pe mine după ce arn

Asta a losl doar o scuză.

Şi alunei de ce? Nu înţeleg. Nu suni cu nimic sp,.(1)| y .ui expresia sceptică de pe chipul lui, continui: Nu, chiar ' sunt naivă, protejată şi ridiculizată la şcoală pentru con-,?, '<n' mele Oamenii nu le plac atunci când ii faci să se simtă în-

Crezi că faci oamenii să se simtă incomod?

încuviinţez din cap.

Ştiu că o fac. Nu le place inelul şi ceea ce reprezintă ki,|" ca să I vadă. Inelul acesta începe să fie din ce în ce mai mult „ră, mai ales după ce am făcut noaptea trecută.

Mă cuprinde ruşinea când imi amintesc.

- Eu cred că eşti curajoasă.

- Sau proastă.

- Nu proastă, Pâsăruică. Proastă niciodată.

-Te simţi vreodată prins în capcană? Ca şi cum există aştep târi să faci toate aceste... lucruri – lucruri pe care nici măcar: vrei să le faci. Oamenii vor să te porţi într-un anumit fel. Niciodată nu te lasă să faci lucruri pe cont propriu. Ca şi cum nu te cred în stare de nimic.

Strâng din buze, întrebându-mă dacă am spus prea multe.

- Tot timpul, zice el încet. Fiind cel mai mic din familie, tata încearcă să mă ţină sub control.

- Fiind singură la părinţi, tata face acelaşi lucru.

- Dar abia dacă mă bagă în seamă. în jumătate din timp. am impresia că uită că exist, continuă.

Uneori, mi-aş dori ca tata să uite că exist. Oftez. Nu ştiu cum e să fiu eu.

- Cred că asta încerci să fii acum, zice.

Cuvintele lui îmi dau speranţă.

Chiar crezi asta?

Sigur că da. Fşli mai puternică decât crezi. Trebuie doar sa-» întinzi aripile şi să reuşeşti să zbori. îşi pune mâna peste a mea ?i îmi mângâie degetele, un curent licărind la atingerea noastră. Când Iaci IH ani?

■ua de Crăciun, recunosc.

ıjfl d« apIclP'e' Nu*ţi indePărteazâ iar mie îmi p|a- '^Atingere0 lui posesivă, felul în care mă analizează, faci

ieV*\Winsa t>(?ai"zez 0 Petrecere a doua zf sputl_

'^parlamentul părinţilor mei. Dar nu ştiu. Ridic din umeri.

\u ¡un priet611*'

- Ba da, ai.

.Nici unul dintre ei nu-mi este cu adevărat prieten.

Nu spune nimic preţ de câteva clipe, iar eu interpretez tăcerea lui a pe o confirmare. Până când zice:

- Eu sunt prietenul tău.

până în acest moment, nu l-aş fi considerat niciodată pe Crew

laiKaster prietenul meu.

-Chiar eşti? şoptesc.

- Sunt orice vrei să fiu. îmi prinde degetele întTe de lui şi duce mâinile noastre împreunate la buze, sărutându-mi suav mâna.

Simt atingerea până în adâncul sufletului, până la os. Mă aplec spre el, cu buzele întredeschise, gura uscată, dorindu-mi să-mi găsesc cuvintele să-i explic cum mă face să mă simt.

Ca şi cum totul ar fi posibil.

- Ar trebui să dai petrecerea, spune.

Îmi trag mâna şi mă aşez la loc pe scaun.

-Nu cred. O s-o anulez.

-Poate ar trebui să mă laşi să te scot în oraş de ziua ta, îşi pune din nou mana peste a mea, ca şi cum nu se poate împiedica să mă atingi

De ce se poartă aşa frumos? De ce brusc îi pasă? Parcă ar şti ce ™ ^cut aseară. Că m-am atins gândindu-mâ la el, iar acum e aici, Şi au înţeleg schimbarea lui de comportament.

Mă întreb dacă nu are motive ascunse...

- Vrei să mă scoţi în oraş de ziua mea? De ce? v°cea mea sună piţigăiată, şi strâng din buze.

Apare chelneriţa, care ne întrerupe, şi Crew îmi dă druinul la ânâ. 0 pun îu poală, strângându-mi palmele, frământându-niă,

Hi

. |imp ,c chclneriln itc spune despre specialităţile zilei. i$_{ar\ eu}$

, clez disperată opţiunile din meniu.

Ce aţi duri? mă întreabă vesela.

Uso. panicată, cer o salată, iar Crew mă priveşte surprins]" tj a. w comandă un burger cu brânză şi cartofi prăjiţi.

Stomacul îmi chiorăie la gândul de a mânca un burger şi regrp(imediat alegerea făcută. Har nu am de gând să o schimb.

Nu pot să mănânc burger cu cartofi prăjiţi în faţa lui.

Pupă ce chelncriţa pleacă, începem să vorbim despre lucruri mai simple. Şcoală. Artă. Locurile în care am fost, lucrurile pe care |e"arn văzut. Inii povesteşte despre fraţii lui. Despre surorile lui. îi poves tesc şi eu despre părinţii mei. dar fără să dau prea multe detalii Nu vreau să ştie că în ultima vreme relaţia noastră este deteriorata Nu-mi place cum mă face să mă simt.

Când soseşte mâncarea, sunt deja lihnită şi mă uit cu disperare |a salată, simţind cum mirosul prânzului lui Crew îmi face stomacul să chiorăie. Mă uit cum îşi duce burgerul la gură şi muşcă din el, rămânând cu privirea aţintită la buzele lui. La modul în care mestecă. în care înghite. Cum ia câţiva cartofi şi îi bagă în sosul de roşii inainte să-i vâre în gură.

înfig furculiţa în salată de parcă încerc să omor verdeţurile şi o îndes în gură, plină de frustrare, dorindu-mi să aibă măcar o bucăţică de pui. E bună, dar sunt sigură că peste o oră imi va fi din nou foame.

-Mă priveşti mâncând şi pare că vrei să-mi furi burgerul din mână, spune Crew la un moment dat, amuzat.

-Arată delicios, recunosc.

-De ce nu ţi-ai comandat şi tu unul?

Mai ia o muşcătură.

-Nu mănânc în mod normal carne roşie, recunosc, ceea ce e adevărat.

De ce? Mijeşte ochii. Nu crezi că eşti grasă, nu-i aşa?

(.latin din cap. Ridic din umeri.

Poate? Nu ştiu. Trebuie sâ fiu atentă la greutatea mea.

- Ai sâni mari, Păsâruică! Atât. Şi un fund frumos.

Spune complimentele cu atâta uşurinţă, că mă face să roşesc.

mari, şoptesc şi mă uit la pieptul meu.

'SUllt-hiar «u sullt Se uită la ei cli Pe$te> Parcă trezi ndu-se -^u'u s| ţntindeburgerul spre mine. Vrei o gură?

¿¡ntr-o' tra" nce pentru o gură. încuviinţez, şi îmi dă să mănânc,

— . jderul în faţa mea, iar eu muşc. Când simt aromele expJo- Funin j ţ" gUră, gem şi îl savurez mestecând încet.

m m£ priveşte cu buzele întredeschise. Burgerul pe jumătate

- -at încă atârnă în mâinile lui.

!',an Eşti sexy când mănânci.

Mă înroşesc şi mai tare.

-Sigur arăt ca un porc.

-Absolut deloc. Pune burgerul pe farfurie şi o împinge spre itune. la nişte cartofi!

ţmparţim farfuria lui şi terminăm în câteva minute, uitând de salată. Când chelneriţa revine, Crew mai cere cartofi şi mă lasă să-i mănânc aproape pe toţi, privindu-mă tot timpul cu amuzament.

pare că mă găseşte distractivă, iar asta e deopotrivă încântător şi înspăimântător. Nu ştiu ce facem, dar hotărăsc să nu mă mai întreb care sunt motivele lui şi să mă bucur.

-Nu mi-ai răspuns la întrebare, îi spun încă devorând cartofii. Se încruntă.

-Ce întrebare?

- De ce vrei să mă scoţi în oraş de ziua mea? Sorb o gură de apă. Kid nu mă cunoşti.

-încerc să te cunosc.

- Şi uneori încă te porţi ca şi cum nu m-ai plăcea.

-Lafel ca tine,

Zâmbeşte.

Of, e atât de frumos când face asta!

-Nu vreau să ies de ziua mea cu un băiat oarecare^ spun încet. -Nu sunt „un băiat oarecare", cum spui tu. Ne ştim de ceva timp, ilce> ca f* cum e complet normal să vrea sâ mă scoată în oraş,

-Şi te-ai purtat urât cu mine din prima zi, ii reamintesc.
~Eşti aici, la un restaurant, şi iei prânzul cu mine, ncâ zâmbeşte, şi îmi vine să-i şterg zâmbetul cu o palmă, rau cu un sărut.

Da. hím', mai mull cu un sărut.

Imi drog glasul şi hotărăsc să fiu curajoasă pentru prim viaţa mea. a,ă''n

Acum. mă placi, Crew? Sau încerci să mă păcăleşti» (I /ra o ascuns după colţ şi ne filmează? Sau poate Malco|m să mă placă şi mai puţin. ‘ Par**e**

IV chipul Ini se citeşte furia, iar ochii îi licăresc în vreme priveşte urât. Ce

Nimeni nu ne filmează pe ascuns. Nu mă pune în a cu Larseȵ! **oala**

Nu fac asta, dar... Nu mai spun nimic şi mă uit pe fereastră \ ştiu dacă ar trebui să am încredere în tine.

Mai sinceră şi reală de atât nu pot fi. Să îmi petrec timpul cu Crew e fascinant, dar şi-

înspăimântător.

Dintr-o multitudine de motive. Şi bune, şi rele.

Când mă uit iarăşi la el, văd că mă priveşte serios. Nu spun nimic pentru mult timp şi mă foiesc pe scaun.

- Ar trebui să ai încredere în mine, spune până la urmă. Te plac, Păsăruică. Şi nu umblu după fete oarecare în galerii de artă, sâmbătă dimineaţa. Nu e stilul meu.

îmi plec uşor capul, fără să pot ascunde zâmbetul care îmi apare pe faţă. O mie de fluturi se zbat la mine în stomac, iar aripile lor mă fac să mă simt ca un copil.

- Am o întrebare pentru tine, spune când mănânc ultimul cartof.

Mă opresc din mestecat şi înghit înainte să vorbesc.

- De fiecare dată când începi aşa, urmează să deschizi un subiect incomod pentru mine.

-încercăm să ne cunoaştem, ai uitat? Sunt curios în ceea ce te priveşte.

- Bineeee, zic, lungind cuvântul.

Despre inel. Cum s-a întâmplat? Se uită la mâna mea. Halul de castitate sau cum se numeşte. De ce te-ai dus?

- E o poveste lungă.

- Am toată ziua ca să te ascult.

Se reazemă de scaun şi se a.şază confortabil.

elEiite, e atât de enervant uneoril Întrebândti-mă întol-
p0Tcntri desP« care nu vreau să vorLiesc' iată-mă aici, gata să-i spun totul.

^ început înainte de inel. Când aveam 12 ani, am făcut ceva

AU speriat pe părinţii mei.

^'ochii îi licăresc de curiozitate.

as^ întâmplat?

Am primit primul meu telefon şi am intrat imediat tn nişte co- ntuiităţi de pe internet legate de lucruri care mă interesau. în mare ' arte; formaţii muzicale de băieţi.

_ One Direction?

Încuviinţez din cap-

-E ca un ritual de iniţiere pentru fete de vârsta mea.

-întotdeauna l-am preferat pe Harry, mă tachinează el. Când ¡] privesc surprins, continuă: Am o soră, ştiu cine sunt cei de la One Direction.

-Toată lumea îl iuheşte pe Harry, Eu îl preferam pe NialL Dar în fine. Flutur dintr-o mână. Am petrecut mult timp pe internet şi am cunoscut un băiat. Avea 15 ani.

-Âsla ar fi trebuit să fie primul indiciu care să-ţi dea de bănuit. Ce băiat de 15 ani intră pe internet ca să vorbească despre One Direction?

Crew îşi dă ochii peste *cap.*

- Aveam doar 12 ani. Nu ştiam. Ridic din umeri, în defensivă. Am început să vorbim. Mult Mi-a cerut o poză, şi i-am trimis. Şi el mi-a trimis. Multe. Era chiar drăguţ. Simpatic. Părea că mă înţelege atunci când nimeni nu o făcea.

Amintirile mă fac să mă opresc. Eram credulă. Complet inocentă. Am crezut în el atât de mult, am crezut că putem fi împreună. Că poate fi iubitul meu.

- Ce s-a întâmplat? mă întreabă Crew încet.

- A vrut să ne întâlnim. în Central Park într-o zi frumoasă de pnmăvarâ, aşa că *am* acceptat Strâng din buze şi privesc în gol.

801 luat nişte prieteni cu mine. Nu m-au lăsat să merg

Mónim
Murphy

singură.

-Ai prieteni buni.

Aveam Drumurile noastre s au despărţit de când I ancasler lipul nu a apărut, iar eu am fost... devastată. Am Ven1'' ore întregi ¡11 pare. până s-a întunecat. Prietenii mei au înc ^,ep„t mă consoleze, dar eu am plâns în mijlocul parcului, crezând^ ^ lost părăsită. (and am ajuns acasă şi am verificat, aveam mai an> mesaje de la el cum că el chiar fusese în parc. Ba chiar m i**

se, dar era supărat că am venit cu prietenii mei. A spus ci, (tù singura, yoiaţ ,

Dacă ar li avut 15 ani, nu i-ar fi păsat, sublinie Crew.

Exact. Şi 1111 avea 15 ani. Avea 39. Era căsătorit şi aven Pozele pe care mi le trimisese erau cu băiatul lui cel mare. im, p,'f' deodată pofta de mâncare şi împing farfuria. M-am simţit atât ,• umilită.

- Cum ai aflat că era un tată pervers care voia să se culce cu, fetiţă? întreabă, negru de furie.

- După întâlnirea ratată, nu mă puteam opri din plâns. Eram atât de tristă! Nu am mai vorbit la fel de mult cu el, iar el a tot în cercat să mă convingă să ne vedem, dar am refuzat. Am crezut că o să mă păcălească din nou şi nu o să vină. Mă bucur că nu m-am dus. Răsuflu gâtuită. Părinţii mei au văzut că sunt supărată, dar nu am vrut să le spun nimic. Până la urmă, tata mi-a umblat în telefon şi a aflat despre relaţia pe care o aveam cu el. El a descoperit cine era cu adevărat după ce a angajat un detectiv particular. A fost atât de umilitor!

- Ce s-a întâmplat după aceea?

- Se pare că tipul a mai vorbit cu alte fete de vârsta mea, s-a întâlnit cu câteva dintre ele şi le-a violat.

-Dumnezeule!

Crew pare cu adevărat surprins.

încuviinţez din cap.

- Ştiu. Am fost norocoasă. După ce s-a întâmplat asta. părinţii mei... tata... a devenit foarte protector. Nu mă lasă să merg singură nicăieri. Trebuie să îi spun mereu unde suni. Mi au instalat un program de urmărire pe telefon. Nici măcar nu m-au lăsat să mai petrec nopţi acasă la prietenii mei. Am fost complet izolată, ii explic.

Mónim
Murphy

- Sună îngrozitor.

■ eram mereu speriata. Nu mai aveam încredere în A ^'.yjecata mea. Instinctul m-a înşelat, iar asta m-a durut, j^ine saU ,n obligat să vin la Lancaster, deşi nu voiam. Voiam părinţ» mei şi sămergla acelaşi liceu ca ei, dar părinţii doreau să fiu în siguranţă. Tata nu avea încredere în mine.

!Wi re simţi în siguranţă la Lancaster?

' ţ ^tima vreme, nu. În ultimii trei ani, nu am ştiut ce se întâm- bănuiesc că m-am simţit în siguranţă. Ignoranţa e o bine- 1 iv'ântare, nu-iaşa? Chiar înainte sâ împlinesc 15 ani, tata a venit la ^iirae să-mi povestească despre balul de castitate şi ce înseamnă. Ce reprezint Voia să nli Promit mie ?i să jur că nu mă voi culca cu nici un băiat până când mă mărit. Cred că îşi făcea griji că voi lua decizii greşite, pe care le voi regreta. La fel ca... înainte.

- Asta e... destul de serios, spune Crew. Şi nu ar trebui să plăteşti toată viaţa pentru o singură greşeală.

.Are dreptate. Ştiu că are.

- La momentul acela, era exact ce aveam nevoie. Ce credeam cu adevărat. Credeam că încă o fac, dar acum... nu ştiu.

Crew se încruntă.

- Ce vrei să Spui?

Mónim
Murphy

-Am aproape 18 ani. Şi, după cum ştii, nu am fost sărutată niciodată. Nu pot să-mi trăiesc viaţa complet ferită, nu? Trebuie să experimentez. Să cunosc băieţi. Sa ies la întâlniri. Să-i sărut. Să-i las samă atingă. Nu-i aşa?

Capitolul 17

Crew

intreaga zi a fost o revelaţie. Descoperirea atâtor secrete despr Wren, pe care mi le dezvăluie rând pe rând, puţin câte puţin. Până rămas descoperită în faţa mea, iar acum mă întreabă dacă ar trebui să iasă la întâlniri şi să lase tipi s-o atingă şi s-o sărute.

Numai cuvântul „tipi", la plural, îmi face sângele sâ fiarbă. Nu vreau să o atingă nimeni.

în afară de mine.

- Asta depinde de tine, îi spun într-un final şi îmi pun braţele încrucişate pe marginea mesei. Vrei sâ ieşi cu alţi tipi? Sâ-i săruţi'' Să-i laşi să te atingă?

- Nu pot să rămân virgină la nesfârşit, şopteşte.

- Nu e ca şi cum trebuie să te duci să ţi-o tragi cu cineva din prima, izbucnesc, precum un dobitoc gelos.

-Nu vreau să fac asta, răspunde imediat. Doar că... în ultima vreme, am avut nişte gânduri. Am tăcut nişte lucruri.

Declaraţia ei mă face al naibii de curios.

-Cum ar fi?

Wren clatină repede din cap şi îşi coboară privirea.

-Nu pot să-ţi spun.

- De ce nu?

- E prea jenant.

e îndurerată.

Plte Păsăruică! E vorba despre mine. Suntem într-un

***hc pu* înconjuraţi de oameni. Cât de rău poate să fie? Aromiţi că nu o să râzi de mine? şopteşte spre masă.**

„Uită-te la niine! Ea ridică privirea, şi încerc să rămân senin. Nu ji ,âd de tine.

' Nicodată nu aş râde de ea. Nu aş moi face asta. Nu după ce ;i împărtăşit atâi de multe lucruri cu mine. A fost atât de sinceră.

pe vulnerabilă.

_ Bine- Oftează tremurat şi se uită la mine. îşi trosneşte gâtul în stânga, în dreapta, ca şi cum s-ar pregăti să intre în ring pentru o luptă. Am fost singură noaptea trecută şi... Of, Dumnezeule, nu *pot* să spun asta cu voce tare!

£ roşie ca racul. Orice a făcut, e ruşinată de asta. Nu-mi pot imagina decât câteva lucruri pe care sa Le fi făcut, aşa că decid să le spun pentru ea.

-Te-ai... atins?

Face ochii mari.

-Da.

Penisul îmi zvâcneşte.

- Te-ai penetrat cu degetul? încuviinţează din cap.

- Ai avut orgasm? încuviinţează din nou.

-Decâteva ori.

Dumnezeule! Deja sunt excitat.

~M-am uitat şi la un film porno. Pentru prima dată. Până la capăt. Adică am mai văzut chestii. Poze. Fîlmuleţe. Ştii vum este Pe internet. Nu poţi să eviţi chestiile sexuale. Sunt peste tot. Dat „l-am uitat timp de douăzeci de minute la un film cu un bărbat şi o foaeie. Şi a fost atât de... fierbinte. Pare agitată. De parcă o

excita şi ^°ar să se gândească la asta.

Mă foiesc pe scaun.

~ C® ţi-a plăcut cei mai mult?

Se încruntă.

Ce vrei só spui?

Presupun că îmi place tortura. F singurul motiv logi$_{t}$ p$_{(\cdot n|}$ pun asemenea întrebări. $^{Car\iota}$_

Ce parte din film ţi-a plăcut cel mai mult? Ce te-a $_{ex}$< n mai mult din ce ai văzut? Ce lăceau?

Ah! Iar se înroşeşte. Se uită în jur ca să verificedacă s<- cineva la noi, dar nimeni n-o face. Localul e plin de zumzetul r!"„ vcrsaţiilor din jur. F. atât de jenant! Mă excit doar când mă gând. la asta.

Excitată şi udă îmi vine să zic, dar tac.

îşi face vânt cu mâna, şi se mi pare cel maidrăguţ lucru.

- Haide, Păsăruică! Vorbesc încet. Spune-mi!

- Când el i-a făcut sex oral. Vorbeşte atât de repede, că pare să spună un singur cuvânt.

„Cândeli-afacutsexoral."

Dacă se înroşeşte mai tare, obrajii îi vor lua foc.

- A avut orgasm când el a făcut asta?

-Cred. Nu ştiu. Părea destul de fals. Foarte intens. Clatină din cap. La mine nu a fost aşa.

La naiba! Acum, nu mă pot gândi decât la cum arată faţa lui Wren când are orgasm.

- Vrei să fiu sincer cu tine?

- Da, şopteşte ea.

- Sunt surprins că îmi spui asta.

- Şi eu. îşi acoperă faţa cu mâinile şi datină din cap. N^{T}u ştiu ce e în neregulă cu mine.

-îmi place. îşi desparte degetele ca să se uite la mine. Continuă să vorbeşti!

Rade şi işi pune mâinile în poală.

Sunt convinsă că iţi place.

Nu-ţi face griji! Secretul tău e în siguranţă.

Se opreşte din râs.

r

s el- probabil sunt proastă că recunosc asta, dar să ştii că am ' in tine, Crew. Am încredere că nu o să spui nimănui ce o am inărturis

Asta e problema cu păsăruica mea – are prea repede În- *ieTC* în oameni. N-am de gând să-l las pe idiotul de Larsen ^ o fire Ş'să) a)utc să_ţi explloreze sexualitatea. Ştiind cât a fjsfde uşor pentru mine sâ-i câştig încrederea, e posibil ca lui Larsen sâ-i fie mai uîor- O cunoaşte de mai mult timp. Părea să se simtă confortabil în prezenţa lui când ¡-am văzut vorbind ¡a şcoală.

Nu pot permite sâ se întâmple asta, Trebuie să-i distrag atenţia. Să o împiedic să meargă la cina din seara asta.

Chelneriţa aduce nota, şi ii dau cârdul meu. Se ocupă de plată şi încearcă să facă conversaţie, dar nu pot să fiu atent. Sunt distras de Wren, care îmi zâmbeşte de dincolo de masă şî murmură „mulţumesc* pentru că plătesc acest prânz.

I-aş plăti mai mult decât o masă, deşi a fost o tortură plăcută. Să o privesc. Să îi dau sa mănânce. Să ascult sunetele pe care le-a scos, gemetele joase şi cuvintele de apreciere.

A fost ca un nenorocit de preludiu.

-Hai să plecăm de aici! spune când chelneriţa îmi returnează cârdul şi nota.

Deja mă ridicasem şi îmi pun geaca şi fesul, Sunt gata să o ajut pe Wceu, dar mi-o ia înainte şi îşi trage haina pe ea, îşi ia geanta şi se îndreaptă spre uşă.

O urmez afară, scoţându-mi telefonul şi trimiţându-i un mesaj lui Peter, ca să vină să ne ia. Lucrează de mulţi ani pentru familia mea şi este un angajat loial, lacut.

Discret

fetact omul de care am nevoie acum.

Peter apare după câteva minute, iar eu îi deschid

portiera lui nm, care urci pe bancheta din spate, apoi o urmez şi închid por- **era în** **urma mea.**

Unde mergem? întreabă Peter. privindu ms
ª prin coi
retrovizoare. K'iru^

(ondu prin oraş timp de <■ oră, tc rog! ti arunc , H'ren şi văd i â se uită la mine confuză. Nu vreau ca I,r'Vlr'' **lij, mine îrrcă.** Ja **'â,se i" „-tr**

Zâmbeşte uşor. Frumos.

Nici cu.

Bine. spune Peter încuviinţând din cap şi porneşte m$_a$ Unde mă duci? întreabă Wren cu o voce suavă.

Aş putea să i răspund într-o mie de feluri, care mai de car« vulgare şi sexuale, dar nu spun nimic. Fata asta este atât de dul – bună şi de pură, că aproape mă doare. M-am purtat atât de cu ea atâta vreme. Am alergat-o acum câteva zile şi aproape ,~ făcut-o să mă implore să nu-i fac nimic.

Am ajuns departe amândoi. Nu vreau să o sperii cu o atitudine prea directă. Dar, la naiba, vreau fiecare bucăţică din ea. Buzele Sânii. Vaginul. Fundul. Vreau ca fiecare parte din corpul şi ş$_u$. fletul ei să fie a mea, şi, când termin, după ce am făcut sex iar şi iar, până la epuizare, vreau să se uite la mine ca la un zeu. Ca la zeu, ei – şi să-mi facă mie promisiuni, nu tatălui ei. Vreau să iau meiul acela pe care i l-a pus el pe deget şi să-l arunc. Să o fac să uite ce toate promisiunile.

Mai mult decât orice, o vreau pe ea.

- Unde vrei să mergi? o întreb uitându-mă la paltonul ei.

La cât e de gros. Pare scump.

Oare ce ar spune dacă aş întinde-o pe bancheta din spate şi as cobori între picioarele ei? Dacă i-aş oferi puţin din ceea ce a văzut în filmul porno de noaptea trecută?

Peter probabil nu s-ar uita.

Mda. Nu. Nu am cum să fac aşa ceva. Nu vreau să o

sperii. Iar el nu merită sâ o vadă dezbrăcată. Nimeni nu ar trebui sâ o vadă aşa.

în afară de mine.

-Oriunde vrei tu. Se reazemă de spătar şi mă priveşte drâ găstos. încrederea ii licăreşte în ochii verzi. Simt durere ».an

***vid* acest iucru, pentru că, dacă diata, tSj**

se *întâmple,* pentru câ nu sum *b* *t u* *S* W. – *şl* *peste* măsură.

Un *la* s?a cev$_{a}$ _ *Q* *abtl* <> si

Iar acesta me ultimul lucru ne

pe car ∗ *vreau să-] fa$_{c}$*

Capitolul 18

Wrcn

îmi lipesc obrazul de pielea rece a banchetei şi îl privesc pe Crew Lancaster, fără să-mi pese că aş putea părea ridicolă. Nici lui nu p$_{are}$ să-i pese.

E aproape copleşitor cât este de frumos, de atrăgător. îmi place că obrajii lui se înroşesc puţin din cauza aerului rece. Asta il face sa pară mai tânăr. Mai delicat.

Deşi nimic din chipul lui Crew nu arată că ar fi delicat. Are trăsături proeminente, pronunţate. Pomeţii ascuţiţi, mandibula fermă şi bărbia pătrată. Sprâncene închise la culoare, acum coborâte în vreme ce mă priveşte, iar ochii lui albaştri devin din ce în ce mai calzi, ca şi cum i-ar plăcea ce vede.

Şi mie îmi place ce văd.

Singurul lucru pe care il pot considera delicat la chipul atrăgător al lui Crew e gura lui. Are buzele rozalii, buza de jos mai plină decât cea de sus, iar acum le are întredeschise şi se uită cu atenţie la ale mele, înainte să-mi întâlnească privirea.

Simt cum mi se face cald, şi nu din cauza paltonului gros pe care il port. Se gândeşte să mă sărute. Sunt sigură de asta. Şi e tot ce-mi doresc. Vreau să ştiu ce gust are. Cum sărută? Dulce şi blând? Aprig şi pasional?

Poate o combinaţie între cele două.

Dacă te mai uiţi aşa la mine, o să...

L'fi rniíícu? de săruturi într îp viată

Votealmscpi«de.

Vjd cum i ^ mi?că pieplu1, de pard ;1r illspira adâllt:. poale pu-

'^Îpotsâfiutras la răspunt3ere pentru ce-aş putea face.

Spune-mi ce vrei să-mi fad!

poate gândi **peşi sunt speriată, vreau să aud fiecare**

cuvânt murdar la care se pe toate.

Se uită ia şofer.

Su vreau s-o spun cu voce tare. S-ar putea să te ruşinezi, păsăruică!

_ Ba nu. Promit! îmi strâng coapsele, încercând să eliberez tensiunea dintre ele, dar e mai rău. Şopteşte-mi la ureche!

Crew se întinde peste mine şi îmi desface centura. O dau laopar- te si îl las să mă ia de mână şi să mă tragă mai aproape de eL Când ajung la mijlocul banchetei, îmi pune iar centura, atingându-mi pieptul când o închide.

Suntem atât de aproape, încât îi pot vedea conturul obrajilor. îi simt căldura corpului, ceea ce face să-mi fie şi mai cald. Ne privim, totul devine mai intens, şi înghit în sec, gata să spun ceva, când se apropie şi îmi şopteşte uşor la ureche:

-Vreau să te sărut. Să te gust. Să te sărut pe gât. Să te muşc uşor. Să-mi bag mâinile pe sub puloverul tău, pe sub sutien şi să-ţi strâng sânii Să-ţi ciupesc sfârcurile, îmi îndepărtez privirea, gâfâind.

-Ţ-aş da jos puloverul, Fusta. Te-aş săruta peste tot. Ţi-aş spune cât de frumoasă eşti, pentru ca eşti atât de frumoasă, Wren. Cea mai frumoasă micuţă pasăre pe care am văzut-o vreodată, închid ochii, bucurându-mâ de

compliment.

-Ţ-aş băga degetele în chiloţi şi aş descoperi că eşti uda. Numai Pentru mine. Te-aş atinge până m-ai implora să te fac să ai orgasm ᶜᵃⁿ<î ^ întâmpla, te-aş pune să-mi lingi fiecare deget. , ᶜˢᶜ^ᵈ ᵖᶜk'* î* descopăr că mă priveşte cu ochi întunecaţi.

Ma uit între picioarele lui şi văd că e excitat, umtiezeule! Oare ce-ar face dacă aş întinde mâna şi l-aş atinge?

Vine ^ mai aproape, buzele lui aproape imi ating |ohl|i şi Imi înăbuş un geamii. Urechii,

Apoi aş face acelaşi lucru cu limba. Te-aş linge pcM(. ai ţipa şi ai avea un orgasm atât de puternic, incit să simţi câ”|^

Inima imi bate cu putere, iar pieptul stă să-mi explodeze^''1' pe dureros. Se îndepărtează şi mă priveşte în ochi.

Asia ţi-aş face. Pentru început.

Atâtea promisiuni pe chipul lui. în cuvintele lui. Şi ¡mi dai| ma că nu mai vreau să i fiu promisă tatălui meu.

il vreau pe el. Nu mă interesează dacă nu durează. Poate nici vreau să dureze.

Vreau doar să ştiu cum este ca un bărbat să-ţi ofere un orgasm Să i simt pârul intre coapse în timp ce mă dezmiardă cu limha r.u degetele. Vreau să-l ating. Peste tot. Vreau să-i simt gura peste a mea şi limba penetrându-mă.

Mă întind spre el fără să mă gândesc şi îi dau jos fesul, scoţând la iveală părul răvăşit. îmi trec mâna prin şuviţele mătăsoase şi i le aranjez, fără să spun vreun cuvânt. Iar el mă lasă. fără să spună nimic, închizând ochii, parcă bucurându-se de atingerea mea.

Sper că ii place. Asta e tot ce vreau. Să-l fac să se simtă bine, sperând că şi el va face acelaşi lucru pentru mine.

- Nu vreau mai mult decât săruturi, îl avertizez, ca să nu creadă că îi voi permite să meargă mai departe de atât.

- Nu vreau decât să te sărut, mă asigură, zâmbind aproape invizibil.

Zâmbetul acela mă face să mă îndoiesc. îl

amuz? Nu ştiu cum să mă simt. Nerăbdătoare. Agitată. Speriată. Pregătită.

Toate cele de mai sus.

- Bun... bine. Pentru că, doar ca să ştii, nu am de gând să te las să faci ce vrei.

Nu ţi face griji, Wren! Virginitatea ta este în siguranţă. Face o pauză. Momentan.

Rămân nemişcată, uitându mă la el.

Dacă ce se întâmplă între noi evoluează, atunci da...

Are dreptate.

un ma îi V■ âinile pe după ce ui a, şi el se apleacă uşor, cu Inixele dea

inele-

siip[raa])°[t].”[a]g[tl) nu] o să se termine bine, murmură în timp ce îmi

_ Ştii ca degetele conturul mandibulei.

irasea^ ţi tivesc, urând ceea ce spune.

d» ■ nd şi mai mult faptul ca sunt de acord cu el.

-Eşti sigură că vrei să fiu primul? îmi mângâie obrazul, apoi îşi

-oară degetele prin părul meu şi îmi ţine capul, forţându-mă să-_ [Stt]-vesc. Pentru că apoi o să le vreau pe toate.

încuviinţez uşor din cap, iară să-mi pot lua ochii de la el. Mă ţine [rU]--o transă, şi nu ştiu dacă vreau să ies din ea.

_ O să te fac să te simţi atât de bine, Păsăruică, îmi susură cu voce (Travâ la ureche. Promiţi să faci acelaşi lucru pentru mine?

° – Da, şoptesc şi scâncesc în clipa când se depărtează puţin.

- Atunci sunt al tău. îmi atinge buzele cu ale lui. Numai al tău, în momentul în care buzele noastre se ating, sunt pierdută. Mă sărută o dată. De două ori. Gâtul îi vibrează, iar corpul meu răspunde printr-o palpitaţie pe care o simt între picioare. Cu fiecare atingere a buzelor lui, îmi deschid şi mai mult buzele, rămânând fără aer când limba lui o caută pe a mea, iar apoi se retrage.

Dumnezeule! Vreau să facă asta din nou.

Îmi pune mâna pe obraz şi îmi înclina capul ca să continue sărutul, limba lui tachinând-o pe a mea. Cu fiecare încercuire sau atingere a limbii lui, devin din ce în ce mai conştientă de corpul meu. De cum se trezeşte. De fiorii pe care îi simt în tot corpul. De umezeala dintre coapse. Mâna lui coboară spre gât şi degetele lui mă fac să tremur când îmi lasă şi mai mult capul pe spate, iar sărutul devine [m]ai profund.

Tot corpul îmi izbucneşte în flăcări, şi îl iau de gât, trăgându-l [s]Pre mine. Cu cealaltă mână, Crew mă ţine de talie şi încearcă să a tragă mai aproape, dar hainele

îl împiedică. Se aude un scâncet
™ Strare> ^ îmi dau seama că...
^ Vine de k mine.
ap' numele, şi oftez, un sunet atât de plin de dorinţă, că
s«bpiJ Inarușinez- Dar asta nu-l oprește. îşi strecoară mâinile pe °ver şi îmi atinge pielea goală, tâcându-mă să mă înfierbânt.

(oboi mâinile spre umerii lui, testând cât sunt de puternj Sunetul inii dă. tiraj, şi continui sí I ating, coborând spj ^ oprosi»Aiul ii simt sub palme liAtâile inimii şi am o rCvH^ '1" II afet le/ la fol do niult cum mă afectează şi el p$_{e}$ $_{mj}$$_{n}$,, „ Maşina incepe să meargă mai repede pe străzile oraşului tru o clipă mă întreb unde suntem. Unde ne duce Petcr 'Ptri Mă îndepărtez de Crew, care încă mă caută cu buzele ,, ¡r să-mi recapăt suflul, iar el ¡mi sărută pielea sensibilă de p$_{r}$- buzele umede. Mă gândesc la tata. La maşina pe care a comand, ca să mă ducă la galerie de dimineaţă. La faptul că nu I am mai nat pe şofer să vină să mă ducă acasă. Sigur i-a spus deja tatălui $_{rr}$. Probabil sunt îngrijoraţi pentru mine.

- Cât e ceasul? ¡1 întreb, gâfâind după fiecare cuvânt.

Crew se dezlipeşte de gâtul meu şi mă analizează. E îmbujorat cu buzele umede şi umflate, iar eu il sărut o dată. Şi incâ o dată.

- Uită-te la telefon! şoptesc.

Bagă mâna în buzunar, scoate telefonul şi sc uită la ecran, apoi la mine.

-E aproape 15.00.

Mă cuprinde panica, şi toate sentimentele savuroase, de donnţi dispar imediat.

- Of, nu. Mă uit în jur, pe fereastră, dar nu-mi dau seama unde suntem. Ar trebui să merg acasă.

-Păsâruică, stai...

-Trebuie să plec, ¡1 întrerup. Tata va ajunge în curând. Sau poate e deja acasă. Nu ştiu. Peter?

- Da? răspunde el şi mă priveşte prin oglinda retrovizoare.

Nici măcar nu pol să mă ruşinez că ne-a văzut sărutându-ne pe bancheta din spate. Arăt vraişte. Aşa mă şi simt. Ciutulită, intier bântată şi agitată.

-Poţi să mă duci acasă?

- Bineînţeles. Care este adresa?

I-o spun repede şi mă uit la Crew, care pare destul de agitat.

Ba chiar puţin nervos.

i pare rău! şoptesc, şi simt un fior (ic durere în pkpi. Nu – m i „ s *mă* Efabesc, dar trebuie să ajung atașa, Suni sigură că pâ mei suni îngrijoraţi. ʳ Oare chiar sunt? Poate că nu, dar tata se aşteaptă să fiu acasă, fi” *i* ,-ₐ el să sosească. Nu l-am sfidat niciodată în viaţa mea si ¡aj«..-»!-«* ᴅ^j nu am făcut nimic râu.

Crew se mai relaxează şi îmi mângâie părul, firii cuprinde obrazul-

_>jᵤ vreau să-şi facă griji pentru tine. Trimite-le un mesaj!

Clatin din cap. Asta ar ridica şi mai multe întrebări Ia care *m* vreau să răspund. Nu acum, când Crew ar putea fi martor la interogatoriu.

- Cât mai avem până la mine acasă, Peter?

-Douăzeci de minute dacă nu e foarte aglomerat, răspunde şoferul.

-Mulţumesc! Mă aşez înapoi pe banchetă şi mă uit pe geam, gândindu-mă la tot ce ar putea merge rău. Simt cum Crew mă priveşte şi urăsc faptul că sunt pe cale să am un atac de panică în faţa lui.

Mă ia de mână, înopreunându-şi degetele cu ale mele.

-Nu-ţi face griji, Păsăruică!

-Nu-mi fac, spun, încă privind pe fereastră,

Mi-e teama că, dacă mă uit la el, o să Izbucnesc în plâns.

Se apropie şi îmi spune la ureche:

-Mincinoaso! Te cunosc mai bine

decât crezi înghit în sec cu

dificultate, fara să spun nimic.

De asia mi-e frică.

Capitolul 19

Wren

Intru în casă cât de încet pot şi închid uşor uşa în urma mea încercând să nu o trântesc. în apartament e linişte, ca şi cum nimeni n-ar fi acasă, şi respir uşurată.

- Unde naiba ai fost toată ziua?

Ţip şi mă întorc spre tatăl meu, care stă în capătul holului, chiar lângă cel mai valoros lucru al lor – tabloul imens al lui Andy VVarhol. agăţat pe perete.

Încerc să-i zâmbesc.

- Ce vrei să spui? Am fost la galeria de artă.

- Asta a fost cu ore bune în urmă. Mijeşte ochii la mine. parcă vrând să-mi citească gândurile. Ai fost la galerie în tot acest timp?

Clatin uşor din cap, dar nu spun nimic.

- Vino cu mine! Se întoarce şi începe să meargă pe hol. Nu am de ales şi îl urmez în camera în care aşteaptă mama, îmbrăcată impecabil într-o rochie neagră, elegantă şi ţinând în mână un pahar de vin. Zâmbeşte iritată când mă vede, dar nu spune nimic.

Nu a fost niciodată aliata mea. Nu ştiu de ce cred mereu că ar putea fi. E o cauză pierdută.

-Cum ai ajuns acasă, domnişoară?

Asta vine de la tatăl meu, care mă priveşte supărat. E un bărbat frumos. Cu un început de

chelie, grizonant. Şi ochi căprui plin[1]

.. e de fiecare dată când mă priveşte. Mă înlreb dacá e j$_{e}$ ingr^{i}J^{D}^ $_{ratpe}$nLru mine. Uneori, mi se pnre că numai asta face. tne*“ ‘^dcsc sâ nun!, dar până la urmă tot ar scoate adevărul de ^iL-â mi spun anumite lucruri se consideră tot minciună’ I) [1]
^{p},,$_{a}$te că nu. . ,
? $_{A}$m venit cu o maşina.
Ridica din sprâncene.
Maşina cui? Pentru că a mea sigur nu a fost. Şoferul m a sunat acum câteva OTe, Wrerl. Să-mi spună că nu l-ai sunat să vină ^{F}mc ia. C^nd a ajuns fa galerie, şi-a dat seama că plecaseşi deja.
$^{>a}$ .A **intrat** îu galerie?
Vina mă sufocă. Sigur se citeşte pe faţa mea.
- A condus tocmai până în Tribeca încercând să te găsească, şi úitámplarea face că te-a văzut ieşind cu cineva dintr-un restaurant.
Mă ia ameţeala când îl aud şi mă aşez pe canapea.
- Cine?
Tata vine spre mine şi îmi pune telefonul în faţă. Pe ecran e o poză cu mine şi Crew plecând împreună de la restaurantul Two Hands. Zâmbeam.
Nu cred că am mai fost vreodată aşa fericita.
-Cine este ăsta? mă întreabă tata.
-Crew Lancaster, răspund, surprinzător de calmă.
Se încruntă şi işi bagă telefonul înapoi în buzunar.
-Stai... fini lui Reggie?
-Da, intervine mama, cel mai mic.
-Sunt cu ella şcoală, adaug eu. Suntem în aceeaşi clasă.
- Hram. Se uită la mama. S-ar putea sa fie o variantă mai bună decât băiatul din seara asta.
Mama încuviinţează din cap.
Rămân cu gura căscată.
Despre ce vorbesc? Există un alt motiv pentru cina din sea- ^{Kta} $_{ili}$ afară de faptul că tata vrea să

discute afaceri cu familia ˈ,°u Weller?

Despre ce vorbiţi? întreb când ei nu mai spun nimic. Eu şi ʳᵉᵛvsuntem doar prieteni.

ᵉ ᶜe era la galerie? mă întreabă tata.

ii sună telefonul, şi il scoale imediat din buzunar, i$_{ar}$,i uită la ecran, spune:

IVebuic să răspund.

Si iese din cameră.

Pupă ce pleacă, mama ia o gură zdravănă de băutură Pata viitoare ar trebui să i trimiţi un mesaj tatălui extrem de îngrijorat.

- îmi pare rău! şoptesc, regretând imediat că ¡mi cer sr.”

„-uze p?n tru orice.

Niciodată nu incerc să explic. Sau să mă apăr.

- Ştii cum face.

-Ştiu, încuviinţez şi îmi fac curaj sâ-i pun întrebarea care frământă. De ce ţi-a spus tata asta?

- Ce să-mi spună?

Face intenţionat pe neştiutoarea. îmi dau seama.

- Despre Crew că ar fi o... variantă mai bună.

Ridică bărbia.

- Explorăm diferite opţiuni pentru viitorul tău.

Mă încrunt atât de tare, că începe să mă doară capul.

- Despre ce vorbeşti? Adică să mă măritaţi cu Larsen? De asta luăm cina cu ei în seara asta? Asta este una dintre opţiunile pe care le luăm în calcul?

De ce mă chinuiesc să vorbesc despre „noi“? Mi se pare că ei explorează opţiunile pentru mine, fără să mă includă.

- Nu e un lucru chiar atât de rău de luat în calcul. Provine dintr-o familie bună. Sunt foarte bogaţi, subliniază ea.

- Şi familia noastră nu e bogată? De ce trebuie să ne tăcem griii pentru bani? Nu vreau să

mă mărit imediat după liceu. O să am doar 18 ani.

Numai să spun asta mi se pare ridicol.

-Calmează-te! Nu o să te căsătoreşti după liceu, draga mea. H mult prea devreme. Dar vrem să-ţi găsim o pereche care să-ţi asi gure viitorul. Mai ia o gură de vin, complet relaxată, ca şi cum nimic nu ar deranja-o vreodată.

în timp ce eu simt că viaţa mi se duce de râpă.

. ră vreau să merg la facultate?
'U#^lrfcevidentă•

Pr,v vrei să faci asta, Wren? F o pierdere de timp.

„ când o aud. Sugerează cumva că sunt proastă?

-ª:;, Ridic din umeri, defensivă. Poate vreau să mi iau un uf- As putea călători prin Europa, să explorez toate galeriile „ţii sabat'⁴--

dearpar nu vei putea să cumperi nimic.

jviă încrunt.

*** De ce nu? Chiar azi am cumpărat un tablou.**

, E greu de explicat. îşi coboară privirea şi se joacă cu diamantul imens de pe deget. Nu e verigheta ei. Nu ştiu de unde a apărut ăsta, Jar e atât de mare, încât pare fals. Nu ai înţelege.

Simt un nod în stomac. Nu se poartă ca de obicei.

-Spune-mi!

Oftează şi mă priveşte cu ochi umezi.

-Momentan, trebuie să oprim achiziţiile foarte costisitoare. Obiectele importante de artă sunt scumpe. Ştii asta.

- Dar de ce? Nu înţeleg. Afacerile tatei nu merg bine?

Râde printre lacrimile care stau să cadă.

-Compania tatălui tău merge bine. Afacerile sunt înfloritoare. Piaţa imobiliară funcţionează mai bine ca niciodată.

- Atunci ce e?

-Tatăl tău voia să-ţi spunem asta împreună, dar ne-a abandonat, ca de obicei. îşi îndreaptă umerii şi ridică bărbia. Ne-am despărţit. 0 privesc şocată, simţind un fior rece până în adâncul oaselor. -Poftim? Dar am fost aici săptămâna trecută, de Ziua cunoştinţei, şi lucrurile între voi erau perfect normale. încă slaţi împreună.

Nu am vrut să-ţi spunem, dar nu mai locuieşte aici. S-a mutat aCUm câteva săptămâni.

^Acum câteva săptămâni, repet, fără vlagă.

^âciunul ^ a^te^te Pană începutul anului, să treacă mai întâi asta, dr ^ ZtUa ta> ^ar- – nu mat are nici un rost să-ţi ascundem 8ª mea. Meriţi să ştii adevărul. O să divorţăm. Deja ne am

IM

,noi aţi şi suntem în discuţii în legătură cu h”$_{nurjl<<}$
Ir im achiziţionai în timpul căsătoriei, inclusiv ohiectelr- ,|$_{c}$
„ '.''lr” i.u *c* semn <ălre sr iilplnra de lângă noi, $_{u•a\ ,\ ;lr,}$.
$_{n}$ **'r''j'**
$_{4}$**vl mai mult.**

Nn le împărţiţi?

Refuzi să păstreze orice piesă sau să le impărţim i$_{r,tr}$”
\ spus iă. dacă le vreau pe toate, trebuie să le cumpăr d$_{c}$ **i^'j**
Răile v u amărăciune. Nu am de gând să dau milioane de dolar, ,| hanii *nici* ca să plătesc pentru obiectele dc artă care suni deja $_{,L.}$ **melc. G ridicol.**

Rămân tară cuvinte. Aproape că nu o cred. Dc ce să divorţez., acum? Nu ar ti prea complicat şi costisitor? Au fost impreună atâu timp. Aproape douăzeci şi cinci de ani.

Pentru partaj, vom împărţi toate obiectele de artă şi apoi ie vom vinde. Absolut toate. Nu voi putea să păstrez nimic, continuă cu ochii plini de lacrimi.

Of, mami! Nu i am mai spus aşa de ani întregi. Mi se frânge inima să o văd astfel. Ştiu cât de mult înseamnă pentru tine.

- Da, da, e adevărat, dar o să fiu bine. E în regulă. Se va organiza o licitaţie. Suspină şi îşi şterge lacrimile. Toate piesele din casă se vor vinde. Poate ar fi o idee bună să nu-ţi livrezi tabloul aici dacă vrei să-l păstrezi.

- Stai, ce se va întâmpla cu tabloul Colen din camera mea?

-E prea valoros, Wren. Tot ce se află în casa asta va fi inclus în colecţia pe care am obţinut-o în timpul căsniciei, îmi explică.

Clipesc ca să-mi alung lacrimile.

- Dar tata mi l-a făcut cadou de ziua mea!

- Îmi pare rău, draga mea! Nu pot face nimic. Mai ia o gură de vin, ca şi cum conversaţia s-ar fi terminat.

frustrată, plec din cameră şi mă duc în dormitor, trântind uşa în urma mea, fără să-mi pese dacă aude cineva sau dacă gestul meu enervează pe cineva. în casa noastră nu se aud ţipete, scandaluri s.ui uşi trântite. Totul se discută civilizat. în linişte. Cu demnitate.

Câteodată, demnitatea liniştită e enervantă. La fel ca mama şi cât de

liniştită mi a spus despre divorţ.

cC mă schimb într-o pereche de colanţi un pulover

în tLtilp C t să nu mă gândesc la ce mi-a zis. larg. llU nu am văzut asta? Ştiu că nu se înţeleg întotdeauna, făta

Cur° pereţi- Călătoreşte mult. Nu prea l-am văzut când eram

luC reaZV^ ercat să he acolo pentru mine pe măsură ce am crescut,

nlică. A I[1] p0vestea de la 12 ani. A muncit mai puţin în perioada

tmi akS avut grijă să fie mereu acasă la cină. Uneori, chiar m-a aceea şi ie j eţ deşi asta nu s-a întâmplat prea des şi de multe ori

a Jutat ca ej să-şi petreacă timpul la calculator, în biroul de acasă.

însemna^ ^ mereu că avem nevoie de o relaţie mai profundă. Să

Man» masculin pozitiv, ca să nu cresc cu probleme, ne un modei I

Dar aPoi m'au tnmis *a Lancaster, şi nu l-am mai văzut prea uit pe nici unul din ei. Nu sunt acasă în timpul săptămânii. în timpul vacanţei de vară, plănuiesc multe excursii de familie. Deşi vara trecută nu am călătorit prea mult. Tata a muncit.

Poate de atunci nu mai mergea relaţia lor.

Cineva bate la uşă, şi, înainte să-i spun să intre, tata deschide uşa şi rămâne în prag, privindu-mă supărat.

- Putem să vorbim puţin?

Mâ trântesc în pat, îmi strâng genunchii la piept şi îi cuprind în braţe.

-Da.

închide uşa în urma lui şi se reazemă de ea, uitându-se la mine. -Mama mi-a spus că ţi-a zis, încuviinţez, neştiind ce să spun.

- Am vrut să-ţi spunem. Amândoi, împreună, începe el, şi vorbesc peste el:

-Nu prea mai poate fi vorba despre „împreună".

Oftează adânc şi se freacă pe faţă.

- Nu aşa am vrut să se întâmple.

“De ce o obligi să vândă toate obiectele de artă? întreb încet. Mă la tabloul de pe perete. Cadoul meu nu a fost un cadou până la urmă. Mi-a spus că nu pot să îl păstrez.

Mónita Mtr/ihv

1 studiază înainte să se uite din nou la mine.

E o piesă valoroasă. Una care ar putea aduce mulţi bani.

Doar despre asta e vorba? Despre bani? De asta Sunt convinşi» că vei obţine mulţi bani de pe urma colecta*''',gl|> mama s a chinuit atâţia ani să o achiziţioneze. KI P(' $^{c}ar_{c}$

Da. sunt supărată. Supărată că ar trăda-o în felul acesta s că ar obliga-o să renunţe la tot ce a colecţionat în ultimii d? de ani, Iară regret.

Am investit în piesele acelea. Le-a cumpărat cu bani. Colecţia e şi a mea în aceeaşi măsură în care este şi $_{a}$ ei, spu^' şi SC îndepărtează de uşă. Nu lua de bună povestea ei drama?
F. doar supărată că lucrurile nu ies aşa cum vrea ea.

- **Nu o învinuiesc. Nimic nu e corect.**

- **Viaţa nu e corectă, Dovlecel. E o lecţie bună pe care să o inveti acum, cât eşti tânără. O să ţi se întâmple lucruri rele, şi, uneori. $_{nu}$ le vei putea controla. Totul se va rezuma la alegerile pe care le fa_{a} Se plimbă prin cameră şi se opreşte lângă piesa care nu-mi mai apar ţine. Am făcut nişte alegeri greşite în viaţă, dar cea mai bună alegere a fost să mă căsătoresc cu mama ta şi să te avem pe tine. Sper că mă crezi când spun asta.**

- **Şi atunci de ce nu rămâi căsătorit cu ea? Dacă a fost cea mai bună alegere pe care ai făcut-o?**

Nu-mi dau seama că plâng până nu simt lacrimile care îmi curg pe obraz.

-Oamenii se schimbă. Vor lucruri diferite.

Expresia lui devine blândă. Nu vreau să te rănesc. Nici mama ta nu vrea asta.

- E prea târziu, şoptesc.

Pieptul începe să mă doară, pentru că încerc să ţin lacrimile în frâu.

Capitolul 20

Ctcm!

îmi petrec întregul sfârşit de săptămână în agonie, gândindu-mă [a Wren cu idiotul de Larsen la cină sâmbăta seară, glumind, râzând şi uitând de mine.

Pentru că exact aşa mi se pare. Nu m-a căutat deloc. Nu după ce am lăsat-o acasă şi a fugit înăuntru fără să se uite în urmă. Nici după ce am încercat să o sun duminică.

Şi am sunat-o doar o dată. Un Lancaster nu se ţine după cineva. Na rugăm şi nu întrebăm ce se întâmplă.

Poate să vină ea la mine.

Luni dimineaţă mă găseşte la locul obişnuit, sprijinit de stâlpul de la intrare, cu Ezra şi Malcolm de o parte şi de alta. E şi Natalie cu noi, flirtând cu Ezra şi aruncându-mi din când în când câte o privire, dar o ignor. Malcolm se plânge de părinţii lui. Iar eu aştept ca mica mea pasăre să apară.

Cu alte cuvinte, nimic nu s-a schimbat.

Hu simt că m-am schimbat, deşi nimeni nu vede asta. Să o sărut P^e^ ren pe bancheta din spate... sunetele pe care le-a scos. Cât de eceptivâ a fost. Gustul buzelor ei. Atingerea delicată a limbii ei. Nu

N nUmăgândesC la arta_ ^p°t să nu mă gândesc la ea.

Mai^^.i^UrT^rle::te* chiar eşti prost dispus în dimineaţa asta, spune brusc, vorbind cu mine.

IV acord, adaugă F.zra.

Nu am spus mai nimic, mormăi, cu piciorul sp,iij$_{nj}$, aşteptând atent să-şi facă apariţia cineva anume. ' ‘'' P'*'» Nici nu trebuie. Negativitatea c ca un nor negru care peste tot în jurul tău, zice Malcolm. ^{pll}**”eşto**

Vai. atât de descriptiv, bâiguie Natalie, privindu I ap,e$_{(}$ Malcolm. Pe ce nu am mai ieşit până acum?

Eşti prea ocupată să te dai la el, zice Malcolm ş, f$_{ac,}$. cu mâna spre mine.

Hei! F.zra o ia de mână pe Natalie şi o trage în braţele lui r mine cum rămâne?

F.zra vrea prea multă atenţie. De aia nu e interesată de el \ putea să înveţe câte ceva de la mine. Cu cât o ignor mai m$_{ul.}$ pe Natalie, cu atât pare să mă dorească mai mult.

Nu că eu aş dori-o pe ea.

- Ah, nu am uitat de tine, chicoteşte ea, iar sunetul mă în tă la culme. Vrei să chiulim de la prima oră? Să mergem la mine în cameră?

- Normal, spune Ezra, cu prea mult entuziasm. Dar hai să aşteptăm câteva minute!

- De ce? Se îmbufnează. Vreau să plecăm acum.

Ez nu poate să spună că vrea ca toată lumea să vadă cum Natalie se ţine după el. Zâmbeşte şi o sărută, iar eu simt cum mi se întoarce stomacul pe dos.

- Unde e micuţa ta pasăre? întreabă Malcolm, chicotind. Ai rezolvat-o?

- Nici nu am început, mint.

-Credeam că ai de gând să ne supraveghezi mielul de sacrificiu, să te asiguri că nu ne dă de gol. Ridică din sprâncene. Ar trebui să fim îngrijoraţi?

- M -am ocupat de asta, mârâi, detestând că se îndoieşte de inine.

-Sper, bâiguie. Nu-mi permit să fiu dat afară

acum. Totul > -ir
duce dracu'.

îl ignor, indreptându-mi atenţia către frumuseţea care tocmai apare.

vine pe alee, spre intrare. Nu e Înconjurată de j: vVren- tb1 ^ ţ>0boace care o consideră idolul lor îmi c în rup«1 oblŞn^ să nu mă dezlipesc de zid şi să mă duc spre ea, clar îit)*itor‘‘w” aşteptând să se apropie.

răii»'1 Pc . . (CU paşi nesiguri. Nu se uită la mine preţ de câteva

\lerge iar eu nu-mi pot lua ochii de la ea.

Rămân

'„onH’n'esorhiud-o din priviri. Ochii verzi frumoşi şi buzele a' o1ş1ı1 3 ăJ.u| prins în coadă cu o fundă albă la bază şi poartă * *' |'. palton ca sâmbătă.

aCC ■>* să treacă pe lângă mine şi să mă ignore ca de obicei, lucru A‘ı'\i a| naibii de deranjant, dar mă surprinde când se opreşte

Cart mea si ienoră privirile batjocoritoare ale lui Malcolm, Ez în ţaţa tiiCc* > &

si Natalie.

Putem vorbi câteva clipe? mă întreabă, iar vocea ei dulce mă învăluie complet. Se uită puţin la prietenii mei care par să izbucnească la apariţia ei – idioţii. între patru ochi?

- Sigur.

Plec de lângă perete şi o urmez în clădire, lăsând în urmă râsetele prietenilor mei.

Dobitocii!

Găseşte o cameră întunecată cu uşa descuiată şi se strecoară înăuntru, iar eu intru după ea, închizând uşa în urma mea. E o cameră care nu a fost folosită semestrul acesta, şi sunt doar câteva bănci înăuntru, împreună cu un podium amplasat în faţa tablei. E linişte. Intim.

Nimeni nu ar trebui să ne deranjeze aici.

Wren se opreşte abia când ajunge în colţul cel mai îndepărtat al camerei şi doar atunci se întoarce cu faţa la mine.

- îmi pare rău...

Cu „itrerup cu un sărut apăsat. Pedepsind-o pentru că nu a vorbit asex’ln*e ‘n restu* weelcendului. Pentru că m-a ignorat ca şi cum nu s-C-e na‘ba se crede fata asta? numa; CC!fte 1ncearcă să mă împingă, dar mă potolesc puţin, nu

Fir-îrsâ‘fiea>darŞi Pentrumille-

in laţele ^ are Uo ^Ust ^el‘cios- $*> când simt cum se topeşte e‘ strangându-mi gulerul hainei în pumni, ca şi cum

ar vrea să mă tragă mai aproape, ştiu că simte acelaşi pese ile perete şi continui să sori) de pe buzele ei, s i r e , ( ) ■' limba pe lângă a ci. iar şi iar, sperând să şterg pentri, toM,"/[1]"[1]" „»i urmă a serii pe care a petrecut o cu idiotul de I.arsen

Mă opresc şi îmi lipesc fruntea de a ei,

Sunt supărat pe tine.

Am avut un weekcnd greu.

Pufnesc.

Sunt convins că I.arsen le a ţinut ocupată.

- Abia am vorbit cu el.

Deci chiar ai fost la cină acasă la părinţii lui

Mă doare confirmarea.

- Bineînţeles că am fost. M-am dus cu părinţii mei. Se ,ls i tau să merg. Scoate un sunet gâtuit şi işi lasă toată greutatea – mine. Divorţează.

-Cine? Părinţii lui Larsen? Cui îi pasă?

Wren işi lasă capul în jos, se ghemuieşte la pieptul meu, cu ma nile în dreptul inimii mele.

- Nu. Ai mei. Mi-au spus weekendul ăsta. Viaţa mea este un dezastru.

Ah, fir-ar!

O iau în braţe şi o ţin strâns, mângâind-o uşor pe spate în timp ce lacrimile îi curg pe cămaşa mea.

- Păsăruică, îmi pare atât de rău!

-E în regulă. Doar că... a fost atât de şocant! Mama mi a spus prima... şi a fost aşa calmă. A fost ciudat. îşi trage nasul şi se depăr tează ca să se uite la mine. Are ochii roşii, umezi, iar lacrimile i se preling pe obraji. 1 le şterg instinctiv, iar ea închide ochii zâmbind slab. Nu m-am gândit că se vor despărţi vreodată, dar au ajuns aici şi distrug o căsnicie de douăzeci şi cinci de ani. Şi sunt atât de multe lucruri la mijloc. Bani şi bunuri. Prea multe bunuri. Toate obiectele de artă.

Le împart între ei?

Mama a spus că vor organiza o licitaţie. Nu pot ajunge la o decizie în privinţa colecţiei, iar ea refuză să plătească pentru obiectele de artă pe care le deţine deja – sau cel puţin asta mi-a spus mie-

■ – Hin cap. O să lie un dezastru. Nu ştiu ce să far sau cum , i'latu[13 0] W'rd [L]

• mă s>[n1]

[13] Ti iau în braţe-

\ [r] ft ti-ebn» să mă suni.

stîam ce să-ţi spun. recunoaşte. După... tot ce s-a întâmplat ' ’MU Ştiam cum stau lucrurile între noi.

degelid sub bărbie şi îi ridic uşor capul ca să sc uite

[la în]m_[am] spus Că sunt prietenul tău.

ăm nevoie de un prieten acum, Crew, şopteşte. Foarte mult.

- Sptuie-mi de ce ai nevoie,

-Nu..- nu ştiu încă. De sprijinul tău? De cineva cu care să stau la prânz? Râde cu tristeţe, şi mă doare inima mea împietrită când o aud. De cineva care chiar să fie drăguţ cu mine?

- La naiba, Wren! O sărut din nou, pentru că e atât de tristă, dar ea pune capăt sărutului, depârtându-se de mine. Ce s-a întâmplat?

-Ar trebui să mergem la oră. Fix atunci se aude clopoţelul. Nu putem să întârziem la ora lui Fig.

Nenorocitul de Fig! îl urăsc pe tipul ăla.

-Crew... Se apropie de mine, privindu-mă rugător. Putem să păstrăm... secret ce s-a întâmplat între noi?

-Poftim? Clatin din cap. Ce încerci să spui?

-Nu vreau să creadă cineva că avem... o relaţie romantică. Putem fi prieteni. Oamenii vor crede că e ceva normal, din moment ce lucram la proiect, nu? încă nu sunt pregătită ca lumea să ştie că ne-am sărutat pe bancheta din spate a maşinii.

Vreau imediat să bagatelizez ce s-a întâmplat pe bancheta din spate a maşinii sâmbătă după-amiază. Ce contează că ne-am sărutat? Suntem la liceu. Chestia asta se întâmplă tot timpul. Mulţi oameni de la liceul ăsta s-au cuplat peste weekend, iar acum pretind
'â nu s-a întâmplat nimic. La nalba, chiar si eu am făcut asta de câteva ori.

Dar făptui că Wren nu vrea ca lumea să ştie că ne-am sărutat mă anjează. Parcă ar vrea să rămân secretul ei

murdar.

***ⁿgʳozitor. O lovitură pentru orgoliul meu, dacă este să**

Dar. pe de nil» parte, nu-mi pot imagina cum e sâ f,j p Domnişoară Wren. virgina mândră şi dulce care propovă^^^ abstinenţa în campus. Să fie văzută cu mine înseamnă să reputaţia în pericol, iar ea îşi preţuieşte reputaţia.

Poate prea mult.

Orice vrei. li zâmbesc. Suntem doar prieteni, nu j a•a ^

Aşa c. încuviinţează din cap. Doar prieteni, spun/f^ convingere.

Pleci tu prima, da? lui voi aştepta un minut, ca lumea să nu vadă împreună, îi zic.

Bine. Zâmbeşte. Apreciez faptul că înţelegi.

Apoi pleacă.

Mă sprijin de perete, furios, şi mă lovesc cu capul de zid o dată De două ori. Şi încă de câteva ori, până urlu.

De ce îmi pasă că vrea să ţină secret? Asta fac eu de obicei, dec ar trebui să fiu complet de acord. Nu e ca şi cum m-aş fi dus să |e spun tuturor ce s-a întâmplat. Nu le-am zis nici prietenilor mei Ba chiar l-am minţit pe Maicolm mai devreme.

Dar Păsăruica e la conducere. Şi nu-mi place. Absolut deloc.

Aşa cum am promis, plec din încăpere după un minut şi mă duc în clasă, trecând pe lângă elevii de pe holuri. Unii mă strigă, dar ii ignor. în timp ce mă îndrept spre clasă, fac un plan, iar, când aiung, sunt uşurat să văd că îl pot pune în aplicare.

Wren e deja acolo, la locul ei obişnuit. în faţă, pe mijloc. Are obrajii umflaţi de plâns, dar în rest pare bine. Abia rezistă, dar e în regulă. Mă duc direct la banca din spatele ei, mă aşez şi ¡mi pun ghiozdanul pe jos, la picioare.

Figueroa observă, bineînţeles. Mă priveşte de la catedră, undee înconjurat de grupul de fete obişnuit, inclusiv Maggie, care le pri veşte pe restul de parcă ar vrea să le taie gâtul.

Cineva e teritorială.

Zâmbesc, tentat să-i fac cu mâna. Nu vrea sâ mă vadă pe lângă Wren. Şi el încearcă să aibă parte de ceva acţiune cu ea.

Peste cadavrul meu.

Sună clopoţelul, şi fetele se întorc la locul lor, una dintre ele pri vindu-mâ urât, probabil pentru că i-am ocupat locul.

■ nlCu. spune cu aroganţa.

' E *0Ll > rău. scumpo! încerc să mă dau bine pe lângă profesor. _ [mi p®re ii z*c-. ochii peste cap şi caută altă bancă.

nul Figueroa începe să vorbească despre *Murele Galsby,* Pl „ cire eu nici nu am început să o citesc. I)e data asta. o să mă C3rtC Mm dacă e nevoie. Sau cineva o să-mi dea şi mie notiţele ca să U t l * ute Sunt un l.ancaster. Toţi fac ce vreau eu.

„^îÎ'ignor vocea monotonă şi mă uit la Wren. Are pârul prins în , J r iar vârfurile coboară până pe sacoul albastru. Cedez şi întind mâna ca să o trag uşor de o şuviţă.

Nu reacţionează. Nici nu se mişcă, şi mă întreb dacă simte. Privesc în jur ca să mă asigur că nimeni nu se uită la mine. Nu ar trebui să mă joc cu ea în faţa tuturor. Ar putea să interpreteze greşit.

Dar ce ar fi aşa rău în asta? Să creadă că este ceva între noi? Şi ce dacă ar fi?“

Dumnezeule, chiar şi mie mi se pare că vorbesc precum un idiot. Nu mă pot îndrăgosti de fata asta. Nu e pentru mine. E prea bună, prea dulce, prea nevinovată şi prea credulă. Şi puţin dată peste cap, acum că părinţii ei divorţează.

Ar trebui să o las în pace. Să-i fiu prieten şi să înlătur orice gânduri de a o vedea dezbrăcată.

- Domnule Lancaster, sunteţi atent?

Figueroa mă trezeşte din visare cu vocea lui arogantă, iar eu îl privesc urât, ignorând râsetele din jurul meu.

-Da.

-Atunci te rog să ne spui una dintre temele cărţii.

Figueroa îşi încrucişează braţele, aşteptând să greşesc.

Cred că am încercat să văd filmul când aveam zece ani? Nu-mi a<luc aminte – şi nu-mi aduc aminte aproape nimic despre el. Am ■JŞit din cameră după cinci minute, plictisit la culme. Dar ştiu câteva

dln»re temele cărţii.

Lăcomie? Exces? e chipul

lui se citeşte uimirea.

$ª c. Altceva? Restul clasei?

Ridică alţi elevi mâna şi el îi pune să răspundă, pl - inită parte a clasei. Wren se întoarce pe jumătate spre 30(1 'n Cea expresie pe care nu o pot citi. mirie' cu f)

De ce stai lângă mine? De obicei, stai în spate

- M-am gândit să stau lângă prietena mea. O trag m (|e data asta observă. îmi place părul tău prins aşa. ° ^ăr'

Se înroşeşte.

- Mulţumesc! Se întoarce înapoi cu spatele, iar eu zâmbe Chiar crede că o să poată păstra lucrurile dintre noi de prietenie? ,aoar<aniv e|

O să-i arăt eu prietenie.

Capitolul 21

W'reti

-Wren. Fig se opreşte lângă banca mea, şi ridic ochii spre el. Putem să vorbim?

Fără să aştepte răspunsul meu, se duce la catedră, iar eu îl urmez, fará să îndrăznesc să mă uit la Crew. Sunt convinsă că ştiu ce aş vedea pe faţa lui.

Furie. Frustrare. Supărare.

E miercurea de după ce viaţa mea s-a schimbat în mai multe feluri, şi încerc doar să supravieţuiesc, zi după *zi.* Tata m-a sunat în Secare seară, vorbindu-mi pe un ton blând şi punându-mi nenumărate întrebări despre cum a fost ziua mea. I-am răspuns monosilabic, neştiind cum să vorbesc cu eJ sau ce să-i spun.

E îngrijorat pentru mine după vestea divorţului. Probabil asta ar trebui să mi se pară drăguţ, dar ceva mă face să cred că doar încearcă să-şi ascundă greşelile. Mama mi-a trimis un mesaj luni, ca să vadă ce fac, şi de atunci nu am mai vorbit cu ea.

Tipic.

Şi apoi mai e Crew.

Nu pot înceta să mă gândesc la el, deşi continui să-mi spun C\ nu o să ajungem nicăieri. în fiecare seară înainte să mă culc îmi $^{af}f^{Uc}$ aminte cum m-a sărutat pe bancheta din spate. Nu pol evita ^{sa} ^ întreb unde am ajunge dacă am continua să ne vedem. A fost

atât líe drăguţ la galerie şi când am fost să luăm prânzul. A f0 întâlnire cu un băiat care chiar s-ar putea să mă placă. °S'Ca r' Părinţii mei au stricai totul. Anunţul divorţului a distra ea unei posibile relaţii cu Crew – cu oricine. Cina cu fam¡|¡'a Weller a fost un dezastru. Larsen a tot încercat să se bage ¡n v°n bă cu minte, să flirteze, dar eu am fost distantă şi |-am iKn ^ Lucru pe care nu I fac de obicei. Mă tot gândeam la Crew şi i/' mi-a spus despre I.arsen. Şi la cum părinţii mei încearcă să-mi p| nifice viitorul.

Incredibil!

După ce Crew m-a sărutat cu pasiune în clasa goală, luni, nu a mai încercat nimic indecent de atunci şi nu pot să nu mă simt.. Dezamăgită.

Ştiu că eu sunt cea care a spus că vrea ca lucrurile să rămână doar la stadiul de prietenie şi încă simt asta, pentru că nu am nevoie ca o potenţială relaţie să mă dea peste cap. Nu cred că sunt pregătită emoţional să mă descurc cu ceva atât de copleşitor în mo mentul acesta.

Iar Crew Lancaster mă face să mă simt foarte, foarte copleşită. Dar tot mi-aş dori să mă sărute. Sau să mă ţină de mână. Să mâ ia în braţe. Mă simt confortabil în braţele lui. E cald, puternic şi miroase divin.

- Wren? Fig e deja la catedră, iar eu am rămas în mijlocul clasei, mai mult ca sigur arătând ca o idioată.

Mă grăbesc spre el şi strâng din buze ca să fiu sigură că nu-mi cer scuze.

îmi cer scuze prea mult pentru lucruri inutile. De ce mi-aş cere scuze acum? Pentru că fac asta mereu? Nu mai e un motiv suficient de bun.

E momentul să fiu mai încrezătoare.

-£ totul în regulă? îl întreb când mă apropii.

- Chiar voiam să te întreb acelaşi lucru. îşi pune mâinile împreunate pe catedră şi vorbeşte în şoaptă: îmi dau seama că ceva e în neregulă cu tine.

^ ea perspicace. H periculos. Ca ţi cum ar putea si iden

f '^¡^Inerabile ţi să profite de ele. t bine. Serios-

' '^'jeranjeaM cineva? Se uită la Crew. Aşezat pe locul nou,

'le ate i e meu. Mă uit peste umăr şi îl văd pc Crew privim

ch uil *n ^ ^ săţii ia ochii de la noi. De parcă nu i ar păsa dacă

dl!'ne W pot Să vorbesc cu el dacă vrei. prins.

(latin din cap- Crew mi mă deranjeaza.

Nu mă prefac că nu ştiu despre cine vorbeşte.

Hsti sigură de asta? Ştiu că poate să fie intimidam.

Se ştie că le intimidează pe fete uneori.

Nu sunt surprinsă. Crew a încercat să mă intimideze de multe ori de-a lungul timpului, deşi l-am ignorat mai mereu, ceea ce probabil ¡-a frustrat şi mai tare.

-Nu mă intimidează. Crew e prietenul meu.

Hgueroa ridică din sprâncene.

- Prietenul tău? Vai, Wren! Spune-mi că nu crezi asta cu adevărat!

- Ce vreţi să spuneţi?

Remarca lui mă răneşte. De parcă aş fi prea naivă sa-mi dau seama de lucruri.

Am trecut prin asta. încă mă lupt cu consecinţele.

-Dacă Crew pretinde că este prietenul tău, atunci clar vrea ceva de la tine.

-Ce să vrea?

Hotărăsc să fac pe proasta. Bineînţeles că ştiu Ia ce se referă, loată lumea crede că sunt o virgină inocentă, aşa că de ce să nu joc rolul?

- 0 să... profite de tine. Aşa acţionează băieţii ca el.

Mă uit la Fig, urând cum mă fac să mă simt cuvintele lui. Urând ^ ^ mult faptul că e exact ca băieţii despre care vorbeşte. Profită de devele lui, atacându-le pe cele mai slabe.

Aşa m-a văzut şi pe mine acum câteva săptămâni?

Un milion tic săruturi mir n vi$_{N}$j,ĭ

Slabă şi naivă? credulă şi uşor de manipulat?
„ P^{rea} târziu, domnule. Ştiu ce vreţi să faceţi.“

Ştiu exact cum acţionează băieţii ca el. De <lai$_a$ în şoaptă. Poate că asta vreau să facă. V aţi gândit lats'* T $^{V('r|'(')V}$

încearcă să rămână senin, dar îmi dau seania ,-i il surprinde. ^{re}b.irea

Prea bine. Am vrut doar... să te avertizez

Mulţumesc, lig! Apreciez.

De unde a venit asta? Par aroganta.

îmi cam place.

Mă întorc cu spatele, şi fusta mi se ridică puţin, lăsând vadă piciorul. Observ cum se uită Crew la coapsele mele şi n,' prinde un val de căldură în timp ce mă duc la locul meu

De ce îl ţin departe?

Mă aşez şi mă uit la Crew, care deja mă priveşte.

-Ce naiba a vrut? întreabă el.

îi aruncă o privire furioasă lui Figueroa.

- M-a întrebat dacă sunt bine.

Ridic din umeri, încercând să fac să pară că nu e mare lucru, dar Crew nu mă lasă.

- A încercat să se dea la tine?

- Niciodată.

Strânge din dinţi.

- Dacă îţi spune ceva indecent, o sâ-l iau la bătaie, VVren. Vorbesc serios.

Intensitatea vocii lui îmi provoacă fiori. Cât e de protector şi modul în care îmi spune numele.

- L-am pus la punct.

- Recunoaşte fetele care trec printr-o perioadă grea, continuă Crew.

- Ştiu. Mi-am dat seama de asta.

Crew să uită la mine, şi furia din privirea lui dispare încet.

-Te-ai descurcat cu asta, nu-i aşa?

Încuviinţez din cap.

Da. O să fiu bine. Dar iţi mulţumesc mult că ai grijă de mine!

Oricând, murmură, în timp ce Figueroa continuă lecţia.

vm intere cu fața spre & încântată că Crew chiar arc

fir«-' încredere

că pot să am grija de mine.

Lucru pe care nimeni nu-l vede.

Restul zilei trece asemenea celorlalte două zile din săptămâna

Maggie, și o găsesc la masă cu Lara și Brooke. Toate se

■ X j'„â opresc lângă ele, mă salută cu dezinteres și revin la buto- 'iul telefoanelor.

::x A#rtiini>

sâ o caut pe e alta la mine

_ Pot să stau aici? întreb, apoi trag scaunul şi mă aşez lângă wjagştie. Ce mai faci?

Ridică din umeri şi se uită la sendvişul din care nu a mâncat deloc.

- Bine.

- Hei! Pun mâna peste a ei, şi tresare. Se întoarce spre mine, încruntată- Voiam să îmi cer scuze.

- Pentru ce?

- PentTU că te-am judecat. Pentru că ţi-am ţinut predici. Şi pentru orice altă tâmpenie ţi-am mai făcut în ultimii trei ani. Nu aveam nici un drept sa te desconsider aşa cum am făcut-o. Doar că... am cam exagerat cu... moralitatea şi nu ar fi trebuit să fac asta. Sper câ poţi să mă ierţi.

Maggie mă priveşte, fără îndoială şocată că mi-am cerut Iertare. Deşi consider că îmi cer scuze pentru prea multe lucruri, de data aceasta chiar era nevoie. Trebuie să le cer iertare şi altor oameni, printre care Lara şi Brooke, dar iau lucrurile pas cu pas.

-îţi accept scuzele, spune într-un final, încet.

-Putem fi prietene în continuare? o întreb cu speranţă.

încuviinţează din cap, şi o strâng în braţe.

- Dacă ai nevoie sa vorbeşti cu cineva, sunt

aici. O să te ascult. Şi nu o să te judec. Promit!

Maggie se agaţă de mine, cu obrazul lipit de al meu.

-Mulţumesc, Wren!

„Care e treaba cu festivalul de îmbrăţişări? ne întrerupe firooke. Sp«i ca puritatea ei să se lipească de tine, Mags?

Mă Uit urât la Brooke, urând cât îi e de uşor să-si m ,
prietenă. •?' insulte ac

l>e parcă tu îţi permiţi să vorbeşti, spun.

Vai, greşeala mea! Îmi pare rău, nu am vrut să o Domnişoara Perfecţiune! ^n<?S(pţ

-Taci din gură, Brooke! spune Maggie plictisită. Kşti atât () situare uneori!

l.ara chicoteşte. Brooke se uită urât la ea, apoi se ridică şi p|e Lara o urmează, fugind după ea.

-De ce umblu cu alea două? mă întreabă Maggie înainte izbucnească în râs.

- Nu ştiu. Şi eu îmi mai petrec timpul cu ele, dar sunt îngrozitoare

- Chiar sunt. Maggie clatină din cap, oftează şi împinge tava de parte de ea. Nu pot să mănânc.

- De ce?

- Se întâmplă atât de multe. Zâmbeşte cu tristeţe. Ţi-aş povesti despre asta, dar ne-ar trebui cel puţin cinci ore.

- Am o grămadă de timp la dispoziţie, îi spun şi o mângâi pe mână. Tu şi Franklin încă sunteţi despărţiţi?

- Da. A aflat despre Fig. Şi cu acea propoziţie îmi confirmă suspiciunile. Nu a fost prea încântat de asta. Chiar a vrut să-i spună directorului Matthews.

Vai!

- I-a spus?

Maggie clatină din cap.

- L-am convins să nu o facă, cel puţin deocamdată. Dar nu ştiu cât îl mai pot împiedica.

- De ce nu-l laşi să-i spună? Atunci măcar n-ai mai avea nimic de-a face cu asta.

- Pentru că sunt îndrăgostită de el, Wren,

recunoaşte ea.

- De Franklin?

-Nu. De Fig. Oftează. Şi mai e ceva.

Dumnezeule, ce altceva mai putea fi?

- Dar o s-o iei razna, continuă Maggie.

-Spune-mi! o îndemn, simţind nevoia să ştiu.

în ochii ei dansează o multitudine de

emoţii <c[llil1'] ş'i P[L]i[in]® *[eric'r0,]
i [i0]?”,‘, mată, şoptește.
' [însă] ‘ S[sca]tâ, incapabilă să răspund
[g]!”]eoP^[lui Bp]-

Capitolul 22

Wren

Când ajung la ora de psihologie, sunt deja o epavă. Crew p$_{ro}$b$_{a}$. bil îşi dă seama când mă vede ducându-mă spre banca de lângă el Deja nu mă mai aşez în faţă. Ce rost are?

- Eşti bine? mă întreabă după ce iau loc.

încuviinţez din cap şi zâmbesc.

-Da.

Nu pot să-i spun despre Maggie şi Fig. Ar însemna sâ-i trădez încrederea prietenei mele, şi nu pot face asta. Nu după ce Maggie mi-a spus ceva atât de grav şi de important. A trebuit să o iau din sala de mese după ce mi-a mărturisit, pentru că a început să plângi Ne-am ascuns într-una dintre băi şi am consolat-o, ţinând-o în braţe, în timp ce a plâns pe umărul meu şi mi-a povestit totul.

Că nu îşi doreşte să facă avort, deşi Fig asta vrea. Chiar crede ci poate termina liceul, să nască, iar apoi să se mute cu el şi să trăiască precum o familie fericită.

Până şi mie mi se pare imposibil.

-Eşti sigură?

Crew e la fel de perspicace precum Fig.

Stai! Nu ar trebui să-i includ în aceeaşi categorie. Nu e drept tuţă de Crew. El nu încearcă să profite de mine şi să mă seducă.

Sau o face?

obosită, recunosc, ceea ce nu e o minciună. În fiecare Sl•nt j°foiesc în pal şi. când reuşesc să adorm, am tot felul de ,,oapie' „'re părinţii mei. Despre Crew. Cele cu Crew sunt mereu vise-
11es,1^llă nczesc speriată de fiecare dată, leoarcă de transpira

l« *Su* dormi bine.
Ʃncuviinl»
-Nici eu.
.Tu de ce nu dormi.
Ridică din umeri.
.Am multe pe cap.
Astă c tot cc zice.
Si nu-i mai pun alte întrebări, pentru că nu cred că aş vrea să aflu răspunsurile.

Skov intră în clasă exact înainte să sune clopoţelul, ca de obicei. Pupă ce tace prezenţa, bate din palme ca să ne atragă atenţia, -înainte să începeţi să lucraţi la proiect, aş vrea să discut ceva
cu voi.

îmi îndrept umerii, atentă, deşi simt privirea lui Crew asupra mea. îmi cam displace când mă analizează.

Dar îmi şi place.

- Prezentările vor avea loc săptămâna viitoare, şi le veţi face împreună. În faţa clasei. Fără excepţie. Puteţi să folosiţi orice imagini doriţi, dar să nu fie prea complicate. Vineri aş vrea să predaţi un rezumat. Toată clasa începe să se vaite, iar Skov îşi pune mâinile în şolduri, aşteptând ca lumea să se liniştească. Gata, liniştiţi-vă! Ştiaţi că asta o să se întâmple. Aveţi două zile la dispoziţie. Puteţi să vă descurcaţi.

Nu, chiar nu cred că pot. Nu cred că eu şi Crew avem habar ce sa facem cu proiectul acesta. Despre ce ar trebui să vorbim, mai exact- Ş> ce fel de

imagini ar trebui să folosim? Ştiam că aveam ^ hm nevoiţi să ţinem prezentarea în faţa clasei şi, de obicei, asta nu ■^ deranjează, dar acum sunt pierdută. Mă nelinişteşte doar ideea [e â S],['a ln] dasei alături de Crew.

ari speriată, observă Crew după ce Skov termină. [re] uie să scriem un rezumat în două zile, subliniez.

Nu mi fac griji. Tonul lui c nepăsător, enervam ţ, iţi faci? c Ce_ Tţ,

Crezi că avem suficiente Informaţii pentru p re/0 măcar nu ştiu exact ce să facem. are> Ni cj

Am descoperit multe despre tine în ultimele zece zile w

Chiar îmi place când îmi rosteşte numele şi trebuie vi • ^ să mă mai concentrez asupra acestui lucru. ncc,t>

Ku nu am descoperit prea multe despre tine, Crew poţi considera norocos.

-Chiar crezi asta?

-Vorbeşti mult iară să spui prea multe.

Zâmbeşte suav.

- E ceva ce ai aflat.

îmi dau ochii peste cap şi deschid caietul la o pagină goală

- Cum ar trebui să arate schiţa noastră?

Crew se reazemă de scaun şi îşi întinde picioarele până mă atmg e cu genunchiul. Corpul meu reacţionează ca de obicei. Sunt mult prea conştientă de prezenţa lui, mai ales când stăm atât de aproape

- Mă gândeam că ar trebui o comparaţie în antiteză.

-A ce?

- A noastră. Mai ştii când Skov a spus că semănăm? Ştiu că iţi aduci aminte. Ai pomenit despre asta o dată.

înţeleg, dar în acelaşi timp nu. Poate e vorba despre faptul că nu vreau să fiu ca el.

-Asta ar putea funcţiona.

- Am putea să ne organizăm aşa. Se

întinde peste banca mea şi trage caietul mai aproape, apoi începe să scrie... cu pixul. întâi, te prezinţi tu, apoi fac şi eu acelaşi lucru. Tu vei vorbi despre asemănările dintre noi. Iar eu – despre diferenţe. Şi concluzia va fi că persoanele care par complet opuse au până la urmă ceva în comun. Sfârşit. Mă bate uşor cu pixul pe mână. Ce părere ai?

-E o idee bună, recunosc, fără tragere de inimă. Ce imagini ar trebui să folosim?

-Ne gândim la asta mai târziu. Hai să ne concentrăm întâi asupra informaţiei! Apoi putem să găsim imagini.

Monica Murphy

lH,i **cord fă*"a tragere de inimă, incapabilă să-mi dan** *sl!:!1* **^ sunt atât de nesuferită, Crew e chiar deştcpl.**

Presupun îiiiiî» de ce ® io¡ată importanţă, deşi a fost cu mine în clasele , ¡-am dal _ .

dnl1 ati în toii cci pat™ am. ,1t. avans t doar ceea ce

văd doar ceea ce vreau, nu ceca ce se întâmplă

Uneor1' Vi*

cu',ileA*^ut prin viaţă fără să mă uit în stânga sau în dreapta, ^ni]a I ancaster Prep. Am avut toate ideile alea despre cum ar nlai ales COI11porl, cum ar trebui să fiu. Şi, în cea mai mare parte lrC^Upului petrecut la liceu, am fost mulţumită de persoana care

SUri pânâ acum. Până am început să lucrez la proiectul ăsta cu Crcw i nvanl confruntat cu observaţiile lui legate de mine. Mi au deschis ochii.

Si bineînţeles, mai e şi Crew. Sentimentele mele pentru el. îmi trezeşte curiozitatea. Mă face să vreau lucruri pe care nu ar trebui să k vreau.

Şi deja începe să nu-mi mai pese de consecinţe.

- Vrei să te ocupi de diferenţe sau de asemănări? mă întreabă Crew.

-De asemănări, răspund.

-Serios? Mă gândeam că lista asemănărilor e mai cu bătăi de cap.

- Mă descurc.

-Nu am zis că nu. Doar că ştiu că ai trecut prin... multe în ultima vreme, spune şi se uită la buzele mele.

Devin tot mai înfierbântată pe măsură ce mă priveşte, de parcă s-ar gândi să mă sărute. Iar acum, şi eu mă gândesc la asta.

-Sunt bine, răspund. Îmi va distrage atenţia.

Se uită în jur ca să se asigure că nu e nimeni, apoi mă întreabă:

' supărată dincauza părinţilor tăi?

Cum ^0t nu gândesc că nu am văzut ce se întâmpla.

m,, e.nu Hd-am dat seama că nu mai erau fericiţi împreună? că nu ^ tre*raPproaPe patru ani, subliniază Crew, Probabil

Ştu multe dintre lucrurile care se întâmplă între părinţii tăi.

|i-nm spus că nu aveau de gând să-mi zică anului? Nu voiau să strice Crăciunul şi ziua mea *[a]

Nu, nu mi ai spus. înclină capul. Te gândeşti să Clatin uşor din cap. [Si:ţu Pe,rt]ce[rţ;].

Nu. Nu mi se pare distractiv. O să sărbătoresc fs ■ liniştii. [can]d c«v,

Tata mi-a dat mesaj cu o listă de locuri în care aş [ţ] ge în escapada mea de iarnă, făcută de secretara lui dar"'^ [m?r] uitat peste ele. Nu am de gând să merg. Lumea lui Ma ^ ^ [,rn] dată peste cap din cauza sarcinii neaşteptate şi sigur nu osT* ^ meargă cu mine în vacanţă, deşi i-ar prinde bine câteva zile d ^ ' de problemele pe care le are.

- Faci 18 ani. E important, murmură Crew. Mă uit la el.

- Tu ai împlinit deja 18 ani.

încuviinţează din cap.

-Şi cum ai sărbătorit?

- Chiar vrei să ştii?

Zâmbeşte larg, şi imaginea îmi face inima să bată nebuneşte.

- Poate că nu, spun precaută.

Crew chicoteşte.

- Nu a fost atât de rău. Am fost la casa familiei mele din Hamptons cu nişte prieteni. M-am drogat al dracului de tare şi am băut.

Nici măcar nu tresar când înjură. Am început să mă obişnuiesc.

- îţi place să te droghezi?

- Am fumat puţină marijuana şi am băut. Nu mă deranjează să încerc din când în când. Trebuie doar să ai moderaţie. Dacă eşti beat sau drogat tot timpul, atunci ai o problemă. Mă priveşte cu atenţie Te-ai îmbătat vreodată, Păsăruică?

Clatin uşor din cap.

-Niciodată.

- Nici măcar o gură de şampanie de revelion? Să bei pe tunş *o* gură din vinul mamei tale când nu era prin preajmă?

Oare de unde ştie că mama are mereu un pahar de vin în mana

-Nu. Nu-mi place să-mi pierd controlul, recunosc.

^ici im o să l-t in,l'l'h d;ld' ;li vreodată marijuana.

' scârbos. Nn vreau sfl Uunez uimit, al» »ltldlni

Prin care sil llld „s“1- |5«lik de exemplu.

, l>LWiâţi-irrriia'a-

Ll,L NUi mulţumesc! spun, puţin înţepată, reacţionândcu lata ino- vnta care sunt.

,Trebuie să înveţi să te relaxezi puţin, zice. Nu e nimic rău dacă ti distrezi din când în când.

' „peobic^ când spune lucruri de genul ăsta, mă supăr. Dar acum i,m dau seama că nu încerca să fie rău. Chiar cred că are impresia că lrebuie să învăţ să mă relaxez, şi probabil are dreptate, dar nu vreau să tac asta cu droguri sau alcool.

-Tu aşa te relaxezi? îl întreb.

-Uneori. Marijuana mă moleşeşte. Îmi aruncă c privire cu subînţeles. Ar trebui să încerci. Te linişteşte. Te ajută sa te gândeşti]a alte lucruri. Lucruri mai plăcute, îmi dau ochii peste cap.

- Asta sună a ceva ce ar spune un fumător de marijuana. Chicoteşte.

-Atunci cred că sunt un fumător de marijuana. Zid că eşti mama.

Probabil nu e un compliment.

- Poate ar trebui să vorbim despre proiect? Despre rezumat?

- Nu asta facem? Mai am ceva de adăugat pe lista de diferenţe, îmi ia caietul şi începe să scrie. Wren nu bea şi nu fumează marijuana. Crevv o face.

- Nu ar trebui să-ţî foloseşti propriul caiet ca să iei notiţe? întreb. -Ah, da. Ridică privirea şi se uită la mine cu amuzament. Cred d ai trebui.

Mă tachinează. încearcă sâ-mi distragă atenţia. Intenţionat? funcţionează. Chiar este

distragerea de care aveam nevoie.

Rup pagina din caiet şi i-o dau. O La, şi, când degetele noastre se ^[tLn]S> scântei.

~ ^ ^[tr]ebui să păstrezi asta.

0 am deja aici. zice şi arată spre cap.

iun

-Serios?

-îmi aduc aminte lotul despre tine, Wren. Devine serios ft|

mai mic detaliu.

Gura mi se usucă atunci când îmi amintesc momentul d,.

bancheta din spate. Şi din clasa goală. Mă uit la buzele lui, şj *

cuprinde nevoia de a-l săruta din nou. *Chiar* aici, în mijlocul c|a,e,

Dar, bineînţeles, nu fac asta. Nu vreau ca oamenii să înceanl să vorbească. Şi cu siguranţă nu vreau să ştie careva despre ce

ntâmplat intre noi.

- Vrei să lucrăm la asta după ore? mă întreabă, şi vocea lui pro

' 1

fundă mă trezeşte la realitate

-Unde? întreb fara aer.

- La bibliotecă.

Ar trebui să spun nu. Nu există nici un motiv pentru care să ucrăm la asta împreună. Mă pot duce în camera mea să lucrez a listă pentru restul serii, deşi probabil nu ar dura atât de mult. Vş putea să-mi fac partea mea din rezumat şi să le unim mâine,

nainte de oră. îmi îndrept umerii şi deschid gura, gata să-l refuz.

-Bine, spun în schimb.

Capitolul 23

Crevr

Merge în paralel cu mine către bibliotecă, cu paşi grăbiţi, căci a început să ningă. E mai degrabă o ploaie îngheţată, rece ca naiba, care înţeapă. Măcar zăpada e moale, în majoritatea timpului.

- Haide, îi spun şi îi pun mâna pe spate, ca să o fac să meargă mai repede. Alergăm tot restul drumului şi ne oprim când ajungem sub streaşină de la intrarea în bibliotecă. Wren îşi şterge părul cu mâna, şi picături de apă zboară în toate direcţiile.

-E ger, spune, clănţănind din dinţi, iar eu nu ezit.

0 iau de mână şi o trag înăuntru, unde ne învăluie căldura.

-E mai bine? o întreb.

- Da. Lasă mâna jos şi se uită în jur. Este una dintre clădirile iniţiale din campus, şi în aer se simte mirosul cărţilor vechi. Are tavane şi rafturi înalte, pline de cărţi pe care ţi-ar lua ani întregi să 'e termini de citit.

Ku e mai nimeni aici, şi mă gândesc că probabil din cauza re mii. Nu merg în mod normal la bibliotecă. Cred că aş putea să

1 măr pe degetele de la o mână de câte ori am venit aici de când

nceput să studiez la Lancaster Prep. Poate pe degetele de la am- D «>e mâini.

sa mer gem în spate! îi propun.

Se' icruntă.

- De ce?

-Ca să avem intimitate.

- De ce avem nevoie de intimitate?

- Vorbim despre lucruri destul de private, Păsăruică (hi$_{a}$
ca toată lumea să-ţi afle cele mai ascunse şi Întunecate secrete» ^

Pare copleşită.

- Nu. Dar asta înseamnă că nu vreau nici să vorbim despre ele prezentarea noastră.

- Vom spune doar lucruri superficiale. Nu-ţi face griji' Haid < Indic din cap direcţia în care vreau să mergem şi încep să mă duc într-acolo. Mă urmează. Vii des aici?

- Nu chiar. Veneam mai des când eram mai mică. Stăteam aici cu prietenii mei, iar domnişoara Taylor se supăra pe noi, spune referindu-se la bibliotecară. întotdeauna ne spunea să tăcem.

- E mai bătrână decât Pământul. Cred că e aici de 200 de ani.

- Poate e un zombi, sugerează Wren.

- Mai degrabă, un vampir, glumesc eu. Trăindu-şi viaţa eternă la intensitate maximă.

Wren zâmbeşte, şi îmi doresc să o văd făcând asta mai des. A fost atât de serioasă, de tristă în ultimele zile. De când părinţii ei i-au spus că divorţează.

Mă gândesc la părinţii mei şi la relaţia disfuncţională pe care o au. Tata e un nenorocit care se laudă cu aventurile lui, şi sunt destul de sigur că şi mama face la fel. De asta nu vreau să am o relaţie. Sunt complicate. Probabil va trebui să mă căsătoresc la un moment dat şi să duc mai departe numele familiei sau ce dracu trebuie, dar poate totuşi nu voi fi nevoit. Poate fraţii mei se vor ocupa de asta pentru mine.

Fratele meu cel mai mare, Grant, are o relaţie cu cineva şi a devenit destul de serioasă, destul de repede. Finn e un cuceritor şi nu pare pregătit să se aşeze prea curând la casa lui. Charlotte tocmai te s-a căsătorit cu un tip pe care abia il cunoaşte, dar care e de treabă.

Iar eu am doar 18 ani. Cu siguranţă nu mă interesează nimic de genul ăsta.

mâ interesează sâ rămân din nou singur cu Wren. Nu m ar ■a nici să încerc să o sărut iar, deşi nu ştiu dacă ar vrea. Este ^*tde* stresată în ultima vreme. Vreau să se poarte ca sâmbăta 0ta ută, când a fost atât de deschisă şi de zâmbitoare, de plină de bu- ^*ie,* când mi-a povestit despre pasiunea ei pentru artă. Conversaţia ^astră a decurs atât de bine, încât mi-a mărturisit nişte lucruri j^lortante. încă nu-mi vine să cred că a făcut asta. Faptul că s-a masturbat toată noaptea în camera ei şi că s-a uitat la filme porno... nu e ceva tipic pentru Wren.

Doar când îmi aduc aminte cum mi-a mărturisit în şoaptă aceste lucruri simt că mădularul îmi tresaltă.

Într-un final, găsim liberă o masă rotundă chiar în capătul din spate al bibliotecii, şi mă duc spre ea. Mă aşez şi trag un scaun pentru Wren. Se aşază şi îşi pune ghiozdanul pe masă cu mişcări lente. Atente.

- Chiar m-ai adus aici ca să lucrăm la proiect?

Se dezbracă şi îşi pune paltonul pe spătarul scaunului. Mă priveşte cu ochii ei verzi mari, cu buzele ţuguiate într-un mod foarte sexy.

Stai puţin!

- Da, îi răspund şi imi dau jos haina, aruncând-o pe spătar, în spatele meu. Mi-ai spus că vrei să avem doar o relaţie de prietenie.

- Da. Îşi îndepărtează privirea şi se uită la raftul de cărţi de lângă noi, oftând. M-am săturat sâ fiu tristă.

- Trebuie să nu te mai gândeşti la asta! Când se uită la mine, continui: La părinţii tăi. La familia ta. Ai nevoie de ceva care să-ţi distragă atenţia. Chiar tu ai spus asta mai devreme, la oră.

- Nu am de gând să fumez marijuana cu tine sau sâ iau vreo pastilă, spune înţepată.

La dracu' tonul acela înţepat e foarte atractiv.

- Nu aveam de gând să sugerez asta! Plus că nu am nimic la mine. E împotriva regulilor, ai uitat?

Ridic din sprâncene când îmi aduc aminte că ne-a

prins cu ţigara de marijuana în pauza de prânz. Un lucru pe care îl facem ocazional Şi pe ascuns.

Le-am spus lui Ezra şi lui Maico Im că nu trebuie să în campus în aer liber, iar ei au fost de acord. Nici u$_{nii}$u- nu vrea să fie dat afară în ultimul an de liceu. IIUr*¡u,j

-Da. Nu am vrea să încălcăm regulile, murmură ea

- TU n-o faci niciodată, subliniez, iar ea nu răspunde R- că nu trebuie, din moment ce amândoi ştim că e adevărat încălcăm unele acum? rei^

- Despre ce vorbeşti? întreabă suspicioasă.

- Vino cu mine!

Mă ridic şi îi Întind mâna. Se uită la ea pentru o clipă la mine.

-Ce pui la cale, Crew?

-Vino cu mine, Wren, şi o să-ţi arăt!

- Şi lucrurile noastre?

- Putem să le lăsăm aici. Nimeni n-o sâ vină să ie ia.

Ezită pentru o clipă, apoi mă ia de mână, iar eu îi strâng dege. tele într-ale mele şi o ridic de pe scaun. Nu e nimeni prin preajmă, şi singura persoană care ne-ar putea prinde e bătrâna domnişoară TavloT, dar e ocupată la intrare, aşa că nu o să observe.

Grăbit, o conduc pe Wren mai departe, printre rafturi, până ajungem pe un culoar îngust, înconjurat de cărţi. Rafturile sunt mai înalte, luminile – mai difuze. Ne oprim în faţa unei uşi vechi de lemn, cu o încuietoare digitală. îi dau drumul la mână şi bag codul, lumina verde pâlpâie, iar eu apăs pe clanţa, şi uşa se deschide cu uşurinţă.

Mă uit la ea şi o văd cu gura căscată,

-Unde duce asta?

- Hai cu mine şi o să afli!

-Nu ştiu. Se uită peste umăr, parcă aşteptând ca femeia- dra- gon, domnişoara Taylor, să fie acolo, scuipând foc. Şi dacă ne pito' de cineva?

- N-o să ne prindă nimeni, zic încrezător.

Se uită iar la mine, apoi la uşa deschisă, E întuneric.

- Nu e periculos acolo, nu-i aşa?

rul lucra care ar putea fi periculos pentru ea sunt eu*

dar

Sing^{ul}
$_{0}$u-i ^{s}P$^{un\ asta}$:,

_ absolut deloc,

$_{v}$Vren intră prima şi eu o urmez, închizând uşa în urma mea. Lumina din bibliotecă dispare, şi rămânem cufundaţi în întuneric, ■ţipă uşor când vin în spatele ei şi îi pun mâna pe umerii delicaţi.

_E în regulă.

_ Nu văd nimic.

„O să te ghidez eu. O iau de mână şi o trag după mine pe măsura ce ochii mi se obişnuiesc cu întunericul. O duc spre locul pe care voiam să i-l arăt, camera devenind mai luminoasă pe măsură ce ne apropiem de fereastra ce dă spre grădina din spatele bibliotecii.

-Cepărere ai?

Se apropie încet de fereastra veche şi ridică privirea spre tavan.

- E atât de înalt.

- Acum multă vreme, aici era o clasă. Au închis-o în anii '80. Şi a devenit un loc de întâlniri pentru sex. Până la urmă au fost nevoiţi să-i pună o încuietoare acum câţiva ani, ca să-i ţină pe elevi la distanţă. Prea mulţi se furişau aici, îi explic.

Wren se învârte uşor, uitându-se prin camera aproape goală, şi strâmbă din nas.

- Unde făceau sex?

- Oriunde. Dacă eşti suficient de disperat să te furişezi cu cineva, poţi deveni destul de creativ.

La naiba! Dintr-odată, şi eu mă simt disperat să fee sex cu aşa-zi- sa mea prietenă.

Ce porcărie! Nu ştiu de ce ocolim chestia asta. Sunt

destul de sigur că mă vrea.

Eu sigur o vreau.

’ am mai observat niciodată ferestrele de aici, spune când se ªPmpie de ele.

O urmez şi mă opresc la câţiva paşi distanţă când îşi pune mâinile pe geam şi se uită la terenul şcolii.

- Ba da. Când se uită la mine, îi explic: Sunt ferest
care le poţi vedea din grădină. Clădirea e aproape aco^' ,>1ar| Pe deră, aşa că lumea nu prea îşi dă seama că face parte din^ de

- Ah, da. îşi întoarce privirea spre grădini, unde
încet, acoperind totul cu un covor alb. Nu vin prea des Cad° Mă sperie statuile. n

Edilii.

- Serios?

Continuă să se uite pe geam, fără să observe că mă aprr

- Mi se pare că mă privesc. E înspăimântător.

- Mă gândeam că ţi-ar plăcea. Sunt obiecte de artă ()e 500 de ani. ^

Mă opresc fix în spatele ei, inhalându-i parfumul. Sunt ten tat să o apuc de păr. Să-l înfăşor în pumn şi să o trag pentru u- sărut arzător.

-Ai dreptate. Sunt obiecte de artă, dar sunt atât de triste. Statuile acelea par pregătite să se arunce de pe o stâncă şi să aibă parte de o moarte îngrozitoare.

Chicotesc, dar ea tot nu se mişcă. Sigur ştie că sunt în spatele ei

- Asta e familia Lancaster. Suntem toţi gata să ne aruncăm de pe o clădire şi să avem o moarte încântătoare.

- Voi, cei din familia Lancaster, sunteţi temperamentali. Pune mâna pe geam şi şuieră când îl atinge. E rece.

- E şi mai rece afară.

-Nu sunt îmbrăcată ca să pot ieşi.

- Nici eu. Mai fac un pas, atât de aproape, incât aproape ii ating spatele. E o privelişte frumoasă, nu crezi?

Nu mă refer la grădini, deşi sunt frumoase, mai ales pe ninsoare. Un peisaj perfect de iarnă.

Dar nu. Mă refer la Wren. E atât de frumoasă. Dulce. Interesanta. Mă surprinde cât de mult îmi place să stau de vorbă cu ea. Să-n» petrec timpul cu ea.

- Este, recunoaşte ea încet.

îşi pleacă privirea, părul îi cade peste faţă, iar eu întind mâna, îl dau laoparte ca să-i pot vedea gâtul.

- Ce faci?

f distrag atenţia, şoptesc şi o sărut pe gât. Ştiu că Îţi plac •i frumoase. Am vrut să-ţi arăt o privelişte pe care nu ai încrunte

m^ɜărut°dm nou în acelaşi loc şi îmi strecor degetele În părul ei. Ridică şi cealaltă mână şi o pune pe geam, iar eu o împing uşor până se sprijină de el.

Si de mine-

Inspiră **adânc.**

prea frig? o întreb, murmurând pe pielea ei.

- Da, şopteşte. Dar tu eşti cald.

Cu o mână pe talia ei, o mângâi pe obraz cu cealaltă şi îi îndin capul până nu are de ales decât să mă privească.

-Nu mă da laoparte, Păsăruică!

„Văd momentul tn care cedează, licărirea diri ochii ei, şi se întoarce cu faţa la mine.

- Crew...

O sărut înainte sa protesteze sau să-mi spună să mă opresc. Şi nu mai zice nimic după aceea. Cedează complet, îmi pune mâinile pe după gât şi îşi lasă toată greutatea pe mine. Sânii ei voluptuoşi se lipesc de pieptul meu, şi o mângâi pe o parte, urcându-mi degetul mare spre sânul ei. întredeschide buzele să scâncească, şi îmi strecor limba în gura ei, gemând când sărutul devine mai profund.

- Dacă ne vede cineva? murmură printre buzele noastre.

O muşc uşor de buza de jos, şi geme.

-Nu nepoate vedea nimeni. Promit!

Deschid ochii şi mă uit pe fereastră, dar nu e nimeni acolo. A început să ningă mai tare, şi lumina devine mai difuză în camera întunecată, din cauza cerului gri. îi pun mâna pe obraz şi îi aplec uşor capul ca să o pot devora.

..pufurile noastre devin un amalgam de limbi, dinţi, buze şi bagă mâinile pe sub sacoul meu, mă mângâie pe spate,

ur ^Pesc Şoldurile de ale ei ca să simtă ce-mi face. ren se îndepărtează prima şi, când deschid ochii, se uită la „^■respirând cu greu.

rob abil nu ar trebui să facem asta.

- De ce nu? O sărut pe gât şi o ling uşor. tndină capul j • ochii, cu o expresie chinuită. ?l

lnc hid e

-Ştiu că îţi place, Păsăruică.

-Săruturile duc... la alte lucruri. Lucruri pentru sunt pregătită. 3renu

- Eşti sigură de asta?

înghite în sec, şi o muşc uşor de bărbie.

-Nu ştiu.

- Atunci spune-mi să mă opresc!

Ah, fac să pară uşor, dar vreau ca fata asta să uite de toate şi se lase dusă de val.

Cu mine.

Pentru că are nevoie de asta. Pentru că vrea asta.

Aşa cum şi eu o vreau pe ea.

Capitolul 24

Wren

Eram lipită de fereastra rece, iar corpul cald al Lui Crew era lipit de al meu, atât de tare – pentru că, da, era excitat – şi atât de aproape de mine. Nu cred că ai fi avut loc să strecori o foaie de hârtie între noi. Cuvintele lui se repetă în mintea mea.

„Atunci spune-mi să mă opresc!“

Face să pară atât de simplu, dar nu este. încep să-mi dau seama de ce fetele cedează atât de uşor la asta – la sex. E atât de bine! Gura hii. Săruturile lui înfometate. Limba lui. Cum se împleteşte cu a mea. Mâinile lui pe trupul meu. Inima care îmi bate nebuneşte, respiraţia întretăiată şi gemetele pe care le scoate când mă sărută. Ca şi cum aş ii cel mai bun lucru pe care l-a gustat vreodată.

E ameţitor. Simt pulsaţia familiară dintre picioare. Devin din ce *n ce mai udă. Senzaţia de durere care se formează, numai din cauza lui

Credcâ este singurul care poate provoca asta.

Mă sărută până nu mai pot să gândesc. îmi scoate cămaşa din îşi strecoară mâinile pe sub materialul aspru şi şifonat şi se °Preşte cu degetele pe talie, înainte să-mi mângâie abdomenul.

Nu pot să respir. Nu pot decât să mă ţin de umerii lui, iar limba ţ dansează cu a lui, în timp ce el mă înnebuneşte cu atingerile lui. ^ ucc uaâinile mai sus, până la baza sutienului, şi îmi doresc din

tot sufletul să fi avut ceva dantelat şi drămit r«.,, când îl vede. ³ care ˢâ-l$_{SUr}$p$_{f}$.

Dar nu am. Sutienul de culoarea pielii este si™ . măcar o fundă. P^{u}-Nu$_{arţ}$ ^

Nici dantelă.

-Vrei să mă opresc. Păsăruică? murmură p$_{e}$ piele-,

Buzele lui sunt fierbinţi, la fel ca limba lui, cu care mâT'ᴾ' unde îmi pulsează o venă. Clatin din cap. * ᵗnge

acr>lo

Nu, nu vreau să se oprească. Niciodată.

Cu mâinile pe talie, mă întoarce până mă lipeşte cu fat reastră. Erecţia lui îmi atinge fundul, şi mă uit la zăpada care Jad cu buzele întredeschise şi mintea plină de imagini cu el dezb * * Pare imens. racal

Nu ştiu ce aş face dacă l-aş vedea.

Cu mâini pricepute, se joacă acum cu talia fustei. Apoi îl simt dedesubt, jucându-se cu chiloţii mei. Un deget, apoi două. înainte şi înapoi, cu atingeri delicate.

Chiloţii mi se udă dintr-odată, şi închid ochii. îmi lipesc obrazul de geam, simţind nevoia să astâmpăr căldura care mă consumă.

- Crew...

- Ar trebui să mă opresc? Scoate mâna din chiloţii mei, şi scâncesc. Pielea ta e atât de fină, Păsăruică! Mi-e greu să mă abţin să te ating.

Sunt confuză. Ştiu că ar trebui să spun nu. Lucrurile au mers deja prea departe. Mi-a atins sutienul. A avut mâinile sub fusta mea. Acestea sunt lucruri pe care i-am promis tatălui meu că nu le vot face până nu voi întâlni bărbatul cu care o să mă mărit.

Dar apoi îi simt mâinile înapoi sub fusta mea şi, când ¡şi baga un deget în chiloţii mei, gem, iar zgomotul e înăbuşit de tereastră. - La naiba, eşti atât de udă! .

Bagă degetul mai adânc, printre labiile mele, şi ¡nu arcuiesc durile, dorindu-mi mai mult. Nevoia e prea

mare, şi ignor u, care ameninţă să mă învăluie.

-Dumnezeule, Wren!

25

■ ; tachinează uşor intrarea, abia penetrându-mâ. şl tot I
¡mi tremură. Nici nu-mi pot imagina cum arăt, cu ^ ijpit de fereastră, fundul spre el şi degetul lui Crew În inte-

^Dumnezeule! ţip.
Crew înţepeneşte.
_Yrei să mă opresc?

-Nu!
Cred că aş muri dacă s-ar opri acum.
Baaă degetul mai adânc, iar eu mâ încordez. Geme gutural.
-Relaxează-te!

încerc, dar sunt prea agitată, speriată şi excitată. Nu am mai lăsat nici un băiat să facă asta, şi mă încearcă un sentiment străin. Ciudat. Minunat. Delicios.

Toate stările astea în acelaşi timp.

-Te doare? mă întreabă.

Clatin din cap, îmi pun mâinile înapoi pe geam şi deschid ochii să privesc ninsoarea, în timp ce Crew mă penetrează cu degetul. Bagă degetul adânc, apoi îl scoate. Dumnezeule, fricţiunea! Am nevoie de mai mult.

Gâfâi agitată când bagá degetul înapoi şi simt cum îmi ridică fusta cu cealaltă mână, iar fundul meu rămâne expus în faţa lui -Mă omori, Păsăruică! Eşti atât de sexy, murmură.

Privirea lui e atât de intensă, încât simt că mă arde.

Tac, neştiind cum să răspund. încep să-mi mişc corpul în tandem cu. degetul lui, legănându-mi şoldurile, şi, când îndepărtează rciâna, mai că îmi vine să plâng pentru că îi simt lipsa.

-Intoarce-te! spune răguşit şi mă cuprinde de şolduri, aşa că nu am de ales.

Mâ sărută atât de pasional, atât de intens, iar eu nu pot să fac ceva ^ecât să mă agăţ de el şi să-l las să mă consume, mi bagă mâinile sub fustă. Mâ mângâie peste chiloţi. Ţip când «Pe să mă frece încet.

Vrei să mă opresc acum? întreabă, şi aud cât de triumfător Asunte.

Ştie că sunt în mâinile lui.

n... nu- mă bâlbâi şi îmi las capul pe spate când^ .
mu» – *r-e* –N.. sub chiÎOţi ^ mă ct.prillde CU tOtuL *U*
- Îţi place asta?

Încuviinţez din cap, incapabilă să vorbesc în clipa când deg$_{efl}$| lui mare îmi atinge clitorisul.

Amândoi tresărim când ceva începe să sune, şi, când de^y ochii, îl văd pe Crew analizându-mă nemulţumit încă are mân$_a$ între picioarele mele, iar singurul sunet În afară de acel ţârâit e respiraţia noastră agitată.

- Nu e al meu, spune el, şi îmi dau seama că are dreptate.

Telefonul meu *e* cel care sună.

-Ignoră-l! spune şi încearcă să mă sărute, dar îl împing, oprindu-l.

- Ar trebui să văd cine e, zic încet. Soneria se opreşte, şj respir uşurată.

Sau poate nu încă.

Crew zâmbeşte cu viclenie şi se apropie pentru un alt sărut şi îşi strecoară limba în gura mea chiar când telefonul începe să sune dinnou.

Se depărtează, cu mâna încă în chiloţii mei.

- Unde e?

-în buzunarul sacoului. Bag mâna şi scot telefonul pe ecranul căruia pâlpâie numele tatălui meu. îmi muşc buza de jos, cuprinsă de vinovăţie. E tata.

-Dumnezeule! îşi scoate mâna şi se depărtează de mine. Răspunde-i!

Mă simt goală fără mâinile lui şi oftez uşor când mă uit la ecran, încercând să-mi imaginez cum aş părea dacă i-aş răspunde tatălui meu. Fără aer. Agitată. încă simt furnicături în buze de la săruturile lui Crew şi acea pulsaţie intre picioare datorită degetelor (ui,

-Nu pot.

Soneria se opreşte, şi bag telefonul înapoi în buzunar. Crew încercă sa se apropie, dar mă feresc de el, brusc nesigură, în legătură cu tot.

ru **absolut tot.**
Se încruntă şi mă priveşte atent.

1 Eşti bir»e?
Ar trebui să plec.

jt **ţn direcţia din care am venit, urând cât e de întuneric.**

N 3 **steră înspăimântătoare şi interminabilă spre nicăieri.** c/a

°j^a'jde, Păsăruică..., începe, dar clatin din cap, şi se opreşte.

Nu pot... nu pot să fac asta. Sunt prea confuză. Telefonul tată-

meu în mijlocul celei mai pasionale întâlniri pe care am avut-o vreodată a stricat atmosfera. M-a făcut să mă îndoiesc de mine... şi de Crew. Nu sunt pregătită.

_ Wren. îşi trece mâna prin păr şi se frecă la ceafă. Nu pleca!
Nu încă.

- Trebuie. Poate că... asta a fost o idee proastă. Nu sunt fata care crezi că sunt, Crew. Sunt prea agitată, prea speriată. Nu am mai făcut niciodată aşa ceva.

-Ţi-am promis că vom lua lucrurile cât de uşor vrei.

-Şi ai fost minunat.

îi zâmbesc cu buze tremurânde, dar simt că aş putea izbucni în lacrimi în orice clipă, aşa că îmi îndepărtez privirea. Nu mai suport să-i văd chipul frumos. Trebuie să plec.

Fug din cameră, paşii mei făcând zgomot pe podeaua de ciment când mă avânt în întuneric. Văd uşa şi o deschid, uşurată când ajung inapoi în bibliotecă. Merg printre rafturi până ajung la masa noastră şi mă îmbrac în grabă. îmi iau ghiozdanul.

Şi fug din bibliotecă, uşa se trânteşte în urma mea atât de tare, încât pot jura că o aud pe domnişoara Taylor spunându-le tuturor să facă linişte.

Abia când ajung în camera mea, îi trimit un mesaj tatălui meu.

„Scuze, eram la bibliotecă, pregătindu-mă pentru un proiect. Te sun după ce fac un duş? Ninge aici, şi m-am udat

Pana am venit în cameră.“
\r.J^ati' „^ u e n*c* ° problemă, Dovlecel. Sună-mă când poţi!
doar să văd ce faci.“

Când îi văd cuvintele dulci şi porecla mea pe care o când mă ştiu, izbucnesc în lacrimi. **0Se?*e de**

- Am nişte veşti, spune tatăl meu, după ce vorbim câtev discutând despre ce fac şi cum e la şcoală, ca de obicei ' m'nil,e'

Stau în pat, după ce am făcut duş şi m-am schimbat i" • groase, exact aşa cum i-am spus. **aine**

- Ce e? întreb temătoare, pregătindu-mă.

- Eu şi mama ta... o să încercăm să lucrăm la căsnicia noastră

Rămân blocată, încercând să înţeleg ce-mi spune.

-Vorbeşti serios?

- Am început să mergem la terapie de cuplu săptămâna aceasta Vrem să reuşim. Pentru tine. Pentru noi, spune. Nu putem renunţa acum, după douăzeci şi cinci de ani.

- Nu faceţi asta pentru mine! îi zic, convinsă de fiecare cuvânt. Nu e despre mine. E despre tine şi mama.

-Ştiu, dar eşti parte din familie. Chiar dacă creşti şi eşti pe cale să o iei pe drumul tău, spune.

De ce partea asta sună ca o minciună? Ah, da, ştiu de ce.

- Acum câteva zile, încercai să mă cuplezi cu Larsen Van Weller, îi amintesc. în speranţa că va deveni soţul meu.

încă mi se pare complet ridicol. Chiar dacă Crew nu m-ar fi avertizat despre Larsen şi despre lucrurile oribile pe care le face. tot nu aş fi acceptat. Nu aş fi fost de acord. în momentul în care am ajuns acasă la familia Weller şi am schimbat două vorbe cu el, a tost clar că nu avea nici o şansă. M-a lăsat în pace.

Slavă Domnului!

- Nu pot face alegerea asta pentru tine. Am discutat cu mama ta. Ne-am speriat gândindu-ne că vei fi pe cont propriu şi la ce ţi s-ar putea întâmpla.

Mă cuprinde furia când aud ce spune şi ce se ascunde în spate e acelor cuvinte. încă nu are încredere că pot avea grijă de mine Ş' crede că voi face alegeri greşite la nesfârşit.

i s-ar putea să fie îngrijorat pe bună dreptate. Uite cât de uşor cedat în fat[a] loi Crew mai devTţme¹ !■ bibliotecă. Dumnezeule, îar *m*[J] penetrat cu degetele, iar eu l-am lăsat. Şl mi-a plăcut.

[C] Valul de ruşine e precum lava încinsă, un sentiment oribil.

,0 să fiu bine, îl asigur şi inspir agitată. Am aproape 18 ani, ŞL să merg la facultate.

jiu sunt sută la sută convinsă de acest plan, dar suna bine şi asta e tot ce contează.

-Cred că vei înflori la facultate, spune cu prea mult entuziasm, poţi să stai la cămin şi să îţi faci prieteni noi.

Vrea să mă închidă în siguranţă într-un cămin, exact ca la Uncaster. Atunci nu ar mai trebui să-şi facă griji pentru mine şi ar putea să-şi vadă de afacerile lui, liniştit că sunt la facultate.

- Acesta este planul meu, spun pe acelaşi ton cu care vorbisem cu Fig- Cu falsitate şi plină de sarcasm. Ciudat cum nici unul din ei nu observa. Ar trebui să închid, tata. Trebuie să lucrez la proiect,

- Pentru ce materie?

- Psihologie. Crew Lancaster e partenerul meu.

închid ochii când fac această greşeală. De ce îl pomenesc din nou? Doar ca să-i spun numele? Mai ales după ce s-a întâmplat între noi mai devreme? în ciuda ruşinii pe care o simt pentru ce mi-a făcut, nu pol să nu mă gândesc la el. E mereu în mintea mea – şi tot ce am iâcut. Şi, chiar dacă nu ar trebui să mai rămân vreodată singură cu el, în adâncul sufletului ştiu că probabil voi mai permite să se întâmple asta.

Poate că nu sunt demnă de încredere. Poate că sunt

prea naivă şi uşor de păcălit ca să iau propriile decizii

“ De ce tot aud numele Lui în ultima vreme?

- Nu ştiu, poate pentru că e prietenul meu?

Nu spune nimic pentru o clipă, şi sunt pe cale să deschid gura, dar mi-o ia înainte.

■ Mă îndoiesc sincer că Crew Lancaster e prietenul tău, Dovlecel. E doar un adolescent plin de hormoni, ca toţi ceilalţi, care încearcă [3] ^frfN după o fată dulce şi inocentă.

îmi amintesc senzaţia buzelor lui Crew pe gâtul meu f. care mi-a lins urechea şi, pentru prima dată după multă vremV '" buie să fiu de acord cu tatăl meu. e¹,re

- E doar un proiect, tată.

- Ştiu, Dovlecel. Doar aminteşte-ţi că eşti prea tânără ca să ceva serios cu un băiat acum. Ai toată viaţa înainte pentru asta 31

-Ştiu.

Am auzit cuvintele astea de atât de multe ori de-a lungul anilo încât le pot repeta în acelaşi timp cu el.

-Oricum nu au decât un singur lucru în cap, continuă.

Hmm. Poate şi eu.

- Nu-mi plac cei din familia Lancaster. Nu poţi avea încredere ¡n ei, spune pe un ton plin de amărăciune.

- Ce ţi-au făcut? întreb curioasă, deşi, cunoscându-l, sunt sigură că nu-mi va spune.

- Avem afaceri în acelaşi domeniu. Fraţii lui mai mari şi-au deschis o firmă de imobiliare şi sunt dubioşi. Işi drege glasul. Dar nu e ceva pentru care ar trebui să-ţi faci tu griji. Doar... stai departe de Crew Lancaster!

-Trebuie să lucrez cu el la proiect, încep, dar mă întrerupe:

- Ştii ce vreau să spun. Oftează, părând extenuat. Trebuie să plec. Să ai noapte bună! Vise frumoase. Te iubesc!

- Şi eu te iubesc!

închid înaintea lui şi arunc telefonul, apoi mă întind în pat şi mă holbez la tavan. Mă cuprinde frustrarea când îmi aduc aminte că nu fac cele mai bune alegeri. Dar oare *chiar* sunt atât de rele?

Şi ce dacă mă furişez cu Crew într-o cameră şi îl sărut? îl las să mă atingă? îl las să-mi bage mâna în chiloţi...

Dumnezeule, cum o să mă mai uit în ochii lui mâine la ore? După ce am făcut? O să fie ciudat să privesc în ochii lui şi să ştiu ce am făcut. Şi cât de mult mi-a plăcut.

Oare i s-a părut că arăt ca o fraieră, sprijinită de geam, practic implorându-l să mă atingă? Crede că sunt o persoană patetică, brusc dependentă de atingerile şi de buzele lui?

Pentru că aşa mă simt. Dependentă. CopJeşfta. Disperată

închid ochii şi trag adânc aer în piept, încercând ^

pot *« asta- Pot da ochn cu el mâine şi mă p”tmmpor(a

„f

nu s-ar fi întâmplat nimic intre noi. ?

ca

CttW

pot

Capitolul 25

Crew

O aştept pe Wren în faţa căminului, îmbrăcat în cea mai groasă haină, cu fes, mănuşi, fular, şi tot imi e al naibii de frig. Soarele care străluceşte deasupra nu reuşeşte să mă încălzească. Tot campusul e acoperit de un strat gros de zăpadă. Slavă Domnului că cineva se trezeşte înainte să crape de ziuă ca să dea zăpada laoparte.

încă n-a ieşit, şi încep să mă îngrijorez. Clopoţelul o să sune în curând. De obicei, era deja pe drum spre intrare până acum, şi prietenii mei nu încetează să-mi dea mesaje şi să mă întrebe unde sunt.

îi ignor. Nu mă pot gândi decât la Wren. La cum a fugit de mine ieri după-amiază. La cât de traumatizată a părut când a sunat tatăl ei şi ne-a întrerupt. Sunt sigur că în mintea ei bolnavă s-a simţit ca o păcătoasă sau aşa ceva, deşi promisiunea ei de puritate nu are nimic de-a face cu religia, din ce mi-am putut da seama.

E doar o promisiune că nu va călca strâmb cu primul tip de care-i place, făcută tatălui ei şi ei înseşi.

Dacă promisiunea ei ar avea vreo însemnătate religioasă, atunci eu aş fi diavolul care o face să

cadă în păcat.

Nu pot să încetez să mă gândesc la ea. La cât de receptivă e. Cu câtă poftă mă sărută. Cât de udă era... era evident excitată ied- ^ar floarea ei pură era atât de strâmtă, atât de fină şi de fierbinte.

Sunt surprins că nu mi-am dat drumul în pantaloni.

cuvântul >.t[ata“ aPărut Pe ecran, chiar când încercam să culmea extazului, a fost suficient să distrugă orice urmă

0 di)[c] r
^ j^lefonid îmi vibrează, şi mă uit la el iritat. Un alt mesaj.

frţakolm: „Unde eşti? Ora o să înceapă în curând.“
£w „Am adormit. Vin imediat! Nu-ţi face griji pentru
mine!”
Malcolm: „Cineva trebuie să-şi fiică.

Nu-i mai răspund şi bag telefonul în buzunar, uitându-mă spre „ţile clădirii. La momentul acesta practic o invoc pe Wren, iar, când deschide uşa şi o văd, aproape oftez de uşurare. E la fel de înfofolită ca mine, cu ghete de iarnă în loc de obişnuiţii pantofi Mary Jane şi colanţi groşi de lână, plus o geacă uriaşă strânsă în jurul corpului. Poartă una dintre căciulile acelea care le plac fetelor, cu un moţ de blană în vârf, şi mănuşi şi fular care se asortează. Abia reuşesc să îi disting chipul frumos.

Nici nu mă vede în vreme ce se îndreaptă spre clădirea din campus.

- Wren!

Face ochii mari când vede că o aştept, şi mă duc spre ea, atent să nu alunec şi să-mi rup ceva.

- Ce faci aici? mă întreabă agitată.

-Voiam să vorbesc cu tine. Mă opresc în faţa ei, tentat să o iau în braţe şi să o strâng la piept. Pare îngrozită. Să mă asigur că eşti bine după ziua de ieri.

-Ah! Sunt bine.

-Tatăl tău *e* bine?

- Tata? Ah, da, e bine. Voia să vadă ce fac. M-a sunat în fiecare zi de când mi-a spus că divorţează.

Strânge din buze ca şi cum nu ar mai vrea să spună ceva despre divorţul părinţilor ei.

“ I>a, ne-a cam... întrerupt.

. sP un intenţionat, vrând să aduc vorba despre momentul de ieri e la bibliotecă. A afectat-o la fel de mult ca pe mine? E la fel

dc răvăşită tio Intensitatea întâlnirii noastre? Nu a dur ştiu că, dacă am (i avut ocazia să continuăm, ar fi avut o ^r Şi. dacă m ar fi lăsat, m-aş fi culcat cu ea chiar ac fereastră. Şi s ar fi bucurat de fiecare secundă.

Bine, poate că nu. F. virgină.

Par sigur vreau să fac sex cu ea lângă fereastra îndoială.

- Ştiu. Vorbeşte încet şi îşi lasă capul în jos. Părul li cade în

şi moţul de pe cap se legănă uşor. îmi pare rău pentru asta' ° ^ Fac un pas mai aproape, îi pun un deget sub bărbie şi || • capul ca să nu aibă de ales decât să mă privească.

- Nu-ţi cere iertare! Faci asta des.

-Ştiu. înghite zgomotos. E un obicei de care încerc să scap

- Chiar eşti bine, Păsăruică? Arăţi...

Speriată.

Vulnerabilă.

Afurisit de frumoasă!

- Sunt bine. Doar că... probabil nu ar fi trebuit să facem asta. Vorbeşte atât de încet, că aproape nu o aud.

- Regreţi? Ce s-a întâmplat?

Clatină din cap.

- Probabil am făcut totul greşit.

- Ai fost minunată!

Chiar a fost. îi repet cuvintele pe care mi le-a spus ieri.

-Am fost?

Urăsc cât de mult se îndoieşte de ea însăşi. Cineva chiar a făcut-o să fie atât de nesigură.

- Da. îi trag fularul ca să-i pot atinge obrazul. Ai fost. Clopoţelul se aude slab, din moment ce suntem atât de departe

de clădirea principală, locul în care avem majoritatea

orelor, iar expresia disperată de pe chipul lui Wren e aproape comică.

-Trebuie să mergem!

începe să alerge şi alunecă pe gheaţă, iar eu o apuc de braţ ca să nu cadă.

- Mai încet! O să-ţi rupi ceva. O iau de braţ, şi începem să mergem amândoi. F. în regulă. Putem să întârziem.

wi Fig n-o să-i placă, spune, e să meargă de două ori mai repede ca să ţină pasul cu mine,

Td simt că alunecă din nou, o ajut să-şi recapete echilibrul,

,al' Fie pwte să mi-o sugă, bombăn.

¿sta e scârbos, mă ceartă, dar, când mă uit la ea, nu-t văd decât din cauza fularului.

şi

- Cred că începi să te obişnuieşti cu felul meu vulgar de a vorbi, tachinez, conducând-o pe aleea care dă spre clădirea principală.

prin geamurile uşii de la intrare văd elevii care se grăbesc să ajungă la oră şi ştiu că vom întârzia câteva minute.

' yoffl da vina pe vreme, deşi sunt sigur că Fig nu o să ne creadă. Nu prea-' pasă dacă întârzie careva, dar, fiind vorba despre mine, sunt sigur că o să-i pese.

Ma urăşte.

Sentimentul e reciproc, deci nu am o problemă cu asta.

- Şi eu cred asta, spune cu sinceritate şi mă face să chicotesc.

- în curând, o să te aud şi pe tine înjurând din când în când, Păsăruică-

-Mă îndoiesc. Nu-mi pot imagina că aş fi capabilă să spun aşa ceva.

Eu pot. Când e dezbrăcată, gâfâie şi e disperată să o duc la orgasm. O s-o fac să mă implore. O s-o fac să înjure, iar apoi o să-şi dea drumul pe mădularul meu.

Da, acestea sunt gândurile cu care am de-a face de ieri după-amiază. în fiecare dintre ele apare Wren, în cele mai obscene fantezii.

Se aude ultimul clopoţel, şi Wren începe să meargă mai repede, trâgâadu-mă după ea. Intrăm pe uşile duble şi ne ducem spre sală. Uşa e închisă, lucru neobişnuit, iar Wren îmi dă drumul la mână ca să deschidă uşa. O urmez.

Ne grăbim la locurile noastre, în timp ce Fig face prezenţa şi Privesc fascinat cum Wren îşi dă jos geaca şi o

lasă pe scaun, alături de fular. Îşi scoate căciula şi îşi scutură uşor capul, iar părul mătăsos, castaniu, i se revarsă pe umeri.

Vreau să-l ating. Să simt şuviţele fine între degete.

În schimb, mă dezbrac şi mă uit la Fig, care mă priveşte de ar vrea să mă omoare. **Par că**

„Haide, frate!"

Astăzi vom lucra la eseurile despre *Marele Gatsby,* **anu** începe să se plimbe prin faţa clasei. Până acum, ar trebui **să** V' aproape de final sau să fi terminat cartea. Săptămâna viitoare V'' avea un test pentru examenele finale.

Se aud nişte bombăneli, dar Fig le ignoră.

Iar eseul va trebui predat în prima zi de după vacanţa de iarnă

Lumea începe să se vaite de-a dreptul. Profesorii ne dau rar teme în vacanţă. Ştiu că avem nevoie de pauză şi nici nu vor să corecteze lucrări când se întorc.

Se pare că Fig este excepţia, dobitocul!

- Aşa că haideţi să profităm de săptămâna asta şi să ne punem la punct cu cititul, să repetăm temele cărţii şi să începem să lucram la eseu! Dacă aţi terminat de citit cartea şi înţelegeţi majoritatea temelor, felicitări! Puteţi considera că aveţi un avans şi probabil veţi termina eseul săptămâna viitoare, înainte de vacanţă.

Zâmbeşte, ignorând că majoritatea suntem nemulţumiţi.

Wren ridică mâna, iar el îi zâmbeşte cu căldură.

-Da, Wren?

îmi încleştez pumnii, dorindu-mi să-l iau la bătaie.

- Despre ce ar trebui să fie eseul, mai exact? întreabă cu vocea ei dulce.

- Foarte bună întrebare! Se întoarce spre tablă şi scrie repede cu un marker albastru, apoi bate uşor la capătul propoziţiei. Cum reprezintă Gatsby visul american? Acesta este subiectul.

Mă reazem de spătar, plictisit. Pot să vorbesc despre asta şi în somn. încă nu am citit cartea şi probabil ar trebui să învăţ pentru examenul final, dar cred că o să mă descurc. Pot găsi suficiente informaţii pe internet.

Mai sunt şi alte întrebări, dar le ignor, concentrându-mă asupra lui Wren, care stă în faţa mea, cu gâtul expus. îmi

aduc aminte cum am sârutat-o ieri, făcând-o să tremure.
- Domnule Lancaster? Două minute?

Viâ uit la Figueroa, care mă priveşte, cu mâinile în buzunare şi ,a aparent relaxată. îmi dau seama că e încordat după rigidi-
î'aea umerilor.

, Sigur- Ridic din umeri şi il urmez afară din clasă.

Wren niâ priveşte în tot acest timp. Îi arunc o privire şi văd că e iiorată, aşa că îi zâmbesc ca să o liniştesc.

„^Zâmbetul ei abia se vede.

Pata asta îşi face prea multe griji.

Când ieşim pe hol, Figueroa se întoarce spre mine, cu o expresie furioasă.

- De ce ai întârziat?

Asta venind de la profesorul pe care de obicei îl durea în cot. Cel care ne-a spus la începutul anului că e o corvoadă să facă prezenţa ţi că urăşte că e nevoit să o facă.

-Vremea. Nu ai fost pe afară?

-Trotuarele au fost curăţate de dimineaţă. Dacă ai fi plecat la timp, ai fi reuşit să ajungi.

îşi încrucişează braţele la piept, într-o postură defensivă. -Trotuarele erau al dracului de alunecoase.

- Ai grijă cum vorbeşti! Ochii îi licăresc ciudat. De ce ai întârziat cu Wren?

Deci despre asta e vorba. Bătrânul Figueroa e curios.

- Nu e treaba ta, zic şi mă sprijin de perete. Şi ce, am întârziat două minute?

- întârzierea e întârziere.

- Spune profesorul căruia nu-i pasă de întârzieri.

-Tot trebuie să respect regulile şcolii. Mă priveşte rece. La fel ca tine şi Wren.

-Eşti doar mânios, murmur atât de încet, încât cred că nu m-a auzit.

Dar mă aude. Zăresc imediat furia de pe chipul lui.

- Explică-mi de ce crezi că sunt mânios.

-Din cauză că Wren nu e interesată de tine – că e interesată de mine. Şi ţi-am spus ce o să se întâmple. Nu

ai nici o şansă să ajungi în chiloţii ei, zic şi zâmbesc, bucurându-mă de expresia lui furioasă.

- Cum s-ar simţi domnişoara Beaumont dacă i» , aşa despre ea?

Nu-i aşa că pare 1111 profesor bătrân care îşi respect • Ce vrăjeală!

- în primul rând, nu o să-i spui nimic, pentru că ştii j mai jignită de faptul că am ajuns să vorbim despre chiloţ,,^ doilea rând. am fost în chiloţii ăia, aşa că nu ar putea negad aduce vorba despre asta.

Da, chiar mă simt îngâmfat acum, când vorbesc despre eh ei, şi îmi place la nebunie.

- Nu te cred, zice printre dinţi.

- Haide! întreab-o! Fac semn către uşa clasei. Cheam-o aici! -Nu am de gând să mă implic în... activităţile sexuale ale elevi mei, spune.

Mă bufneşte râsul.

- Asta e culmea, venind de la tine. Am terminat conversaţia asta' -Ai grijă cum vorbeşti! Şi nu mai întârzia! îţi voi pune absenţi data viitoare. Şi lui Wren, zice tăios.

Lui Wren nu i-ar plăcea asta. O absenţă ar putea s-o dea cu totul peste cap.

îmi îndrept umerii şi îl salut milităreşte, ca un ticălos ce sunt.

- Da, domnule!

Mârâie la mine, dar nu spune nimic, şi intrăm amândoi înapoi în clasă. Wren mă priveşte curioasă în tot acest timp. Chiar se întoarce spre mine şi mă întreabă în şoaptă:

-Ce a fost asta?

- îţi povestesc mai târziu. Mă uit la Fig, care ne priveşte, ii zâmbesc şi apoi îi aranjez lui Wren o şuviţă după ureche. Nu-ţi face griji!

Capitolul 26

ţV'rcn

Nu mă pot concentra când Crew stă atât de aproape de mine la *m* de psihologie. Ar trebui să lucrăm la prezentare şi aproape am terminat partea mea, deşi el nu e gata. încerc să îl ajut găsind diferenţele dintre noi, dar ajungem să ne certăm din cauza lor.

Apoi sunt distrasă de chipul lui frumos şi de cât de bine mimase. De părul ciufulit din cauza fesului pe care l-a tot purtat. Mestecă gumă, făcând balonaşe, şi îl privesc iritată.

- Chiar trebuie să fad aşa?

Face un alt balon şi îl sparge între buze.

-le deranjează?

încuviinţez, deşi nu vorbesc serios. îmi place mai mult să-l tachinez.

-Vrei şi tu?

-Nu, mulţumesc! Mă întind după ghiozdan şi scot o acadea. Preferata mea. O să mănânc una din asta.

Mijeşte ochii.

joci cu focul dacă sugi una din aia în faţa mea, Păsăruicâ!

, ~ Serios? Rup ambalajul şi îl vâr înapoi în buzunarul ghiozdanu- f apoi bag acadeaua în gură.

Se uită la buzele mele, privind cum sug acadeaua. Cu cât mă eşte mm mult, cu atât mi se face mai cald şi am o revelaţie. ra *1 cd lui asta i se pare... obscen.

Sunt o idioată.

O scot din gură.

- Poate ar trebui să o mănânc mai târziu.

-Nu, te rog, nu te opri din cauza mea! îşi pune co ginea băncii şi işi sprijină bărbia în pumni, continuând*^-mar vească. Haide! Bucură-te de ea! Ştiu că eu o fac.

Sa Pfi

O duc la buze şi mă opresc.

- Arată obscen, nu-i aşa?

- Al dracului de obscen, Păsăruică. Nu pot decât să mi;

. . î J x ■ •

lmaRinev

ce rm-ai face mie daca ai avea ocazia. ve/-

Tot corpul îmi ia foc când îl aud. Când aud promisiunea din
tele cuvintelor lui. Probabil nu aş face deloc bine... ceea ce sugereT/i
Nici măcar nu ştiu dacă aş l-aş vrea astfel în gura mea.

Sau l-aş vrea?

Simt în stomac durerea familiară, şi sug acadeaua mai adânc, fără să-mi iau ochii de la Crew. îmi trag obrajii şi sug acadeaua cu putere înainte să-i dau drumul.

- Exersezi? mă întreabă.

- Pentru ce?

- Ştii pentru ce.

Mă uit la el şi scot acadeaua din gură.

-Nu m-am gândit niciodată la asta. Doar că întotdeauna mi-au plăcut acadelele.

Zâmbeşte galeş... sexy.

- Şi mie. Mai ales când le sugi tu.

Măcar nu mai mestecă şi nu mai face balonaşe din gumă. Hotărăsc să schimb subiectul.

- Eşti pregătit pentru testul şi eseul de la engleză?

- Sigur. Ridică din umeri. Cred că o să mă uit din nou la film să văd dacă îmi vine vreo idee.

- Ai citit cartea?
Eu am terminat-o acum câteva zile.
Crew clatină din cap.
- Şi nici nu am de gând.
- Crew.
Zâmbeşte.

-Wreu-
„ Ai trebui s-o citeşti.
lî 'dici di[11] uiner^
Mă pHcliseţie. Filmul e mult mai bun.
S-ar putea să nu se concentreze asupra subiectelor despre care
pig să scriem.

se strâmbă când îl **menţionez pe** Fig.

1/u viiut filmul?

Clatin **dîu** cap.

-Nu.
-Serios? Ar trebui să-l vezi. Cred ci ţi-ar plăcea. E foarte... drăguț.
Răd.
-Ce vrei să spui?
Bag din nou acadeaua în gură, savurând aroma de cireşe şi teiul în care mă priveşte Crew.
-Din punct de vedere vizual, este grozav. Şi Omul-Păianjen j oa- că în el. Când mă încrunt, continua; Tobey Maguire.
-Tom Holland e un Om-Păianjen mai bun, spun, cu acadeaua în gură.
Chiar cred asta.
Crew pufneşte,
-Sub nici o formă! Tobey este Omul-Păianjen al copilăriei mele. Va fi mereu Omul-Păianjen.
- Cum merge treaba?
Amândoi tresârim şi ne uităm la Skov, care stă lângă băncile noastre, privindu-ne cu amuzament Scot acadeaua din gură.
-Bine.
Se uită când la mine, când la Crew.
- Păreți să vă înțelegeți.
- E fată de treabă, spune Crew, şi îi arunc o privire urâtă,
■ Aba Aveți grijă! Nu am plănuit sâ pornesc o relație romantică "tre voi atunci când v-am pus si lucrați împreună, leacâ înainte să apucăm să spunem ceva. 'tunăm unul la altul, apoi ne ferim privirea, şi mă înroşesc,

K aşa evident? Pare că am putea avea o relaţie? Nu cred | joritatea timpului, mă înnebuneşte cu lucrurile pe care |e „ şi cu modul în care se comportă. Nu pot nega că sunt atrasâ^T' este adevărat că l-am lăsat să mă atingă într-un mod intim ieej / nu m-am gândit niciodată că e atât de evident. 'daR

- VVren. Mă uit la el când îmi spune numele. Am o idee.

-Ce? întreb.

-Vino în camera mea diseară! Putem să ne uităm împreună ¡, *Marele Gatsby.*

Chiar ar trebui să spun nu.

-Asta ar însemna să încălcăm regulile, îi spun ca o fetiţă bună ce sunt. Nu pot veni în camera ta. Nu ne-ar supraveghea nimeni.

- Wren. E doar un film. Face un balon din gumă, şi nu pot să mă abţin. îl sparg cu degetul, şi guma i se împrăştie pe faţa frumoasă. O adună uşor şi îmi ia caietul, rupe o bucată de hârtie, pune guma în mijlocul ei şi o mototoleşte. Haide! Spune da!

Sug acadeaua, gândindu-mă la oferta lui. Sigur ar trebui să spun nu. Adică... pentru Crew clar nu există reguli, având în vedere că e un Lancaster. Dar dacă mă prinde cineva în camera lui? Pot avea probleme? Ar fi anunţaţi părinţii mei? Dumnezeule, aş fi umiliţi Probabil tata m-ar pedepsi pe viaţă. Mi-ar cere să vin acasă şi m-ar încuia în camera mea, apoi m-ar obliga să ţin restul orelor pe internet până la sfârşitul anului.

Nu aş vrea să se întâmple asta.

-Nu ştiu...

Crew apucă băţul acadelei şi mi-o scoate din gură.

-Hei! protestez.

-Spune da şi o primeşti înapoi.

Ţme acadeaua la distanţă.

- Nu vreau să am probleme, recunosc, cu o expresie

serioasă.

Şi el devine serios.

- Nu o să permit să ţi se întâmple nimic, Păsăruică. Putem să începem filmul devreme. Poţi să ajungi înainte să se dea stingerea.

- Promiţi?

-Da.

Bagă acadeaua în gură.

S -ârbos! Nu putem s-o împărţim, protestez.

-P«Ce? . .4

0 scoate şi mi-o întinde.

Clatin di'1 cap.

.Tocmaiai avut-o în gură.

.Si am avut gura peste a ta ieri, îmi aminteşte, vorbind încet şi rivindu-mă arzător. îţi aminteşti?

P cum aş putea să uit?

Să ne uităm la film e o idee proastă. S-ar putea să fac ceva ce o să regret.

. Vino la 19.00! îmi spune şi linge acadeaua, iar eu încep să respir precipitat- Poţi să ajungi înapoi în camera ta până la 22.00.

-Cât durează filmul?

-Nu ştiu. Vreo două ore? O să-l am pregătit. îmi întinde acadeaua. Eşti sigură că nu o vrei înapoi?

- Păstreaz-o! murmur. Chiar nu ar trebui să vin la tine.
- Probabil că nu ar trebui, e de acord. Dar o să vii.

Sunt pe cale să intru în cămin, când o văd pe Maggie venind spre mine. Mă opresc şi o aştept, bucuroasă să o văd zâmbind după atâta vreme.

-Ce faci? o întreb când intrăm în clădire.

E atât de cald înăuntru, şi imediat îmi dau jos eşarfa şi o îndes în buzunarul hainei.

- Sunt bine? Ochii îi strălucesc, şi mă strânge de braţ. Am vorbit cu Fig, zice cu glas şoptit.

-Ah, da?

încuviinţează din cap.

- Vrei să vii în camera mea să-ţi povestesc?

-Sigur.

Amândouă stăm la etajul cu camere single, adică nu trebuie să împărţim dormitorul cu nimeni. în primii trei ani, la Lancaster am a'ut mereu colegă, şi îmi aduc aminte că abia aşteptam să ajung aici, Sa nu trebuiască să mai

împart.

Acum, Îmi e puţin dor. Un coleg de cameră e un pri₆ţₑₙ a fost colega mea în al doilea an, şi am fost destul de ° Ma88K‹ de atunci. P r°Piaie

Avem perioade şi perioade, dar încerc să fac ce e corect o judec. Şi cred că şi ea face acelaşi lucru. 51 8* nă

Când ajungem în camera ei, departe de ochi şi urechi cu Maggie poate să vorbească deschis.

- Până la urmă, am reuşit să-l încolţesc într-o clasă goală şi | a obligat să stea de vorbă cu mine, spune plimbându-se prin camerT tară stare.

Mă aşez pe scaunul de la birou şi o privesc.

- A trebuit să-l obligi să stea de vorbă cu tine?

Oftează şi se duce să se uite pe fereastră.

-Ştiu că nu sună bine. Nici pentru mine. Dar în ultima săptămână m-a evitat. Chestia cu sarcina l-a speriat, şi nu pot să-l învinovăţesc.

- Deci chiar eşti însărcinată?

Se întoarce cu faţa la mine.

- Da. în două luni. Aproape zece săptămâni. La început, a încercat să mă convingă să fac avort, dar am refuzat categoric. Vreau să păstrez acest copil.

- Dar el nu vrea să-l păstreze?

- Aşa a spus la început, dar s-a răzgândit. Vreau să nasc copilul. Zâmbeşte larg, şi îmi doresc să pot simţi aceeaşi bucurie. Vrea să facă ce e corect pentru mine şi să îmi sprijine decizia.

Ce înseamnă asta?

-Te mai întorci în semestrul din primăvară? îmi va fi dor de ea dacă va pleca. Dar cum ar putea să se întoarcă aici şi să termine anul însărcinată? Mai ales când toată lumea ar şti că e copilul lui Fig, chiar dacă nu ar spune asta niciodată? Şi cum ar fi de aşteptat să reacţioneze fostul ei iubit? Şi când împlineşti 18 ani?

- Abia în martie. Clatină din cap. Asta cam e o problemă.

Cam? E o mare problemă. Fig a tăcut sex cu o minoră.

Dezamăgirea care mă cuprinde e copleşitoare. Credeam că
e un profesor bun, blând, care are grijă de noi. Acum, mi se pare

_x_ n nouă iubită în fiecare semestru şj că pe
Magcie a dis- vân^ ^ , însărcinată.

¡s-o ia»a"—

Chiar **crede** că poate să profite aşa de mine?

-£ o mare problemă, murmur şi văd iritarea din orhn ,

Au!

_ Încerc să înţeleg. Ştiu că eşti îndrăgostită de el. Pot vedea asta

,*n ochii tăi.

Privirea î* devine blândă. B doar defensivă, şi nu pot să o învinovățesc.

-Sunt. Şi sunt destul de sigura ca şi el mă iubeşte, dar s-a purtat atât de ciudat în ultima vreme! Până când am vorbit azi cu el. Străluceşte, şi aş putea să jur că pare de-a dreptul radioasă. Ne întâlnim în seara asta să discutăm.

-Unde te întâlneşti cu el?

- O să plec cu el mai târziu. încă lucrează, dar o să mă furişez în maşina lui, şi mergem la el acasă. Devine serioasă. Nu spune nimănui, *bine?* Dacă ne prinde cineva...

Nu e nevoie să termine propoziția. Amândoi ar avea probleme. Mai ales Fig.

-Nu voi spune nimic, îi promit. Doar... ai grijă, Maggie! Eşti sigură că nu are *nici o* problemă cu faptul că eşti însărcinată? Dacă află cineva despre asta, cariera lui se va sfârşi.

- Totul o să se rezolve, ştiu asta. Mă iubeşte. Mi-a promis că o să aibă grijă de mine.

Se strâmbă şi îşi mângâie burta.

Mă îngrijorez imediat.

- Eşti bine?

-Câteodată, am nişte crampe ciudate. Sunt bine.

Zâmbeşte, dar pare un zâmbet forţat. Tu ce faci? Ce se întâmplă cu tine şi Crew?

Mă încrunt.

-Ce vrei să spui? Nu se întâmplă nimic cu mine şi Crew.

^ ^ r°g! V dă ochii peste cap. Stă în spatele tău la ora de engle-
n.f^reu se tirue. Parcă şi-ar imagina că te dezbracă. Ma înroşesc.

- Nu ştiu nimic despre asta.

- Eu ştiu. Cunosc privirea aceea. Cred că te ni

- Am reuşit să ne înţelegem, de dragul proiectul[6']

Ce mincinoasă sunt! E mai mult de atât. Dar n Chiar şi după ce mi-a spus cel mai mare secret al ei ^Să recur>< să am încredere în Maggie. ’nu ştiu dacă Sau în mine.

-Continuă să-ţi spui asta! Maggie zâmbeşte cu suhtn* , să ştii ce cred eu? ’ Subîn ţel es. Vrej

-Nu.

Mă ignoră.

- Presimt că o să ai un iubit până la anul. Și numele lui . r Lancaster.

Crety

Capitolul 27

Wren

„Nu te duce!“

Cele trei cuvinte îmi răsună în minte în timp ce merg spre sala de mese mai devreme ca să iau cina. Stau cu Lara şi Brooke şi nu prea ascult bârfele despre cei din clasă.

După ce termin de mâncat, mă duc înapoi în cameră, încă auzind ritmic în minte acele cuvinte când merg pe trotuarul ud şi alunecos din cauza zăpezii care se topeşte. Cerul este deja întunecat şi în curând totul va îngheţa.

Sper să nu-mi rup gâtul în drum spre Crew.

„Nu. Nu te duce!“

Fac duş şi mă spăl pe cap. Mă rad pe picioare şi în orice alt loc ¡mi vine în minte. Mă dau cu crema mea de corp preferată peste tot. Îmi usuc părul, ondulând vârfurile cu peria rotativă. Aplic un strat subţire de rimei pe gene şi întind pe buze balsamul meu preferat. Cel care le face să pară mai roz.

Mă îmbrac cu cea mai frumoasă lenjerie intimă pe care o am: o Pereche de chiloţi din bumbac roz cu dantelă şi un sutien pe care îl m de când am convins-o cumva pe mama să mi-l cumpere cu ani Urmă, când am fost la cumpărături împreună. E alb cu dantelă

Ş.n.“ l-am purtat niciodată.
Până**ă acum.**

Intenţiile mele sunt evidente. Mă duc la Crew şi port sexy lenjerie intimă pe care o am, care nici măcar nu e atât dT ^ dar nu contează. SexV.

încerc.

După ce trag pe mine un hanorac gros şi perechea mea preferer de colanţi negri, mă încalţ cu o pereche de UGG-uri negre – pe^ nu mă deranjează să le ud prin zăpadă apoi îmi iau geaca gro^ ducându-mă la oglindă să-mi analizez ţinuta.

Plictisitoare. Normală. Nu arăt cu nimic diferit. Cu siguranţă nu arăt ca o fată care speră ca un băiat să-i bage din nou măna în chiloţi.

Oftez de frustrare, îmi iau telefonul, cartela de acces şi încui uşa înainte să plec.

Nimeni nu mă vede ieşind. Nici măcar supraveghetoarea căminului de la intrare. Este prea ocupată să răspundă la întrebările fetelor adunate în jurul biroului ei, iar mie nu-mi pasă să aflu de ce se plâng.

E frig, e întuneric şi merg cu atenţie pe trotuar când observ cât e de alunecos. Nu mai este nimeni afară şi e ceaţă. Sunt recunoscătoare că mi-am luat căciula. îmi trag pe cap gluga hanoracului, oferind părului meu proaspăt uscat încă un strat de protecţie.

Camera lui Crew este într-una din clădirile vechi unde obişnuiesc să stea angajaţii care lucrează în campus. Acum are câteva camere pentru membrii familiei Lancaster, dar în mare parte e folosită pentru depozitare. Nu am mai fost niciodată aici.

Nici măcar o dată.

Pun mâna pe clanţa rece de metal şi deschid uşa, care scârţâie în liniştea serii. în momentul în care intru, îmi dau seama că holul e foarte liniştit şi îmi aduc aminte că suntem doar eu şi Crew aici. Nimeni altcineva.

Mă trece un fior de teamă, dar îl ignor. Mi-a dovedit că poate să se poarte frumos cu mine, deşi am fost martoră la cât de rău şi de furios poate să fie.

Poate că asta e partea ce mă atrage. Că nu ştiu

niciodată cum o să fie când sunt cu el.

. ^ pe hol şi văd o uşă deschisă în faţa mea, unde lumina se ,a pe podea- Apare brusc în raza de lumină, arătând extrem ,05 într-un hanorac albastru, foarte asemănător cu al meu ^reche de pantaloni de trening gri, cu sigla Liceului Lancaster °n pe şoldul drept.

Ai venit. Zâmbeşte uşor când mă apropii. Nu credeam că o

*** '^Sici eu nu am crezut că o să vin, îi răspund cu sinceritate. Mă , re* în faţa lui- Ar trebui să plec?**

^ .Vrei să o faci? Înainte să răspund, adaugă: Nu te gândi prea mult'- Spune doar da sau nu.

.Nu. îmi indrept spatele. Nu vreau să plec. întinde mâna spre camera lui.

-Atunci intră!

Intru în cameră şi mă uit în jur, încercând să asimilez totul. Este imensă. Are un pat uriaş în mijloc, probabil de 1,80, şi noptiere de o parte şi de alta, cu ambele lămpi aprinse. în stânga se află un birou cu un scaun scump, iar în dreapta e un şifonier. Uşa deschisă din dreapta patului dă spre baie.

-E frumoasă camera ta, spun, simţindu-mă neliniştită.

- Mulţumesc. Vine spre mine. Vrei să-ţi dai jos geaca?

- Ah, da. Mă ajută să mă dezbrac şi îi zâmbesc. Mulţumesc.

-Nu fi atât de speriată, Păsăruică! E doar un film.

îmi ia haina şi o pune în dulapul de lângă uşă, pe care îl închide. Şi îl încuie.

Văd un laptop în mijlocul patului.

- Unde vedem filmul?

- M-am gândit că l-am putea vedea în pat, sugerează pe un ton degajat.

'în pat, chiţăi, încercând să-mi înăbuş agitaţia.

'Nu voi incerca ceva ce nu vei dori, spune.

De fapt, asta e problema. E posibil să vreau să încerce tot felul "e lucruri...

\u ',U- € ln regulâ. Nu-i dau importanţă pentru că pot face asta. tTI' e frică de el. Sau de asta – de conexiunea care creşte între

V

noi. F. copleşitoare, da. puţin înfricoşătoare, dar m-am sătUr sperii de băieţi, de săruturi, de trupuri goale şi de sex. ^

***V.* firesc. Sunt aproape adultă. !n mai puţin de o lună, Wl, 18 ani. Nu ar li trebuit să sărut câţiva băieţi până acum> drăgostesc. iar băiatul să mi frângă inima Într un milion de (T* -'n**

Nu că aş vrea să am inima frântă, dar ar trebui să fi trecut"^ mai multe până acum. pr,n

-Vrei o gustare? Se duce spre un raft pe care nu l-am obw când am venit şi îmi dau seama că are un minifrigider în cambia o pungă de floricele de pe raft şi o cutie de bomboane şi m,, întinde. Mai am.

Iau punga de floricele.

- Putem să le împărţim.

- Vrei ceva de băut?

Se apleacă şi deschide frigiderul şi văd câteva sticle de apă şi cutii de suc. Câteva sticle de bere.

- Doar apă, te rog!

Se ridică şi îmi dă apa. O iau şi murmur un mulţumesc când ne privim. Pare neliniştit. Pentru că sunt în camera lui?

Asta e ceva foarte neobişnuit pentru Crew.

Se întinde primul pe pat. Are o grămadă de perne şi se sprijină de unele dintre ele, apoi bate uşor cu palma pe locul liber de lângă el.

- Stai jos!

Pun sticla de apă pe noptieră până să mă aşez şi ii arunc punga cu floricele. O prinde şi o pune lângă el, apoi se întinde după laptop.

Pe ecran e o poză cu Leonardo DiCaprio îmbrăcat în costum şi cu părul dat într-o parte.

- Pregătit pentru vizionare, aşa cum am promis, spune Crew când se uită la mine, iar eu îi zâmbesc.

- Atunci porneşte-l! Trebuie să ajung inapoi în dormitor – nu uit la ceasul de pe laptop – în puţin peste de trei ore.

- Ai venit mai devreme.

- M-am gândit că o să-mi ia mult să ajung aici. Trotuarele au devenit alunecoase.

spune nimic. Doar apasă bara de spaţiu de pe laptop şi ¡„ II line P^oală> mdreptându-l spre mine ca să stau mai &*, Mă sprijin pe pernele din spatele meu şi mă întind într-o i0m după punga cu floricele. O desfac şi iau o mână înainte să fetind. O împărţim, băgând din când în când mâinile înăuntru,

• r degetele noastre se lovesc. Se încurcă.

'' Sunt extrem de conştientă de prezenţa lui şi nu mă pot concentra ¡a film, deşi Crew avea dreptate. Vizual e extraordinar şi vreau să fiu atentă, dar el mă distrage complet.

E atât de aproape, încât l-aş putea atinge cu uşurinţă. Mă uit la fata lui. la klul în care Parul ;/ cade Pe frunte ?>tot »1 dă laoparte. Miroase a proaspăt şi a curat, ca şi cum ar fi făcut duş înainte să vin, şi sunt tentată să-mi cufund faţa în gâtul lui şi să-l miros.

Crew îşi schimbă poziţia, imitându-mă, cu capul pe câteva perne şi intinzându-se pe o parte. Pune laptopul între noi şi se uită la mine, descoperind că îl privesc.

Şi nu ¡mi îndepărtez privirea. Se pare că nu pot.

Se uită la buzele mele mult timp înainte să ridice privirea.

-Nu ar trebui să te uiţi aşa la mine.

-Cum? şoptesc.

Mi se face pielea de găină când se întinde şi îmi dă părul de pe faţă cu o atingere blândă. închid ochii şi mă bucur de atingerea lui. De faptul că sunt aici, cu Crew. Doar noi doi. întinşi pe patul lui.

Asta contrazice tot ce am spus vreodată. Fiecare fată pe care am desconsiderat-o pentru că a cedat în faţa unui băiat. Faptul că le am considerat atât de slabe.

Acum sunt la fel de slabă ca ele şi înţeleg.

Chiar înţeleg.

~ Ca şi cuni ai vrea să mă săruţi, murmură şi îmi mângâie bărbia. D^hide ochii, Păsăruică.

este (TCe sPune î* tra g adânc aer în piept când văd cât de aproape e «ţa mea.

 Eşti atât de frumoasă, şoptesc şi îşi trece degetul de jos. Credeam că mă urăşti.

Te uram. spun fără ezitare.

Zâmbeşte şi simt un gol în stomac.

- Şi eu te uram.

De ce? Chiar eram curioasă. Nu ţi am făcut nimic

- Ai venit aici ca o străină. Nimeni nu ştia cine naiba eşti d voiau să te cunoască. Voiau să se apropie de tine, să te copie/J' fie prieteni. Asta mă enerva.

în ochii lui apare o sclipire de iritare, dar dispare brusc

Cuvintele lui mă fac să mă simt rău. încă simte asta pentru Eu nu-l plăceam pentru că mereu se uita fix la mine. Mă sper^

-Credeam că eşti o prefăcută. Nimeni nu poate să fie atât d. dulce, de drăguţ şi de frumos. M-am gândit că trebuie să ai vreun secret întunecat şi urât. Mă strânge de bărbie şi o ridică. Dar nu ai Chiar eşti aşa drăguţă.

Mă încrunt.

-Nu sunt mereu drăguță.

-Știu. Se apropie, gura lui aproape atingându-mâ. Câteodată eşti murdară, nu-i aşa? Ţi-a plăcut când am avut degetele în inteno- rul tău.

Respir tremurând, iar el mă sărută din nou, încet, limba lui alunecând provocator înainte să se retragă.

- Erai atât de udă.

Mă înroşesc. Mă ruşinez când aduce vorba de toate detaliile umilitoare din după-amiaza aceea.

- Udă pentru mine, şopteşte şi mă sărută iar, profund, bâgân- du-şi limba în gura mea şi mângâindu-mă.

Vine mai aproape, închide laptopul cu piciorul, filmul se opreşte, iar în cameră se lasă liniştea. Singurul sunet care se aude e al buzelor noastre care se caută. Hainele noastre foşnesc când mă trage spree! şi oftez când mă sărută pe gât.

- M-ai înnebunit azi la ore, recunoaşte pe gâtul meu.

îl iau în braţe şi îndrăznesc să-i bag mâna pe sub

V

fu nenorocita aia de acadea. Eu, în care o lingeai. Nici nu vrei '• ce-mi imaginam că tăceai de fapt.

53 Se ui^ la mine.

-Spune-mi cevoiai sa fac-

Via opreşte cu buzele lui, furându-mi alt sărut profund, cu limba,

•„ainte să-mi şoptească la ureche:

1,1 **Mi te-am imaginat făcând acelaşi lucru cu mădularul meu. Mă muşcă uşor de ureche, făcându-mă să tremur. Sau poate cuvintele j ui ma fac să mă simt aşa – neliniştită, nerăbdătoare şi să simt că am nevoie de ceva mai mult decât săruturile lui. Ai fi în genunchi în faţa mea şi l-ai su £e- Lai 'in0e ca Pe acadeaua aia.**

Nu m-am gândit niciodată că aş vrea să fac aşa ceva, dar imaginea pe care o proiectează în mintea mea îmi provocă o zvâcnire intre coapse.

-Crezi că aş fi bună la asta?

-Ştiu sigur că ai fi.

Mă rostogoleşte până ce se întinde pe jumătate deasupra mea şi mă sărută de parcă nu se poate sătura. îl sărut cu acelaşi entuziasm, ffiângâindu-l pe spate, surprinsă de cât de fin e. Şi de cald. îl vreau mai aproape.

Căldura e dată la maximum în cameră şi simt că începe să-mi fie cald. Din ce în ce mai cald. Poate că are legătură cu faptul că e deasupra mea şi e la fel de cald precum o sobă. Nu ştiu. Mi-aş dori să-mi pot da jos hanoracul. Dar nu mi-am luat tricou pe dedesubt şi nu pot să rămân în sutien şi în colanţi în timp ce ne sărutăm.

Sau aş putea...

~ La naiba, mi-e cald de mor!

Crew se dă jos din pat şi se duce să dea căldura mai încet, nu inte să-şi dea jos hanoracul, pe sub care nici el nu are un tri-

U ^a ridic Şi îl privesc cu nerușinare. Nu ştiu unde să mă uit mai **întâi.**

vort> erU' ^3re m* se blocheze *n gat Ş* nu nia' sunt ca Pa^'^a sc- Are un corp superb. Nu ştiu cum să-l descriu altfel. Umeri

laţi. Piept mare şi *fermu. Pectoralii definiţi, cu un mic* 329 0c d mijloc. Nu mult. Suficient cât să mă facă să fiu % curioasă ° Păr 'n

Să mă atragă să-l ating.

Are abdomenul perfect plat, iar muşchii ies în evidenţă c' mişcă. Sub buric începe o dungă de păr negru, care conţină * boxeri şi simt brusc nevoia s-o urmăresc cu degetele Să *,Uli mâna pe sub pantalonii lui. Să-i ating...

m'

- Te holbezi, Păsăruică.

Vocea lui profundă ajunge între picioarele mele, pulsând j aminteşte de ceea ce-mi făcuse cu degetele ultima dată când ^ fost împreună.

Mă trec fiori când îmi aduc aminte.

-Eşti dezbrăcat, Crew.

Se priveşte şi se mângâie pe piept înainte să ridice privirea din nou spre mine.

-Te deranjează?

Clatin din cap.

-Nu. Sunt doar...

- Şocată?

-Nu mă aşteptam la asta.

îmi strâng coapsele şi simt...

Pulsaţiile.

Nevoia.

-Nu mai vreau să văd filmul ăsta.

Se întinde după laptop şi îl pune pe birou. Nu se întoarce lângă mine, pe pat.

- Nici eu, recunosc încet.

Ne privim o clipă, apoi mă uit iar la pieptul lui, fascinată. Degetele pur şi simplu mă mănâncă de dorinţa să-l ating şi îmi muşc buza de jos, încercând să mă lupt cu emoţiile care mă învăluie.

Nu mai e nevoie de pretextul de a petrece timpul cu Crew ca să văd un film pentru ora de engleză. Sesiunea noastră de sărutări dovedeşte asta. Ştiu de ce m-a invitat la el. Şi ştiu de ce am venit.

- Vino aici, îmi cere el, iar eu nu obiectez.

V

,jc din pat şi mă duc spre el, lăsându-l să mă ia de mână. M^ân ^ ap,oape. întind mâna şi o pun pe talia lui, pielea fier- MJ trage.nl Je palma şi ridic privirea ca să văd că deja se uită la

câmbind viclean. n11,m.ani luat ceva.

Ce?

Pagă mâna în buzunar şi scoate o acadea. Cu aromă de cireşe.

Preferata mea.
Mă uit la el.

pe ce mi-ai luat o acadea?

Ştiu **de ce. Dar vreau să-l aud când îmi spune.**

Crew **îşi apleacă buzele lângă urechea mea şi mă face să tremur.**

-Vreau să te privesc când o sugi.

Tot corpul mi se înfierbântă.

-De ce?

-Nu te-am minţit când ţi-am spus că la ore m-am gândit numai la tine cum sugeai acadeaua. Cât de sexy arătai! Cât de roşii îţi erau buzele şi limba după ce ai lins-o. îşi freacă faţa de a mea. Vreau să-ţi sărut buzele roşii şi frumoase, îmi şopteşte la ureche. Să te gust.

Rămân farâ aer când se îndepărtează. Rânjeşte când rupe ambalajul şi îl aruncă peste umăr.

-Crew...

Sunt pe cale să-l cert că face mizerie, dar mă întrerupe:

- Suge. îmi freacă acadeaua de buze. înainte şi înapoi. Trasând conturul. Le deschid şi o strecoară înăuntru. Fă-o, Păsăruică!

0 cuprind între buze şi încep s-o sug. Ochii lui sunt fixaţi pe ?ura mea şi ard de pasiune.

Arată-mi limba! Linge-o!

Ca acac^eaua ^'n g^ă, dar o lasă acolo, cent3 e °k'ce'' Crew face ca un lucru început într-un mod ino-

Păr^eVa.Ce eu ^ac ^es ~ devină murdar.

Vrej53 ce' nu mă deranjează. Vreau să fac asta.

Lăsând*'*arăt CC ^0t Să ^ac cu 0 acaf*ea- ba, ¡ar . '„ laoparte, încercuiesc uşor vârful acadelei cu lim- ne Pfivim inima începe să-mi bată nebuneşte. închid

ochii şi ling acadeaua, băgând-o în gură inaint din nou. Moiiica Murphy

- Dumnezeule, murmură el, părând chinuit Deschid ochii, iar când ii văd expresia chinuită - val de căldură şi înţelege ceva.

În sex există putere. În mine şi în sexualitatea mea M întotdeauna de el. M-am temut că o să mă dăruiesc potrivite. Că o să fiu ruşinată şi umilită să-mi imparul"* persoană care nu-l merită.

Şi poate Crew Lancaster nu-l merită, nu mă merită oricum mă ofer lui. I-am dat deja o parte din mine fiu aici în seara asta, sunt pe cale sa-i ofer o altă parte.

Vad în ochii lui că mă doreşte, şi asta e îmbătător. Faptul ca simţ cu aceeaşi intensitate ca mine.

Pentru că şi eu îl doresc.

Crew îmi scoate acadeaua din gură şi mă sărută. îşi bagă limba printre buzele mele şi geme din gât. Acelaşi sunet înfometat pe care îl scoate de fiecare dată când mă sărută, ca şi cum nu s-ar putea sătura. Mă deschide în faţa lui, îl las să mă devoreze şi îmi frec limba de a lui. O suge şi îl mângâi pe piept, minunându-mă de puterea pe care o simt sub palme. Piele fină, caldă şi muşchi puternici, de neclintit. Părul fin dintre pectorali mă gâdilă.

Se opreşte primul şi mă priveşte cu respiraţia întretăiată.

- Ai gust de cireşe.

încuviinţez din cap, fără să mă pot gândi la nimic, simţind fion în tot corpul. Mă uit la gura lui şi mă ridic pe vârfuri ca să-l pot săruta din nou, iar cl îmi pune mâna pe ceafa şi mă lasă să preiau controlul. Testez toate modurile în care îl pot săruta. încet. Profund, îi muşc buza de jos şi geme.

Sunetul mă încurajează să-l muşc mai tare. îi sug buza de sus. îi urmăresc conturul cu vârful limbii, ¡nu ag limba printre buzele lui şi o caut pe a lui. îl cuprind de

cap şi îmi trec degetele prin părul lui. -n fără

Mă cuprinde de şolduri şi mă împinge spre pat, iar eu îi as să mă gândesc. Fără să-mi pese.

«« mă întinde pe pat'se P°ate Întâmpin orice.

S ^mtă PC matginea patUlUi'iar Crew stă ift mea, cu

Jria ea*'se vedfift prin pantalo ni' Practic în dteptul meu, Mâ uit

^E,ternar, Degr».

Mă întreb ce vrea oare sa fac cu el.

_Nu fi atât de speriată! Vocea îi e atât de joasă, de răguşită şi incred'b'l sex^ ^ seara asta este vor*ja doar despre tine.

Mă uit când ia punga de floricele şi o aruncă pe jos, apoi punga sc răstoarnă şi floricelele se împrăştie peste tot. Nu pare sări pese.

E concentrat asupra mea în totalitate.

înainte sâ apuc să mâ gândesc prea mult, se năpusteşte asupra mea, mă întinde pe saltea şi îl văd deasupra mea, incredibil de atrăgător şi doar al meu.

Cel puţin în seara asta.

Acadeaua reapare de nicăieri şi mi-o plimbă pe buze. Scot limba şi o ling cu entuziasm. Şi aş putea să jur că am simţit cum erecţia lui creşte ţi mai mult.

-Eşti talentată cu limba ala, spune el răguşit

Râd şi simt cum îmi curge prin vene puterea ameţitoare. Apoi o ling din nou.

- Am o idee, spune şi mă apucă de marginea hanoracului. Hai să-l dăm jos!

Mă cuprinde panica şi pun mâna peste a lui, oprîndu-L

-Stai!

Dacă îmi dă jos hanoracul, lucrurile o să se schimbe şi mai mult între noi. Deşi s-au schimbai deja după tot ce s-a întâmplat înainte. Când şi-a strecurat degetele în chiloţii mei şi m-a frecat până când 3111 gemut şi imun lipit de d precum o fată slabă, aşa cum se pare ci suat,

î&nane nemişcat şi se uită la mine.

Nn o să te forţez. Ştii asta. .

F“>ri de frici Îmi aluneci pe spate. Vreau să am încredere în asta în camera secretă din bibliotecă când mi-a

baga
între picioare,

Ce vrei să faci? il întreb.

»f, Să-ţi dau jos hanoracul. Şi sutienul.

Cu cât se uită mal mult la mine, cu atât i se întunecă privirea. nia' Mult

Cuvintele lui mă fac să mă topesc. Sunt atât de sjm !e efect. Nu ar fi trebuit să-mi placă vorbele lui, dar îmi plac *' ^ ^ Las mâna deoparte şi încuviinţez din cap, dându-i voie îmi dă jos hanoracul şi îl aruncă deoparte. Rămân acolo i cată în sutienul delicat din dantelă, sfârcurile împingând mat ^ subţire şi tot corpul luându-mi foc când se uită la pieptul meu *''' Fără să mă avertizeze, se apleacă şi îmi sărută unul din sâni scoate limba şi îmi linge sfârcul întărit prin dantelă. întinde mâinile şi îmi desface clemele, iar cupele cad, lăsându-mă complet expusa Se îndepărtează puţin ca să se uite la pieptul meu gol, apoi ¡mi dă laoparte bretelele. îl dau jos şi 51 arunc din calea mea, respirând uşurată când îşi concentrează din nou atenţia la pieptul meu, sâ- rutându-mă peste tot, lăsând în urmă doar foc oriunde mâ atinge, făcându-mă să scâncesc când îmi suge unul din sfârcuri.

Senzaţia buzelor lui mă îmbată. Modul în care suge şi trage. Limba lui fierbinte care mă linge. îşi ridică privirea dintre sânii mei şi îmi ţine în dreptul buzelor acadeaua pe care cumva incă o are în mână.

- Suge-o!

Fac ce-mi spune şi o ling înainte să o îndepărteze şi să o apropie de sâni, plimbând bomboana umedă şi strălucitoare în jurul sfârcului meu. Iar şi iar.

Apoi se apleacă şi îmi suge din nou sfârcul.

Gem şi îi bag mâinile în păr, trăgându-l aproape.

Continuă să mă tortureze, parcă bucurându-se să mă vadă înnebunind de plăcere. Se joacă cu pielea mea şi cu acadeaua. *0* freacă de sfârcurile mele. Le suge şi le muşcă uşor, tâcându-nu să o iau razna. Le acordă atât de multă atenţie sânilor mei ¡mat încep să devin agitată şi să dau din picioare. Le frec între ele, >n*-er când să calmez pulsaţiile aproape dureroase. Sunt udă. Udă dator

0 să fac ceva, spune, parcă avertizându-mă, iar eu rămân ne- miscată. Nu te speria, bine?

Când cineva îţi spune să nu te sperii, exact asta vrei să faci.

_Bi-bine.

Ridică privirea şi se uită la mine.

.Vorbesc serios. O să-ţi placă. Ai încredere în mine!

Încuviinţez din cap când îmi dă jos colanţii şi îmi mângâie pielea expusă- Cad cu un foşnet la podea, iar el începe să mă sărute pe tot corpul. în spatele genunchilor. Pe coapse. Când îmi sărută chiloţii, ¡mi acopăr ochii, puţin ruşinată.

Dar şi excitată. Mă ud mai tare şi ştiu că sunt ruşinos de udă. Dar nici măcar nu-mi pasă.

Nu pot.

Scoate din nou acadeaua. O freacă de chiloţii mei şi apasă tare. -0 să ţi-i dau jos. îşi bagă degetele pe sub ei.

Doar dacă vrei.

Nu protestez. Vreau să-i dea jos. Vreau să văd ce are de gând să facă. Nu am nici cea mai vagă idee. Totul e nou pentru mine, nu am nici un fel de experienţă. Mă mir că nu mi-a spus să mă opresc pentru că sigur am făcut ceva prostesc până acum.

imi dă jos chiloţii. îmi acopăr în continuare ochii în tot acest timp şi rămân complet goală în faţa lui.

-Eşti atât de frumoasă, Păsăruică, spune el cu veneraţie şi mă cuprinde de şolduri şi de talie.

Atingerea lui şi aerul rece provocat de faptul că a oprit căldura >mi fac pielea de găină.

Ai idee cât eşti de superbă?

^ ^u spun nimic. Nu pot decât să mă bucur de complimentele lui. '' p^să ^'n vocea c^°d vorbeşte despre mine. Ca şi cum

^a Şi cum sunt importantă pentru el.

Şi o bagă în gură. Aud cum o suge înainte să o scoată. *ar lna'nte să o frece de locul meu intim.

Ţip, şocată şi cuprinsă de plăcere,

- Desfă-ţi picioarele, îmi cere el, iar eu o fac imediat e du mă complet. Uită-te la mine! ' Xp,ln*n

îmi iau mâna de la ochi şi li deschid încet ca să-l văd ¡n „ între picioarele mele, privindu-mă şi ţinând acadeaua. O |jn n"ntt" ţând limba într-un mod exagerat, apoi o scoate din gură şi ^ inapoi între picioarele mele.

Gem tremurând. Nu am mai scos niciodată un asemenea dar... Dumnezeule! E atât de greşit şi *atât de bine* ce-mi pace'^ acadeaua aia.

Nu o să mai privesc niciodată acadelele la fel.

Mă mângâie peste tot cu acadeaua. Pe falduri. Pe clitoris |n sus, în jos, de jur împrejur şi se opreşte la intrare înainte să o bage încet în interiorul meu.

-Te doare? mă întreabă.

-N-nu, clatin eu din cap.

O împinge mai adânc. Scâncesc şi închid ochii, lăsând senzaţia să mă cuprindă când scoate aproape de tot acadeaua şi apoi o împinge iar.

înainte şi înapoi.

înainte şi înapoi.

Crew scoate acadeaua, şi când deschid ochii ca să mă uit la el, o bagă în gură, gustându-mă. Rămân cu gura căscată. Nu-mi vine să cred că a făcut asta.

Şi vreau să o facă în continuare.

Slavă Domnului, o face! îmi tachinează clitorisul cu acadeaua, făcând cerculeţe şi crescându-mi plăcerea. Corpul parcă mi se topeşte şi îl simt moale şi languros, complet scăpat de sub control. Mă las pe saltea, pierdută în totalitate, iar când o bagă din nou în interiorul meu, ridic şoldurile vrând să intre mai adânc, deşi ştiam că nu o să se întâmple.

E prea mică.

- Dumnezeule, ştii cât eşti de sexy când mă laşi să ţi-o trag ui acadeaua? Face exact ce-mi spune, şi când încep să mă mişc odata cu el, o scoate şi o întinde spre mine. Vrei să guşti?

? Sunt pe cale să-l întreb dacă vreau, dar când deschid bu ' ^urecoară printre ele. O sug cu timiditate şi simt gustul meu $^{0\iota}$, $_{r}$ un amestec de dulce, sărat şi amărui.

***^{ijt} Atât de $_{a}$trăgător, murmură el şi mă priveşte în timp ce conţi-**

^ <JCâdC3Uâ.

„^{U} 0 da laoparte şi începe să mă sărute. Ferocitatea lui mă ia prin $_{rH}$n^re şi mă las pradă gustului şi intensităţii lui.

Nevoii lui.

'$^{lll\eta}$$_{Se\ pune}$ peste mine, penetrându-mă cu limba, şi îi simt erecţia •$_{m}$ ingând intre picioarele mele. îmi desfac picioarele ca să-i fac loc. sunt dezbrăcată, udă şi nerăbdătoare, şi parcă numai el ar putea să aibă grijă de mine.

£ singurul care poate să-mi satisfacă nevoile.

- Wren, şopteşte el când îşi coboară buzele pe gâtul meu. Vreau să ai orgasm.

-Sunt atât de aproape, recunosc, simţind fiori când se uită în ochii mei. Chiar sunt.

-Nu ai avut orgasm data trecută.

Strâng din buze şi îmi aduc aminte cum am fugit de el.

-M-am speriat.

Era un sentiment atât de copleşitor şi nu am ştiut cum să-l gestionez.

Mă sărută suav.

-O să te fac să te simţi bine.

Mă priveşte cu hotărâre, apoi coboară încet pe corpul meu, sârutându-mă şi mângâindu-mă peste tot. Acadeaua lasă o urmă lipicioasă pe corpul meu, dar nu mă deranjează. Ridic mâinile deasupra capului, strâng perna cu putere şi îmi ridic şoldurile. Corpul meu ştie ce vrea, deşi nu am nici un pic de experienţă, iar $^{rcvv\ se}$ opreşte şi se uită la mine cu o privire întunecată şi plină ^{e} Promisiuni.

“Aşa era?

’’Privesc confuză.

~ Ce vrei să spui?

Filmul porno la care te-ai uitat. Când i-a făcut sex oral.

Cu cât mâ priveşte mai mult, cu atât privirea I»- i fierbinte. dcvin<m”

F. mai bine acum, recunosc, iar el zâmbeşte.

Chiar înainte sâ se năpustească asupra mea.

Oftez cu respiraţia întretăiată şi îi bag mâinile în pâ, t, . strâns în timp ce mă devorează. Mă tachinează şi mă linge cu I '

O bagă şi o scoate. Apoi iar mă penetrează.

F atât de bine, dar parcă nu e destul.

Pune acadeaua intre coapsele mele şi o împinge în interii meu înainte să o scoată şi să-mi frece labiile. Scâncesc şi în^ ochii, iar senzaţiile mă copleşesc, la fel ca seara trecută.

Dar rezist, încercând să mă eliberez, şi ţip uşor când începe sâ sţ mişte mai repede, cu faţa lipită de mine şi limba ducându-mâ s p r » abis. înlocuieşte acadeaua cu un deget pe care il împinge în mine şi gem. Când mai bagă un deget, aproape că ţip.

E prea mult. Nu e destul. Muşchii mi se încordează la maximum şi am pielea acoperită de transpiraţie, iar când începe să-mi sugă clitorisul, nu mai e nevoie de nimic.

Am orgasm. Corpul îmi tremură incontrolabil şi îi strig numele, lipindu-mi corpul de faţa lui. Sunt neajutorată, lipsită de control, iar el mă apucă de şolduri şi mă ţine pe loc, continuându-şi atacul delicios.

Parcă sunt în cădere liberă. Nu pot să-mi controlez corpul. Tremur, inspir adânc, iar inima parcă stă să-mi sară din piept.

încerc să-l îndepărtez, căci pielea mea e atât de sensibilă incât aproape mă doare, iar el îmi ascultă rugămintea nespusă şi se depărtează de mine. Trag cu ochiul şi îl văd cum se şterge la guri. iar când lasă mâna jos, buzele şi pielea îi strălucesc.

Din cauza mea.

Mă surprinde uitându-mă la el şi mă studiază, mijind ochii încă tremur, respir agitat şi inima îmi bate cu putere. Mi-aş dori >•' spună ceva.

Orice.

Vine şi se întinde lângă mine an – - *^

trage spre ei. Cedez uşor, căci in$_{c}$* I"„ ^{pUne} Mâna n ^

¡¡peşte de ai Im. Mă sărută p$_{e}$ fr$_{Unha}$?$^{mi\ si}$m corn f

$^{9\ oid\ şi}$ bioef şopteşte el $^{?}$ ^ »* *«i b«$_{gâ}$câ*$_{d}$

încuviinţez din cap $_{şi\ mă}$ ohem, • ***$^{?ii}$Nr.***

să mă fină în braţe. Si spună c*t c $^{C\ ia}$ pienf,./, .

ian^ulă. ^{PUflă} <* Să Am

^

Nujnă simt bine. Mi separe că ie Ar ^^vaf, lumea um mchisese uşile în f»J ^{dUi} Propriul,

»„«Sncola **wr** **O,,^**

Jtecopennd c $_{e\ totce}$ ^ ^ ** ««$_{UOCOpr.}$

Mă întorc cu faţa spre şifonier, uitându-mă în oglinda de deasupra. Ar trebui să-i ofer lui Wren intimitate ca să se îmbrace, dar nu mă pot abţine să nu o privesc. Cu pielea aceea fină la vedere, cu sânn perfecţi şi roz, cu sfârcurile roz, care probabil încă sunt înţepate de la acadea.

Capitolul 314

Nu-mi vine să cred că am făcut asta. Sau că am penetrat-o cu acadeaua. Dar i-a plăcut.

I-a plăcut mult.

I-am oferit ce a vrut când i-am făcut sex oral, aşa cum mi-a spus despre filmul porno pe care l-a văzut, în care aceea a fost partea ei preferată.

Mă uit la mine şi îmi dau seama că mădularul încă îmi pulsează, aşa că îl aranjez. Şi încerc să mă gândesc la altceva. La cât de ger era afară. La cât de nervos era Fig mai devreme.

Reuşesc să eliberez puţină tensiune şi mă îmbrac cu hanoracuL

-Ar trebui să plec.

Mâ întorc înapoi spre Wren şi văd cât de nesigură pare. cu privirea în jos şi pielea încă în flăcări de la orgasmul pe care i-l oferisem.

- Nu am văzut tot filmul, continuă ea, vorbind spre podea.

tribuí să te întorci mâine ca să-l vedem pe tot,

su-

vorbesc despre film.

^inbeţte ţi îmi aruncă o privire, încleştindu-ţl pumnii.

..poaie-

Sunt surprins că acceptă.

„Sigur ar trebui.

Cât e ceasul? mă întreabă, înainte să se ducă să-ţi ia telefonul ac},em>ptieră.Edeja 21.45.

Atunci ar trebui să te conduc.

Pace ochii mari şi îşi bagă telefonul în buzunarul hanoracului,

_ Pot să mă întorc singură.

Clatin din cap şi mă apropii de ea.

. Nu am de gând să te las să te întorci singură în cameră atât de târziu.

-N-o să fie nimeni afară.

„Nu al de unde să ştii asta.

- 0 si fiu bine. Se opreşte. Dacă ne vede cineva împreună?

Mă enervez, iar erecţia îmi dispare complet. Mă deranjează d nu vrea să ştie nimeni ce facem. Dar ce facem de fapt? încă nu sunt sigur.

-N-o să te duc până la uşă.

-Nu ştiu...

-Te duc până în faţa clădirii. Nu te mai contrazice cu mine. Mă duc Ja dulap şi îmi scot ghetele, apoi mă aşez pe scaunul de la birou ca să mă încalţ, deşi nu port şosete.

Wren mă priveşte cu tristeţe.

- Te-am supărat,

-încerc doar să mă asigur că eşti bine, Nu înţeleg de ce trebuie sa le cerţi cu mine pe tema asta.

- Toată lumea are mereu grijă de mine. Profesorii, părinţii mei. . taies tata- El o face ce] mai mult. Ridică bărbia. încerc să învăţ **> grijă de mine,**

^ s'm? ca un idiot când mă reazăm de scaun, dar încerc să 8(101 «ntimentul.

Dacă ţi sc întâmplă ceva pe drum? Nu aş put*ni-o i. niciodată.

îşi bagă mâinile în buzunare şi mă studiază.

Te ai schimbat mult în ultimele săptămâni

Cc vrei să spui? mă încrunt.

Eşti mult mai drăguţ.

Mă ridic şi o iau în braţe.

Iar tu eşti mult mai răutăcioasă.

înainte să se plângă, o sărut şi gem aprobator când se deschid- tară ezitare. La naiba, fata asta este atât de sexy! Facem toţi paj,, recţi, iar totul duce exact unde vreau. O să-i iau virginitatea înainte să înceapă vacanţa de iarnă.

La cum stau lucrurile, va fi uşor să o conving să se cuice cu mine

Şi apoi? Ce se întâmplă după aceea? Uit de ea, cum am făcut cu celelalte fete?

Nu ştiu dacă pot face asta cu Wren. Este mereu cu mine în mine.

Tot timpul.

Nu pot să nu mă gândesc la ea. Şi după tot ce tocmai s-a întâmplat între noi? Nici o şansă. O să mă distrugă. Ştiu asta.

Deja o face.

Când se depărtează, are buzele umflate şi abia respiră.

-Trebuie să plecăm.

- Da. O mai sărut o dată şi apoi îi dau drumul şi îmi iau geaca, în timp ce ea se îmbracă cu geaca pufoasă. îşi ia perechea de UGG-un uzate şi ieşim pe uşă, apoi din clădire, în aerul rece al nopţii.

O trag aproape şi îmi pun mâna pe după umărul ei, în timp ce mergem pe trotuarele acoperite de gheaţă, având grijă să nu alunecăm. Nu vorbim prea mult, aerul pe care îl expirăm formează norişori, iar Wren tremură, deşi o ţin foarte

aproape.

Când zărim clădirea cu dormitoare, trebuie să o ţin strâns ca si nu fugă.

-Trebuie să intru, îmi spune, dar o apuc de glugă. Este aproape 22.00 şi nu vreau să am probleme.

Privirea ei rugătoare mă convinge să-i dau drumul, dar nu tiige.

• ib in1i sare în braţe şi îmi bagă mâinile pe sub geacă, iar ti schl blană de pe căciula ei mă loveşte În gură. am distrat, murmură.

•stracţie- E asta ţ modalltate t,e a descrie ce am făcut în

***?i lasă capui pe spate şi se uită la mine.**

Ţc rog să nu faci ca lucrurile să fie ciudate între noi mâine.

Eu sunt cel care ar trebui să spună asta. O sărut şi o împing r pu-te! înainte să întârzii.

„'/âmbeşte, iar ochii îi licăresc înainte să facă un pas în spate. J altul- Alunecă, expresia ei devine comică, iar eu sunt gata să o prind, dar, până la urmă, îşi recapătă echilibrul.

-Ai grijă! şuier, iar ea râde.

Ce sunet frumos!

Se întoarce şi fuge – cu grijă – spre clădire, dispărând prin uşile duble. încep să merg înapoi spre camera mea, dar mă opresc când vad farurile unei maşini care intră în parcare.

Ciudat. E târziu. Nimeni nu are voie să iasă din campus în serile din timpul săptămânii dacă nu are permisiune specială.

Nu mai contează că trebuie să mă întorc în cameră şi, ignorând frigul, merg către parcare până ce văd maşina. Un Nissan model nou e parcat acolo, cu două persoane înăuntru. Văd că sunt două capete, apropiate unul de altul, dar nu văd cine sunt, deşi cunosc maşina.

E a nenorocitului de Figueroa.

Mă ascund după un boschet şi mă uit pe lângă el, încercând să văd cine coboară de pe locul pasagerului. Normal că perversul ar lua o fată din campus în timpul săptămânii. Nu se poate controla, să aştepte până la sfârşit de săptămână, când regulile sunt mai lejere. Frobabil e Maggie. Conform zvonurilor din campus, au fost împreună tot semestrul. Şi am auzit că prietenul ei s-a despărţit de curând ea din cauza asta.

Complicat.

deschide portiera şi aştept să văd capul blond al lui Maggie. ar nu coboară ea din maşina lui Fig.

C> Natalie.

Confuz, mă ascund după tufiş. [)c când umbla ea c Nu a fost niciodată la orele lui de limba engleză – de obk ' Fig îi plac fetele inteligente. Cele vulnerabile, disperate după*'' ţie. Da, Natalie caută mereu atenţie, dar nu aş spune că este u ^ sau disperată.

Şi nici nu aş spune că e vulnerabilă. Fata obţine ce vre$_{a,}$ $_{cân\ (}$ vrea.

Poate că asta a făcut şi cu Fig.

Şi cum reuşeşte dobitocul ăsta să agaţe atâtea fete? Cred că pricepe să le vrăjească dacă a convins atât de multe să-şi desf$_{ac}$^ picioarele pentru el de-a lungul anilor.

E atât de nenorocit! Dacă aş putea, l-aş bate pentru toate fetele pe care le-a distrus în toţi aceşti ani.

Ticălosul!

Natalie vine spre mine – dormitorul ei e în aceeaşi clădire cu al lui Wren – şi e pe cale să treacă pe lângă tufişul după care mă ascund, când decid să ies la vedere.

Se opreşte brusc, cu ochii mari.

- Crew. Ce faci aici la ora asta?

- Ar trebui să te întreb acelaşi lucru, Nat.

Mă uit spre parcare. Maşina lui Fig dispăruse de mult. Nici nu a aşteptat să vadă dacă intră în siguranţă.

-Cu cine te-ai furişat?

Devine înţepată, în ciuda frigului şi a hainelor groase pe care le poartă.

- Ai vrea tu să ştii, spune pe un ton seducător.

-Cred că ştiu deja.

Rânjeşte, parcă provocându-mă să-mi dau seama.

-Un Nissan gri-închis? Model Altima cred? Sunt destul de sigur că un singur profesor conduce o

asemenea maşină. Figueroa?

Zâmbetul îi piere şi mă priveşte rugător.

-Nu poţi să spui nimic nimănui.

-Chiar te-ai cuplat cu nenorocitul ăla?

Se uită la clădire şi mă priveşte disperată.

- Vorbeşte mai încet!

vju ne **aude nimeni. Nu-mi vine să cred. Ştii că a umblat cu**

,ot semcs,rU ^ ' ⁎⁎spun ı

‘ xjaţalie iresare-

Mi-a **Jurai că s-au despărţit,**

_ **Şi tu chiar l-ai crezut? Cum rămâne cu** ETTB**? Credeam că**

!l P1***E doaf distracţie. îi place să flirteze.**

fa r**idiii diu umeri, jjj clatin din cap.**

- îti baţi joc de el. Credeam că eşti mai bună de atât.

_ Haide, Crew! Mă cunoşti mai bine de atât. Nu sunt bună,

Se întoarce cu spatele şi începe să meargă spre clădire.

0 urmez ca un idiot. Da, ne-am cuplat în trecut şi, da, în ma- ioritatea timpului mi se pare enervantă, dar trebuie să aibă grijă. Figueroa e un nenorocit. Nu-l interesează nimic altceva în afară de el însuşi.

-Trebuie să ai grijă cu el, Nat!

-Ah, sa am grijă cu el? Se întoarce şi mă priveşte cu o expresie feroce. Trebuie să avem grijă cu voi toţi. Asta vreţi cu toţii, nu-i aşa? 0 bucăţică şî apoi ne daţi papucii. Măcar Fig e bărbat. Ştie cum să se poarte cu o fată. Să o facă să se simtă bine. Nu e un nesimţit insensibil ca voi.

- Haide, chiar crezi că e special pentru că e adult? E un prădător de vârsta a doua care profită de fete minore. Găseşte alta în fiecare an şi nu înţdeg cum nu-l prinde nimeni.

Face ochii mari ŞL **gâfaie, supărată.**

-Nu e ceva chiar aşa de serios, Lan cast er.

“Sigur. De asta păreai pregătită să-mi scoţi ochii pentru că ţi-am insultat iubitul pedofil. Chiar îţi pasă de nenorocitul ăsta, Nataiie? Trebuie să te trezeşti.

Se năpusteşte asupra mea cu pumnii ridicaţi şi

ţipând ca o ne- [Unil]- Mă feresc de pumnii ei şi o ţin cu ambele mâini în timp ce [s]<- hrptă şi se zvârcoleşte. Mă înjură în toate felurile şi pot să jur [c]* plânge.

Sunt destul de sigur că nu am mai văzut-o pe Nataiie plângând

- Eşti atât de idiot, Lancaster! ţipă ea, iar eu sunt D

a-i acoperi gura când apare o lumină strălucitoare.

6 PUflc N de

Din cămin iese un grup de oameni cu lanternele aD

-

Natalie? TU eşti? strigă o femeie. **nnse**

Se opreşte şi îşi lasă greutatea pe mine.

- La naiba! şopteşte ea.

Capitolul 29

*ţVr*ert

încă sunt în pat, pe jumătate adormită, când cineva bate puternic la uşă.

Deschid un ochi şi verific ceasul de la telefon.

Nu e nici *7.00.* Măi *e o* oră până când încep cursurile. Ciocăniturile se aud din nou, apoi se opresc.

- Wren, deschide uşa!

EMaggie.

Mă dau jos din pat, îmi iau papucii şi mă duc să deschid uşa. Maggie stă în prag, îmbrăcata deja în uniformă, gata să înceapă ziua, deşi faţa ei e plină de lacrimi.

-Ce s-a întâmplat?

Intră grăbită în cameră, închide uşa în urma ei şi se sprijină de ea.

“fig nu a venit la întâlnire seara trecută.

Sunt aproape uşurată că *n-o* făcuse, dar nu-i puteam spune asta. -Ce s-a întâmplat? 'J5-a dat vreo explicaţiei fcaggie datină din cap,

A tis cj a intervenit *ceva* şi că nu poate să vorbească despre ^Am tot încercat sâ-i dau mesaje, dar m-a ignorat tot restul serii. cu °chu

plini de teamă. Crezi că şi-a găsit pe altcineva?

-Nu, spun imediat, pentru că nu-mi imaginez că s mişca atât de repede. A fost prea ocupat cu tine ca * P'„'t pc altcineva.

De fapt, a sperat să mă prindă pe mine, dar cred că am s • el. Poate chiar a căutat pe altcineva? tapal<fe

- Pa, asta îmi spun şi eu, dar poate că mă înşel. poatee Cll încântat că vreau să păstrez copilul. Poate că nu ar trebui $-0 fa" J ?

îşi pleacă privirea, dar încă văd lacrimile curgându-i pe obra

-Of, Maggie! Mă duc să o iau în braţe şi o las să plângă pe Ur^â rul meu.

Mă bucur atât de mult că tot ce se întâmplă între mine şi c.rew nu e atât de complicat precum ceea ce i se întâmplă lui Maggie. încă mă face să fiu confuză şi nu ştiu dacă încercăm să avem o relaţie sau doar vrea ceva ocazional, dar măcar nu plâng din cauza lui.

- E în regulă, spune şi se dezlipeşte de mine, ştergându-şi lacrimile în grabă. De asta m-am trezit aşa de devreme. O să mă duc să vorbesc cu el.

- Crezi că e o idee bună?

- Să nu vorbesc cu el ar fi mai rău, se vaită. Trebuie să ştiu ce gândeşte. Ce a făcut seara trecută. E mai rău să nu ştiu.

Mă duc la noptieră, scot un pachet de şervеţele şi i-l dau.

- Mi se pare îngrozitor.

- E oribil. Maggie se şterge cu un şervеţel, apoi îşi şterge nasul. Am fost atât de supărată încât abia am reuşit să adorm. Dumnezeule!

-Ce?

- S-a mai întâmplat ceva seara trecută. Fiindcă stau la parter, am auzit totul. Nişte fete au ieşit afară şi au văzut ce s-a întâmplat.

Mă încrunt.

- Ce s-a întâmplat?

- Au prins-o pe Natalie în faţa clădirii certându-se cu Crew. Îţi vine să crezi? Credeam că e ceva între voi, dar poate că s-au văzut în tot timpul ăsta.

Cad pe pat, auzind încontinuu cuvintele ei în cap.
Cu Crew.
Natalie era afară cu Crew.

aiiiit-[0] ^ aţa că sigtir ştia că o să aibă probleme, Dar tiu

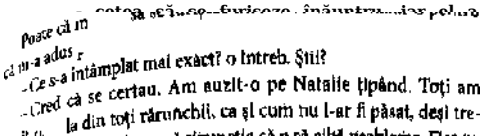
Poate că m
că nu-a adus r
-Ce s-a întâmplat mai exact? o întreb. Ştii?
-Cred că se certau. Am auzit-o pe Natalie ţipând. Toţi am
la din toţi răsunchli, ca şi cum nu l-ar fi păsat, deşi tre-

***i* Crew în fcţa clădirii. Poate că venise pentru Natafie? ■[liu] ^ ^entru mine, voiam să-l spun. Am pus un film şi am uitat**

^ j'j[e e]i M-a sărutat până când arti rămas fără aer şi i-am [Cl'm]P |"[tre] coapse. Am făcut lucruri indecente cu o acadea [simpt] g[cu]t săam orgasm cu gura lui şi cu acadeaua. A fost cea mai Lfbinte experienţă din viaţa mea.

Iar el a sfârşit fiind prins cu... Natalie?

nu-mi pot imagina ce s-a întâmplat după ce l-am lăsat afară seara trecută.

_Mi bucur că nu m-au prins pe mine furişându-mâ înapoi în clădire, zice Maggie, iară să îşi dea seama cât de şocată eram. M-ar n prins dacă m-aş fi dus să mă întâlnesc cu Fig, aşa cum trebuia.

-Da, murmur. Eşti norocoasă.

- Ştiu. Mai ia un şervelel şi se şterge pe faţă, apoi se duce să se uite în oglinda de pe perete. Se vede că am plâns.

-Nu arăţi chiar atât de râu, o asigur, dorindu-nu să fiică aceiaşi luau pentru mine,

Dar asta ar însemna să-i spun tot ce s-a întâmplat între mine şi Crew seara trecută. Şi este ultimul lucru pe care vreau să-l fac, Mai ales având în vedere tot ce s-a întâmplate după aceea.

-Aş putea să arăt mai bine. Se uită înapoi în oglindă şi oftează. Cred ci mai bine de atât nu se poate. Mă duc să vorbesc cu el. -Creziciaajunsdeja?

- Mereu vine devreme. Dacă nu-l găsesc în clasă,

o să mă duc să [ea]n o cafea ¡n sala de mese, spune în timp ce se îndreaptă spre uşă-

[S]P,[UI] [s]& rămână şi nid nu încerc să o conving că nu ar tre- [cu] ^ Să-t facă să vină la ea. Oricum nu m-ar as- ^ O să facă

_[VJ] sa tacă ce vrea. ~™ne.

Succes!

Vocea mea era slabă, gândurile mele erau confuze, <|ar măcar nu observă. Ca n'n

-Pa, Wren. Ne vedem la ore. Urează mi succes!

închide uşa înainte să apuc să mai spun ceva.

Copleşită, mă aşez înapoi pe pat. Nu ştiam ce să cred (Natalie şi Crew vor avea probleme? Vor fi suspendaţi? Dumnezeule, exmatriculaţi? „•

Nu ar exmatricula un membru al familiei Lancaster, nu i a,a> îmi spusese că nu sunt tolerate drogurile şi că şi pe el I ar da afar■' dar ce se întâmplă într-o situaţie ca asta?

Dacă a plecat deja şi nu o să mai am ocazia să vorbesc cu ep Ce fac atunci? Nici măcar nu am numărul lui de telefon, ceea Cee stupid. Bănuiesc că aş putea să-l contactez pe reţelele sociale, dar

Gata, gândurile mă duc prea departe. Trebuie să mă pregăte* pentru şcoală şi să plec devreme ca să văd dacă mă aşteaptă afara ca de obicei. Dacă nu e acolo...

Nu ştiu ce o să fac.

Mă îmbrac în grabă cu o pereche de colanţi de lână şi cu sutienul de seara trecută, apoi îmi iau uniforma. îmi trag un pulover albastru peste cămaşă, fără să mai iau jacheta, apoi mă îmbrac cu fusta şi o ridic mai sus ca să mi se vadă picioarele.

Acoperite de colanţi, dar cui îi pasă? încerc să atrag atenţia cuiva.

Sper că va fi acolo. La intrare, aşteptându-mă ca de obicei. Ca înainte, când mă fixa cu privirea lui rece, iar eu treceam pe lângă el doar ca să scap.

Acum merg încet, bucurându-mă de zâmbetul lui galeş cu care mă întâmpină de fiecare dată. Mă face să mă simt frumoasă.

Când ies de pe holul căminului, mă duc spre clădirea principală, mergând cu grijă prin zăpada care se topeşte. Soarele a ieşit iar în dimineaţa asta, iar faptul că e puţin mai cald, deşi vremea e încă rece, face ca zăpada să se topească uşor.

Peste tot în jurul meu sunt oameni care merg cu capul plecat, şoptind între ei. Aud de nenumărate ori numele lui Natalie şi pe al lui Crew.

Numai despre asta se vorbeşte. Bârfele vor deveni din ce în <.e mai exagerate.

*re*d că Natalie şi Crew sunt împreună, o să mă simt ca P'iCÍ tOJ.'h Ciar dacă nu e adevărat. cprüasfá sus ,wcep gă merg mai repede spre clădire, până când Cu cilPu ra | pe Malcolm stând pe locul obişnuit al lui Crew, Üvâd pe încruntaţi la lumea care trece pe lângă ei. uitâH'iu se . mă luPţ cu dezamăgirea care îmi dă târcoale,

4*»—^

^cobn îmi rosteşte numele cu accentul lui britanic, iar eu mă J c la el, tremurând toată.

_ pa? întreb şi îmi bag în buzunare mâinile acoperite de mănuşi. _ Ai auzit ce s-a întâmplat cu băiatul nostru? îmi place că îi spune lui Crew „băiatul nostru". Probabil ştie ce se întâmplă între noi şi poate că m-aş fi simţit ruşinată dacă ar fi oricare altă zi Dar nu acum.

Acum vreau informaţii despre Crew. Despre locul unde se află. Dacă e bine. Ce făcea cu Natalie.

-Ştiu că l-au prins cu Natalie seara trecută, recunosc şi mă apropii ca să putem vorbi în privat. Unde e?

-Are întâlnire cu Matthews, răspunde, referindu-se la directorul şcolii. La 8.00 fix. A vrut să-ţi spun.

-Ah! Sunt plină de speranţă, dar încerc să o ţin sub control. Nu pot să deduc prea multe din asta. Mulţumesc că mi-ai spus.

Malcolm îi aruncă o privire fugitivă lui Ezra înainte să se uite iar b mine. îmi întinde un bileţel galben, împăturit

-Ásta e numărul lui de telefon. Nu ştiu care e treaba între voi dacă nu vorbiţi pe reţelele sociale, ca nişte adolescenţi normali, dar a vrut să-lai.

^hdţumesc. Strâng hârtia între degete şi mă înţep în colţurile *■ v) sa fie bine?

p ^*u' spune Ezra, atrăgând privirea încruntată a lui Malcolm 0 nU C S^ur' putea să fie suspendat. Nenorocitul

®[101] Lancaster, adaugă Malcolm, ignorându-l. O să fie bine. m$_{ereu}$^{reSc}.$^{\circ stiilitate}$a din ochii lui Ezra şi îmi aduc aminte cum flirta ^{cu} atalie. Cât de disperat era şi cum ea îl ignora mereu.

Cum ea se uita în schimb la Crew.

Mulţumesc din nou, îi spun iarăşi lui Malcolm, fij$_n$<| politicoasă încât devin enervantă, dar nu mă pot abţine ' ^ <l"‘ Malcolm încuviinţează din cap, Ezra mârâie, îi las acolo, intru în clădire şi mă sprijin de perete ca să l bileţelul cu numărul lui Crew.

A mai scris ceva.

„Dâ-mi mesaj când poţi, Păsăruică. Trebuie să vorbim “

Inima începe să-mi bată cu putere şi scot telefonul ca să-i tri^ imediat un mesaj.

„Sunt Wren. Scrie-mi când poţi să vorbeşti.“

Aştept câteva minute sprijinită de perete, uitându-mă la lumea care trece pe lângă mine şi se duce la ore. Toţi vorbesc între ei, şu şotind şi bârfind, râzând şi bucurându-se de ce li s-a întâmplat lui Crew şi lui Natalie.

Mă întristează. Mai rău, mă enervează, pentru că nu ştiu ce s-a întâmplat cu adevărat. Toţi presupun că Natalie şi Crew au fost împreună seara trecută, dar eu ştiu că nu e adevărat.

Doar nu m-ar lăsa pe mine ca să se ducă să o ia pe Natalie, nu? Nu. în nici un caz.

Nu după tot ce s-a întâmplat între noi.

Ameţită, mă duc la ora de engleză, tară să fiu atentă la ce se întâmplă în jurul meu. Mă aşez pe scaun, urând că locul din spatele meu e liber, iar Crew nu e nicăieri. Mă uit prin clasă şi mă concentrez asupra lui Figueroa. Deja mă priveşte, iar când mă mai uit o dată în jur, îmi dau seama că Maggie nu e aici.

Fără să mă gândesc, mă ridic şi mă duc la catedră, observând cât de plăcut zâmbea, cu ochii licărind de interes când mă vede.

Mi-aş dori să am curajul să-l plesnesc şi să-i dau de gol comportamentul neadecvat. Devine indolent.

- Wren, cu ce te pot ajuta în dimineaţa aceasta? spune

relaxat, de parcă nu are nici o grijă.

Am fost cu Maggie acum o oră. Supărată, însărcinată cu copilul lui, a plecat din camera mea ca să vorbească cu el, iar el stă liniştit aici, deloc traumatizat, în timp ce Maggie nu e nicăieri.

Ce s-a întâmplat cu conversaţia lor? A ignorat-o?

e Maggie? ®intreb SeC, neprietenos,
'd* neobişnuit pentru mine.
câîld wde cât sunt de ostilă'

S*inic rtu ţ,ncj „u a ajuns la oră. Nu a sunat clopoţelul,.,
^ Atunci se aude, oprind conversaţia dintre noi.
CMd are trei minute, continuă el după ce se opreşte clopoţelul.
trebui să ajungă în orice clipă.
Ştiu că a plecat din dormitor direct aici ca să vorbească cu tine,
.. ^ vrând să înţeleagă că ştiam totul.
0c ceva în ochii lui, dar dispare imediat.
_ Mu, nu a venit.
-Mi-a spus că vine.
-Mu avem ce discuta.
- Era supărată pentru că nu te-ai întâlnit cu ea seara trecută. Iritarea din ochii lui furioşi e imposibil de ignorat acum.
-Nu ştii despre ce vorbeşti.
- Oh, ba ştiu! Trebuia să te vezi cu ea seara trecută, dar ai anulat totul Voia să discute cu tine despre cop...
-Termină! Taci! Tonul îi este întunecat, iar ochii, aproape negri Nu tebăga, Wren!
Mă uit la el, surprinsă că îmi vorbeşte atât de dur.
-Unde este?
-Nu ştiu.
Minte.
- A plecat? Ar trebui să mă duc să o caut? Să mâ asigur că e bine?
- O să fie bine, izbucneşte. Du-te şi stai jos!
Deja nu-mi mai pasă. Las deoparte toate dulcegăriile, la fel ca eL Trebuie să afle că ştiu... totul
O să plăteşti pentru ce i-ai făcut, îi spun sec. îmi controlez emoţiile fără nici o problemă. Trebuie să faci ce e corect şi să ai grijă de ea.

aţ^u sPune nimic, dar îşi încleştează pumnul şi loveşte uşor

peste^re f°ar '■T ani şi e îndrăgostită de tine, continui şi mă uit u®ăr, ca să văd dacă ne priveşte cineva. Nimeni. Toţi sunt

obişnuiţi ca Fig să stea de vorbă cu fetele la ore. Nu ştiu de în vedere ce reputaţie ai. Faci asta în fiecare an.

Ce'avân<j

- De parcă tu ai fi avut habar ce se întâmplă până când spus iubitul tău idiotul, mârâie el, practic recunoscând lucruM * care îl acuz. Toată imaginea falsă a profesorului drăguţ de *J'* i dispare. Acum e doar un bărbat nervos şi demn de milă îşj co^ ră vocea, deşi nu cred că îi mai pasă dacă îl aude cineva. Şi Un<j°ea Crew? Ah, da, aşa e, a fost prins furişându-se cu Nataiie Hartfoa seara trecută. Probabil amândoi vor fi suspendaţi.

Cuvintele lui sunt precum un pumnal în inimă. O spune doar Ca să mă supere şi reuşeşte.

Mă întorc şi mă duc înapoi în bancă, mă aşez pe scaun şi mă uit la uşă, dorindu-mi să apară Maggie.

Să apară şi Crew.

Dar nici unul nu o face.

Capitolul 30

Crew

Stau în biroul directorului Matthews, relaxat pe scaunul din faţa mesei lui, şi îl urmăresc cum discută cu tata la telefon. E pe difuzor şi aud fiecare lucru de rahat pe care Reginald Lancaster îl spune despre mine, fără să-mi pese.

Vreau doar să plec. Trebuie să vorbesc cu Wren. Să lămuresc lucrurile şi să mă asigur că înţelege ce s-a întâmplat cu adevărat seara trecută.

- În mod normal, îi suspendăm elevii pe care îi prindem prin campus după ora stingerii, zice Matthews după ce tata termină pălăvrăgeala de trei minute în care critică lipsa mea de concentrare şi faptul că nu dau doi bani pe şcoală sau pe oameni. Dar suntem atât de aproape de examenele finale şi de vacanţa de iarnă! Mă gândesc că perioada de pauză le-ar prinde bine fiului dumneavoastră şi domnişoarei Hathford, ca să se gândească şi să accepte că au greşit.

Tatăl meu pufneşte.

-Eşti prea blând cu ei, Matthews!

Matthews nu are cum să câştige. Dacă mă suspendă, tata o să fie nervos. Dacă mă lasă în pace, tata o să fie nervos.

-O să le dau detenţie atunci, sugerează Matthews, uitându-se « mine.

Dacă aș putea, i-aș arăta degetul mijlociu, dar mă abțin.

'Pentru restul săptămânii.

Adică două zile mari şi late. Mare chestie!

Orice crezi că e bine. îmi dau seama că tata e sătul dP sa(ie. Crew! COnvtr_

- Da, domnule?

Dumnezeule, cât îl urăsc!

- Termină dracului cu prostiile şi măcar o dată în viaţa ta fâ bii ce trebuie! Ai înţeles?

Matthews tresare la auzul cuvintelor lui. E un tip atât de calm de treabă când vrea.

Adică niciodată.

- Aşa o să fac, îi spun.

Tata închide. Oftând, Matthews opreşte telefonul apăsând un buton. îşi sprijină coatele pe biroul dezordonat şi îşi împreunează mâinile.

- Ştii că îmi asum un risc cu asta.

Mă aplec în faţă, profitând de ocazie.

- Şi ştiţi că spun adevărul. Natalie se furişa înapoi în campus după ce s-a văzut cu domnul Figueroa. I-am văzut maşina. L-am văzut în maşină. Şi sunt destul de sigur că i-am văzut sărutându-se.

Matthews tresare.

- Eşti sigur de asta?

- Nu sută la sută.

- Nu crezi că o ajuta pentru vreo lucrare?

Vai, bietul şi inocentul director Matthews! De ce toată lumea neagă când vine vorba de Figueroa?

-Era 22.00. Mă îndoiesc că o ajuta pentru o lucrare, spun sec. Nici nu cred că este eleva lui.

Matthew oftează.

- Nu e. Am verificat deja.

-V-am spus.

- E o acuzaţie gravă, Crew. Dacă se află asta, întreaga lui cariera va fi în pericol.

-Se va afla pentru că acum, după ce v-am spus, sunteţi obligi prin lege să mergeţi la autorităţi. Mă simt chiar bine că l-am dat d< gol pe Fig. Nici măcar nu-mi pasă dacă îi afectează cariera. Exact

tjebui sâ se întâmple. Nu are de ce să predea aici. Zvonurile a[sfa] de ani întregi. Nu le-aţi mai auzit niciodată?

Matthews ofteaz ă.

5. 30 auzit multe zvonuri despre el de-a lungul anilor. Un pro- , sor prietenos de limba engleză, căruia chiar îi pasă, atrage multă tenţie, uneori negativă. Omul acela este important în şcoala asta. K aici de mai mult timp ca mine.

' _ şj asta înseamnă că e tn regulă să profite de adolescente minore. încuviinţez din cap. Am înţeles.

„Vreau să ştii că nimeni nu a mai venit să-mi spună asta despre Figueroa .. Niciodată. Am auzit zvonuri, dar nu am văzut dovezi.

„Acum mă aveţi pe mine, dispus să îl raportez, şi aveţi dovezi, pe mine. I-am văzut Mă ridic în picioare. Mă pot întoarce la ore? -Care e prima oră?

-Limba engleză.

Zâmbesc, ferâ sâ-mi pese că o să-l vad pe Figueroa. S-ar putea să fie amuzant să ştiu ca îl distrug, iar el să nu aibă habar.

în plus, trebuie *sa* vorbesc cu Wren. Să mă asigur că e bine. Cred că se aud o grămadă de bârfe prin campus, toate despre mine şi Natalie.

Malcohn m-a avertizat deja că Ezra e supărat, crezând că încerc să-i fur prietena şi că 01-am întâlnit cu ea seara trecută

Idiotul nu are nici cea mai vagă idee ce se întâmplă cu adevărat. Ar trebui sâ dea vina pe idiotul ăla de Fig ca i-a luat-o pe Natalie.

Plec din biroul lui Matthews câteva minute mai târziu şi o văd pe Natalie în biroul secretarei, probabil vrând să vorbească şi ea cu Matthews. Când mă vede, se ridică şi vine în grabă la mine.

-Ce i-ai spus? mă întreabă în şoaptă, uitându-se la secretara lui Matthews, Vtvian, care ne priveşte cu interes.

-Totul.

Natalie face ochii mari

“ La ce te referi mai exact?
wA trebuit să-l dau de gol pe iubitul tău, Nat. îmi pare rău, dar m saturat să văd cum tjpul ăsta distruge vieţile fetelor în fieca-
Se ®estru. Merită *să se* ducă la fund. încerc să plec, dar Natalie

mă apucă de mânecă, strânsoarea ei fiind surprinzător de puter .

Mă uit la ea şi îi dau mâna laoparte. Ce e în neregulă cu tine? **

Mă priveşte panicată.

- Nu poţi face asta. Pur şi simplu... nu poţi.

- Prea târziu.

Ea clatină din cap.

-Când părinţii mei o să afle ce s-a întâmplat, o să mă omoa,. Parcă nici nu te-ai gândit la ce faci. Nu-ţi pasă de nimeni altcineva Doar de tine.

- Haide, am spus adevărul, îi amintesc eu. A trebuit să-i spun |ui Matthews ce am văzut. Nu am de gând să-mi asum vina pentru :e s-a întâmplat.

Ne fixăm cu privirea şi îmi dau seama că vrea să mă lovească. Să mă plesnească peste faţă. Să mă calce pe picior. Orice. Este atât de supărată, dar nu-mi pasă. A trebuit să fac ce e corect.

Natalie îşi schimbă complet atitudinea. Se îndreaptă. Se relaxează.

- Minţi, spune calm, suficient de tare încât să o audă Vivian.

Mă încrunt.

- Ce vrei să spui?

- Ne-am întâlnit seara trecută. Am făcut sex. Ne-au prins. Doar că nu vrei să recunoşti. Nu vrei ca preţioasa ta virgină să afle că te culci cu mine, spune Natalie pe un ton la fel de dulce ca zâmbetul ei.

- Domnişoară Hartford, aveţi grijă cum vorbiţi! o ceartă Vivian. Matthews iese din birou şi se opreşte când ne vede vorbind pe mine şi pe Natalie.

-Intraţi, domnişoară Hartford. Avem multe de discutat.

- Da, chiar avem.

Natalie îmi aruncă un zâmbet arogant înainte să intre în biroul lui Matthews şi să închidă uşa în urma ei.

Ies valvârtej din birou, luându-mi scutirea de la Vivian înainte să mă duc la ora lui Figueroa.

S-o ia naiba pe Natalie! O să-i spună lui Matthews o

povesie complet diferită, iar eu o să par un mincinos nenorocit doar ca să-l protejeze pe minunatul ei Fig. Confirmând toate zvonurile din campus.

Ci .n{reb dacă Wren ar fi dispusă să confirme că a fost cu mine,

Tteles. asta w Însemîia să admită că s‹a furîat camera mea trecută *şi* sunt sigur că nu ar vrea să facă asta, deşi e un martor Dintre noi toţi, Matthews ar crede-o pe ea

& m e a Păsăruică*Capitolul* belele.

jvjjcil?^^' * 31

Sunt o influenţă negativi Probabil ar trebui s-o las în pace. Dar

Ani luat o gură. Vreau mai mult.

Ajung în clasă în câteva secunde, mă duc la biroul lui Figueroa si îi arunc scutirea.

_ Iar ai întârziat, spune, zâmbind slab.

-Nu datorită ţie, izbucnesc, vrând să ştie că I-am văzut ca Natalie seara trecută.

Nici măcar nu e atent la ce spun.

-Stai jos şi apucă-te să lucrezi la eseu! Sau să citeşti. Orice e nevuit Si nu vorbi cu nimeni. Ai înţeles?

-Nu decizi tu, răspund eu, enervat

Urăsc că mă face să mă simt ea un copil mic, când ştiu că pot să-l distrag pe ticălosul ăsta.

Dacă o sa am vreodată ocazia, o sâ-l bat pe nenorocitul ăsta de o să-[sune apa în cap. Ar merita-o.

-Sunt profesorul tău şi o să ml asculţi. M-am saturat de comentariile tale din ultimele săptămâni. Stai jos! Nu-şi ia ochii de la mine. Acum!

Simt privirea lui Wren şi mă uit spre ea, văzând expresia rugătoare de pe chipul ei. Pare trişti Bineînţeles că pare. Totul s-a dus «albii în câteva ore.

^ în bancă şi mă aplec spre ea cât de mult pot,

- Trebuie să vorbim.

W.T Parte> m eu ufi la chipul ei, dorindu-mi să i, A licuv›i‹ri|caz ă din cap, dar nu spune nimic,

j^dracu’i Totul e un dezastru.

Un Rastru complet

Wrert

E o agonie să fiu atât de aproape de Crew şi să nu pot vorbi cu el Vreau să-i pun atâtea întrebări, toate legate de seara trecută şi de ce s-a întâmplat între el şi Natalie.

Vreau să cred că a fost doar o coincidenţă, că au dat întâmplător unul peste altul, dar, ca de obicei, îndoielile se strecoară în mintea mea. Acum câteva săptămâni, mă ura. Era ostil cu mine de fiecare dată. Cine spune că nu e doar unul dintre trucurile lui? O metodă de a se apropia de mine, ca apoi să mă facă de râs în faţa întregii şcoli?

Gândul acesta îmi dă stomacul peste cap. Dumnezeule, cred că mi se face rău!

Mă bate uşor pe umăr şi mă întorc să mă uit la el. Probabil vede pe chipul meu cât sunt de îngrijorată, dar alege să ignore asta. Mă priveşte serios.

- îmi dai o bucată de hârtie?

- Sigur, îi răspund încruntată.

- Mi-am uitat ghiozdanul în cameră, explică. Nu am nici măcar cartea.

- Vrei să-ţi împrumut exemplarul meu? mă ofer şi îmi vine să mă plesnesc.

Trebuie să încetez să mai fiu drăguţă cu el. Este posibil să nu merite asta.

- Da. Te rog.

„\Vren. Crew.

Figueroa ne priveşte serios. În dimineaţa asta, este mai strict ca , (>bicei, deşi sunt sigură că arc legătură cu mine şi cu faptul că toc- [11],j l-am înfruntat. Mai devreme i-am trimis un mesaj lui Maggie

[1,1] **«ă o întreb unde este, dar încă nu mi-a răspuns.**

*** Sunt îngrijorată.**

_Mi-am uitat lucrurile. Wren mă ajută, îi spune Crew lui Fig. ţi dau lui Crew câteva foi de hârtie, un creion şi exemplarul meu din *Marele Gatsby,* iar când ni se ating degetele, încep să tremur.

- Mulţumesc, şopteşte el.

-Cu plăcere.

Mă întorc la locul meu şi inspir adânc, simţindu-mă ca o proastă. Jmi aduc aminte tot ce s-a întâmplat între noi seara trecută. Fiecare detaliu. Şi nu vreau să-mi pară rău.

Dar ceva îmi spune că s-ar putea să o fac. Poate că lucrurile între noi nu sunt aşa cum par. Dacă m-a folosit în tot acest timp? Dacă nimic din ce a spus şi din ce a făcut în ultimele săptămâni nu înseamnă nimic...

0 să mor de ruşine. N-o să mai vreau să dau ochii cu el vreodată. Crew nu mai spune nimic tot restul orei, care durează cincisprezece minute din moment ce a ajuns aşa târziu. Când sună clopoţelul, sare de pe scaun şi pune pe biroul meu cartea în care se vedeau colţurile unui bileţel, îl privesc întrebătoare.

- Vino să ne vedem la prânz în spate, unde m-ai găsit cu băieţii. Ştii unde? ridică o sprânceană.

încuviinţez din cap.

- Bine.

Bate uşor cartea cu creionul pe care i-I împrumutasem.

-Citeşte ce e înăuntru.

Încuviinţez iar din cap, bănuind că se referă la bileţel.

Se uită la gura mea şi murmură:

~ Ba, Păsăruică.

Dispare într-o secundă, iar eu îmi iau lucrurile, bag totul în ^ [10/]-dan şi sunt gata să ies din clasă când îl aud pe Fig.

Ştii'ar trebui să-l eviţi. O să-ţi frângă inima.

îi arunc o privire.

- Asta e o avertizare?

-Vreau doar să fii în siguranţă, Wren. Şi băiatul ă|:, reprezintă siguranţă. Deja se joacă şi cu inima ta, *şi,*u a |ţj ^fl" Urăsc că o pomeneşte. Crede zvonurile, la fel ca toată | 3,:lli' -Asta vrei? întreabă când nu spun nimic. Să-lT cu altcineva?**

Cuvintele şi presupunerile lui că aş avea nevoie de părerea legătură cu viaţa mea personală sunt enervante. întotdeauna ¡"M" limitele, de parcă ar avea vreun drept.

- Ştii ce ar trebui să faci?

Mă ridic şi îmi pun ghiozdanul pe un umăr.

Fig se încruntă.

-Ce?

- Să-ţi vezi naibii de treaba ta!

Ies înainte să apuce să zică ceva, şocată că am înfruntat un pro fesor. Că i-am vorbit urât. Niciodată nu fac asta.

Nu spun *niciodată* cuvinte urâte. Parcă timpul petrecut cu Crew m-a schimbat. M-a făcut mai puternică. M-a ajutat să-mi găsesc vocea.

Cred că îmi place.

Mă grăbesc la a doua oară şi mă aşez pe scaun la timp. Umblu în ghiozdan cu mâini tremurânde şi scot cartea în care se află bileţelul, îl desfac tremurând, încercând să-i descifrez scrisul dezordonat.

Nu lăsa pe nimeni să citească asta. Seara trecută, după ce ai intrat, l-am văzut pe Figueroa când o lăsa pe Natalie în parcare. Am înfruntat-o şi s-a supărat. A încercat să mă lovească. Asta s-a întâmplat când am fost prinşi. Nu m-am întâlnit ***cm*** *ea. Se vede cu Fig. Nu crede zvonurile! iţi povestesc mai multe la prânz. Te rog să mă crezi!*

P.S. Nu pot să nu mă gândesc la tine şi la acadea.

Zâmbesc vag şi pun bileţelul la loc între paginile din ***Martk*** *Gatsby,* apoi bag cartea în ghiozdan.

j Trebuie. Nu se poate să fi focut toate acele lucruri cu [11]

^poi să se vadă cu Natalie imediat după aceea. Pur şi simplu

stul dimineţii trece zburând. Încă o caut pe Maggie – care nu [R] dat mesaj înapoi – sau încerc să ignor zvonurile despre Crew

^Natalie- Sunt peste tot * Numai despre asta vorbeşte toată lumea.

La ora prânzului sunt deja un dezastru şi abia reuşesc să-mi păs- controlul. Maggie nu e nicăieri. Ar trebui să mă întâlnesc cu Tre\v Şi[mi_e ^rică CCea CC arC SpUS' ^3r nU am Cum să nu mă văd cu el. . .

Trebuie să-l văd. Am nevoie de o confirmare.

Când plec de la a cincea oră, o zăresc pe Natalie pe hol, iar privirile noastre se întâlnesc doar pentru o clipă, a ei cu subînţeles. Cu zâmbetul acela diabolic pe faţă, parcă ştie că mi-a dat lumea peste cap şi nu mai există nici o şansă să-mi revin.

Şi nu-i pasă deloc.

Îmi îndepărtez privirea, urând că am cedat, dar nu vreau să avem o confruntare în mijlocul holului, unde ne poate vedea toată lumea. Asta ar face ca lucrurile să fie mult mai rele.

Dumnezeule, *chiar* nu o plac absolut deloc!

Ies afară, îmi strâng mai tare haina şi mă uit peste umăr ca să mă asigur că nimeni nu e atent să vadă unde mă duc. Dar e atât de frig, iar toată lumea e în sala de mese, unde mi-aş dori şi eu să fiu.

Sau poate că nu.

Sincer, mi-aş dori să fug departe de locul acesta şi să nu mă uit înapoi. De preferat, alături de Crew.

Mă duc în spatele clădirii unde i-am găsit pe Crew şi prietenii lui mgându-se, un moment care mi se pare atât de îndepărtat. S-au ntamplat atât de multe lucruri în atât de

puţin timp! E copleşitor.

a opresc când îl văd pe Crew, cu spatele la mine şi uitându-se spre cer SP*

tară • arce>ca Ş‘ cum ar fi simţit că sunt în spatele lui, apoi, Pfacti mă *>ot contro*a’ ‘nce Psă alerg spre el cu braţele deschide şi c mă arunc spre el. Mă ţine strâns, mă sărută pe frunte, iar

corpul lui cald reuşeşte să izgonească frigul de care nu

scap de când m-am trezit de dimineată, când Maggie reuşisem

- Pâsăruică, tremuri, murmură lângă tâmpla mea. chi M să mă sărute.

Mă topesc în braţele lui, închid ochii şi mă bucur de cât de

mă ţine.

-Totul e un dezastru.

-Ştiu. Dar avem variante. îmi pune degetul sub bărbie 5j ridică privirea. Putem să aşteptăm ca alt scandal să-l înlocuia*^

acesta sau...

Mă încrunt, detestând opţiunea aceea.

-Sau ce?

Oftează.

- Sau îl expun pe Figueroa şi le spun tuturor că a fost cu Natalie seara trecută.

Da, aşa e. încă nu am discutat despre asta.

- Chiar I ai văzut cu Natalie aseară?

- După ce ai intrat, am văzut o maşină care intra în parcare. M-am ascuns în spatele unui tufiş când mi-am dat seama că e maşina lui Figueroa şi am aşteptat să văd cine coboară. Mă gândeam că o să fie Maggie.

- Trebuia să se vadă cu ea seara trecută, şoptesc. I-a trimis un mesaj şi i-a spus că a intervenit ceva. Mi-a spus de dimineaţă.

- Da, pentru că era cu Natalie. Crew era negru de supărare. I-am spus lui Matthews ce am văzut. Va trebui să anunţe autorităţile.

E minoră.

- Asta o va dărâma pe Maggie. E îndrăgostită de el.

Nu-i spun că e însărcinată.

- Până la urmă, îşi va da seama că e mai bine aşa. E un pervers. Semestrul ăsta, a profitat de două fete – şi face asta de ani întregise încruntă. Avea de gând să încerce şi cu tine. Sunt sigur de asta.

Gândul îmi dă fiori. Oare aş fi picat în capcană?

Poate că aş t> făcut-o inainte să apară Crew şi să-mi dea lumea peste cap. Nu ştiu- Nu vom afla niciodată.

- Probabil mă urăşte acum. La sfârşitul orei, după ce ai pleca[1,] i-am spus să-şi vadă de treaba lui.

w”,idldd“'|P^S’’“ne'

- din cap, sunţindu-ma prost pentru ceea ce i spuse-

**** merita. Nu-i mâi zic ţi că a încercat să mă avertizeze în**

sem.de?!ui.

priv i şi niciodată 11U comentez în faţa profesorilor.

Plsărukâ prinde aripi.

_ Ţifmiuă!

îmi dau ochii peste cap. p, adevărat îţi trece degetele prin pârul meu. Urăsc toate zvonurile care circulă. Şi Natalie nu Le opreşte, I-a spus lui Matthews că m-am văzut cu ea aseară înainte să fim prinşi.

Mi se strânge stomacul.

-Serios?

încuviinţează din cap.

_Ku vrea ca Fig să fie prins. Ştiu sigur, De ce naiba îl protejează toate atât de mult? Nu merită, îl prind de haină, strângând cu putere materialul de lână.

-Fii sincer cu mine, Crew!

Devine serios.

- Cu ce? „ţl-am spus adevărul.

-Deci chiar nu te-ai... văzut cu Natalie aseară? întreb atât de încet, încât abia mă aud, iar cuvintele dispar în bătaia vântului.

- Nu, spune hotărât. Am fost cu tine. Nu mă puteam gândi decât latine. Ştia gustul tău.

Mă înroşesc în ciuda frigului,

'Crew.

'Vorbesc serios, ţsi lasă capul în jos ţi îmi şopteşte la ureche: Mă îndese numai la tine.

EU mă gândesc numai la tine, susur, să CQ ■ta^e

t°tuL Ar fi trebuit să-mi văd de treaba mea ţi

* ** mer^ 1111 v^Zut faruide mavinii care P^8, dar

Whid^ Prazulmeu, parcă inspirându-mi parfumul.

ochii ¥* îmi lipesc fruntea de pieptul lui.

- Nu-mi place de ea. Dar faci ce trebuie, Crew -Chiar crezi asta? încuviinţez şi mă uit la el.

-Da.

Mă sărută atât de uşor, încât aproape că îmi vine să p|å ar fi crezut că poate să fie atât de drăguţ? 3n®'

-Vii diseară să terminăm de văzut filmul?

Eram destul de sigură că era un cod pentru a ne face de ca

- Nu ar trebui, răspund. Probabil toată lumea e cu ochii pe^n îi simt dezamăgirea, dar nu putem risca, iar el ştie asta.

- Poate mâine? E vineri. Ora de stingere nu e atât de strictă te duci acasă?

- Nu mă mai duc acasă până la vacanţa de iarnă.

Se încordează şi mă îmbrăţişează mai strâns.

- Unde pleci în vacanţă?

- Nicăieri. O să stăm acasă. Ezit, neştiind dacă să îl întreb. Apoi o fac: Tu te duci acasă?

încuviinţează din cap.

- O să mă duc la apartamentul alor mei din Upper East Side.

- Ah! Părinţii noştri erau practic vecini. Ne-am putea vedea. Un zâmbet îi luminează chipul frumos.

- Vrei, Păsăruică?

Pare surprins.

- Nu ştiu. Ridic un umăr, iar el îmi bagă mâinile pe sub haină, încercând să mă gâdile. Termină! Mă gâdili!

- Nu te mai preface că nu-ţi pasă. Ştiu că nu e aşa. Mă trage atât de aproape încât mă lipeşte de el, corpurile noastre fiind practic lipite. Poţi să recunoşti că mă placi.

- Nu ar trebui, îi spun cu sinceritate. După toate lucrurile prin care m-ai făcut să trec în ultima vreme. Mai exact, în ultimii trei ani

Devine serios.

- Sunt un dobitoc.

- Da, eşti, sunt de acord.

- Păsăruică!

Pare şocat.

- Nu am spus-o. Doar am fost de acord.

Zâmbesc.

Şi el.

rntvJc să fie în reguli ¡mizk **265**

Îţi promit! aproape debile

Mă sărută.

Nu mă pot abţine.

îl cred mele.

Capitolul 32

De ani întregi nu am mai fost atât de recunoscătoare pentru o zi de vineri.

Uneori, zilele de vineri mă întristează. Mă fac să-mi fie dor de faptul că sunt la şcoală. La început, mi-a fost greu să mă obişnuiesc la internat. Să trebuiască să împart camera cu o persoană pe care nu o cunosc, fără să simt că pot avea timp pentru mine. Daram făcut tot ce am putut şi, până la urmă, m-am obişnuit.

Dar zilele de vineri erau grele. Uneori, încă sunt grele, mai aies în ultima vreme, pentru că prietenii mei devin din ce în ce mai distanţi. Abia aşteptam să am o cameră numai a mea, până când a început să-mi fie dor să am colegă. O persoană cu care să vorbesc, chiar dacă forţat.

Atât de demnă de milă mă simţeam cu nici o lună în urmă.

Măcar urmează o săptămână mai puţin aglomerată, aşa că abia aştept, mai ales că imediat după aceea vine vacanţa de iarnă.

Oare eu şi Crew ne vom vedea în vacanţă?

Sper.

Mă duc devreme în sala de mese ca să-mi iau o brioşă şi o calea, dar mă opresc brusc când văd că Maggie era deja acolo, stând la coadă. Mă duc imediat la ea, iar când mă vede, iese din rând şi o strânge în braţe.

- îmi pare rău că nu ţi-am trimis un mesaj. Ieri a fost o zi.. • grea

. j„zlipesc din braţele ei şi mă uit în jur, observând că toată
^nepriveşteoirioasâ

10111 Vrei să vorbim într-un loc mai ferit? ţ ^uviinţează din cap.

Prefer să pretind că nimic din toate astea nu se întâmplă.

Vreau *A* mă cert cu ea, să-l spun ca probabil nu e cea mai bună i tie de a înfrunta situaţia, dar nu ştiu cum e, prin ce trece, S° habi! e copleşită.

?t°Si nu aed că a aflat despre Natalie şi Fig.

_ Mă duc acasă weekendul ăsta, îmi spune când ne aşezăm îna- ■ ja coadă, Trebuie să vorbesc cu mama.

P°-Osădspui?

- Nu totul, şopteşte. Doar partea asta.

Face un semn vag în jurul abdomenului.

Nu-mi pot imagina cum ar fi să-i spun mamei că sunt gravidă cât sunt încă la liceu. Ar lua-o razna – într-un mod elegant, desigur. -Nu va dori să ştie cine...

- 0 să-i spun că e Frankie.

Stai puţin, adică o să mintă? Sigur poate să vadă pe faţa mea cât sunt de surprinsă.

-Nu ştiu ce altceva să fac. Nu vreau să-i fac probleme lui Fig, subliniază ea. 0 să găsim o soluţie. Până la urmă

Nu-i spun că Natalie fusese cu Fig. Ar distruge-o şi nu ştiu cum să-i spun. Dacă nu mă crede?

Am trecut prin liceu farâ să ştiu detalii despre toate dramele. Fără să ştiu cu ce probleme se confruntă oamenii În fiecare zi. Acum sunt implicată până peste cap şi e.,.

Mult de digerat.

-Eşti supărata pe Crew?

Mă priveşte cu compasiune şi îmi dau seama că

se referă la situaţia lui Natalie şi a lui Crew.

Nu se mai bârifeşte la fel de mult ca acum *24* de ore, dar lumea btcă şuşoteşte pe holuri şi chicoteşte prin clase. Cu Natalie acolo, ora psihologie de ieri a fost tortură. Şi-a petrecut timpul uitându-se [Ur]& la noi şi ignorându-l pe bietul Sam, care încerca să o bage în [sCi]>nă. Ezra arunca tot timpul insulte, toate către Crew.

A fost un coşmar.

Unul cu care mă voi mai confrunta, dar măcar i! ani partea mea, să se uite urât Ia ei. E atât de intimidam când^ ^^ de

E puţin atrăgător. ener vr>s!

Nu ar trebui să mi se pară atrăgător, dar asta este.

- Nu e adevărat, îi spun lui Maggie, detestând că se încru a fost cu Natalie în seara aceea. S-au întâlnit întâmplător

-Of, Wren! Asta ţi-a spus?

îmi dau seama că îi pare rău pentru mine. Ceea ce e am având în vedere că ea e cea însărcinată cu copilul profesorului m tru de limba engleză.

-Am motivele mele pentru care îl cred, spun puţin ţâfnoasâ Mă simt defensivă şi nu-mi place asta. La fel cum le ai tu pe ale tale pentru situaţia ta.

Asta o face să tacă tot restul timpului pe care îl petrecem la coadă. După ce îmi comand brioşa şi cafeaua, mă duc lângă ea şi aşteptăm să ne strige numele.

- Crezi că sunt proastă, nu-i aşa? întreabă Maggie, uitându-se oriunde altundeva mai puţin la mine.

- Ce vrei să spui?

Se întoarce spre mine.

-Ceea ce ai spus... că am motivele mele să-l cred. Situaţia mea e diferită de a ta, Wren. Eu sunt îndrăgostită de el. Lucrurile sunt serioase. Vieţile noastre se schimbă, în timp ce după tine se ţine cel mai rău băiat din liceu, ca şi cum ar încerca să te corupă, explică ea şi strâmbă din nas.

Mă simt jignită. Nu vreau să mă cert cu ea, dar nu pot să cred că a spus asta.

- Ştiu că treci prin ceva important, dar nu poţi minimaliza problemele mele, spun.

- Ale mele par mai mari decât ale tale, ripostează ea.

- Şi ce, e competiţie? Se întâmplă atât de multe lucruri pe care tu nu le ştii, îi zic. Nu-ţi pot explica acum, dar mai târziu o voi tace.

-Cum zici tu. Când barmaniţa îi strigă numele, se duce să-şi ia cafeaua. Decofeinizată. Se întoarce şi se uită la mine cu miiâ. Sper că o să te distrezi când o să-ţi frângă inima.

^pecâsp™ -ţi »„.

-ₙjjtL!lg[Ura]®[n]

[D]lifl$_U$ [a]Pare la ora de engieză'iar când *II* ,rimit un mesaj şi

!fbabi] sunt prea sensibili, dar sunt îngrijorata. Speriată, Unde . , „e ¡"tâmplă? S-a schimbat ceva?

[e'] „ er ¿oar să fie bine E ciudat sâ-mi pese de Crew. Bineînţeles că fost îngrijorată pentru familie şi pentru prieteni, dar niciodată [m] tru o persoană cu care am fost într-o relaţie romantică. E un Sentiment diferit. Mistuitor.

Si puţin sfâşietor.

îmi continui rutina zilnica, mă ascund la bibliotecă în timpul prânzului şi termin proiectul la limba engleză. Ieri, la om de psihologie, am lucrat cu Crew la prezentare şi sunt destul de încrezătoare, kri ¡.am dat rezumatul lui Skov, iar astăzi ea urmează să ni-l dea înapoi cu nişte sugestii şi idei. Dar sunt atât de prost dispusă. Nu pot sâ nu mă întreb unde este Crew. De ce nu mi-a scris până acum? E aşa de ocupat încât nu poate să-mi dea un mesaj scurt?

Probabil de asta e mai bine să evit băieţii. Provoacă doar probleme.

Merg îngrijorată spre clasă, ştiind că o să am de-a face cu Natalie, probabil singură, din moment ce Crew a lipsit toată ziua.

Spre surprinderea mea, Crew este în banca lui, râzând cu Malcolm şi Ezra, care ieri era furios pe eL Natalie nu e nicăieri.

Ochii lui Crew strălucesc în clipa în care mă vede. Mă duc în spatele dasei, încercând să rămân calmă şi să nu mă arunc în braţele hi, să-l îmbrăţişez strâns. Am fost îngrijorată toată ziua, iar el iată [e] aici, râzând şi glumind.

-Pâsăruică, mă întâmpină când mâ aşez pe scaun.

Mă uit la el, dar nu-L răspund.

Malcolm începe să râdă, iar Ezra spune încet:

'Hopaaal Crew se încruntă.

"Eşti bine?

»f, **Chiar nu vreau să vorbesc despre asta în faţa |or, zic sprc Ezra şi Malcolm.** ?1 **uii**

- Haide, Wren! Suntem cei mai buni prieteni ai lui. nac<- vorbi în faţa noastră, cu cine poţi să vorbeşti despre asta? Mal' P'lgl ridică din sprâncene.

-Taci. izbucneşte Crew. Las-o în pace!

Malcolm ridică o mână.

-îmi pare rău. încercam doar să liniştesc puţin atmosfera ■ ştiam că există deja probleme între voi.

- Nici eu nu ştiam.

Crew se uită la mine.

Mă uit în altă parte, puţin nervoasă din cauza lor.

Nu ştiu cum să mă port în prezenţa lui şi nu mă simt confortabil să vorbesc despre asta de faţă cu prietenii lui. Mi-aş fi dorit să fim singuri ca să mă ţină în braţe şi să-mi spună că totul va fi bine.

Skov intră în clasă câteva secunde mai târziu, cu mult inainte să sune clopoţelul. Pare agitată şi îşi pune cărţile şi dosarele pe catedră înainte să vină în faţa clasei, cu mâinile în şolduri.

- Nu pot să cred că spun asta, zice suficient de tare incât să ne atragă atenţia. Dar am citit toate rezumatele aseară şi... toţi sunteţi pe drumul cel bun. Nu am sugestii majore pentru nici unul dintre voi.

Toată lumea începe să chiuie. Se aud aplauze şi ţipete, iar eu mă simt uşurată.

-Gata, gata! Liniştiţi-vă! Acum o să vă dau înapoi rezumatele, unde aveţi acolo câteva sugestii pe care vă rog să le citiţi şi să le luaţi în considerare. Cea mai mare grijă a mea este timpul. Cu toţii aţi învăţat multe unii despre ceilalţi şi mă tem că nu vom putea trece prin toate prezentările săptămâna viitoare, în timpul examenului, explică Skov.

Se duce la catedră, ia un teanc de hârtii şi începe să le împartă.

Speram ca unii dintre voi să se simtă suficient de încrezători incât să ţină prezentarea astăzi, deşi înţeleg în totalitate dacă nu sunteţi pregătiţi. Este ceva neanunţat.

noar gândul de a ţine prezentarea acum îmi face picioarele să , Trebuie să ma pregătesc pentru aşa ceva – să prezint lucra , faţa clasei, mat ales pentru că tac asta cu Crew.

^¡ncă sunt supărată pe el pentru că nu mi-a trimis un mesaj Skov se opreşte la banca mea şi pune rezumatul deasupra.

' v-aţi descurcat excelent. Abia aştept să văd prezentarea.

Pleacă, iar eu iau hârtia şi mă uit la sugestii. Nu făcuse prea mul- te poar numeroase laude şi câteva semne de exclamare la anumite părți ale lucrării.

-Cred că i-a plăcut, murmură Crew şi se apleacă să se uite la hârtie.

Mă întorc spre el, tară să-mi dau seama că e atât de aproape.

-Sunt supărată pe tine.

- Ştiu. Mă mângâie pe mână, dar eu îmi trag mâna. îţi explic totul mai târziu. M-au chemat în biroul directorului. M-au interogat toată dimineaţa.

Mă incrunt.

-Tc-au interogat? Cine?

-îţi spun mai târziu. Hei!

Clipesc spre el.

-Vrei să ţinem prezentarea acum?

- Ce? Sub nici o formă.

Clatin din cap.

- Haide, putem să scăpăm! Având în vedere că nu avem comentarii, cred că ne-am descurca. S-ar termina în maximum câteva minute.

- Nu-mi place să vorbesc în public, recunosc.

- Serios? Mereu vorbeşti cu oamenii.

-Nu în faţa unei clase pline cu elevi. Să vorbesc despre mine şi ^â fac comparaţie între noi. Asta e... intimidant.

- bite, o să fie bine. Doar urmează firul proiectului. Urmează exemplul meu. Nu o să te las să te pierzi.

Zâmbeşte, iar eu mă gândesc că doar zâmbetul lui m-ar putea tace mă pierd pentru totdeauna.

»f, **~Nu ştiu...** *Monica Murphy*
'O facem.

Ridică mâna, deşi protestez. În momentul în ca$_{re}$ || tace semn din cap.

Sk$_{0v}$..

- rog, spuneţi-mi că voi doi vă oferiţi!

El pune mâna înapoi pe bancă.

-Da.

- Perfect. O să vă las câteva minute să vă pregătiţi. Anu când sunteţi gata.

Se duce înapoi la catedră, iar restul colegilor continuă să bească între ei.

Mă uit urât la Crew. Anxietatea provocată de prezent neaşteptată mă sperie. Şi mă face să tremur.

- Nu sunt pregătită pentru asta.

- Wren. Mă ia de ambele mâini şi mi le scutură uşor, p$_{i}$j$_{v}$j$_{n}$ du-mă pătrunzător. O să te descurci. Nu o să fie atât de greu. Vom vorbi maximum trei minute şi împărţim timpul. Nouăzeci de secunde. Doar atât. Ştiu că poţi să o faci.

Felul în care mă priveşte, ca şi cum aş putea cuceri lumea, îmi dă un mic imbold de curaj.

-Nu ştiu...

Mă strânge din nou de mâini.

- Hai să ne uităm pe proiect!

Şi exact asta facem. Eu citesc părţile mele, în timp ce el îmi dă indicaţii. L-am mai văzut pe Crew vorbind în faţa clasei şi niciodată nu a părut să-l deranjeze. Are un fel de a fi foarte relaxat, o încredere pe care mi-aş dori să o am şi eu.

- O să te descurci. Haide!

Se ridică în picioare, iar eu îl urmez în faţa clasei cu picioarele tremurânde.

Skov ne priveşte cu un zâmbet vag pe faţă.

-Sunteţi gata?

Crew încuviinţează din cap.

-Da.

Apoi se uită la mine.

- Şi tu, Wren?

încuviinţez.

- Da, mint eu.

/ <

cât de mub m-aş ii pTegătit, nu aş fi. fost gata. Bănuiesc că **dreptate Crew-**
^Sa^terminântcuasta.
***n* începe să vorbească, iar eu h urmez exemplul, intervenind**
Îferite observaţii. Explică diferenţele dintre noi, iar eu vorbesc cU asemănări ţi, după o vreme, stabilim un ritm, trecând de la ^Ha altul- Mâ simt mai încrezătoare. Stau mal dreaptă, vorbesc
»re. Sunt câteva feţe plictisite în clasă, dar majoritatea
par *în-* li ^ aproape de final, înţeleg ceva.
^IScar fec asta fără (j Natalie să fie de faţă.
Sunt pe punctul de a termina, când Crew face o ultimă observaţie.
^Stiu că am vorbit în mare parte despre diferenţele dintre noi, ¡n timp ce Wren a TOr^it: despre asemănări. Trebuie sa menţionez că, înainte să o cunosc pe Wren, nu prea îmi plăceau acadelele. Se uită la mine, rânjeşte, iar eu vreau să mor. Dar m-a convins că sunt delicioase, mai ales când le împarte.
Scoate câteva din buzunar şi începe să le arunce – una direct spre Eîia, care o prinde cu o mână.
Bine Încearcă sa mă. facă să mor de ruşine. E dar,
- Şi asta e tot, spun pe un ton slab.
Skov începe să aplaude, la fel ca restul clasei.
- Ultimul punct a fost interesant, Crew. Nu ştiu de ce ai simţit nevoia să-l aduci În discuţie, dar mă bucur că până la urmă aţi găsit locruri în comun. Ştiam că veţi reuşi.
- Mulţumim, domnişoară Skov, spune el.
-Nu aţi folosit cele mai bune elemente vizuale, dar v-am luat prin surprindere, aşa că nu vă voi scădea din notă, continuă ea.
Îi zâmbesc lui Skov şi mă grăbesc la locul meu, cu Crew în spatele meu. Sunt ruşinată că a vorbit despre acadele, dar nimeni altcineva nu ştie ce înseamnă.
Doar noi.
Şi dacă e să fiu sinceră cu mine...

Îmi place că avem un secret pe care îl ştim doar noi.

- Ne mai vedem în seara asta? întreabă după ce ne aşezăm, iar ■ încearcă să convingă alţi elevi să tină prezentarea mai devreme. * multe de vorbit**

- **Ai** dreptate. **Cum** ar fi unde ai fost mai devreme.

Emoţiile ies la iveală şi nu-mi mai ascund iritarea. Nu-| af

- Nu pot vorbi despre asta acum. Poate mai târziu?

Dise^-^1 E momentul adevărului. Să accept să ne vedem mai .

seamnă că „relaţia" noastră urmează să evolueze. /IU în'

Sexual.

Sunt pregătită pentru asta? Chiar vreau asta?

- Mi-a fost dor de tine, spune când eu nu-i răspund.

Mă apropii de el pentru că nu vreau să mă audă cineva. - Nu-mi vine să cred că ai adus vorba de acadele.

-Acadelele sunt oficial dulciurile mele preferate. Zâmbeşte De

tăpt, parcă mai mult...

Rânjeşte.

- A fost umilitor, şoptesc.

- Nimeni nu şi-a dat seama, Păsăruică. Nu-ţi face griji!

Se întinde pe scaun, ceea ce face foarte des, şi, deşi urăsc să recunosc asta, o face foarte bine. De ce mi se pare atât de atractiv când se întinde?

- Eşti drăguţă când te înroşeşti.

- înainte mă urai. De asta încă mă torturezi?

-Nu te mai urăsc, murmură cu o privire caldă. De fapt, te cam plac.

Arcuiesc o sprânceană.

-Cam?

- încă mă urăşti? întreabă el, evitând să-mi răspundă.

- Când mă târăşti în faţa clasei şi pomeneşti despre unul dintre cele mai ruşinoase momente ale mele, da.

- Cel mai ruşinos? Serios? Mie mi s-a părut fierbinte.

Mă înfierbânt doar gândindu-mă la asta.

- M-am gândit că am putea să-l repetăm, continuă.

Deşi de data asta nu trebuie să includem acadelele.

Mă uit la bancă, lăsându-mi părul să-mi cadă peste faţă. Şi eu m-am gândit să o facem din nou. Sunt curioasă în legătură cu corpul lui. Adică vreau să-l văd.

Tot.

- Nu te ruşina acum, mă tachinează el.

■ întorc spre el ţi îmi dau părul de pe faţă.

M4fi sunt timidS-

Tiniidâ şi sexy- o fată bună cu 0 latlira «a. secretă, tmi place ^dnc^uică.

curios?

' dinţează din cap. Schimbă subiectul,

^Mi-ar plăcea să plecăm de aici weekendul ăsta.

Hli încrunt.

, Ce vrei să spui?

„m-am săturat de locul ăsta. Vocea lui e plină de dezgust. A fost „ săptămână grea. Ziua de azi a fost îngrozitoare.

^ fi vrut să ştiu ce s-a întâmplat, dar avea să-mi spună până la urmă

-Săptămâna asta a fost... încărcată, sunt de acord.

Mă priveşte în continuare.

-AL fugi cu mine în weekend?

Râd la gluma lui, dar el nu o face. Expresia lui e complet serioasă. Stai puţin!

- Chiar vrei să fugim?

-Am putea pleca în seara asta. Şi să ne întoarcem duminică.

- Ce le-aş spune părinţilor mei?

-Nimic Nu le-ai spune deloc.

Mă uit prin clasă, apoi la Skov care se uită cu cineva pe unul dintre proiecte. Nu e atentă la noi. Nimeni nu e atent.

- Săptămâna viitoare avem examenele finale, îi amintesc. Nu putem să plecam pur şi simplu. Trebuie să învăţăm.

- Serios, Wren? O sa mă refuzi ca să înveţi?

Ridică o sprânceana.

-Niciodată nu am mai... fugit, Crew. Părinţii mei ştiu tot timpul unde sunt.

-Spune-le că pled din oraş cu un prieten, pentru că asta suntem, mi-i aşa? Prieteni?

Zâmbetul lui viclean îmi aminteşte că numai prieteni nu suntem. ~ sunt o persoană impulsivă, spun afectată.

Uneori, trebuie să facem o schimbare. Haide! O să dau câteva e ufoane, O să găsesc un hotel pe undeva.

Monica
Mt4rphy

-Undeva la munte? spun fără să am vreun control asupra cuvintelor.

-Vrei să mergi la munte.

încuviinţez din cap.

- Asta am vrut să fac iniţial de ziua mea. Să merg într-o mică excursie cu prietenii mei.

- Hai s-o facem atunci! Putem să plecăm în seara asta. Putem să mergem cu avionul dacă trebuie. Să sperăm că e disponibil.

Familia mea e bogată. Avem bani. Dar nu avem un avion.

Averea familiei Lancaster e de neimaginat.

-Nu ştiu...

Cuvintele rămân în aer şi tresar când îşi pune mâna peste a mea.

-Haide! Spune da!

Mă uit la el, nehotărâtă. Dacă tata ar afla că am plecat cu un băiat în weekend, ar fi devastat. Mai ales dacă băiatul acela ar fi cineva precum Crew.

Nervos.

Dezamăgit.

Şi nu vreau să-l dezamăgesc niciodată. Mai ales după promisiunea pe care i-am făcut-o.

Dar promisiunea aceea devine din ce în ce mai puţin importantă pe măsură ce petrec mai mult timp cu Crew.

îşi strecoară degetele printre ale mele, practic mă ia de mână în faţa întregii clase, iar cu degetul mijlociu mângâie diamantul pe care mi l-a dat tatăl meu. îi răspund înainte să apuc să mă gândesc prea mult.

-Da.

Crew

De obicei, nu fac aşa ceva.

Cam ar fi să plănuiesc o escapadă de weekend cu o fată de care îmi place.

Capitolul 33

Când petrec timp cu o fată, se întâmplă la o petrecere sau Ia vreo întrunire socială. Mereu într-un grup mare. Niciodată singuri – asta până când ne furişăm într-un dormitor gol sau în orice loc în care să ne-o tragem. Am avut multe momente de genui acesta în viaţa mea şi, de obicei, mă satisfac. Mi-am pierdut virginitate la 15 ani, la sfârşitul clasei a noua, şi de atund am avut o viaţă sexuală semiregulatâ.

Fraţii mei m-au învăţat că e uşor să atrag fetele, mai ales cu numele nostru, şi curând mi-am dat seama că aveau dreptate. Imediat ce aud că te cheamă Lancaster, fetele roiesc în j tirul tău fără ezitare. Cu o asemenea atracţie, nu a avut rost să mă leg la cap cu o singură persoană, nu că aş fi avut prea multe opţiuni.

Dar a apărut Wren.

Am urât-o – şi asta poate pentru că în interiorul meu ştiam că sunt atras de ea şi nu puteam face nimic în sensul ăsta. Nu mă încadrez în tiparul posibilului iubit când vine vorba de Wren Beaumont, Eu sunt cel cu privire la care a avertizat-o minunatul ei tată şi avea Optate. M-a evitat cât de mult a putut când nu a mai fac ut-o.

Şi cumva suntem complet captivaţi unui de ceh

E mereu în mintea mea. îmi bântuie visele Cu ' şi cuvintele alese. Cu felul în care mă priveşte cuTh*ıll ei dl*l minoşi. Cu trupul sexy pe care îl ascunde sub uniformă ***5i >i- ei pline sugând acadeaua, chiar înainte să o nenetr*. Cu W

y A 1 Ci] Pi P I
care arată cand are orgasm. •relm j

Faptul că sunt singurul care a făcut-o să aibă orgasm

îm un sentiment necunoscut, de posesivitate. Era neatinsă '

Până la mine.

Nu vreau să văd alt tip uitându-se la ea, darămite vorbind Chiar şi când Malcolm s-a luat de ea mai devreme am „ ^ea x i • I ’rut doar sa-l iau la pumni.

Şi e unul dintre cei mai buni prieteni ai mei. A spus un lucru nevinovat.

Nu sunt obişnuit să mă simt aşa. Atras de o singură fată. Să mă gândesc la ea constant. Să mă întreb ce face, unde este, cum se simte

Simt că înnebunesc când lumea din campus spune că m-am întâlnit cu Nataiie. Ştiu că acest lucru a afectat-o pe Wren, dar nu am putut să spun că, de fapt, m-am văzut cu ea. E o fată bună, care nu intră niciodată în belele.

Refuz să fiu eu cel care o duce la pierzanie.

Slavă Domnului că lucrurile care s-au întâmplat în ultimele zile se vor rezolva în curând. Astăzi am lipsit de la majoritatea orelor, blocat în biroul directorului, interogat de detectivi sau aşteptând ca ei să vorbească cu mine. Mai întâi au vorbit cu Nataiie, iar ea nu a cedat, oricât au presat-o la cap.

De unde ştiu asta? La naiba, am stat chiar în faţa uşii şi am auzit cât s-au chinuit! Orice tactică încercau, Nataiie nu ceda.

Au încercat să facă acelaşi lucru cu mine, ca să par un mincinos, dar nici eu nu am cedat. Până la urmă, Nataiie a mărturisit toiul când a apărut mama ei.

Au chemat-o şi pe Maggie. Şi acela a fost momentul în care totu a luat-o razna.

Sunt destul de sigur că Figueroa va fi arestat în weekend. A intrat în belele foarte mari. Mă întreb dacă ştie ce urmează să se întâmp

Capitolul 33

[-'fi miJfiin ***dr săruturi tntr n***
ifijpt

în este În parte motivul pentru care vreau *ă pt«. Simt 4
i iot I*[1oata itrama în C8It ∗m ∗"∗ im^tcflf »rt ** vreau
11,1 **-,r fi după mine- nu *ţ vrea sil mal văd nldodală m I ijnirrtM**
na^[ai] .; [pC] Natalie.
[S]"lUnd deoparte toate gândurile despre acel triunghi amaro* [i|[iaV im]i iau telefonul ţi îl sun pe Grant, fratele meu mai mare. '^'Ve vrei î îmi răspunde d.

ţj eu mă bucur să te aud. Sunt atât de fericit că vorbim! Sarcasmul nu poate fi ignorat. Aţa suntem eu şi fraţii mei. Ne purtăm (ie parcă nu nc-am suporta, dar ştiu că ar fi alături de mine indiferent de situaţie.

- Ai nevoie de **ceva, Crew? Sau m-ai sunat doar ca sâ mă enervezi?**

Trec Ia subiect

- Avionul e disponibil în weekendul âsta?

- Vrei sâ-I foloseşti?

-Da. Diseară. Şi ne întoarcem duminică după-amiază.

- Întreabăd pe tata!

Pare amuzat

- La naiba, nu!

Răspunsul lui e întotdeauna nu aproape pentru orice îi cer

- De asta te-am sunat pe tine.

-Ce vrei sa fad mai exact weekendul asta? Şi unde te duci?

-0 călătorie scurtă cu o prietenă. Mergem în Vermont.

Am găsit un oraş acoperit de zăpadă, un spirit excesiv al Crăciunului şj un hotei de lux cu serviciu în cameră. Singurele camere disponibile erau cele cu pat dublu. Sper ca pe Wren să nu o deranjeze.

Ştiu sigur că pe mine nu mă deranjează.

~ Cu o femeie?

Cn lucru care îmi place la Grant e că se comportă cu mine ca şt aş fi adult,

-Da.

; Te avertizez. N-o face, frăţioare! O s-o ameţeşti cu averea ta şi [0! n]-o să m[a]i poţj [sc];ţp[a ea] Eşii tânăr ca să te legi la cap.

Cu Wren nu simt că mă leg la cap. îmi place să pet$_{rec,}$ ea. Când nu sunt cu ea, mă gândesc la următoarea dată când'^ ^{C}'' împreună. Dacă mi se întâmplă ceva, ei vreau să-i povestesc ^

Nu m-am mai simţit niciodată aşa. Relaţia părinţilor mei $_{s}$ nă mai mult cu o înţelegere de afaceri. Mama îl tolerează, ehh^{113} tolerează pe ea, nu prea vorbesc, se înşală unul pe celălalt! °

Aş putea continua la nesfârşit.

Tata este un monstru nenorocit căruia îi place să deţină con trolul. Le spune oamenilor ce să facă, iar ei o fac. Grant a crescut practic i-a spus tatălui nostru să se ducă dracului, lucru pe care I'* respectat. Finn a făcut cam acelaşi lucru. Charlotte a fost vândută celui care a licitat cel mai mult.

Şi mai sunt eu. Cel mai mic din familie. Tata nu are absolut nici o aşteptare de la mine. în majoritatea timpului uită că exist, lucru care nu mă deranjează.

Prefer să-l evit cât de mult pot.

- Părinţii ei sunt bogaţi. E obişnuită.

- Nimeni nu se compară cu familia noastră, iar tu ştii asta.

Are dreptate, dar la dracu!

- E disponibil sau nu avionul?

- E disponibil. îl pot trimite în treizeci de minute. Pilotul e la dispoziţia noastră, zice Grant.

- Am nevoie să fie la aeroport pe la 17.00. Vreau să plec la 17.30, îi spun.

-O să-l anunţ.

îmi dau seama că e pe cale să închidă, dar îl opresc.

- Hei, Grant!

-Da?

- Mulţumesc.

- Consideră-l cadoul tău de Crăciun.

Se aude un clic şi gata.

Apoi o sun pe Wren.

- Am o surpriză pentru tine, îi spun când răspunde.

- Chiar plănuieşti o excursie, Crew?

- Aşa ţi-am promis, nu?

Se îndoieşte de mine? Trebuie să mă asigur că nu se mai întâmplă asta.

u dar nu ştiu. Totul se întâmplă aşa, pe ultima sută de ' [B]îngrij°rarea din vocea d 6 evident! $' nu $l'u cum să le spun

Sin spus mai devreme, spune-le părinţilor tăi că pleci ''-ix^rie cu o prietenă. Doar câteva zile.

„tr-o cala*0

în Cu ce prietenă?

.Nu ştiu— Maggie?

°p-nuiesc că aş putea. Unde mă duci?

1 Vreau să fie o surpriză.

.Asta e foarte drăguţ, dar când o să-l sun pe tata şi o să-i spun plec peste weekend, va întreba unde mă duc. Şi nu-i pot spune că eo surpriză, pentru că ar fi ciudat.

Fata asta e atât de enervantă câteodată! îşi face mult prea multe ,ijj legate de ce cred ceilalţi despre ea – mai ales minunatul ei tată.

- Mergem în Vermont, îi spun.

-Serios? Nu am fost niciodată. Am auzit că e atât de frumos. Munţii şi zăpada. Unele oraşe chiar intră în spiritul Crăciunului. -Asta înseamnă că sigur mergi cu mine.

-Vreau. Ezită. Stai să-l sun mai întâi pe tata şi să-i spun. Vad ce zice. Oricum trebuie să fie de acord ca să pot pleca, deci...

E adevărat. Eu am împlinit 18 ani şi pot pleca iară aprobare. Asta şi faptul că mă cheamă Lancaster.

Când numele tău e pe clădire, te lasă să faci multe lucruri fără să comenteze.

-Sună-mă sau dă-mi mesaj când ai un răspuns, bine? Şi grăbeş- te-te! Deja am rezervat avionul, îi spun.

Pentru o clipă, nu spune nimic.

-Chiar o să zburăm până acolo?

- Nu am vrut să conduc.

-Oh, Dumnezeule, Crew!

-Ai mai zburat vreodată cu un avion privat?

-Nu, niciodată.

^Atunci o să ai parte de călătoria vieţii tale.

■u mai multe puncte de vedere, dacă depinde de mine.

Wren

Capitolul 29

Până să-l cunosc pe Creed nu l-am minţit niciodată pe părinţii mei. Acum mă furişez şi mă ascund de mama şi de tata, mai ales de tata, pentru că ştiu că ar fi extrem de dezamăgit de mine.

Ba, mai rău, mi-ar spune clar şi răspicat că nu am voie să merg în această excursie. Să plec un weekend întreg singură cu un băiat?

Tata nu ar permite niciodată să se întâmple asta.

îi caut numărul şi sun, aşteptând să răspundă cu telefonul la ureche, în timp ce mă duc la dulap ca să caut geanta pe care o folosesc când călătoresc.

- Dovlecel, ce faci?

Vocea lui e caldă, cu o urmă de îngrijorare, iar asta mă face să mă simt vinovată.

- Bună, tată.

-Cum a fost ziua ta? Cum merge şcoala? Te bucuri că aproape s-a terminat semestrul?

-Cu siguranţă. E momentul să rezolv treaba asta, mă gândesc. Hm, voiam să te întreb ceva.

-Ce s-a întâmplat? E totul în regulă?

-Totul e minunat, îl asigur.

De când m-au anunţat că divorţează – şi apoi s-au răzgândit a fost îngrijorat pentru mine.

Q prietenă m-a invitat să merg cu ea tntr-o excursie în acest

^0 excursie? în weekendul de dinaintea examenelor finale? Eşti «că e o idee bună?

SiSNu e 0 Ldee îngrozitoare_. Dar ?*una minunată.

pregătită pentru examenele finale. Am dat unul astăzi, ti * Am luat zece la psihologie,

^ Bineînţeles, spune, ca şi cum nu s-ar fi îndoit niciodată de abilităţile mele. Unde vă duceţi? Undeva aproape?

_ V'ennont.

- Conduceţi? Să ştii că se apropie o furtună. Drumurile vor fi periculoase. ŞL cu cine te duci?

-Maggie. închid ochii şi mă rog să mă creadă. Şi o să zburăm, familia ei... are un avion.

Habar nu aveam dacă e adevărat. Tamilia lui Maggie e bogată, dar s-ar puLea să nu fie atât de bogată încât să aibă un avion.

-Ah'. Atunci ar trebui să fie mai sigur dacă zburaţi în seara asta. Furtuna vine abia mâine.

-O să avem grijă, tată. Vrem doar să plecăm puţin. Să ne relaxăm inainte de săptămâna intensă cu examene care urmează.

-Eşti pregătită? Trebuie să înveţi?

- O sâ fiu bine, îl asigur. Serios. Pot să mă duc?

Nn spune nimic o clipă şi încep sâ mă simt agitată, învârtin- du-mă prin cameră de colo-colo, aşteptând să-mi răspundă.

- în mod normal, nu aş permite niciodată aşa ceva, începe şi îmi dă speranţă. Dar ai aproape 18 ani, aproape că ai terminat liceul. Meriţi o pauză scurtă. Mai ales că Veronica nu a reuşit să găsească a cazare potrivită pentru ziua ta.

Ah, Veronica! Secretara lui. Călătoria pe care trebuia sâ o plănu- asca' deşi aş fi vrut să fac eu asta.

' Cum adică nu a reuşit să găsească o cazare potrivită?

- fot ce voiam pentru tine era ori prea scump, ori nu mai era disponibil.

y c^tid contează cheltuielile pentru tatăl meu? Ştiu că par Cttpil răsfăţat, dar de obicei poate sâ obţină orice îmi doresc

indiferent de preţ, mai puţin tabloul pe care mi l-am dorit mult anul trecut.

- E în regulă. Călătoria aceasta va fi pentru ziua mea, ii -Atunci distrează-te, Dovlecel! Abia aşteptăm să te vedem" tămâna viitoare. Mama ta încă nu s-a apucat să decoreze cas v să aştepte până ce vii şi tu.

Mă încrunt. Nici asta nu pare normal. De obicei, mama i să decoreze imediat după Ziua Recunoştinţei. Angajează un decr' rator profesionist care vine acasă şi decorează cu o anumită tema în minte. Arată precum ceva dintr-o revistă. Aproape prea frumos ca să fie atins.

Am cam urât treaba asta.

- Mi-ar plăcea s-o ajut, spun eu, crezând fiecare cuvânt.

Nici nu-mi aduc aminte când am decorat singuri de Crăciun. Oare mai avem decoraţiuni de Crăciun? în mod normal, mama plăteşte serviciu] de decoraţiuni, casa apare în câteva reviste pentru publicitate, iar decoraţiunile sunt returnate imediat după ce se termină sărbătorile.

- Bine. O să-i transmit. O să-i spun şi despre călătoria ta, zice. Distracţie plăcută, Dovlecel! Ai grijă de tine!

Vinovăţia nu poate fi ignorată.

- O să am. Mulţumesc.
- Te iubesc.
- Şi eu te iubesc.

închide, iar eu îi dau imediat mesaj lui Crew.

„Pot să merg."

Telefonul începe să sune şi răspund repede.

- Fă-ţi repede bagajele, Păsăruică! Trebuie să ajungem la aeroport la 17.15, îmi explică el.

Mă cuprinde panica. Asta înseamnă că nu am prea mult timp-

- Pot să fiu gata până atunci, dar trebuie să închid ca să împachetez.
- Vin să te iau din faţa clădirii într-o jumătate de oră, bine?
- Da. E în regulă.

Ia aeroport, iar avionul e programat să decoleze la A^iTnil spre Vermont durează doar treizeci de minute. De [17,45'] hde să conducem douăzeci şi cinci de minute până Ia hotel, *ic olo V*®* [ftce] sâ fiu atât nerăbdătoare, cât şi speriată, lucru car« paturi separate?Cunoscându-1 pe Crew,mă

Oare os*[1]"

iestul de sigură că sunt depăşită de situaţie.

[s'lo] [ima] în avion, Crew mă urmează şi ne întâmpină un înso- y*'zbor îmbrăcat într-un costum negru.

P[10] [Bu(tă se]ara, domnule Lancaster. Bine aţi venit! Mă numesc as si vă voi servi pe dumneavoastră şi pe invitata dumnea- voastră pe durata zborului. Thomas îmi aruncă o privire, una prietenoasă. Doriţi ceva de băut?

-£u aş vrea un pahar de şampanie, îi răspunde Crew.

-Şi dumneavoastră, domnişoară?

-Acelaşi lucru pentru ea, spune el pentru mine.

- Perfect. Thomas face o scurtă plecăciune şi pleacă să ne pregătească băuturile.

Mă întorc spre Crew.

- Şampanie?

-Hai să sărbătorim!

- Suntem minori.

-Nu o să-ţi verifice documentele. E avionul familiei mele. Putem să facem ce vrem, zice înainte să se plimbe prin avion. E drăguţ. Nu am mai fost în ăsta.

-Zbori des cu avionul privat?

Are dreptate. Chiar e un avion drăguţ. Scaunele sunt din piele crem, organizate două câte doua, faţă în faţă, iar între ele se află cate o masă mică. Ferestrele sunt mari şi ovale şi există un raft

cu televizor.

_ j §

laxat [IUa]J[or]^tatea timpului, răspunde şi mă surprinde cât

de re- Cum e să fii atât de bogat? Şi familia mea are

mulţi bani, dar nici

P^e departe atât de mulţi-

înceţ, ¡f^minteŞ^c ce Kfl-a spus tatăl meu ta telefon mal devreme şi cred că nu avem atât de mulţi bani pe cât am crezut.

Thomas nc aduce băuturile, iar eu tmi iau paharul, ii m
încet şi mă aşez pe scaunul cel mai apropiat de fereastră ■

- Vom decola în curând, ne anunţă Thomas.

Mulţumim, Thomas, îi spune Crew şi se aşază lângă mi,,, soarbe din pahar.

Fac ia fel şi iau o gură mai mică, iar bulele mă gâdilă pP „Al nas. Are un gust aproape amar, dar alunecă destul de uşor. ^

Ai băut şampanie vreodată? mă întreabă Crew.

Clatin uşor din cap.

- Nu beau alcool.
- Deci chiar te corup. Ciocneşte paharul cu al meu. Ce părere ap
- Este în regulă. Mai iau o gură pentru că mă priveşte şi mj strâmb. Gâdilă.

-Din cauza bulelor.

Mă uit la pahar şi văd bulele mici în lichidul auriu.

- Nu ştiu dacă îmi place.
- Fac pariu că preferi ceva dulce. O băutură tropicală.
- Am băut multe cocteiluri *pina* ***colada*** fără alcool când am fost într-o croazieră în Caraibe acum câţiva ani, îi spun, simţindu-mă prosteşte să recunosc asta.

îşi pune paharul pe masa din faţa noastră, apoi îl ia şi pe al meu şi îl pune lângă al lui.

- Eşti stresată.

Nu e o întrebare. Simte. Nici nu încerc să neg.

- Sunt, recunosc. Mă simt prost că l-am minţit pe tata. Că am plecat cu tine în weekend. E un pas foarte mare pentru mine, Crew. Nu fac lucruri de genul acesta.
- Nu te voi forţa să faci ceva ce nu vrei, spune şi ştiu că **vorbeşte** serios, dar ştie şi cât de uşor este să mă las dusă de val când sunt cu el.

Şi eu ştiu asta. Poate că mă simt vinovată pentru că vreau să fac asta. Vreau să fug câteva zile alături de el şi să uit de restul lumii- Să-mi petrec timpul doar cu Crew. îmi amintesc ziua în care a apărut la galerie şi cât de mult ne-am distrat. Doar noi doi.

Mă gândesc şi la seara pe care am petrecut-o în camera lui, la momentul în care m-a sărutat pe patul lui şi mi-a făcut sex oral-

a fost distractiv 0 altfel de distracţie, ceva ce aş vrea să ex- Şi aSta (ai jjjult dacă **e** să fiu sinceră cu mine însămi, p'îi ştiam că poate fi aşa. Că poate să-mi fi e şi prieten, şi iuhi, li timp- Cât de mult îmi doresc să petrec timp cu el. Cât de în * ura mă **simt** când nu e lângă mine. Cât de fericită sunt când f'ţj când mă luminează cu zâmbetul lui şl mă priveşte cu ochii lui íastri atotştiutori. Ochi în care se citeşte o combinaţie de afecţiune

¿fdonnţă- **Uneori** amuzament. Uneori iritare. fl ¡ntotdeauna mi-am dorit să mă vadă cineva aşa cum sunt. Toată lu(]iea aire aşteptări şi până la urmă cedez, încercând sâ le ofer ceea ce aştMPtă *ie* la mine'Nünenp nu mă face să mă simt eu însămi
când simt cu ei.

[loar Crew.

-Wren, vocea lui profunda mă trezeşte din gânduri şi vád că mi priveşte cu o expresie serioasă. îmi atinge părul. îmi dă o şuviţă ¿upă ureche, iar degetele lui rămân acolo. Mă bucur că ai venit cu mine. Ai nevoie să scapi de realitate pentru o vreme.

- Şi tu, spun, apoi mă încrunt. Stai! Ar trebui să fin supărată pe tine.

Oftează.

-Ce-am mai făcut acum?

- Nu mi-ai răspuns Ja mesajul pe care ţi l-am trimis de dimineaţă. Am fost îngrijorată pentru tine. Nu ştiam unde eşti.

Alt lucru cu care nu sunt obişnuită,

Să-mi pese de cineva, de un băiat, şi să mă întreb unde este când nu mă caută. Chiar am fost îngrijorata. Poate chiar puţin panicată. Dacă î s-ar fi întâmplat ceva? Ceva îngrozitor? Uşurarea pe care am simţit-o în dipa în care l-am văzut a înecat orice urmă de furie şi de frustrare.

Dar totul revine acum.

-Am fost în biroul directorului toată dimineaţa. Nu am ieşit de ac°fo până la prânz, recunoaşte.

. k paharul de şampanie şi îl goleşte, de parcă are nevoie de lichid în vene ca să poată vorbi despre asta,

~ De ce ai fost acolo?

Aproape că nu voiam să ştiu.

- Am fost interogat de nişte detectivi. Legat de Fi«Ue

-Ah! Asta sună a ceva de rău augur. O să-l aresteze?^

- **Probabil. E parte din motivul pentru care am vrut să aici. M ani săturat să am de-a face cu rahaturile astea '*ap** şi cu minciunile ei. Cu Figueroa şi cu apucăturile lui de/«Xalalie Se strâmbă. Nu-I suport. Ştă,oare

- Uită de el! Îi iau paharul gol din mână şi îl pun pe masa să mă uit la el. Hai să ne concentrăm asupra weekendului Nici măcar nu ştiu unde mă duci mai exact.

- în Manchester, Vermont. Am auzit că e nebunie de sârhâtr

- Serios? Entuziasmul meu poate fi comparat cu bulele din harul de şampanie. Şi e zăpadă? Munţi? Brazi?

încuviinţează din cap.

- Nu am mai văzut pe cineva care să fie atât de entuziasmat **că** merge la munte.

- Sunt o fată crescută la oraş. Familia mea nu merge niciodată la munte.

-Nici măcar în Veil?

-Vorbeşti ca un snob în momentul ăsta, spun râzând. Şi nu, nu mergem în Veil.

- Pierdeţi multe atunci.

Nu pare jignit că i-am spus că e snob. Nu că aş fi vorbit serios.

- Pot să te întreb ceva?

Crew încuviinţează din cap şi se întoarce spre mine.

- Ai făcut asta pentru mine? Călătoria asta în Vermont? Sau pentru tine?

întinde mâna spre mine şi mă mângâie pe obraz, lăsându-mă fără aer.

- Am făcut-o pentru tine.

Clipesc, cu ochii aproape plini de lacrimi, deşi nu ştiu de ce.

- Am făcut-o pentru noi, recunoaşte.

Chiar înainte să mă sărute.

Wren

Hotelul arată mai mult ca o staţiune, iar când intrăm în hol, mă uit U candelabrul uriaş din fier forjat agăţat deasupra noastiă şi mălas cuprinsă de căldura şemineului. Afară începuse deja să ningi cu fulgi deşi şi mă întreb cum va fi când ne vom trezi a doua zi. încă nu-mi vine să cred că suntem aici. împteună.

Singuri.

Crew aranjase ca un SUV să ne aştepte la aeroport, iar eu nu m-am putnt abţine să nu mă uit la d în timp ce conducea liniştit pe drumurile înzăpezite.

Cine ar fi crezut că o să mi se pală atât de sexy să văd un bărbat conducând? Până acum câteva săptămâni, cuvântul sexy nici nu făcea parte din vocabularul meu.

Dar tot ce face este incredibil de sexy. De la felul în care se descurci în fiecare situaţie până la sunetul catifelat al vocii lui în timp ce vorbeşte cu angajatul hotelului care il ajută în acest moment, bste o femeie în vârstă cu un accent puternic, tipic din Vermont, şi ^{aK} pare destul de captivată de el.

M-o pot învinovăţi.

Mă duc să aştept lângă şemlneu, cu bagajele lângă mine. n t mp ^{06} ‘tew termină discuţia cu recepţionera. Vvne spre $^{mltie'}$}‘^{il} două chei şi zâmbind relaxat. Când *se* apropie, îmi dă una ~Am reuşit să obţin o cabană, spune.

Capitolul 29

_ O cabană? Dacă e o cabană de lux, o să mor de fericire

- Da, are o cameră de zi. Un şemineu. Şi un singur pat, foarte mare.

Stomacul inii tresare de emoţie, dar încerc să ignor senzaţia -Sună frumos.

- Sper. Eşti gata să mergem?

încuviinţez din cap, iar el ia bagajele şi ne ducem înapoi la maşină. Conduce prin staţiune şi ajungem aproape în capăt, prohab,! aproape de un lac dacă e să mă iau după docul acoperit de zăpadă ■ care se vede. După ce parcăm şi opreşte motorul, Crew se întoarce spre mine.

- Lasă-mă să mă duc să deschid uşa, să aprind luminile şi să duc bagajele. Apoi vin după tine, spune.

-Bine.

Mă uit când coboară din maşină şi deschide portiera din spate Pot auzi sunetul zăpezii ce îi cade pe geacă, în timp ce el ia bagajele şi închide portiera. Aleargă spre clădirea din faţa noastră, deschide uşa şi intră.

Se aprind luminile, iar după câteva minute iese, vine spre maşină şi îmi deschide uşa.

-Eşti pregătită? mă întreabă.

încuviinţez din cap, iar el mă ia de mână, apoi închide portiera şi mă conduce în cabana noastră pe durata sfârşitului de săptămâni îmi place că e atât de atent. Este foarte...

Drăguţ.

După ce intru, mă învârt în cerc, analizând totul. Văd un şemineu pe gaz pe care Crew probabil l-a pornit mai devreme şi care învăluie camera într-o lumină caldă şi primitoare. Nişte scări care probabil duc spre dormitor. Mă uit la Crew, care îşi desface geanta şi scoate câteva sticle de băutură pe care probabil le-a luat din avion.

- Unde e dormitorul? îl întreb.

- Acolo, sus! la în mâini o sticlă de vodcă şi una de tequila, apoi face semn spre scări. E o baie şi sus. E o baie mică şi aici, jos. Există şi o chicinetă, dar mă îndoiesc că vom găti prea mult.

- Nici nu ştiu să gătesc, recunosc.

- Nici eu. Dar nişte pahare ne-ar fi de folos.

...clele şL se duce spre bucătărie.

Ridl? când să dai o petrecere? strig după el.

- A ^ t rel j păsăruică. Nu te refuz! strigă înapoi.

'0riC!,ile şi ţip de fericire când văd patul care ocupă majorita- ™ prei E acoperit de o pătură din blană artificială – îmi trec tf* csc, este ea, admirând cât e de moale.

^ B^atât de frunte aici, sus, îi spun.

Vrei tu patul ■

ÎvJâ duc U balustradă ţi mă încrunt la Crew.

„Despre ce vorbeşti?

Canapeaua se extinde, daca vrei să dorm eu pe ea ca să dormi

«ură, sugerează eL

Sl11 Ah... Ne uităm unul la altul în linişte până când spun-. Patul de

aide foarte mare.

„Da?

Î?i baga mâinile în buzunare. Deja şi-a dat jos geaca şi fesul, iar eu iscă sunt îmbrăcată cu haina. Arată atât de bine în puloverul gri cu negru! Sunt atât de obişnuită să-l văd în uniformă, încât mi se pare rlml»t să-l văd în haine normale, încuviinţează din cap.

-Urcă să veri!

Face ce-i spun, iar paşii lui grei se aud pe trepte în timp ce urcă. Vine lângă mine şi, dintr-odată, încep să mă simt ciudat. Puţin incomod. Nu din cauza lui.

Ci din cauza nesiguranţei şi a emoţiilor mele legate de cum vom dormi,

- Ai dreptate. E frumos aici. Crew se duce să vadă baia. Cred că ar renovat de curând. Totul pare nou.

U urmez în baie, fiind de acord cu el în sinea mea. Blaturile de tturnnnă, duşul înconjurat de stidă şi cada imensă arată foarte mo- dem şi par noi-nouţe,

. naţia mea o ia razna şi încep să-mi închipui cum ar fr să S anj ândoi în cadă, Crew în spatele meu, ţinându-mâ în braţe, ,,®|i dezbrăcaţi şi cufundaţi în apa acoperită de spuma. Simţea o adulta.

Nu vreau să dormi pe canapeaua extensibilă, îl anunţ.

- Ah, da? zâmbeşte galeş.

încuviinţez încet din cap.

- Putem să împărţim patul. Ies din baie, iar el vine dun Uite cât de mare e! Avem destul loc.

- Da, avem.

Tonul lui e sugestiv, iar eu mă înroşesc toată. Nici măcar să mă uit la el.

Mă tem că, dacă o fac, o să mă trânteească pe pat si o să

***arat?**

tot ce vrea sa-mi tacă.

Iar eu nu mă voi opune. Absolut deloc.

Se aşază pe marginea patului şi îşi întinde picioarele.

- Vino aici!

îl las să mă ia de mână şi să mă tragă aproape, apoi îi dau drumul la mână ca să-mi pun mâna pe umărul lui.

- Pari agitată.

Zâmbesc tremurat.

- Eşti surprins?

Crew clatină uşor din cap şi îmi pune mâinile pe şolduri.

- Trebuie să te relaxezi. Vrei să comandăm de mâncare?

încuviinţez.

- Mi-e foame.

- Şi mie.

Mă prinde strâns şi mă face să ţip când aproape că mă trântesc pe pat. Aterizez cu spatele pe saltea, fără aer când se apropie de mine, cu faţa deasupra mea şi uitându-se la buzele mele.

- Asta numeşti tu comandă de mâncare?

Râde.

-Tocmai ai făcut cumva o glumă murdară?

Nu a fost intenţia mea, dar...

- Cred că da.

îşi coboară capul şi mă sărută nebuneşte. Un sărut **pasional** cu limba, însoţit de sunetele pe care le scoate, ca şi cum nu se poate sătura.

Nu se poate sătura de mine.

îmi bagă mâna pe sub pulover, iar eu nu-l împing. Mă las pradă atingerii lui, dorindu-mi să facă mai mult.

imtăm nu ştiu cât timp. până când buzele încep ***ti*** mă doa- un fior în „ simi c«m freacă şoldurile de **ale** i* $5! yynul ***roea*** răspunde prin pulsaţia aceea lentă şi dureroasă ''ile' picioare, care mă tulbură.

de mâini şi mi le ridică deasupra capului, cu degetele 1m- gte. Când se opreşte şi se depărtează de buzele mele care încă -Tts. răniân acolo, încercând să-mi recapăt respiraţia, iar el mâ ;vCţ,te cu ori1' întunecaţi.

Pr _ pacâ ar fidupâ mine, nu am ieşi din cabana asta tot weekendul.

IU un moment dat ar trebui să mâncăm, îi amintesc.

-Există mom -service.

- Credeam că eu sunt room-service-ul tău.

Zâmbesc. Şi el.

-Vreau să vad aranjamentele de Crăciun, recunosc. Ai spus că oraşul e frumos.

- **Din ce am văzut, zici că e rupt dintr-un film de Crăciun, spune.**

Mă încrunt.

- **Ce ştii tu despre filmele de Crăciun?**

-Am şi eu o mamă. Şi o soră. Am văzut câteva la viaţa mea, recunoaşte, deşi nu foarte încântat.

îmi vine o idee minunată.

-Ar trebui să vedem câteva zilele astea, sugerez,,

- **Singurul lucru pe care vreau să-l văd eşti tu. fşi ascunde capul pe gâtul meu şi ii simt respiraţia fierbinte. Ar trebui să facem o baie. încăpem amândoi în cadă.**

Fanteziile de mai devreme capătă din nou viaţă, dar de data asta cu multe emoţii.

-Nu ştiu ce să zic despre asta.

Se uită la mine.

-Daci îţi dau să mănânci înainte?

Sunt tentată.

- **Apoi un orgasm sau două.**

Râneşte.

^înroşesc.

- **Crew...**
- **Ar fi trebuit să aduc acadele.**

Se freacă din nou de mine, uşor şi încet, iar eu închid ochii şi inspir adânc când mă strânge mai tare de încheieturi. De parcă ar vrea să mă ţină prizonieră.

-Sunt sigură că eşti mai creativ de atât, îl tachinez.

Nu spune nimic un timp, iar eu deschid ochii, îngrijorată ca spus ceva ce nu trebuia.

- Vrei să fiu mai creativ?

Ridică din sprâncene, iar zâmbetul ştrengăresc de pe chipul |, e aproape înspăimântător.

Aproape.

Dar nu chiar.

- Nu vreau să te sperii, Păsăruică, spune. Dar, dacă ar fi după mine, te-aş dezbrăca, apoi aş lua una din fundiţele acelea pe care le porţi tot timpul în păr şi ţi-aş lega mâinile.

Le strânge ca să-mi arate ce voia să spună.

lot corpul mi se înfierbântă când imi imaginez ce îmi spune. îmi place la nebunie când îmi spune ce vrea să-mi facă.

- Şi apoi?

Cred că şi el ştie asta.

- Te-aş săruta peste tot. Poate te-aş face să ai orgasm doar cu degetele. Apoi cu gura. Mă sărută, limba lui căutând-o pe a mea. Tu ce vrei să-mi faci mie?

Nu ştiu dacă pot spune asta cu voce tare.

- Pot să-ţi spun eu ce vreau.
- Spune-mi, murmur.
- Vreau să mă faci să am orgasm cu mâna. Apoi cu gura.

Practic, repetă ce tocmai a spus, iar chiloţii mi se udă când niâ gândesc la asta. Dar...

-Nu ştiu ce să fac. Nu am mai făcut asta niciodată, recuno»- urând că mă priveşte.

Dacă aş putea, aş fugi şi m-aş ascunde după o asemenea mărturisire.

-Pot să-ţi arăt.

- Vrei să-mi arăţi? întreb pe un ton piţigăiat şi închid ochii-

Cmîiinţa e aproape imposibil de suportat . o sâ-fi
arăt tot oe vrei, spune pă,plin de promisiune . re
dezbraci pentru mine? întreb fără să mă pot
abţin Zâmbite vag. e'

, Asta vrei?

încuviinţez din cap. Am ajuns atât de departe, iar
dună r, îI vedea dezbrăcat... uPaceîl

şju va mai exista cale de întoarcere.

Crew

Păsăruica mea dulce şi inocentă e adorabilă.

Adorabil de sexy.

Uşor de învăţat.

Incredibil de atrăgătoare.

Pot să o modelez în tot ce mi-aş dori vreodată şi e tentant, atât de tentant să o corup în totalitate şi să-i iau virginitatea în seara asta. Nu ar fi greu. E atât de receptivă. Ştiu că aş putea.

Dar vreau să iau lucrurile încet. Vreau să o fac să se simtă bine. Şi, deşi în ultimele momente nu am făcut altceva, sunt extrem de frustrat din punct de vedere sexual. Nu cred că am mai fost niciodată atât de chinuit

Am nevoie de eliberare.

Dar nu pot să cer prea multe. S-ar speria şi ar fugi, iar eu nu pot permite asta. Am nevoie să mă vrea, să-şi dorească să facă asta cu mine. în ciuda părerii mele despre relaţii şi a faptului că nu vreau să fiu cu o singură fată, începe să-mi pese de ea.

Şi vreau ca şi lui Wren să-i pese de mine.

Dacă ar fi să mă iau după strălucirea din ochii ei, e excitată. Nerăbdătoare. îi place că o ţin captivă, că o ţin de încheieturi. Cu mâinile deasupra capului, pieptul i se ridică şi abia aştept să-i văd din nou sânii. Sunt perfecţi.

Totul la ea e perfect.

/

L,>t ***milion dc săruturi fntr-i)***
Wn|â

nintesc ce rm-a spus fratele meu. Că nu ar *t* rebui să mă leg $^{im'}$„ $_{si1lg}$uTă fată. Nu e prima dată când spune asta şi probabil j^$_{u\ c}$a $_{a}$re dreptate. Am doat 18 ani.

Snrf. de^»$^{den1'}$
>J_{u} mă pN$^{sătura'}$_____.

]i jau drumul Şi **mă** rostogolesc **din pat,** rămânând **în** picioare, **j i K-himbâ** poziţia, se ridică şi **se** sprijină de tăblie, fără să-şi ia ochii

.ic la mine.

_ Vrei sa mă dezbrac? o întreb amuzat, pentru că, **la** naiba, chiar **amuzat.**

Toi ce face Wren reuşeşte să ma surprindă. Şi îmi place asta. Încuviinţează din cap.

. Da. Vreau.

încep să-mi desfac cămaşa, descheind încet fiecare nasture, scoţând la iveală tricoul alb pe care îl port pe dedesubt. Mă priveşte cu ochi lacomi, concentrându-se asupra pieptului meu, iar când dau ¡os cămaşa şi o las să cadă pe podea, oftează uşor.

Chicotesc.

- încă nu mi se vede pielea.

-Braţele tale. Face semn cu mâna. tmî plac La nebunie.

-Tu chiar spui tot ce-ţi trece prin cap, nu-i aşa?

- Doar cu tine, recunoaşte şi se îmbujorează.

-îmi place, PâsâruiciL Apuc tricoul şi îl dau jos dintr-o mişcare. Ar trebui să mă acompanieze

- Să ţe acompaniez cum?

-Sa te dezbraci şi tu.

-Ah! Se priveşte. Nu ştiu. Sunt timida.

- Şi crezi că eu nu sunt?

Ei bine, chiar nu sunt. Aprecierea din ochii lui Wren îmi gâdilă wgolkiL Fiecare ar trebui să-şi găsească pe cineva care sâ-l privească cam o face Wren, ca pe un zeu.

~ bu. Nu cred. Uiiă-te la tine!

^{Se} uită de la pectorali la abdomen. Mădularul îmi tresare duietos

L^r jmiĩom de ***săruturi*** *UiU -o viaţă*

,n Pantaloni.

_ Uită-te la tine, îi răspund încet. F.ști afurisit de sexy c” tale inocente şi ochii tăi atrăgători.

Clipeşte.

-Ce vrei să spui?

Te uiţi la mine de parcă ai vrea să faci sex cu mine.

încep să nii desfac un nasture de la blugi. Apoi pe următor, Următorul. Şi pe următorul, reuşind să eliberez presiunea. „

îmi urmăreşte fiecare mişcare.

- Nu vreau să arăt aşa.

- E în regulă să recunoşti că vrei să faci sex cu mine, Wren Desfac ultimul nasture, lăsând să se vadă boxerii negri. Eu vreau să fac sex cu tine.

- Vrei?

Pare surprinsă. încep să râd.

- Bineînţeles că vreau.

Zâmbeşte uşor.

- Vrei să mă dezbrac cu tine?

- Doar daca vrei.

încerc să vorbesc pe un ton calm ca să nu par prea nerăbdător.

Se ridică şi îşi dă jos puloverul pe care îl aruncă pe jos. Poartă sutienul de acum câteva seri. Cel din care sânii stau tot timpul sâ-i iasă, iar eu nu mă pot abţine să nu-i privesc.

- Nu e chiar atât de rău, recunoaşte ea şi îşi muşcă buza. îmi place cum te uiţi la mine.

- Şi mie îmi place cum te uiţi la mine.

Păstrez distanţa, încercând să controlez ritmul, deşi nu vreau decât să sar pe ea.

începe să râdă agitată.

- Suntem puţin ridicoli.

- Doar ne distrăm.

Ridic din umeri.

- Asta e sexul pentru tine? Distracţie?

Nu aş spune că experienţele mele sexuale anterioare au fost distractive. încercam doar să mă eliberez şi să mă asigur că şi ele se eliberau. Nu pierdeam prea mult timp.

- Nu chiar.

_ Ah! Se freacă intre sâni, parcă pierduta în gânduri. Eu mereu am'luat asta în serios. Sexul.

Ştiu. Ai un inel pe deget care dovedeşte asta.

Pac semn către mâna ei stângă.

Wren se uită la inelul cu diamant pe care i-l dăruise tatăl ei şi ii răsuceşte de câteva ori înainte să-l scoată de pe deget.

4n ultima vreme, l-am simţit ca pe o povară. Un memento despre ce nu ar trebui să fac.

. Dacă nu vrei.,, încep, dar ea clatină din cap şi mă întrerupe.

- Nu. Vreau. Chiar vreau.

Se dă jos din pat şi lasă inelul pe noptieră Înainte să vină spre mine.

Lovesc ghetele cu piciorul şi o aştept. Rămân fără aer în timp ce privirea mea rătăceşte peste tot, fiind prea multe locuri frumoase la ture să mă uit. Pielea ei fină şi mătăsoasă. Sânii care stau să se reverse din dantelă. Conturul taliei şi forma şoldurilor în blugii aceia. S-a descălţat când am intrat în cabană şi pare mai scundă. Mai mica.

Simt o nevoie puternică să o protejez. îmi străpunge inima şi mă umple de emoţii necunoscute. Vreau să o strâng în braţe şi să nu-i mai dau niciodată drumul Să o protejez de orice nenorocit care vrea să mi-o fure. Pentru că, dacă ar şti, dacă ar şti cât e de dulce, de sexy, top ar dori-o.

Întinde mâinile şi mi le pune pe piept, răsfirându-şi degetele, parcă vrând să atingi cât mai multă piele în acelaşi timp, Pare că îmi numără coastele, memorând tiparul pielii mele, cu o atingere uşoară ca un fulg. Mi se face pielea de găină, încep să tremur şi inima înce-pe să-mi bată tare. Din ce în ce mai tare.

îţi coboară mâinile şi mi apucă de blugi, atingându-mă cu nodurile degetelor: înăbuş un geamăt şi îmi ţin respiraţia când îi desface, f ■âl de larg poate.

Se uită la mine, fără să clipească, în timp ce 5mi bagă mâna în pantaloni şi îmi cuprinde mădularul în mână. îmi dau seama după mişcările pieptului ei că

respiră din ce în ce mai repede, iar de data asta gem când mă strânge,

Monica Murphy

■binare.

bxact ce vrea să audă orice bărbat.

Parc îngrijorată.

- O să încapă?

-O să încapă, spun răguşit. Atât timp cât eşti udă şi re|

Scoate limba şi îşi linge colţurile buzelor.

- Sunt udă chiar acum.

Dumnezeule, fata asta! E incredibilă.

-Şi tu eşti, continuă. Boxerii tăi sunt uzi.

închid ochii. Dacă mai vorbeşte aşa, o să am orgasm chiar

- Asta se întâmplă când mă atingi aşa, îi spun printre dinţi

-Hm...

Continuă să exploreze, iar cu cealaltă mână mă trage de blugj O ajut şi îi dau în jos până la glezne, apoi îi arunc cu piciorul

-Uau!

Nu-şi poate lua privirea de la boxerii mei, unde mădularul meu abia aşteaptă să fie eliberat.

- Poţi să-l atingi, o încurajez.

- E atât de... impresionant. Ea se uită la mine. Nu mă aşteptam să fie atât de mare. Cred că e mai mare decât al tipului pe care l-am văzut în filmul porno.

Vreau să râd. Să urlu de agonie. Lucrurile inocente pe care le spune. Modul simplu, dar de efect în care mă atinge. Dorinţa din ochii ei.

Mă înnebuneşte.

Cedez şi îi aplec capul ca să o pot săruta cu foame. Răspunde imediat, întredeschide buzele şi îmi caută limba cu a ei. Gem şi mă apropii de ea, îi pun mâna pe piept şi îi cuprind un sân în palmă, mângâindu-i sfârcul cu degetul mare. E deja tare şi îl încercuiesc iar şi iar, iacând-o să scâncească.

Simt că aş putea să explodez în orice clipă.

Cu cealaltă mână îi desfac blugii şi ii trag fermoarul. îi bag mâna pe dedesubt şi caut materialul catifelat, apăsându-i miezul prin dan tela deja udă.

Exact aşa cum îmi spusese că o să fie.

- Oh, Dumnezeule! şopteşte ea când o cuprind în palmă şi apăs tare. Nu ar trebui să fie atât de bine.

- îţi place, Păsăruică?

O mângâi de sus în jos şi de la fund până la vârful chiloţilor ca

..¡provoc orgasmul.

Încuviinţează din cap şi geme neajutorată, iar eu nu mai p" t să mă abţin- . . . . . .

ji scot mâna din boxeri şi o împing cu corpul meu spre pat, până

ca de în fund pe margine. Se uită la mine cu ochi mari, fără să 'lipească, şi se întinde să-mi mângâie boxerii de sus în jos. împing

Ridurile spre ea. lipindu-mi mădularul de palma ei, ca să ştie că îmi place asta.

-Spune-mi ce să mai fac, şopteşte ea.

-Scoate-l afară, îi cer, iar ochii îi licăresc.

Wren ia mâna de pe boxerii mei şi începe să-i dea jos încet, cu convingere. Până când mădularul meu e eliberat, legânându-se în faţa ei.

în faţa gurii ei.

Ridică din nou privirea spre mine înainte să se uite iar la el.

¡1 cuprinde la bază cu o atingere uşoară şi mă studiază curioasă. Se concentrează când începe să-l strângă, iar eu şuier printre dinţi, incordându-mă.

-îţi place asta?

- Mai strâns, scrâşnesc, iar ea mă strânge mai tare şi trasează cu degetul vena umflată, de parcă ar fi un experiment ştiinţific.

-Nu te doare?

Clatin din cap.

- E bine.

îl strânge de sus până jos, iar când vede picătura ce se formează în vârf, o priveşte cu fascinaţie. Apoi face cel mai nebunesc lucru, îşi dă părul pe spate, se apleacă şi îmi linge vârful mădularului.

- La naiba! gem, dorindu-mi să-i ţin părul cu ambele mâini şi să o oblig să-l sugă, dar probabil ar sperias-o îngrozitor şi nu-mi doresc asta.

- i>pune-mi ce să fac acum, mă încurajează, mângâindu-l uşor de su sin jos. Aş putea să... îţi provoc orgasmul cu mâna.

inii dau seama cât de greu i-a fost să spună asta cu voce tare. °ulcea Şi inocenta mea Wren. Nu e obişnuită să ceară ce-şi doreşte,

iar obiectivul meu este să o fac să se simtă confortabil în Pr mea. Să ştie că nu o judec. rea)t)a

Că o să-i ofer orice vrea.

Inspir adânc şi îi spun:

- Aş prefera să faci asta cu gura.

Gura aia a ei ar arăta al naibii de bine în jurul mădularului meu

-O să stric totul.

- N-ai putea face niciodată asta.

închid ochii şi îmi las capul pe spate, vrând să râd de mine în sumi pentru că stau în mijlocul camerei purtând doar o pereche de şosete. Iubita mea stă pe pat şi se contrazice cu mine în timp ce-mi mângâie mădularul de parcă ar fi al ei.

Ce naiba mi se întâmplă acum, gândindu-mă la ea ca la iubita mea? Şi de ce îmi place atât de mult ce se întâmplă?

- Ba aş putea, zice ea, pârând amuzată. Nu mă aşteptam să aibă atâtea vene.

- Wren. îi gem numele, iar când mă uit în jos, văd că mă priveşte, ţinându-mi mădularul între degete. Orice vrei să faci, doar fa-o!

- Vrei să îl frec mai repede?

începe să facă asta, mişcându-şi ritmic mâna de sus în jos. Fără să am vreun control, încep să-mi mişc şoldurile în acelaşi timp cu ea, practic făcând sex cu mâna ei.

Nu pot să vorbesc. Au trecut săptămâni în care am acumulat presiunea. Chiar ani. Ani în care am dorit-o pe Wren aşa. Murind după atingerea ei. Şi acum, când e aici, abia pot să suport. E pe cale să mă facă să-mi pierd controlul, iar un Lancaster nu face niciodată asta.

Tata mi-a băgat asta în cap de la o vârstă fragedă. La fel ca fraţii mei. întotdeauna avem avantajul. întotdeauna. Niciodată nu lăsăm pe nimeni să profite de noi.

Dar fata asta? Fata asta dulce şi frumoasă, cu o gură tăcută să păcătuiască, mă face să las garda jos, iar eu îi permit. Practic o implor să facă asta.

Şi nu-mi pasă.

Aş face-o iar şi iar – pentru ea.

Se apleacă, îşi pune buzele pe vârful mădularului din nou,

apoi îl cuprinde între buze, trăgându-l în gură.

Dumne^ .....

uâ priveşte cu ochn ei mari, iar eu îmi prind penisul în mână. Ea .. ,asi mâna în jos, dar continuă să-l ţină în gură. tncep să mă frec '?!bune$te, broboane de transpiraţie îmi acoperă tot corpul şi «mt „a începe să mă doară pieptul, fiindu-mi greu să respir. Nu-mi pot lua ochii de la ea, iar când îmi dă drumul şi îl linge languros, simt ,ievoia să o avertizez.

„0 să-mi dau drumul.

Ignoră complet avertismentul meu şi continuă să mă lingă ur_ mărind flecare vena. Sentimentul familiar care începe la baza spinării mi se întinde în tot corpul, pielea îmi ia foc şi ştiu, fără urmă de îndoială, că o să am orgasm.

Şi chipul ei frumos va simţi asta dacă nu se dă laoparte.

-Wren! şuier.

Nu se mişcă.

Am avertizat-o deja de două ori.

-La naiba! gem când orgasmul mă învăluie.

Rămân Eră aer şi eliberez un sunet chinuit, apoi-valurile de sămânţă i se preling pe obraz.

Se depărtează de penisul meu, privind surprinsa, în timp ce eu continui să-mi dau drumul, tremurând din toate încheieturile. Îmi strâng mădularul de cap şi curge o ultimă picătură înainte sa mă simt epuizat

în cameră se lasă liniştea, iar tot ce se aude e sunetul respiraţiilor noastre. Mi-am pierdut complet controlul, ceva ce nu mi se întâmplă niciodată cu vreo fată. Am Scut mizerie peste tot Pe mine, pe

Wrenşipepat

îşi atinge obrazul şi îşi îmbibă degetele în sămânţa mea, iar eu aproape că înnebunesc când le duce la buze şi le linge.

Nii ştiu dacă voi supravieţui weekenduhii, nici măcar nopţii dacă lucrurile continuă aşa.

Wren

Ne spălăm şi ne îmbrăcăm înainte să comandăm de mâncare Momentul pe care l-am împărtăşit încă e prezent în mintea mea deşi nu am vorbit despre asta. Iar eu nu ştiu cum să iniţiez convcr saţia, aşa că...

N-o fac.

Dar nu pot să nu mă gândesc la asta. El a părut să-şi piardă controlul mai devreme. Şi-a dat drumul pe faţa mea, lucru obişnuit din câte îmi aduc aminte că am văzut pe un site porno din seara în care am explorat categoriile de filme.

Nu m-a deranjat, deşi a fost şocant când s-a întâmplat. Sunt atât de curioasă în legătură cu tot. Absolut tot. E interesant cât de interiorizat e orgasmul unei femei de obicei şi cât de evident e al unui bărbat. Care explodează peste tot.

Literalmente.

Crew are atât de multă răbdare cu mine şi, deşi trupul meu tânjeşte după ceva ce numai el îmi poate oferi, sunt dispusă să aştept- Ştiu că se vor întâmpla mai multe între noi. în seara asta. Mâine.

în plus, mi-e foame.

Mâncarea vine destul de repede şi mâncăm în camera de zi, stând pe jos în faţa măsuţei de cafea şi rezemaţi de canapea. Amândoi am cerut hamburgeri cu brânză, cartofi prăjiţi şi coca-cola, iar Crew pare mulţumit că nu am comandat salată.

probabil pentru că ar fi trebuit să-ți Împartă mâncarea cu

Capitolul 29

mine

.felea data trecută.

Cartofii sunt delicioşi şi ii mănânc cu sosul de roşii de pe far- gemând la fiecare îmbucătură. La un moment dat, îmi dau seama că el nu niai mănâncă şi mă priveşte cu ochi strălucitori şi buîele întredeschise.

„Ce s-a întâmplat? îl întreb cu gura plină, lucru complet nepoliticos. înghit şi mă şterg la gură cu un şerveţeL „Eşti atât de sexy când mănânci, Păsăruică. Nu pot să rezist, Vjne spre mine, mă ia de cap şi mă sărută rapid. Mi se pare că tot ce fad e al naibii de sexy.

„Nu sunt o persoană sexy, spun afectată, gândindu-mă la ce făcusem cu mai puţin de patruzeci şi cinci de minute în urmă – care a fost în totalitate, suta la sută sexy.

încă nu-mi vine să cred că am făcut asta, dar nu m-am putut abţine. Să-l văd aşa,., era atât de *mare.* Am vrut să ştiu ce gust are. Şi, deşi nui-am făcut sex oral cu adevărat, a părut mulţumit de ce

am făcut

far mie îmi place să-i ofer plăcere. Să-l fac să se simtă bine, deşi mă sperie şi mă tem să nu fac vreo greşeală. îmi dau seama că pare să-i placă tot ce fac. Mi-a plăcut să văd expresia pierdută de pe chipul lui şi că şi-a pierdut controlul. Sunetele pe care le-a scos şi modul impunător în care s-a comportat. A fost fierbinte.

Sexy, cum spune el.

- Wren, spune serios şi mă uit din nou la el, încruntată, Te rog! Eşti cea mai sexy femeie pe care o cunosc.

Stau mai dreaptă, mândră de laudele lui. De felul în care a spus că sunt femeie. Am aproape 18 ani şi cred

că ar trebui să mă obişnuiesc cu asta, deşi din multe puncte de vedere Incă mă simt un copil. Dar nu în seara asta. Nici pe departe,

'Mulţumesc, murmur.

***dâ trage pentru încă un sărut drăgăstos şi uităm de mâncare, pierduţi în lumea noastră. Oare aşa o să fie întregul weekend? Nu Putem face asta la şcoală şi poate că simte nevoia să se descarce.**

ᵣcă dorinţa lui pentru mine creşte **în** intensitate. **În** campus, nu ᵛʳᵉᵃᵘ ⁿᵉ vadă nimeni **şi** cred că nici el nu vrea.

Sau poate că nu-t pasă cine ne vede. Poate că nici mi$_{e}$ but să-mi pese. ^{nUar}tr$_{f}$

E o nebunie să mă gândesc la cât de mult ne-am schlmE* faţă de altul ţi sentimentele noastre. ■ ^ou]

Când sărutul se termină, spun primul lucru care îmi vin Acum câteva săptămâni, mă urai. ^{nCl}P

Sc încruntă.

-Ţi-am mai spus că nu te-am urât niciodată. Nu cu Doar că... mă frustrai. Tot timpul. ^{rst}

încă mă deranjează că îl afectam atât de tare, iar eu nici n$_{u\cdot mi}$ dădeam seama, cel puţin la început. După câteva săptămâni, $_{an}$î ştiut că Crew Lancaster nu mă place. Dar nu am Înţeles de ce.

- De ce? Nu am vorbit niciodată Şi când mi-am dat seama că nu mă suporţi, te-am evitat cât de mult am putut

- Pentru că te doream, deşi nu am fost dispus să recunosc. Zâmbeşte galeş, Puţin arogant Şi uite! Acum eşti a mea.

Dar e ăsta singurul motiv? Se presupune că mă ura? E ciudat F.ra atât de dezgustat de atracţia pe care o simţea faţă de mine încât a încercat să ascundă asta comportându-se ca un nemernic şi purtân- du-se urât cu mine? Aruncându-mi priviri urâte dacă îndrăzneam să mă uit la el? Dacă aşa e...

E cam tulburător.

- Crezi că sunt a ta? ridic eu din sprâncene.

-Am convins-o pe ultima virgină din clasă să fugă cu mine un weekend. Flăcările din privirea lui îmi spun că se gândeşte la toate lucrurile pe care le-am făcut până acum şi care m-au adus mai aproape de a-mi pierde virginitatea. Sunt destul de sigur că eşti a mea.

- Eşti al naibii de încrezut, Crew Lancaster.

îl pup pe obraz şi mă feresc de el când încearcă să mă sărute-

- Tocmai ai rostit cuvântul *penis*[I], Păsăruică? Eram oripilată că îndrăznea sâ sugereze aşa ceva.
- Sub nici o formă. Am spus încrezut.

I **Joc de cuvinte. în traducere din engleză, coci' înseamnă „penis“, iar înseamnă „încrezut", (n.red.)**

Am auzit ce ai spus. rânjeşte el. Haide, spune-o! Ştiu că vrei.

rlatin d'n caP'

Capitolul 29

Nu Nu spun asemenea cuvinte.

păcat, murmură el, uitându-se la buzele mele. Mi-ar plăcea să lte cuvinte murdare rostite de vocea ta dulce. iUd, Crezi că vocea mea e dulce? încuviinţează din cap.

Ai putea să mi le şopteşti la ureche.

Clatin uşor din cap.

_N-aş putea-

Crew ignoră obiecţiile mele.

-Ştii ce aştept cu nerăbdare?

-Ce?

-Să-ţi văd iar buzele în jurul penisului meu. Se uită la mine. Sper să-l sugi adânc data viitoare.

Simt că obrajii îmi iau foc auzind ce spune.

-Nu te ruşina! Mă trage aproape, practic în poala lui. Obişnu- ieşte-te, Păsăruică. Numai asta o să facem tot weekendul.

Mă îmbufnez exagerat.

-Mi-ai promis că îmi arăţi luminiţele de Crăciun.

-Şi o să ţi le arăt. Mă pupă pe vârful nasului. O oră. Maximum. -Crew.

îl împing în piept, dar nu se mişcă.

-Wren, mă tachinează el, iar ochii li strălucesc în timp ce mă privesc.

Niciodată nu l-am mai văzut atât de atrăgător.

Atât de mult încât să mă doară inima.

Dumnezeule, ce facem? A spus-o cu gura lui, în sâmbăta aceea, pe bancheta din spate, înainte să mă sărute pentru prima dată. »Asta nu o să se termine bine.“

Mă tem că are dreptate.

Wren

E dupâ-amiază târziu, iar noi ne plimbăm de mână prin magazinele din oraş şi pe lângă vitrinele extraordinar decorate. Crew îmi face pe plac de fiecare dată când mă opresc să admir o decoraţiune de Crăciun frumoasă sau când intru să mă uit într-un magazin, deşi nu cumpăr nimic.

Nu am pe nimeni căruia să vreau să-i cumpăr un cadou de Crăciun. Ambele perechi de bunici au murit. Nu am fraţi şi nu am o relaţie apropiată cu unchii şi mătuşile mele. îi am doar pe părinţii mei – şi ce le poţi cumpăra unor oameni care au tot ce îşi doresc?

Era mult mai uşor când eram mai mică şi le puteam face un cadou la şcoală. Nu exista presiune. Acum caut ceva special, unic, dar nu găsesc nimic.

Aerul e uscat, extrem de rece, iar cerul e acoperit de nori. Trotuarele sunt acoperite de zăpadă, iar copacii fusiformi licăresc sub luminiţele de Crăciun. Peste tot sunt numai decoraţiuni. Ghirlande imense cu fundiţe simple, roşii. Brazi decoraţi în ferestrele magazinelor. Iar când uşa unui magazin se deschide, dinăuntru se aud colinde care îmi umplu inima de bucurie.

Nu am avut niciodată un iubit în timpul sărbătorilor de iarnă, de ziua mea. De fapt, nu am avut niciodată un iubit. Şi, deşi nu sunt sigură că ¡1 pot considera pe Crew Lancaster iubitul meu, simt că ar

, ăsta e mai magic decât perioada sărbătorilor, IarlUlfdesc la noaptea trecută ţi la ce am trăit împreuna.

8 ^ cilia ţi ne-am sărutat puţin. Cum am tncercai să ne <>m ^ uf] flim, dar abia am reuşit să ne ţinem ochii deschişi, >nl 4t ne.am culcat ftrâ să facem nimic. Ne-am trezit ţi Pâni lâ U ca şi cum ar fi fost complet normal să petrecem

nt-iun, T ,nteu împreună.

A foit drăguţ să dorm alături ce Crew. Sft-i studiez faţa înainte , trezească. Cât de drăguţ arăta, ca băieţelul care a fost cândva, ■i se ^ uiângâindu-l pe obraz, iar când a deschis ochii, m-a pri- pe «1 mai frumos lucru pe care l-a văzut vreodată. Mi-a făcut jniuia să tresară şi m-a umplut de speranţă, lucru de care aveam „evoie după îndoielile care m-au măcinat noaptea trecută.

A avut răbdare cu mine toată ziua şi mi-a făcut fiecare capriciu. Am luat micul-dejun la restaurantul hotelului Am mers cu maşina pE lângă toate casele importante din oraş ca să admirăm cum sunt decorate pentru sărbători Apoi am ajuns aici, în centrul oraşului, are eplini de oameni în căutare de cadouri. E atât de natural să-mi petrec timpul aşa cu Crew. Să-mi zâmbească, să vrea să mă atingă. M-aş putea obişnui cu asta.

Şi e înspăimântător.

Mă plimb printr-un magazin plin de mărunţişuri inutile, dar frumoase. Crew se plimbă răbdător alături de mine când mă opresc

şi oftez.

-Nu ştiu ce să-i cumpăr mamei de Crăciun.

-Asta căutai? Cadou pentru mama ta?

' Şi pentru tata. Ridic o pasăre rustică, sculptată în lemn, şi o tntan: de pe o parte *pe* alta, admirând cât de frumos e lucrată. îmi e imposibil să le găsesc ceva,

~Ş* mie pentru ai mei,

'Ce vrei să le cumperi?

fi privesc curioasă.

-Nimic,

fi* ridică din **umeri.**

Mă încrunt.

'Nulecumperi nimic?

- Nu arc rost. Nu se aşteaptă ca vreunul dintre noi să |e c ceva. Mai ales eu. Umpe*

- De ce mai ales tu?

Pun pasărea înapoi pe raft, iar Crew o ia imediat.

-Sunt cel mai mic din familie. Nu prea se aşteaptă la nimic , la mine, recunoaşte el, cântărind pasărea în mână. Cred că vr^' să iau asta.

- E frumoasă, sunt de acord. Şi sunt destul de sigură că toat< obiectele din acest magazin sunt făcute de artişti locali.

- Îmi aduce aminte de tine. întinde mâna şi ţine pasărea în mij locul palmei. Mica mea Păsăruică.

îmi creşte inima şi încerc să o fac să se liniştească.

-Ce drăguţ, murmur.

- O s-o cumpăr. Ar trebui să cumperi şi tu una. Să le-o dai părinţilor tăi. Spune-le că te reprezintă.

Face semn din cap către pasărea de pe raft.

E o idee bună. Mă uit la restul păsărilor şi o aleg pe cea care îmi place cel mai mult, apoi îl urmez pe Crew. îmi vine în minte o întrebare şi nu ezit. Tu vrei ceva de Crăciun?

Se întoarce spre mine.

- De la tine?

- Păi, da.

îmi dau ochii peste cap. Ca şi cum nu era mare lucru. Dar mi se pare mare lucru. Un lucru înspăimântător.

- Dacă vrei. Se îndreaptă spre coada scurtă de la casă, iar eu îl urmez.

- Tu îmi iei ceva de Crăciun?

Of, par patetică. Prostuţă. Poate chiar puţin disperată.

Zâmbetul lui îmi taie respiraţia.

- M-am gândit la asta. Chiar am câteva opţiuni.

îmi stârneşte curiozitatea.

-Cum ar fi?

- Nu pot să-ţi spun. Ar trebui să fie o surpriză.

Mă strâmb. îmi dau seama de asta.

-Urăsc surprizele.

i se opi*îte ,n caPă,ul cn7-" ca ** «impere pasărea, Mă *114(16 1 ¡i ţi mă gândesc la toate lucrurile pe care ml le-ar putea lânEjeCrăciun ţi de ziua mea. Ml-aţ dori să mi-o pot pet$_{re}$ ain'PTpărinlii mei st aşteaptă si petrec ziua cu ei ţi, tn orice ah *ee*c*t' avUt o problemă cu asta. Nu am nevoie de invitaţi de nU *a Mereu organizez o mică petrecere cu prietenii mei ijU>- aceea, iar anul ăsta, pentru că împlinesc 18 ani, plănuisem *ă . „ nebunie-

poate planurile acelea au zburat pe fereastră. S-au evaporat, le ia majoritatea prietenilor mei. Acum, singura persoană cu care lu să îmi petrec ziua de naştere e Crew.

Vfi0are ar vrea să vină la noi? Oare tata ar permite asta?

Chiar dacă ar fi de acord, ar fi ceva serios să-l aduc pe Crew să-i cunoască pe părinţii mei. Nici nu ştiu dacă ar vrea. Asta face ca relaţia noastră să pară foarte serioasă.

Ma cred că am ajuns încă acolo.

-Ce iaci de sărbători? Întreb pe un ton relaxat, ca ţi cum aş face conversaţie.

De fapt, investighez.

-O să fiu acasă la părinţii mei, aşa cum ţi-am spus. Cred că and acesta ne strângem toţi în Ajunul Crăciunului, din moment ce Charlotte are planuri în ziua de Crăciun, spune Crew. Va fi la socrii ei.

îmi amintesc că am văzut pozele de la nunta ei acum câteva luni. Fusese superbă. Rochia ei, uluitoare.

-Când eram mai mic, ne strângeam cu toţii În casa unchiului meu, în Long Island, Stăteam acolo zile întregi şi era distractiv. Dar pe măsură ce am crescut, am făcut-o din ce în ce mai rar. Mai ales după ce mătuşa şi unchiul meu au divorţat- Lucrurile s-au dus de fâpi după aceea, îmi explică el,

Mă gândesc la părinţii mei şi la anunţul lor legat de divorţ – la tata, care mi-a spus că vor încerca să-şi repare căsnicia. Nu ştiu ce să mai crfd Oare sărbătorile o să fie ciudate şi incomode? Sper că nu. c ce plecăm din magazin, găsim o brutărie care servea şi ea' a^a ne aşezăm la coadă, comandăm fursecuri şi cafele

cu lapte, apoi ne ducem afară şi ne rezemăm de clădirea din ca dă ca să ne bucurăm de ce am cumpărat. rirn'

-E atât de frig afară! Pun punga cu prăjituri pe perv ferestrei şi ţin cafeaua cu ambele mâini. Păcat că nu sunt^1*1 libere înăuntru.

Crew scoate un fursec din pungă. O stea mare, albastră ,V|, întinde, iar eu muşc unul dintre colţuri şi mestec. F. o explozie d° zahăr şi aluat crocant şi nu mă pot abţine să nu gem.

- E bună, murmur după ce înghit.

Mă priveşte cu ochi grei în timp ce muşcă alt colţ şi îmi dau sea ma că ăsta e planul lui. îi place să mă vadă mâncând.

- Chiar e bun, e el de acord şi bagă fursecul înapoi în pungă înainte să ia o gură de cafea. Vrei să ieşim la cină în seara asta?

- Poate.

Aş fi preferat să stăm înăuntru, cum a sugerat. E ultima noastră seară. Şi nu am mai făcut nimic de seara trecută, dinainte de cină.

Mi-aş dori să facem mai multe. Să ducem lucrurile mai depar te. Mă simt atât de confortabil în preajma lui, iar lucrurile merg atât de bine între noi. Pare să-i pese de mine şi chiar nu cred că mă foloseşte.

Mă gândesc la tatăl meu şi la reacţia lui. Dacă ar şti că suntem împreună weekendul acesta doar noi doi, probabil ar fi furios. Probabil mi-ar interzice să-l mai văd vreodată pe Crew. Şi gândul acesta, de a nu-l mai vedea niciodată... îmi provoacă panică.

- Poate? Refuzi ocazia de a ieşi la masă?

Cred că ştie cât de mult îmi place să ies să mănânc.

- Aş prefera să stau înăuntru în seara asta.

Ridică o sprânceană şi ia o gură de cafea.

- Nu vrei să vezi luminiţele de Crăciun?

Clatin din cap.

- Nu chiar.

-Credeam că e pe lista ta.

- Listele se schimbă.

Zâmbeşte galeş. Aproape lacom. Mi-l pot imagina muşcând din mine şi bucurându-se de fiecare secundă.

- Nu m-ar deranja să stau cu tine.

[>i milion de săruturi Într-o via fi

atea să luăm pim, sugerez ţi mă uit În pungă, gindin- ^ mănânc sau nu un fursec.

* d ci A voi păstra pentru mai târziu.

am putea comanda în cameră, spune el.

' SaU e ţ,ine. Mă uit peste stradă şi văd un magazin de lenjerie ^^vitrine erau manechine îmbrăcate sumar. Îmi vine Inspi- ^ « gome o privire. Mai am un magazin la care vreau să mă ^'¿rie.Tedromjeaîâî „Deloc.

Ce uită în direcţia în care mă uitasem mai devreme şi ceva străine în ochii lui. pas cafeaua şi sunt pe punctul de a trece strada, când strigă după mine.

„Să iei ceva sexy, bine?

Dumnezeule!

ŞPa dat seama imediat, A (ost îngrozitor de evident în dipa în care intru în magazin, sunt copleşită de varietatea de culori Dantelă roşie şi neagră. Albă şi roz. Mult verde pentru sărbători şi diiar câteva opţiuni în carouri Nu ştiu unde să mă uit mai întâi, aşa că mă plimb dezorientată, uitându-mă la câte un umeraş, şocată să văd o pereche de chiloţi despicaţi pe mijloc Bănuiesc că oferă acces uşor.

-W pot ajuta să găsiţi ceva?

Speriată, pun umeraşul înapoi şi mă întorc să văd o femeie elegantă, îmbrăcată în negru, care îmi zâmbeşte politicos.

- Ah, doar... mă uitam.

-Aveţi ceva anume în minte? femeia ridică din sprâncene,

Vechea Wren i-ar fi spus nu şi ar fi fugit din magazin. Dar chiar vreau să găsesc ceva ca să port pentru Crew. Disearâ.

Caut ceva... dulce, spun. Şi sexy.

Zâmbeşte discret

~ Ce culoare?

'^Oşu. Sau roz.

Culorile mele preferate.

îmi arată câteva variante, fără să spună nimic despre sunt o fată de aproape 18 ani care caută ceva ce poate pură „*fi1 dată când face sex, ceea ce e puţin... ciudat.

- Avem destule compleurl În culorile care vă plac, /.ico arată raftul.

Mă uit printre ele şi mă opresc la un set anume F. dintr material roz cu dantelă roşie şi 1111 ascunde nimic. Ceea cee şj tenţia mea.

Nu vreau să mă mai ascund de Crew. Nu mai vreau.

Pun umeraşul înapoi şi continui să mă uit, dar nimic nu îmi atrage atenţia. Iau umeraşul înapoi, bucuroasă că au mărimea mea şi mă duc cu el la vânzătoare.

- Cred că o să-l iau pe acesta.

Pare mulţumită.

- O alegere perfectă.

O urmez ca să plătesc şi mă uit pe fereastră, văzându-l pe Crew aşteptându-mă acolo unde-l lăsasem, peste stradă, uitându-se pe telefon. Vântul îi răvăşeşte părul, iar el şi-l dă din ochi.

Nu pot să mă abţin.

Mă las pradă emoţiilor.

îmi place băiatul acesta.

Atât de mult. Şi poate că ne mişcăm prea repede, dar nu-mi pasă.

Când simţi că e corect ceva, nu ar trebui să te abţii. Şi eu refuz să nu mai petrec timp cu Crew.

Când ajungem înapoi la hotel, afară deja e întuneric, iar eu iau pungile pline de cumpărături în timp ce Crew aduce pizza pe care am luat-o pe drum. Mirosul mă face să-mi fie şi mai foame şi las pungile lângă uşă, apoi deschid cutia înainte să apuce s-o lase jos.

- Sunt lihnită, îi spun, apoi iau o felie şi muşc din ea.

Dumnezeule, e delicioasă!

Crew mă priveşte amuzat.

- Mereu ţi-e foame.

-Ştiu. Dezamăgită, pun înapoi în cutie felia pe jumătate mânca tă. Mama spune că mănânc prea mult.

«mita, spune cu o voce feroce, fur pe ce-am mai sfânl că N ° 3 tri mereu încearcă să ne încurce. ^afîn[n]?unt şi iau iar felia de ptzza.

iezi **că** o fac intenţionat?

odată aşa am impresia, mai ales când vine vorba de părin- Cape tata Clatină din cap, iar în mintea mea îl rog să continue, **w Die.1' onâ** mai multe. După cum ţi am zis, nu **au** nici o aşteptare gâ-rm *P ^ dar nu pQţ S<| dau în bară. Niciodată. tte a Cre(J '.g părinţii mei vor să mă mărite cu un bărbat bogat ca să u mai **trebuiască** să-şi facă griji pentru mine, recunosc. nu Poate **că nu** ar fi trebuit să spun asta având în vedere cât de bogată e familia lui, dar vreau să fiu sinceră cu el.

- Nu au deja destui bani?

-Chestia cu divorţul. îmi dispare apetitul imediat ce mă gândesc la asta. Tata spune că încearcă să-şi repare căsnicia, dar nu prea îl

cred. Credea...

Strâng din buze ca să nu spun cuvintele cu voce tare. E în regulă să le gândesc, dar să le spun, lăsându-le să plutească în univers, mă face să cred că s-ar putea întâmpla.

-Ce crezi? mă întreabă Crew când nu mai spun nimic.

- Cred că o să se întâmple. Doar încearcă să-mi protejeze sentimentele sau ceva de genul ăsta. Să treacă sărbătorile de Crăciun, ziua mea, apoi, la începutul noului ân, o să-mi dea vestea, îi explic Sunt siguri că divorţează. Simt asta.

-Pare un mod oribil de a-ţi petrece sărbătorile, să te prefaci că **tutui** e bine când, de fapt, nu e, spune Crew.

îmi place că e mereu sincer cu mine. Nu încearcă mereu să-mi protejeze sentimentele, aşa cum face tatăl meu. Ca şi cum aş fi o floare delicată, incapabilă să înfrunte lucrurile rele.

Poate că eram acea persoană până nu demult, dar mi se pare ca m-am schimbat. De când a început şcoala şi mai ales în ultima reme. Timpul petrecut cu Crew, în care am învăţat ce se întâmplă 1BeU' n'ia ^esc^is

re unele lucruri pe care nu vreau să le văd. tele pe care mă bucur să le ştiu.

Cum ar fi gustul buzelor lui. Felul în care îi simt mâinile pul meu. în interiorul meu. pe cor_

- E cam de rahat, nu-i aşa? spun, fiind de acord cu el.

Crew face ochii mari şi aproape că îi ies din orbite.

- Tocmai ai spus rahat.

Ridic din umeri. Iau felia de pizza şi o bag în gură, mestec si a înghit. **

-Nu pot să mint. Va fi un Crăciun îngrozitor. Şi o zi de naştere la fel. Nu e deloc cum mă aşteptam.

- La ce te aşteptai?

- Voiam ca totul să fie perfect, spun oftând, imaginându-mi asta Chiar mi-am salvat nişte chestii pe Pinterest pentru ziua mea. Roz auriu şi alb. Totul frumos şi strălucitor. Un tort superb acoperit cu flori din marţipan. Sclipici peste tot. O rochie uimitoare şi pantofi care să se asorteze şi care să mă facă să mă simt ca o adultă. Părul meu ar arăta perfect, am bea şampanie şi am sărbători. Afară ar fi frig şi ar ninge, dar înăuntru ar fi cald şi primitor, iar eu aş fi înconjurată de oamenii dragi.

- Sună frumos, spune el.

-Sună ca o fantezie. Ca o zi de naştere şi un revelion sărbătorite împreună, lucru pe care întotdeauna am visat să-l fac, dar e prostesc, nu-i aşa? Nici măcar nu-mi place revelionul, dar, dacă mi-aş sărbători ziua de naştere în aceeaşi seară, poate că m-ar face să-mi placă mai mult. Nu ştiu. Niciodată nu le-am spus părinţilor mei despre ideea mea pentru că am ştiut că mă vor refuza.

- De ce să te refuze? mă întreabă Crew şi se întinde după prima felie de pizza.

Măcar nu mai eram singura care mânca.

- Pentru că mereu au planuri şi niciodată nu mă includ. Obişnuiam să cred că petrecerile de revelion sunt atât de fascinante, mai ales cele la care mergeau părinţii mei. Dar acum îmi dau seama că ultima zi a anului e puţin de rău augur. Nu crezi?

Nu spune nimic. Continuă să mă privească cu ochii lui albaştri în timp ce mănâncă.

- E aproape sfârşitul anului. Uneori, sfârşitul unei ere. Ziua mea a trecut, nimănui nu-i pasă de ea. Toţi suntem prea ocupaţi

m planuri **de viitor. Promisiuni false pe care nu o să le îm- *$i* ¡¿odată, Apoi urmează numărătoarea inversă de (a miezul pli[11]"[11] ™ ăuţa rea disperată ea să găseşti o persoană pe care să o iu hop m isiunile să fim buni, să ne ţinem de ceea ce ne propunem, [rU^i" *rA* nu vom face asta. Mă opresc, dându-mi seama că par [aei']S>cru,ripicml[e].**

Capitolul 29

**** Ţe-ai gândit mult la asta, murmură el.**

Ridic un umăr, simţindu-mă incomod.

,par un copil răsfăţat.

Pari o persoană căreia chiar nu-i place perioada asta a anului,

corectează el.

Pumnezeule, câtă dreptate are! Chiar urăsc perioada aceasta

a anului.

-Mi-am făcut atâtea promisiuni, iar acum le încalc, recunosc, poate că nu voi fi decât o dezamăgire.

- **Nu eşti o dezamăgire.**
- **Pentru tine. Nu-i menţionez pe părinţii mei.**

Mai ales pe tata.

- **Vino aici! Crew întinde mâna, eu o pun pe a mea într-a lui, el mă trage mai aproape, iar eu scâncesc când mă lipeşte de el. Mă cuprinde de talie şi mă uit la el, iar intensitatea din privirea lui mă lasă fără cuvinte. Nu-mi place să te văd atât de tristă.**

-Nu sunt tristă, zic, şi vorbeam serios. Doar...

- Vrei să uiţi de tot? De toată lumea?

încuviinţez din cap şi *îi* pun mâna pe piept, palma mea fiind exact în dreptul inimii.

- **Poate că sunt puţin tristă.**

iţi pleacă puţin capul şi îmi şopteşte la ureche:

- **Ce te-ar face să te simţi mai bine?**

Mă întorc spre el, buzele noastre fiind aproape lipite, şi îi şoptesc

-Tu.

O ţin aproape pe Wren şi o las să controleze sărutul la început, simţind că are nevoie de asta. De farâma aceea de control, de a fi responsabilă de viaţa ei, lucru pe care nu cred că îl simte foarte des. t risteţea ei e evidentă, palpabilă. Pe cale să sugă tot aerul din cameră dacă nu îi distrăgeam atenţia.

Avea nevoie de asta. Are nevoie de asta. îmi plimb mâna de sus în jos pe fundul ei perfect şi scoate limba ca să o lingă pe a mea. Mormăi în semn de aprobare, iar când îmi suge limba, nu mai pot să mă abţin.

Preiau controlul, îi pun mâna pe faţă şi îi înclin capul ca să o pot săruta mai profund. Limbile noastre dansează, respiraţiile ni se agită, iar ea mă mângâie pe piept, apoi urcă spre umeri şi se ţine de mine.

întreaga zi a fost un preludiu în stilul lui Wren. Cumpărături. Mâncare. Multă mâncare, lucru care mă înnebuneşte. Să-i văd chipul de fiecare dată când se minunează de decoraţiunile de Crăciun. Privirea hotărâtă când a văzut micul magazin de lenjerie intimă şi momentul când a ieşit, după nici cincisprezece minute, ţinând în mână o punguţă roşie.

Abia aştept să văd ce şi-a cumpărat de acolo.

Fata asta este mai mult decât lasă să se vadă şi îmi place că se simte suficient de confortabil în prezenţa mea încât să-mi arate

Şi eu în«« să fiu mai deschis faţâ de ea şi mă întreb dacă işi

dă *sei^ţâ* dă seama cât de mult mă tulbură.

îL$_{n\ e}$ diferită de toate fetele pe care le-am cunoscut şi vreau – aflu mai multe- Mi se pare că abia am început să o descopăr, iar fTcuti»din seara asta 4 fo St revelatoare'

Deşi nu ar trebui să o numesc discuţie, A fost sinceră, deschisă şi vulnerabilă. Ceva ce a făcut mai des cu mine şi care îmi place.

' La naiba, îmi place totul la fata asta şi mă sperie!

Nu las oamenii în viaţa mea, mai ales o fată. Am prieteni, dar cu majoritatea am o relaţie superficială, de teamă sa nu se apropie prea

[jje.Nu am încredere în oameni, nici măcar în cei care sunt aproape l$_a$tei de bogaţi ca mine.

Dar nimeni nu e la fel de bogat ca familia mea şi mi-e greu să-i las să intre în cercul meu. Am crezut că mă vor pentru banii mei toate fetele care au părut interesate de mine.

Trist, dar adevărat.

Nu şi Wren. La început, nu a vrut să aibă de-a face CU mine, dar bănuiesc că am reuşit s-o conving. Parcă nu ne putem abţine când suntem unul în preajma celuilalt.

Şi acum, când am ajuns atât de departe, nu vreau să-i dau drumul fără să lupt.

Opreşte prima sărutul, iar pieptul ei se freacă de al meu la fiecare respiraţie.

- Am o surpriză pentru tine.

Ridic din sprâncene.

-Are de-a face cu punguţa aia de acolo?

Pac setnn către pungile *pe* care le lăsase pe măsuţa de cafea, încuviinţează din cap şi îşi muşcă buza de jos.

- Sper sa nu crezi că e o prostie,

-Orice are de-a face cu tine şi orice ai găsit la

magazinul acela ^sigur că nu sunt o prostie.
‘ag şi se uită la mine.
-am distrat atât de tare cu tine astăzi.
11 cred cârtii-a mai spus cineva că s-a distrat petrecând timp muie.

- Şi eu mă bucur că m-ai convins să merg cu tine, deşi mi-a f frică. Mă strânge mai tare de umeri. îmi place că mă provoci

îmi trec mâna prin părul ei şi îi ţin capul în palmă.

- Nu cred că ştii de ce eşti capabilă.

- încep să-mi dau seama, datorită ţie. Zâmbeşte mai larg, apoj se ridică de lângă mine şi practic fuge către pungi, luând-o pe cea de |a magazinul de lenjerie, şi se îndreptă spre scări. Mă duc să fac repede un duş. Ne vedem sus în treizeci de minute?

- Sigur, îi răspund înainte să o ia la fugă pe scări.

Mă aşez pe canapea cu altă felie de pizza şi îmi verific telefonul cât aştept. Am mesaje pe care am încercat să le evit. Unele de la Malcolm şi de la Ezra, amândoi întrebându-mă unde sunt. Unul de la sora mea, care mă întreabă dacă voi fi acasă în Ajunul Crăciunului.

îi răspund repede, pentru că nu o ignor niciodată pe Charlotte. E cea de care sunt cel mai apropiat şi mi-am făcut constant griji pentru ea de când s-a măritat cu tipul ăla, Perry.

Mai e un mesaj de rău augur de la tatăl meu, unul care mă umple de groază.

„Trebuie să vorbim. Sună-mă când ai timp."

Mă gândesc să-l ignor, dar îmi dau seama repede că soluţia nu este să-mi ignor problemele.

Caut numărul de telefon şi îl sun, sperând să nu răspundă.

La ce noroc am, bineînţeles că răspunde la al doilea apel.

- De ce nu mi-ai spus că ai fost interogat de detectivi ieri? zbiară la mine.

La naiba, probabil o să am nevoie de alcool după conversaţia asta.

-Ştiai deja care este situaţia, aşa că nu am crezut că mai e nevoie să te sun. în plus, am 18 ani. Sunt adult, îi amintesc.

- Meritam să-mi dai un telefon. Astfel nu aş fi fost luat prin surprindere când am fost contactat de un reporter care voia o reacţie din partea mea.

Fir-ar să fie! Nu m-am aşteptat la asta.

- De ce i-ar păsa cuiva? Asta nu are legătură cu noi.

pentru că ne cheamă Lancaster, fiule. Şi oamenii sunt atenţi la j^em. chiar dacă nu suntem implicaţi în mod direct, îmi explică pi pe un ton dur.

îmi dau seama că îţi pierde răbdarea cu mine.

-Păi. nu a fost nimic important, Mi-au pus întrebări, le-am spus varianta mea şi ce am văzut şi asta a fost tot.

Mă uit £n sus, către dormitor, şi aud sunetul duşului, apoi mi-o imaginez; pe Wren sub jetul de apă fierbinte şi corpul ei gal acoperit ds aburi.

Bag mâna între picioare şi mă aranjez.

- Reporterul a fost suficient de amabil încât să-mi spună că povestea va ajunge în presă luni dimineaţa. Vei fi numit martor. Probabil va trebui să depui mărturie la tribunal dacă se ajunge la proces. Sper că eşti pregătit să apari, spune tata.

- Abia aştept. Aş face orice ca să-l văd pe libidinosul ăla în spatele gratiilor.

Mă bucur când mi-l imaginez pe Figueroa în închisoare. Asta merită nenorocitul.

-Dar unde eşti? Am văzut că ai folosit avionul.

La naiba! M-a prins.

-în Vermont -Cu

cine?

-Un prieten,

- Nu ai examene finale săptămâna viitoare?

- Ba da, şi?

Vorbesc **ca** un copil mic, dar asta se întâmplă când tata se com- **P°ria aşa** cu mine. **Dau** înapoi

-Şi nu cred că e înţelept să petreci în weekendul de dinainte de examenele finale, spune plin de furie. Nu poţi să fii un ratat în cele importante momente din viaţa ta, Crew. La un moment dat, re^âfi să-ţi schimbi atitudinea,

*** g din dinţi ca să nu spun ceva ce aş putea regreta. fxam tr6ı>Uıte ’ntorc* fo campus, continuă el. Să înveţi pentru sunt016 ^^ asiguri că iei note bune. Te-ai înscris la facultăţi şi m sigur că vor fi cu ochii pe tine.**

Mă îndoiesc de asta. Oricare dintre ele m-ar prim; ‹|at. lia mea ar dona o clădire în numele nostru sau orice ^ fam' genul acesta. Ceva de

- Da, îi spun doar ca să scap de el. Bine.

- Du-te acasă, insistă. Mâine.

- Aşa o să fac.

Âsta fusese, de fapt, planul.

- Şi stai departe de probleme!

-întotdeauna.

Nu spune nimic preţ de o clipă. Sunt destul de sigur câ l-am enervat.

- Eşti obraznic cu mine? Ar trebui să ştii, fiule. Nu-mi place când faci pe deşteptul cu mine.

- Doar sunt de acord cu tine. Atâta tot, îi răspund sec.

La fel ca inima mea.

-Cât timp înţelegi asta. Noapte bună!

- Noapte bună, răspund în gol.

Deja închisese.

Bag telefonul în buzunar şi mă duc în chicinetă ca să scot din frigider sticla de vodcă, apoi caut un pahar. Torn suficient de mult şi apoi iau o gură zdravănă înainte să mă şterg la gură cu mâneca.

La naiba, mai am nevoie de unul!

Mereu după ce vorbesc cu tatăl meu încep să am îndoieli şi urăsc asta. Trece de la a mă ignora complet la a-mi controla fiecare mişcare pe care o fac şi ajung să mă simt un ratat.

Nu sunt. Am capul pe umeri şi, pentru prima dată în viaţa mea, ştiu ce vreau.

Wren.

Mă îndrăgostesc de ea. Aş face orice pentru ea. Ştie asta? ¡şi dă seama cât de importantă e pentru mine? Ar trebui sâ-i spun. Ar trebui. în seara asta.

Când o aud pe Wren strigându-mă cu vocea ei dulce, deja bău sem câteva pahare.

-Crew? Unde eşti?

Mai iau o gură din sticlă şi o las pe blat înainte să mă duc sus, ignorându-l pe tatăl meu. Pe familia mea. Totul.

să mă concentrez asupra lui Wren. Nimeni în afară de ea nu

n,ai'C°d urc scările, mă opresc să mă uit la Wren, care stă ia măritului, îmbrăcată într-unul din halatele hotelului. Are părul gi"r-d îi i> cade peste umeri, iar chipul ei nu are nici o urmă de ll'tiaj cu excepţia luciului de buze_
„'Mădularul meu se trezeşte.

Asta ţi-ai luat de la magazin? o tachinez.

Se uită la ea şi zâmbeşte.

_Nu chiar.
-Atunci arată-mi ce ţi-ai luat!
Se uită la mine.

-Chiar vrei să vezi?

încuviinţez din cap.

Duce mâna la mijloc şi începe să se joace cu cordonul halatului. -S-ar putea să te surprindă.

-îmi plac surprizele.

Râde uşor. Al naibii de sexy!

-Sper să-ţi placă.

-Dă-ţi jos halatul şi Iasă-mă să văd, Păsăruică!

Desface cordonul cu degete tremurânde, iar halatul desfăcut puţin imi permite să-i văd picioarele atrăgătoare, abdomenul plat şi sânii generoşi. îl desface complet şi cade la picioarele ei, iar eu o privesc, rămânând fără aer.

Sutienul pe care îl poartă e dintr-un material roz pal şi împodobii cu dantelă roşie. îi pot vedea sfârcurile. Chiloţii se asortează fi ii pot vedea părul pubian. Ar putea la fel de bine să fie dezbrăcată, dar nu este.

Este cel mai frumos lucru pe care l-am văzut vreodată, j-lţi place? mă întreabă timidă.

^'n caP şi încep să mă apropii, oprindu-mă la câţiva bănui6 ea ACUm SaU n'cio^a,ă' Vreau să mă năpustesc asupra ei şi «c că şi ea vrea asta având în vedere ce poartă, dar la naiba! lrebuie să mă asigur.

îmi place la nebunie. Linia abdomenului ei, adâncitura K

lui – vreau să o mângâi acolo. Cu limba. Mă tem că, după*, Uri<;il atinge, nu voi mai putea să mă controlez. ' Cc ,e v oi

Ceva necunoscut sclipeşte în privirea ei, apoi îşi umezeşte h

- Asta este reacţia pe care o aşteptam.

u»/c1c Odată ce-mi dă voie, mă duc spre ea şi o cuprind de s, i jucându-mă cu dantela chiloţilor.

- Mă faci să simt că înnebunesc, Păsăruică.

Lasă capul pe spate şi îmi zâmbeşte cu ochii mari. Vad fri ca d m ei şi vreau să o alung. Să alung tot ce o sperie ca să se simtă în sio'„ ranţă cu mine.

- îmi place că mă faci să am încredere în mine.

O trag spre mine şi îi lipesc corpul de al meu.

-Eşti cea mai sexy femeie pe care am văzut-o vreodată.

Ochii îi strălucesc de pasiune.

-Te văd. îi iau în mână sânul stâng şi îl strâng uşor, făcându-i pleoapele să fluture. îţi văd sfârcurile. îi bag mâna între picioare, iar căldura pe care o radiază corpul ei îmi învăluie palma. Ai vrut să te văd.

încuviinţează din cap şi întredeschide buzele.

- Şi gura ta. îi ating colţul buzelor, iar când trag mâna, degetele sunt acoperite de luciu de buze. Ţi-ai adus aminte ce ţi-am spus.

- Vreau să fac ceva, şopteşte. Mă laşi?

- Da, zic fără ezitare.

O să-i ofer orice vrea.

Se întoarce şi se duce să-şi ia telefonul de pe noptieră, legănân- du-şi fundul în tot acest timp. Mădularul meu se trezeşte şi bag mâna în pantaloni. încerc să îl aşez într-o poziţie confortabilă.

- Vreau să fac o poză, zice, iar eu ridic din sprâncene.

- Vorbeşti serios?

Zâmbeşte puţin iritată.

- Lasă-mă să termin! Vreau să fac o poză cu tine. Şi cu mine. Cu noi. împreună.

- Asta se numeşte probă fotografică, scumpo!

Vine spre mine cu un zâmbet obraznic.

-Nu mi-e frică. Bun, dă-ţi jos puloverul!

„e tj ţi ridic peste cap, apoi ţi arunc Jos.Mă/ privește

fafce-Hj[1] k umer i ţi pectorali până la abdomen. Ochii mari, dî«[irativ] [„5 iac să vreau să-mi smulg blugii de pe mine şi să-i doreşte cu adevărat să vadă. [arâ/] „Jun, stai nemişcat!

'_ltivS paşi spre mine, cu gura aproape de pectoralul stâng. [FaCeC] buzeie şi mă sărută apăsat înainte să se retragă. [W]ffpoa<rf semnul lăsat de ea.

-încerci să marchizi teritoriul?

, îmi creez amintiri cu tine.

sărută din nou, în alt loc, aproape de celălalt. Face iar o poza ^ uită la ea, analizând-o concentrată.

-Cum a ieşit?

- Cred că **am** nevoie de un **ruj** mai închis. îmi întinde telefonuL Mi uit la poză.

-Da- Se vede, dar nu foarte bine.

-Data viitoare voi purta o culoare mai închisă, murmură ea, ca o **promisiune.**

- Vrei sâ mai faci asta?

- Sunt multe lucruri pe care vreau să le fac cu tine.

Observ emoţiile care strălucesc în ochii ei şi Îmi dau seama că asta e şansa mea. Trebuie să fiu sincer cu fata asta şi sa-i spnn ce simt

- Şi eu vreau să fac multe lucruri cu tine. O iau în braţe, doar ca să mă bucur de ea. Ştii că ţin la tine, nu-i aşa?

Clipeşte la mina -Da?

ures^'^ ^Uam»"' re^l"' obicei Părinţii mei.., Mă opresc, în ^ aţteaPtă râbdătoare să continui. Nu sunt cel mai bun exemplu.

[1 CXiStat Prea rotilă iubire de-a lungul copilăriei

Mereu

se Rândp;^ntein P^tii noîtrk murmură ca, iar eu mă întreb ia ce

- Da, dar ne influenţează. Şi influenţează modul în care •

Tata e... un nenorocit căruia îi place să deţină controlul !, andini' om bun. Un

E un mod elegant de a-l descrie.

- Dar tu eşti. Când vreau să o contrazic, clatină din cap j, Eşti. Eşti drăguţ şi bun. Cu mine.

- Asta pentru că te plac.

Cuvintele acestea nu descriu suficient de bine ce simt pentru Wren. E mai mult de atât. Nu doar că îmi place. Nu doar că ţin ea. E...

Nu vreau să pun o etichetă. Nu încă.

-Atunci presupun că ar trebui să mă simt onorată.

Râde – un sunet cald. Sexy.

Nu-i răspund. în schimb, o sărut până ce rămâne fără aer, căutând cu limba prin gura ei adorabilă. La naiba, nu mă pot sătura de ea! E un sentiment atât de copleşitor, încât aproape că mă doare.

Ceva mai rău? Gândul de a o pierde. E imposibil de suportat.

Când se depărtează, zâmbeşte şi bagă telefonul între noi ca să-mi facă o poză.

- Ce naiba, Păsăruică?

Deja se uită la poză şi zâmbeşte.

- Ai buzele acoperite de luciu de buze.

Când îmi arată poza, nu văd decât un idiot plin de dorinţă, ameţit de fata care îl sărutase.

- Arăt ca un idiot.

- Mai degrabă ca un idiot fierbinte. Aruncă telefonul pe pat şi îmi zâmbeşte. Mulţumesc că mi-ai făcut pe plac cu micul meu proiect.

- Ai terminat?

- Aşa cred, spune timidă.

- Bine. Mă apropii şi îi fur un sărut. Apoi încă unul. Pentru că acum e rândul meu.

Tremur când mă apucă de fund şi mă ridica înainte să mă arunce pe pat de parcă aş ii cântărit cât un fulg. Aterizez pe saltea, spriji- nindu-mă în mâini ca să nu cad şi cu picioarele îndoite. Crew rămâne la marginea patului, uitându-se la mine, iar eu mă aşez într-o poziţie mai provocatoare; strângându-mi genunchii înainte să-i despartez încet.

Capitolul 40

Se uită la locul dintre picioarele mele, având o privire arzătoare, ar eu simt că devin din ce în ce mai udă pe măsură ce mă priveşte.

-Eşti o fată rea, murmură el. Ştiam că pot să scot latura asta a ta la suprafaţă.

îmi depărtez picioarele cât de mult pot, cu tălpile pe saltea.

-Îţi place?

-ia nebunie. Mă priveşte topit. Bagă-ţi mâna în chiloţi!

Şocul mă fulgeră.

- Serius? scâncesc.

Incuvi[illegible]mţeaza dan cap, i-mi ce-ţi place!

~Arată[illegible] n-o să poţi vedea unde mă ating.

~Dar[illegible] vine să cred că spun asta. Sau că mă gândesc [illegible]serios să

[illegible]

~Imi pl[illegible]ace ideea de a te privi cum le atingi, cu

Şi pot să v[illegible]d mâna prin chiloţi. [illegible] Materialul e transparent.

Ah, aşa e.

Inspir adânc şi îmi pun mâna pe abdomen, exact deasupra h ţilor. Trasez talia cu degetul arătător; înainte şi înapoi. Felul în mă priveşte, felul în care mă joc mă fac deja să respir mai ren ^ Inima începe să-mi bată mai tare.

- Fă-o, Wren! îmi cere el, iar eu îmi bag degetele pe sub material printre cârlionţi şi mai încolo, până ce găsesc mugurul.

Şuier şi închid ochii.

-Uită-te la mine, spune el, iar eu deschid ochii, captivă privirii lui. începe să te mângâi.

Fac ce-mi zice, plimbându-mi degetele în sus şi în jos, încet, adu nând toată umezeala. Scâncesc când îmi ating clitorisul apoi cobor iar, jucându-mă cu intrarea şi îmi bag degetul puţin.

- Ţi-o tragi singură cu degetele? mă întreabă răguşit.

-Nu chiar.

- Vrei să faci asta?

- Aş prefera să fie degetele tale, recunosc, nevoia de a fi sinceră acaparând orice urmă de ruşine pe care aş fi putut s-o simt în faţa acestei mărturisiri.

Mă simt bine, mai ales când văd cum mă priveşte.

Dar m-aş simţi mai bine dacă aş avea mâna lui între picioare. Dacă m-ar mângâia cu degetele lui.

- La naiba, arăţi extraordinar! Clatină din cap, parcă nevenindu-i să creadă. Vreau să mă rogi.

Mă încrunt.

- Să te rog?

- Să mă rogi să fie degetele mele, Păsăruică. Spune-mi cât de mult mă doreşti!

-Te vreau atât de mult! scâncesc. Toată ruşinea pe care am simţit-o vreodată faţă el dispare atât de repede, încât mă simt slabă. Te rog, Crew, atinge-mă!

Vine pe pat într-o secundă, cu blugii pe jumătate desfăcuţi, scoţând la iveală buricul şi linia neagră de păr care dispare în boxeri. Erecţia lui împingea materialul de bumbac, parcă încercând să se elibereze, iar eu nu pot să mă abţin şi mă întind să-l mângâi.

iţi ţnlbuşă un geamăt ţi începe să mă sărute ca un om flâ *A* pe care doar eu U P^ot^ satisface. Limba lui dansează ritmic cu ^ iar el mi cuprinde de încheietură ca să-mi scoată mâna din si^să^ 0 înlocuiască cu a lui.

Atingerea lui e dură ţi mă face să ţip, dar nu mă deranjează, tă ţi împinge tn timp ce imi bagă un deget în interior şi hni frea- ^Lurul cu degetul mare. Degetele lui se mişcă tn acelaşi ritm cu Î* ba Înăuntru ţi în a^ă cu rapiditate, iar eu gem sub buzele lui, Sttod cum se apropie orgasmul.

lîţi place asta, ţoptește printre buzele mele, iar eu încuviinţez {jenetic din cap. Fă ser cu mâna mea, Wren! Fă-o!

încep să-mi mişc şoldurile într-un mod ciudat, dar mă acomo- da repede. împing în acelaşi timp cu el, tresărind la început, dar imediat începe să-mi placă.

E atât de bine!

-Dumnezeule! murmur şi închid ochii strâns, făcând exact ce- mi spune.

Mă mişc odată cu mâna lui Disperată sâ mă eliberez.

Şi el începe să se mişte mai repede, bagă două degete în inte~riorul meu, întinzându-roă la maximum. Mă doare, pentru că sunt atât de strâmtă şi mă opresc, încercând să-mi recapăt suflul Să-mi calmez inima care bubuie.

-Pâsâruică. Mă sărută, de data asta mai suav, iar atingerile lui devin şi ele mai suave. Mă freacă încet şi îşi mişcă degetele înainte ţi înapoi, acoperindu le cu umezeală mea înainte să le scoată şi să mi le ducă la gură. Gustă!

Deschid gura şi mi le bagă printre buze. Le ling, simţindu-mi IPistal, şi gem. Pulsaţiile dintre picioarele mele sunt dureroase, iar d ştie asta.

Sigut ştie.

- Ai face orice pentru mine, nu-i aşa? ncuviinţez din cap tară să-mi mai pese. Nu-l vreau decât pe el,

-Da,

pe ahd ^cu^ ** ^ ^ace^ 0T'ce F^ntra tine, continuă, plimbându-şi degetul ^ot^nenul meu, provocându-mi fiori O să-mi oferi asta?

Mă cuprinde printre picioare şi mă ţine strâns, iar eu de W ochii, sufocată de intensitatea privirii lui.

-Da.

- Vreau să fac sex cu tine.

încuviinţez din cap.

- Ştiu.

- Tu vrei asta?

încuviinţez iar din cap.

- Da. închid ochii, puţin ruşinată, chiar şi după tot ce am împărtăşit.

- Deschide ochii! O fac, iar el continuă: Spune-mi, Wren' Spune-mi că vrei să facem sex!

Strâng din buze şi înghit cu greu înainte să şoptesc cu o voce tremurândă:

- Vreau să faci sex cu mine, Crew!

E mulţumit că spun asta. Se vede pe faţa lui. în zâmbetul lui.

-Nu vreau să te rănesc.

Ştiu că nu o va face.

- O să te fac să ai orgasm. Mă sărută. O dată. De două ori. Trebuie să te relaxezi.

Când îşi plimbă gura pe tot corpul meu, face minuni pentru emoţiile mele. Sunt copleşită de tensiune. Mă sărută peste tot şi imi dă jos sutienul. Apoi chiloţii, cu grijă să nu-i rupă. Când îmi sărută coapsa, mă topesc pe saltea. Apoi şoldul. Apoi buricul.

- Miroşi atât de bine, murmură el pe pielea mea, chiar înainte să coboare între picioarele mele şi să-mi gâdile punctul sensibil cu respiraţia lui. Vrei să-ţi dai drumul?

-D-da.

îi bag mâna în păr şi îl ţin acolo. Ca şi cum nu aş fi vrut să plece niciodată.

Mă linge. Uşor, suav şi mă face să gem. Se opreşte şi simt că mor. Nu vreau să se oprească niciodată.

-Aşa?

- Mai tare, il încurajez, iar el începe să mă lingă şi să sugă. Ah, da! Aşa.

ă ruşine de faţa lui, iar gemetele lui mă încurajează. Mă[rec].

de bine când face asta. El mă face să mă simt bine. Nu >ţă s'[nlt ata],[t] **până ce am orgasm, tremurând şi strigându-i numele, trează** [m]**" şoidurile în sus, mai aproape de gura lui magică. i" timP**[ce 1] **J**Q|0 [ftră] **să se oprească, lingându-mă până când în- ^ă'tremur. Mă pătrunde cu un deget şi îmi arcuiesc spatele, . -hizand ochii-**

Nu cred **că pot să suport, protestez.**

Dar nu-mi dă drumul. Mai bagă un deget şi le împinge adânc, •i[ę] scoate **şi mă pătrunde iarăşi. Limba lui e peste tot, lin- •Ju.mj centrul care pulsează. Căutând încet fiecare părticică din mine.**

Simt **alt orgasm, acesta fiind mai lent. Mai lin. îmi ţin degetele ¡n părul lui, răsucind strâns şuviţele şi mişcându-mă în acelaşi ritm cu el în timp ce mă înnebuneşte cu limba şi cu degetele. Până când explodez din nou, atât de repede după primul orgasm, şi încep să**

gâfâi şi să ţip.

începe să-mi sărute coapsele şi se şterge pe pielea mea înainte să se ridice şi să mă sărute. îi răspund cu entuziasm. Nu mă pot sătura de el, iar intensitatea erecţiei lui îmi spune că e pregătit.

Probabil fusese pregătit de când am început.

-Eşti delicioasă, murmură printre buzele noastre şi mă face să zâmbesc. Nu mă pot sătura de tine.

-Te vreau, îi şoptesc fără reţineri.

-Mă întorc imediat.

Mă sărută pe frunte şi se dă jos din pat.

Mă sprijin pe coate şi mă uit cum îşi dă jos blugii şi şosetele îna- ■nte să scoată din geantă o cutie de prezervative. Probabil vede şocul [e] **P**[e] **taţa mea când rupe cutia.**

~Am sperat.

Zâmbetul meu arată cât sunt de încântată. Mă bucur că a sperat. geantiTs [Ul'] **^**[rezervat]**kv Ş* ¡1 aruncă pe pat înainte să bage cutia în** [c]**um ni** [e] **^**[ez]**^**[raca re]**pede, iar eu îl privesc, muşcându-mi buza,** [']**nghâ** [am]**^**[a]***[a]**^**[u]* **5* rulează pe penisul gros. distractiv** [cu] **^**[eu] [s'mt un] [n°]**d în stomac de emoţie. Totul a fost Pană acum, dar gândul că o să mă penetreze pentru prima**

dată mă sperie. Mă gândesc la toate promisiunile pe care le-acum mult timp. Cum am jurat că asta nu avea să se întâmT. ^

Dar am aproape 18 ani şi ştiu ce vreau. Şi ce vreau este ° Crew.

Probabil vede teama de pe chipul meu când se uită la mine nici o ezitare, vine să mă ia în braţe şi mă ţine la pieptul lui, ¡„, ^ ce pielea transpirată ni se lipeşte. îmi pune mâna pe abdomen^ mă sărută pe frunte. închid ochii şi mă bucur de apropierea lui da' neputând să ignor erecţia care mă înghiontește în coapsă.

- Nu te îngrijora! Mă sărută pe tâmplă. O să am grijă.

-Crew...

Vocea mi se pierde şi închid ochii strâns, încercând să temperez sentimentul de panică ce pare să mă cuprindă. E un lucru important pentru mine. Nu spune nimic, doar mă ţine strâns. Nu am mai făcut asta până acum şi, deşi ştiu sigur că vreau s-o fac, nu pot să nu... mă tem.

îmi mângâie părul, încleştându-şi degetele printre şuviţele rebele.

-Ştiu.

- Te rog, nu mă ignora când ne întoarcem la şcoală. îi mărturisesc cea mai mare frică şi mă doare cât e de înspăimântător. Simt că inima o să-mi explodeze. Cred că aş muri dacă te-ai preface că nu exist.

Crew înlemneşte şi îmi pune degetul sub bărbie ca să îmi ridice capul, iar eu nu am de ales şi mă uit în ochii lui.

- N-o să fac asta. Promit!

Nu mai spune nimic altceva. Cel puţin nimic din care să înţeleg ceva. Doar geme şi murmură în timp ce mă sărută până ce nu mai pot să gândesc. Mă sărută peste tot. Pe gât. Pe clavicula şi pe piept, îmi linge şi îmi suge sfârcurile, oferindu-le atât de multă atenţie, încât încep să devin agitată. Picioarele mele se încurcă într-ale lui, iar zvâcnirea dintre picioare devine insuportabilă.

îl vreau. Vreau să mă simt conectată cu el.

Se ridică şi îşi ţine mădularul cu mâna, ghidându-l printre tal durile mele. Gem şi îmi ridic şoldurile, căutând mai mult în timp ce el mă tachinează. Se încruntă concentrat, iar când ajunge cu capul la intrare, mă încordez fără să vreau.

• rută imediat şi îmi bagă limba în gură, înainte să se retragă.

TlUază-te, murmură el.

tot posibilul, începând cu umerii şi continuând cu fiecare [F3]Lj ¡mi deschid coapsele mai larg, şi el se poziţionează mai bine [nlU*t] '¡¿-¡oarele mele, apoi mă pătrunde din nou, iar capul deja mă [intfe],â mă simt plină. Mă întinde la maximum. închid ochii şi [I3]-[C/]ntreb dacă aşa sc simte să fii despicat în două.

^ nu trebuie să mă gândesc la asta.

Continuă să mă penetreze, centimetru cu centimetru, iar eu în- r si expir adânc, până ce mă pătrunde în totalitate, intredeschid ochii şi văd că mă priveşte cu atenţie. Tot corpul îi tremură, iar mădularul îi pulsează. Fierbinte, gros, fără să se mişte. Un memento de neuitat că acum sunt a lui.

Mă simt atât de plină. Parcă nu pot să mă mişc... la fel ca el. Mi-e teamă că o să mă doară, iar lui n-o să-i pese. Poate că o să fie atât de captivat de propria plăcere, încât nu o să mai fie atent la mine.

-Eşti atât de strâmtă! Ridică mâna şi începe să se joace cu părul meu. Mă studiază cu blândeţe, dar văd cât de mult se chinuieşte. Se abţine. Pentru mine. Mi-e teamă că, dacă mă mişc prea repede, o să-mi dau drumul.

-Fii blând cu mine, şoptesc.

De asta am nevoie. Dacă mă pătrunde adânc, e posibil să plâng. Face ce-l rog şi se dă înapoi înainte să mă penetreze iar. încerc să mă mişc odată cu el, oricât de ciudat e, devenind frustrată, deşi ştiu că o să dureze. Are răbdare cu mine, îmi pune mâna pe şold şi mă ghidează, iar după câteva minute de mişcări tremurate, ciudate, începem să ne sincronizăm, încet.

Uşor.

încă nu mă simt complet comod. încă îl simt prea gros, dar pe asură ce se mişcă, totul devine mai uşor. Şi încep să mă relaxez [Patu]l scârţâie în tandem cu mişcările noastre, iar sunetu umple camera mă face să zâmbesc.

~ [ce] zâmbeşti?

_ ®P[re]Şt[e], ridicând capul, şi mă sărută. [u] Şhu. îl i[au] de gâ[t] [5unt] fericită.

Chiar sunt. Sunt fericită cu Crew. Sunt fericită să ştiu că Niciodată nu m-ani gândit că s-ar putea întâmpla asta. Nu repede. Nu aşa. Sigur nu cu el.

Zâmbetul lui e dulce, diferit de orice zâmbet pe care mi |. până acum. Apoi îşi cufundă chipul în gâtul meu, iar eu îi şi piraţia fierbinte când începe să se mişte mai repede. Mă pătrund adânc, frecarea lentă înainte şi înapoi dându-mi un nou val de fi

îl ţin strâns, iar inimile noastre bat la unison. începem să ' sărutăm, limbile noastre căutându-se. E un sărut obscen. Lent }ş, pierde complet controlul, iar eu încurajez asta. îl încurajez pe el

- La naiba! şopteşte pe gâtul meu, împingându-se în mine adânc

Tot corpul i se încordează şi geme chinuit înainte să înceapă să tremure.

îşi dă drumul. Nu pot decât să mă ţin de el şi să admir miracolul. E uimitor să-l privesc, ştiind că nu l-a văzut aşa multă lume. îmi încordez muşchii în jurul lui, iar el eliberează un sunet sugrumat, apoi se prăbuşeşte deasupra mea, cu corpul cald şi greu. Pielea transpirată i se lipeşte de a mea.

- Dumnezeule! îmi pare râu. S-a întâmplat prea repede.

Gâfâie, iar inima îi bate nebuneşte. Simt.

- Nu-ţi cere scuze. îl mângâi pe spate, urmărind conturul umerilor. A fost bine.

- Ai avut orgasm? Nu ai avut, spune sec, complet dezamăgit.

- Am avut orgasm de două ori deja, îi amintesc şi îl sărut pe frunte.

Nu mă pot abţine să nu-l ating. îmi place când stă pe mine aşa, parcă aş fi a lui. Totul pare perfect.

Şi mi se pare că e al meu.

Crew vrea să se ridice, dar îl ţin acolo, cu mâna pe tund. Dumnezeule, muşchii lui chiar sunt tari!

-Putem s-o facem iar? întreb plină de speranţă.

Zâmbeşte, gura lui găsind-o pe a mea în timp ce murmură:

- La naiba, da!

Cred că am o problemă.

Sunt destul de sigură că mă îndrăgostesc de Crew Lancaster.

Capitolul 41

Poate ci nu e dragoste. Poate că e doar o pasiune perfect normală, având în vedere că este cel cu care mi-am pierdut virginitatea. E foarte important pentru mine. Băiatul pe care nn-l voi putea uita niciodată. Cel de care îmi voi aduce aminte când voi fi bătrâna, pe patul de moarte, şi mă vor năpădi amintirile. Filtrate, schimbate Deteriorate.

Mai puţin cele legate de acest băiat. Cel cu care m-am culcat prima dată.

Restul zilei de sâmbătă trece în zbor. După runda a doua, când amândoi am avut orgasm, m-a ţinut în braţe şi am adormit. Am dormit unui în braţele celuilalt, iar când ne-am trezit duminică di- roineaţâ, el era în spatele meu, mădularul lui tare îmi atingea fundul " mana ÎDtre picioarele mele, atingându-mi pielea sensibila, i-a mai oferit un orgasm, eu i-am întors favoarea, apoi ne-am

ut Oî îi ne-am pregătit de plecare. Am luat micul-dejun, dar

am stat prea mult. Avionul era pregătit să ne ducă înapoi la ' ancaster P rep, '2

!lupoi la realitate.

După ce ne am întors în campus, m-am dus |n ca m-am trântit pe pat şi am dormit toată după-amiaza M ^ n,ea' când telefonul a început să sune, iar în cameră era deja ^lre/i| deja fiind trecut de ora 17.00. n,l|neric

Era tatăl meu, care voia să vadă ce fac şi cum a fost cât L-am minţit în privinţa micilor detalii şi am scăpat repede d'*'* apoi am scos din geantă fursecul pe care l-am cumpărat o ier.i a brutărie şi l-am devorat înainte să mă trântesc înapoi în pat ' * Acum e luni dimineaţă şi o nouă zi de şcoală e gata să inCe Măcar e o zi scurtă – toată săptămâna terminăm la ora 12.30 datori tă examenelor finale. Astăzi este prima zi şi o începem cu Figuer<>a Dumnezeule, chiar nu vreau să-i mai văd faţa, ştiind ce a făcut Oare o să fie acolo sau l-au arestat deja?

Fac un duş şi îmi usuc părul. Mă îmbrac în uniformă. îmi prind părul cu o panglică, amintindu-mi ce-mi spusese Crew. Că voia să-mi lege mâinile cu o panglică într-o zi.

Gândul mă face să mă înfierbânt.

Mă încalţ cu ghetele şi mă pregătesc să-mi pun bijuteriile când realizez ceva.

Unde mi-e inelul?

Am despachetat cândva noaptea trecută şi nu-mi amintesc să-l fi scos din geantă. Mă duc la baie şi umblu în gentuţa cu cosmetice, dar nu-l găsesc. Verific geanta să văd dacă i-am dat drumul în vreunul din buzunare.

Dar nu e nici acolo.

îmi amintesc că l-am scos. Că l-am pus pe noptiera de la hotel

Nu-mi amintesc să-l fi luat înainte să plec.

Mă cuprinde panica şi simt că nu mai pot să respir. Tata o să mă omoare. Inelul acela este o moştenire de familie. A fost inelul de logodnă al mamei sale şi are o valoare sentimentală atât de mare! Dacă l-am pierdut...

îmi iau repede sacoul de la uniformă şi haina groasă de iarnă, îmi înfăşor eşarfa la gât şi îmi pun căciula înainte să ies din dormitor, apoi din clădire, puţin mai devreme decât de obicei.

Trebuie să vorbesc cu Crew. Să-l întreb dacă îşi aduce aminte să fi luat el inelul pentru mine. Orice e posibil, nu-i aşa?

I a luat, pot să sun la hotel ca să întreb dacă a returnat P3Că Tnel încă există oameni buni Pe lume care ar returna un ‘ineV* “erdut. Sunt sigură de asta.

' râbită pe trotuarul alunecos. A plouat cam tot weekendul ^zăpadă, deşi acum e topită şi murdară. Nu mai e albă şi inCaC.7;, atunci când se aşterne prima dată. Atunci pare magică pufoasa ca aiui

e doar urâtă. Aerul e rece şi umed, cerul întunecat are o jloare cri precum oţelul. Nu sunt foarte mulţi oameni afară atât |e devreme, aşa că ajung uşor la clădirea principală. Când zăresc Intrarea, nu e nimeni acolo, nici măcar prietenii lui Crew. Urc scările. intru şi aştept lângă uşă ca să-l văd când apare.

Ne-am dat câteva mesaje seara trecută, dar mi-am dat seama că era obosit. Şi eu eram. în plus, nu vreau să par posesivă.

Dumnezeule, semăn cu fetele care au făcut sex şi încearcă să pară relaxate. Ca şi cum nu ar fi mare lucru. Dar astăzi nu sexul mă deranjează. Ceea ce mă deranjează este că am pierdut inelul şi mi-e frică de reacţia tatălui meu.

0 să se supere. Ştiu sigur.

Trec cinci minute, dar Crew nu apare. îi trimit un mesaj ca să-l întreb unde este, dar nu-mi răspunde.

Mă face să înnebunesc de îngrijorare.

Într-un final, îl văd mergând spre clădire alături de prietenii lui. Crew e în mijloc. Ies afară, incapabilă să-mi reprim zâmbetul care uni apare pe faţă de fiecare dată când observ cum i se luminează privirea când mă vede.

^Cum încearcă să se tempereze pentru ca prietenii lui să nu

Hm! Asta e dezamăgitor. Deşi asta am vrut la început, aşa că nu ma Pot plânge.

i muşc buza de jos şi aştept să se apropie înainte să vorbesc, onâ, Crew. Mă uit la prietenii lui. Ezra. Malcolm. veu”niânC*0i incuviinţează din cap şi mă salută, iar Crew mă pricite uşor încruntat.

ot să vorbesc cu tine? îl întreb.

'-”gur.

- între patru ochi?

Mă uit cu subînţeles la Ezra şi la Malcolm.

- Da, bineînţeles.

Mă lasă să-l iau de braţ şi mergem pe hol, spre clasa aband tă în care m-a tras mai demult, când m-a sărutat pasional r ^ iubit gelos.

Când se închide uşa, Crew îmi cuprinde obrajii între mâini începe să mă sărute. Mă devorează ca un om flămând, mă mistuie''

Până la urmă, îl împing uşor pentru că am nevoie să rămân luci dă şi detest că îl fac să se încrunte, să se îngrijoreze.

- Ce s-a întâmplat? mă întreabă.

îmi îndrept umerii şi vorbesc pe un ton sumbru.

- Am pierdut ceva weekendul acesta.

Zâmbetul lui mă surprinde.

- Sigur ai pierdut ceva.

Mă înroşesc.

-Termină!

-Ce ai pierdut?

- Inelul. Cel pe care mi l-a dat tata. O să se supere atât de tare dacă l-am pierdut! A fost al bunicii mele. A fost inelul ei de logodnă şi e foarte special pentru el. De aia mi l-a dat, îi explic, simţind cum mă ia durerea de cap.

N-o să mi-o pot ierta niciodată dacă l-am pierdut pentru totdeauna.

-Ştiu unde e, spune Crew mai calm ca niciodată.

Răsuflu uşurată, dar asta nu îmi alungă durerea de cap.

- Dumnezeule, serios? Unde este? Poţi să mi-l dai?

Clatină uşor din cap.

-Nu pot.

Mă uit la el.

- De ce nu?

- Pentru că...

îşi descheie geaca, apoi nodul de la cravată ca să poată scoate lanţul pe care îl are la gât, de care e agăţat inelul meu.

Mă uit Ia el, surprinsă.

- De ce îl porţi?

, niell acum. Mi priveşte serios.

• 7 *Ceei* ce spune nu are sens. E al meu. Crew.

Aparţine fami- u Tata mi-a dat ineluUcela.

liei *iii* ***L*** eu o să-l iau. Pentru că te-am luat şi pe tine. Se uită în jos şi ■ trecoară inelul pe deget, deşi abia încape. E al meu, la fel ca tine. CHp esCi de declara ^a lui - P u ţ in încântată.

^Crevi...

„Mu te certa cu mine, Păsâruică. Eşti a mea. Mă sărută cu înver şunare. Nu mai eşti a lui.

Se referă la tata.

îmi pune mâna sub bărbie şi o mângâie cu degetul mare.

-Eşti a mea, şopteşte.

După ce ne-am sărutat pentru prea mult timp în clasa întunecată, ieşim înapoi pe hol, mai întâi eu, apoi Crew după câteva minute. Când apare, eu sunt deja la ora de engleză, iar el zâmbeşte arogant în timp ce merge ţanţoş către banca din spatele meu.

Fig nu e nicăieri, lucru extrem de neobişnuit.

Poate ca are probleme şi de asta nu e aici.

Mă întorc să vorbesc cu Crew.

- Ţi-ai predat lucrarea până la miezul nopţii?

Trebuia predată pe internet până ieri, la sfârşitul zilei.

-Da. încuviinţează din cap. Chiar ieri am scris-o.

-Crew! Nu mă pot abţine să nu-l cert pentru că a aşteptat atât de mult,

Ridica din umeri.

- Măcar am făcut-o.

~ Eşti pregătit pentru examenul final?

Atitudinea relaxata pe care o are când vine vorba de note şi de teme este şocantă pentru mine, mai ales având în vedere cât de bine descurcă.

'Chiar crezi că vom avea unul? semn către biroul gol al lui Fig. " ^" Cbiar dacă nu vine, tot cred că vom da examenul final. -Poate.

E*dică iar din umeri ca şi ciun nu ar fi mare lucru.

Vreau să-l întreb despre posibila arestare. Unde crede ca fi Fig. Dar nu vreau să spun cu voce tare nimic din ce mi ^ PU/Ca privat, aşa că nu deschid gura. H zis ¡n

F. mai simplu aşa.

Domnul Figueroa apare chiar când sună clopoţelul, pârâ„| izat. îşi pune geanta pe catedră şi se uită prin clasă, oprindu „P" mult decât era nevoie asupra mea.

Apoi îmi dau seama că se uită la Crew, care stă fix în SD»IPI

îşi drege glasul.

-îmi cer scuze că am întârziat. Daţi-mi câteva minute şi VOm începe examenul final.

Toată clasa începe să şuşotească, iar eu simt o împunsătură între umeri. Crew mă priveşte.

Mă întorc din nou încet spre el, dar simt că mă priveşte cineva Abia îi arunc o privire, căci am dreptate.

Fig ne priveşte, aproape mârâind. Se uită în jos când privirile ni se întâlnesc, dar e prea târziu. Am văzut dezgustul de pe chipul lui. Chiar nu suportă să fiu cu Crew.

-Nu pare să-i placă faptul că vorbesc cu tine, şoptesc.

- Asta e al dracului de trist. Mă apucă de braţ în mod posesiv, arătându-i lui Fig că sunt a lui.

- Crew...

- Nu, nu-mi spune să încetez. Şi nici nu-i căuta scuze. îşi coboară vocea şi mă priveşte cu intensitate. Dacă avem noroc, urmează să fie arestat. Poate chiar azi. Am crezut că o vor face în weekend. Trebuie să ştie că nu mai poate să se apropie de tine. Dacă se uită spre tine şi nu-mi place? îl iau la bătaie.

Rămân cu gura căscată, surprinsă de cuvintele lui.

- Vorbeşti serios?

- Protejez ce e al meu, spune printre dinţi, cu ochii plini de furie.

Simt că mă topesc când aud cum spune asta. Când îi văd privirea, când simt cum mă atinge. Faptul că poartă la gât inelul meu. Are un comportament arhaic şi sexist, dar o parte din mine adoră asta. Că mă consideră a lui.

bate la uşa clasei, iar când Figueroa e pe cale să se ridi ^ jnţră ¿¡rectorul Matthews, privind frenetic prin

<*a f$^{ă}_{inte\ s}$ă vorbească.

d^{isS} ebuie să veniţi în biroul direcţiunii, domnule Figueroa. !<c

rjdică, înghiţind în sec vizibil. îmi trag mâna şi mă întorc

' ^priv$^{indl0Culg0ldelângămine-}$

'U Magg$^{e nu e în clasă' Probabil e mai bine aşa' poi"bărbaţi şi o femeie}$

intră brusc în clasă, toţi purtând costume

hise la culoare. Par să fie poliţişti, iar când femeia scoate o pere- 'he de cătuşe, îmi dau seama că instinctul meu e corect.

- David Figueroa, eşti arestat, spune ea în timp ce ambii bărbaţi ¡1 apucă de mâini pe Figueroa înainte să scape.

Nu că ar fi încercat. Se citeşte pe chipul lui că e înfrânt.

-Mâinile la spate, spune femeia, iar ceilalţi detectivi îl întorc cu spatele la ea. Femeia îi enumeră lista de acuzaţii. Responsabil de delicte sexuale cu un minor. Comportament sexual nepotrivit cu un minor. Agresiune sexuală. Şi lista continuă.

Profesorul nostru are probleme mari. Nu-mi imaginez că îşi poate reveni după aşa ceva.

şi faptul că l-au arestat în faţa noastră trimite un mesaj întregii şcoli. Că a fost prins.

În sfârşit.

11 scot afară, iar Fig îşi ţine tot timpul capul plecat, în timp ce în dasă e o linişte mormântală. Toţi suntem şocaţi. Chiar şi eu, deşi Ştiam ce urma să se întâmple.

Matthews se opreşte în pragul uşii şi se uită la noi.

■ Nu vă faceţi griji pentru examen. Aveţi toţi notă maximă,
spune.

[A]Poi se întoarce şi pleacă.

Capitolul 29

Din fericire, restul zilei trece fără alte evenimente. Pauza de prânz e mai scurtă din cauza orarului redus, iar Crew nu pleacă de lângă mine. E foarte posesiv, îmi pune mâna pe umeri când se aşază lângă mine în sala de mese şi continuă să vorbească cu prietenii lui. Arătându-le tuturor celor de la şcoală că sunt a lui.

Lumea vorbeşte, bârfeşte şi şopteşte, dar în mare parte asta are legătură cu arestarea lui Fig şi nu cu afecţiunea – sau atenţia – evidentă a lui Crew faţă de mine. E ceva important ca un profesor să fie arestat în faţa noastră în timpul orelor. Să fie târât în cătuşe, plimbat prin faţa întregii şcoli.

Pentru că asta au făcut detectivii aceia. L-au plimbat pe Fig pe holul principal, sperând să-l vadă cât mai multă lume. Complet neaşteptat.

Dar deloc surprinzător.

Când sună clopoţelul după ultima oră, ies şi îl găsesc pe Crew aşteptându-mă, sprijinit de dulapurile albastre. Când mă vede. se apropie de mine, iar eu mă încrunt.

- Ce faci aici?

-Te conduc la clădirea ta, spune şi mă ia de mână, începând să meargă alături de mine.

Crew mă surprinde. Facem se* şi se întâmplă asta?

Ac?*l £10*|n ^ posesiv şi vrea să-şi petreacă tot timpul liber cu ^fp^udat. Şi emoţionant

,nirtc n- ^ cU care 0 sa mă obişnuiesc. Nu sunt obişnuită cu sta de atente şi, deşi tmi place, o parte din mine vrea să senul[IC] ,,

c * ,i să se ascundă.

i®™' -j care mă văd cu el îşi vor da seama pana la urmă că s-a i , *rpva* între noi. Ceva sexual. Zilele mele ca model de urmat întâmpini

s-al1 **terminat, _**

Mă simt ca toţi ceilalţi.

Şi parcă uu mă deranjează. înţeleg acum. înţeleg de ce se întâm- j. p restul lucrurilor încetează să mai conteze când băiatul de care iti place îţi zâmbeşte şi te face să simţi că nimic altceva nu contează pentru eL Doar tu.

Când ieşim afară, îmi trag mâna şi îmi pun mânuşile. încearcă să mă ia iar de mână, dar uu-l las.

- Ce naiba, Păsâruică?

Iritarea din vocea lui e evidentă, dar o ignor.

-Mai întâi ar trebui să-ţi pui mănuşile,

-Ah! Se calmează şi scoate din buzunarul gecii o pereche de mânuşi negre. Şi le pune şi apoi mă ia iar de mână. Ăsta e felul tău dea avea grijă de mine?

-Trebuie să încerc din când în când, având în vedere că tot ce kci acum e sa ai grijă de mine.

Ar trebui să par mai recunoscătoare. Trebuie să înţeleagă că îmi va lua ceva timp să mă obişnuiesc cu asta.

Ridică din umeri, fără să se simtă incomod.

~ Simt protector.

. ^ "■ ^în «uza a ceea ce s-a întâmplat în weekend? Să ştii că ^aam grijă de mine, îi amintesc.

săm u am Cres mt niciodată ca nu poţi, ede acord. Dar... nu pot 4 ^ntrolej ceea ce simt, v1 «simţi?

^ ^ a 11168 Şi vreau ca toată lumea să ştie, răspunde serios.

Ascult ce spune. Ferocitatea cu care vorbeşte. Chiar pasă de mine. Că se simte posesiv. Dar am trecut de l_a aT' '' la a fi totul în foarte puţin timp şi încă am nevoie să procese mm'C

Când ajungem în faţa clădirii, îl apuc de geacă şi)| scutur ^

- Iubesc cât eşti de protector, dar trebuie să ai răbda™ ^ U?or

[1] cu rnin^

Crew se încruntă.

- Ce vrei să spui?

- Nu sunt obişnuită cu asta. Acum câteva săptămâni a|er după mine. Mă amenin̦tai şi îmi aruncai priviri urâte. Chiar*3' recunoscut că mă urai.

Exasperarea lui e evidentă.

- Nu ţi-am aruncat priviri urâte.

îmi place subiectul asupra căruia se concentrează.

- Ba ai făcut-o. în fiecare dimineaţă când mă aşteptai să vin la şcoală.

- încercam să-ţi atrag atenţia.

- Uitându-te la mine ca şi cum ai fi vrut să mor?

Râd. El, nu.

- Bănuiesc că te-am abordat greşit, recunoaşte.

- Dar tot m-ai cucerit până la urmă, zâmbesc.

Mă sărută.

- Aş putea intra cu tine să-ţi ţin companie în camera comună, sugerează şi îşi lipeşte fruntea de a mea.

- Mi-ar plăcea, dar am de terminat o lucrare. Mâine trebuie să predau eseul la istorie şi avem un examen final. în plus, trebuie să învăţ.

- Ba nu trebuie, mă tachinează şi mă sărută din nou.

- Ba da. N-am făcut decât două treimi din lucrare şi abia imi mai amintesc ce am făcut la oră semestrul ăsta, îi explic. Trebuie să-nn revizuiesc notiţele.

- Şi eu am examenul final mâine după-amiază, spune. Poate ui ar trebui să învăţ cu tine.

- Nu am învăţa nimic dacă am sta împreună şi ştii toarte bine asta. îi zâmbesc ca să nu-i rănesc sentimentele. După ce treve zma de mâine, restul săptămânii va fi uşor.

„„trece timp împreună, spune ferm, parcă fără să I „Siap^{0,v0} , fO$^{\backslash,ti}$*f^{c}*$_{ntraz}$ice. Şi eu vreau să petrec timp cu el. Cât de mult f I v'tll COn» ^{1} ' n,0 de vacanţa de iarnă. petrece timp împreună. Jâ sărută înainte să mai spun ceva. V au^{să} organizez ceva pentru ziua ta. Ceva special. Doar noi

„\iu"stiu ee părere ar avea tata despre asta, dar nu zic nimic.

Snor la învăţat! Şi la lucrare. Mă mai sărută o dată, de data asta pasional, cu limba. Dâ-mi mesaj mai târziu!

-Pa! şoptesc.

Mă uit după el când pleacă, apoi intru în clădire, făcându-le cu ¡Tiana supraveghetorilor căminului de la intrare când trec pe lângă ei Ajung în cameră în câteva minute, îmi dau jos uniforma şi mă schimb în pijama. Apoi deschid laptopul, mă aşez confortabil şi deschid lucrarea la istorie la care lucram.

Este ultimul lucru pe care vreau să-l fac, dar îmi amintesc că după ziua de mâine restul săptămânii va fi destul de uşor. Pot să fac asta. 0 lucrare. Să învăţ ceva. Să dau un examen. Şi apoi totul va fi simplu până la vacanţa de iarnă.

Abia aştept. Vreau să petrec timp cu Crew înainte să plec. Şi vreau să petrec şi mai mult timp cu el când vom fi amândoi acasă. Lneori, vacanţa de iarnă e atât de tristă pentru mine, deşi vin ziua mea, Crăciunul şi toate momentele acelea frumoase în care ar trebui să ne creăm amintiri şi să ne distrăm.

De obicei, stau cu părinţii. Nu avem o familie prea mare, iar în " „mii ani tata nu a mai vrut să plecăm în vacanţă, susţinând că are prea mult de muncă.

Asum abia aştept vacanţa. Şi toate posibilităţile care

vin cu ea.

I ^m[ar] fi să petrec mult timp cu Crew.

'v'ame|[Un moment] dat, [va] trebui să-i spun tatălui meu despre el. [te]l%ideT[>a^ nU ' Va] P^[sa] P[rea lare'] dar tatei, da. Are atâtea aș

Nu rr, [e ɜ m⁎ne'] P[e care eu nu ⁎e mai] P[0'] împlini. [mai] pot face asta.

Şi nici nu mai vreau.

Mă uit la ecranul laptopului, încercând să-mi adun energj$_a$ tru a termina lucrarea la istorie când îmi sună telefonul. ' Pen

E tata.

Răspund imediat.

- Bună, îl salut. Chiar mă gândeam la tine.

-Serios? Mi se pare că nu te-ai gândit prea mult |$_{a\ m}$i$_{ne\ ln}$ weekend, nu-i aşa?

Tonul lui e dur, abia îşi ţine furia în frâu.

Mă încrunt şi închid laptopul.

-Ce vrei să spui?

-Crezi că nu ştiu?

Inima îmi urcă în gât şi simt că nu mai pot să respir.

-Ce să ştii?

- Unde ai fost tot weekendul? Ce aţi făcut amândoi? Sunt dezamăgit de tine, Wren. Ţi-ai încălcat promisiunea.

Dumnezeule! De unde ştie? Cum a aflat? Cine i-a spus?

-Tată, stai...

-Nu vreau să-ţi aud scuzele sau minciunile. Pentru că asta ai făcut, Wren. M-ai minţit. Mi-ai spus că te duci în Vermont cu Maggie şi nu a fost aşa. Te-ai dus cu... băiatul acela insuportabil şi ai făcut lucruri necuvenite. Ai împărţit patul cu el. Ştiu că ai făcut asta. Am văzut dovezile.

încerc să ţin pasul cu ce-mi spune.

- De unde ştii?

- Mă bucur că nu încerci să negi. Faci ceea ce trebuie. El ezită o clipă – suficient încât să-mi dau seama că lacrimile îmi curg pe faţă. Am acces la contul tău de iCloud. Am intrat şi ani văzut pozele indecente.

închid ochii şi mi se pune un nod în gât. îmi amintesc ce poze am făcut cu Crew sâmbătă seară.

Fără cămaşă şi cu urmele buzelor mele pe pieptul lui. Mai târziu în seara aceea, după ce am tăcut sex de două ori şi eram pe punctul de a adormi, am mai tăcut o poză cu noi în pat, eu cu capul pe umărul lui gol, cu privirile adormite şi zâmbind satisfăcuţi. Am vrut să am ca amintire acel moment. Noaptea în care mi-am pierdut virginitatea cu Crew.

a văzut totul. Chiar pozele pe care le-am tăcut în cen tata în timpul zilei. Decorațiunile. Pe Crew alături de mine tfil|Or a:ku,U1 la P^. aCeiea erau doar pentru mine. Şl Crew.

^Aueva de spus în apărarea ta? Întreabă când rămân tăcută.

Ce ar trebui să spun? Nu mă pot apăra. Ai văzut toate dovezile. ■ u greu. Nu ştiam că ai acces la contul meu.

Evident, replică el. Având în vedere ce am văzut în ultima tn galeria ta de poze, aproape că îmi pare rău că m-am uitat. vfEnif & u i, ,

P 0 minciună. Nu regretă din moment ce m-a prins cu minciuna. Parcă asta a aşteptat în toţi aceşti ani. De ce altceva ar avea nevoie de acces ta contul meu?

Pentru că nu are încredere în mine. Niciodată n-a mai avut încredere în mine după ce am făcut un lucru prostesc la 12 ani.

Dar nu mai am 12 ani. îmi place să cred că sunt mai inteligentă decât eram atunci. Sigur sunt mai puternică.

Cred.

-Vii acasă acum, îmi cere eL în seara asta.

-Tată! Nu pot. Am de dat examenele finale. Scriu o lucrare duaracum!

-0 să sun la şcoală şi vei putea face totul pe internet. Le voi spune că e o urgenţă de familie, ceea ce este, spune el. Nu te certa cu mine, Wren. Vii acasă mai devreme.

-Tată, te rog! Ascultă-mă! Trebuie să termin lucrarea asta şi să învăţ pentru examen. îl dau mâine. E prima oră având în vedere că wnn săptămână scurtă. Ce-ai zice să vin acasă imediat după aceea?

liestul orelor sunt practic terminate.

Nu spune nimic o clipă, iar eu pun capul pe birou, aşteptând sâ răspundă. Nu e o minciună. Chiar trebuie să termin tot ce [l-an]> spus.

Dar trebuie să am ocazia să-i explic lui Crew ce se întâmplă, „ferită să ştie.

^ [c]â tata cel mai probabil îl urăşte, tim [tr'Qlite 0] maşină după tine la prânz. Ai face bine să vii la î°ferul acela, Wren. Mă voi asigura că îmi va da raportul, i* un ton ferm.

-îmi voi face bagajele din seara asta, răspund cu voce dă şi cu o durere de cap.

Şi de inimă.

Capitolul 29

- Şi stai departe de Lancaster. Băiatul ăla aduce numai n[rr] k Am făcut investigaţii. Fraţii lui încearcă mereu să-mi furV,'| Nu m-ar mira ca de asta să încerce ceva cu tine. Te foloseşte [c] „h''' apropie de mine şi să-şi ajute fraţii, îmi explică el.

Ridic capul, plină de furie, dar nu spun nimic.

Lumea nu se învârte în jurul lui. Lucru pe care încă nu pa[re s], înţeleagă. Nu se apropie toată lumea de mine sau de mama ca ■ ajungă la el. Nu funcţionează aşa. Nu mereu.

- Bine, murmur fără convingere.
- Vom discuta mai multe despre asta mâine. Oftează iritat. Sunt atât de dezamăgit de alegerile tale, Dovlecel. Erai pe drumul cel bun şi ai distrus totul.
- Să faci sex nu înseamnă să-ţi distrugi viaţa, tată! izbucnesc plină de nervi.
- Nu-mi răspunde obraznic! ţipă el. Drept cine te crezi?

înainte să-i spun „Sunt fiica ta“, el închide.

Şi eu izbucnesc în plâns.

i'mv

0 aştept afară. în faţa clădirii, extrem de agitat Nerăbdător.

Sunt cuvinte pe care nu le folosesc de obicei ca să mă descriu.

Am încercat să-i dau mesaje seara trecută, dar Wren nu prea a răspuns. Părea distantă. Am dat vina pe lucrarea pe care o avea de Scut şi pe faptul că trebuia să înveţe pentru examenul final de la istorie, dar nu ştiu dacă a fost aşa.

Ceva pare în neregulă. Doar că nu-mi dau seama ce.

Şi ieri s-a purtat ciudat şi nu sunt sigur de ce. Ştiu că mă port diferit şi înţeleg de ce. Să-mi petrec tot weekendul cu ea, să fac sex cu ea. La naiba, sunt obsedat!

0 vreau din nou. în orice fel pot s-o am. Mă gândesc la ea încontinuu. Ieri nu mă puteam abţine să nu o ating. Voiam ca toată lumea " ţtfe că e a mea. Că îmi aparţine.

Mi s-a părut corect să port la gât inelul de castitate pe care i l-a

1 tatăl el înainte să plecăm din cabană, l-am găsit pe noptieră şi

3111 băgat în buzunar. Am uitat să-i spun că e la mine, iar când

ajttns în cameră în după-amiaza aceea şi m-am dezbrăcat să

™ la duş, inelul a căzut pe podea.

^ ^'am ridicat în lumină, gândindu-mă la ceva. La ce

Uln cauza mea.

Capitolul 29

Merit să port la gât inelul ăla nenorocit. Poate că nu-i place am făcut asta de dragul meu să i-l dau înapoi.

Dar, dacă mi-l cere, o să i-l dau înapoi fără tragere de inimă

Se deschid uşile şi iese un grup de fete, dar nu e şi Wren. zâmbesc trist când trec pe lângă mine, iar câteva dintre ele mă salută.

Mă uit la telefon să văd cât e ceasul şi îmi dau seama că întârzie mai mult ca de obicei. Unde e iubita mea?

Faptul că mă gândesc la ea ca la iubita mea e incredibil. Nu ne-am făcut declaraţii oficiale unul altuia, dar mie mi se pare ceva serios. Ţin la ea. îmi fac griji pentru ea.

Unde e?

Uşile se deschid iar şi apare. Poartă haina groasă neagră, încălţările Mary Jane şi ciorapi albi de lână. Mă vede aproape imediat, dar pe chipul ei nu se citeşte nimic şi mă apucă groaza când se apropie. Nu zâmbeşte. Are ochii roşii.

Mă duc la ea, încerc s-o iau de mână, dar se fereşte de mine.

- Ce s-a întâmplat? o întreb, uitând de politeţuri.

Clatină din cap şi ochii i se umplu de lacrimi.

-Astăzi trebuie să plec acasă.

Mă încrunt.

- *Trebuie?*

- Da. Tata e... supărat pe mine.

îşi trage nasul şi lacrimile încep să-i curgă şiroaie.

Mă apropii de ea ca să i le şterg cu degetul mare şi îi pun o mână pe şold.

- De ce?

-Ştie... despre noi, Crew. Şi e atât de supărat. Am

încălcat promisiunea pe care i-am făcut-o şi e furios.

- De unde ştie?

- Are acces la contul meu. Nu ştiam de asta. Mi-a văzut pozele. Pozele pe care le-am făcut în weekend. Sâmbătă noapte. Se apropie şi pune fruntea pe umărul meu. Mi-e atât de ruşine!

Mă cuprinde iritarea. Frumoase cuvinte!

-Ţi-e ruşine să suntem împreună? Sau că am fost prinşi?

Ambele. Mai mult pentru că am fost prinşi. Inspiră adânc, sa- , . inainte să ridice privirea şi să se uite la mine cu ochi chinuiţi. I 'liti 'spus că nu voi face asta.

Ce? Sex cu cineva? Unde e ruşinea în asta? Ai aproape 18 ani,

\V,en Parîncă,eporţi ĆaU„ Copil‹

Strânge din buze.

-Nuc drept.

.Vezi? tncă faci asta. O iau de umeri şi o trag spre mine. îmi pune mâinile pe piept, cu o atingere uşoară. Viaţa nu e dreaptă, Pâsâruică. Ar fi trebuit să ştii asta până acum. Nu ar trebui să fie supărat pe tine pentru că ai făcut ceva normal. Eşti o fată bună. Ar trebui să fie mândru de tine că te-ai abţinut atât timp.

-Nu e vorba de abţinut, Crew, spune pe un ton amar. E vorba despre a face alegerile corecte.

Ce naiba?

- Adică eu sunt o alegere greşită?

-Nu. Nu ştiu. Nu ar fi trebuit să fac asta...

Tace şi îşi îndepărtează privirea. Parcă ar fi durut-o să se uite

la mine.

-Ce nu ar fi trebuit să faci? Să te culci cu mine?

Se uită imediat la mine.

-Nu trebuie s-o spui aşa.

- Asta face tatăl tău. A scos orice urmă de emoţie din ce s-a întâmplat. Poate că vreau să fiu cu tine pentru că ţin la tine. Şi tu ţii la mine, spun. Risc totul. Ceva ce nu fac de obicei.

N-o fac niciodată.

- Aşa e oare? Abia ne cunoaştem. Au trecut doar câteva săptă- mâni, subliniază ea.

- Când suntem suficient de norocoşi să găsim persoana care tace ca *umea noastră să fie mai strălucitoare, nu ar trebui să o ţinem no* Şi să n-o lăsăm niciodată să

plece? uiiu în ochii mei,
confuză.
~ Ce vrei să spui?
j ^[0r]besc despre tine. Şi despre mine. O sărut şi, bineînţeles, răspunde. Mă opresc înainte să ne lăsăm luaţi de val. Nu trebuie

să asculţi fiecare cuvânt pe care îl spune tatăl tău. Aşteptările lui imposibil de atins.

- Dar e tatăl meu, şopteşte ea. îl iubesc. Mă doare să ştiu că |. dezamăgit. Nu-mi place când e supărat pe mine. F, tot ce am.

O va pune să aleagă. El sau eu. Simt asta.

Şi simt care va fi răspunsul ei.

La naiba! Asta mă doare.

-Şi ce se întâmplă cu mine? o întreb.

-Ce eşti tu pentru mine? Ce sunt eu pentru tine?

Rămân tăcut, cu gândurile vraişte în mintea mea. Până acum am fost sincer cu ea. Am recunoscut lucruri pe care probabil n-ar fi trebuit să le spun, dar iată-mă aici! îmi deschid sufletul şi o las să vadă totul.

- Exact asta credeam, spune ea când eu tot nu-i răspund. Se citeşte dezamăgirea pe chipul ei. Poate că ne-am mişcat prea repede.

-Chiar crezi asta? Sau o spui ca să te simţi mai bine?

La naiba, nu voiam să spun asta! Da, ne-am mişcat repede. Prea repede? Nu ştiu ce să spun despre asta.

- Nu ştiu ce să cred! se tânguieşte ea, iar lacrimile încep să-i curgă mai tare. Trebuie să plec. Nu pot să întârzii la oră.

Pleacă şi mă lasă acolo. Mă uit după ea, ştiind că ar trebui s-o prind din urmă. Dar rămân pe loc.

Wren continuă să se îndepărteze fără să se uite înapoi şi mă lupt să ţin sub control furia care se naşte în mine. Cât de uşor îi e să plece de lângă mine, ca şi cum nu contez. Nu se poate gândi decât la tatăl ei şi la faptul că nu-l poate dezamăgi. Standardele lui sunt imposibil de atins pentru ea. Vrea să fie fetiţa lui pentru totdeauna.

E iubita mea acum. Trebuie să înţeleagă asta.

Şi ea.

- Păsăruică! Porecla îmi iese fără să vreau,

iar ea se întoarce şi mă priveşte cu ochi trişti. Vreau să te văd când ne întoarcem în oraş.

- Nu ştiu dacă o să pot, spune suficient de tare încât să o aud.

Suficient de tare încât să-mi străbată inima de fier.

O s-o văd. înainte de ziua ei. După aceea. De Anul Nou. O mă asigur că următoarele săptămâni vor fi frumoase pentru ea.

, ... uitat de ea, la fel ca toţi ceilalţi. Am vorbit serios ^{0}*^{ia}ÎLusd sunt prietenul ei.
^{c} 'vorbit serios şi când i-am spus că ţin la ea. Nu pot să o

pierd ^{acU}^‘ i ¿$_{jn}$ buzunar, caut numărul fratelui meu şl

1i sun. ce mai vrei? bombăne Grant.
Am nevoie de ajutorul tău, SI spun foarte serios.
Sper să-l

poţi £^{âsLl} . . $_{cst\ 0Tice\ A}$*]* nevoie, frăţioare, spune Grant cu vocea focriăwte « unui Lancaster. Spune-mi ce-ţi trebuie!

Capitolul 29

Wren

Sunt prizonieră în propria casă. Uitată. Neglijată. Tata mi-a cerut să vin acasă, iar eu l-am ascultat şi am plecat de la Lancaster imediat după ce am dat examenul la istorie. Următorul examen ar fi fost la psihologie, dar din fericire ţinusem deja prezentarea cu Crew. I-a fost uşor tatei să sune la biroul administrativ şi să le spună că trebuie să plec mai devreme.

Iar acum sunt aici, în apartamentul ăsta impersonal, cu părinţii mei impersonali. Au trecut doar câteva zile de când am venit acasă şi deja mă simt ca alt obiect de mobilier. Sau poate că sunt un tablou agăţat pe perete.

Suficient de frumos încât să-l admiri. Suficient încât să investeşti în el. Altfel, nu e important.

E sâmbătă şi mă plictisesc. Nu am stare. Am dormit mult în primele zile. Aveam de ales între a dormi şi a plânge din moment ce tata mi-a luat telefonul din clipa în care am sosit. Nu pot vorbi cu nimeni.

Crew.

Probabil mă urăşte. Crede că sunt un copil care nu poate să se apere. I-am cam dovedit asta prin lucrurile stupide pe care i le-am spus când ne-am

certat. Chiar a fost o ceartă? Nu ştiu cum s-o descriu- Ştiu doar că sunt devastată că a trebuit să se termine aşa. Cu tata

. fotografii, văzându-mă dezbrăcaţii lângă Crew, desi În vSîân" revedea nimic- **atât de evident-** Nu-mi pot scoate din minte Imaginile, **Pot** Staul în care fmi sprijin capul de umărul lui Crew, zâmbetele ** ***te*** leneşe şi ochii pe jumătate închişi. Umerii goi care arată dar 110 sunt îmbrăcată. Cearşaful şifonat de sub noi.

'jSedor de el. Mă doare Inima de dor. Vreau să-l văd. Să vorbesc

^ par sunt prinsă în capcană.

încetez să-mi mai plâng de milă ***şi*** ies din cameră ca să mă plimb rin apartament şi să mă uit la fiecare obiect de artă pe lângă care jjţc părinţilor mei, mai ales mamei mele, le pasă mai mult de picturile de pe pereţi decât de mine. Ea nu a venit deloc să vorbească cu pine de când am ajuns acasă. Nu mi-a oferit cuvinte reconfortante precum: ***„O*** să vorbesc cu tatăl tău" sau »Totul o să fie în regulă".

Mă Iasă să sufăr singură.

Mă apropii de livingul ei şi aud voci dincolo de uşa deschisă. Mă **opresc** şi mă lipesc de zid când îmi dau seama că sunt părinţii jneL **Şi că** vorbesc despre mine.

-Când ai de gând să-i dai telefonul înapoi? 11 întreabă mama. -Dacă ar fi după mine, niciodată, murmură tata, complet dezgustat

-Are aproape 18 ani. Dă-i-l înapoi! Care e cel mai rău lucru care se poate întâmpla dacă îl are?

- Băiatul acela o să-i dea mesaje. O s-o sune. A făcut asta încontinuu de când i-am luat telefonul.

inima mi se umple de speranţă. Nu a renunţat la mine.

- Măcar e insistent.

-Asta nu înseamnă nimic. A făcut sex cu el, Cecily, Bineînţeles dl[6] insistent. Speră să obţină mai mult, îi explică tata.

Tresar, urând că are impresia că lui Crew îi pasă de mine doar pmtru.că am făcut sex. Când e vorba de mai mult de atât...

Vaji. [a a]tras un Lancaster, ceea ce trebuie să recunosc că este o extraordinară. Măcar a făcut o alegere bună, spune mama- sii”[n] “ ** [fi tret)]uit să facă niciodată asta. Mi-a promis chiar ea,

^ tata cu vehemenţă.

- Metodele tale învechite nu vor funcţiona la nesfârşit j
te bine asta. F. frumoasă. Inteligentă. Interesantă. Nu mă mir* ^ că a vrut-o Crew în patul lui. Iradelt>c

Sunt şocată de cuvintele mamei mele. Crede că sunt frum Inteligentă? Interesantă? De cele mai multe ori, se comportă de^ că abia mă suportă. Par

- Nu spune asta, zice tata cu amărăciune. Nu suport gândul au fost împreună.

- Păi e adevărat! E aproape femeie, Harvey. La un moment dat va trebui să-i dai drumul. Aveţi o relaţie foarte apropiată, dar daca îi interzici să-l vadă pe băiatul acela, o să te urască, spune mama Dă-i telefonul înapoi! Las-o să vorbească cu el! Vom vedea ce se va întâmpla. E o fată înţeleaptă. Nu va lua o decizie greşită.

-Nu avem de unde să ştim asta. Am protejat-o atâţia ani. Sunt îngrozit când mă gândesc la ea pe cont propriu. La alegerile proaste, la faptul că ar putea fi în primejdie.

Pare să sufere şi mă simt prost.

- Tu ai creat situaţia asta protejând-o prea mult timp. Dă-i telefonul înapoi! Spune-i că îţi pare rău că i-ai încălcat intimitatea. Şi las-o să facă propriile alegeri, propriile greşeli. Dacă am făcut ceva cum trebuie, va fi bine. Cum am spus, e fată deşteaptă. Se descurcă singură şi se va descurca şi cu băiatul acela. Şi dacă ii frânge inima, asta e. Aşa e viaţa. Va suferi, se va vindeca şi va merge mai departe.

îmi dau lacrimile când o aud pe mama susţinându-mă. Dacă aş putea, aş fugi să o iau în braţe. Să-i mulţumesc că are încredere în mine când tata refuză s-o facă.

în schimb, mă întorc în cameră şi mă uit pe fereastră la ploaia care cade. Picăturile lovesc fereastra în bătaia vântului, norii grei sunt de un gri ameninţător, iar eu stau în pat, strângând la piept ursuleţul de pluş.

Cineva bate uşor la uşă şi apare mama în prag, zâmbind cu căldură.

- Pot să intru?

încuviinţez din cap, tară să spun nimic.
Intră şi ţine ceva ascuns la spate.

_ jţ veoit un pachet pentru tine,

întinde ţi mă Încrunt când văd cutia mică şi albă, de la cine & O flutură În faţa mea. Ia-ol spune ?i ridic uşor capacul.

^ fost livrată prin curier, spune mama uitându-se la mine. De

la lr pfiuIaoparte straturile de hârtie şi găsesc o cutie mică, neagră.

0 ¿au ţi citesc eticheta.

E Chanel, spune mama. Pare a fi un ruj. îmi dau imediat seama de la dne e.

Rujul este Chanel Rouge AUure Luminous Intense Lip Colour. Deschid cutiuţa şi scot tubul, apoi îi iau capacul şi îl răsucesc, ca să descopăr o culoare roşie, intensă.

-Pare să fie nuanţa *99* Pirate.

Mă uit confuză ia mama.

- E roşul lor dasic. îl am şi eu.

Nu sunt surprinsă. Mamei îi place să poarte rujuri roşii aprinse şi o face foarte bine.

-Cine ţi-ar trimite asta? mă întreabă.

Mi uit k ea iară să spun nimic. Şi îmi dau seama ca ştie.

-Are gusturi bune, spune zâmbind uşor. Ar fi cazul având în vedere cât e de bogat Zâmbesc. Nu mă pot abţine,

-Nu-i voi spune tatălui tău. Va fi secretul nostru, spune şi se duce spre uşă. Am încercat să-l conving să-ţi dea telefonul înapoi. Nu poate să te trateze la nesfârşit ca pe fetiţa lui.

£ *pe* cale să iasă din dormitor când o strig.

'Mamă?

Se mtoa rce şi ridică sprâncenele delicate.

'^urnesc.

Zâmbeşte.

(*ra®a mea' ţi-ar sta bine cu culoarea aceea.

'Os-o încerc

După ce închide uşa, pun capacul rujului la loc şi cau, până ce găsesc un plic pe fundul ei. Scot cartonaşul tremu'„^ recunosc imediat scrisul. r nc*Şi**

Poţi să mă săruţi cu culoarea asta data viitoare când fi împreună. Se va vedea mai bine pe pielea mea.
Te pup,

Crew

închid ochii şi zâmbesc. Dumnezeule!
Dumnezeule!
Mă dau jos din pat şi mă duc la baie. Deschid din nou rujul şi îl aplic cu grijă pe buze, încercând să-mi ţin mâinile ferme. După ce termin, fac un pas în spate şi mă uit la mine, îmbrăcată în pijamaua gri, părul prins într-o coadă dezordonată în vârful capului şi buzele roşii.
Cu ţinuta potrivită şi machiajul potrivit, cred că mi-ar sta bine. Ca şi cum aş fi adultă.

La cină, tata îmi dă în sfârşit telefonul înapoi cu o expresie serioasă, ţinându-mi o predică despre responsabilitate şi alegeri corecte.
Eu îmi ţin capul plecat şi încuviinţez din când în când, îndurând discursul pe care l-am auzit de atâtea ori de-a lungul anilor. Mama mai intervine, încercând să-mi ia apărarea, de parcă asta l-ar opri.
Nu o face, dar apreciez sprijinul ei.
- Dar trebuie să stau în casă? întreb când termină de vorbit. Sau pot să ies?
- Cu cine vrei să ieşi?
Chiar era nevoie s-o spun?
Ridic un umăr.
- Prieteni.
-Cineva anume?
- Harvey! izbucneşte mama. l.as-o în pace! Da. draga mea. ai voie să ieşi. Sunt sigură că trebuie să te vezi cu mulţi prieteni.

Tat;iott^â adânc.
gine. Poţi să ieşi, Dovlecel, Dar să nu stai până Uralul
pacă aş ii putut să-mi dau ochii peste cap fără să existe
consecin- as fl ficut-o. Dat îmi păstrez controlul,
' _ Mulţumesc, tată.

- MuLţumeşte-i maniei tale. Ea m-a convins că trebuie să-ţi dau mal multă libertate, murmură el.

Mă uit la ca, văd că mă priveşte şi mimez un mulţumesc. Mă bucur că e aliata mea. Nu-mi amintesc când a fost ultima dată de partea mea.

Luăm cina, iar părinţii mei discută, în timp ce eu mă uit la telefon. întrebându-mi ce mistere ascunde. Cine îmi dăduse mesaje? Conform spuselor tatălui meu, Crew o făcuse. De câte ori şi oare ce spusese? Încă vrea să mă vadă? Sigur vrea, ţinând cont de ce mi-a scris în bileţel.

încă am ruj pe buze. Chiar e rezistent. Tata ori nu şi-a dat seama, ori nu a vrut să spună nimic, dar nici mama nu a făcut-o, iar eu sunt sigură că îşi dau seama că port ruj, ceva ce nu fac niciodată.

Sunt multe lucruri pe care nu le-am mai făcut până de curând. Multe datorită lui Crew.

După ce terminăm dna, fug în camera mea, dorindu-mi să fiu acolo pentru prima dată de când am venit acasă. Vad imediat numeroase mesaje de la Crew, în majoritatea întrebându-mă ce fac. Unde sunt. De ce nu-i răspund. Şi mă întreabă daca îl ignor intenţionat sau dacă tata mi-a luat telefonul.

Sunt sigură că mesajul acela l-a făcut pe tata să fiarbă de nervi. Am şi mesaje de Ia Maggie – le citesc imediat, urând faptul că le-am ratat.

Maggie: „Am văzut când l-au arestat pe Fig, Am avut legătură cu asta şi, deşi regret ţot ce s-a întâmplat, nu regret asta, Îmi pare rău că m-am purtat urât cu tine. Treceam printr-o perioadă grea şi

mi-am vărsat nervii pe tine când ai intrat peste noi. Doar eram geloasa. Relaţia noastră era atât

de toxică. Mă bucur că am scăpat de el. Sper să înţelegi \ putem întâlni în vacanţă?“

A doua zi a trimis alt mesaj.

Maggie: **„Sau poate că nu. Sper că nu eşti supărată pe mine”.**

înainte să-i răspund lui Crew, îi trimit un mesaj lui Maggie ca ştie ce s-a întâmplat. îi povestesc că tata mi-a luat telefonul şi cât de speriată şi îngrijorată am fost pentru ea. Că mă bucur că e bine Nu pomenesc nimic de copil sau despre arestare. Ştiu că imi va spune când va fi pregătită să vorbească despre asta.

Eu: **„Mi-e dor de tine, Mags. Trebuie să încercăm să ne vedem în vacanţă. Şi îmi pare rău că nu ţi-am răspuns mai devreme. Vreau să ştii că sunt aici pentru tine orice ar fi“.**

Răspunde aproape imediat.

Maggie: **„Nu-mi vine să cred că ţi-a luat telefonul! De fapt, pot. Tatăl tău a fost mereu cam strict. Hai să ne întâlnim zilele astea. Deja m-am plictisit de moarte şi abia aştept să ne vedem“.**

Eu: **„Sună bine. Avem multe de povestit“.**

Zâmbesc şi îmi spun că trebuie să mă asigur că mă văd cu Maggie în următoarele zile. Pare că are nevoie de o prietenă.

Şi eu am nevoie de una.

Mă gândesc cum să-l abordez pe Crew, dar trebuie să iau lucrurile pe rând. Intru la setări şi îmi schimb parola contului. N’u vreau ca tata să mă mai spioneze.

încă mi-e greu să cred că a tăcut asta. Că mi-a încălcat intimitatea în felul acesta. De câte ori m-a controlat? De câte ori s-a uitat la pozele mele, la mesaje, la e-mailurile

mele? Nu a avut nici o linuta. iar faptul că m-a spionat aşa mă doare foarte tare.

un final, mă gândesc ce să-i spun lui Crew, scriu asta în no le copiez textul, îl lipesc într-un mesaj, apoi îl trimit, inima *te,eHlte* nebuneşte în tot acest timp.

¡nit n«t

***Eu-* „Îmi pare rău că nu ţi-am răspuns mai devreme. Părinţii mi au luat telefonul din clipa în care am ajuns aca- â pe asta nu ţi-am scris şi nu te-am sunat. Sper să înţelegi, lini pare rău pentru cearta pe care am avut-o înainte să plec.**

Mă simt îngrozitor pentru tot ce s-a întâmplat, dar singurul lucru pentru care nu îmi pare rău este că eşti tu. Nu regret ce s-a întâmplat weekendul trecut. Mi-aş dori să o facem din nou. Mi-e foarte dor de tine. Mulţumesc pentru ruj. Abia aştept sâ-l port pentru tine".

îmi muşc buzele, aşteptând să apară semnul că răspunde. Când ¡1 văd, mă cuprind emoţiile, simt că mi se face rău şi mă rog să nu vomit cina pe care tocmai o mâncasem.

Dacă îmi spune că totul s-a terminat între noi? Că nu-i mai pasă? Nu-l pot învinovăţi în totalitate. Nu i-am mai scris şi nu am mai vorbit cu el de marţi. Dar tot el e cel care mi-a trimis un cadou astăzi.

***Crew:* „Vreau să te văd".**

Oftez uşurată şi nu mă pot abţine să nu zâmbesc.

***Eu:* „Şi eu vreau să te văd".**
***Crew:* „Mâine?"**
***Eu:* „Da. Mâine".**

Wren

Ajung în faţa casei familiei Lancaster chiar înainte de ora 13.00 şi îi mulţumesc lui Peter când îmi deschide portiera ca să cobor din maşina pe care o trimisese Crew. Clădirea e înaltă, impozantă şi îmi las capul pe spate, inima începând să-mi bată nebuneşte când îmi dau seama că în câteva minute îl voi vedea pe Crew.

-Spuneţi-i numele dumneavoastră bărbatului de la recepţie şi vă va da indicaţii către liftul care duce la apartamentul de la ultimul etaj, mă sfătuieşte Peter după ce închide portiera, zâmbindu-mi cald când se întoarce spre mine.

- Mulţumesc din nou, îi răspund cu un mic zâmbet, încercând să ignor fluturii din stomac.

Intru în clădire, holul fiind foarte asemănător cu cel al clădirii în care stau, iar când îi spun numele meu bărbatului din spatele biroului de lemn masiv şi lăcuit, încuviinţează din cap ca şi cum m-ar ti aşteptat şi imi dă instrucţiunile pentru liftul ce duce la ultimul apar tament, vorbind fără pauză, cum probabil o mai tăcuse de mii de ori.

îmi strâng haina pe mine şi mă duc spre lift, iar uşile se deschid imediat ce apăs butonul. Liftul e atât de rapid, încât picioarele imi tremură când ies. Eram pe punctul de a bate la uşa neagră când se deschide, iar Crew apare în prag.

Se uită la mine de sus până jos cu o privire arzătoare, iar acum picioarele îmi tremură din alt motiv.

păsăruică, mi-a fost dor de tine.

Deschide uşa mai larg ca să intru, iar după aceea o închide 1n

Capitolul 29

a jnea. Şi se năpusteşte asupra mea într-o secundă. Uf Mă lipeşte de perete şi îmi caută buzele cu ale lui, iar Umba 0 ¡uită pe a mea. îi răspund cu acelaşi entuziasm, îl încercuiesc limba ?a a mea şi scâncesc când se dezlipeşte şi începe să mă sărute pe ^t. Mă ţintuieşte la perete, cu mâinile pe talie şi mângâindu-mă ca degetele mari.

-Ce naiba porţi? întreabă plin de uimire.

-0 rochie, spun cu voce tremurândă şi mă Întind spre el, vrând sad sărut din nou. îţi place?

- încă nu ştiu.

Ma sărută iar şi rămânem acolo, în hol, devorându-ne pentru dne ştie cât timp înainte să-l împing ca să-mi recapăt suflul.

Un sărut pasional, şi eram copleşită... în cel mai bun mod posibil.

- Nu e nimeni acasă? îl întreb, în timp ce Crew îşi şterge colţul gurii.

M-am dat cu rujul de la el, dar jumătate s-a dus după ce mi-am muşcat buzele venind încoace, aşa că.pe buzele lui e doar o urmă.

-Ţi-am spus că sunt plecaţi. Eu sunt singurul care a rămas acasă. Mama a plecat în Mexic într-un weekend cu fetele. îşi dă ochii peste cap. Susţine că stresul sărbătorilor o dă peste cap şi de asta are nevoie de o călătorie. Dar să fim serioşi! Mama nu fiice nimic ca sâ se pregătească de Crăciun. Angajează oameni care să facă tot ce e nevoie.

-Eu şi mama am decorat apartamentul împreună pentru prima dală după mulţi ani, îi spun. Mereu angaja pe cineva care să faci asta.

- De ce nu a făcut-o şi anul ăsta?

-Nu ştiu. încep să mă dezbrac, iar Crew vine în spatele meu

1(11 aj"^ să-mi dau jos haina. Dar a fost destul de distractiv.

Nu [10] niai Scut asta de când eram mică.
întor ^ [roc^ia asta]- ° spune pe un ton apreciativ, iar când mă [oc]hh lui dorinţa, mai ales când îşi coboară privirea [eco] meu adânc, din care mi se vede partea superioara

n sânilor, l.a naiba. Păsărulea, arăţi atât de bine. incât aş p,,tea to mănânc.

Aăă, mulţumesc? zic şi râd.

Cred că de mult timp nu am mai fost atât de fericită.

- E un compliment. încă se uită la pieptul meu. Când te văd ¡n rochia asta. îmi doresc să fac sex cu sânii tăi.

Comentariul lui mă şochează complet. Nu ştiu cum să-i răspund aşa că schimb subiectul.

- Fă-mi un tur al casei tale!

- De fapt, e casa părinţilor mei, îmi aminteşte şi se uită la ghetele pe care le port. Va trebui să te descalţi de alea. Dacă ii murdăreşti mamei covoarele albe, o s-o ia razna.

- Nu vreau să fac asta.

încep să mă descalţ, sprijinindu-mă de perete cu o mână. Scot o gheată, apoi pe cealaltă.

Crcw îmi oferă o pereche de papuci pufoşi şi mă încalţ cu ei. Mă ia de mână şi mă trage după el prin apartamentul care il face de ruşine pe cel al părinţilor mei. E imens, luxos şi are o privelişte minunată asupra Manhattanului.

Dar operele noastre de artă sunt mai frumoase. Văd câteva piese ale unor artişti pe care îi recunosc. Sunt superbe. Extrem de valoroase.

- Văd că admiri arta. Ne oprim în faţa unui tablou original al Im Keith Haring care mă cucereşte imediat. Pe acesta nu-l recunosc, deşi mă consider familiarizată cu arta lui. Iniţial nu a avut un nume. dar este cunoscut drept „Câinii dansatori".

- Cred că nu l-am văzut până acum.

Mă apropii, dar nu pot să-mi ţin privirea prea mult într-un singur loc. Sunt prea multe lucruri la care să mă uit. Câinii dansa lori ies cel mai mult în evidenţă, dar sunt şi bărbaţi care dansează. A folosit doar trei culori

pentru tot tabloul, iar la baza tui sunt pictaţi câţiva bebeluşi veseli, care merg de-a buşilea.

II ador. Muma are una dintre piesele lui. Era preferata mea când eram mică.

^Părinţii mei au cumpărat tabloul acesta la o licitaţie acum câţi

", postită de el în adolescenţă, uni explică Crew. ui uit la el şi deja mă priveşte.

,Uo mi-am dat seama că familia ta deţine atâtea obiecte de artă _ Nu la fel de multe ca părinţii tăi, dar au câteva.

0 spune atât de dezinvolt, exact ca o persoană bogată. Recunosc tonul cuiva obişnuit cu ceva atât de valoros doar pentru că şi părinţii fljci vorbesc la fel.

-Mama caută mereu ceva în care să investească.

_go femeie deşteaptă.

-Uneori. Alteori nu. Mi ia din nou de mână.

-Haide! O să-ţi arăt camera mea.

-Nu mi-ai spus unde e tatăl tău, spun în timp ce mergem pe hol, pe lângă ferestrele care dau spre oraş.

-E în oraş.

Mă opresc, obligându-l să facă acelaşi lucru.

- Ar putea să se întoarcă oricând?

-Posibil. Crew ridică din umeri. Nu-i pasă dacă mă vizitează o fată, Wren.

- Dar mie s-ar putea să-mi pese.

A adus şi alte fete aici? Probabil nu ar trebui să-l întreb.

Nu e treaba mea.

Se întoarce spre mine, mă cuprinde de talie şi mă împinge la perete, ţintuindu-mâ cu trupul lui puternic.

-Mi-a fost dor de tine şi de atitudinea ta capricioasă, Mâ încrunt.

- Nu sunt capricioasă..,

Mă sărută şi mă lasă fără cuvinte.

- Eşti adorabilă. Şi capricioasă. Ah, şi, ca să ştii, nu am mai adus •ăci o iată aici până acum.

Zâmbesc când 11 aud, îi ating buzele şi îmi strecor degetul printre de. Mă muşcă de deget şi ţip, trâgându-l înapoi,

-Nu vreau să-i fac tatălui tău o primă impresie

proastă, Crew ªptul că suntem, singuri aici l-ar9 putea face să se îndoiască de prin- dpiile mele.

-Atât timp cât nu-l întâmpini dezbrăcată, cred că te vei des

Mă bâlbâi, gata să mă plâng în continuare, dar Crevv mă tac sărutându-mă. Sunetul pe care îl scoate când buzele noasTr' ** ating îmi dă impresia că nu se poate sătura de mine. Sunt pj$_{er}$d ^{S}! în gustul lui. În atingerea lui. Mă prinde de şolduri şi mă sărută'^ pasiune, iar eu îl iau în braţe, ţinându-mă de el.

îşi coboară mâinile şi mă prinde de marginea rochiei pe ca$_{re\ r}$ ridică, expunându-mi coapsele. Gem când îşi bagă genunchiul pri$_{n}$° tre ele şi se freacă de mine. Gem din nou şi îmi las capul p$_{e\ s}$p$_{ate}$ încercând să-mi recapăt suflul.

-Eşti udă, observă el, atingându-mi chiloţii cu genunchiul.

- Mi-a fost dor de tine, recunosc şi mă arcuiesc spre el.

Privirea i se întunecă în timp ce se uită la mine.

-Aş putea să ţi-o trag chiar aici, pe hol.

- în faţa atâtor obiecte de artă? Mă uit în jur. Tablourile strămoşilor tăi?

Se uită peste umăr şi se strâmbă la portretul unui bărbat cu ochii albaştri, care seamănă cu el.

- El este primul Augustus Lancaster.

- Pare ticălos.

- Trebuie să fii ca să strângi o avere ca a lui. îşi lasă capul în jos şi mă sărută din nou. Şi din nou. Scoate limba ca să mă lingă. Nu vreau să vorbesc despre el.

- Atunci du-mă în camera ta ca să putem face asta pe pat, sugerez şi îmi încleştez degetele în hanoracul lui scump.

Zâmbeşte viclean. încântător.

- Haide!

Mă opresc şi îl apuc de mânecă.

- Mi-am uitat rujul.

-Chiar l-ai adus.

încuviinţez din cap, brusc ruşinată.

- E în geantă. Am lăsat-o pe hol, lângă ghete.

- Hai s-o luăm! *1*

Luăm poşeta pe care o lăsasem deasupra ghetelor şi ne ducem în camera lui Crew. E impresionantă. Are un întreg perete din geamuri care oferă aceeaşi privelişte spectaculoasă asupra oraşului. Pereţii

vopsii' fntr-o culoare gri intensă, iar patul e acoperit de „ ₚᵢ|ₒᵤᵢᵢ Vdeschis. Mobila e joasă şi simplă, din lemn închis 1« culoare iar deasupra dulapului atârnă o oglindă imensă. Pot să văd în ea tot laiul, «ea ce înseamnă că...

[1] **Ne-am putea privi dacă am vrea.**

cYcw vine în spatele meu şi mă cuprinde de talie, sărutându-mâ „e gât. Rămân cu privirea în oglindă, uitându-mă la el. La felul cum ridică mâna şi se joacă cu decolteul meu.

- ¡mi place că te-ai îmbrăcat pentru mine.

- Am vrut să arăt drăguţ, îi spun în oglindă.

Îmi cuprinde ambii sâni în mâini şi îmi freacă sfârcurile prin material cu degetele mari.

- Mereu cred că eşti drăguţă.

Las capul pe spate şi îl sprijin de umărul lui, cu ochii la oglindă, văzând cum Crew îmi frământă sânii. Trupul meu începe să reacţioneze, pulsaţiile dulci dintre picioare crescând în intensitate în acelaşi ritm cu atingerile lui. Mă sărută pe gât, cu limba şi cu dinţii, iar când mă muşcă uşor de ureche, şuier.

-Ne priveşti în oglindă? îmi murmură la ureche, încuviinţez din cap, fără să simt vreo urmă de ruşine.

- Fată obraznică! Tonul lui e aprobator şi nu pot să nu zâmbesc. Hai să dăm astea jos!

îmi ridică rochia până ce mi se văd chiloţii din dantelă albă şi se uită în oglindă, cu privirea aţintită între picioarele mele. La felul în care chiloţii se lipesc de mine, căci sunt udă.

Rochia îmi cade peste chiloţi, ascunzându-i de privirea mea când Crew îmi prinde marginea lenjeriei. îngenunchează în faţa mea şi îi trage în jos, iar eu mă dezbrac în timp ce el mă sărută în spatele genunchilor.

Pe coapse.

îmi înăbuş un ţipăt când mă pătrunde cu un deget pe Ia

spate.
Mâ încordez în jurul lui şi îl fac să geamă.
- Desfa picioarele, îmi cere el, iar eu fac ce-mi spune, atât cât îmi permite rochia, câţiva centimetri.
Asta nu-l opreşte. Ridică mâinile şi rulează materialul ca să nu [mai s,ea] **hi calea noastră, apoi începe să mă lingă.**

-Oh, Dumnezeule! gem şi închid ochii când îi ₛiₘₜ I interiorul meu. ⁰¹ ᵃÎn

Mă strânge suficient de tare ca să mă învineţesc, expunându toată partea de jos a corpului. Il aud cum linge şi cum sᵤgₑ jₐᵣ netul limbii lui cufundându-se în umezeala mea, felul în care îl ^ îngenuncheat în oglindă şi în care simt ce-mi face mă duc din ce^ ce mai aproape de punctul culminant.

Mă aplec şi îmi împing fundul spre faţa lui în timp ce mă devo reză. Până când încep să tremur, iar orgasmul mă face să scâncesc Să gem. Recunoscătoare că mă ţine, pentru că altfel aş cădea pₑ podea. Orgasmul mă lasă fără energie.

Se ridică şi mă întoarce cu faţa la el. Mă uit la el ameţită şi îl |ₐₛ să mă sărute şi să mă mângâie din nou intre picioare, de data asta din faţă.

- E aşa de uşor să te fac să-ţi dai drumul!

- Mi-a plăcut, şoptesc.

- Vreau să te uiţi în oglindă când ţi-o trag, bine? Ştiu că asta te-a făcut să explodezi, Păsăruică.

Tonul lui întunecat îmi spune că i-a plăcut că m-am uitat. Că m-a excitat.

- Bine, sunt de acord fără vlagă, incapabilă să protestez când îmi trage fermoarul rochiei şi mi-o împinge de pe umeri ca să vadă că nu port sutien.

Am sfârcurile întărite şi mă dor. Tot corpul îmi pulsează, cerşind atenţie. Mă dezbracă repede şi mă întinde pe pat, în timp ce el rămâne în picioare ca să se dezbrace.

- Am vrut să iau lucrurile uşor, murmură, uitându-se la mine. Să te savurez. A trecut o săptămână de când am fost aşa ultima dată.

încuviinţez din cap şi îmi mişc picioarele, nerăbdătoare. Simt o vibraţie sub piele care mă face să mă zvârcolesc, ăsta fiind doar efectul lui asupra mea.

- Dar mă face să fiu prea nerăbdător, continuă şi

mă priveşte e sus până jos. Atinge-te!

Rămân nemişcată şi îmi aduc aminte cum m-a rugat să ta>-ista ultima dată.

fti place să te uiţi la mine când fac asta?

vleau să văd cum te freci. Cum îţi provoci din nou un orgasm.

bag mâna intre picioare, simţindu-mâ brusc timidă. E mie- !' p atâta lumină în cameră! Nu pot să ascund nimic. Sunt zul zl'e nsâ compot.

eXf> pesfa-ţi picioarele mai mult. Vreau să te văd în întregime.

Se aşază Pe m31?*1163 Patului> âxin<1 cu Privirea ^cul dintre picioarele mele.

Le deschid mai larg şi rămân cu gura căscată când văd că îşi prinde mădularul în mână şi începe să se frece. îmi mângâi clitorisul, scâncind când simt cât e de sensibil.

-Te doare? mă întreabă.

încuviinţez din cap.

-Puţin.

-Continuă, mă provoacă el, iar eu îl ascult.

Ne uităm unul la altul în timp ce ne atingem. Şi e cel mai fierbinte lucru pe care l-am făcut vreodată. îmi ţin degetele ocupate în timp ce el mă priveşte captivat. Eu sunt complet fascinată de modul în care se freacă şi cum îşi întinde cu degetul mare picăturile de spermă.

îmi lasă gura apă. Trupul începe să-mi vibreze. Vreau să-l simt în mine. Vreau să mă pătrundă, să ne simţim corpurile conectate şi buzele unite. Vreau să-l simt când îşi dă drumul şi vreau şi eu acelaşi lucru.

Vreau totuL Acum. Mă simt lacomă. Lacomă de el.

Probabil şi el simte acelaşi lucru pentru că se ridică brusc, cu mădularul ridicat, curbat în sus, şi se duce la noptieră după un prezervativ. îl privesc când şi-l pune şi continui să mă mângâi, iar pielea ¡mi devine din ce în ce mai fierbinte.

- Vino aici, spune el şi se aşază pe marginea patului, cu picioarele P« podea. Aşază-te pe mine!

lac ce-mi cere – cobor din pat ca să mă aşez în poala lui.

Penisul o jna împunge în spate, iar sânii mei sunt în

dreptul chipului lui,
.ie pe care nu poate să o ignore. îmi ia un sfârc între buze şi
^Printredinţii Uită-teîn oglindă!

Mă uit şi îmi văd reflexia. Tonul roşiatic al pielii. Pâ$_{ru}$| • pe Crew la pieptul meu. Modul în care îmi prinde sfârcul înt^k"^{ri} şi limba cu care îl linge senzual. ^{e}

- Ah, gem epuizată.

Mi se face pielea de găină când se mută la celălalt sfârc şi f$_{a}$ minuni pe pielea mea.

- Ridică-te, iubito, îmi şopteşte.

Felul în care îmi spune „iubito" mă face să mă topesc. Mă sprijj$_{n}$ cu genunchii de pat şi mă ridic, iar mădularul lui îmi tachinează intrarea. îl ghidează cu mâna, eu mă las uşor în jos şi amândoi ge mem de plăcere.

în poziţia asta intră mai adânc, aşa că mă opresc o clipă, lă- sându-mi corpul să se obişnuiască. E a treia oară când facem sex şi mi se pare că lucrurile merg prea repede în poziţia asta, dar nu vreau să mă opresc. îmi place cât de adânc intră. Cât de apropiaţi suntem.

Mă uit la el şi îl sărut. Devine imediat un sărut pasional. încearcă să mă devoreze cu limba, cu dinţii şi cu buzele, iar eu vreau să facă asta.

îl vreau pe el.

- Ridică-te din nou, îmi cere el, iar eu fac asta.

Senzaţia corpului meu care alunecă pe penisul lui aproape că mă face să-mi dau ochii peste cap de plăcere. Continui sâ o fac. în sus şi în jos. Lent şi uşor. Mă uit în oglindă la locul în care corpurile noastre se unesc.

îl văd efectiv cum intră în minte, iar asta e tot ce am nevoie. Simt cum mă apropii, îl ţin strâns şi îmi încordez muşchii, pro- vocându-i un orgasm la fel de puternic ca al meu. E prea mult. N'u ^{e} tot. Tremur atât de tare, încât am impresia că o să leşin, iar când se termină, nu pot decât să cad peste el. Inima îmi pulsează în urechi şi simt cum mâna ii coboară pe fundul meu, atingând locul în care mădularul lui încă este în mine. îşi alunecă degetele în sus, printre fese, tachinând acel loc interzis şi trimiţând un val de electricitate prin mine.

- îţi place asta? mă întreabă arogant şi satisfăcut.

M-tiu ştiu.» răspund sincer.
' . -”cată că m-ar atinge acolo,
n ftcfdin nou şi îmi înăbuş un
geamăt. p$_a$r trebuie să
recunosc că mi-a plăcut,
¿plăcut mult.

Capitolul 29

Crew

Fata asta, la naiba!

E obscenă, dornică să încerce orice şi al dracului de receptivă Sunetele pe care le scoate, felul în care se arcuieşte spre mine, de parcă nu se poate sătura. Când i-am făcut sex oral pe la spate, era udă fleaşcă şi m-a îmbibat în timp ce i-am savurat pielea.

Fir-ar să fie, aş face-o din nou! Chiar acum dacă m-ar lăsa.

Mi-am asumat un risc când i-am atins fundul în timp ce mă satisfăcea. Am vrut să o testez. Să văd ce e dispusă să facă. Probabil mă mişc prea repede.

Am simţit cum s-a încordat când am atins-o acolo. S-a zvârcolit şi practic m-a implorat să continui.

Mica mea fostă virgină e dispusă să facă orice.

Cum de sunt atât de norocos?

După ce ne-am spălat, ne-am întins în pat şi am lenevit tot restul zilei. Până la urmă, îşi ia rujul şi se duce la oglinda de deasupra dulapului meu, aplecându-se ca să-şi aplice cu grijă rujul roşu-în- chis. Fundul îi iese în evidenţă, iar din poziţia asta pot să văd între picioarele ei.

Mădularul meu răspunde imediat, nerăbdător

să ajungă iar w interiorul ei.

Se întoarce spre mine, frecându-şi buzele, încă ţinând ruiul în mână.

Ce părere"'

Esti al naibii de sexy, spun, uitându mâ la sânii ei.

Ştie unde ***ml*** u» Pentru că ''fi P«ne mâna în şold şi oftează

^ Vorbei de gura mea.

Ridic privirea spre buzele ei păcătoase, colorate într-un roşu

- Vino aici şi pune-le în jurul mădularului meu! O să-ţi spun apoi ce părere am.

Râde şi pune capacul rujului pe care îl lasă pe dulap înainte să vină spre pat. Când se apropie, mă întind după ea şi o trag peste mine Sunt pe cale să-i sărut buzele apetisante, dar mă evită,

- Am un plan, şopteşte mieros.
- Ce plan?
- Vreau si încerc să fac acelaşi lucru ca data trecută. Mă încrunt si continuă: Vreau să te sărut. Să te acopăr de urme de ruj. Ai spus **<¿1** nuanţa asta se va vedea mai bine, mai ştii?

îmi amintesc. Stai să vadă ce o mai aşteaptă!

- Fă-ţi de cap! îmi întind braţele şi le las pe lângă corp, parcă neajutorat Mă încalecă din nou şi atinge inelul – inelul ei – pe care a port la gât, cu o expresie îngândurată.
- îl vrei înapoi? o întreb, ştiind ce o sâ-i spun daca zice da.

Un „nu" clar.

Wren datină încet din cap.

- Dar nu ştiu ce o să spun când o să fiu întrebată unde **e.**
- **Că l-ai pierdut?**

Ceea ce era adevărat.

L-a pierdut odată cu virginitatea.

-O să se supere. „ ..

-0 să se supere indiferent ce-i spuL Ce ar face aca **1** ai sp adevărul?

Ridic o sprânceană.

-Ţi l-ar smulge de la gât
Ţrasează lănţişorul cu degetul.
- fiu i-aş da ocazia.

Zâmbesc încrezut. Sunt sigur că i-aş face faţă |ui Har Beaumont. Bărbatul acela nu mă sperie. Am avut de-a *fa tata şi cu unchii mei toată viaţa. Iar ei l-ar putea omorî pe Beaumont doar cu o privire.**

-Vai, ce dur eşti! mă tachinează Wren.

- îţi place.

- Da, şopteşte înainte să mă sărute pe piept – de două ori.

Apoi de câteva ori.

Mă uit în jos să văd urmele pe care le lasă, bucuros să văd rujul roşu ieşind în evidenţă pe pielea mea. Se lasă pe spate să-şi admire munca şi zâmbeşte.

- îmi place.

Mă uit la ea.

- Eşti puţin ciudată, Păsăruică.

- Dar nu cred că te deranjează, răspunde şi se înroşeşte puţin,

- îmi place orice te face fericită. încerc s-o iau în braţe, dar sare din poala mea şi îşi ia telefonul. Eşti sigură că tatăl tău nu va găsi pozele astea?

- Sunt sigură. încuviinţează din cap. Mi-am schimbat parola.

- Ce parolă ai acum?

- Ah, nu am de gând să ţi-o spun. îndreaptă telefonul spre mine şi se apropie ca să focalizeze urmele de buze. O să arate bine.

- Şi ai spus că nu vrei să-l recreezi, murmur.

Se încruntă.

-Să recreez ce?

- Tabloul tău preferat. *Un milion de săruturi într-o viaţă.* O taci chiar acum. Eu sunt pânza ta.

Clipeşte.

-Bănuiesc că da.

- Nu mă deranjează.

- Vreau să fac acelaşi lucru pe spate, spune, uitându-se la pozele de la telefon. Vai, sunt minunate! Exact aşa cum voiam.

- Ştii ce vreau eu?

-Ce? întreabă, încă uitându-se la poze.

- Vreau să-ţi văd buzele roşii în jurul mădularului meu.

Mă priveşte cu ochii mari.

Fără *poze,* da?

Mi ar plăcea să fac poze. Nu le-aş împărtăşi cu absolut nimeni.

Poa^acănu vrei să-ţi fac poze, atunci nu o să-ţi fac, îi spun.

¡^Iu sunt Larsen Van Weller, asta e al naibii de sigur.

„ Mu vreau.

rină din cap, iar în clipa aceea îmi dau seama ca încă nu are ■ncredere deplină în mine.

Si chiar atunci, când se apleacă şi îmi cuprinde capul mădularului în gură, realizez că îmi doresc să am încrederea ei mai mult decât orice pe lume.

Cum a reuşit să treacă de fortăreaţa de fier şi să-şi facă loc în inima mea într-un timp atât de scurt? Eu eram cel care nu voia să readă în relaţii, în dragoste şi în toate porcăriile pe care le implică. Când faci parte dintr-o familie ca a mea, eşti constant martor al iubirii false. în generaţiile mai vechi, căsniciile erau doar o afacere. Familiile puternice se uneau ca să devină şi mai puternice. încă se întâmplă, la naiba! Sora mea e cel mai bun exemplu, căsătorită cu un bărbat doar pentru numele lor de familie.

Eu nu vreau o fuziune. Vreau pe cineva cu care să râd. Pe cineva care e diferită şi căreia îi place să-mi acopere pielea de urme de ruj. 0 fetiţă dulce şi inocentă cu o minte murdară.

Precum Wren.

îi dau părul laoparte ca să o pot privi. Nu are nici cea mai mică idee ce face, dar nu contează. Entuziasmul ei compensează orice lipsă de experienţă.

Mă ţine strâns şi mă linge ca pe o acadea. îşi învârte limba în jurul capului, apoi îl prinde în totalitate între buze şi începe să-l sugă. Sunetele pe care le scoate mă fac să mă încordez şi simt cum ma apropii de punctul culminant.

Dumnezeule, fata asta e incredibilă! în ciuda lipsei de experien- leuşeşte să mă aducă la orgasm mai repede decât oricine altcine- riare pentru că îmi pasă de ea? Ăsta e motivul?

¡n Cat.m * sPun asta^ Cum să-i explic că am crescut într-o casă

Presup 3eă arătai em°ţie> erai batjocorit, mai ales ca bărbat? Se P"ne că trebuie să fim reci şi lipsiţi de sentimente.

Iar ea mă face să simt exact opusul.

îl trage mai adânc în gură. Şi mai adânc. Aproape că se îi dă repede drumul. neacă şi

- îmi pare rău, murmură, clipind des.

O mângâi pe obraz şi îi ridic capul.

- Nu e nevoie să faci asta, Păsăruică.

Se înroşeşte.

- E posibil să mă fi uitat la nişte filme porno seara trecută

La naiba!

- Singură, sper.

Râde.

- Da, bineînţeles.

- Nu plănuiesc să-mi dau drumul în gura ta, îi spun şi îi dau pa. rul din nou laoparte. Doar... joacă-te! Până când n-o să mai suport şi o să vreau să fac sex cu tine.

Şi exact asta face. Mă aduce în pragul exploziei imediat şi o arunc pe spate într-o clipită, punându-mă deasupra ei. Alunec înăuntru cu uşurinţă şi rămân nemişcat când simt cât e de fierbinte.

-Nu mi-am pus prezervativ.

Mă uit la ea cum încearcă să se aşeze ca să-l simtă mai adânc.

- Iau anticoncepţionale, recunoaşte.

Sunt şocat.

- Serios?

- Am avut menstruaţie neregulată când eram mai mică. Pare ruşinată. Mama m-a dus la ginecolog şi de atunci iau pastile.

Dumnezeule, o iubesc pe mama ei!

-Nu am mai făcut niciodată sex fără prezervativ. Niciodată.

- Nici eu.

O sărut zâmbind.

- Eşti amuzantă, Păsăruică.

- încerc, mă tachinează ea şi îşi ridică şoldurile ca

să o pot penetra mai adânc. îmi spui adevărul?

- Legat de faptul că nu am făcut sex fără prezervativ? Când încuviinţează din cap spun: Da.

- Atunci hai să încercăm! îmi place cum se simte.

pupă momentul acesta, va fi greu să ne întoarcem la prezervative. Pot să simt... totul. Fără nici un fel de barieră. ' şi se simte minunat.

_ iubesc să tiu în interiorul tău, îi şoptesc la ureche, pentru momentan doar aşa pot folosi acest cuvânt.

Şi e sincer. Chiar iubesc să fiu în interiorul ei. Să fac sex cu ea. şi o sărut şi să-i provoc orgasm. Să ştiu că sunt singurul care o face să se simtă bine.

-Şi eu iubesc să fiu aşa cu tine, spune ea în timp ce mă mângâie pe piept ?• nlă cuprinde de umeri. Nimeni nu mă cunoaşte ca tine, Crew.

Nici pe mine nu mâ cunoaşte nimeni ca ea.

Absolut nimeni.

încep încet pentru că nu vreau să o rănesc. încă e la început şi sigur e sensibilă. Deja a avut orgasm de două ori.

Dar până Ia urmă îmi pierd controlul. încep să mă mişc mai tare. Dar nu se plânge. Geme şi îmi strigă numele, ţinându-mă strâns. Mă ridic şi o apuc de şolduri, penetrând-o sălbatic. Până când începe să tremure şi să scâncească sub mine, semn că îşi pierdea controlul. Şi eu mi-l pierd. Complet, îndrăgostit de ea.

Atât de tare!

Capitolul 29

Luni dimineaţă, mă trezesc când bate mama la uşă la ora 9.00 şi intră ţinând o cutie albă, mare.

-Trezeşte-te, somnoroaso! ciripeşte ea. Ai primit un pachet, îmi dau părul de pe faţă şi mijesc ochii când pune cutia pe birou, apoi se duce la fereastră şi trage draperiile. E o zi înnorată, dar suficient de luminoasă încât să mă vait şi să mă arunc înapoi pe perne.

- Sunt în vacanţă, îi spun. Lasă-mă să dorm până mai târziu!

- Nu am mai putut să aştept. Se duce la birou, ia cutia şi mi-o aduce. Asta a venit pentru tine acum o oră.

Mă ridic, ţinând cutia în poală. Ştiu de la cine e, dar nu am nici cea mai vagă idee ce e înăuntru. Freamăt de nerăbdare şi mă uit la ea, întrebându-mă ce mi-a mai trimis acum.

- Dumnezeule, deschide-o, draga mea! aproape că ţipă mama. Râzând şi sperând să nu fie nimic indecent, iau capacul şi dau la-

oparte straturile de hârtie ca să descopăr înăuntru o cutie mai mică, învelită în hârtie neagră, lucioasă. O scot şi rup hârtia precum un copil care îşi desface cadourile de Crăciun şi găsesc o cameră instant Polaroid. O ediţie nouă, în colaborare cu Keith Haring.

- Nici nu ştiam că există aşa ceva.

Studiez cutia aparatului. E de un roşu aprins, cu unul dintre bebeluş,, veseli, simbolul mărcii comerciale a lui Keith. pe partea din

p, spate este imprimat un amestec alb-negru a! operelor lui

ci

ţ frumoasa.

Plină de înţeles.

inima ¡mi tresare cand mă u.t la ea.

0 cameră? Ah. e Keith Haring! Mama mi-o ia din mână şi iiază cutia, citind descrierea. E atât de interesantă! Presupun că je la băiatul Lancaster.

‘ încuviinţez din cap şi caut iar printre hârtii până ce găsesc altă •iitiuţâ neagră cu alt ruj Chanel. Când îl desfac, văd că este un roz vibrant.

Nu mă pot abţine să nu mă gândesc că va arăta bine pe pielea lui. E şi un bileţel înăuntru – îl deschid repede, sperând ca mama să nu-l vadă.

Pentru următoarea noastră şedinţă foto. Cred că rozul acela va arăta minunat pe buzele tale.

Te pup,
Crew

Dacă încearcă să mă facă să mă topesc, se descurcă foarte bine. -Te place, spune mama.

Mă uit la ea şi văd că mă priveşte cu atenţie.

-Şi eu îl plac.

-I-am spus tatălui tău că putea fi mai rău. Pune camera pe pat şi se aşază pe marginea saltelei. E drăguţ? întreb pentru că e un Lancaster. Se ştie că nu sunt prea drăguţi.

-E drăguţ cu mine, recunosc încet şi iau din nou camera ca să mi-o pun în poală. Mi-aş dori ca tata să nu fie atât de supărat din cauza asta.

Când am venit acasă seara trecută, după ce am petrecut du- Pâ amiaza cu Crew, tata abia mi-a vorbit. Sunt convinsă că bănuia Clne am fost, iar eu nici nu am negat, nici nu am confirmat. Nu ai^ spus nimic. Dar încă poate să mă

urmărească.

'gur ştie că am fost cu Crew. La el acasă.

- Eşti fetiţa lui. Nu vrea să creşti. Eu îi spun încontinuu că să devii stăpână pe viaţa ta la un moment dat, zice ea. r<il)ui,;

în clipa aceea hotărăsc să-i pun întrebarea care îmi stă pc ^ **de când am primit cadoul.**

- De ce te porţi aşa de frumos cu mine?

Mă priveşte contrariată.

- E greu să-ţi auzi propria fiică spunându-ţi că eşti crudă

-Chiar credeam că nu mă placi, recunosc încet.

-Nu avea legătură cu tine, ci cu tatăl tău. Tonul ei e puţin amar **E ocupat cu munca. Sau îşi face griji pentru tine. Nu mai av**ea **loc şi pentru mine, aşa că îmi vărsăm nervii pe tine de câte ori pu team. Şi asta e îngrozitor. Eram geloasă pe relaţia pe care o aveai cu tatăl tău. M-am simţit dată laoparte din familia noastră de trei persoane.**

Urăsc că s-a simţit aşa, dar urăsc şi mai tare că s-a răzbunat pe mine, un copil care voia atenţia amândurora.

Răsuflă tremurat.

- îmi pare rău, Wren. Sper să mă poţi ierta.

Când mă ia de mână, ca şi cum doar atât poate face de teamă să nu fie respinsă, o trag mai aproape şi o iau în braţe, apoi pun capul pe umărul ei. Ne îmbrăţişăm mult timp, în tăcere. Şi cred că începe să plângă.

Şi eu am ochii umezi.

Până la urmă, îmi dă drumul şi se şterge la ochi, râzând printre lacrimi. Mama nu a fost niciodată o persoană prea emotivă.

- De ce ţi-a dat o cameră Keith Haring? Sunt curioasă.

-Ieri am fost acasă la părinţii lui, recunosc. Şi am admirat un tablou al lui Keith Haring.

- *Doi câini dansatori?* ***mă întreabă.***

încuviinţez din cap, fără să fiu surprinsă că ştie despre ce lu crare vorbesc.

- E frumos. I-am spus că îmi place. Şi mi-a trimis

asta.

Ridic camera.

-Ce drăguț! Oftează ușor. Dragoste tânără. Prima iubire. Bucură-te de ea! draga mea. Nimic nu se compară cu asta.

hi cred că mă iubeşte, spun repede. Nu a trec ut prea mult de când fecem ce facem.

timp ' osfe modernă. Oftează iar şi clatină din cap. Acum o _

Drag ■ reCunOSC că simt că am îmbătrânit şi nu mai înţeleg ome.. ad0t SLtnred că suntem prea diferiţi de voi ca adolescenţi, zic.

c U t câteva diferenţe. în primul rând, reţelele sociale.

Se ridică îndreaptă spre uşă. Poţi să te culci la loc.

Eram doar curioasă

°âd ce ţi-a trimis azi.

t a închide uşa în urma ei, iar eu mă trântesc înapoi pe pat şi mă întind după telefon ca să-i dau un mesaj lui Crew.

***Eu:* „Am primit cadoul. îl ador. Mulţumesc“.**

Răspunde aproape imediat.

***Crew:* „Cu plăcere. Vrei să vii la mine pentru o sesiune** loto?“

Zâmbesc atât de larg că mă doare gura.

***Eu:* „Sunt surprinsă că eşti treaz“.**

***Crew:* „Fratele meu m-a sunat la 7.00. E atât de nesimţit“.**

***Eu:* „*Ce* voia?“**

***Crew:* „M-a ajutat cu ceva“.**

***Eu:* „???“**

***Crew:* „Nu pot să-ţi explic prin mesaje. îţi spun mai târziu“. *Crew:* „Ţi-a plăcut camera?“**

***Eu:* „La nebunie. O cameră Keith Haring? E grozavă“.**

***Crew:* „Aşa nu vei risca să-ţi salvezi pozele în telefon. în cazul în care tatăl tău îţi află parola“.**

***Eu:* „Nimeni n-o să-mi afle parola. Nici măcar tu“.**

***Crew:* „Dar rujul?“**

De n«Vj*eÎ0nU*mă au cu *h* P°* folosesc ecranul telefonului post de oglindă. îmi fac o poză şi i-o trimit.

Crew: **„Arăţi bine“.**

Eu: **„Nu e prea roz?“**

Crew: **„Pentru tine? F. perfect. Vino pe la mine”**

Eu: „Chiar acum?“

Crew: **„Ne-am trezit amândoi. Sunt singur acasă fundul ăla frumos încoace“.**

Nu ar trebui să mi se pară atractiv că spune lucruri de acesta, dar mi se pare.

îmi place.

Eu: **„Mai întâi trebuie să mă pregătesc“.**

Crew: **„O să trimit o maşină“.**

Eu: **„Peter?“**

Crew: **„Da. E un tip de treabă. Ştie să păstreze un secret“**

Cuvintele lui îmi provoacă un nod în stomac. Asta sunt pentru el? Un secret?

Un băiat îţi cumpără cadouri şi îţi stimulează pornirile ciudate de a-i acoperi corpul cu urme de ruj dacă te consideră un secret? Nu ştiu.

Nu pot să-mi fac griji pentru asta.

Eu: **„îţi trimit mesaj când sunt gata“.**

Crew: **„O să-l anunţ pe Peter să fie pregătit. Nu uita camera şi rujul roz“.**

Las telefonul pe noptieră şi mă târăsc din pat ca să mă duc w dressing. Nu ştiu cu ce să mă îmbrac astăzi. Sigur nu cu o rochie, deşi a fost interesant. Şi mi-a fost frig.

Mai ales când am venit acasă seara trecută. Când am intrat în casă, eram deja îngheţată. Tata m-a privit complet dezamăgit «.âni mi-am dat jos paltonul şi a văzut ce purtam pe dedesubt. ^ Nu ştiu ce i-a spus mama ca să-l facă să tacă, dar u s recunoscătoare.

în1brac rapid într-o pereche de blugi şi un pulover şi îmi /pârul. Mă încalţ cu o pereche de ghete cu talpă groasă,

pr ,d ies din dormitor, îl găsesc pe tata în hol. Stă cu mâinile în iar c\rr si se Uită la tablou] de pe perete. Apoi se uită la mine, fără huZUfl31 * garate vreo emoţie.

Te aştepta01- peci atât a durat ca mama să-l facă să tacă.

Mă opresc în uşa dormitorului, aproape fiindu-mi teamă să mă apropii-

-Cee?

pe ce e aici? E luni. Ar trebui să fie la muncă.

-Ce vrei să faci de ziua ta?

Zâmbeşte cu speranţă, iar asta mă îngrijorează.

Nu ştiu ce vrea el să facem, dar eu vreau să petrec cu Crew. Poate că nu chiar de ziua mea, dar e în regulă. Pot să-mi petrec a doua zi cu el. Vreau să fim doar noi doi şi să facem orice.

Simt că trupul mi se încălzeşte când iau în considerare posibilităţile.

-Nu ştiu.

Ridic din umeri, sperând să nu fie nevoie să găsesc un răspuns chiar acum.

- Spuneai că vrei să pleci din oraş.

-M-am răzgândit. Aş prefera să rămân aici.

- Vrei să ţii petrecerea aici până la urmă? Putem trimite invitaţiile azi.

Clatin uşor din cap.

- Nici asta nu vreau să fac. Nu mai vreau.

- Dar împlineşti 18 ani. Se încruntă. E o zi specială. Ar trebui să sărbătorim.

Mă încolţeşte şi nu am cum să scap.

-Nu ai de lucru?

Asta e scuza lui dintotdeauna. Mereu lucrează, iar pentru prima atâ, vreau să fie prea ocupat ca să petreacă timp cu mine.

ot să-mi iau liber. E compania mea. Chicoteşte. Voiam să fie o surpriză, dar nu mă mai pot abţine. Mergem într-o călătorie.

"Cine?

- Eu, tu şi mama ta. De ziua ta. în Aruba. Plecăm în Crăciun. De ziua ta. $^{Zlu}ad_{c}$

Zâmbeşte larg, mulţumit de el însuşi.

Iar eu simt cum mi se strânge inima.

- Nu vreau să merg în Aruba.

- E o staţiune foarte frumoasă, Dovlecel. Am închiriat un tament cu trei camere. Un bucătar personal. Cel mai bun p_{e} aveau disponibil. Chiar a fost nevoie să trag nişte sfori $pe_{n}t_{ru}$ **'' fost aşa din scurt. O să stăm o săptămână.

O săptămână fără Crew. Să plec de ziua mea.

- Mama ştie despre asta?

Clatină din cap.

- încă nu i-am spus. Sunt sigur că se va bucura.

Nu vreau să par nerecunoscătoare, dar...

- Nu vreau să merg.

Se încruntă. Face câţiva paşi spre mine.

- Dc cc nu? Va fi distractiv, Dovlecel. O ocazie să ne distanţăm de tot. Să stăm la soare, la ocean. Să uiţi de probleme, de şcoală şi de zăpadă.

- Aş prefera să stau acasă. Nu mă deranjează zăpada. Pot să mă văd cu câţiva prieteni cât sunt aici şi e suficient pentru mine.

-Am auzit de profesorul tău. Figueroa?

Rămân complet nemişcată. Uitasem complet de asta. Fiind plecată, mi-a ieşit complet din minte.

-Ah!

-Nici nu mi-aispus.

- Am cam uitat ţinând cont de tot ce s-a mai întâmplat.

Sugerez că el era motivul pentru care am uitat, cerându-mi să
vin imediat acasă.

-Obişnuiai să-mi spui totul. Acum trebuie să aflu de la ştiri că profesorul tău a fost arestat pentru că a făcut sex cu o minoră. Se cutremură vizibil. îţi

imaginezi să fi încercat asta cu tine?

Nu încerc să-i spun că a vrut. Dacă ar şti asta, m-ar ţine încuiată-

-Trebuie să plec, tată.

- Unde te duci? E aşa de devreme. Mă mir că nu ai dormit până mai târziu. Ştiu cât de mult îţi place să faci asta.

■j; ^eşte blând şi îmi dau seama că încearcă.

Dar parcă încearcă nrea târziu.
pt>!·n „ ı onat Niciodată nu a avut încredere în mine. A văzut po-
^ [3] L ci Crew împreună, iar asta e atât de...
^Ic cu nune şi

St'toce»«Iimps[i]-|l/"lPen<rua!,a- !Mjd,.«-lvS'IP'Cre»-
. . . .
Siau mai dreaptă, practic provocându-l sa-nn spună ca nu

[301] Strânge din buze şi mă priveşte lung. Ca şi cum nu i-ar veni să

creadă cât m-am schimbat.
. plecăm în călătoria aceea.
Nu Clatin din cap. Poţi să te duci cu mama. Eu nu merg.
- Deja ţi-am plătit biletul.
- Atunci cere să-ţi returneze banii. Nu vreau să merg. Nu poţi să mă obligi. Peste câteva zile, o să am 18 ani. Voi fi adultă.
Ridic bărbia, sperând să nu vadă că această confruntare mă face să tremur.
Pare furios. Nu fac asta... nu-l sfidez. Niciodată.
-încă locuieşti în casa mea.
-Atunci voi merge să locuiesc cu altcineva până când va trebui să mă întorc la şcoală. Oricum nu prea stau aici.
încerc să trec pe lângă el, dar mă opreşte, apucându-mă de braţ ca să nu scap.
-Cu cine ai locui? Cu acel presupus iubit? încerc să-mi trag mâna din strânsoarea lui.
- Nu e iubitul meu.
-Atunci doar faceţi sex? Asta ţi-a spus? Te foloseşte. Iar tu îi permiţi asta.
uită în ochii mei, iar eu mă dau în spate, disperată să scap de [1] De ce se poartă aşa? De ce spune lucruri atât de oribile?
r-ai schimbat parola de pe iCloud pentru că ai

ceva de ascuns, ⁿᵗ>nuă el. Credeam că te-am crescut mai bine de atât. tul că J'e V°rª kPᵗᵘ*ca am ceva de ascuns, e vorba despre fap- tniimih!¹^ ìncrec-*ere ¹n mine şi ţi se pare normal să-mi încâlci ᵉaˡ ^ta nu e corect.

Capitolul 29

- Sunt tatăl tău. Pot să fac orice naiba vreau!

F.u te-am Mă trag din strânsoarea lui exact în clipa în care m act" pe hol. 1,13a p,re

- Ce Dumnezeu se întâmplă?

F. atât de calmă. Ca gheaţa. Impenetrabilă.

- Plec.

-Te duci acasă la familia Lancaster? încuviinţez din cap, iar ea zâmbeşte.

-Distracţie plăcută, draga mea! Să nu vii prea târziu.

Tata o priveşte cu gura căscată, precum un peşte pe uscat, fj,j cuvinte.

-O s-o laşi pur şi simplu... să plece?

Trec pe lângă el, oprindu-mă să o îmbrăţişez pe mama înainte să plec.

- Trebuie să încetezi să o mai tratezi ca pe un copil, Harvey. Ţi-am mai spus asta. Cu cât o ţii mai tare, cu atât va dori să fugă, o aud spunând.

Câtă dreptate are! Mă ţine prea strâns.

Iar eu vreau să fug.

Wrt'N

Capitolul 29

ÎI ignor pe tata cât pot de mult tot restul săptămânii, ceea ce e... îngrozitor. E apropie Crăciunul şi ziua mea, iar eu ar trebui să fiu fericită. Nerăbdătoare sa-mi petrec timpul cu familia şi prietenii – adică Maggie – şi să-mi fee amintiri,

Şi, deşi sunt fericită datorită multor lucruri din viaţa mea, relaţia cu tatăl meu nu e unul dintre el.

La insistenţele mamei, a anulat călătoria în Aruba. În loc să-şi ia două săptămâni de concediu, s-a întors la birou, ceea ce înseamnă că nu trebuie să mă mai furişez când ies din casă, iar asta este o uşurare. Şi nu l-am văzut doar pe Crew. M-am văzut şi cu Maggie marţi Am luat prânzul Împreună şi mi-a povestit că a pierdut sarcina, plângând în tot acest timp.

Mi s-a rupt inima pentru ea, dar în adâncul sufletului mă întreb dacă nu a fost uşurata. Măcar acum nu mai e legată de un bărbat care a manipulat-o şi a profitat de ea.

Când nu dorm şi nu îmi petrec timpul cu mama sau cu Maggie. sunt cu Crew. Petrec timp cu el aproape în fiecare zi şi e minunat.

Deja am folosit tot filmul care a venit odată cu camera. Am nenumărate poze cu Crew plin de urme de ruj pe piept şi pe spate, m Scut câteva poze în care îl pupam pe obraz, cu buzele acope- — vibrante. Mi-a trimis câte un ruj Chanel în fiecare zi saP mânij. Şi mama s-a bucurat de cadouri când mi le-a adus

nerăbdătoare de fiecare dată. Sunt destul de sigură că vrea să-| pis trez pe Crew.

Şi eu simt acelaşi lucru.

Acum sunt cu el, la cumpărături în centrul oraşului, şi ne p|j băni pe lângă magazinele luxoase, iar eu mă opresc să admir vitrină şi decoraţiunile de Crăciun. Unele magazine sunt atât de f.J moaşe, încât mă conving să intru, deşi nu vreau să cumpăr ninu. – Hai să intrăm aici! Crew mă conduce spre un magazin Cartier Trebuie să-i cumpăr ceva mamei mele.

-De la Cartier?

Mă opresc la intrare şi las capul pe spate ca să admir interiorul ¡n culori deschise. Eleganţa discretă a încăperii. Candelabrele imense şi strălucitoare care coboară din tavan.

Am mai fost în magazine de lux. De multe ori, în mare parte datorită mamei mele. Dar anumite magazine sunt Ia un cu totul alt nivel, iar Cartier este unul dintre ele.

Mi se pare că sunt Într-un loc sacru. Ca o biserică.

-Da.

E unul dintre magazinele ei preferate. Se plimbă încet printre vitrinele cu bijuterii atrăgătoare. Un vânzător îl salută folosindu-i numele de familie, iar eu sunt impresionată.

Intră într-un magazin de pe Fifth Avenue şi toţi ştiu cine e. Oare cum o fi?

îl ajut să aleagă un colier pentru ea şi aşteptăm să fie împachetat, în timp ce eu admir vitrinele cu inele cu diamant. Sclipesc şi strălucesc, majoritatea fiind inele simple cu mici diamante încastrate, dar sunt şi câteva mai mari.

Crew vine lângă mine şi îşi lipeşte umărul de al meu.

-îţi plac?

-Sunt frumoase, recunosc, întrebându-mă dacă îl tac să intre în panică.

Ce băiat de 18 ani vrea ca tata cu care-şi petrece

timpul să se uite la diamante?

- Nu la fel de frumoase ca tine. Mă înghiontește. Nu te-ai văzut întinsă în patul meu purtând doar ruj. Asta chiar e frumos.

• roşesc şi las capul în jos. Ultima dată când am fost singuri ‘Ma 11 lui, mi-a făcut o poză. Am pozat fără să zâmbesc, cu par- în camera^ acoperită de cearşaf, cu sânii acoperiţi de păr
<«^c°u ruJul roz aprins. Complet natural. M-a convins că eram î*da,a frumoasă în acel moment şi l-am crezut. Am avut suficientă cea mai ^ incât să_] ţas să-mi facă poza aceea, consumată de
'„TtU în fiecare secundă.

Apoi a studiat poza cu o expresie imposibil de descifrat. Când ridicat în sfârşit privirea, am citit o multitudine de sentimente în ochii lui.

A fost aproape înspăimântător.

Apoi s-a năpustit asupra mea şi am uitat de asta.

Până acum.

- Vrei să mergem la Chanel? mă întreabă când vânzătoarea îi
dă punga.

- *Tu* vrei să mergem la Chanel?

-Vreau să te văd plimbându-te prin magazinul Chanel dacă asta te face fericită, îmi spune.

- Eşti bărbatul visurilor mele?

îmi pun mâna pe piept şi clipesc des, făcându-l să râdă.

- Bine. Recunosc că îmi plac rujurile lor. Şi fata care le foloseşte. Mă sărută, mă ia de mână şi ieşim din magazinul Cartier.

Intrăm în magazin câteva minute mai târziu, în timp ce agenţii
de pază impunători ne privesc când trecem pe lângă ei.

- Ai vreo geantă Chanel? mă întreabă.

- Am un portofel cu lanţ pe care l-am primit la 16 ani. Mama are câteva – mi le doresc, dar nu vrea să mi le dea, râd eu. Nu
o învinovăţesc.

- Mă surprinde că tatăl tău nu ţi-a cumpărat o geantă, murmură d când ne oprim în faţa unei vitrine în care sunt expuse mai multe genţi. Dacă ai avea una, ce

culoare ai vrea să fie?

- Roz, răspund fără nici o ezitare. Cred că una mică. Nu aş vrea sa ne prea mare.

-Te-ai gândit la asta.

Crew pare amuzat, iar eu îi zâmbesc.

-Da. Fiecare adolescentă de ia internat visea?* i-tă Chanel la un moment dat, nu crezi? mă strâmb o bogătaşă snoabă.

-Chiar eşti, mă tachinează el şi devine serios când se vânzătoare.

- pot ajuta?

E o blondă înaltă, slabă, dată cu ruj roşu, care vorbeşte cu ac franţuzesc.

- Aveţi vreo geantă roz? Mai exact una mică? o întreabă şi cum ar fi cumpărat în fiecare zi genţi Chanel.

- Lăsaţi-mă să verific. Se întoarce cu spatele la noi şi deschide compartimentul în care se află un număr enorm de genţi Chanel

Mă plimb prin magazin, uitându-mă la numeroasele vitrine cât timp aşteaptă Crew. La pantofi, la bijuterii şi la haine. Sunt atât de frumoase, precum nişte mici obiecte de artă. Dar, dacă îmi voi investi banii, o voi face luând obiecte de artă adevărate, nu haine de firmă sau accesorii.

Dar nu pot să mint. Uneori îmi plac lucrurile de firmă.

Când mă întorc lângă Crew, văd pe tejghea, în faţa lui, trei genţi roz, iar pe vânzătoare plimbându-se prin apropiere.

-Care îţi place mai mult? mă întreabă.

Cea mai mică e de un roz mai închis decât mi-aş dori, aşa că o exclud. Una din celelalte două de mărime medie este superbă, dar are o culoare roz aprins şi nu prea îmi place lanţul gros.

Cealaltă e din piele de miel cu accesorii argintii şi e de un roz pal adorabil. O ridic şi o admir înainte să mă uit înăuntru.

- Asta e frumoasă, şoptesc şi o pun înapoi pe tejghea.

-Culoarea este superbă, e de acord vânzătoarea.

- Dar puţin cam mare.

Strâng din buze şi mă uit la Crew.

Mă priveşte cu atenţie.

- îţi place?

- Da, îmi place. Dar e atât de scumpă! Nu-mi pot imagina să am aşa ceva. Cel puţin nu acum. îi zâmbesc vânzătoarei care n>J priveşte puţin dispreţuitor, ia geanta şi o trage spre ea de parca a» pe cale să o fur. Dar vă mulţumim pentru ajutor.

.Sigur, răspund ea înţepat.

Hai sa plecăm, bombăne Crew şi mă ia de mână.

Ieşim din magazin râzând că am scăpat* deşi văd că e încruntat.

Nenorocita aia a fost nepoliticoasă cu tine,

_ £ În regulii- Flutur din mână, fără să-i dau importanţă. Crede că suntem niŞte adolescenţi bătuţi în cap care ti irosesc timpul.

_ poate că nu-i iroseam timpul. Nu a văzut ce am în mână? jtidică pung³ de la Cartier. Pot să cumpăr tot magazinul ăla.

_ Vai, termină domnule Sunt Un Foarte Important Lancaster. Mă lipeşte de ei, iar eu îi pun mâna pe spate. Vorbeşti ca un snob,

-Sunt un snob. îmi zâmbeşte şi chipul i se relaxează. Nu-mi place cum s-a purtat cu tine.

-Nu ni-a deranjat

- M-a deranjat pe mine. Se opreşte !n mijlocul trotuarului şi mă obligă să fac acelaşi lucru, apoi îmi cuprinde faţa între mâini şi dă sărută. De ce eşti atât de drăguţă tot timpul?

- Tu de ce eşti aşa de încruntat mereu? Mă ridic pe vârfuri şi il sărut, în timp ce oamenii ne ocolesc, majoritatea bombănind. Haide! Hai să luăm ceva de mâncare!

- Aş prefera să te mănânc pe tine, murmură el.

Îmi dau ochii peste cap.

- Nu putem să mergem iar la tine acasă.

- De ce? Nu e nimeni acolo. Mă ia din nou de mână şi ne continuăm drumuL Pot să-l sun pe Pefcer. Ar ajunge aici în zece minute.

Ezit, dar nu pentru că nu vreau să fiu singură cu el, d pentru că sunt îngrijorată din cauza a ceea ce vrea el de la mine.

Sex

Acţiunile lui nu spun asta, dar am nevoie şi de cuvinte.

Cu disperare.

Crew îmi dă drumul la mână ca să poată scrie pe telefon. Sigur *i di mesaj lui Peter. Ignorând complet războiul care se dă în mintea mea.

îndoielile apar ocazional, când mă întreb ce vrea Crew de la mjne şi cât de serioase sunt intenţiile lui. Ar trebui să joc rolul fetei

Mate- Cea care nu are nici o grijă, care vrea ca lucrurile si fie ^ajite şj nu are prea multe pretenţii de la un băiat.

4 Dar nu sunt fata aceea, iar Crew ştie asta.

Când urcăm în maşină, Crew încearcă să mă sărute şj ¡| ¡n, tez, iar asta îl face să se încrunte. ePâr

-Ce s-a întâmplat?

îi arunc o privire lui Peter înainte să mă uit înapoi ia r;rew _ Asta e tot ce vom fi? Parteneri care se văd ocazional?

- Asta e tot ce vrei să fim? mă întreabă prudent.

Nu vreau să vină totul de la mine. Vreau să spună şj e| Cev. Trebuie să ştiu ce simte pentru mine. Nu pot lua decizia asta ră. E prima dată când fac aşa ceva şi nu am idee cum să mă descurr -Eu...

Mă întrerupe.

- Pentru că eu nu vreau asta. Chiar crezi că vreau să ne vedem ocazional când îţi trimit rujuri Chanel în fiecare zi?

- Nu ştiu cum funcţionează lucrurile astea.

Mă simt neajutorată. Mai rău?

Mă simt proastă.

- îţi spun eu cum funcţionează. Cel puţin cu mine. îmi pune mâna pe umeri şi mă trage aproape ca să-mi şoptească la ureche. Vezi tu, e vorba de fata asta. E dulce. Frumoasă. Şi nu ştiu cum suportă un dobitoc ca mine, dar chiar pare să mă placă. Şi mie îmi place mult de ea.

Cuvintele lui mă încălzesc şi îmi creşte inima.

-E prima oară când vreau să-mi petrec tot timpul cu o fată şi mi se pare... copleşitor. Mă gândesc la ea încontinuu. Vreau doar să o văd zâmbind. Să o fac să râdă. Să o fac să mă placă, continuă el. Mă uit la el şi-i şoptesc:

- Te plac.

Crew mă sărută, rămânând cu buzele lipite de ale mele.

- Şi eu te plac. Şi cu siguranţă nu vreau să ne vedem ocazional.

Un milion de buturi i„tt_o ^

Mă sărută iar. De data asta profund, cu limba.
-Vreau să fii a mea. Şi doar a mea, îmi şopteşte, ag mâna pe sub gulerul puloverului pe care îl poartă şi scot

uitându'măTa Crev^ 31 inClUl 11 ba8 pe deget *şi* ,rag uısor dC eıı

- Nimeni nu mai are ăsta.

-Ştiu. înseamnă că eşti a mea. 7i-am

s p u s 3 9 3 **-Doar câ uneon mă simt atât de... nesiEuri Ml trage mai aproape, practic la el îj, Lfif/T,** UIiosc

centura, ^ 8l1 pu**em

-Nu vreau să te mai simţi vreodată nesigura.

Las capul *pe* spate şi îl sărut pe gât – Nu, muraturi el. Eşti a mea. Mă W De oâf **. să nu uiţi asta! ° ^ 8^' ^ eu tremur. Şi**

Capitolul 49

Wren

Mă trezesc în Ajunul Crăciunului când intră mama în camera mea, cu ochii mari, îmbrăcată în halatul alb care flutura pe lângă ea.

- Ai primit un cadou, mă anunţă.

Mă frec la ochi şi clipesc, pe jumătate adormită.

- Unde este?

- Nu l-am putut aduce în camera ta. Va trebui să ieşi ca să-l vezi.

Nu are stare, învârtindu-se de colo-colo. Iar eu nu aş spune niciodată despre mama că nu are stare.

Mă dau jos din pat şi mă îmbrac cu hanoracul de pe spătarul scaunului, apoi mă încalţ cu papucii pe care i-am primit anul trecut cadou de Crăciun. O urmez pe mama pe hol unde, lângă uşă, sprijinită de perete, mă aşteaptă o cutie mare, maro.

- E unul dintre tablourile tale? o întreb.

Clatină din cap.

- E numele tău pe ea. A trebuit să semnez.

- Poate că e tabloul pe care l-am cumpărat de la Hannah VValsh. Deşi mi-au spus că nu va fi livrat până la începutul anului.

Mama se duce la măsuţa din apropiere şi scoate un cutter din sertar.

Capitolul 50

- **Hai s-o deschidem!**

Uau! Eşti pregătită, spun cu un pufăit.

„Deschid mereu cutii de genul acesta.

pesfece cutterul şi se duce la cutie, pe care o taie cu grijă 0 pri yesc, anticiparea curgându-mi prin vene şi curiozitatea lăsându-mă fără cuvinte.

Chiar nu am idee ce e în cutie.

„Crezi că e de la Crew? o întreb, fără să-mi fee prea mari speranţe.

Nu mi-a dat deja destule cadouri?

„ A venit cu altă firmă de curierat, deci probabil nu e, zice ea şi desface cutia. Oh, cred ca e un tablou!

Scoate cartonul pe care îl tăiase şi îl aruncă deoparte.

-Nu e suficient de mare ca să fie cel pe care l-am cumpărat, spun, uitându-mă la pânza învelită în alb.

- Rupe-o şi hai să vedem ce este!

Mama parcă vibrează de încântare. E genul de lucru pentru care trăieşte.

încerc să mă gândesc, dar nu-mi vine nimic în minte. Nu am idee ce sau de la cine ar putea fi.

Crew mi-a trimis multe lucruri, aşa ca mă îndoiesc că e de la el.

- Dacă nu-l desfaci, o să-l desfac eu în locul tău, zice într-un final şi se întinde spre tablou.

-Hei, e al meu!

0 împing cu şoldul şi o fac să râdă.

Trag cu grijă materialul subţire şi îmi dau seama că nu era doar un tablou. Inima începe să-mi bată nebuneşte şi mâinile să-mi tremure. Il recunosc imediat, bineînţeles. Urmele de buze colorate pe pânza albă. Felul în care acoperă aproape tot spaţiul. Felul în care acele buze amestecate par să se unduiască.

E tabloul pe care mi-l doresc de atâta vreme.

Inima îmi bate atât de tare, încât am impresia că o să-rai sară din piept.

îmi duc degetele tremurânde la buze şi ochii mi se umplu de lacrimi. Momentul acesta e real?

~ Dumnezeule!

~ *Un milion de săruturi într-o viaţă,* şopteşte mama, uitându-se la eL Vai, este superb!

-Cine l-a trimis? De unde a venit?

Nu-mi pot lua ochii de la el. Nu-mi vine să cred că e aici • părinţilor mei. ’ 'n °*u**l**

Şi că e al meu.

- Nu ştiu. Mama se duce să se uite la bucăţile de carton tiate pe podea. Hai să verificăm...

- Eu am fost.

Ne întoarcem amândouă către tatăl meu, care ne zâmbeşte feric

Mama se încruntă.

-Nu mi-ai spus că plănuieşti să...

- Vai, tată! Alerg spre el şi îl iau în braţe, plângând de fericire ia, lacrimile se preling pe puloverul lui verde. Bănuiesc că nu avea de gând să plece azi la muncă şi mă bucur atât de tare!

Nu-mi vine să cred că a făcut asta pentru mine. Că până la urmă a găsit tabloul pentru mine.

- îţi place? mă întreabă şi mă strânge tare în braţe.

- La nebunie! Ştii cât de mult mi-l doream. Mă depărtez de el ca să-l pot privi din nou, complet fermecată. E atât de frumos! Toate nuanţele de ruj Chanel. Toate urmele diferite de buze. Unele apăsate, altele estompate. Toate unele peste altele, straturi şi stratun de săruturi.

Şi e numai ai meu.

Niciodată nu l-aş putea recrea, în ciuda a ceea ce a spus Crew. N'u ar arăta niciodată la fel. Nu ar fi niciodată la fel de frumos ca acesta.

- Ştiu, Dovlecel. Iar acum este în sfârşit al tău. La mulţi ani! Tată se uită la mama, care încă e încruntată. Ar trebui să sărbătorim, nu credeţi? Hai să ieşim să luă micul-dejun!

- încă nu sunt îmbrăcată, Harvey. îl priveşte cu atenţie pe tata. ca şi cum nu i-ar veni să creadă că... Ce? Să creadă că l-a cumpărat pentru mine? E supărată că a făcut-o? îmi aduc aminte că anul trecut, când am spus cât de mult mi-l doresc, a crezut câ e cam scump ca să fie prima piesă din

colecţia mea. Şi nici Wren nu e îmbrăcată.

- Pot să mă îmbrac repede. Mergem la restaurantul de pe stradă, nu-i aşa?

Apoi îi trimit un rând de pupici.

E preferatul meu, deşi mama urăşte locul acela. Dar au cea mai bună pâine prăjită şi mi-e foame.

_ Perfect. Facem ce vrei tu din moment ce mâine e ziua ta. Se „toarce spre mama. îmbracă-te, Cecily! E Ajunul Crăciunului! „r trebuie să-l petrecem împreună ca o familie.

Mă uit încă o dată la tablou fără să-mi pot lua privirea de la el. Sunt la fel de entuziasmată ca mama mai devreme.

_ Pot să-l iau în dormitor?

_ Bineînţeles, draga mea, zâmbeşte fără vlagă. E al tău acum. Poţi să faci ce vrei cu el.

îl ridic cu grijă şi încep să merg încet spre dormitor, rugându-mă să nu mă împiedic şi să nu-l calc.

Nu mi-aş ierta-o niciodată dacă aş face aşa ceva.

Când ajung în cameră, reazem tabloul de perete şi fac un pas în spate ca să-l admir. E superb.

Extraordinar.

Numai al meu. îmi împreunez mâinile şi încep să sar şi să chiui precum un copil de cinci ani. Nu-mi pot stăpâni entuziasmul. Este... cel mai frumos cadou de ziua mea.

Ar trebui să-i trimit un mesaj lui Crew. Să-i spun despre el. Va fi atât de fericit pentru mine, deşi ştiu că e ocupat astăzi. Are planuri cu familia lui, iar în dimineaţa asta ar fi trebuit să plece acasă la unchiul său şi să sărbătorească Ajunul Crăciunului.

Tata bate la uşă şi intră brusc, zâmbind fals.

-Haide, pregăteşte-te, Dovlecel! Nu avem timp de pierdut. Sunt lihnit.

-Stai puţin!

Mă uit la telefon şi văd că primisem deja un mesaj de la Crew.

***Crew:* „Hei, Păsăruică, te-ai trezit?"**

Fac o poză tabloului sprijinit de perete şi i-o trimit.

Tu: „Uite ce cadou mi-a luat tata de ziua mea! Poţi să [Crez]ĭ? îl ADOR!“

Apoi îi trimit un rând de pupici.

-Hai să mergem, aproape că îmi ordonă tata, iar eu p$_{Un}$ nul pe noptieră şi mă întorc spre el. Înte*kef(>

-Lasă-mă un minut! Bine?

-îmbracă-te cu un trening şi hai să mergem! Arăţi bine Fi merg. Pace semn către pulover şi blugi. Şi nici mama ta nu se ^ bracă elegant. E doar o masă.

-Ştiu. Bine, stai aşa! Mi se pare ciudat că nu pleacă din camer cât mă schimb, dar rămân în dressing ca să am puţină intimitat îmi dau jos pijamaua, mă îmbrac cu o pereche de pantaloni negri adidaşii Nike preferaţi şi ies în mai puţin de două minute. Sunt gaţa

Vine spre mine, mă ia de braţ şi mă scoate afară din cameră.

-Să mergem. După cum am spus, mi-e foame. Abia aştept sâ mănânc friptura mea preferată de pui.

Ne oprim pe hol să o aşteptăm pe mama.

- Felul de mâncare despre care mama spune că o să-ţi provoace un infarct?

îl tachinez. Mama îi tot spunea asta într-una din verile în care mergeam să luăm micul-dejun acolo în fiecare duminică. Apoi ne-a obligat să renunţăm la obiceiul acela şi îmi amintesc că i-am zis că ne strică distracţia.

- Exact. Zâmbeşte şi îmi atinge nasul cu degetul. îţi place cadoul?

- îmi place la nebunie. îl iau iar în braţe şi îl strâng tare. Ştiu că nu ne-am prea înţeles în ultima vreme şi îmi pare rău. înseamnă foarte mult pentru mine că mi-ai făcut cadoul acesta. Este tot ce mi-am dorit.

- Cu plăcere. Ştii că te iubesc mai mult decât orice pe lume. nu-i aşa?

îmi trece mâna prin păr şi mă strânge la pieptul lui o clipi- Modul în care o face, ca atunci când eram mică şi era totul pentru mine, mă face să simt un nod în gât. Şi nu vreau să plâng.

Sunt prea fericită ca să plâng.

- Şi eu te iubesc, îi şoptesc şi mă depărtez ca să-i pot

zâmbi <- -[IIK] mă desprind din braţele lui, mă întorc şi o văd pe mama pri'[11]' du ne. în ochii ei licăreşte o urmă de iritare.

Ce iar e geloasă pe relația noastră? Chiar și după discuția pe care ut-o? Din cauza tabloului pe care probabil nu a vrut **niciodată**

«n? Nu înțeleg-

sa Nu cred că o voi înțelege vreodată pe mama sau schimbările ei **de dispozi ie'**

pâinea prăjită e delicioasă, exact așa cum mi-o aminteam, iar restaurantul este plin de oameni, fiecare masă e plină, o coadă de clienți așteptând să se așeze. Colindele de Crăciun se aud ia maximum din boxe, iar lumea încearcă să vorbească tare ca să ***acopere*** **zgomotul,** ceea ce face ca restaurantul să fie extrem de zgomotos, **dar eu** mă bucur de fiecare dipă.

în ciuda faptului că mama este într-o dispoziție proastă.

Si a faptului că tata este incredibil de agitat.

Sunt prea fericită ca să las asta să mă deranjeze, mult prea în**cântată** de cadoul meu de Crăciun, Sau de cadoul de ziua mea. **Devorez** pâinea prăjită cu șuncă, pe care o îmbib cu sirop de **arțar. Micile** baloane de zahăr îmi explodează în gură **la** fiecare **îmbucătură** și cu greu îmi țin în frâu gemetele de plăcere când simt gustul extraordinar.

Poate că totul are un gust mai bun pentru că sunt atât de fericită. E... cea mai frumoasă zi din viața mea. Și nici măcar nu este încă ziua mea.

Singurul lucru care lipsește e Crew. Mi-aș dori să fie aici cu noi si să împărtășim asta. Știu că ar înțelege iubirea mea pentru tabloul de la tata și că ar fi fericit pentru mine. Tabloul e acum al meu, pentru totdeauna.

E doar al meu.

Ca o idioată, am uitat să-mi iau telefonul când m-a grăbit tata să ies din cameră, nerăbdător să mergem la restaurant, și l-am lăsat pe noptieră. A vrut sâ ajungem devreme, probabil știind cât de aglomerat urma să fie.

Cine s-ar fi gândit că atât de mulţi oameni ies să [la micu]l-dejun în Ajunul Crăciunului?

- Eşti fericită, Dovlecel? mă întreabă tata la un moment dat, când aproape am terminat micul-dejun.

Stă în faţa mea, zâmbind nostalgic, cum mai face uneori nevenindu-i să creadă că nu mai sunt copilaşul lui.

-Nici nu îţi poţi imagina cât de fericită sunt în momentul ta, îi spun cu un zâmbet radios. încă nu-mi vine să cred că cumpărat.

Mama e complet absentă, uitându-se pe telefon.

Ceva mă nelinişteşte şi, deşi încerc să ignor sentimentul, nu Totul este atât de familiar, exact cum era înainte. Ce mă doare«! mai tare este că aveam impresia că am reparat asta. Sau cel puţin , - am reparat ce era stricat între mine şi mama. Şi relaţia cu tata avea nevoie de reparaţii, dar nu eram prea îngrijorată. Ştiam că avea sa îşi schimbe părerea.

Iar acum m-a făcut să-mi schimb părerea cu cadoul lui – ofrandă de pace. Ştia că nu pot fi supărată pe el dacă imi dăruieşte tabloul pe care mi-l doream mai mult decât orice pe lume. încă mi-e greu să cred că e al meu.

Tata primeşte un telefon exact în clipa în care chelnerul ne aduce nota. Răspunde, se ridică de la masă şi acoperă telefonul ca să ne spună chiar înainte să iasă din restaurant:

- Mă întorc imediat.

în clipa în care pleacă, mă uit la mama, care stă în faţa mea şi mă priveşte îngrijorată.

- Ce s-a întâmplat? Spune-mi că nu eşti supărată pe el pentru că mi-a luat tabloul. Ştiu că probabil a costat foarte mult, dar îmi place atât de mult şi jur că...

Mă întrerupe.

-Nu ţi l-a cumpărat el.

Clipesc fără să spun nimic. încercând să înţeleg ce-mi spune.

- Poftim?

-Te minte. Am ştiut de la început, dar nu am vrut să cred.

- Nu înţeleg.

Clatin din cap, uluită.

Mama se uită în jur, căutându-l din priviri, înainte să continue. -Știu când tatăl tău nu spune adevărul. Nu ţi-a cumpărat el ta bloul. Nu l-am crezut nici o clipă.

.. di confuză.

M* ᵈᵒn3rmlVcuJTipârattata, atunci cine..
^ₐ•atd Lancaster) Wren. TVebuie să fi fost el.

„Sunt a«
Sjmt ca pUtea izbucni În lacrimi)n orice

frfâ doaʳ“ ,n
în««- ᴰ;
„ A fost I

Wren

- Nu. Mâ ridic de la masă şi încep să mă uit după tata prin restaurant, apoi îmi amintesc că ieşise afară. Nu, nu, nu. Nu m-ar minţi

- Draga mea. Stai jos! Tonul ei e ferm, dar privirea e rugătoare Trebuie să discutăm despre asta înainte să se întoarcă.

Mă aşez pe marginea scaunului din separeu, strângând masa din faţa mea cu degete dureroase şi reci. Sunt amorţită. Umilită.

Furioasă.

- Tatăl tău a fost prea ocupat ca să-l caute. Şi nu are cum să cheltuiască atâţia bani pe un tablou în momentul acesta, oricât de mult ţi l-ai dori. Tabloul acela a fost trimis de Crew Lancaster. Şi are tot sensul din lume, nu vezi? îţi trimite rujuri Chanel de o săptămână. Totul duce la momentul de glorie. Un milion de săruturi într-o viaţă. Băiatul acela e un geniu.

Dumnezeule! Are dreptate. Ştiu că are. Cum de nu am văzut asta? Pentru că tata a intervenit şi a pretins că el a tăcut asta? Chiar mi-am dorit atât de mult să cred că ar face asta pentru mine încât nu mi-am dat seama că nu are sens? Chiar sunt

Capitolul 50

atât de disperată după atenţia şi afecţiunea tatălui meu?

-Cred că mi se face rău, gem şi înghit în sec, încercând să ignor greaţa pe care o simt.

îmi împinge mai aproape paharul cu apă, iar eu ¡1 golesc în câ leva secunde.

‚Stie cât de supărată eşti pe el. Şi eu am fost supărată pe el , „iru telul în care s-a purtat cu tine. Pentru cum s-a purtat cu C. Am ignorat asta prea mult timp şi i-am permis să te spioneze „’”â te trateze ca pe un copil incapabil, nu ca pe femeia inteligentă ''are ai devenit. Eşti o persoană echilibrată. Tatăl tău nu trebuie să stea mereu cu ochii pe tine. Poţi să iei propriile decizii, spune mama 11 ii finalitate pe care nu am mai auzit-o vreodată.

-Chiarcrezi asta?

Vocea mea e fără vlagă, iar emoţiile mele sunt complet răvăşite. Încuviinţează din cap şi îşi pune mâna peste a mea.

- Tu nu crezi că tatăl tău poate să greşească, dar are defectele lui. Cu toţii le avem. E om, la fel ca noi toţi. Nu am vrut să fac o scenă aici sau în faţa ta, dar nu am mai suportat. Să-şi atribuie meritul unui cadou pe care nu ţi l-a luat... e greşit. Nu înţeleg de ce minte, dar o face, Wren. Şi asta o să-l prindă din urmă.

Mă doare inima din cauza minciunii lui. Sigur a ştiut că avea să fie prins.

- Crezi că şi-a asumat meritul ca să mă facă fericită? Ca să nu mai fiu supărată pe el?

- Nu e un motiv suficient de bun, dar e posibil. Sigur ştie că vei afla adevărul în curând. Crew o să-ţi spună, o să vrea meritul care i se cuvine. Mă mir că nu te-a căutat să te întrebe ce părere ai despre cadou.

Mă las pe scaun.

- Mi-am lăsat telefonul în dormitor. Tata m-a grăbit să ies.

- Bineînţeles că a făcut-o, ripostează ea şi clatină din cap. Ah, se întoarce! Prefa-te că nu ştii. Putem vorbi despre asta acasă.

încerc să nu afişez nici o emoţie, dar mi-e greu să mint, mai ales când sunt faţă în faţă cu persoana pe care o mint.

Cum poate să mă mintă? Nu pot suporta asta.

Nu pot.

-Eşti bine, Wren? mă întreabă îngrijorat. Pari supărată.

-Când l-ai cumpărat?

-Ce să cumpăr?

Ah, acum face pe prostul. Deja pare vinovat.

«M

- ***Tbbloul.*** *Utt milion de săruturi ţntr-o viaţă.* ***Când l-ai cumpărat?***

Cum l-ai găsit?

îmi încrucişez braţele la piept şi aştept

-L-amcumpărat... recent.

- **De la dne?**

-De la fostul proprietar.

Asta era logic.

-Şi unde locuieşte? Cum l-ai găsit?

Chicoteşte, deşi pare agitat

- **Păi, ştii că eu şi mama ta avem cunoştinţe în lumea artei**

- **Nu am avut nici o legătură cu aşta, intervine mama, iar el o priveşte aspru.**

-Spune-mi cum I-ai găsit, îî cer.

-După cum am spus. Cunoaştem oameni. Am făcut nişte investigaţii şi am dat câteva telefoane.

începe sa transpire. Îi văd broboanele pe frunte.

- **Poate că te-a ajutat Veronica? întreabă mama dezgustată. Ştiu cât e de binevoitoare.**

- **N-o băga în discuţia asta, izbucneşte el şi se înroşeşte.**

Veronica, Noua secretara. Poate că sunt mai multe lucruri pe
cam nu *Ic* ştiu.

- **Cât ai plătit pe el? îl întreb.**

-Decernă, **atacaţi amândouă aşa? Şi e nepoliticos să întrebi cât a costat, Wren, E un cadou, mă ceartă el. Se ridică de la masă în câteva secunde. Hai să *mergem!***

-Dar...

-Plecăm, mă întrerupe înainte sa se întoarcă cu spatele şi să se ducă spre ieşire.

Eu şi mama ne uităm una la alta.

- **Totul va fi bine, mă asigură ea. Putem termina conversaţia acasă.**

Simt un nod în stomac. Imi doresc să nu trebuiască

să port conversaţia asta deloc.

Nu spun nimic tot drumul până acasă, la fol ca tata. Şi chiar ca mama. Nici unul dintre noi nu vorbeşte, iar atmosfera e sumbră.

Distrusă complet.

Oim a putut să mă mintă aşa? Cum? Nu Înţeleg, Nu ştiu dacă voi înţelege vreodată. Se supătă pe mine pentru ceea ce consideră trădare, apoi face exact acelaşi lucru şi se aşteaptă ca noi să-i acceptăm minciunile.

Nu poate să fie cum vrea el.

Ne apropiem de clădite când văd pe cineva la intrare. O persoană cunoscută, îmbrăcată într-o haină neagră, în blugi şl cu fesul acela pe care îl poartă mereu. Se întoarce spre noi, iar Inima îmi tresare.

E Crew.

în clipa în care privirile ni se întâlnesc şi văd expresia lui furioasa, mă îngrijorez, deşi îmi dau seama rapid că furia lui nu are legătură cu mine.

Ci cu tatăl meu.

-Oh, Dumnezeule! spune mama când îl vede pe Crew.

Bineînţeles, tata nu-şi dă seama de nimic.

Plec de lângă părinţii mei şi alerg spre Crew, scâncind uşor când mă ia în braţe şi mă strânge la pieptul lui. Mă lipesc cu faţa de pieptul Ini şi inhalez parfumul delicios, familiar, urând ceea ce urma să se întâmple, ştiind că e inevitabil.

-Păsăruică. îşi trece mâinile prin părul meu. Trebuie să vorbim.

Mă îndepărtez încet ca să-l pot privi în ochi.

-Ştîu.

-Crew, spune mama când se apropie. Mă bucur să te cunosc, în sfârşit.

Mă întorc, încă în braţele lui Crew, iar tata se albeşte la faţă când vede lângă dne stau.

- Şi mie îmi pare bine să vă cunosc, doamnă Beaumont.

Crew îmi dă drumul şi se duce spre mama ca să-i strângă mana.

Tata nu spune nimic, dar expresia lui sumbră e

Monica
Mt4rphy
revelatoare. Sigur
ştie că a fost prins.

- Domnule. Crew încuviinţează din cap în semn de respect, deşi probatul nu-l merită. Cred că a avut loc o neînţelegere,

Oh, e mult prea politicos!

-Nu mi-ai cumpărat tu tabloul, îi spun furioasa tatălui meu, incapabilă să mă abţin. Ştiu că nu ai făcut-o.

Pare indignat.

Mă faci mincinos?

Nu-mi vine să cred că încă se preface, mai ales în faţa lui Crew

Harvey, te rog! Renunţă. Ai fost prins.

Tonul ei e iritat. Pare obosită şi mă face să îmi dau seama că ¡| tolerează de multă vreme. Şi că e posibil să se fi săturat.

Crew se întoarce spre mine şi mă priveşte cu sinceritate.

- Eu sunt cel care ţi l-a cumpărat, Wren. M-am gândit că totul va fi clar, având în vedere rujurile Chanel pe care ţi le-am trimis toată săptămâna. Pentru că asta a folosit artistul pentru tablou.

- Ar fi trebuit să-mi dau seama.

Sunt complet uimită că a făcut asta pentru mine. Doar pentru mine. Dar are sens. Rujurile. Camera foto. Faptul că mă lasă să-l sărut pe tot corpul dată cu ruj fără să se plângă. în adâncul sufletului, mereu am simţit că îi place.

Că ar face orice pentru mine.

Orice.

-Cine naiba te crezi să-i cumperi fiicei *mele* un obiect de artă atât de scump? Nici măcar nu te cunoaşte, iar tu vii aici şi îi trimiţi tot felul de lucruri. Te dai în spectacol şi încerci s-o cumperi cu cadouri extravagante. E patetic, spune tata roşu de nervi.

Nu cred că l-am mai văzut vreodată atât de supărat.

- Eu sunt patetic? Măcar nu sunt un bătrân care încearcă să-şi ţină fiica lângă el cu minciuni când nu mai poate s-o controleze, răspunde Crew.

îi pun mâna pe braţ, urând cât de crud a fost, dar nu pot să neg că a spus adevărul.

Şi uneori adevărul doare.

- Chiar o să-i cazi pradă acestui băiat, Dovlecel? Ştii cum sunt cei din familia Lancaster. Cruzi. Nemiloşi. O să te dea laoparte când o să se sature de tine, o să vezi, spune privindu-mă rugător.

Monica
Mt4rphy

Cuvintele lui sunt ca nişte cuţite, ca şi cum nu aş fi demnă de atenţia lui Crew. Nu-mi vine să cred că asta este părerea lui despre mine. Şi despre Crew.

- Vreau doar ce e mai bun pentru tine, Wren. încerc să te protejez de el.

Mi se strânge inima şi îmi dau lacrimile. Nu-mi vine să cred că spune asemenea lucruri îngrozitoare despre Orewfără să-l cunoască.

Mă doare.

- Ascultă-mă, Wren! Eşti cel mai important lucru din viaţa mea. Şi nu aş face niciodată ceva intenţionat ca să te supăr. Ştii asta.

Tata face un pas în faţă, uitându-se Ia mâna lui Crew pe şoldul meu. Mă trage spre el, posesiv. O revendicare, ca de obicei.

Dar acum are altă însemnătate. Acum îi trimite un mesaj tatălui meu. Că nu mai sunt a lui.

- M-ai minţit îi zic tatălui meu. Ai pretins că mi-ai oferit un cadou care nu a venit de Ia tine. Ţi-ai asumat meritul pentru ceva cu care nu ai avut nici o legătură,

- Te pierdeam! izbucneşte şi mă şochează. îmi scăpai printre degete şi nu puteam face nimic. Nu vreau să pierd.., în faţa lui.

- M-ai minţit. Pe mine. Clatin din cap când face alt pas în faţă şi se opreşte brusc. Nu ştiu ce o să fac dacă mâ atinge. Să ţip? Să-l împing? Să-l lovesc? După atât timp în care se presupunecă ai fost îngrijorat pentru mine. M-ai urmărit.[1] Mi-ai spionat tdcfonuL Mi -ai spus ce am voie şi ce nu am voie să fee. Mi-ai spus că nu poţi să ai încredere în mine din cauza a ceva ce am fecut acum aproape şase ani, când de fapt eu eram cea care nu trebuia să aibă încredere în tine!

Respir agitată şi sunt ameţită din cauza furiei care mă consumă atât de tare, încât nu mai pot să gândesc raţional. Ştiu că fee o scenă în feţa clădirii în care locuim, dar nu-mi pasă. Adevărul trebuie spus.

Tata trebuie să ştie ce simt cu adevărat,

- Ai dreptate.

Rămân cu gura căscată, uimită că îşi recunoaşte

vina atât de repede.

- Am greşit şi îmi pare rău, continuă el.

Măcar îşi recunoaşte greşeala.

Dar e puţin cam târziu.

Nu am puterea să-i mai spun asta. Sunt prea emoţionată. Crew mă ţine aproape şi ml fece să mă simt în siguranţă. Niciodată nu mă ţine prea din scurt. îmi dă libertatea de care am nevoie şi îmi respectă deciziile. Gândurile. Corpul, Mă respectă pe mine.

Din toate punctele de vedere.

îmi l'rângi inima, scânceşte tatăl meu cu lacrimi în ochi în orice altă zi aş fi fost distrusă să-l văd aşa. Dar nu şi azi întotdeauna am fost eroul tău. Dovlecel. Cel la care veneai tru ajutor. Să nu uiţi asta! ****n'**

Nu mai trebuie să fiţi eroul ei, spune Crew şi mă trage mai aproape. E treaba mea acum.

Durerea de pe chipul tatălui meu e evidentă. Tresare vizibil ş, mijeşte ochii când se uită la noi.

- **Mi-ai distrus familia, îl acuză pe Crew.**
- **Nu, Harvey. Mama face un pas în faţă, furia sclipindu-i în ochi Ai făcut asta singur.**

îşi aduce umerii în faţă şi îşi lasă capul în jos. Apoi se întoarce şi pleacă.

în clipa în care ajungem în apartament, mama se duce la cutia aruncată şi începe să caute printre hârtii până ce găseşte un plic mic, alb, fără îndoială cu un bileţel înăuntru.

- **Pentru tine, spune şi mi-l aduce.**

îl iau şi mă uit la Crew, care mă priveşte cu atenţie.

- **Deschide-l, mă încurajează el.**

Cu degetele tremurânde, deschid plicul şi scot bileţelul.

Un cadou anticipat de ziua ta, Păsăruică. ***Un milion de săruturi într-o viaţă*** *de la mine pentru tine.*

Cu dragoste,
Crew

Strâng bileţelul la piept, copleşită de emoţie. Lacrimile încep să-mi curgă şiroaie, mi se preling pe obraji şi trebuie să clipesc de câteva ori ca să mi se limpezească privirea când mă uit la Crew.

- **îmi place, şoptesc. Mulţumesc.**

Mă mângâie pe obraz şi coboară de-a lungul mandibulei.

- **Cu plăcere.**

ţin val de emoţii plutește intre noi şl pare să umple Întreaga ca- mCTă în timp ce ne uităm unul la altul.

Mama îşi drege glasul ca să ne atragă atenţia.

- Wien. de ce nu-l duci pe Crew tn camera ta ca să-l ariţl tabloul?

Mă întorc să mă uit la ea.

- Nu te deranjează?

Zâmbeşte vag.

- Nu. Am încredere în tine, draga mea.

Mă duc la ea şi o strâng tare în braţe.

-Mulţumesc. Pentru tot.

- Du-te, zice ea şi mă împinge uşor. Arată-i!

Ştie cât de mult înseamnă asta pentru mine. Momentul acesta. Tabloul.

Şi Crew.

- Te iubesc, îi şoptesc înainte să mă duc să-l iau de mână pe Crew şi să-l conduc pe hal spre camera mea.

Mă urmează fără să spună vreun cuvânt, dar în clipa în care II trag înăuntru şi închid uşa, se năpusteşte asupra mea, mă lipeşte de perete şi mă ia de talie.

-îmi pare rău, şopteşte el, sărutându-mă pe toată faţa, Că a trebuit să vin aici şi să-l confrunt pe tatăl tău aşa, dar nu-l puteam lăsa să-şi asume meritul pentru cadoul meu.

- E în regulă. Mă bucur de atingerea fină a buzelor lui, de sinceritatea din vocea lui şi de felul în care mă ţine. Mă bucur că ai venit. Doar îmi pare rău că nu mi-am dat seama mai devreme. A trebuit să-mi spună mama.

-Nu-ţi cere scuze! înţeleg. Serios, Păsăruică. Ai vrut să crezi că ar face asta pentru tine. Se dă în spate şi se uită la mine. Eşti bine?

- Mă doare că are atât de puţin respect faţă de mine.

Simt un nod în gât şi îmi ard ochii.

- Mi-aş dori să-ţi pot lua durerea, spune el, dar nu pot.

Mă uit la el surprinsă, întrebându-mă unde a dispărut Crew cd crud şi amenințător, A fort înlocuit de bărbatul acesta dulce, sexy şi atent, care vrea doar să aibă grijă de mine şi...

Iubesc asta.

îl iubesc pe d.

|)a. Suni îndrăgostită de el.

Mă bucur că eşti aici. Mă uit la tabloul rezemat de perete, i$_{ar\ e}$| face acelaşi lucru. îmi place atât de mult!

Iar pe el îl iubesc atât de mult, dar cum să-i spun asta?

K înspăimântător cât de puternice sunt sentimentele mele pe$_{mru}$ el. Oare şi el simte acelaşi lucru pentru mine?

Ştiam că o să-ţi placă. Mă sărută pe tâmplă şi mă las p$_{e\ e}$|.

Ar (i trebuit să ştiu că e de la Crew Toate indiciile erau acolo, în faţa mea, dar am fost orbită de ideea că tatăl meu voia să-mi recâş tigc atenţia şi iertarea, încât am acceptat minciuna lui.

Dar acum am ochii deschişi. Datorită mamei mele. Aş fi $_{a}$fl$_{a}$t până la urmă. încă nu-mi vine să cred că nu mi-am dat seama, dar acum ştiu.

Crew este cel care l-a căutat şi l-a găsit, plătind cine ştie cât pentru el, dar mi-a dat tabloul pentru că voia să mă vadă fericită. Mi-a spus asta chiar ieri, la magazinul Chanel.

-La mulţi ani! îmi şopteşte, iar eu mă uit la el.

-încă nu-mi vine să cred că ai făcut asta.

Ezită încruntat.

-Asta voiai, nu-i aşa?

încep să plâng şi îmi pun mâna la gură, în timp ce îmi curg lacrimile.

Crew mă strânge la piept şi pot să aud bătăile ritmice ale inimii lui.

- Of, Păsăruică, nu plânge!

- Sunt bine. Mai mult decât bine. încă plâng. Totul a fost atât de copleşitor. Bine. Rău.

Minunat.

-Nu-mi place să te văd plângând, spune cu o voce chinuită. Tabloul trebuia să te facă fericită.

-Tu mă faci fericită, îi spun şi mă dau puţin în spate ca să-i admir chipul frumos. Nu-mi vine să cred că ai făcut asta pentru mine.

îşi coboară vocea şi mă priveşte serios.

- Aş face orice pentru tine, Wren. Doar ca să te văd zâmbind Să te aud râzând. îţi aduci aminte ce ţi-am spus?

încuviinţez din cap şi îmi trag nasul.

- Jac acum plângi de parcă ţi-am omorât pisica.

- Nici măcar nu am pisică, mormăi şi tl fee să zâmbească.

- în curând, o să ai două tablouri, spune el, referindu-se la tabloul pe care l-am cumpărat de la galerie în ziua aceea, când m-a urmărit.

Când m-a dus la prânz. Când m-a sărutat pe bancheta din spate a maşinii lui.

Râd. Tuşesc. Suspin. Sunt un dezastru.

-Ai dreptate. O să am.

Nid unul din noi nu mai spune nimic o clipă şi mă desprind din braţele lui ca să iau un şerveţel şi să-mi şterg nasul.

- îmi place bileţelul pe care mi l-ai scris, zic.

Dumnezeule, bileţelul acela! Cine ar fi crezut că Crew Lancaster
poate fi atât de romantic? Nu mi-am dat seama că poate fi capabil de aşa ceva.

Dar asta a făcut M-a cucerit cu romantismul lui în ultimele săptămâni. M-a făcut sa mă simt specială. Parcă m-ar considera specială. Parcă ar ţine la mine. Parcă m-ar iubi

Cred că mă iubeşte.

Chiar cred asta.

- Am început să-l caut de când mi-ai povestit despre el, recunoaşte.

Rămân cu gura căscaţi

- Mă urai atunci.

- Ba nu, ripostează el.

Râd, uitând de orice urmă de tristeţe când îi aud tonul morocănos şi mârâit

- L-ai găsit singur?

-De fapt, Grant m-a ajutat sâ-i găsesc proprietarul. Zâmbeşte. Clatină din cap. E un ticălos.

- **Fostul proprietar?**
- Nu, fratele meu. M-a făcut să trec printr-o grămadă de situaţii de rahat când am încercai să facem rost de el. Dar nu m-a interesat decât să fie al meu, iar acum e al tău.
- E un cadou atât de extravagant, murmur şi mă uit din nou la tablou, admirând toate săruturile acelea de pe pânzl

- Mi-ai oferit ceva ce nu mai poţi da nimănui altcuiva şi am Vru să fac aceiaşi lucru pentru tine, recunoaşte el pe un ton grav. Ut

Dumnezeule! Nu ştiu cum să mă comport sau cum să reacţione când spune lucruri de genul ăsta.

Acum chiar vreau să sar pe el.

- Mulţumesc, şoptesc, zâmbind când mă strânge iar în braţele lui. 0 să-l preţuiesc pentru totdeauna.

- Aşa cum te preţuiesc şi eu.

Nu spune pentru totdeauna, dar ştiu ce vrea să spună.

Am o revelaţie şi mă uit la el.

- Nu trebuia să fii acasă la unchiul tău astăzi?

Ridică un umăr.

-M-am întors când am primit mesajul tău.

-Ce?

- Când mi-ai trimis mesajul acela în care ai spus că tatăl tău ţi-a cumpărat tabloul, a fost imposibil să-mi petrec Ajunul Crăciunului cu familia, în timp ce tatăl tău te mintea. Are o privire feroce. A trebuit să-ţi spun adevărul. Faţă în faţă.

Mă ridic pe vârfuri şi îl sărut cu toată fiinţa mea. întredeschide buzele şi îmi strecor limba printre ele, apoi începe să mă mângâie peste tot, iar eu scâncesc şi mă distanţez de el.

- Nu ne putem lăsa purtaţi de val, spun fără aer.

Zâmbeşte larg, devastator.

- Mereu iubita mea cuminte.

Mă înroşesc.

- încetează! Ştii prea bine că lucrurile ar merge prea departe. Nu vreau să trădez încrederea mamei mele.

îşi trece mâinile prin păr şi oftează adânc.

- Atunci hai să mergem să stăm cu ea!

Mă încrunt.

- Vrei să petreci timp cu mama?

- Bineînţeles. Trebuie să ne cunoaştem. Şi am impresia că mă place. De fapt, uite ce ţi-am luat! E destul de impresionant.

Simt bucuria care îmi iese prin toţi porii şi râd.

- Nu te deranjează dacă petrec timp cu mama ta, nu-i aşa?

El ridică dintr-o sprânceană.

-Vreau si fad asta, îi spun zâmbind.

-Vrei să vii la mine mâine dup i-amiază? O să fim doar eu, fraţii şi părinţii mei. Din picate, Charlotte nu va fi acolo. Chiar vreau s-o cunoşti.

Eram pe punctul de a începe să plâng din nou. Vrea să petrec timp cu familia lui. Şi vrea să petreacă timp cu mama mea, Dumnezeule, asta chiar e serios!

- Şi eu vreau să o cunosc.

Bineînţeles că e serios. A cumpărat un tablou care J-a costat mai mult de 500000 de dolari. Poate chiar 1000000. Ştiu că *e* un Lancaster şi că probabil pentru el asta înseamnă 20 de dolari, dar totuşi!

Ce a tăcut pentru mine *e,..* Nimeni nu m-a mai făcut să ml simt atât de specială!

Atât de iubită!

-îţi mulţumesc pentru cadou, spun din nou, urând cât de nesemnificative par cuvintele mele. îmi place la nebunie.

-Cu plăcere. Expresia lui e una pe care nu am mai văzut-o niciodată şi îmi doresc să-i pot face o poză pe care să o am pentru totdeauna. La mulţi ani, Păsănrică!

Wren

Dimineaţa de Crăciun.
Ziua mea.

Mă trezesc cu greu pentru ca nu vreau să mă dau jos din pat şi să înfrunt ziua. Nu încă. Mă rostogolesc şi deschid ochii, uitându-mă la tabloul din faţa mea şi zâmbesc.

Un *milion de săruturi într-o viaţă.* Asta vreau. Vreau pe cineva care să-mi promită un milion de săruturi şi mai mult Vreau pe cineva care să mă preţuiască, să mă iubească şi să-şi dorească să mă vadă fericită.

Şi cred că acel cineva este Crew.

Mă ridic din pat, îmi dau părul de pe faţă şi mă întind după telefon, găsind un mesaj de Ia eL

***Crew:* „La mulţi ani!“**
***Crew:* „Crăciun fericit!“**
***Crew,* „Ţi-am trimis ceva”.**

'ţip. Trebuia să înceteze să mai cheltuiască bani pentru mine.
îmi place ca mi-a spus mai întâi la mulţi ani

***Eu:* „Mulţumesc. Crăciun fericit! Nu-mi mai trimite cadouri* *Crew*: „Nu-mi mai spune ce să foc*.**

Atât de ursuz.

Crew: **„Când vji încoace?“**
Eu; „Vreau să petrec câteva *ore* cu *mama“*

Nu vreau ca mama să fie singură de Crăciun. Câi de deprimanţi Tata? Nu pot să înţeleg ce te face.

Capitolul 31

Bine, fie, îmi pasă. Vreau să fiu rece şi insensibilă, dar nu sunt genul acela de persoană. încă mă afectează ce a făcut cu cadoul lui Crew pentru mine, Cred că s-a întors acasă târziu noaptea trecută, mult după ce am adormit, şi nu a petrecut Ajunul Crăciunului cu noi – în afară de acel mic-dejun dezastruos, lucru care ştiu că a durut-o pe mama. Ea nu mi-a spus nimic despre asta, iar după ce a plecat Crew, ne-am îmbrăcat să ieşim la cină doar noi două. A fost distractiv, dar ştiu că bănuia unde plecase tata.

***Şi* cred că are legătură cu Veronica, secretara lui.**

Dacă într-adevăr o înşală după toate lucrurile prin *care* au trecut în ultima vreme...

Va fi sfârşitul căsniciei lor.

Crew': „E o zi simplă pentru noi. Vom avea mâncare şi pe fraţii mei idioţi Părinţii mei. Şi tata e un idiot, dar o să se poarte *frumos* când o să te cunoască.”

Mereu spune despre bărbaţii din familia lui că sunt idioţi. Uneori, şi el se comportă ca unul.

Eh: „îţi dau mesaj când sunt gata de plecare“.
Creţ«'.' „Vrei să trimit o maşină?“
Eu: **„Spune-mi că Peter e liber în ziua de Crăciun. Te rog! Merită“.**
Crew: **„Este. Va conduce altcineva”.**
Eu: **„Mă descurc să ajung singură“.**
Crew: „Nu. Lasă-mă să trimit o maşină! Vreau să mă asigur că ajungi în siguranţă“.

Zâmbesc. Oare de ce când tata face lucruri de genul acesta mi se pare că mă controlează şi mă desconsideră, dar când o face Crew mi se pare că mă protejează?

Poate pentru că el crede în mine. îmi spune că pot face lucruri pe care nimeni altcineva nu le poate face. Când mă priveşte, văd respect în ochii lui. Admiraţie.

Şi eu simt aceleaşi lucruri pentru el.

Eu: **„Bine. Trimite o maşină atunci! îţi dau mesaj când sunt gata".**

Crew: **„Dă-mi un mesaj după ce îţi deschizi cadoul".**

Eu: **„Aşa o să fac. Sau vrei să aştept? Pot să-l aduc la tine acasă".**

Crew: **„Sub nici o formă. Să-l deschizi în faţa fraţilor mei? Şi-ar bate joc de mine pentru totdeauna".**

Hm... Mă întreb ce ar putea fi.

Crew: **„Du-te şi deschide-l, Păsăruică! Şi dă-mi mesaj când poţi. Sau, şi mai bine, sună-mă video! Vreau să-ţi văd chipul frumos".**

Eu: **„Bine. Te iu..."**

Şterg în grabă ultimul mesaj. Sunt pe cale să-i spun că îl iubesc. Ce Dumnezeu?

Stai!

Nu pot să neg că îl iubesc. Sunt îndrăgostită de Crew Lancaster şi trebuie să-i spun ce simt. Oare şi el simte acelaşi lucru?

Sper.

Eu: **„Bine. Lasă-mă puţin"!**

Irimit mesajul, iar inima îmi bate cu putere după acea conştientizare.

Mă dau jos din pal şi mă încalţ cu papucii înainte să ies din cameră. Mă duc în living, de unde se aud colinde. O aud

Hj, *Monica Murphy*

pe mania

vorbind cu cineva – probabil la telefon. Poate că 0 sunase pe sora ci. Mătuşa mea locuieşte în Florida şi mi-ar plăcea să o văd mai des, dar sunt mereu la şcoală când mama se duce în vizită.

Lucru pe care l-a făcut des În ultima vreme,

Când intru în living, bradul e luminat de ghirlande cu beculeţe colorate, iar sub el se află o mulţime de cadouri împachetate în hârtie verde şi bej. Unul dintre ele iese în evidenţă.

Cutia albi care poartă semnătura lui Crew.

- Ah, s-a trezit! Ar trebui să închid. Da, vorbim mai târziu. Crăciun feridt! Mama închide şi îmi zâmbeşte. La mulţi ani, draga mea! Şi mătuşa ta îţi urează la mulţi ani,

- Mulţumesc. Ar trebui s-o sun mai târziu. Mă aşez pe podea şi mă uit la cadouri.

La unul anume.

- Da, i-ar plăcea asta.

Putem s-o sunăm înapoi. Mama zâmbeşte şi se întinde sâ-mi dea părul de pe faţă.

- Unde e tata?

Expresia ei se înăspreşte.

- Nu e aici.

Rămân cu gura căscată.

- Unde e?

Ridică din umeri.

- Nu a venit acasă.

- Of, mamă!

Mi se rupe inima pentru ea. Mă ridic şi mă duc în genunchi ca să o iau în braţe. Ne ţinem aşa câteva clipe, iar eu închid ochii, dezamăgită de tatăl meu. Să o părăsească aşa pe mama – pe noi. Chiar în ziua de Crăciun.

De ziua mea.

- E în regulă, scumpo. Lucrurile nu mai merg bine între noi de ceva timp. Am încercat să păstrez aparenţele până la sfârşitul anului, cum mi-a cerut tatăl tău, dar

sigur voi depune actele de divorţ în ianuarie. Nu mâ mai pot preface. Se depărtează puţin ca să se uite la mine. Nu ne mai înţelegem de cel puţin un an. Poate mai mult.

Mă încrunt.

lata mi a spus că încercaţi să rezolvaţi prohlemele.

Se incrunlă şi ca.

Când ţi a spus asta?

1 lupii ce *m* aţi anunţat cil divorţaţi. M a sunat şi mi-a dat v$_e$ Iile bune. (iii mergeţi la terapie şi că încercaţi să găsiţi $_0$ soluţii îi explic.

Oftează şi clatină din cap.

- Nu am discutat niciodată despre asta. Dar tot avea să se ajungă la divorţ. Iar el ştia asta. M-a întrebat dacă putem să ne purtăm normal până la sfârşitul anului. Mai ales când veneai acasă. Am fost de acord doar pentru că mi s-a părut foarte îngrijorat pentru tine

- Mai degrabă încerca să păstreze aparenţele pentru mine bombăn.

- Sau încerca să se convingă că lucrurile vor fi în regulă până la urmă. E greu să-ţi înfrunţi problemele, mai ales când tu eşti cel care le creează. Zâmbeşte vag, cu tristeţe. Hai să uităm de el şi să ne concentrăm la ziua ta! Şi la ziua de Crăciun.

O conving să deschidă mai întâi cadoul de la mine – pasărea sculptată în lemn pe care am găsit-o la magazinul din Vermont.

- E o pitulice? mă întreabă în timp ce o analizează. Aşa arată.

- Poate? Crew a găsit-o. A spus că îi aminteşte de mine, recunosc.

Mă priveşte cu blândeţe.

- Cred că te place cu adevărat.

Ce eufemism!

- Şi eu cred asta, recunosc.

- Oamenii nu cumpără în fiecare zi obiecte de artă scumpe pentru altcineva doar pentru că sunt prieteni, continuă ea.

- Ştiu. A spus că vrea doar să mă facă fericită.

Doar când mă gândesc la asta simt că îmi dau lacrimile.

- Se poartă frumos cu tine? E sincer cu tine? Te tace să râzi?

„Da. Da. Da.“

- E ultima persoană cu care îmi imaginam că o să tiu, spun.

clipind ca să nu plâng. De ce îmi vine mereu să plâng în le zile? Sunt atât de sensibilă! Dar acum nu-mi pot imagina

fără el.

- Vai, draga mea! Mă bucur atât de mult pentru tine. Şi îmi place cadoul. Zâmbeşte când se uită la pasărea de lemn. în apartamentul nostru de revistă pare puţin rustic, dar chiar sper câ îi place aici.

- Mai am ceva pentru tine.

Îi ofer cutiuţa cu cerceii pe care L-am cumpărat din oraş. îi plac **şi aceştia.**

Deschid cadourile de la părinţii mei. Nişte haine. O eşarfa Louis Vuitton cu un printţ sub formă de buze – găsesc că are o semnificaţie. Câteva carduri-cadou la magazinele mele preferate. Şi un lănţişor pe care l-am admirat acum mult timp şi de care am uitat complet, ceea ce-l face sâ de extrem de special pentru că mama şi-a adus aminte să mi-l cumpere.

Am desfăcut toate cadourile, cu excepţia cutiei de la Crew şi mă uit la ea nerăbdătoare.

-O deschizi? mă întreabă mama.

Inima începe să-mi bată mai tare când mi-o dă.

-Aproape că nu vreau să ştiu,

-Bineînţeles că vrei să ştii. Nu fi prostuţâ! îmi face semn, evident nerăbdătoare. În ultima săptămână s-a bucurat de cadourile mele aproape la fel de mult ca mine. Deschide-o!

Desfac capacul şi găsesc altă cutie în alb-negru aproape la fel de mare, învelită cu aceeaşi panglică albă şi floarea de camelie care arată că e de la Chanel.

Oh, Dumnezeule, cred că ştiu ce este!

Iau capacuL Dau laoparte hârtiile şi găsesc un săculeţ de protecţie negru, înconjurat de cutiuţe de ruj. Scot săculeţul, rujurile cad pe fundul cutiei, apoi desfac şiretul.

- 'ţi-a luat o geantă? E atât de inteligent! îl ador pe băiatul ăsta, spune mama şi mă face să râd.

Scot geanta, cea roz pe care am admirat-o la magazin acum câteva zile. O deschid şi mă uit înăuntru, dar nu e plină de hârtii.

Doar de nenumărate cutii cu ruj.

-Are vreun bileţel? mă intreabâ mama.

îl găsesc la fond de tot Un plic alb, ca de obicei îl deschid şi descopăr scrisul lui familiar.

Crăciun fericit! Ţi-am cumpărat fiecare nuanţă de ruj Chanel ca să-ţi poţi crea propriul milion de săruturi din viaţa ta. Sper că pe unele dintre ele le vei împărţi cu mine.

Cu dragoste,
Crew

- îl păstrez, anunţ şi o fac pe mama să râdă.

- Chiar ar trebui, zice ea şi se uită la geanta roz din poala mea Are gusturi bune.

- Eu am ales geanta. I-am spus că, dacă ar fi să am o geantă Chanel, aş vrea să fie roz, recunosc.

- întotdeauna ţi-a plăcut rozul. Şi rujurile. E foarte romantic. Te înţelege, nu-i aşa?

-Cred că da.

Pentru prima dată mă simt înţeleasă.

în totalitate.

-Trebuie să-l sun.

- Du-te şi sună-ţi iubitul, mă încurajează mama când mă ridic cu geanta într-o mână şi telefonul în cealaltă. O să te vezi cu el azi, nu-i aşa?

Mă opresc şi mă uit la ea, întristându-mă brusc.

- Nu vreau să te las singură.

-Of, draga mea, nu-ţi face griji pentru mine! Du-te la el! Petre- ce-ţi ziua de naştere cu el! Ştiu că asta vrei. Mă bucur că am stat împreună seara trecută. Şi acum. Zâmbeşte cu tristeţe. Mi-am irosit prea mult timp supărată pe tine şi pe tatăl tău când ar fi trebuit să mă implic mai mult în viaţa ta. îmi pare rău pentru asta.

- Nu trebuie să-ţi ceri scuze, îi zic. Nu mai trebuie.

Clatină din cap. îşi îndreaptă umerii.

- Du-te şi sună-1! Cred că abia aşteaptă să vorbească cu tine.

îi mai zâmbesc o dată şi mă duc în dormitor, închizând uşa în urma mea ca să am puţină intimitate. îl sun, iar după câteva apeluri răspunde şi pe ecran apare chipul lui frumos. E mai ciutulit decât ieri. Are părul răvăşit şi pare

să-i fi crescut puţin barba.

Ridic geanta şi i-o arăt.

-Ai primii-o.

-îmi place la nebunie. O pun pe pat lângă mine. Şi toate rujurile. Chiar ai cumpărat toate nuanţele de la Chanelî

- Pe toate cele 400. Nu ai observat câte rujuri erau?

-Erau rujuri şi în geantă.

- Asta a fost o cerere specială. De obicei, ei nu pun nimic înăuntru când o cumperi. Să ştii că am cumpărat-o de la altă vânzătoare. O femeie mai în vârstă şi mai drăguţă, care m-a ajutat, îmi explică el.

-O iubesc

Fac o pauză. Cuvintele îmi stau pe limbă, iar Crew mă priveşte cu subînţeles.

-N-o spune, Păsăruică. Nu acum, la telefon, zâmbeşte ei încrezut. Spune-o când vom fi împreună! încep să râd.

-De unde ai ştiut?

-Pentru că şi eu simt acelaşi lucru.

Capitolul 442

Crew

- Eşti patetic.

E primul lucru pe care mi-l spune Grant când mă intorc în living după scurta conversaţie cu Wren.

- Lasă-l în pace!

Asta spune Alyssa, iubita lui Grant. Nu se teme să-i spună ce să facă, iar eu cred că el respectă asta. Cu greu. Ştiu că eu o respect. Nimeni nu-i vorbeşte lui Grant ca ea.

- O iubeşte, continuă ea.

Cu o zi în urmă, poate că aş fi negat, dar să fim serioşi!

Fără îndoială, sunt Îndrăgostit de Wren Beaumont.

Când i-am cumpărat *Un milion de săruturi într-o viaţă* de ziua ei, a fost suficientă confirmarea. Sau când i-am trimis geanta Chanel şi cele 400 de rujuri pe care am cheltuit o grămadă de bani.

Tabloul a fost greu de găsit. Chiar şi mai greu de cumpărat de Ia fostul proprietar. Tipul nu voia să renunţe la el oricât îi ofeream şi a rezistat o vreme. M-a făcut să transpir, iar Grant, nenorocitul, s-a bucurat de fiecare secundă.

Dar banii vorbesc, iar familia Lancaster are destui. Până la urmă, am reuşit să cumpăr piesa pe

care iubita mea o iubeşte atât de mult. Pentru 1200000 de dolari.

- Dacă faptul că sunt îndrăgostit înseamnă că sunt patetic, atunci şi tu eşti, ii spun fratelui meu, părând un copil de cinci ani.

-Nu vă mai certaţi, spune mama pe un ton calm. Când vine, Crew? Şi rămâne la cină?

- Ar trebui să ajungă în curând. Şi da, rămâne la cină. E ziua ei.

Mama ridică din sprâncene.

-Poftim? Azi?

încuviinţez din cap.

- Atunci trebuie să sărbătorim. Voi vorbi cu bucătarul. Aveam deja ceva plănuit, dar trebuie să fie mai special. Şi ar trebui să avem tort! Oh, vai!

Se ridică şi se duce în grabă la bucătărie, strigând angajaţii.

- Chiar ai cheltuit 1000000 de dolari pe un tablou pentru ea?

Asta mă întreabă Finn, fratele mijlociu. Stă pe canapea, bând un
pahar de vodcă cu suc de portocale.

Nici nu e prânzul. Presupun că are nevoie de el ca să reziste în timpul petrecut în familie din ultimele zile, pe care de obicei încearcă să-l evite.

Nu-l pot învinui. Este singurul lucru bun când sunt închis la Lancaster Prep. Nu-mi văd familia decât de sărbători.

- Da, spun încuviinţând din cap şi mă duc la fereastra care dă spre oraş, oprindu-mă lângă bradul imens acoperit de luminiţe albe.

Mama s-a străduit anul acesta. Toată casa miroase a brad, ceea ce nu e rău.

- Şi nu e un simplu tablou.

- Ce naiba e atunci? mă întreabă Finn.

Mă întorc spre el.

- întreaga piesă a fost făcută cu ruj.

Finn se încruntă.

- Poftim?

-Cineva a sărutat pânza. Iar şi iar cu diferite

nuanţe de ruj Chanel, explică AJyssa, care mă priveşte ruşinată. Când Grant mi-a povestit despre el, am făcut puţină cercetare. Eram curioasă.

- E tabloul ei preferat, ridic din umeri. Vreau doar să o fac fericită.

Cu orice preţ.

Indiferent de ce e nevoie.

- Pot Să văd dc cc. Li frumos, e de acord Alyssa care caută
pc telefon şi i-o arată lui Finn. p0Za

O studiază şi se încruntă, apoi ridică privirea.

- Nu înţeleg.

lin oftez. Grant îi spune că e un idiot. Alyssa doar clatină din c

- Mă tem că în tine nu există nici o urmă de romantism, ii spu^ Alyssa lui Finn, care se întâmplă să fie fostul ei şef.

- Am ceva tare care sigur nu e romantic, chicoteşte.

Ia o gură de băutură şi învârte gheaţa în pahar în timp ce Alyssa îl priveşte dezgustată.

O altă zi cu familia Lancaster.

Mama intră înapoi vijelios, părând agitată.

- Spune-i frumoasei tale iubite să îşi aducă o rochie, Crew. Vom avea o cină formală în seara asta.

Oh, la dracu'!

- Serios?

-Da. Fă o chiar acum, tinere, înainte să plece de acasă. Ne îmbrăcăm elegant! Mama se întoarce spre Alyssa. Ai venit cu ceva potrivit pentru o cină formală, draga mea?

- De fapt, da. Alyssa zâmbeşte senină, calmă, în ciuda eforturilor mamei mele de a o tulbura.

înveţi repede că trebuie să fii pregătit când petreci timp cu familia Lancaster. Nu ştii niciodată ce se poate întâmpla.

- Ah! E în regulă. Mama suspină, părând dezamăgită că nu a iscat o problemă.

îmi pare râu pentru Alyssa. E o mare responsabilitate să fii împreună cu cel mai mare fiu al familiei Lancaster. Părinţii mei o vor pune la încercare şi vor face tot posibilul, mai ales mama, să scape de ea. Dacă le ţine piept şi nu dă înapoi, Alyssa va deveni

preferata lor.

Dar va dura mult până să le câştige aprobarea.

De ia mine şi de la Finn nu au aceleaşi aşteptări, oricât de nedrept ar suna asta. Biata Charlotte a trebuit să se mărite cu bărbatul potrivit, având în vedere că este singura fată. Nu că tatălui meu i-ar fi păsat prea tare cu cine ajunsese să se mărite, ţinând cont că copiii ei nu vor fi niciodată Lancaster.

Familia mea e destul de complicată. Biata Wren!

Cunoscâod-a ea îi va ucide prin bunătatea ei, Atât e de dulce! Când ajunge, sunt deja nerăbdător şl am palmele ude de transpiraţie. Ştiu că am văi ut-o ieri, dar abia aştept să pun mâna pe ea. Când primesc mesajul că urcă în lift, ies pe hol ca sâ o Întâmpin,

Se aude sunetul liftului* iar când uşile se deschid, Wren apare îmbrăcată în paltonul ei negru şi cu geanta Chanel pe care l-o făcusem cadou. Are o geantă de voiaj şi o mulţime de pungi de cadouri şi zâmbeşte latg când iese din lift.

Sare direct în braţele mele.

O ţin strâns la piept şi inspir mirosul floral, familiar.

- Mî-a fost dor de tine.
- M-ai văzut ieri.
- Şi mi se pare că a trecut prea mult timp.

O strâng tare. O sărut pe frunte. Mă bucur să o simt lângă mine. Dumnezeule, Grant avea dreptate!

Sunt patetic.

Mă depărtez de ea şi îi iau bagajele.

- Eşti pregătită să-î cunoşti pe părinţii mei?

Face ochii mart

-Chiar sunt atât de răi?

- Nu, încerc eu sa o fac să se relaxeze, îşi îndreaptă spatele.
- Nu mi-e frica. Hai sâ facem asta!
- Pentru dne «nit cadourile?
- Pentru tine, zâmbeşte. Şi pentru părinţii tăi. Fraţilor tăi nu le-am luat nimic

-Idioţii ăia nu au nevoie de nimic, o asigur, Râde.

- Mereu le spui aşa.

-Pentru că aşa sunt,

-Nu au cum să fie chiar atât de răi, strâmbă ea din nas.

- Doar ai răbdare şi o să vezi.

Fraţii mei au grijă cum vorbesc în preajma lui Wren, | Ucru care îl apreciez. Tata nu pare interesat de ea, dar de cine e el ¡atp r.Pe sat? Doar de Grant. Restul putem să ne ducem la naiba.

Alyssa simte că i-ar putea deveni aliată şi vorbeşte destul de mu| cu ea, ceea ce o ajută pe Wren să se relaxeze. Apreciez ce face Aly^ şi îi spun asta când ne ducem să deschidem cadourile.

Grant ar face bine să se însoare mai repede cu ea – nimeni nu.| suportă cum o face ea.

Mama o place imediat pe Wren. îmi dau seama după fe|u| ¡n care o priveşte. După cum vorbeşte. După cadoul pe care ea îl ofe^ părinţilor mei: un set de ornamente pentru brad de la Tîffany din cristal albastru.

Cadoul pe care mi-l dă mie e mic. Sentimental. O poză înrămată cu o hartă pe care e marcată galeria din Tribeca, unde m-am dus după ea.

- De obicei, sunt folosite pentru locul în care cuplurile s-au cunoscut prima dată, spune înroşindu-se. Dar galeria este locul în care... totul s-a schimbat pentru noi.

Mă uit la harta înrămată. Punctul e în formă de inimă. Păcat ci nu are formă de buze roşii.

- îmi place foarte mult.

- Chiar îţi place? Nu ţi se pare siropos?

Mă aplec şi o sărut.

-Nimic din ce-mi oferi tu nu e siropos. îmi place ia nebunie.

-Voi doi... începe Grant, dar Alyssa îi pune mâna la gură şi ii împiedică să continue.

-Sunteţi foarte drăguţi, termină ea pentru el.

Grant îşi dă ochii peste cap. Finn pufneşte.

Eu nu spun nimic. Doar îi zâmbesc fetei care mi-a furat inima.

La naiba! Mi-e greu să accept asta.

După ce deschidem toate cadourile, lumea începe să plece care pe unde, iar eu o duc pe Wren la mine în dormitor. Sunt pe cale să închid uşa, când mă opreşte.

- Ar trebui s-o lăsăm deschisă.
Mă încrunt.
- De ce?

- Nu e puţin cam... nepotrivit?

Ah, Păsăruica mea inocentă! Atât de dulce!

Las uşa întredeschisă şi mă duc să o sărut. Îmi răspunde imediat, îşi lipeşte corpul de al meu şi mă ia de gât, Indeştându-şi degetele în părul meu. Mă opresc primul ca să mă uit în ochii el.

- Spune-mi că vrei ca uşa aia să rămână deschis!

- N-o să fac sex cu tine În ziua de Crăciun când toată familia ta e aid, şopteşte ea.

-Nu e ziua de Crăciun, E ziua ta.

-Nu contează. Clatină din cap. Chiar ne îmbrăcăm elegant pentru cină?

-Oh, pregăteşte-te! Mama trăieşte doar pentru rahatul ăsta.

-îmi place de ea. Crezi că ea mă place?

O sărut din nou.

- Cu siguranţă. I-a plăcut cadoul de la tine.

-Mă bucur. Chiar mi-a fost greu să aleg. Se uită le geanta Chanel de lângă pai. Mi-au plăcut cadourile de la tine.

-Da? îi mângâi părul şi mă uit Ia chipul ei frumos. M-aş putea uita la ea pentru totdeauna fără să mă satur. Probabil am exagerat

- Chiar ai exagerat Zâmbeşte larg înainte să ma sărute. Dar mi-a plăcut Faptul că mi-ai cumpărat *Un milion de săruturi într-o viaţă...*

- Tî-a plăcut

-Atât de mult!

- Am vrut să-ţi trimit o pânză goală, dar am uitat, recunosc.

Wren râde.

-Putem să cumpărăm una.

- L-ai reface pentru mine?

Ridică din sprâncene.

- Ai vrea asta?

încuviinţez din cap.

-Bineînţeles. îmi place ideea de a avea acasă o pânză acoperita de urme ale buzelor tale. Un milion de săruturi doar pentru mine.

Se aruncă spre mine, corpul ei lovindu-se de al meu înainte să ma sărute. O ţin strâns, cu o mâna la ceafă. în timp ce o devorez, [101] a mea dansând cu a ei. Mă dau puţin în spate ca sâ-i şoptesc

cuvintele pe care nu credeam că i le voi spune vreodată lui VVr$_{eri}$ Beaumont.

-Te iubesc.

Ochii ii strălucesc când se uită Ia mine.

-Şi eu te iubesc

-E adevărat ce ţi-am spus când ţi-am oferit *Un milion de săruturi într-o viaţă.* Fac o pauză. Chiar vreau să-ţi dau asta în realitate Vreau să fiu cel pe care 11 săruţi mereu. Cel pentru care te dai cu rujuri Chanel.

Zâmbeşte larg. Orbitor.

- Nu vreau să sărut pe nimeni altcineva. Doar pe tine, Crew. Numai pe tine.

Mă sărută din nou ca să-mi dovedească asta.

Capitolul 53

Wren

Este Anul Nou. Sărbătoarea anului care îmi place cel mai puţin.

Sunt acasă la familia Lancaster cu iubitul meu. Părinţii lui au plecat Ia o petrecere şi îşi vor petrece noaptea la hotelul unde se organizează festivităţile, iar Crew mi-a promis că o să fim singuri.

Doar noi doi.

Dar, în clipa în care ajung în apartamentul lui, îmi dau seama că mă păcălise şi nu mă deranjează absolut deloc. Sunt şi colegi de la şcoală aici. Oameni pe care îi cunosc, precum Maggie, Lara şi Brooke. îi văd pe Ezra şi pe Malcolm vorbind într-un colţ, amândoi râzând. Tavanul e acoperit de baloane cu panglici roz, aurii şi albe. în fiecare loc liber e câte un buchet de trandafiri roz, iar pe una dintre mese se află un turn din pahare de şampanie, pline cu lichid auriu.

Pe altă masă zăresc un tort alb cu roz, înconjurat de cadouri.

E aşa cum i-am descris totul în seara aceea.

Fiecare lucru.

Mă uit la Crew, care mă priveşte cu ochi plini de iubire.

—Mi-ai organizat o petrecere, şoptesc.

O petrecere pentru ziua ta de revelion, spune şi mă ia de mână, âgându-mă spre el ca să mă sărute. Sper că nu te deranjează.

Unt atât copleşită, încât simt că o să plâng.

Nu mă deranjează, scâncesc, recunoscătoare că mă ţjne ,n braţe ca să pot suspina pe umărul lui. închid ochii strâns ca să nu plâng.

Capitolul 53

Arăţi minunat, Păsărică, murmură el când mă depărtez.

Port o rochie albă strălucitoare. Cu mâneci bufante şi decolteu adânc, care lasă să mi se vadă destul de mult sânii. Partea de jos este foarte scurtă şi las o dâră de sclipici pe oriunde merg.

- Mulţumesc. Şi tu.

Crew e îmbrăcat într-un costum. Negru. Cu o cămaşă albă câţiva nasturi desfăcuţi şi fără cravată. E atrăgător şi sexy, iar de fiecare dată când se uită la mine, îmi dă fiori, pentru că ştiu la ce se gândeşte.

La mine şi la el dezbrăcaţi. Asta o să se întâmple curând, după ce pleacă invitaţii. Dar acum vreau să salut pe toată lumea.

Şi exact asta fac.

Fac turul social, alături de Crew, precum un cuplu adevărat. E şi o masă plină cu mâncare comandată şi cu băutură, iar în cele din urmă, mă duc să-mi umplu o farfurie şi să iau un pahar de şampanie din turn înainte de a mă aşeza lângă Maggie, bând şi mâncând în timp ce ne punem la curent cu noutăţile.

îmi place atât de mult să petrec timp cu prietenii mei, ştiind că Crew e în apropiere, mereu cu ochii pe mine. Acum câteva zile, mi a spus că a discutat cu Ezra şi că nu mai e supărat pe el, ceea ce mă face foarte fericită.

La un moment dat, cineva dă muzica atât de tare, încât lumea începe să danseze. Alcoolul nu încetează să curgă.

Devine o petrecere adevărată.

- Bea ceva, Wren! mă încurajează Ezra, dar clatin din cap.

- O să aştept până la miezul nopţii, ii spun şi îl privesc secretos pe iubitul meu.

- Haide...

- Las-o naibii în pace, Ez, spune Crew, iar prietenul

lui tace.

Nu mă pot abţine să nu chicotesc. încă e ursuz. Dar niciodată cu mine.

Când se apropie miezul nopţii, mă aşez lângă bradul de Crăciun ca să admir luminiţele oraşului. încă se simte mirosul de brad

şi mâ uit k bradul împodobit cu luminiţe albe. Crew vine spre mine, îi văd reflexia în fereastră. îşi înfâşonrâ braţul în jurul mijlocului' meu, mâna lui întinzându-se pe abdomenul meu când mâ las cu spatele pe corpul lui solid.

- Vreau să-ţi rup rochia asta.

Mă mângâie pe abdomen.

- Dacă o rupi, o sâ te rănesc, îmi chicoteşte la ureche.

-Atât de feroce! Ai învăţat să fii dură, Păsăruică,

Mulţumită lui. Şi mamei mele. Şi mie însemi. Nu mai trebuie să fiu mereu speriată şi îngrijorată. Pot sâ fac lucruri pe cont propriu.

Pot să fiu independentă. Nu am nevoie de ajutorul nimănui, doar dacă 0 cer.

Şi e normal să-I ceri.

-Este 23.52, îmi şopteşte. Vrei să fii dezbrăcată în patul meu la miezul nopţii?

-Nu. Avem musafiri, spun afectată, Vreau să fim aici la 0.00 noaptea şi să dăm noroc. Ce zici?

-Cred că încerci să-ţi împlineşti cele mai ascunse fantezii, spune eL

-Cred că tu vrei să-mi împlineşti cele mai ascunse fantezii cu petrecerea asta pe care ai organizat-o pentru mine, îi amintesc.

îmi aduc aminte că i-am spus despre asta de curând. Cât de mult îmi doream să am o petrecere de revelion şi de ziua mea. Dar ziua mea a trecut Anul aproape că s-a terminat

Urmează un an nou, iar viaţa mea e pe cale să se schimbe. Deja s-a schimbat, în cel mai frumos mod posibiL

-Ce-ar fi să dăm noroc, să ne sărutăm la miezul nopţii şi apoi poţi să mă dud în pat şi să faci ce vrei cu mine? îi sugerez.

- La naiba, vorbeşti serios?

Mă uit la el ţi văd expresia plină de speranţă care mă face să râd,

- Foarte serios. Măcar atât pot face după tot ce mi-a oferit. În P us, vQî avea de câştigat orice s-ar întâmpla,

“ ı pot pune pe Ezra şi pe Malcolm să dea afară pe toată hunea. ¿âmbesc.

Un plan perfect.

Aşteaptă să iau nişte şampanie!

Mă lasă lângă brad, iar eu mă Întorc spre el, atingând uşor c gile. Ornamentele delicate agăţate. Toate sunt albe, iar unele ^ făcute din fibră de sticlă. Fulgi delicaţi şi copaci. Globuri subţiri^ sticlă şi bastonaşe de acadea.

- Poftim!

Crew îmi dă un pahar de şampanie plin cu lichid auriu şi pâs trează unul pentru el. Se opreşte muzica, iar cineva porneşte televi zorul pe unul dintre programele unde apare numărătoarea inversa Mai sunt trei minute până la miezul nopţii.

- Se apropie.

Simt noduri în stomac, dar pentru prima dată sunt de bucurie. Anul care urmează o să fie plin de posibilităţi necunoscute. Schimbări majore. Şi un viitor promiţător.

Lumea începe să împartă şepci şi jucărioare care fac zgomot. Iau una şi suflu în ea în faţa lui Crew. Face o grimasă şi mi-o ia din mână.

-Ce culoare porţi în seara asta?

Se referă la buzele mele.

- Se numeşte Sensible, zâmbesc, disperată după o gură de şampanie. Dar vreau să aştept până la miezul nopţii. îţi place?

- Mi-au plăcut toate culorile de pe buzele tale până acum. Cel mai frumos cadou pe care aş fi putut să ţi-l fac ţie... şi mie.

-Tot nu mi-ai spus cum a reacţionat vânzătoarea când i-ai cerut asta, îl tachinez.

- A crezut că glumesc, chicoteşte. Apoi am început să-i vorbesc despre artă şi despre povestea din spatele ei, iar când am terminat, a zis că ar fi încântată să mă ajute. Se uită la mine. Mi-a spus sâ sigur o iubesc pe fata asta şi i-am spus că aşa e. Chiar o iubesc.

Inima mi se umple de emoţie ascultându-l. Felul în care

mă priveşte. Toată lumea se adună în jurul televizorului, unii dintre ei aproape de noi, iar Malcolm sutlă înspre noi într una din jucărioa- rele care fac zgomot şi mă bufneşte râsul.

- Aproape că începe numărătoarea inversă! strigă cineva.

-Mai puţin de un minut, şopteşte Crew şi îmi dau seama *ci m* vreau să mă uit la televizor când ne putem uita pe fereastră la numărătoarea inversă ce are loc afară, unde măcar vom vedea artificii.

- Hai să ne uităm la oraş! ti sugerez şi ne întoarcem spre fereastră, cu spatele la toată lumea.

Crew se uită la mine. Iar eu mă uit la el. Când toată lumea începe să numere, o tace şi el încet.

Doar pentru mine.

-Zece, Nouă. Opt. Şapte. Şase.

încep şi eu.

-Cinci. Patru. Trei. Doi. Unu.

-Un an nou fericit, Păsăruică!

Buzele aproape că ni se ating când vorbeşte.

-Un an nou feridt! murmur înainte să-l sărut.

în ciuda petrecăreţilor care urlă şi ţipă, aud bubuiturile artificiilor. Zumzetul oamenilor de pe stradă care întâmpină noul an. Mă depărtez ca să mă uit la artificii Luminile colorate În alb şi roşu umplu cerul, iar Crew îmi pune braţul pe umăr şi mă îmbrăţişează, tiocnindu-şi paharul de al meu.

- Pentru noul an! spune el.

- Pentru noul an! repet înainte sâ bem amândoi.

Şampania mă gâdilă pe gât, dar mai iau o gură, terminând repede paharul. Crew face acelaşi lucru, îmi ia paharul din mână şi le lasă pe o masă din apropiere, înainte sâ mă ducă în dormitor.

Uităm de toată lumea. Suntem concentraţi doar asupra noastră.

Afară e întuneric, iar luminile zgârie-norilor intră printre draperiile trase. Când Crew mă trage spre el, mă duc iară obiecţie. Gem uşor când începe să mă mângâie şi îmi strânge rochia între mâini.

- Nu mă pot sătura de tine, spune înainte sâ mă sărute, iar eu mă deschid în totalitate în faţa lui şi scot limba ca să o întâlnesc pe a hii.

E un sărut decadent Crew are gust de şampanie, iar când Îşi bagă mâinile pe sub rochia mea şi mi le pune pe spate, încep *si* tremur.

Se opreşte brusc.

- Nu ai chiloţi.

- Nici sutien, îi spun.

Pl ivirea lui flămândă îmi provoacă între picioare un val de căi dură. iar Crew mă întoarce imediat cu spatele la el. îmi mângâie pielea expusă înainte să nii desfacă fermoarul. îl trage în jos până când rochia cade de pe mine. O dă laoparte cu nerăbdare până Ce mi se strânge la picioare şi o loveşte cu piciorul, eu fiind gata să mă descalţ de sandale când mă opreşte cu o mână pe şold.

Lasă-le în picioare, aproape că mârâie.

Fac ce-mi cere, iar când mă întoarce din nou cu faţa la el, gurile noastre se caută cu disperare, în timp ce mă mângâie haotic, parcă peste tot în acelaşi timp. Pe talie, pe şolduri. Pe sâni. Pe sfârcuri Mă prinde între coapsele lui şi începe să mă tachineze, penetrân- du-mă uşor, iar eu îmi relaxez muşchii, vrând mai mult.

-Vreau să ţi-o trag la perete.

Tot corpul mi se trezeşte la viaţă la sugestia lui.

Hm, nu am făcut asta până acum.

înainte să-mi dau seama, mă lipeşte de perete, aproape de fereastră, în faţa oraşului luminat. Până de curând, aş fi fost îngrozită că ne-ar putea vedea cineva. Pe mine. Complet dezbrăcată.

Acum nici măcar nu-mi mai pasă. Sunt prea beată de dorinţă pentru el. Nevoia de a-l simţi în interiorul meu învinge orice altceva.

îşi lipeşte corpul îmbrăcat de corpul meu dezgolit, iar eu şuier când simt atingerea cămăşii şi a pantalonilor lui pe pielea mea. Mă sărută pe gât, ţinându-şi mâinile pe şoldurile mele, şi coboară încet spre claviculă. Spre piept. îşi îndoaie genunchii şi îmi prinde un sfârc între buze, iar eu îmi bag mâinile în părul lui şi îl ţin acolo.

- La naiba, eşti atât de frumoasă! murmură el la pieptul meu şi îşi coboară mâinile ca să mă mângâie între picioare.

Sunt udă. Simt cum îi alunecă degetele printre petalele mele şi închid ochii, lăsându-mi capul pe spate. Copleşită de atingerile lui.

Când se ridică şi mă sărută, cu mâna încă între coapsele

mele, nu pot decât să-l las să mă mângâie în continuare, cu picioarele tremu- rânde. îmi freacă şi îmi încercuieşte clitorisul, iar plăcerea începe să mă învăluie şi îmi dau seama că mă apropii. încep să-i desfac cureaua, chinuindu-mă atât de tare, încât îmi dă mâna laoparte şi preia controlul. O desface, apoi îşi dă jos pantalonii. Iar acum eu sunt cea care îi bagă mâna în boxeri şi îl prinde în mână.

înainte să-mi dau seama, mă ridică, ti pun picioarele în jurul taliei, iar mădularul lui se opreşte exact unde am nevoie de el. Mă penetrează atât de adânc, încât simt că nu mai am aer, şi începe să se mişte înainte şi înapoi, în timp ce eu mă ţin de el, cu gura lipită de gâtul lui şi cu braţele pe umeri. îşi mişcă şoldurile în tandem cu ale mele, crescând ritmul cu fiecare penetrare, Iar eu Înţepenesc, deja pe culmile extazului.

Ştie exact cum să mă atingă şi unde. Gemetele mele îi arată ce vreau şi unde vreau, iar el ştie asta.

Deja îmi cunoaşte corpul şi îmi oferă exact ce are nevoie.

Ce am eu nevoie.

Orgasmul mă loveşte de nicăieri, atât de puternic, încât mă chinui să respir, fără să mă pot gândi la nimic. Nu mă pot concentra decât la corpul care mi se cutremură, fiorii străbătându-mi fiecare membru. Pare să nu se mai oprească – şi aş putea să jur că inima mi se opreşte la un moment dat.

Şi el are orgasm şi geme profund, din adâncul pieptului, trimiţând vibraţii pe pielea mea. Când se termină, mă lipeşte de perete cu toată greutatea, iar transpiraţia mea se lipeşte de hainele lui. Cu corpurile încă unite, simt cum pulsează în interiorul meu şi respiră sacadat, întretăiat,

- îmi place să te privesc când ai orgasm, îmi şopteşte.

Eu îmi plec capul, încă ruşinată uneori, Ceva prostesc.

M-a văzut dezbrăcată de atâtea oii în ultimele săptămâni încât nici nu mai e amuzant.

încuviinţez din cap, incapabilă să vorbesc. Copleşită de tot ce mă fiice să simt.

Tot ce facem împreună, mai ales asta, se simte prea bine. Prea normal. Conexiunea pe care o am cu

el e diferită de ceea ce are o am cu oricine altcineva.

Prieteni Familie.

Nu o am cu nimeni.

Doar cu el.

îşi freacă *bazele de* urechea mea şi îmi şopteşte:

-Pot să fac asta din nou.

"Ştiucă poţi.

Zâmbesc. Mă întreb dacă își dă seama din vocea mea

- Fac asta mereu, continuă el.

Râd ușor.

- Râzi, dar știi că e adevărat. Mă muște ușor de lobul urechii î pot face să ai orgasm iar și iar. Toată noaptea dacă mă lași. ' °

Oftez ușor când își freacă nasul de gâtul meu.

- Spune ceva, șoptește Crew.

- Te iubesc, îi spun, iar el ridică privirea ca să se uite la mine

- Și eu te iubesc.

Zâmbește satisfăcut.

-Du-mă în pat, îi cer.

- De ce? Mă mângâie pe fund, parcă vrând să mă ducă în pat, ¡n timp ce corpurile noastre încă sunt unite. Ești obosită?

Mă tachinează.

Clatin din cap.

-Vreau să întâmpin noul an cum se cuvine. Toată noaptea. îl sărut și scot puțin limba ca să-l ling. Cu tine.

Crew iese din mine și mă ajută să stau pe picioarele mele. Mă descalț și observ ceva. îi pun mâna pe mandibulă și îi întorc capul într-o parte.

Are gâtul acoperit de urme de ruj.

-Trebuie să fac o poză, încep să spun, dar mă ia în brațe și mă duce în pat, unde cade peste mine.

- Ba nu trebuie. Ai o viață întreagă înainte ca să faci asta, ai uitat? Mă sărută și mă lasă fără aer, dar nu mă face să uit. îi pun mâna

pe piept și îl opresc.

- Chiar crezi că asta o să funcționeze? Serios?

Zâmbește galeș. Uluitor. îmi pune mâna pe obraz. Mă mângâie ușor.

- Da, chiar cred. Nimeni nu mă suportă ca

tine. încep să râd până ce mă doare pieptul.
- Şi nimeni nu mă înţelege ca tine.
Mă sărută.
-Unul.
Mă încrunt.
-Ce unul?

- **Sărut. Cred că de acum încolo o să ţin cont de câte**

- Asta e imposibil.

Mă sărută din nou.

- **Crezi? Uita te la mine!**

Alt sărut

- **Trei. încă unul.**

-Patru..-

Mă urc pe el, oprind numărătoarea cu buzele mele. Nu e nevoie să le numărăm.
Stiu că o să mă sărute de cel puţin un milion de ori.

Epilog

Crew

Doi ani mai târziu

Suntem în casa familiei mele din Hamptons, sărbătorind Crăciunul. Nu ştiu exact de ce suntem aici, dar mama a dorit să facă ceva diferit anul acesta şi nu a vrut să petreacă împreună cu ceilalţi membri ai familiei Lancaster.

- Avem propria familie acum, a explicat ea. Cu Grant şi Alyssa, cu Perry şi Charlotte. Ah, cu tine şi Wren. Şi în curând vom avea nepoţi.

Mi-a spus asta când m-a sunat de Ziua Recunoştinţei. M-a făcut să-mi pierd orice entuziasm.

- Dar deocamdată te rog să nu aştepţi nepoţi de la noi, i-am spus râzând agitat.

Wren mi-a aruncat o privire urâtă, deşi ochii îi licăreau, parcă bucurându-se de suferinţa mea.

E o fată rea.

Iubita mea rea.

Cadourile au fost deschise de dimineaţă. Prânzul a fost servit acum câteva ore, iar acum ne pregătim să luăm cina. Un eveniment formal. Toţi am fost anunţaţi să purtăm costume şi rochii elegante.

Asta a făcut-o pe Wren să se agite.

- Nu ştiu cu ce să mă îmbrac.

Are patru rochii agente de uşa fffn,i[fer],rf,[1](,, „ IIW ^ ii mp cc îşi roade unghiile.

Mă aşc? lângă ea şi îmi înclin capul înfr o parte,

- îmi place aia,

li neagră şi pare elastică, iar materialul e împletit cu fire aurii. 0 să-i vină ca o mănuşă, iar eu o să salivez după ea toată seara îmi place să mă torturez când vine vorba de Wren şi de frumuseţea ei, aşa ca sunt pregătii.

- Serios? Face semn către rochia cu paiete aurii. Mie îmi piace mai mult aia.

Clatin din cap.

- Păstreaz-o pentru revelion!

Se întoarce şi îmi zâmbeşte.

- E o idee bună.

După ce se hotărăşte, ia rochia şi intră în dressing ca să se îmbrace, închizând uşa în urma ei.

- Te-am mal văzut dezbrăcată, îi amintesc, îmi răspunde printr-un râs suav.

- De ce te îmbraci acolo?

îmi dau jos blugii şi mă îmbrac cu o pereche de pantaloni negri, apoi îmi dau seama că nu o să pot îmbrăca şi cămaşa, pentru că e în dressingui ocupat de Wren.

- Vreau să fie o surpriză, îmi spune ea.

îmi dau *jos* puloverul şi o aştept dezbrăcat Nu se grăbeşte şi, deşi ştiu că are obiceiul ăsta, tot sunt nerăbdător. Se plânge că sânii îi vor părea prea mari, dar o asigur că sunt perfecţi. Pentru că sunt,

La fel ca ea.

Nc-am petrecut ultimii doi ani numai împreună, călătorind în jurul lumii Am amânat mersul la facultate, preferând să acumulăm experienţă de viaţă, iar Wren şi-a Îmbogăţit colecţia de artă în călătoriile noastre. Când a *împlinit 18 ani,* a primit de la familia maniei ei *un* fond fiduciar pe care ¡-a investit cu înţelepciune în obiecte de

arlă unice.

Uneori, îi cumpăr şi eu anumite *piese, dar este* un obicei pe care îl descurajează. Părinţii ei au divorţat *recent.* Partajul bunurilor a fost un lucru care a îngrijorat-a iar *ea* urăsc asta.

Colecţia de artă a familiei Beaumont este impresionantă împărţită recent în două licitaţii la Sotheby's. Părinţii eu au^0k1 absolut tot. Cecily deja şi-a început noua colecţie. V3acJJJ1

Wren a plâns în ambele zile ale licitaţiei, copleşită de pje a tuturor obiectelor. Nu ştie despre piesa pe care am cumpârat-0 ^ tru ea la altă licitaţie. Mama ei a văzut-o într-unul din cataloao T" la Sotheby's şi m-a sunat imediat să-mi spună despre ea. C

Dar va afla în curând. Chiar în seara asta.

Am călătorit prin toată Europa. Am petrecut o lună în Japonia O vară în munţii canadieni. Două săptămâni în Elveţia. Ne-am în tors acasă pentru că a trebuit şi pentru că Wren îşi doreşte să se vadă cu Maggie, cu Lara şi cu Brooke şi să se pună la curent cu noutăţile Vom merge cu toţii la facultate în New York. În plus, vrea să petreacă timp cu mama ei.

Relaţia cu tatăl ei nu e mult mai bună, dar au avut o perioadă în care nu au vorbit absolut deloc. Măcar acum au început să vorbească. Chiar a fost să-l viziteze ieri, în Ajunul Crăciunului – un pas uriaş. Locuieşte cu Veronica – ea nu mai lucrează pentru el. Urăşte arta, dar iubeşte să cheltuiască banii lui Harvey.

Era de aşteptat.

Nu e la modă să petreci sărbătorile în Hamptons, dar mamei întotdeauna i-a plăcut să iniţieze moda. Pare să fi adoptat atitudinea familiei Lancaster – mă doare în cot – mai mult decât noi.

A venit şi mama lui Wren, pentru că am vrut să fie prezentă. Vreau să fie martoră la ce urmează să se întâmple în seara asta – un pas important.

Ceva care o să ne schimbe viaţa.

-Bine, sunt gata!

Deschide uşa şi întinde braţele, iar rochia se mulează perfect pe corpul ei, exact aşa cum mă aşteptam.

O privesc de sus până jos, fără să mă pot opri undeva.

-Lanaiba! ,.

- Ce părere ai? Face o piruetă şi văd că rochia are spatele go ■ place? Ah, deja observ că da. ^

Mă năpustesc asupra ei, ii pun mâinile pe talie şi o sărut. pune mâinile pe piept şi mă opreşte.

– Unde ţi-e cămaşa?

- în dressingul din care ai ieşit.

îşi coboară mâinile şi mă prinde de talia pantalonilor.

-Cred că ar trebui să mergi exact aşa la cina de Crăciun.

- Bine. O trag de decolteu, iar materialul se mişcă uşor şi li eliberez unul din sânii perfecţi. Şi tu vei merge aşa.

-Nu prea cred. îmi dă drumul şi îşi aranjează rochia, prefăcân du se supărată. Trebuie să te pregăteşti.

Mă îmbrac şi încerc să ignor emoţiile care îmi dau târcoale, sperând că fata care e mult prea atentă pentru binele ei să nu mă prindă. Pare să nu suspecteze nimic, iar buna ei dispoziţie se lipeşte de mine şi încep şi eu să zâmbesc.

Asta îmi face. Mă face fericit. îmi ridică moralul. Nu mă lasă să fiu un idiot – de cele mai multe ori. E dulce, amuzantă, inteligentă, interesantă şi îmi place să-mi petrec fiecare zi cu ea.

Deşi suntem tineri şi abia împlineşte 20 de ani, ştiu, fără nici o urmă de îndoială, că vreau să-mi petrec restul vieţii alături de ea. Şi trebuie să fac asta oficial.

Sper că va spune da.

Până la urmă, ieşim din camera de oaspeţi în care stăm şi coborâm spre camera de zi, unde ne aşteaptă toată lumea. Cu băutură în mâini şi aperitive peste tot. Mama lui Wren stă de vorbă cu Alyssa, care este însărcinată cu fetiţa lui Grant. Faptul că va avea o fetiţă l-a făcut pe Grant să se schimbe în totalitate. Se comportă mai frumos cu toate femeile şi nu-i permite tatălui nostru să spună nici un cuvânt urât despre faptul că primul lui nepot va fi o fetiţă.

Finn a venit singur în Hamptons – mereu singur şi fericit în legătură cu asta. Charlotte a venit cu soţul ei, Perry, şi, deşi au trecut prin multe, par fericiţi. îndrăgostiţi.

Tata bea whisky, iar mama se ocupă cu aranjamentele florale. Wren se duce să o ajute – şi ei îi place să se agite –, iar cât e distrasă, mă asigur că obiectul care a fost livrat mai devreme este unde am cerut. Umblu în buzunar şi simt că

încă e acolo. Nu i-au crescut picioare şi nu a luat-o la goană.

La naiba, sunt agitat!

Vreau să fac un anunţ, spun ca să le atrag atenţia tuturor, i$_{arei}$ mă privesc curioşi.

Mai ales Wren.

Mă rog din tot sufletul să nu stric discursul pe care l-am pregătii şi încep.

- A fost odată o fată pe care nu o cunoşteam şi a venit în campus în clasa a noua. Mi s-a părut cea mai frumoasă fată pe care am vâ- zut-o vreodată. Am urât-o imediat.

Fratele meu râde. La fel tatăl meu. Mama doar oftează şi clatină din cap.

Wren zâmbeşte, ştiind deja povestea.

- Am văzut în ea ceva ce am văzut şi în mine, deşi nu am crezut niciodată cu adevărat că avem ceva în comun. Cum aş fi putut? Eram complet opuşi – sau cel puţin aşa credeam. Până când am avut împreună ora de psihologie în clasa a Xll-a. Iar profesoara noastră ne-a pus să lucrăm împreună la un proiect. Am învăţat multe despre ea, iar ea a învăţat multe despre mine. Şi da, am fost atraşi unul de altul şi iată-ne aici! împreună de doi ani. Cei mai frumoşi ani din viaţa mea.

îi zâmbesc, iar ea îmi zâmbeşte la rândul ei, devenind brusc emoţionată.

Oare ştie ce sunt pe cale să fac?

- Mi-am dat seama că ce văzusem în ea nu era ce văzusem în mine. Deloc. Wren nu e ca mine. E parte din mine. Şi nu-mi pot imagina viaţa fără ea.

în cameră se lasă liniştea. Wren mă priveşte cu ochii în lacrimi.

- S-ar putea să mă urăşti că fac asta de ziua ta şi de Crăciun, dar... Mă aşez în genunchi şi îi iau mâna într-a mea. Wren, te iubesc atât de mult! Vrei să fii soţia mea?

Bag mâna în buzunar şi scot inelul pe care îl alesesem special pentru ea.

Un diamant simplu, rotund. De trei carate. Suficient de

mare, dar nu exagerat, precum celelalte inele purtate de toate miresele care au existat în familia Lancaster.

Şi e agăţat de băţul unei acadele.

- Oh, Dumnezeule! fncepe să râdă şi se înroşeşte, iar eu îi zâmbesc. Serios, Crew?

- Răspunde-mi, Păsăruică!

Ţin acadeaua şi inelul întinse spre ea.

- Da, şoptește Wren şi se uită la mine, încuviinţând din cap iar şi iar. Da, Da!

Scot inelul de pe băţul de acadea şi i-l pun pe deget, iar ea îşi răsfiră degetele şi se uită la diamantul care străluceşte, aproape orbindu-mă.

Mă ridic în picioare şi o iau în braţe, sărutând-o nebunește. Cineva începe să aplaude, apoi din toată camera se aud aplauze. Chiar şi tata aplaudă şi zâmbeşte, ceea ce e o mare reuşită.

- Dumnezeule, te iubesc! spune **Wren** şi mă sărută din nou.

- Care naiba e faza cu acadeaua? întreabă Finn, uitându-se la mâna mea.

- O glumă privată, îi spun.

Wren mă loveşte uşor în piept, zâmbind.

Mama ei se apropie şi mă pupă uşor pe obraz.

-Mă simt mândră că vei fi ginerele meu.

-Mulţumesc.

Eu şi Cecily ne-am înţeles mereu. Amândoi vrem ce e mai bun pentru cea mai importantă persoană din viaţa noastră.

Wren.

-Eşti pregătit să-i oferi celălalt cadou? întreabă ea.

Wren rămâne cu gura căscată şi face ochii mari.

- Mai e un cadou? Crew, dacă continui aşa, nu vei reuşi niciodată să te întreci pe tine însuţi.

Râd.

- Nu-mi fac griji pentru asta. Şi, da, Cecily. ÎI aduc imediat.

Intru în camera mică de lângă living şi iau tabloul înainte să i-l duc lui Wren. în clipa în care îl vede, îşi duce mâna la gură, complet uimită.

Se uită la mama ei, apoi la mine.

AA
-2 **Unde ai găsit asta?**

-Sotheby's, răspunde Cecily pentru mine. A mai fost o licitație, na care a umbrit-o pe a noastră.

Ochii mamei lui Wren sunt plini de tristeţe şi înţeleg de ce. Şj.a pierdut căsnicia şi obiectele de artă, iar asta nu a fost uşor pentru ea*

Par e o femeie puternică. Deja lucrurile merg mai bine pentru ea Wren îşi coboară mâna şi se apropie încet de tablou. Alt tablou al aceluiaşi artist, acesta lără nume, dar care se potriveşte cu ***Un mi Hon (ic săruturi într-o violă.*** E făcut în acelaşi timp, dar e mai mic, acoperit cu aceleaşi săruturi Chanel.

-Credeam că acesta lipseşte, spune Wren, uitându-se la mine.

- Mulţumeşte-i mamei tale, ea l-a găsit. Eu doar l-am cumpărat. Se întoarce spre mama ei şi îi zâmbeşte înainte să vină să mă strângă în braţe atât de strâns, încât să simt că mă sufoc. Mă sărută în faţa tuturor, înainte să-mi şoptească:

- Acum chiar ai intrat în belele.

Mă încrunt.

- Ce vrei să spui?

Mă sărută din nou, încet, dulce şi mă îmbăt cu gustul ei. Iubesc

că femeia asta e a mea. Numai a mea.

Când ne oprim, Wren zâmbește, iar acel zâmbet mă lasă fără aer.

- Acum, îmi datorezi două milioane de săruturi.

Mulţumiri

Am scris această carte lungă într-un timp scurt, pentru că m-am trezit din nou obsedată de un Lancaster. Ştiu că următoarea carte aT fi trebuit să fie despre Sylvie, dar Crew mi s-a întipărit în minte cum a făcut Whit anul trecut. în decembrie a început să îmi şoptească la ureche, forţându-mă să mă apuc de notiţe. Şi de un pkylist. Si m-am trezit scriind în disperare în tdefon, până când mi-am zis: „Scrie odată cartea şi gata!“

Şi aşa am făcut Şi acum o ţineţi în mâini – şi sper că v-a plăcut. Crew nu e Whit. Nu pot exista doi ca el. Crew e mai drăguţ decât Whit chiar dacă a început ca un ticălos. Dar, odată ce se îndrăgosteşte de Wren, ies la iveală toate drăgălăşeniile.

Tabloul *Un milion de săruturi tntr-a viaţă* chiar există. Căutaţi-1! Este tare! Şi există şi un cuplu extrem de bogat care a divorţat, şi cei doi au împărţit colecţia impresionantă de artă pe care o aveau – am citit despre asta în decembrie. Oare ce are luna decembrie de mă face să imi găsesc inspiraţia? Drew Callahan mi-a venit în minte în decembrie 2012...

Ca fapt divers: La mijlocul lui ianuarie am pierdut un document de 12.000 de cuvinte din

aceasta carte. Asta înseamnă... mult. Am fost devastată. AM PLÂNS. La un moment dat în această situaţie de criză, m-am gândit să o las baltă şt să mă concentrez la altceva. Dar cartea nu imi dădea pace. Pur şi simplu, mă consuma. Aşa că im-am suflecat mânecile şi am început să scriu nebuneşte, ca o posedată (şi aşa şi eram). Am ascultat în neştire melodiile în vreme

cc scriam. Cântecele alea înseamnă ei şi povestea lor, iar eu

fost niciodată obsedată de un anume playlist. Unele melodii le a ^

ţin celor de la Euphoria (cântă extraordinar).

Apropo, ('rew este fratele mai mic al lui Charlotte Lanca

pe care o vei întâlni într-un alt volum. Se căsătoreşte cu Pe^'

Constantine – cam fără tragere de inimă. Oh, fiţi pe

fază» Si

ti **pe ei**

ii ador.

Ca de obicei, un mare „Mulţumesc!" pentru toţi cei care ¡m**j citesc cărţile. Nu pot face asta fără voi, şi însemnaţi enorm p**en **tru mine. Vreau să le mulţumesc, de asemenea, tuturor celor de |**a **Valentine PR pentru că au avut grijă de mine – Ninei, lui Kim,** |cj **Daisy, lui Kelly... Doamnelor, sunteţi cele mai bune! Nina, îţi mulţumesc şi de această dată pentru observaţiile extraordinare. Ai făcut ca sfârşitul acestui volum să fie mult mai bun.**

Le mulţumesc şi editorului meu, Rebecca, şi corectorului, Sarah, pentru tot ce fac. Şi Serenei pentru remarcile ei pertinente. Lui Jan pentru dragostea şi entuziasmul ei – şi pentru editările şi intervenţiile la partea grafică. Mii de mulţumiri pentru Emily Wittig, pentru că a dat viaţă copertei pe care o aveam în minte. Şi pentru că e mereu atât de drăguţă.

P.S.: Dacă v-a plăcut *Un milion de săruturi într-o*

***viaţă,* ar însemna enorm pentru mine dacă aţi lăsa un review. Mi mulţumesc!**

Playlist

pm't)' **– Coco & Clair Clair, Okthxbb**

I Hate U <3 – Slush Puppy

Did We Change **– *From*** *Indian* ***Lakes***

pink bubblegum – lavi kou

yeahyeohyeoh – ***Scotch Mist***

dream bai **–** tara-bridget

Deep în Yr Mind – fames Wyatt Crosby

Cm Not în Love **–** *Kelsey* ***Lu***

Are ***You*** *În The Mood? – Bay* ***Fraction***

Forever **– Night Tapes**

Celelalte meiodii din piaylist pot fi gasite https://spoti. *tiMcPhVn*

www.litera.ro

Wren este frumoasa, inteligenta, admirata şi adorata de toţi colegii de la Lancaster Prep, Totuşi, Crew este singurul care o vede aşa cum este ea cu adevărat: o fata inocenta şi lipsită de experienţa, care emana sexualitate şi care cu greu îşi ţine în frâu dorinţele ascunse. Dar el este şl singurul bdiat care îi da fiori de teama, singurul de care ea nu îndrăzneşte sa se apropie, nici măcar dupa trei ani de liceu în care a fost copleşita de acest sentiment ciudat, insa Crew este obsedat de frumuseţea şi de inocenţa ei, fiind hotărât să o facă să-şi manifeste sexualitatea. Totul se schimba brusc când Wren şi Crew sunt nevoiţi să lucreze împreuna lo un proiect pentru cursul de psihologie şi amândoi descoperă că au în comun mai multe lucruri decât au crezut. Iar Crew, deşi nu e adeptul relaţiilor de durată, ajunge să fie obsedat de Wren, fiind în stare să facă orice pentru ca ea să se indrăgostească de el – chiar şi să experimenteze fanteziile ascunse ale lui Wren. Curând ajung să fie dependenţi unul de celălalt, ducându-şi relaţia la un alt nivel, unul la care Crew doar a visat şi pe care Wren nici măcar nu şi l-a imaginat vreodcrtă. Când totul se sfârşeşte brusc din cauza intervenţiei tatălui lui Wren, Crew apelează la cele mai neobişnuite şi excentrice gesturi pentru a o aduce înapoi în braţele lui.

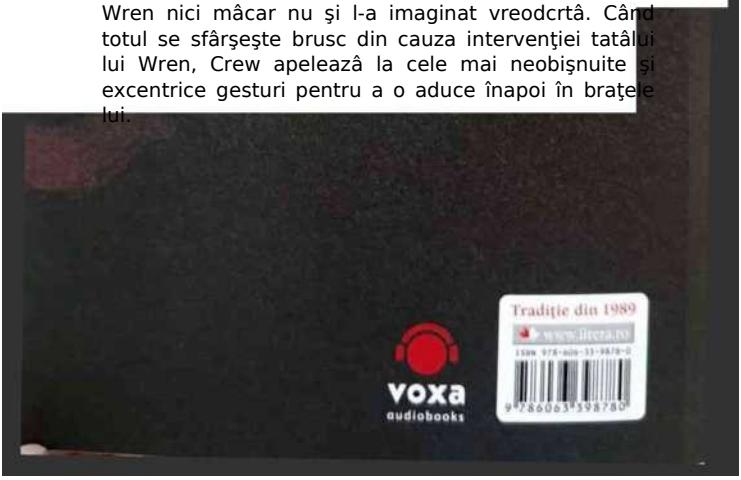

[1] ***Wren*** **– pitulice**